Holy Bible

Aionian Edition®

ܥܬܝܩܐ

Aramaic Peshitta New Testament

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as " The Purple Bible "

Holy Bible Aionian Edition ®

ܥܬܝܩܐ

Aramaic Peshitta New Testament

Creative Commons Attribution-No Derivatives 4.0, 2018-2021
Text source: Unbound.Biola.edu
Source copyright: Public Domain
British and Foreign Bible Society courtesy of John Richards, 1905

Formatted by Speedata Publisher version 4.3.5 on 2/13/2021
100% Free to Copy and Print
http://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc
http://Nainoia-Inc.signedon.net

We pray for a modern public domain translation in every language
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

ܬܪܓܡܐ at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a lexicon. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the afterlife destinies of mankind and fallen angels.

This *un-translation* helps us to see these ten underlying words in context. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, unbound.Biola.edu, Crosswire.org, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org and with the Android App. Why purple? King Jesus' Word is royal… and purple is the color of royalty!

Table of Contents

NEW TESTAMENT

11 ..... ܡܬܝ
26 ..... ܡܪܩܘܣ
36 ..... ܠܘܩܐ
53 ..... ܝܘܚܢܢ
66 ..... ܡܥܣܐܝ
83 ..... ܪܘܡܝܐܝܬܐ
90 ..... ܩܘܪܝܢܬܐ ܐ
97 ..... ܩܘܪܝܢܬܐ ܒ
102 ..... ܓܠܛܝܐ
105 ..... ܐܦܣܝܣܝܐ
108 ..... ܦܠܝܛܝܐ
110..... ܐܦܣܘܣ
112..... ܬܠܬܝܢܝܩܝ ܐ
114..... ܬܠܬܝܢܝܩܝ ܒ
115..... ܛܝܡܬܐܘܣ ܐ
117..... ܛܝܡܬܐܘܣ ܒ
119..... ܛܝܛܘܣ
120 ..... ܦܝܠܝܡܘܢ
121 ..... ܥܒܪܝܐܝܬܐ
126 ..... ܝܥܩܘܒ
128 ..... ܦܛܪܘܣ ܐ
130 ..... ܦܛܪܘܣ ܒ
132 ..... ܝܘܚܢܢ ܐ
134 ..... ܝܘܚܢܢ ܒ
135 ..... ܝܘܚܢܢ ܓ
136 ..... ܝܗܘܕܐ
137 ..... ܝܥܩܘܒ

APPENDIX

Reader's Guide
Glossary
Maps
Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

ᚠᚢᚦᚨᚱᚲ ᛗᛟᚱᚷᚢᚾ ᚩᚷᛚᚨᚱ ᚹᚨᛏᚲᚺ ᚹᚨᛋ ᚹᚨᛋ ᛁᚾᚲ ᚱᚩ ᚲ ᛟᛗᛏ ᛒᛟᚱᚷᚨ ᚱᚩᚱ ᚱᛟᛗ ᛁᚱᚱ ᚷᚨᚱᚨ ᚹᛁ ᛟᛗ
ᚱᛟᛗᚨ ᚲ ᛟᛗᛏᚨ
23:34 ᛒᛟᛟᚱ

1 הלוה לעבד אדם ונגזל מאתו ונמצא בידו הרי זה
נגזל 2 אבל אם אמר אדם לחבירו הלוה לי מנה
ונגזל מאתי ונמצא בידך הרי זה נגזל 3 ומה שלוה
אדם לעבד ונגזל מאתו אינו נגזל אלא אם כן הלוה
לו אדם לשני ושני לו לשלישי ושלישי לו לרביעי
4 אבל לרביעי ולרביעי לשני ולשני לראשון
5 אבל לאחר ולאחר לשני ולשני לראשון הרי זה
נגזל אם הלוה לו אדם לבנו ובנו לו לאדם
6 אבל לאחר ולאחר לבנו ובנו לו לאדם הרי זה
נגזל 7 אבל לבנו ובנו לו לאחר אינו נגזל
8 אבל לאחר ולאחר לבנו ובנו לו לאדם
אינו נגזל 9 הלוה לו אדם לבנו ובנו לו לאבי
אבי אבי אבי

ויבן בית יהוה ואת בית המלך׃ 15 וכל הכסף אשר
הביא שלמה לבית יהוה כסף וזהב וכלים׃ 16 ויעש
שלמה כלים אחרים לבית יהוה׃ ויעש שלמה
מזבח זהב ושלחן אשר עליו לחם הפנים׃ 17 ויעשו
מנרות הזהב לפני הדביר כמשפט ופרחיהם
ונרתיהם וזהב הכון׃ 18 וכל הכלים אשר עשה
שלמה לבית יהוה׃ לא נחקר המשקל לכל הכלים
אשר עשה שלמה׃ 19 ויעש שלמה את כל הכלים
אשר לבית יהוה׃ ואת מזבח הזהב׃ ואת השלחן
אשר עליו לחם הפנים׃ 20 ואת המנרות
ונרותיהם לבערם כמשפט לפני הדביר׃ זהב
סגור׃ 21 והפרחים והנרות והמלקחים׃ זהב
הוא׃ 22 ואת כל הכלים׃ אשר עשה שלמה
בית יהוה׃ ויכל שלמה׃ את כל המלאכה׃ אשר
עשה לבית יהוה׃ ויבא שלמה׃ את קדשי דוד
אביו את הכסף׃ והזהב׃ והכלים׃ נתן׃ אוצרות
בית יהוה׃ 23 (Geenna g1067) אז יקהל שלמה
את זקני ישראל׃ את כל ראשי המטות׃ נשיאי
האבות׃ לבני ישראל׃ אל המלך שלמה׃ בירושלם
׃ להעלות׃ את ארון׃ ברית יהוה׃ מעיר דוד׃
הוא׃ ציון׃ 24 ויקהלו׃ אל המלך שלמה׃ כל
איש ישראל׃ בחג׃ הוא׃ החדש׃ בירח׃ השביעי
׃ 25 וכל זקני ישראל׃ באו׃ הכהנים׃ נשאו׃
את הארון׃ 26 ויעלו׃ את ארון׃ יהוה׃ ואת אהל
מועד׃ ואת כל כלי׃ הקדש׃ אשר באהל׃ הם
׃ הכהנים׃ והלוים׃ 27 והמלך׃ שלמה׃ ועדת
ישראל׃ הנועדה׃ עליו׃ לפני׃ הארון׃ זבחו
׃ צאן׃ ובקר׃ אשר׃ לא׃ יספרו׃ ולא׃ יתמו׃
מרב׃ 28 ויביאו׃ הכהנים׃ את׃ ארון׃ ברית
יהוה׃ אל׃ מקומו׃ אל׃ דביר׃ הבית׃ אל׃
קדש הקדשים׃ תחת׃ כנפי׃ הכרובים׃
׃ 29 כי׃ הכרובים׃ פרשים׃ כנפים׃ על׃
מקום׃ הארון׃ והכרובים׃ יסכו׃ על׃ הארון׃
ובדיו׃ מלמעלה׃ 30 (Geenna g1067) ויסבו׃
הבדים׃ ארכם׃ ויראו׃ ראשי׃ הבדים׃ מן׃
הקדש׃ על׃ פני׃ הדביר׃ ולא׃ יראו׃ חוצה׃
׃ ויהיו׃ שם׃ עד׃ היום׃ הזה׃ 31 (Geenna g1067)
אין׃ בארון׃ רק׃ לוחות׃ שני׃ אבני׃ אשר׃
הניח׃ שם׃ משה׃ בחרב׃ אשר׃ כרת׃ יהוה׃
עם׃ בני׃ ישראל׃ בצאתם׃ מארץ׃ מצרים׃
׃ 32 והיה׃ כאשר׃ יצאו׃ הכהנים׃ מן׃
הקדש׃ כי׃ כל׃ הכהנים׃ הנמצאים׃ התקדשו׃
׃ ולא׃ היה׃ מחלק׃ לשמר׃ את׃ המחלקות׃
׃ 33 וגם׃ הלוים׃ אשר׃ לשירים׃ לאסף׃
׃ לימן׃ לידותון׃ עמדו׃ מזרח׃ למזבח׃
׃ ולבשו׃ בד׃ לבן׃ ומצלתים׃ וכנרות׃
׃ ונבלים׃ עמדים׃ מזרח׃ למזבח׃ ועמם׃
׃ מאה׃ ועשרים׃ כהנים׃ חוצצרים׃ 34 ויהי׃
׃ כאחד׃ לתקע׃ בחצוצרות׃ ולשיר׃ ולהלל׃
׃ ביהוה׃ כי׃ טוב׃ כי׃ לעולם׃ חסדו׃ ובהעלות׃
׃ בחצוצרות׃ ובכלי׃ השיר׃ ובשיר׃ הלל׃
׃ ליהוה׃ כי׃ הוא׃ טוב׃ כי׃ לעולם׃ חסדו׃
׃ והבית׃ מלא׃ ענן׃ בית׃ יהוה׃ 35 ולא׃
׃ יכלו׃ הכהנים׃ לעמד׃ לשרת׃ מפני׃
׃ הענן׃ כי׃ מלא׃ כבוד׃ יהוה׃ את׃ בית׃
׃ יהוה׃

5 אז׃ יאמר׃ שלמה׃ יהוה׃ לשכן׃ בערפל׃
׃ ואני׃ בנה׃ בית׃ זבל׃ לך׃ מכון׃ לשבתך׃
׃ עולמים׃ 2 ויסב׃ המלך׃ את׃ פניו׃ ויברך׃
׃ את׃ כל׃ קהל׃ ישראל׃ וכל׃ קהל׃ ישראל׃
׃ עומדים׃ 3 ויאמר׃ ברוך׃ יהוה׃ אלהי׃
׃ ישראל׃ אשר׃ דבר׃ בפיו׃ את׃ דוד׃ אבי׃
׃ ובידו׃ מלא׃ לאמר׃ 4 מן׃ היום׃ אשר׃
׃ הוציאי׃ את׃ עמי׃ מארץ׃ מצרים׃ לא׃
׃ בחרתי׃ בעיר׃ מכל׃ שבטי׃ ישראל׃
׃ לבנות׃ בית׃ להיות׃ שמי׃ שם׃ ובחרתי׃
׃ באדם׃ להיות׃ נגיד׃ על׃ עמי׃ ישראל׃
׃ 5 ועתה׃ נשבעתי׃ בעיר׃ מכל׃ שבטי׃
׃ ישראל׃ לבנות׃ בית׃ להיות׃ שמי׃ שם׃
׃ ובחרתי׃ באדם׃ להיות׃ נגיד׃ על׃
׃ עמי׃ ישראל׃ 6 והיה׃ אביו׃ עם׃
׃ לבבו׃ לבנות׃ בית׃ לשם׃ יהוה׃
׃ אלהי׃ ישראל׃ 7 ויאמר׃ יהוה׃ אל׃
׃ דוד׃ אבי׃ יען׃ היות׃ עם׃ לבבך׃
׃ לבנות׃ בית׃ לשמי׃ הטיבת׃ כי׃
׃ היה׃ עם׃ לבבך׃ 8 אך׃ אתה׃ לא׃
׃ תבנה׃ הבית׃ כי׃ אם׃ בנך׃ היצא׃
׃ מחלציך׃ הוא׃ יבנה׃ הבית׃ לשמי׃
׃ 9 ועתה׃ הקים׃ יהוה׃ את׃ דברו׃
׃ אשר׃ דבר׃ ואקם׃ תחת׃ דוד׃ אבי׃
׃ ואשב׃ על׃ כסא׃ ישראל׃ כאשר׃
׃ דבר׃ יהוה׃ ואבנה׃ הבית׃ לשם׃
׃ יהוה׃ אלהי׃ ישראל׃ 10 ואשים׃ שם׃
׃ את׃ הארון׃ אשר׃ כרת׃ יהוה׃
׃ עם׃ בני׃ ישראל׃ 11 ויסב׃ המלך׃
׃ פניו׃ ויברך׃ את׃ כל׃ קהל׃ ישראל׃
׃ וכל׃ קהל׃ ישראל׃ עמד׃ 12 ויאמר׃
׃ לפני׃ מזבח׃ יהוה׃ נגד׃ כל׃ קהל׃
׃ ישראל׃ ויפרש׃ כפיו׃ 13 כי׃ עשה׃
׃ שלמה׃ כיור׃ נחשת׃ ויתן׃ אותו׃
׃ בתוך׃ העזרה׃ חמש׃ אמות׃ ארכו׃
׃ וחמש׃ אמות׃ רחבו׃ ושלש׃ אמות׃
׃ קומתו׃ ויעמד׃ על׃ אתו׃ ויברך׃
׃ על׃ כל׃ קהל׃ ישראל׃ ויפרש׃
׃ כפיו׃ השמים׃ לאמר׃ 14 יהוה׃
׃ אלהי׃ ישראל׃ אין׃ כמוך׃ אלהים׃
׃ בשמים׃ ובארץ׃ שמר׃ הברית׃
׃ והחסד׃ לעבדיך׃ ההלכים׃ לפניך׃
׃ בכל׃ לבבם׃ 15 אשר׃ שמרת׃ לעבדך׃
׃ דוד׃ אבי׃ את׃ אשר׃ דברת׃ לו׃
׃ ודבר׃ בפיך׃ ובידך׃ מלאתה׃ כיום׃
׃ הזה׃ 16 ועתה׃ יהוה׃ אלהי׃
׃ ישראל׃ שמר׃ לעבדך׃ דוד׃ אבי׃
׃ את׃ אשר׃ דברת׃ לו׃ לאמר׃
׃ לא׃ יכרת׃ לך׃ איש׃ מלפני׃
׃ ישב׃ על׃ כסא׃ ישראל׃ רק׃
׃ אם׃ ישמרו׃ בניך׃ את׃ דרכם׃
׃ ללכת׃ לפני׃ כאשר׃ הלכת׃
׃ לפני׃ 17 ועתה׃ יהוה׃ אלהי׃
׃ ישראל׃ יאמן׃ נא׃ דבריך׃
׃ אשר׃ דברת׃ לעבדך׃ לדוד׃
׃ 18 הגם׃ אמנם׃ ישב׃ אלהים׃
׃ את׃ האדם׃ על׃ הארץ׃ הנה׃
׃ השמים׃ ושמי׃ השמים׃ לא׃
׃ יכלכלוך׃ אף׃ כי׃ הבית׃
׃ הזה׃ אשר׃ בניתי׃ 19 ופנית׃
׃ אל׃ תפלת׃ עבדך׃ ואל׃
׃ תחנתו׃ יהוה׃ אלהי׃ לשמע׃
׃ אל׃ הרנה׃ ואל׃ התפלה׃
׃ אשר׃ עבדך׃ מתפלל׃ לפניך׃
׃ היום׃ 20 להיות׃ עינך׃
׃ פתוחות׃ אל׃ הבית׃ הזה׃
׃ לילה׃ ויום׃ אל׃ המקום׃
׃ אשר׃ אמרת׃ לשום׃ שמך׃
׃ שם׃ לשמע׃ אל׃ התפלה׃
׃ אשר׃ יתפלל׃ עבדך׃ אל׃
׃ המקום׃ הזה׃ 21 ושמעת׃
׃ אל׃ תחנת׃ עבדך׃ ואל׃
׃ עמך׃ ישראל׃ אשר׃ יתפללו׃
׃ אל׃ המקום׃ הזה׃ ואתה׃
׃ תשמע׃ אל׃ מקום׃ שבתך׃
׃ אל׃ השמים׃ ושמעת׃
׃ וסלחת׃ 22 אם׃ יחטא׃
׃ איש׃ לרעהו׃ ונשא׃
׃ בו׃ אלה׃ לאלתו׃
׃ ובא׃ אלה׃ לפני׃
׃ מזבחך׃ בבית׃ הזה׃
׃ 23 ואתה׃ תשמע׃
׃ מן׃ השמים׃ ועשית׃
׃ ושפטת׃ את׃ עבדיך׃
׃ להרשיע׃ רשע׃
׃ לתת׃ דרכו׃
׃ בראשו׃ ולצדיק׃
׃ לתת׃ לו׃ צדקתו׃
׃ כצדקו׃ 24 ובהנגף׃
׃ עמך׃ ישראל׃ לפני׃
׃ אויב׃ אשר׃ יחטאו׃
׃ לך׃ ושבו׃ והודו׃
׃ את׃ שמך׃ והתפללו׃
׃ אליך׃ בבית׃ הזה׃
׃ 25 אתה׃ תשמע׃
׃ מן׃ השמים׃ וסלחת׃
׃ לחטאת׃ עמך׃
׃ ישראל׃ והשבתם׃
׃ אל׃ האדמה׃ אשר׃
׃ נתת׃ לאבותם׃
׃ 26 בעצר׃ שמים׃
׃ ולא׃ יהיה׃ מטר׃
׃ יען׃ חטא׃
׃ אתך׃ והתפללו׃
׃ אל׃ המקום׃
׃ הזה׃ והודו׃
׃ את׃ שמך׃
׃ ומחטאתם׃
׃ ישובון׃ 27 אם׃
׃ יעצר׃ השמים׃
׃ ולא׃ יהיה׃ מטר׃
׃ יען׃ חטא׃
׃ אתך׃ ופללו׃
׃ אל׃ המקום׃
׃ הזה׃ והודו׃
׃ את׃ שמך׃
׃ ומחטאתם׃
׃ ישובון׃ 28 אם׃
׃ יהיה׃ רעב׃
׃ בארץ׃ אם׃
׃ יהיה׃ דבר׃
׃ אם׃ יהיה׃
׃ שדפון׃ אם׃
׃ יהיה׃ ירקון׃
׃ ארבה׃ אם׃
׃ יהיה׃ חסיל׃
׃ אם׃ יצר׃
׃ לו׃ אויבו׃
׃ בארץ׃ שעריו׃
׃ כל׃ נגע׃
׃ כל׃ מחלה׃
׃ 29 כל׃
׃ תפלה׃ כל׃
׃ תחנה׃ אשר׃
׃ יהיה׃ לכל׃
׃ האדם׃ לכל׃
׃ עמך׃ ישראל׃
׃ אשר׃ ידעון׃
׃ איש׃ נגע׃
׃ לבבו׃ ופרש׃
׃ כפיו׃ אל׃
׃ הבית׃ הזה׃
׃ 30 ואתה׃ תשמע׃
׃ מן׃ השמים׃
׃ מכון׃ שבתך׃
׃ וסלחת׃ ונתת׃
׃ לאיש׃ כדרכיו׃
׃ אשר׃ תדע׃
׃ את׃ לבבו׃
׃ כי׃ אתה׃
׃ לבדך׃ ידעת׃
׃ לבני׃ האדם׃
׃ 31 למען׃
׃ יראוך׃ כל׃
׃ הימים׃ אשר׃
׃ הם׃ חיים׃
׃ על׃ פני׃
׃ האדמה׃
׃ אשר׃ נתת׃
׃ לאבותינו׃
׃ 32 וגם׃
׃ אל׃ הנכרי׃
׃ אשר׃ לא׃
׃ מעמך׃ ישראל׃
׃ הוא׃ ובא׃
׃ מארץ׃ רחוקה׃
׃ למען׃ שמך׃
׃ הגדול׃ וידך׃
׃ החזקה׃ וזרועך׃
׃ הנטויה׃ ובא׃
׃ והתפלל׃
׃ אל׃ הבית׃
׃ הזה׃ 33 אתה׃
׃ תשמע׃ מן׃
׃ השמים׃ ועשית׃
׃ ככל׃ אשר׃
׃ יקרא׃ אליך׃
׃ הנכרי׃ למען׃
׃ ידעון׃ כל׃
׃ עמי׃ הארץ׃
׃ את׃ שמך׃
׃ ליראה׃ אותך׃
׃ כעמך׃ ישראל׃
׃ ולדעת׃ כי׃
׃ שמך׃ נקרא׃
׃ על׃ הבית׃
׃ הזה׃ אשר׃
׃ בניתי׃ 34 כי׃
׃ יצא׃ עמך׃
׃ למלחמה׃
׃ דרך׃ אשר׃
׃ תשלחם׃
׃ והתפללו׃
׃ אליך׃ דרך׃
׃ העיר׃
׃ הזאת׃ אשר׃
׃ בחרת׃
׃ בה׃ והבית׃
׃ אשר׃ בניתי׃
׃ לשמך׃ 35 ושמעת׃
׃ מן׃ השמים׃
׃ את׃ תפלתם׃
׃ ואת׃ תחנתם׃
׃ ועשית׃ משפטם׃
׃ 36 אם׃
׃ יחטאו׃ לך׃
׃ כי׃ אין׃
׃ אדם׃ אשר׃
׃ לא׃ יחטא׃
׃ ואנפת׃
׃ בם׃ ונתתם׃
׃ לפני׃ אויב׃
׃ ושבום׃
׃ שבים׃ אל׃
׃ ארץ׃ הקרובה׃
׃ או׃ הרחוקה׃
׃ 37 והשיבו׃
׃ אם׃ בארץ׃
׃ אשר׃ שבו׃
׃ שם׃ והתחננו׃
׃ אליך׃ בארץ׃
׃ שבים׃ לאמר׃
׃ חטאנו׃
׃ העוינו׃
׃ רשענו׃
׃ 38 אם׃
׃ ישובו׃ אליך׃
׃ בכל׃ לבבם׃
׃ ובכל׃ נפשם׃
׃ בארץ׃
׃ אויביהם׃
׃ אשר׃ שבו׃
׃ אתם׃ והתפללו׃
׃ דרך׃
׃ ארצם׃
׃ אשר׃ נתת׃
׃ לאבותם׃
׃ העיר׃
׃ אשר׃ בחרת׃
׃ בה׃ והבית׃
׃ אשר׃ בניתי׃
׃ לשמך׃ 39 ושמעת׃
׃ מן׃ השמים׃
׃ מכון׃ שבתך׃
׃ את׃ תפלתם׃
׃ ואת׃ תחנתם׃
׃ ועשית׃ משפטם׃
׃ וסלחת׃ לעמך׃
׃ אשר׃ חטאו׃
׃ לך׃ 40 עתה׃
׃ אלהי׃ יהי׃
׃ נא׃ עיניך׃
׃ פתחות׃ ואזניך׃
׃ קשבות׃ לתפלת׃
׃ המקום׃ הזה׃
׃ 41 ועתה׃ קום׃
׃ יהוה׃ אלהים׃
׃ למנוחתך׃
׃ אתה׃ וארון׃
׃ עזך׃ כהניך׃
׃ יהוה׃ אלהים׃
׃ ילבשו׃ ישע׃
׃ וחסידיך׃
׃ ישמחו׃ בטוב׃
׃ 42 יהוה׃
׃ אל׃ תשב׃
׃ פני׃ משיחך׃
׃ זכרה׃
׃ לחסדי׃
׃ דוד׃
׃ עבדך׃

6 ויאמר יהוה אל־משה עוד אחת אביא
על־פרעה ואל־מצרים אחרי־כן
ישלח אתכם מזה כשלח יגרש אתכם
מזה׳ גרש׳ יגרש׳ 2 דבר־נא
באזני העם וישאלו איש מאת־רעהו
ואשה מאת־רעתה כלי־כסף וכלי־זהב׳
3 ויתן יהוה את־חן העם בעיני מצרים
גם האיש משה גדול מאד בארץ־מצרים
בעיני עבדי פרעה ובעיני העם׳ 4 ויאמר
משה כה אמר יהוה כחצות הלילה
אני יוצא בתוך מצרים׳ 5 ומתו כל־בכור
בארץ־מצרים מבכר פרעה הישב על־כסאו
עד בכור השפחה אשר אחר הרחיים
ובכל בכור בהמה׳ 6 וצעקה גדולה תהיה
בכל־ארץ מצרים אשר כמוהו לא נהיתה
עוד וכמוהו לא תסף׳ 7 ולכל בני־ישראל
לא־יחרץ כלב לשנו למן־אדם ועד־בהמה
למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים
לבין ישראל׳ 8 וירדו כל־עבדיך אלה אלי
והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל־העם
אשר־בגלליך ואחרי כן אצא׳ ויצא מעם
פרעה בחרי אף׳ 9 ויאמר יהוה אל־משה
לא־ישמע פרעה אליכם למען רבות
מופתי בארץ־מצרים׳ 10 משה ואהרן עשו
את־כל־המופתים האלה לפני פרעה
ויחזק יהוה את־לב פרעה ולא־שלח
בני־ישראל מארצו׳ 11 ויאמר יהוה אל־
משה ואל־אהרן לאמר׳ 12 ויהי בחצי
הלילה ויהוה הכה כל־בכור בארץ־מצרים
מבכר פרעה הישב על־כסאו עד בכור
השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה׳
13 ויקם פרעה לילה הוא וכל־עבדיו
וכל־מצרים׳ ותהי צעקה גדולה במצרים
כי־אין בית אשר אין־שם מת׳ 14 ויקרא
לאהרן ולמשה לילה ויאמר קומו צאו
מתוך עמי גם־אתם גם־בני־ישראל
וגם־אתם לכו עבדו את־יהוה כדברכם׳
15 גם־צאנכם גם־בקרכם קחו כדבר־כם
וברכתם גם־אתי׳ 16 ותחזק מצרים
על־העם לשלחם מן־הארץ׳ כי אמרו כלנו
מתים׳ 17 ויסע משה מרעמסס סכתה
כשש מאות אלף רגלי הגברים׳ 18 וגם־
ערב־רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה
כבד־מאד׳ 19 ויאפו את־הבצק אשר־
הוציאו ממצרים עגות מצות כי־לא חמץ
כי־גרשו מצרים ולא־יכלו להתמהמה
וגם־צידה לא עשו להם׳ 20 ומושב בני־
ישראל אשר־ישבו במצרים׳ שלשים
שנה ואربע מאות שנה׳ 21 ויהי מקץ
שלשים שנה וארבע מאות שנה׳ ויהי
בעצם היום הזה יצאו כל־צבאות יהוה
מארץ מצרים׳ 22 ליל שמרים הוא ליהוה
להוציאם מארץ מצרים׳ הוא הלילה הזה
ליהוה שמרים׳ לכל בני־ישראל לדרתם׳
23 ויאמר יהוה אל־משה ואהרן זאת
חקת הפסח כל־בן־נכר לא יאכל בו׳
24 וכל־עבד איש מקנת־כסף ומלתה
אתו אז יאכל בו׳ 25 תושב ושכיר לא
יאכל בו׳ 26 בחבורה אחת יאכל לא
תוציא מן־הבית מן־הבשר חוצה ועצם
לא תשברו בו׳ 27 וכל־עדת ישראל
יעשו אתו׳ 28 ויעשו בני־ישראל כאשר
צוה יהוה את־משה ואהרן כן עשו׳
29 ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה
את־בני־ישראל מארץ מצרים׳ לצבאתם׳
30 ויעל משה את־עצמות יוסף עמו
כי־השבע השביע את־בני־ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם
את־עצמתי מזה׳ 31 ויסעו מסכות
ויחנו באתם בקצה המדבר׳ 32 ויהוה
הלך לפניהם יומם בעמוד ענן
לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש
להאיר להם לילך יומם ולילה׳
33 לא־ימיש עמוד הענן יומם
ועמוד האש לילה׳ לפני העם׳
34 וידבר יהוה אל־משה לאמר׳
דבר אל־בני ישראל ויסבו
ויחנו לפי־פי החירת בין מגדל
ובין הים לעמת בעל צפון׳
נכח׳ תחנו על הים׳ 3 ואמר
פרעה לבני ישראל נבוכים הם
בארץ סגר עליהם המדבר׳
4 וחזקתי את־לב פרעה ורדף
אחריהם ואכבדה בפרעה
ובכל־חילו וידעו מצרים כי
אני יהוה׳ ויעשו כן׳ 5 ויגד
למלך מצרים כי ברח העם
ויהפך לב־פרעה ועבדיו אל־
העם ויאמרו מה־זאת עשינו
כי־שלחנו את־ישראל מעבדנו׳
6 ויאסר רכבו ואת־עמו לקח
עמו׳ 7 וישא שש־מאות רכב
בחר וכל רכב מצרים ושלשים
על כלו׳ 8 וחזק יהוה את־לב
פרעה מלך־מצרים ורדף אחרי
בני־ישראל ובני־ישראל יצאים
ביד רמה׳ 9 ורדפו מצרים
אחריהם כל־סוס רכב־פרעה
ופרשיו וחילו׳ ויחנו אל־הם
חוה על־פי פי־החירת לפני
בעל צפון׳ 10 ופרעה הקריב
וישאו בני־ישראל את־עיניהם
והנה מצרים נסע אחריהם
ויראו מאד ויצעקו בני־ישראל
אל־יהוה׳ 11 ויאמרו אל־משה
המבלתי אין־קברים במצרים
לקחתנו למת במדבר׳ מה־זאת
עשית לנו להוציאנו ממצרים׳
12 הלא־זה הדבר אשר דברנו
אליך במצרים לאמר חדל
ממנו ונעבדה את־מצרים׳
כי־טוב לנו עבד את־מצרים
ממתנו במדבר׳ 13 ויאמר
משה אל־העם אל־תיראו
התיצבו וראו את־ישועת
יהוה אשר־יעשה לכם היום
כי אשר־ראיתם את־מצרים
היום לא־תוסיפו לראתם
עוד עד־עולם׳ 14 יהוה
ילחם לכם ואתם תחרשון׳
15 ויאמר יהוה אל־משה
מה־תצעק אלי דבר
אל־בני־ישראל ויסעו׳
16 ואתה הרם את־
מטך ונטה את־ידך
על־הים ובקעהו
ויבאו בני־ישראל
בתוך הים ביבשה׳
17 ואני הנני מחזיק
את־לב מצרים ויבאו
אחריהם ואכבדה
בפרעה ובכל־חילו
ברכבו ובפרשיו׳
18 וידעו מצרים
כי־אני יהוה בהכבדי
בפרעה ברכבו
ובפרשיו׳ 19 ויסע
מלאך האלהים
ההלך לפני מחנה
ישראל ויסע
מאחריהם ויסע
עמוד הענן
מפניהם ויעמד
מאחריהם׳
20 ויבא מחנה
מצרים ומחנה
ישראל ויהי
הענן והחשך
ויאר את־הלילה
ולא־קרב זה
אל־זה כל־
הלילה׳ 21 ויט
משה את־ידו
על־הים ויולך
יהוה את־הים
ברוח קדים
עזה כל־הלילה
וישם את־הים
לחרבה ויבקעו
המים׳ 22 ובני
ישראל באו
בתוך הים
היבשה והמים
להם חומה
מימינם ומשמאלם
׳ 23 וירדפו
מצרים ויבאו
אחריהם כל־
סוס פרעה
רכבו ופרשיו
אל־תוך הים׳
24 והי באשמרת
הבקר ויהי
ויבט יהוה
אל־מחנה
מצרים בעמוד
אש וענן
ויהם את־
מחנה מצרים׳
25 ויסר את־
אפן מרכבתו
ויהי נהגם
בכבדת ויאמרו
מצרים אנוסה
מפני ישראל
כי־יהוה נלחם
להם במצרים׳
26 ויאמר יהוה
אל־משה נטה
את־ידך על־
הים וישבו
המים על־
מצרים על־
רכבו ועל־
פרשיו׳
27 ויט משה
את־ידו על־
הים ויפן
הים לפנות
בקר לאיתנו
ומצרים נסים
לקראתו וינער
יהוה את־
מצרים בתוך
הים׳ 28 וישבו
המים וכסו
את־הרכב
ואת־הפרשים
לכל חיל פרעה
הבאים אחריהם
בים לא־נשאר
בהם עד־אחד׳
29 ובני ישראל
הלכו ביבשה
בתוך הים
והמים להם
חומה מימינם
ומשמאלם׳
30 ויושע
יהוה ביום
ההוא את־
ישראל מיד
מצרים וירא
ישראל את־
מצרים מת
על־שפת הים׳
31 וירא ישראל
את־היד הגדלה
אשר עשה יהוה
במצרים ויראו
העם את־יהוה
ויאמינו ביהוה
ובמשה עבדו׳
32 אז ישיר
משה ובני
ישראל את־
השירה הזאת
ליהוה ויאמרו
לאמר אשירה
ליהוה כי־גאה
גאה׳ סוס ורכבו
רמה בים׳

אמר, 8 ויהי מקץ שנתים ימים
והפרעה חלם והנה עמד על
היאר, 9 והנה מן היאר עלות
שבע פרות יפות מראה ובריאות
בשר ותרעינה באחו, 10 והנה
שבע פרות אחרות עלות אחרי
הן מן היאר רעות מראה ודקות
בשר ותעמדנה אצל הפרות
הטבות על שפת היאר, 11 ותאכלנה
הפרות הרעות מראה והדקות
את שבע הפרות הטבות המראה
והבריאות ויקץ פרעה, 12 ויהי
בבקר ותפעם רוחו ויקרא את
כל חרטמי מצרים ואת כל
חכמיה ויספר פרעה להם את
חלמו ואין פותר אותם לפרעה,
13 וידבר שר המשקים אל
פרעה לאמר את חטאי אני
מזכיר היום, 14 פרעה קצף
על עבדיו ויתן אותי במשמר
בית שר הטבחים אתי ואת
שר האפים, 15 ונחלם חלום
שנינו איש אחד בלילה אחד
אני והוא איש כפתר חלמו
כחלם פתרנו לו, 16 והיה כאשר
פתר לנו כן היה אותי השיב
על כנפי ואתו תלה, 17 ויען
יוסף ויאמר אליהם זאת
הדבר אשר דבר יי אלי לאמר
אני אתכם מי אני יי אלהיכם
אשר הוציא אתכם מתחת
סבלות מצרים, 18 גם אני
אמר אליכם לאמר אם אין
אתכם מי אני יי אלהיכם
אשר הוציא אתכם מתחת
סבלות מצרים, 19 ועתה
אמרו אל אביו כה אמר בנך
יוסף אלהים שמני אדון לכל
מצרים רד אלי אל תעמד,
20 ויאמר אליו אל תירא
כי התחת אלהים אני, 21 ואתם
חשבתם עלי רעה אלהים
חשבה לטובה למען עשה
כיום הזה להחיות עם רב,
22 ועתה אל תיראו אני
אכלכל אתכם ואת טפכם
וידבר אתם על לב, 23 ויהי
אחרי מות אביהם לאמר
פן ישטמנו יוסף וגמל
ישיב לנו את כל הרעה
אשר גמלנו אותו, 24 ויבכו
אחיו אליו גם הם הלכו
לפניו ויאמרו הנה עבדיך
לאדני לעבדים, 25 ויאמר
אליהם יוסף אל תיראו
כי התחת אלהים אני,
26 ואתם חשבתם עלי
רעה אלהים חשבה
לטובה למען עשה
כיום הזה להחיות עם
רב, 27 ועתה אל תיראו
אני אכלכל אתכם
ואת טפכם וינחם
אותם וידבר על לבם,
28 ויהי אחרי מות
אביו ואמו ויבכו
אחיו אליו גם הם
הלכו לפניו ויאמרו
אליו לאמר אביך
צוה לפני מותו
לאמר, 29 כה תאמרו
ליוסף אנא שא נא
פשע אחיך וחטאתם
כי רעה גמלוך
ועתה שא נא לפשע
עבדי אלהי אביך
ויבך יוסף בדברם
אליו, 30 וגם אחיו
הלכו ויפלו לפניו
ויאמרו הנה עבדים
לך, 31 ויאמר
אליהם יוסף אל
תיראו כי התחת
אלהים אני,
32 אתם חשבתם
עלי רעה אלהים
חשבה לטובה
למען עשה כיום
הזה להחיות עם
רב, 33 ועתה
אל תיראו אנכי
אכלכל אתכם
ואת טפכם וינחם
אותם וידבר על
לבם, 34 ויפקד
יוסף את אביו
לאמר הגד נא
לאבי את כל
כבודי במצרים
ואת כל אשר
ראיתם ומהרתם
והורדתם את
אבי הנה, 35 ויפל
על צוארי בנימן
אחיו ויבך ובנימן
בכה על צוארו,
36 וגם נשקם
לכל אחיו ויבך
עליהם ואחרי
כן דברו אחיו
אתו, 37 ויאמר
לאמר אל בית
פרעה לאמר
אחי ואבי
ואהלה אעלה
ארצה כנען,
38 ויאמר אליהם
יוסף אל תיראו
כי התחת אלהים
אני, 9 ויאמר
אליהם יוסף
מהרו ועלו
אל אבי ואמרתם
אליו כה אמר
בנך יוסף שמני
אדון לכל מצרים
רדה אלי אל
תעמד, 10 וישבת
בארץ גשן והיית
קרוב אלי אתה
ובניך ובני בניך
וצאנך ובקרך
ורכושך, 11 וכלכלתי
אתך שם כי עוד
חמש שנים רעב
פן תורש אתה
וביתך וכל אשר
לך, 12 והנה עיניכם
רואות ועיני אחי
בנימן כי פי
המדבר אליכם,
13 והגדתם לאבי
את כל כבודי
במצרים ואת כל
אשר ראיתם
ומהרתם והורדתם
את אבי הנה,
14 ויפל על צוארי
בנימן אחיו ויבך
ובנימן בכה על
צוארו, 15 ונשק
לכל אחיו ויבך
עליהם ואחרי
כן דברו אחיו
אתו, 16 וקול
נשמע בבית
פרעה לאמר
בא אחי יוסף
ויטב בעיני
פרעה ובעיני
עבדיו, 17 ויאמר
פרעה אל יוסף
אמר אל אחיך
זאת עשו טענו
את בעיריכם
ולכו שובו
ארצה כנען,
18 וקחו את אביכם
ואת בתיכם
ובאו אלי ואתנה
לכם את טוב
ארץ מצרים
ואכלו את חלב
הארץ, 19 ואתה
צוית זאת עשו
קחו לכם מן
ארץ מצרים
עגלות לטפכם
ולנשיכם ונשאתם
את אביכם
ובאתם, 20 ועינכם
אל תחס על כלי
אשר לכם כי
טוב כל ארץ
מצרים לכם הוא,
21 ויעשו כן בני
ישראל ויתן
יוסף עגלות
על פי פרעה
ויתן להם צידה
לדרך, 22 לכל
אחיהם נתן
לאיש חלפות
שמלות ולבנימן
נתן שלש מאות
כסף וחמש
חלפות שמלות,
23 ולאביו שלח
כזאת עשרה
חמרים נשאים
מטוב מצרים
ועשרה אתנות
נשאות בר
ולחם ומזון
לאביו לדרך,
24 וישלח את
אחיו ויאמר
אליהם אל
תרגזו בדרך,
25 ויעלו
ממצרים ויבאו
ארצה כנען
אל יעקב אביהם
ויגידו לו לאמר
עוד יוסף חי
וכי הוא משל
בכל ארץ
מצרים ויפג
לבו כי לא
האמין להם,
26 ויגידו לו את
כל דברי יוסף
אשר דבר אליהם
וירא את העגלות
אשר שלח יוסף
לשאת אתו
ותחי רוח יעקב
אביהם, 27 ויאמר
ישראל רב עוד
יוסף בני חי
אלכה ואראנו
בטרם אמות,
28 ויאמר ישראל
אל יוסף בנו
רב לי עוד יוסף
בני חי אלכה
ואראנו בטרם
אמות, 29 ויסע
ישראל מבאר
שבע ויבאו בני
ישראל את אביהם
יעקב בארץ
מצרים, 30 ויאמר
ישראל אל יוסף
אמר אל אחיך
אם אמות
הפעם אחרי
ראותי את פניך
כי עודך חי,
31 ויאמר יוסף
אל אחיו ואל
בית אביו אעלה
נא ואגידה לפרעה
ואמרה אליו
אחי ובית אבי
אשר בארץ כנען
באו אלי,
32 והאנשים
רעי צאן כי
אנשי מקנה
היו כי צאנם
ובקרם ורכושם
הביאו, 33 והיה
כי יקרא לכם
פרעה ואמר
מה מעשיכם,
34 ואמרתם
אנשי מקנה
היו עבדיך
מנעורינו ועד
עתה גם אנחנו
גם אבתינו
למען תשבו
בארץ גשן
כי תועבת
מצרים כל רעה
לרעה צאן
לאמר, 10 ויבא
יוסף ויגד
לפרעה ויאמר
אבי ואחי
וצאנם ובקרם
וכל אשר להם
באו מארץ
כנען והנם
בארץ גשן,
2 ומקצה
אחיו לקח
וישיבם לפני
פרעה, 3 ויאמר
פרעה אל אחיו
מה מעשיכם
ויאמרו אל
פרעה רעה צאן
עבדיך גם אנחנו
גם אבותינו,
4 ויאמרו אל
פרעה לגור
בארץ באנו
כי אין מרעה
לצאן אשר
לעבדיך כי
כבד הרעב
בארץ כנען
ועתה ישבו
נא עבדיך
בארץ גשן,
5 ויאמר
פרעה אל יוסף
לאמר אביך
ואחיך באו
אליך, 6 ארץ
מצרים לפניך
הוא הושב
את אביך
ואחיך
בטוב הארץ
הושב
אביך
ואחיך
בארץ
גשן
ואם
ידעת
ויש
בם
אנשי
חיל
ושמתם
אותם
שרי
מקנה
על
אשר
לי,
7 ויבא
יוסף את
יעקב אביו
ויעמדהו
לפני
פרעה
ויברך
יעקב
את
פרעה,
8 ויאמר
פרעה
אל יעקב
כמה
ימי
שני
חייך,
9 ויאמר
יעקב
אל פרעה
ימי
שני
מגורי
מאה
ושלשים
שנה
מעט
היו
וגרעים
לא
הגיעו
בימי
חיי
אבתי
בימי
מגוריהם,
10 ויברך
יעקב את
פרעה
ויצא
מלפני
פרעה,
11 ויושב
יוסף את
אביו
ואת
אחיו
ויתן
להם
אחוזה
בארץ
מצרים
במיטב
הארץ
במקום
רעמסס
כאשר
צוה
פרעה,
12 ויכלכל
יוסף את
אביו
ואת
אחיו
ואת
כל
בית
אביו
לחם
לפי
הטף,
13 ולחם
אין
בכל
הארץ
כי
כבד
הרעב
מאד
ותלה
ארץ
מצרים
וארץ
כנען
מפני
הרעב,
14 ויקבץ
יוסף
את
כל
הכסף
הנמצא
בארץ
מצרים
ובארץ
כנען
בשבר
אשר
הם
שברים
ויביא
יוסף
את
הכסף
בית
פרעה,
15 ותם
הכסף
מארץ
מצרים
ומארץ
כנען
ויבאו
כל
מצרים
אל
יוסף
לאמר
הבה
לנו
לחם
ולמה
נמות
נגדך
כי
אפס
כסף,
16 ויאמר
יוסף
הבו
מקניכם
ואתנה
לכם
במקנכם
אם
אפס
כסף,
17 ויביאו
את
מקנם
אל
יוסף
ויתן
להם
יוסף
לחם
בתמורת
הסוסים
ובתמורת
צאן
ובתמורת
בקר
ובתמורת
החמרים
ויכלכלם
בלחם
בתמורת
כל
מקנם
בשנה
ההוא,
18 ותתם
השנה
ההוא
ויבאו
אליו
בשנה
השנית
ויאמרו
לו
לא
נכחד
מאדני
כי
אם
תם
הכסף
וקנין
הבהמה
אדני
לא
נשאר
לפני
אדני
אם
לא
גויתינו
ואדמתנו,
19 למה
נמות
לעיניך
גם
אנחנו
גם
אדמתנו
קנה
אותנו
בלחם
ונהיה
אנחנו
ואדמתנו
עבדים
לפרעה
ותן
זרע
ונחיה
ולא
נמות
והאדמה
לא
תשמם,
20 וקן
יוסף
את
כל
אדמת
מצרים
לפרעה
כי
מכרו
מצרים
איש
שדהו
כי
חזק
עליהם
הרעב
והיתה
הארץ
לפרעה,
21 והעם
העביר
אתו
לערים
מקצה
גבול
מצרים
ועד
קצהו,
22 רק
אדמת
הכהנים
לא
קנה
כי
חק
לכהנים
מאת
פרעה
ואכלו
את
חקם
אשר
נתן
להם
פרעה
על
כן
לא
מכרו
את
אדמתם,
23 ויאמר
יוסף
אל
העם
הן
קניתי
אתכם
היום
ואת
אדמתכם
לפרעה
הנה
לכם
זרע
וזרעתם
את
האדמה,
24 והיה
בתבואת
ונתתם
חמשית
לפרעה
וארבע
הידות
יהיו
לכם
לזרע
השדה
ולאכלכם
ולאשר
בבתיכם
ולאכל
לטפכם,
25 ויאמרו
החיתנו
נמצא
חן
בעיני
אדני
והיינו
עבדים
לפרעה,
26 וישם
אתם
יוסף
לחק
עד
היום
הזה
על
אדמת
מצרים
לפרעה
לבד
אדמת
הכהנים
לבדם
לא
היתה
לפרעה,
27 וישב
ישראל
בארץ
מצרים
בארץ
גשן
ויאחזו
בה
ויפרו
וירבו
מאד,
28 ויחי
יעקב
בארץ
מצרים
שבע
עשרה
שנה
ויהי
ימי
יעקב
שני
חייו
שבע
שנים
ומאת
שנה,
29 ויקרבו
ימי
ישראל
למות
ויקרא
לבנו
ליוסף
ויאמר
לו
אם
נא
מצאתי
חן
בעיניך
שים
נא
ידך
תחת
ירכי
ועשית
עמדי
חסד
ואמת
אל
נא
תקברני
במצרים,
30 ושכבתי
עם
אבתי
ונשאתני
ממצרים
וקברתני
בקברתם
ויאמר
אנכי
אעשה
כדברך,
31 ויאמר
השבעה
לי
וישבע
לו
וישתחו
ישראל
על
ראש
המטה

10 ܗܘܝܢ ܕܠܐ ܡܬܬܝܠܝܢ ܠܗ ܠܡܫܬܝܬܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܐܦ ܠܐ ܡܬܬܝܠܝܢ
ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܗܘ ܕܡܫܬܠܚ ܠܝ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܢ ܐܪܥܐ ܗܘ ܕܡܫܬܠܚ
ܠܝ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܢ ܐܪܥܐ ܗܘ ܕܡܫܬܠܚ ܠܝ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܢ ܐܪܥܐ
ܗܘ ܕܡܫܬܠܚ ܠܝ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܢ ܐܪܥܐ ܗܘ ܕܡܫܬܠܚ ܠܝ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܘܡܢ ܐܪܥ

מה הוא אומר ואיך אומר אמרתי
אמרתי אבל אמרתי בטעות ראשונה לא
אמרתי אם יש מלה נוספת אמרתי לא
12 אמרתי אבל בטעות אמרתי לא אמרתי
אמרתי אם יש מלה נוספת אמרתי לא
13 ואפילו אומר אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
14 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
15 אמרתי אם אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
16 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
17 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
18 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
19 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
20 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
21 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
22 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
23 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
24 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
25 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
26 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
27 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
28 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
29 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
30 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
31 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
32 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי

10 ויעבר מבית לבית ולא יגזל ויבא אל־בית
אביו ואל־אמו ואל־אשתו ואל־בניו ואל־
בנותיו ואת־כל־אשר־בביתו׃ 11 ויאמר אליהם
בן־מאה־שנה אנכי היום׃ לא־אוכל עוד לצאת
ולבוא ויהוה אמר אלי אתה לא תעבר את־
הירדן הזה׃ 12 ויעברו כל־אנשי־חיל לילה
ויכו אותו בגבול אשר־מול בית־אל ויהי
אחרי־כן ויעל אל־בית־אל׃ 13 ויעבר הלאה
ויעל אל־ראש־הגבעה אשר־מול יבוס הוא
ירושלם ויראו אנשי־חיל אשר־אתו לאמר
אל־מי אתם יראים ואל־מי אתם חתים׃
14 ויאמרו אל־המלך אל־אדם אנחנו אנשים
אשר־באו מן־הגלגל אל־אבל־מחולה אשר
על־פני הירדן׃ 15 ויהי כי־בא אל־הגלגל
ויבא אל־אבל־מחולה ואל־כל־אשר־בעיר
הלכו לקראתו׃ 16 ויבא אל־אבל־מחולה
ויבא אל־בית־אל׃ ויהי אחרי־כן ויבא אל־
בית־אל׃ 17 ויבא אל־אבל־מחולה ויבא אל־
בית־אל׃ ויהי אחרי־כן ויבא אל־בית־אל׃
18 ויבא אל־בית־אל׃ ויהי אחרי־כן ויבא
אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃ 19 ויבא אל־
בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־
אל׃ ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
20 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
21 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
22 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
23 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
24 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
25 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
26 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
27 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
ויבא אל־בית־אל׃ 28 ויבא אל־בית־אל׃
ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
29 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
30 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
31 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
32 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
33 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
34 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
35 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
36 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
37 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
38 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
39 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
40 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
41 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
42 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
43 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
44 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
45 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
46 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
47 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
48 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
49 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
50 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
51 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
52 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
53 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
54 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
55 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
56 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
57 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
58 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃

14

2 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
3 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
4 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
5 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
6 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
7 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
8 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
9 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
10 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
11 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
12 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
13 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃
14 ויבא אל־בית־אל׃ ויבא אל־בית־אל׃

ויאמר אליו אל תירא כי אם־לא מצאתיך
אמרתי אליו לא־אמיתך בחרב׃ 10 ועתה
אמר־לי הגד־נא אי־מזה אתה ויאמר אל־
עמלקי אנכי׃ 9 ויאמר אלי עמד־נא
אלי־מות כי־תמה עלי כל־החבלה
כי־עודנו כל־נפשי׃ 10 ויעמד אלי
ואמיתהו כי־יכלתי כי־אבד נפלו
מרכבתו ופרשיו׃ 11 ויקח שאול
את־חרבו ויתנפל עליה׃ 12 וראו
עבדיו כי־נס שאול ויתנפל
גם־הוא על־חרבו וימת׃ 13 ויקחו
שאול ובניו ויכו את־עמלק
ביום ההוא׃ 14 ויאמר דוד אל־
הנער אשר־אתו אי־זה אתה
ויאמר אליו בן־איש־גר עמלקי
אנכי׃ 15 ויאמר דוד אליו איך
לא יראת לשלח ידך לשחת
את־משיח יהוה׃ 16 ויקרא דוד
אל־אחד מן־הנערים ויאמר
גש־פגע בו ויכהו וימת׃ 17 ודוד
אמר אל־אבנר הלא־אתה
אבנר ויאמר אבנר אמר מי־אתה׃
18 ויאמר אל־אבנר הלא אתה
גבר וכמי־אתה בישראל ולמה
לא־שמרת אדנך המלך כי־בא
אחד מן־העם לשחת את־המלך
אדנך׃ 19 ועתה הנה־נא אי־
מצא־נא חנית המלך וצפחת
המים אשר־מראשתו׃ (Hadēs g86)
ויעבר דוד מעל־הגבעה
ויעמד־לו על־ראש־הר רחוק
הרבה מקום ביניהם׃ 20 ויקרא
דוד אל־העם ואל־אבנר בן־נר
לאמר הלא תענה אבנר ויען
אבנר ויאמר מי־אתה קורא
אל־המלך׃ 21 ויאמר דוד אל־
אבנר הלא־אתה אבנר כי־אם
אמרתי אליך אל־תרע־נא
אדני המלך׃ 22 ויען אבנר
ויאמר הלא־אתה הגבר
ומי־כמוך בישראל ועתה
אי־זה אתה רע־נא אל־
אדני המלך׃ 23 ויאמר
אבנר אל־דוד אל־תרע
אדני המלך׃ 24 ומה־
אם־לא אל־אדני המלך
אל־נא־תרע־נא אל־
אדני המלך׃ 25 ויאמר
שאול אל־דוד ברוך
אתה בני דוד גם־
תעשה ותוכל׃ 26 ויאמר
דוד אל־דרכו אל־
אבנר הלא־אתה
אבנר כי־אם־
אמרתי אליך
אל־תרע־נא
אל־אדני
המלך׃ 27 ו אם־
אמר־נא אל־
אדני המלך
אל־נא־תרע־נא
אל־אדני
המלך׃ 28 ומה־
אם־לא
אל־נא־תרע־נא
אל־אדני
המלך׃ 29 ועתה
אל־אדני המלך
אל־נא־תרע־נא
אל־אדני
המלך׃ 30 ויאמר
שאול אל־דוד
אל־נא־תרע־נא
אל־אדני
המלך׃ 31 ויאמר
אל־אבנר
אל־אבנר
אל־אבנ

ולא יחיה איש אחיו בקרב הארץ אשר
אתם שמים אתכם ולגר אשר יגור אתכם
ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ
מצרים אני יהוה אלהיכם: 35 לא תעשו
עול במשפט במדה במשקל ובמשורה:
36 מאזני צדק אבני צדק איפת צדק
והין צדק יהיו לכם אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים: 37 ושמרתם
את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם
אותם אני יהוה:

18 1 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר
אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם
קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם:
3 איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי
תשמרו אני יהוה אלהיכם: 4 אל תפנו
אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו
לכם אני יהוה אלהיכם: 5 וכי תזבחו
זבח שלמים ליהוה לרצנכם תזבחוהו:
6 ביום זבחכם יאכל ומחרת והנותר
עד יום השלישי באש יישרף: 7 ואם
האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא
לא ירצה: 8 ואכליו עונו יישא כי את
קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה: 9 וכקצרכם את קציר ארצכם
לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט
קצירך לא תלקט: 10 וכרמך לא תעולל
ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר
תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: 11 לא
תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש
בעמיתו: 12 ולא תשבעו בשמי לשקר
וחללת את שם אלהיך אני יהוה:
13 לא תעשק את רעך ולא תגזל לא
תלין פעלת שכיר אתך עד בקר:
14 לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן
מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה:
15 לא תעשו עול במשפט לא תשא פני
דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט
עמיתך: 16 לא תלך רכיל בעמיך לא
תעמד על דם רעך אני יהוה: 17 לא
תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח
את עמיתך ולא תשא עליו חטא:
18 לא תקם ולא תטר את בני עמך
ואהבת לרעך כמוך אני יהוה:
19 את חקתי תשמרו בהמתך לא
תרביע כלאיים שדך לא תזרע כלאיים
ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך:
20 ואיש אשר ישכב את אשה שכבת
זרע והיא שפחה נחרפת לאיש ולא
נפדתה אז לא נתן לה: 21 ובפדות לא
נתן לה חפשה יהיה לא יומתו כי לא
חפשה: 22 והביא את אשמו ליהוה
אל פתח אהל מועד איל אשם:
23 וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל
עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו
שלש שנים יהיה לכם ערלים לא
יאכל: 24 ובשנת הרביעית יהיה כל
פריו קדש הלולים ליהוה: 25 ובשנת
החמישית תאכלו את פריו להוסיף
לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם:
26 לא תאכלו על הדם לא תנחשו
ולא תעונו: 27 לא תקיפו פאת
ראשיכם ולא תשחית את פאת
זקנך: 28 ונפש כי תתן בעד מת
לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע
לא תתנו בכם אני יהוה: 29 אל
תחל את בתך לזנותה פן תזנה
הארץ ומלאה הארץ זמה:
30 את שבתתי תשמרו ומקדשי
תיראו אני יהוה: 31 אל תפנו
אל האבות ואל הידעני אל
תבקשו לטמאה בהם אני יהוה
אלהיכם: 32 מפני שיבה תקום
והדרת פני זקן ויראת מאלהיך
אני יהוה: 33 וכי יגור אתך גר
בארצכם לא תונו אתו: 34 כאזרח
מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם
ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם
בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:
35 לא תעשו עול במשפט במדה
במשקל ובמשורה: 36 מאזני צדק
אבני צדק איפת צדק והין צדק
יהיו לכם אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים:
37 ושמרתם את כל חקתי ואת כל
משפטי ועשיתם אותם אני יהוה:

19 1 ויאמר יהוה אל משה לאמר:
2 דבר אל כל עדת בני ישראל
ואמרת אליהם קדשים תהיו כי
קדוש אני יהוה אלהיכם: 3 איש
אמו ואביו תיראו ואת שבתתי
תשמרו אני יהוה אלהיכם:
4 אל תפנו אל האלילים ואלהי
מסכה לא תעשו לכם אני יהוה
אלהיכם: 5 וכי תזבחו זבח שלמים
ליהוה לרצנכם תזבחוהו:
6 ביום זבחכם יאכל ומחרת
והנותר עד יום השלישי באש
יישרף: 7 ואם האכל יאכל
ביום השלישי פגול הוא לא
ירצה: 8 ואכליו עונו יישא כי
את קדש יהוה חלל ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה: 9 וכקצרכם
את קציר ארצכם לא תכלה
פאת שדך בקצרך ולקט
קצירך לא תלקט: 10 וכרמך
לא תעולל ופרט כרמך לא
תלקט לעני ולגר תעזב
אתם אני יהוה אלהיכם:
11 לא תגנבו ולא תכחשו
ולא תשקרו איש בעמיתו:
12 ולא תשבעו בשמי לשקר
וחללת את שם אלהיך אני
יהוה: 13 לא תעשק את רעך
ולא תגזל לא תלין פעלת
שכיר אתך עד בקר:
14 לא תקלל חרש ולפני עור
לא תתן מכשל ויראת מאלהיך
אני יהוה: 15 לא תעשו עול
במשפט לא תשא פני דל
ולא תהדר פני גדול בצדק
תשפט עמיתך: 16 לא תלך
רכיל בעמיך לא תעמד על
דם רעך אני יהוה: 17 לא
תשנא את אחיך בלבבך הוכח
תוכיח את עמיתך ולא תשא
עליו חטא: 18 לא תקם ולא
תטר את בני עמך ואהבת
לרעך כמוך אני יהוה:
19 את חקתי תשמרו בהמתך
לא תרביע כלאיים שדך לא
תזרע כלאיים ובגד כלאים
שעטנז לא יעלה עליך:
20 ואיש אשר ישכב את אשה
שכבת זרע והיא שפחה נחרפת
לאיש ולא נפדתה אז לא נתן
לה: 21 ובפדות לא נתן לה
חפשה יהיה לא יומתו כי לא
חפשה: 22 והביא את אשמו
ליהוה אל פתח אהל מועד איל
אשם:

23 ויאמר אליו אל־מה אמר לך אל־תרד
כי־אם־עלה לקראת אדני המלך
ויפל־לו על־אפיו ויאמר אל־אדני
המלך אם־אמרת לא־ירד אדני
המלך לשבת על־כסא אדני המלך
24 הנה־אנכי ירד היום לקראת אדני
המלך אם־לא אם־אמרת אדני
המלך לא־ירד אדני המלך לשבת
על־כסא אדני המלך ואם־לא
25 אמלך אדני המלך
המלך אם־אין אמרת אדני
המלך אם־לא אם־אמרת אדני
המלך לא־ירד אדני המלך לשבת
על־כסא אדני המלך ואם־לא
26 עתה כי־חי אדני המלך
אם־אמרתי אמרה־נא לי אל־אדני
המלך אם־אין אמרת אדני
המלך לא־ירד אדני המלך לשבת
על־כסא אדני המלך ואם־לא
27 ועתה אם־אמרתי אמרה־נא לי
אל־אדני המלך אם־אין אמרת אדני
המלך לא־ירד אדני המלך לשבת
על־כסא אדני המלך ואם־לא
28 ואל־אדני המלך אם־אמרתי
אמרה־נא לי אל־אדני המלך אם־אין
אמרת אדני המלך לא־ירד אדני
המלך לשבת על־כסא אדני המלך
ואם־לא 29 אמרתי אל־אדני
המלך אם־אין אמרת אדני המלך
אם־לא אם־אמרת אדני המלך לא־ירד
אדני המלך לשבת על־כסא אדני
המלך ואם־לא 30 (aiōnios g166) אמרתי
אם־אמרת אדני המלך אם־אין
אמרת אדני המלך לא־ירד אדני
המלך לשבת על־כסא אדני המלך
ואם־לא

20

ונפש אדני המלך אשר־הוא אדני המלך
לבדו אל־ידע אדם אל־אדני המלך
כי־פלא הוא לבדו אל־ידע אדם
2 מעם בני־אדם אל־ידע אדם
אדני המלך כבר־הוא אדני המלך
3 ויאמר אליו אבשלם מדוע
לא־אתה אל־אדני המלך אל־אדני
המלך לא־אתה אל־אדני המלך
4 ויאמר אבשלם מי־יתן אותי
שופט בארץ ואליו כל־איש אשר־יהיה
לו־ריב ומשפט ובא אלי ואצדקהו
5 והיה בגשתו לגשת־אליו
לחוות־לו ידו והחזיק־בו ונשקו
6 וכן־עשה אבשלם לכל־ישראל
הבאים למשפט אל־המלך ויגנב
אבשלם את־לב אנשי ישראל
7 ויהי מקץ ארבע שנים
ויאמר אבשלם אל־המלך
אלך־נא ואשלם את־נדרי
אשר־נדרתי ליהוה בחברון
8 כי־נדר נדר עבדך בשבתי
ארם־נהרים בחברון לאמר
אם־שוב ישיבני יהוה
ירושלים ועבדתי את־יהוה
9 ויאמר אליו המלך לך בשלום
ויקם וילך חברונה 10 ושלח
אבשלם מרגלים בכל־שבטי
ישראל לאמר כאשר־תשמעו
את־קול השופר ואמרתם
מלך אבשלם בחברון
11 ואתו מאתים איש
מן־הקרואים הלכו בתם
ולא־ידעו כל־הדבר
12 ויזבח אבשלם
את־הזבחים ויועץ
אחיתפל הגלני מעיר
דוד בבא־זבחו ותהי
הקשר איתן והעם
הולך ורב את־אבשלם
13 ויבא המגיד
לדוד לאמר
אחרי אבשלם
נטו לבב איש
ישראל אחרי
אבשלם
14 ויאמר דוד
אל־כל־עבדיו
אשר־אתו בירושלם
קומו ונברחה
כי־אין לנו
פלטה מפני
אבשלם
מהר־לכתו
פן־יבהל
ונשג־לנו
והדיח
רעה
לעיר
15 ויאמר
עבדי המלך
אל־המלך
הנה אדנינו
המלך בחר
לעבדיו
16 ויצא
המלך
ובכל־ביתו
ברגלו
ויעזב
המלך
את־
עשרת
הנשים
פלגשים
לשמר
הבית
17 ויצא
המלך
ובכל־
ביתו
ויעמדו
במרחק
18 וכל
עבדיו
עברים
אצלו
וכל
הכרתי
וכל
הפלתי
ואנשי
הגתים
שש־מאות
איש
אשר
באו
רגלו
מגת
עברו
לפני
המלך
19 ויאמר
המלך
אל־איתי
הגתי
למה
תלך
אתנו
שוב
ושב
עם־
המלך
כי־נכרי
אתה
וגם
כי־גלה
מקומך
20 (aiōn g165)
אתמול
בא
ואיך
אניעך
היום
ללכת
אתנו
ואנכי
אלך
אל־
אשר
אלך
שוב
ושב
אחיך
חסד
ואמת
21 ויען
איתי
אתי
לחיות
ולמות
אם־לא
אם־
אל־המקום
אשר
יהיה
אדני
המלך
שם
כי־אם
לחיות
גם־
אתה
22 ויאמר
דוד
אל־איתי
לך
ועבר
ויעבר
איתי
הגתי
וכל
אנשיו
והטף
אשר
אתו
23 וכל־
הארץ
בכים
עברים
ועם
כל־
העם
עבר
המלך
בנחל
קדרון
ויעבר
המלך
דרך
המדבר
24 וגם־
צדוק
הכהן
ובניו
נשאים
את־
ארון
ברית
האלהים
ויציבו
את־
ארון
האלהים
ויעל
אביתר
עד
אשר
כלו
כל־
העם
לעבר
מן־
העיר
25 ויאמר
המלך
אל־
צדוק
השב
את־
הארון
אלהים
העיר
אם־
אמצא
חן
בעיני
יהוה
והשיבני
והראני
אתו
ואת
נוהו
26 אם־כה
יאמר
לא־חפצתי
בך
הנני
יעשה־לי
כטוב
בעיניו
27 ויאמר
המלך
אל־
צדוק
הכהן
הרואה
אתה
שוב
העיר
בשלום
ואחיכם
עמכם
שני
בניכם
אתכם
28 ראה
אנכי
מתמהמה
בערבות
המדבר
עד
בוא
דבר
מאתכם
להגיד
29 ויעל
צדוק
ואביתר
את־
הארון
אלהים
ירושלם
וישבו
שם
30 ודוד
עלה
במעלה
הזיתים
עלה
ובכה
וראשו
חפוי
והוא
הולך
יחף
וכל־
העם
אשר
אתו
חפו
איש
ראשו
ועלו
בבכה
31 והגד
לדוד
לאמר
אחיתפל
בקשר
עם
אבשלם
ויאמר
דוד
שכל־נא
את־
עצת
אחיתפל
לסכלה
32 ויהי
דוד
בא
עד
הראש
אשר
יוסתחו
אלהים
ושם
ארון
אלהים
ואחיתפל
לקראתו
33 ויאמר
לו
דוד
אם־
תעבר
אתי
ונהיית
עלי
לעול
34 ואם־
העיר
תשוב
ואמרת
לאבשלם
עבדך
אני
המלך
אני
עבד־
אביך
מאז
ועתה
אני
עבדך
ונהיית
לי
יועץ
35 הלא
אתם
שם
אתך
צדוק
הכהן
ואביתר
הכהנים
והיה
כל־
הדבר
אשר
תשמע
מבית
המלך
תגיד
לצדוק
הכהן
ולאביתר
הכהנים
36 הנה
שם
אתם
שני
בניהם
אתם
אחימעץ
לצדוק
ויונתן
לאביתר
ושלחתם
בידם
אלי
כל־
דבר
אשר
תשמעו
37 ויבא
חושי
רעה
דוד
העיר
ואבשלם
בא
ירושלם

21

ומעט
מראש
ההר
אשר
יוסתחו
אלהים
לשתחות
לו
שם
והנה
ציבא
נער
מפיבשת
לקראתו
עם
צמד
חמרים
חבשים
ומאתים
לחם
ומאה
צמוקים
ומאה
קיץ
ונבל
יין
2 ויאמר
המלך
אל־
ציבא
מה־
אלה
לך
ויאמר
ציבא
החמרים
לרכוב
המלך
לבית
והלחם
והקיץ
לאכל
הנערים
והיין
לשתות
לשכר
המדבר
3 ויאמר
המלך
אי־זה
בן־
אדניך
ויאמר
ציבא
אל־
המלך
הנה
הוא
יושב
בירושלם
כי־אמר
היום
אשיב
לי
ממלכות
בית
אבי
4 ויאמר
המלך
אל־
ציבא
הנה
לך
כל־
אשר
למפיבשת
ויאמר
ציבא
השתחויתי
אמצא
חן
בעיניך
אדני
המלך
5 ויבא
דוד
עד
בחרים
והנה
יצא
משם
איש
מן־
משפחת
בית
שאול
ושמו
שמעי
בן־
גרא
יצא
יצא
וקלל
6 ויסקל
באבנים
אל־
דוד
ואל־
כל־
עבדי
המלך
דוד
והעם
כל־
העם
וכל־
הגבורים
מימינו
ושמאלו
7 וכה
אמר
שמעי
בקללו
צא
צא
איש
הדמים
ואיש
הבליעל
8 השיב
עליך
יהוה
כל־
דם
בית
שאול
אשר
מלכת
תחתיו
ויתן
יהוה
את־
הממלכה
ביד
אבשלם
בנך
והנה
אתה
ברעתך
כי
איש
דמים
אתה
9 ויאמר
אבישי
בן־
צרויה
אל־
המלך
למה
יקלל
הכלב
המת
הזה
את־
אדני
המלך
אעבר־נא
ואסיר
את־
ראשו
10 ויאמר
המלך
מה־לי
ולכם
בני
צרויה
כי
יקלל
והי
כי
אמר
לו
יהוה
קלל
את־
דוד
ומי
אמר
מדוע
עשית
כן
11 ויאמר
דוד
אל־
אבישי
ואל־
כל־
עבדיו
הנה
בני
אשר
יצא
ממעי
מבקש
את־
נפשי
ואף
כי־
עתה
בן־
הימיני
הניחו
לו
ויקלל
כי
אמר
לו
12 אולי
יראה
יהוה
בעוני
וישב
לי
יהוה
טובה
תחת
קללתו
היום
הזה
13 וילכו
דוד
ואנשיו
בדרך
ושמעי
הולך
לנגדו
מן־
הר
הלך
וקלל
לנגדו
ועפר
עפר
בעבר
14 ומלך
והעם
אשר
עמו
עיף
ויפיגו
שם
15 ואבשלם
והעם
כל־
איש
ישראל
באו
ירושלם
ואחיתפל
עמו
16 והי
כבוא
חושי
הארכי
רעה
דוד
ויאמר
חושי
אל־
אבשלם
יחי
המלך
יחי
המלך
17 ויאמר
אל־
חושי
זה
חסדך
עם
רעך
למה
לא־
הלכת
עם
רעך
18 ויאמר
חושי
אל־
אבשלם
לא
כי
אם־
אשר
בחר
יהוה
ובעם
הזה
וכל
איש
ישראל
אליו
אהיה
ואתו
אשב
19 וגם
אי־
מי
אעבד
הלא
לפני
בנו
כן
אהיה
לפני
אביך
20 (aiōn g165)
ויאמר
אבשלם
אל־
אחיתפל
הבו
לכם
עצה
מה
נעשה
21 ויאמר
אל־
אבשלם
בא
אל־
פלגשי
אביך
אשר
הניח
לשמר
הבית
ושמע
כל־
ישראל
כי־
נבאש
אביך
בך
וחזקו
ידי
כל־
אשר
אתך
22 ויטו
לאבשלם
האהל
על־
הגג
ויבא
אבשלם
אל־
פלגשי
אביו
לעיני
כל־
ישראל
23 ועצת
אחיתפל
אשר
יעץ
בימים
ההם
כאיש
שאל
בדבר
אלהים
כן
כל־
עצת
אחיתפל
גם
לדוד
גם
לאבשלם

לא אמרתי לבקש את פניך ה׳ אבקש׳ 26 כי אתה אל חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה׳ 27 ועתה אדני אל נא יגדל כח אדני כאשר דברת לאמר׳ 28 אם נא מצאתי חן בעיניך אדני אל נא אדני בקרבנו׳ כי עם קשה ערף הוא׳ וסלחת לעוננו ולחטאתנו׳ 29 והיה אם אמר אל אל אדני׳ הנה אנכי כרתי ברית׳ נגד כל עמך אעשה נפלאות׳ אשר לא נבראו בכל הארץ׳ ובכל הגוים׳ וראה כל העם׳ אשר אתה בקרבו׳ את מעשה אדני׳ כי נורא הוא׳ אשר אני עשה עמך׳ 30 שמר לך את אשר אני מצוה אתך היום׳ הנני גרש מפניך׳ את האמרי׳ והכנעני׳ והחתי׳ והפרזי׳ והחוי׳ והיבוסי׳ 31 השמר לך פן תכרת ברית׳ לישבי הארץ׳ אשר אתה בא עליה׳ פן יהיה למוקש בקרבך׳ 32 כי את מזבחתם תתצון׳ ואת מצבתם תשברון׳ ואת אשרתם תכרתון׳ 33 כי לא תשתחוה לאל אחר׳ כי אל קנא שמו׳ אל קנא הוא׳ 34 פן תכרת ברית׳ לישבי הארץ׳ וזנו אחרי אלהיהם׳ וזבחו לאלהיהם׳ וקרא לך׳ ואכלת מזבחו׳ 35 ולקחת מבנתיו לבניך׳ ובנתיך יזנו אחרי אלהיהם׳ והזנו את בניך׳ אחרי אלהיהם׳ 36 אלהי מסכה לא תעשה לך׳ 37 את חג המצות תשמר׳ שבעת הימים תאכל מצות׳ אשר צויתיך׳ למועד חדש האביב׳ כי בחדש האביב יצאת׳ ממצרים׳ 38 כל פטר רחם לי׳ וכל מקנך׳ תזכר׳ פטר שור׳ ושה׳ 39 בכור חמור תפדה בשה׳ ואם לא תפדה׳ וערפתו׳ כל בכור בניך׳ תפדה׳ ולא יראו פני ריקם׳ 40 שבת תעבד׳ ביום השביעי׳ תשבת׳ בחרישה׳ ובקציר׳ תשבת׳ 41 חג שבעות׳ תעשה לך׳ בכורי קציר חטים׳ וחג האסף׳ תקופת השנה׳ 42 שלשת פעמים בשנה׳ יראה כל זכורך׳ את פני האדון׳ יהוה׳ אלהי ישראל׳ 43 כי אורישׁ גוים מפניך׳ והרחבתי את גבלך׳ ולא יחמד איש את ארצך׳ בעלתך׳ את יהוה אלהיך׳ שלשת פעמים בשנה׳ 44 לא תזבח על חמץ דם זבחי׳ ולא ילין חלב חגי׳ עד בקר׳ 45 ראשית בכורי אדמתך׳ תביא׳ בית יהוה אלהיך׳ לא תבשל גדי בחלב אמו׳ 46 ויאמר יהוה אל משה׳ כתב לך את הדברים האלה׳ כי על פי הדברים האלה׳ כרתי אתך ברית׳ ואת ישראל׳ 47 ויהי שם עם יהוה׳ ארבעים יום׳ ולחם לא אכל׳ ומים לא שתה׳ ויכתב על הלחות׳ את דברי הברית׳ עשרת הדברים׳ 48 ויהי׳ ברדתו׳ מהר סיני׳ ושני לוחות העדת׳ בידו׳ ברדתו׳ מן ההר׳ ומשה׳ לא ידע׳ כי קרן עור פניו׳ בדברו׳ אתו׳ 49 וירא אהרן׳ וכל בני ישראל׳ את משה׳ והנה קרן עור פניו׳ ויראו׳ מגשת אליו׳ 50 ויקרא אליהם׳ משה׳ וישבו אליו׳ אהרן׳ וכל הנשאים׳ בעדה׳ וידבר משה׳ אליהם׳ 51 ואחרי כן׳ נגשו כל בני ישראל׳ ויצו׳ אתם׳ את כל אשר דבר יהוה׳ אתו׳ בהר סיני׳ 52 ויכל משה׳ מדבר אתם׳ ויתן על פניו׳ מסוה׳ 53 ובבא משה׳ לפני יהוה׳ לדבר אתו׳ יסר המסוה׳ עד צאתו׳ ויצא׳ ודבר אל בני ישראל׳ את אשר יצוה׳ 54 וראו בני ישראל׳ את פני משה׳ כי קרן עור פני משה׳ והשיב משה׳ את המסוה׳ על פניו׳ עד בואו׳ לדבר אתו׳ 55 ויצו׳ אתם׳ אל בני ישראל׳ אשר תצון׳ ראו׳ פני משה׳ כי קרן עור פני משה׳ והשיב משה׳ את המסוה׳ על פניו׳ עד בואו׳ לדבר אתו׳ 56 ויאמר׳ יהוה׳ אל משה׳ כתב לך׳ את הדברים׳ האלה׳ כי על פי הדברים׳ האלה׳ כרתי אתך׳ ברית׳ ואת ישראל׳ 57 ויהי׳ שם׳ עם יהוה׳ ארבעים יום׳ ולחם לא אכל׳ ומים לא שתה׳ ויכתב׳ על הלחות׳ את דברי הברית׳ עשרת הדברים׳ 58 ויהי׳ בעלות׳ משה׳ מערבות מואב׳ אל הר נבו׳ ראש הפסגה׳ אשר על פני ירחו׳ ויראהו׳ יהוה׳ את כל הארץ׳ את הגלעד׳ עד דן׳ 59 ואת כל נפתלי׳ ואת ארץ אפרים׳ ומנשה׳ ואת כל ארץ יהודה׳ עד הים האחרון׳ 60 ואת הנגב׳ והכקר׳ בקעת יריחו׳ עיר התמרים׳ עד צוער׳ 61 ויאמר׳ יהוה׳ אליו׳ זאת הארץ׳ אשר נשבעתי׳ לאברהם׳ ליצחק׳ וליעקב׳ לאמר׳ לזרעך׳ אתננה׳ הראיתיך׳ בעיניך׳ ואל׳ שם׳ לא תעבר׳ 62 ויאמר׳ יהוה׳ אליו׳ רב לך׳ אל תוסף׳ דבר׳ אלי׳ עוד׳ בדבר׳ הזה׳ 63 עלה׳ ראש הפסגה׳ ושא עינך׳ ימה׳ וצפונה׳ וקדמה׳ ותימנה׳ וראה׳ בעינך׳ כי לא תעבר׳ את הירדן׳ הזה׳ 64 ויצו׳ את יהושע׳ בן נון׳ ויחזק׳ אתו׳ כי הוא׳ יעבר׳ לפני העם׳ הזה׳ והוא׳ ינחיל׳ אתם׳ את הארץ׳ אשר תראה׳ 65 ומשה׳ עבד יהוה׳ מת׳ שם׳ בארץ מואב׳ על פי יהוה׳ 66 ויקבר׳ אתו׳ בגיא׳ בארץ מואב׳ מול בית פעור׳ ולא ידע׳ איש׳ את קברתו׳ עד היום הזה׳ 67 ומשה׳ בן מאה׳ ועשרים שנה׳ במותו׳ לא כהתה׳ עינו׳ ולא נס׳ לחה׳ 68 ויבכו׳ בני ישראל׳ את משה׳ בערבות מואב׳ שלשים יום׳ ויתמו׳ ימי בכי׳ אבל׳ משה׳ 69 ויהושע׳ בן נון׳ מלא רוח חכמה׳ כי סמך׳ משה׳ את ידיו׳ עליו׳ וישמעו׳ אליו׳ בני ישראל׳ ויעשו׳ כאשר צוה׳ יהוה׳ את משה׳ 70 ולא קם נביא׳ עוד׳ בישראל׳ כמשה׳ אשר ידעו׳ יהוה׳ פנים׳ אל פנים׳ 71 לכל האתות׳ והמופתים׳ אשר שלחו׳ יהוה׳ לעשות׳ בארץ מצרים׳ לפרעה׳ ולכל עבדיו׳ ולכל ארצו׳ 72 ולכל היד׳ החזקה׳ ולכל המורא׳ הגדול׳ אשר עשה׳ משה׳ לעיני׳ כל ישראל׳

22

ואלה׳ המשפטים׳ אשר׳ תשים׳ לפניהם׳ 2 כי תקנה׳ עבד עברי׳ שש שנים׳ יעבד׳ ובשביעית׳ יצא׳ לחפשי׳ חנם׳ 3 אם בגפו׳ יבא׳ בגפו׳ יצא׳ אם בעל אשה׳ הוא׳ ויצאה׳ אשתו׳ עמו׳ 4 אם אדניו׳ יתן לו׳ אשה׳ וילדה׳ בנים׳ או בנות׳ האשה׳ וילדיה׳ תהיה׳ לאדניה׳ והוא׳ יצא׳ בגפו׳ 5 ואם אמר׳ יאמר׳ העבד׳ אהבתי׳ את אדני׳ את אשתי׳ ואת בני׳ לא אצא׳ חפשי׳ 6 והגיש׳ אדניו׳ אל האלהים׳ והגיש׳ אל הדלת׳ או׳ אל המזוזה׳ ורצע׳ אדניו׳ את אזנו׳ במרצע׳ ועבדו׳ לעלם׳ 7 וכי ימכר׳ איש׳ את בתו׳ לאמה׳ לא תצא׳ כצאת׳ העבדים׳ 8 אם רעת׳ בעיני׳ אדניה׳ אשר לו׳ לא יעדה׳ והפדה׳ לעם׳ נכרי׳ לא׳ ימשל׳ בבגדו׳ אם׳ לא׳ יעדנה׳ 9 ואם׳ לבנו׳ יעדנה׳ כמשפט׳ הבנות׳ יעשה׳ לה׳ 10 אם׳ אחרת׳ יקח׳ לו׳ שארה׳ כסותה׳ ועונתה׳ לא יגרע׳ 11 ואם׳ שלש׳ אלה׳ לא׳ יעשה׳ לה׳ ויצאה׳ חנם׳ אין כסף׳ 12 מכה׳ איש׳ ומת׳ מות׳ יומת׳ 13 ואשר׳ לא צדה׳ והאל׳ אנה׳ לידו׳ ושמתי׳ לך׳ מקום׳ אשר׳ ינוס׳ שמה׳ 14 וכי׳ יזד׳ איש׳ על׳ רעהו׳ להרגו׳ בערמה׳ מעם׳ מזבחי׳ תקחנו׳ למות׳ 15 ומכה׳ אביו׳ ואמו׳ מות׳ יומת׳ 16 וגנב׳ איש׳ ומכרו׳ ונמצא׳ בידו׳ מות׳ יומת׳ 17 ומקלל׳ אביו׳ ואמו׳ מות׳ יומת׳ 18 וכי׳ יריבון׳ אנשים׳ ונגף׳ איש׳ את׳ רעהו׳ באבן׳ או׳ באגרף׳ ולא׳ ימות׳ ונפל׳ למשכב׳ 19 אם׳ יקום׳ והתהלך׳ בחוץ׳ על׳ משענתו׳ ונקה׳ המכה׳ רק׳ שבתו׳ יתן׳ ורפא׳ ירפא׳ 20 וכי׳ יכה׳ איש׳ את׳ עבדו׳ או׳ את׳ אמתו׳ בשבט׳ ומת׳ תחת׳ ידו׳ נקם׳ ינקם׳ 21 אך׳ אם׳ יום׳ או׳ יומים׳ יעמד׳ לא׳ יקם׳ כי׳ כספו׳ הוא׳ 22 וכי׳ ינצון׳ אנשים׳ ונגפו׳ אשה׳ הרה׳ ויצאו׳ ילדיה׳ ולא׳ היה׳ אסון׳ ענוש׳ יענש׳ כאשר׳ ישית׳ עליו׳ בעל׳ האשה׳ ונתן׳ בפללים׳ 23 ואם׳ אסון׳ יהיה׳ ונתת׳ נפש׳ תחת׳ נפש׳ 24 עין׳ תחת׳ עין׳ שן׳ תחת׳ שן׳ יד׳ תחת׳ יד׳ רגל׳ תחת׳ רגל׳ 25 כויה׳ תחת׳ כויה׳ פצע׳ תחת׳ פצע׳ חבורה׳ תחת׳ חבורה׳ 26 וכי׳ יכה׳ איש׳ את׳ עין׳ עבדו׳ או׳ את׳ עין׳ אמתו׳ ושחתה׳ לחפשי׳ יתננה׳ תחת׳ עינו׳ 27 ואם׳ שן׳ עבדו׳ או׳ שן׳ אמתו׳ יפיל׳ לחפשי׳ יתננה׳ תחת׳ שנו׳ 28 וכי׳ יגח׳ שור׳ את׳ איש׳ או׳ את׳ אשה׳ ומת׳ סקול׳ יסקל׳ השור׳ ולא׳ יאכל׳ את׳ בשרו׳ ובעל׳ השור׳ נקי׳ 29 ואם׳ שור׳ נגח׳ הוא׳ מתמל׳ שלשם׳ ולא׳ הועד׳ בבעליו׳ והמיתה׳ איש׳ או׳ אשה׳ השור׳ יסקל׳ וגם׳ בעליו׳ יומת׳ 30 אם׳ כפר׳ יושת׳ עליו׳ ונתן׳ פדון׳ נפשו׳ ככל׳ אשר׳ יושת׳ עליו׳ 31 או׳ בן׳ יגח׳ או׳ בת׳ יגח׳ כמשפט׳ הזה׳ יעשה׳ לו׳ 32 אם׳ עבד׳ יגח׳ השור׳ או׳ אמה׳ כסף׳ שלשים׳ שקלים׳ יתן׳ לאדניו׳ והשור׳ יסקל׳ 33 וכי׳ יפתח׳ איש׳ בור׳ או׳ כי׳ יכרה׳ איש׳ בור׳ ולא׳ יכסנו׳ ונפל׳ שמה׳ שור׳ או׳ חמור׳ 34 בעל׳ הבור׳ ישלם׳ כסף׳ לבעליו׳ והמת׳ יהיה׳ לו׳ 35 וכי׳ יגף׳ שור׳ איש׳ את׳ שור׳ רעהו׳ ומת׳ והמכר׳ את׳ השור׳ החי׳ וחצו׳ את׳ כספו׳ וגם׳ את׳ המת׳ יחצון׳ 36 או׳ נודע׳ כי׳ שור׳ נגח׳ הוא׳ מתמל׳ שלשם׳ ולא׳ שמרנו׳ בעליו׳ השמר׳ ישלם׳ שור׳ תחת׳ השור׳ והמת׳ יהיה׳ לו׳

23

אם׳ גנב׳ יגנב׳ שור׳ או׳ שה׳ וטבחו׳ או׳ מכרו׳ חמשה׳ בקר׳ ישלם׳ תחת׳ השור׳ וארבעה׳ צאן׳ תחת׳ השה׳ 2 אם׳ במחתרת׳ ימצא׳ הגנב׳ והכה׳ ומת׳ אין׳ לו׳ דמים׳ 3 אם׳ זרחה׳ השמש׳ עליו׳ דמים׳ לו׳ שלם׳ ישלם׳ אם׳ אין׳ לו׳ ונמכר׳ בגנבתו׳ 4 אם׳ המצא׳ תמצא׳ בידו׳ הגנבה׳ מן׳ השור׳ ועד׳ חמור׳ עד׳ שה׳ חיים׳ שנים׳ ישלם׳ 5 כי׳ יבער׳ שדה׳ או׳ כרם׳ ושלח׳ את׳ בעיר׳ אחר׳ מיטב׳ שדהו׳ ומיטב׳ כרמו׳ ישלם׳ 6 כי׳ תצא׳ אש׳ ומצאה׳ קצים׳ ונאכל׳ גדיש׳ או׳ הקמה׳ או׳ השדה׳ שלם׳ ישלם׳ המבער׳ את׳ הבערה׳ 7 כי׳ יתן׳ איש׳ אל׳ רעהו׳ כסף׳ או׳ כלים׳ לשמר׳ וגנב׳ מבית׳ האיש׳ אם׳ יימצא׳ הגנב׳ ישלם׳ שנים׳ 8 אם׳ לא׳ יימצא׳ הגנב׳ ונקרב׳ בעל׳ הבית׳ אל׳ האלהים׳ אם׳ לא׳ שלח׳ ידו׳ במלאכת׳ רעהו׳ 9 על׳ כל׳ דבר׳ פשע׳ על׳ שור׳ על׳ חמור׳ על׳ שה׳ על׳ שלמה׳ על׳ כל׳ אבדה׳ אשר׳ יאמר׳ כי׳ הוא׳ זה׳ עד׳ האלהים׳ יבא׳ דבר׳ שניהם׳ אשר׳ ירשיעון׳ אלהים׳ יכפל׳ לרעהו׳ 10 כי׳ יתן׳ איש׳ אל׳ רעהו׳ חמור׳ או׳ שור׳ או׳ שה׳ וכל׳ בהמה׳ לשמר׳ ומת׳ או׳ נשבר׳ או׳ נשבה׳ אין׳ רואה׳ 11 שבועת׳ יהוה׳ תהיה׳ בין׳ שניהם׳ אם׳ לא׳ שלח׳ ידו׳ במלאכת׳ רעהו׳ ולקח׳ בעליו׳ ולא׳ ישלם׳ 12 ואם׳ גנב׳ יגנב׳ מעמו׳ ישלם׳ לבעליו׳ 13 אם׳ טרף׳ יטרף׳ יביאהו׳ עד׳ הטרף׳ לא׳ ישלם׳ 14 וכי׳ ישאל׳ איש׳ מעם׳ רעהו׳ ונשבר׳ או׳ מת׳ בעליו׳ אין׳ עמו׳ שלם׳ ישלם׳ 15 אם׳ בעליו׳ עמו׳ לא׳ ישלם׳ אם׳ שכיר׳ הוא׳ בא׳ בשכרו׳ 16 וכי׳ יפתה׳ איש׳ בתולה׳ אשר׳ לא׳ ארשה׳ ושכב׳ עמה׳ מהר׳ ימהרנה׳ לו׳ לאשה׳ 17 אם׳ מאן׳ מאן׳ אביה׳ לתתה׳ לו׳ כסף׳ ישקל׳ כמהר׳ הבתולת׳ 18 מכשפה׳ לא׳ תחיה׳ 19 כל׳ שכב׳ עם׳ בהמה׳ מות׳ יומת׳ 20 זבח׳ לאלהים׳ יחרם׳ בלתי׳ ליהוה׳ לבדו׳ 21 וגר׳ לא׳ תונה׳ ולא׳ תלחצנו׳ כי׳ גרים׳ הייתם׳ בארץ׳ מצרים׳ 22 כל׳ אלמנה׳ ויתום׳ לא׳ תענון׳ 23 אם׳ ענה׳ תענה׳ אתו׳ כי׳ אם׳ צעק׳ יצעק׳ אלי׳ שמע׳ אשמע׳ צעקתו׳ 24 וחרה׳ אפי׳ והרגתי׳ אתכם׳ בחרב׳ והיו׳ נשיכם׳ אלמנות׳ ובניכם׳ יתומים׳ 25 אם׳ כסף׳ תלוה׳ את׳ עמי׳ את׳ העני׳ עמך׳ לא׳ תהיה׳ לו׳ כנשה׳ לא׳ תשימון׳ עליו׳ נשך׳ 26 אם׳ חבל׳ תחבל׳ שלמת׳ רעך׳ עד׳ בא׳ השמש׳ תשיבנו׳ 27 כי׳ היא׳ כסותה׳ לבדה׳ היא׳ שמלתו׳ לעורו׳ במה׳ ישכב׳ והיה׳ כי׳ יצעק׳ אלי׳ ושמעתי׳ כי׳ חנון׳ אני׳ 28 אלהים׳ לא׳ תקלל׳ ונשיא׳ בעמך׳ לא׳ תאר׳ 29 בכרך׳ ומלאתך׳ לא׳ תאחר׳ בכור׳ בניך׳ תתן׳ לי׳ 30 כן׳ תעשה׳ לשורך׳ לצאנך׳ שבעת׳ ימים׳ יהיה׳ עם׳ אמו׳ ביום׳ השמיני׳ תתנו׳ לי׳ 31 ואנשי׳ קדש׳ תהיון׳ לי׳ ובשר׳ בשדה׳ טרפה׳ לא׳ תאכלו׳ לכלב׳ תשלכון׳ אתו׳

הנמצא בבית אביו לא יבא אל הקדש ובגדיו לא יפרם
ולא יגלח ראשו ולא יטמא לאבותיו ולא ילך אל
מת אביו ואל אמו לא יטמא ומן המקדש לא יצא
ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת
אלהיו עלי אני יהוה׃ 13 ואשה בבתולתיו יקח
אלמנה וגרושה וחללה זונה לא יקח כי אם בתולה
מעמיו׃ 14 ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה
מקדשו׃ 15 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 16 דבר
אל אהרן לאמר איש איש מזרעך לדרתם אשר
יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו׃ 17 כי
אם איש אשר יהיה בו מום לא יקרב אל אשה
אלהיו׃ 18 כי כל איש אשר בו מום לא יקרב
אל אשה אלהיו׃ 19 אם גבר שבר רגל ואם גבר
שבר יד׃ 20 אם גבר דק וגבן אם יבלת בעינו
אם גרב אם ילפת לא יקרב אל אשה אלהיו׃
21 כל אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש
לקרב אשי יהוה מום בו לא יקרב לחם אלהיו׃
22 לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים
יאכל׃ 23 אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח
לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי
אני יהוה מקדשם׃ 24 וידבר משה אל אהרן
ואל בניו ואל כל בני ישראל׃

24 1 ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ 2 צו
את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית
למאר להעלות נר תמיד׃ 3 מחוץ לפרכת העדת
יערך אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד
חק עולם לדרתיכם׃ 4 על המנרת הטהרה יערך
את הנרות לפני יהוה תמיד׃ 5 ולקחת סלת
ואפית אתם שתים עשרה חלות שני העשרנים
תהיה החלה האחת׃ 6 ושמת אתם שתים מערכות
שש החלה על המערכת הטהרה לפני יהוה׃
7 ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה ללחם
לאזכרה אשה ליהוה׃ 8 ביום השבת יערכנו
לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם׃
9 והיתה לאהרן ולבניו ואכלוהו במקום קדש
כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם׃
10 ויצא בן אשה הישראלית ובן איש הישראלי
אשר נצת בתוך בני ישראל׃ 11 ויקב בן האשה
הישראלית את השם ויקלל ויביאו אל משה
ושם אמו שלומית בת דברי למטה דן׃ 12 ויניחו
אתו במשמר לפרש להם על פי יהוה׃ 13 וידבר
יהוה אל משה לאמר׃ 14 הוצא את המקלל
אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם
על ראשו ורגמו אתו כל העדה׃ 15 ואל בני
ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו
ונשא חטאו׃ 16 ונקב שם יהוה מות יומת
רגום ירגמו בו כל העדה כגר כאזרח בנקבו
שם יומת׃ 17 ואיש כי יכה כל נפש אדם
מות יומת׃ 18 ומכה בהמה ישלמנה נפש
תחת נפש׃ 19 ואדם כי יתן מום בעמיתו
כאשר עשה כן יעשה לו׃ 20 שבר תחת שבר
עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום
באדם כן ינתן בו׃ 21 ומכה בהמה ישלמנה
ומכה אדם יומת׃ 22 משפט אחד יהיה לכם
כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
23 וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את
המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים
ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה׃

25 1 וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר׃
2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו
אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ
שבת ליהוה׃ 3 שש שנים תזרע שדך ושש שנים
תזמר כרמך ואספת את תבואתה׃ 4 ובשנה
השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה
שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר׃ 5 את ספיח
קצירך לא תקצר ובציר נזיריך לא תבצר שנת
שבתון יהיה לארץ׃ 6 ושבת הארץ תהיה לכם
לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך
הגרים עמך׃ 7 ולבהמתך ולחיה אשר בארצך
תהיה כל תבואתה לאכל׃ 8 וספרת לך שבע
שבתת שנים שבע פעמים ושבעת ימים שבע
השנים ארבעים ותשע שנה׃ 9 והעברת שופר
תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים
תעבירו שופר בכל ארצכם׃ 10 וקדשתם את
שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל
יושביה היובל הוא תהיה לכם ושבתם איש
אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשובו׃
11 יובל שנה היא שנת תהיה לכם לא תזרעו
ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזיריה
כי יובל הוא קדש יהיה לכם מן השדה תאכלו
תבואתה׃ 12 כי יובל הוא קדש הוא לכם
מן הבית תאכלו את תבואתו׃ 13 בשנת היובל
הזאת תשובו איש אל אחזתו׃ 14 וכי תמכרו
ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו
איש את אחיו׃ 15 לפי מספר שנים אחר היובל
תקנה מעמיתך לפי מספר שנים תבואות
הוא מכר לך׃ 16 לרב השנים תרבה מקנתו
ולמעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואות
הוא מכר לך׃ 17 ולא תונו איש את עמיתו
ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם׃
18 ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו
ועשיתם לבטח על הארץ׃ 19 ונתנה הארץ
פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה׃
20 וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית
הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו׃
21 וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית
והעשתה את התבואה לשלש השנים׃
22 וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם
מן התבואה ישן עד שנת התשיעית עד
בוא תבואתו תאכלו ישן׃ 23 והארץ לא
תמכר לצמיתות כי לי הארץ כי גרים
ותושבים אתם עמדי׃ 24 ובכל ארץ
אחזתכם גאלה תתנו לארץ׃ 25 כי
ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא גאלו
הקרב אליו וגאל את מכר אחיו׃
26 ואיש כי אין לו גאל והשיגה يده
ומצא די גאלתו׃ 27 וחשב את שני
מכרו והשיב את העודף לאיש אשר
מכר לו ושב לאחזתו׃ 28 ואם לא
השיגה يده די השיב לו ויהיה
מכרו בידו עד שנת היובל ויצא
ביובל ושב לאחזתו׃ 29 ואיש כי
ימכר בית מושב עיר חומה וגאלתו
עד תם שנת ימים מימי מכרו
תהיה גאלתו׃ 30 ואם לא נגאל עד
מלאת לו שנה תמימה וקם הבית
אשר בעיר אשר לו לצמיתת לדרתיו
לא יצא ביובל׃ 31 ובתי החצרים
אשר אין להם חומה סביב שדה
הארץ יחשבו נגאל היה יצא׃
32 וערי הלוים בתי ערי אחזתם
גאלת עולם׃ 33 אשר יגאל מן
הלוים ויצא מבית המכרת
ועיר אחזתו ביובל כי בתי
ערי הלוים הם אחזתם בתוך
בני ישראל׃ 34 ושדה מגרש
עריהם לא ימכר כי אחזת
עולם הוא להם׃ 35 וכי
ימוך אחיך ומטה يده עמך
והחזקת בו גר ותושב וחי
עמך׃ 36 אל תקח מאתו
נשך ותרבית ויראת מאלהיך
וחי אחיך עמך׃ 37 את כספך
לא תתן לו בנשך ובמרבית
לא תתן אכלך׃ 38 אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים לתת לכם את
ארץ כנען להיות לכם לאלהים׃
39 וכי ימוך אחיך עמך ונמכר
לך לא תעבד בו עבדת
עבד׃ 40 כשכיר כתושב יהיה
עמך עד שנת היובל יעבד
עמך׃ 41 ויצא הוא ובניו עמו
ושב אל משפחתו ואל אחזת
אבתיו ישוב׃ 42 כי עבדי הם
אשר הוצאתי אתם מארץ
מצרים לא ימכרו ממכרת
עבד׃ 43 לא תרדה בו בפרך
ויראת מאלהיך׃ 44 ועבדך
ואמתך אשר יהיו לך מאת
הגוים אשר סביבתיכם מהם
תקנו עבד ואמה׃ 45 וגם
מבני התושבים הגרים עמכם
מהם תקנו וממשפחתם אשר
עמכם אשר הולידו בארצכם
והיו לכם לאחזה׃ 46 והתנחלתם
אתם לבניכם אחריכם לרשת
אחזת עולם בהם תעבדו
ובאחיכם בני ישראל איש
באחיו לא תרדה בו בפרך׃

אל־תרגיז בם׳ כי כחציר מהרה ימולון
וכירק דשא יבולון׳ בטח ביהוה׳ ועשה־טוב׳
שכן־ארץ׳ ורעה אמונה׳ 4 והתענג על־יהוה׳
ונתן לך׳ משאלות לבך׳ 5 גול על־יהוה דרכך׳
ובטח עליו׳ והוא יעשה׳ 6 והוציא כאור צדקך׳
ומשפטך כצהרים׳ דום ליהוה׳ והתחולל לו׳
אל־תתרגז׳ במצליח דרכו׳ באיש עשות מזמות׳
7 חדל מאף׳ ועזוב חמה׳ אל־תתרגז׳ אך להרע׳
כי מרעים׳ יכרתון׳ וקוי יהוה׳ הם יירשו־ארץ׳
8 ועוד מעט׳ ואין רשע׳ והתבוננת על־מקומו׳
ואיננו׳ 9 ועניים׳ יירשו־ארץ׳ והתענגו׳ על־רוב
שלום׳ 10 כי־עוד מעט׳ ואין רשע׳ ואם־תשכיל
על־מקומו׳ ואיננו׳ 11 ועניים׳ יירשו־ארץ׳
והתענגו׳ על־רוב שלום׳ 12 זומם רשע׳ לצדיק׳
וחרק עליו שניו׳ 13 אדני׳ יצחק־לו׳ כי־רואה
כי־יבא יומו׳ 14 חרב פתחו רשעים׳ ודרכו קשת׳
להפיל עני ואביון׳ לטבח ישרי דרך׳ 15 חרבם
תבוא בלבם׳ וקשתותם׳ תשברנה׳ 16 טוב־מעט
לצדיק׳ מהמון רשעים׳ רבים׳ 17 כי זרועות
רשעים׳ תשברנה׳ ותמך צדיקים׳ יהוה׳ 18 יודע
ימי תמימים׳ ונחלתם׳ לעולם תהיה׳ 19 לא־יבושו
בעת רעה׳ ובימי רעב׳ ישבעו׳ 20 כי־רשעים׳
יאבדו׳ ואיבי יהוה׳ כיקר כרים׳ כלו׳ בעשן׳
כלו׳ 21 לוה רשע׳ ולא־ישלם׳ וצדיק׳ חונן
ונותן׳ 22 כי־מברכיו׳ יירשו־ארץ׳ ומקללו׳
יכרתו׳ 23 מיהוה׳ מצעדי־גבר׳ כוננו׳ ודרכו
יחפץ׳ 24 כי־יפול׳ לא־יוטל׳ כי־יהוה׳ סומך
ידו׳ 25 נער׳ הייתי׳ גם־זקנתי׳ ולא־ראיתי׳
צדיק׳ נעזב׳ וזרעו׳ מבקש־לחם׳ 26 כל־היום׳
חונן׳ והלוה׳ וזרעו׳ לברכה׳ 27 סור׳ מרע׳
ועשה־טוב׳ ושכן׳ לעולם׳ 28 כי יהוה׳ אוהב
משפט׳ ולא יעזב׳ את חסידיו׳ לעולם׳ נשמרו׳
ואת־זרע רשעים׳ נכרתה׳ 29 צדיקים׳ יירשו־ארץ׳
ושכנו׳ לעד׳ עליה׳ 30 פי־צדיק׳ יהגה חכמה׳
ולשונו׳ תדבר׳ משפט׳ 31 תורת אלהיו׳ בלבו׳
לא־תמעד׳ אשריו׳ 32 צופה רשע׳ לצדיק׳
ומבקש׳ להמיתו׳ 33 יהוה׳ לא־יעזבנו׳ בידו׳
ולא־ירשיענו׳ בהשפטו׳ 34 קוה׳ אל־יהוה׳
ושמר דרכו׳ וירוממך׳ לרשת׳ ארץ׳ בהכרת
רשעים׳ תראה׳ 35 חזיתי׳ רשע׳ ערץ׳ ומתרענן׳
כאזרח רענן׳ 36 וחלף׳ והנה׳ איננו׳ ואבקשהו׳
ולא׳ נמצא׳ 37 שמר׳ תם׳ וראה׳ ישר׳ כי־
אחרית׳ לאיש שלום׳ 38 ופשעים׳ נשמדו׳
יחדו׳ אחרית׳ רשעים׳ נכרתה׳ 39 ותשועת׳
צדיקים׳ מיהוה׳ מעוזם׳ בעת׳ צרה׳
40 ויעזרם׳ יהוה׳ ויפלטם׳ יפלטם׳ מרשעים׳
ויושיעם׳ כי־חסו׳ בו׳

25 מזמור׳ לדוד׳ יהוה׳ אל־בקצפך׳ תוכיחני׳
ואל־בחמתך׳ תיסרני׳ 2 כי־חציך׳ נחתו־בי׳
ותנחת׳ עלי׳ יד׳ 3 אין־מתם׳ בבשרי׳ מפני
זעמך׳ אין־שלום׳ בעצמותי׳ מפני חטאתי׳
4 כי־עונותי׳ עברו׳ ראשי׳ כעול׳ כבד׳
יכבדו׳ מני׳ 5 הבאישו׳ נמקו׳ חבורותי׳
מפני אולתי׳ 6 נעויתי׳ שחתי׳ עד־מאד׳
כל־היום׳ קודר׳ הלכתי׳ 7 כי־כסלי׳ מלאו
נבל׳ ואין׳ מתם׳ בבשרי׳ 8 נפוגותי׳
ונדכיתי׳ מאד׳ שאגתי׳ מנהמת׳ לבי׳
9 אדני׳ נגדך׳ כל־תאותי׳ ואנחתי׳ מפניך׳
לא־נעלמה׳ 10 לבבי׳ סחרחר׳ עזבני׳
כחי׳ ואור עיני׳ גם־הם׳ אין־אתי׳ 11 אהבי׳
ורעי׳ מנגד׳ נגעי׳ יעמדו׳ וקרובי׳ מרחוק׳
עמדו׳ 12 ונקשו׳ מבקשי׳ נפשי׳ ודרשי
רעתי׳ הוות׳ ומרמות׳ כל־היום׳ יהגו׳
13 ואני׳ כחרש׳ לא אשמע׳ ואלם׳ לא־
יפתח־פיו׳ 14 והיה׳ כאדם׳ אשר׳ לא־שמע׳
ואין׳ בפיו׳ תוכחות׳ 15 כי־לך׳ יהוה׳
הוחלתי׳ אתה׳ תענה׳ אדני׳ אלהי׳ 16 כי־
אמרתי׳ פן־ישמחו׳ לי׳ במוט׳ רגלי׳ עלי׳
התגדלו׳ 17 כי־אני׳ צלע׳ נכון׳ ומכאובי׳
נגדי׳ תמיד׳ 18 כי־עוני׳ אגיד׳ אדאג׳
מחטאתי׳ 19 ואיבי׳ חיים׳ עצם׳ ורבו׳
שנאי׳ שקר׳ 20 ומשלמי׳ רע׳ תחת׳ טוב׳
ישטנוני׳ כי־רדף׳ הטוב׳ 21 אל־תעזבני׳
יהוה׳ אל־תרחק׳ ממני׳ אלהי׳ 22 חישה׳
לעזרתי׳ אדני׳ תשועתי׳

26 לדוד׳ שפטני׳ יהוה׳ כי־אני׳ בתמי׳
אלך׳ וביהוה׳ בטחתי׳ לא אמעד׳ 2 בחני׳
יהוה׳ ונסני׳ צרפה׳ כליותי׳ ולבי׳
3 כי־חסדך׳ לנגד עיני׳ והתהלכתי׳ באמתך׳
4 לא־ישבתי׳ עם־מתי־שוא׳ ועם־נעלמים׳
לא־אבוא׳ 5 שנאתי׳ קהל מרעים׳ ועם־
רשעים׳ לא אשב׳ 6 ארחץ׳ בנקיון כפי׳
ואסבבה׳ את־מזבחך׳ יהוה׳ 7 לשמיע׳
בקול תודה׳ ולספר׳ כל־נפלאותיך׳ 8 יהוה׳
אהבתי׳ מעון ביתך׳ ומקום׳ משכן כבודך׳
9 אל־תאסף׳ עם־חטאים׳ נפשי׳ ואנשי׳
דמים׳ חייי׳ 10 אשר׳ בידם׳ זמה׳ וימינם׳
מלאה׳ שחד׳ 11 ואני׳ בתמי׳ אלך׳ פדני׳
וחנני׳ 12 רגלי׳ עמדה׳ במישור׳ במקהלים׳
אברך׳ יהוה׳

27 לדוד׳ יהוה׳ אורי׳ וישעי׳ ממי׳
אירא׳ יהוה׳ מעוז׳ חיי׳ ממי׳ אפחד׳
2 בקרב׳ עלי׳ מרעים׳ לאכל׳ את־בשרי׳
צרי׳ ואיבי׳ לי׳ המה׳ כשלו׳ ונפלו׳
3 אם־תחנה׳ עלי׳ מחנה׳ לא־ירא׳ לבבי׳
אם־תקום׳ עלי׳ מלחמה׳ בזאת׳ אני׳ בוטח׳
4 אחת׳ שאלתי׳ מאת׳ יהוה׳ אותה׳ אבקש׳
שבתי׳ בבית׳ יהוה׳ כל־ימי׳ חיי׳ יהוה׳
לחזות׳ בנעם׳ יהוה׳ ולבקר׳ בהיכלו׳
5 כי־יצפנני׳ בסכה׳ ביום׳ רעה׳ יסתרני׳
בסתר׳ אהלו׳ בצור׳ ירוממני׳ 6 ועתה׳
ירום׳ ראשי׳ על־איבי׳ סביבותי׳ ואזבחה׳
באהלו׳ זבחי תרועה׳ אשירה׳ ואזמרה׳
ליהוה׳ 7 שמע׳ יהוה׳ קולי׳ אקרא׳ וחנני׳
וענני׳ 8 לך׳ אמר׳ לבי׳ בקשו׳ פני׳
את־פניך׳ יהוה׳ אבקש׳ 9 אל־תסתר׳
פניך׳ ממני׳ אל־תט׳ באף׳ עבדך׳ עזרתי׳
היית׳ אל־תטשני׳ ואל־תעזבני׳ אלהי׳
ישעי׳ 10 כי־אבי׳ ואמי׳ עזבוני׳ ויהוה׳
יאספני׳ 11 הורני׳ יהוה׳ דרכך׳ ונחני׳
באורח׳ מישור׳ למען׳ שוררי׳ 12 אל־
תתנני׳ בנפש׳ צרי׳ כי־קמו־בי׳ עדי־שקר׳
ויפח׳ חמס׳ 13 לולא׳ האמנתי׳ לראות׳
בטוב׳ יהוה׳ בארץ׳ החיים׳ 14 קוה׳
אל־יהוה׳ חזק׳ ויאמץ׳ לבך׳ וקוה׳
אל־יהוה׳

28 לדוד׳ אליך׳ יהוה׳ אקרא׳ צורי׳
אל־תחרש׳ מני׳ פן־תחשה׳ ממני׳
ונמשלתי׳ עם־יורדי׳ בור׳ 2 שמע׳
קול־תחנוני׳ בשוועי׳ אליך׳ בנשאי׳
ידי׳ אל־דביר׳ קדשך׳ 3 אל־תמשכני׳
עם־רשעים׳ ועם־פעלי׳ און׳ דברי׳
שלום׳ עם־רעיהם׳ והרעה׳ בלבבם׳
4 תן־להם׳ כפעלם׳ וכרע מעלליהם׳
כמעשה׳ ידיהם׳ תן־להם׳ השב׳
גמולם׳ להם׳ 5 כי לא יבינו׳ אל־
פעלות׳ יהוה׳ ואל־מעשה׳ ידיו׳
יהרסם׳ ולא יבנם׳ 6 ברוך׳ יהוה׳
כי־שמע׳ קולי׳ תחנוני׳ 7 יהוה׳
עזי׳ ומגני׳ בו׳ בטח׳ לבי׳ ועזר׳
ואגילנו׳ ומשירי׳ אודנו׳ 8 יהוה׳
עז׳ למו׳ ומעוז׳ ישועות׳ משיחו׳
הוא׳ 9 הושיע׳ את־עמך׳ וברך׳
את־נחלתך׳ ורעם׳ ונשאם׳ עד־העולם׳

29 מזמור׳ לדוד׳ הבו׳ ליהוה׳ בני׳
אלים׳ הבו׳ ליהוה׳ כבוד׳ ועז׳
2 הבו׳ ליהוה׳ כבוד׳ שמו׳ השתחוו׳
ליהוה׳ בהדרת׳ קודש׳ 3 קול׳ יהוה׳
על־המים׳ אל־כבוד׳ הרעים׳ יהוה׳
על־מים׳ רבים׳ 4 קול׳ יהוה׳ בכח׳
קול׳ יהוה׳ בהדר׳ 5 קול׳ יהוה׳
שברים׳ וישבר׳ יהוה׳ את־ארזי׳
הלבנון׳ 6 וירקידם׳ כמו־עגל׳
לבנון׳ ושריון׳ כמו־בן־רמים׳
7 קול׳ יהוה׳ חצב׳ להבות׳ אש׳
8 קול׳ יהוה׳ יחיל׳ מדבר׳ יחיל׳
יהוה׳ מדבר׳ קדש׳ 9 קול׳ יהוה׳
יחולל׳ אילות׳ ויחשף׳ יערות׳
ובהיכלו׳ כל־אומר׳ כבוד׳ 10 יהוה׳
למבול׳ ישב׳ ויבשן׳ יהוה׳ מלך׳
לעולם׳ 11 יהוה׳ עז׳ לעמו׳ יתן׳
יהוה׳ יברך׳ את־עמו׳ בשלום׳

30 מזמור׳ שיר׳ חנוכת׳ הבית׳ לדוד׳
2 ארוממך׳ יהוה׳ כי דלית׳ ולא־שמחת׳
אויבי׳ לי׳ 3 יהוה׳ אלהי׳ שועתי׳
אליך׳ ותרפאני׳ 4 יהוה׳ העלית׳
מן־שאול׳ נפשי׳ חיתני׳ מיורדי׳
בור׳ 5 זמרו׳ ליהוה׳ חסידיו׳
והודו׳ לזכר׳ קדשו׳ 6 כי רגע׳
באפו׳ חיים׳ ברצונו׳ בערב׳ ילין׳
בכי׳ ולבקר׳ רנה׳ 7 ואני׳ אמרתי׳
בשלוי׳ בל־אמוט׳ לעולם׳ 8 יהוה׳
ברצונך׳ העמדתה׳ להררי׳ עז׳ הסתרת׳
פניך׳ הייתי׳ נבהל׳ 9 אליך׳ יהוה׳
אקרא׳ ואל־אדני׳ אתחנן׳ 10 מה־בצע׳
בדמי׳ ברדתי׳ שחת׳ היודך׳ עפר׳
הגיד׳ אמתך׳ 11 שמע׳ יהוה׳ וחנני׳
יהוה׳ היה׳ עוזר׳ לי׳ 12 הפכת׳
מספדי׳ למחול׳ לי׳ פתחת׳ שקי׳
ותאזרני׳ שמחה׳ 13 למען׳ יזמרך׳
כבוד׳ ולא ידם׳ יהוה׳ אלהי׳ לעולם׳
אודך׳

ויעבר אשר אל־בית־אל׃ 29 ויהי בעבר אל־בית־אל
ויבא נביא זקן ויבא בניו ויספר־לו את כל־המעשה
אשר־עשה אלהים ביום־ההוא את־הדברים אשר־דבר
אל־המלך׃ 30 ויאמר אל־אביהם אי־זה הדרך
אשר־הלך איש־האלהים יהודה׃ 31 ויאמר אל־בניו
אסרו־לי את־החמור ויאסרו־לו׃ 32 ויבא אל־
הגבעה אשר־בבית־אל׃ 33 אחר הדבר הזה לא־שב
ירבעם מדרכו הרעה ויעש־שוב מקצות העם כהני
הבמות׃ 34 ויהי לבית ירבעם לחטאה ולכרתה
ולהשמיד׃ 35 ביום ההוא דבר־יהוה אל־יהוא בן־
חנני לאמר׃ 1 יען אשר־רעיתיך מן־העפר ותשם
נגיד על־עמי ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחטא
את־עמי ישראל להכעיסני בחטאתם׃ 2 הנני מבעיר
אחריך ובערתי לירבעם משתין בקיר ועצור ועזוב
בישראל׃ 3 והיה את־בית ירבעם כאשר יבער
את־בית בעשא׃ 4 המת לירבעם בעיר תאכלו־הכלב
והנשאר בשדה תאכל עוף־השמים׃ 5 ויתר דברי
ירבעם אשר־הרג ואשר־מלך הנם כתובים על־ספר
דברי הימים למלכי ישראל׃ 6 ומלך ירבעם תחת
אביו נדב׃ 7 בשנת עשרים ושנה לירבעם מלך
יהודה מלך אבים׃ 8 שלש־עשרה שנה מלך בירושלים
ושם אמו מעכה בת־אבשלום׃ 9 וילך בדרך אביו
ובחטאתו אשר החטיא את־ישראל׃ 10 בימיו עלה
בעשא מלך־ישראל על־יהודה ויבן את־רמה לבלתי
תת יצא ובא לאסא מלך־יהודה׃ 11 ויקח אסא כל־
הכסף והזהב הנותר בבית יהוה ובית המלך ויתן
ביד עבדיו וישלחם אל־בן־הדד בן־טברמון בן־חזיון
מלך ארם היושב בדמשק לאמר׃ 12 הברית אשר
בינו ובינך ובין אבי הנה שלחתי לך שחד כסף
וזהב הבה הפר ברית־אתך את־בעשא מלך־ישראל
ויעלהו מעלי׃ 13 ויאבן בן־הדד אל־המלך אסא
וישלח את־שרי הצבאות אשר־לו אל־ערי ישראל
ויכו את־עיון ואת־דן ואת־אבל בית־מעכה ואת־כל־
כנרות על־כל־ארץ נפתלי׃ 14 ויהי כשמע בעשא
ויבן את־הרמה ויחדל מבנות את־רמה׃ 15 אז
המלך אסא את־כל־היהודים אין נקי לא־נשאר
מהם ויקחו את־אבני הרמה ואת־עציה אשר־בנה
בעשא ויבן בהם המלך אסא את־גבע בנימן
ואת־המצפה׃ 16 ויתר דברי אסא וכל־גבורתו
וכל־אשר־עשה וערי אשר־בנה הלא־הם כתובים
על־ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 17 אבל בעת
זקנתו חלה רגליו׃ 18 ויישכב אסא עם־אבתיו
ויקבר עם־אבתיו בעיר דויד אביו וימלך יהושפט
בנו תחתיו׃ 19 בן־שלש־עשרה שנה מלך אחאב
בן־עמרי על־ישראל בשמרון׃ 20 ויעשה אחאב
בן־עמרי הרע בעיני יהוה מכל אשר־היו לפניו׃
21 ויהי הנקל בהלכו בחטאות ירבעם בן־נבט
אשר החטיא את־ישראל ויקח את־איזבל בת־אתבעל
מלך צידנים וילך ויעבד את־הבעל וישתחו לו׃
22 ויקם מזבח לבעל בבית־הבעל אשר בנה בשמרון׃
23 ועשה אחאב את־האשרה ויוסף אחאב לעשות
את־הכעיס את־יהוה אלהי ישראל מכל מלכי־
ישראל אשר היו לפניו׃ 24 בימיו עלה
חיאל בית־האלי׳ את־יריחו באבירם בכורו יסדה
ובשגוב צעיר בו הציב דלתיה׃ 1 ויאמר אליהו
התשבי מתשבי גלעד אל־אחאב חי־יהוה אלהי
ישראל אשר עמדתי לפניו אם־יהיה השנים האלה
טל ומטר׃ 2 ויהי דבר־יהוה אליו לאמר׃ 3 צא
מזה וסבותה אל־מזרח והסתרת בנחל כרית
אשר על־פני הירדן׃ 4 והיה מן־הנחל תשתה
ואת־הערבים צויתי לכלכלך שם׃ 5 ויילך ויעש
כדבר יהוה וילך וישב אל־נחל כרית אשר על־
פני הירדן׃ 6 והערבים מביאים לו לחם ובשר
בבקר ולחם ובשר בערב ומן־הנחל היה שתה׃
7 והי מקץ ימים יבש הנחל כי לא־היה גשם
בארץ׃ 8 ויהי דבר־יהוה אליו לאמר׃ 9 קום
לך צרפתה אשר לצידון ושבת שם הנה צויתי
שם אשה אלמנה לכלכלך׃ 10 ויקם ויילך צרפתה
ויבא אל־פתח העיר והנה־שם אשה אלמנה מקשטת
עצים ויקרא אליה ויאמר קחי־נא־לי מעט־מים
בכלי ואשתה׃ 11 והי הולכת לקחת ויקרא אליה
ויאמר קחי־נא־לי פת־לחם בידך׃ 12 ותאמר חי
יהוה אלהיך אם־יש־לי מעוג כי אם־מלא כף־
קמח בכד ומעט שמן בצלצל והנני מקשטת
עצים ובאתי ועשיתי לי ולבני ואכלנו והמתנו׃
13 ויאמר אליה אליהו אל־תיראי בואי עשי
כדבר־אמך אך עשי־לי משם עוגה קטנה והוצאת
אלי ולאחרונה תעשי־לך ולבנך׃ 14 כי־כה אמר
יהוה אלהי ישראל כד־הקמח לא־יכלה וצפחת
השמן לא־תחסר עד יום אשר־יתן יהוה מטר
על־פני האדמה׃ 15 ותלך ותעש כדבר אליהו
ותאכל הוא והיא וביתה ימים׃ 16 כד־הקמח לא
כלה וצפחת השמן לא חסרה כדבר יהוה אשר
דבר ביד אליהו׃ 17 והי אחר הדברים האלה
חלה בן־האשה בעלת הבית המלך עד־חלה
מאד עד־אין־בו־עוד רוח׃ 18 ותאמר אל־אליהו
מה־לי ולך איש האלהים הבאת אלי לזכר עוני
להמית את־בני׃ 19 ויאמר אליה אליהו תני־לי
את־בנך ויקחהו מחיקה ויעלהו אל־העליה אשר
הוא־יושב בה והשכיבהו על־מטתו׃ 20 ויזעק
אל־יהוה ויאמר יהוה אלהי הגם־על־האלמנה
אני־מתגורר עמה הרעות להמית את־בנה׃
21 ויתמדד על־הילד שלש פעמים ויקרא אל־
יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב־נא נפש הילד
הזה על־קרבו׃ 22 ויהי יהוה בקול אליהו
ותשב נפש הילד על־קרבו ויחי׃ 23 ויקח אליהו
את־הילד וירד מן־העלית הבית אל־הבית
ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך׃
24 ותאמר האשה אל־אליהו עתה זאת ידעתי
כי־איש אלהים אתה ודבר־יהוה באמתך בפיך׃
1 ויהי מימים רבים ודבר־יהוה היה אל־אליהו
בשנה השלישית לאמר לך הראה אל־אחאב
ואתנה מטר על־פני האדמה׃ 2 וילך אליהו
להראות אל־אחאב ורעב חזק בשמרון׃ 3 ויקרא
אחאב אל־עובדיה אשר על־הבית והוא־ירא
את־יהוה מאד׃ 4 והי בהכרת איזבל את־נביאי
יהוה ויקח עובדיה מאה נביאים וחבא אתם
חמשים חמשים במערה ויכלכלם לחם ומים׃
5 ויאמר אחאב אל־עובדיה לך נא בארץ אל־
כל־מעינות המים ואל־כל־הנחלים אולי נמצא
חציר וחיות ולא־נכרת מן־הבהמה׃ 6 ויחלקו
להם את־הארץ לעבר בה אחאב הלך דרך־אחת
לבדו ועובדיה הלך דרך־אחת לבדו׃ 7 ויהי
עובדיה בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו
ותכר פניו ויאמר הזה אדני אליהו׃ 8 ויאמר
אליו אני הוא לך אמר לאדניך הנה אליהו׃
9 ויאמר מה־חטאתי כי־אתה נתן את־עבדך
ביד־אחאב להמיתני׃ 10 חי־יהוה אלהיך אם־
יש־גוי וממלכה אשר לא־שלח אדני־שם לבקשך
ואמרו אין הוא והשבע את־הממלכה והגוי כי
לא־ימצאך׃ 11 ועתה אתה אמר לך לך אמר
לאדניך הנה אליהו׃ 12 והי אני אלך מאתך
ורוח יהוה תשאך אל־אשר לא־אדע ובאתי
להגיד לאחאב ולא־ימצאך והרגני ועבדך ירא
את־יהוה מנעורי׃ 13 הלוא־הגד לאדני את־
אשר־עשיתי בהרג איזבל את־נביאי יהוה
ואחביא מנביאי יהוה מאה איש חמשים חמשים
במערה וכלכלתים לחם ומים׃ 14 ועתה אתה
אמר לך לך אמר לאדניך הנה אליהו והרגני׃
15 ויאמר אליהו חי־צבאות אשר עמדתי לפניו
אם־לא היום אראה אליו׃ 16 ויילך עובדיה
לקראת אחאב ויגד לו ויילך אחאב לקראת
אליהו׃ 17 והי כראות אחאב את־אליהו ויאמר
אחאב אליו האתה זה עכר ישראל׃ 18 ויאמר
לא עכרתי את־ישראל כי אם־אתה ובית אביך
באשר עזבתם את־יהוה ואחרי הלכת הבעלים׃
19 ועתה שלח קבץ אלי את־כל־ישראל אל־
הר הכרמל ואת נביאי הבעל חמשים ומאתים
ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איזבל׃
20 ויקבץ אחאב אל־כל־בני ישראל ויקבץ את־
הנביאים אל־הר הכרמל׃ 21 ויגש אליהו אל־
כל־העם ויאמר עד־מתי אתם פסחים על־שתי
הסעפים אם־יהוה האלהים לכו אחריו ואם־הבעל
לכו אחריו ולא־ענו העם אתו דבר׃ 22 ויאמר
אליהו אל־העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי
ונביאי הבעל ארבע מאות ואיש׳ חמשים׃
23 יתנו־לנו שני פרים ויבחרו להם הפר
האחד וינתחוהו וישימו על־העצים ואש לא
שמו והאני אעשה את־הפר האחד ונתתי על־
העצים ואש לא אשים׃ 24 וקראתם בשם־
אלהיכם ואני אקרא בשם־יהוה והיה האל
אשר יענה באש הוא האלהים ויענו כל־העם
ויאמרו טוב הדבר׃ 25 ויאמר אליהו לנביאי
הבעל בחרו־לכם הפר האחד ועשו ראשנה כי
אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא
תשימו׃ 26 ויקחו את־הפר אשר־נתן־להם
ויעשו ויקראו בשם־הבעל מהבקר ועד־הצהרים
לאמר הבעל ענני ולא־היה קול ואין עונה
ויפסחו על־המזבח אשר־עשה׃ 27 והי בעבר
הצהרים ויתלעג בהם אליהו ויאמר קראו בקול
גדול כי־אלהים הוא אם־שיח ואם־שיג לו
ואם־דרך לו אולי ישן הוא ויקיץ׃ 28 ויקראו
בקול גדול ויתגדדו כמשפטם בחרבות וברמחים
עד־שפך דם עליהם׃ 29 והי כעבר הצהרים
ויתנבאו עד־עלות המנחה ואין קול ואין עונה
ואין קשיב׃ 30 ויאמר אליהו לכל־העם גשו
אלי ויגשו כל־העם אליו ויתקן את־מזבח
יהוה הרוס׃ 31 ויקח אליהו אבני שתים עשרה
כמספר שבטי בני־יעקב אשר היה דבר־יהוה
אליו לאמר ישראל יהיה שמך׃ 32 ויבן את־
האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית
זרעים סאתים׃ 33 ויערך את־העצים וינתח
את־הפר על־העצים׃ 34 ויאמר מלאו־מים
ארבעה כדים ויצקו על־העלה ועל־העצים׃
35 ויאמר שנו ושנו׃ 36 והי בעלות המנחה
ויגש אליהו הנביא׳ ויאמר יהוה אלהי
אברהם יצחק וישראל היום יודע כי־אתה
אלהים בישראל ואני עבדך ובדבריך עשיתי
את־כל־הדבר הזה׃ 37 ענני יהוה ענני
ויודעו העם הזה כי־אתה יהוה האלהים
והסבת את־לבם אחרנית׃ 38 ותפל אש־יהוה
ותאכל את־העלה׳ ואת־העצים׃ 39 ואת־
האבנים׳ ואת־העפר׳ ואת־המים אשר־בתעלה
לחכה׃ 40 ויאמר אליהם אליהו תפשו את־
נביאי הבעל אל־יפלט מהם איש׃ ויתפשם
אליהו׃ 41 ויאמר אליהו אל־אחאב עלה אכל
ושתה׃ 42 ואחאב עלה לאכל ולשתות
ואליהו עלה אל־ראש הכרמל׃ 43 ויאמר
אל־נערו עלה־נא הבט דרך הים׃ ויעל הנער
ויבט ויאמר אין דבר׃ ויאמר שב׃ שבע פעמים׃
44 והי בפעם השביעית׃ ויאמר הנה־עב־קטן
כיד־איש עלה מים׃ ויאמר עלה אמר אל־
אחאב אסר׳ ורד׳ ואל־יעצרך הגשם׃ 45 והי
בעוד׳ כה׳ ושמים׳ קדרו׳ ורוח׳ ויהי גשם
גדול׳ ויבך אחאב׳ וילך יזרעאלה׃ 46 ויד־
יהוה היתה׳ אל־אליהו׳ ויחגר מתניו׳ וירץ
לפני אחאב׳ עד־בואך יזרעאלה׃
1 ויגד אחאב׳ לאיזבל׳ את כל־אשר־עשה
אליהו׳ וגם את־אשר־הרג׳ את־הנביאים׳ בחרב׳
ותשלח איזבל׳ אל־אליהו׳ לאמר׳ כה יעשון
אלהים׳ וכה יוסיפון׳ כי׳ כעת׳ מחר׳ אשים׳
את־נפשך׳ כנפש׳ אחד׳ מהם׃ 2 ויירא׳ וקם׳
וילך׳ לנפשו׳ ויבא׳ באר שבע׳ אשר׳ ליהודה׳
ויניח׳ את־נערו׳ שם׃ 3 והוא׳ הלך׳ במדבר׳
דרך יום׳ ויבא׳ וישב׳ תחת׳ רתם׳ אחד׳
ויתאו׳ את־נפשו׳ למות׳ ויאמר׳ רב׳ עתה׳
יהוה׳ קח׳ נא׳ את־נפשי׳ כי׳ לא׳ טוב׳
אנכי׳ מאבתי׳ 4 ויפל׳ ויישן׳ תחת׳ רתם׳
אחד׳ והנה׳ זה׳ מלאך׳ נגע׳ בו׳ ויאמר׳
אליו׳ קום׳ אכל׳ 5 ויבט׳ והנה׳ מראשתיו׳
עגת׳ רצפים׳ וכד׳ מים׳ ויאכל׳ וישת׳
ושב׳ לשכב׳ 6 ושב׳ מלאך׳ יהוה׳ שנית׳
ויגע׳ בו׳ ויאמר׳ קום׳ אכל׳ כי׳ רב׳ לך׳
הדרך׳ 7 ויקם׳ ויאכל׳ וישת׳ וילך׳
בכח׳ האכילה׳ ההיא׳ ארבעים׳ יום׳ וארבעים׳
לילה׳ עד׳ חרב׳ האלהים׳ 8 ויבא׳ שם׳
אל־המערה׳ וילן׳ שם׃ והנה׳ דבר־יהוה׳
אליו׳ ויאמר׳ לו׳ מה׳ אתה׳ פה׳ אליהו׳
9 ויאמר׳ קנא׳ קנאתי׳ ליהוה׳ אלהי׳
צבאות׳ כי׳ עזבו׳ בריתך׳ בני׳ ישראל׳
את־מזבחתיך׳ הרסו׳ ואת־נביאיך׳ הרגו׳
בחרב׳ ואותר׳ אני׳ לבדי׳ ובקשו׳ את־
נפשי׳ לקחתה׳ 10 ויאמר׳ צא׳ והתיצבת׳
בהר׳ לפני׳ יהוה׳ והנה׳ יהוה׳ עבר׳
ורוח׳ גדולה׳ וחזקה׳ מפרקת׳ הרים׳
ומשברת׳ סלעים׳ לפני׳ יהוה׳ לא׳
ברוח׳ יהוה׳ והרוח׳ רעש׳ לא׳ ברעש׳
יהוה׳ 11 ואחרי׳ הרעש׳ אש׳ לא׳ באש׳
יהוה׳ ואחרי׳ האש׳ קול׳ דממה׳ דקה׳
12 והי׳ כשמע׳ אליהו׳ ויעטף׳ פניו׳
במעטפתו׳ ויצא׳ ויעמד׳ פתח׳ המערה׳
והנה׳ אליו׳ קול׳ ויאמר׳ מה׳ אתה׳
פה׳ אליהו׳ 13 ויאמר׳ קנא׳ קנאתי׳
ליהוה׳ אלהי׳ צבאות׳ כי׳ עזבו׳ בריתך׳
בני׳ ישראל׳ את־מזבחתיך׳ הרסו׳ ואת־
נביאיך׳ הרגו׳ בחרב׳ ואותר׳ אני׳ לבדי׳
ובקשו׳ את־נפשי׳ לקחתה׳ 14 ויאמר׳
יהוה׳ אליו׳ לך׳ שב׳ לדרכך׳ מדבר׳
דמשק׳ ובאת׳ וחזית׳ את־חזאל׳ למלך׳
ארם׳ 15 ואת־יהוא׳ בן־נמשי׳ תמשח׳
למלך׳ על־ישראל׳ ואת־אלישע׳ בן־שפט׳
מאבל־מחולה׳ תמשח׳ לנביא׳ תחתיך׳
16 והי׳ המנלט׳ מחרב׳ חזאל׳ ימית׳
יהוא׳ והנמלט׳ מחרב׳ יהוא׳ ימית׳
אלישע׳ 17 והי׳ הנשאר׳ מחרב׳ יהוא׳
ימית׳ חזאל׳ והנשאר׳ מחרב׳ חזאל׳
ימית׳ אלישע׳ 18 ואשאיר׳ בישראל׳
שבעת׳ אלפים׳ כל־הברכים׳ אשר׳ לא׳
כרעו׳ לבעל׳ וכל־הפה׳ אשר׳ לא׳ נשק׳
לו׃ 19 ויהי׳ מאז׳ ויבא׳ מן־שם׳ וימצא׳
את־אלישע׳ בן־שפט׳ והוא׳ חרש׳ שנים׳
עשר׳ צמדים׳ לפניו׳ והוא׳ בצמד׳
העשרים׳ ויעבר׳ אליו׳ אליהו׳ ויטל׳
אדרתו׳ אליו׳ 20 ויעזב׳ את־הבקר׳
וירץ׳ אחרי׳ אליהו׳ ויאמר׳ אלכה׳ נא׳
ונשקתי׳ לאבי׳ ולאמי׳ ואחרי׳ אלכה׳
ואלך׳ לך׳ ויאמר׳ לו׳ לך׳ שוב׳ כי׳
מה׳ עשיתי׳ לך׳ 21 ויסר׳ מאחריו׳
וילך׳ ויקח׳ את־צמד׳ הבקר׳ ויזבחהו׳
ובכלי׳ הבקר׳ אפה׳ ויתן׳ לעם׳ ויאכלו׳
ויקם׳ וילך׳ אחרי׳ אליהו׳ ויהי׳ לו׳
1 בן־הדד׳ מלך׳ ארם׳ קבץ׳ את־כל־
חילו׳ ושלשים׳ ושנים׳ מלכים׳ עמו׳
וסוס׳ ורכב׳ ויעל׳ ויצר׳ על־שמרון׳
וילחם׳ בה׃ 2 וישלח׳ מלאכים׳ אל־
אחאב׳ מלך׳ ישראל׳ העיר׳ ויאמר׳ לו׳
כה׳ אמר׳ בן־הדד׳ 3 כספך׳ וזהבך׳
לי׳ הוא׳ ונשיך׳ ובניך׳ הטובים׳ לי׳
הם׳ 4 ויענה׳ מלך׳ ישראל׳ ויאמר׳
כדברך׳ אדני׳ המלך׳ לך׳ אני׳ וכל־
אשר־לי׳ 5 ושבו׳ המלאכים׳ ויאמרו׳
כה׳ אמר׳ בן־הדד׳ לאמר׳ כי׳ שלחתי׳
אליך׳ לאמר׳ כספך׳ וזהבך׳ ונשיך׳
ובניך׳ תתן׳ לי׳ 6 אך׳ כעת׳ מחר׳
אשלח׳ עבדי׳ אליך׳ וחפשו׳ את־ביתך׳
ובית׳ עבדיך׳ והיה׳ כל־חמד׳ עינך׳
ישימו׳ בידם׳ ולקחו׳ 7 ויקרא׳ מלך׳
ישראל׳ לכל־זקני׳ הארץ׳ ויאמר׳
דעו׳ נא׳ וראו׳ כי׳ רע׳ הוא׳ המבקש׳
לנו׳ כי׳ שלח׳ אלי׳ לקחת׳ נשי׳
ובני׳ וכספי׳ ולא׳ מנעתי׳ מאתו׳
8 ויאמרו׳ אליו׳ כל־הזקנים׳ והעם׳
אל־תשמע׳ ואל־תאבה׳ 9 ויאמר׳
לאמרי׳ בן־הדד׳ אמרו׳ לאדני׳ המלך׳
כל־אשר׳ שלחת׳ אל־עבדך׳ בראשונה׳
אעשה׳ הדבר׳ הזה׳ ולא׳ יוכל׳ לשוב׳
את־דברך׳ ויעלו׳ המלאכים׳ ויביאו׳
לו׳ דבר׳ 10 ויענו׳ עוד׳ ויאמר׳
אליו׳ כה׳ יעשון׳ לי׳ אלהים׳ וכה׳
יוסיפון׳ אם׳ יספיק׳ עפר׳ שומרון׳
לכל׳ העם׳ אשר׳ ברגלי׳ 11 ויענו׳
מלך׳ ישראל׳ ויאמר׳ אמרו׳ אין׳
יחגר׳ כחגר׳ ופרק׳ 12 והי׳ כשמע׳
את־הדבר׳ הזה׳ ובן־הדד׳ שתה׳
סכות׳ הוא׳ והמלכים׳ בחרלים׳
ויאמר׳ אל־עבדיו׳ ויערכו׳ ויערכו׳
על־העיר׳ 13 והנה׳ נביא׳ אחד׳
נגש׳ אל־אחאב׳ מלך׳ ישראל׳
ויאמר׳ כה׳ אמר׳ יהוה׳ הראית׳
את־כל־המון׳ הגדול׳ הזה׳ הנני׳
נותן׳ אותו׳ בידך׳ היום׳ וידעת׳
כי׳ אני׳ יהוה׳ 14 ויאמר׳ אחאב׳
בנערי׳ מי׳ אמר׳ ויאמר׳ כה׳ אמר׳
יהוה׳ בנערי׳ שרי׳ המדינות׳
ויאמר׳ מי׳ יאסר׳ המלחמה׳ ויאמר׳
אתה׳ 15 ויפקד׳ את־נערי׳ שרי׳
המדינות׳ ויהיו׳ מתים׳ מאתים׳
שלשים׳ ושנים׳ ואחרי׳ כן׳ פקד׳
את־כל־העם׳ כל׳ בני׳ ישראל׳
שבעת׳ אלפים׳ 16 ויצאו׳ בצהרים׳
ובן־הדד׳ שתה׳ סכר׳ הוא׳
והמלכים׳ בחרלים׳ עזרים׳ אשר׳
עמו׳ 17 ונערי׳ שרי׳ המדינות׳
יצאו׳ בראשונה׳ ובן־הדד׳ שלח׳
ויגידו׳ לו׳ לאמר׳ אנשים׳ יצאו׳
מן־שומרון׳ 18 ויאמר׳ אם׳ לשלום׳
יצאו׳ תפשו׳ אותם׳ חיים׳ ואם׳
לשלום׳ יצאו׳ תפשו׳ אותם׳ חיים׳
ואם׳ לשלום׳ יצאו׳ 19 אלה׳ נערי׳
שרי׳ המדינות׳ ויתר׳ הצבא׳ אשר׳
אחריהם׳ 20 ויכו׳ איש׳ איש׳
הכהו׳ ויברחו׳ ארם׳ ויגרש׳
ישראל׳ ויפלט׳ בן־הדד׳ מלך׳
ארם׳ על־סוס׳ ופרשים׳ 21 ויצא׳
מלך׳ ישראל׳ ויכה׳ את־הסוסים׳
והרכב׳ ויך׳ מכה׳ גדולה׳ בארם׳
22 ויגש׳ הנביא׳ אל־מלך׳ ישראל׳
ויאמר׳ אליו׳ לך׳ חזק׳ ודע׳ ודע׳
ורא׳ את־אשר׳ תעשה׳ כי׳ לתשובת׳
השנה׳ מלך׳ ארם׳ עלה׳ עליך׳
23 ועבדי׳ מלך׳ ארם׳ אמרו׳ אליו׳
אלהי׳ הרים׳ אלהיהם׳ על־כן׳
חזקו׳ מאתנו׳ אם׳ לא׳ נלחם׳
אתם׳ בהר׳ אם׳ לא׳ נחזק׳ מאתם׳
24 ועשה׳ זה׳ הדבר׳ הסר׳ המלכים׳
איש׳ מעל׳ כסאו׳ ושים׳ סגנים׳
תחתם׳ 25 ואתה׳ תתן׳ לך׳ חיל׳
כחיל׳ אשר׳ נפל׳ מאתך׳ וסוס׳
כסוס׳ ורכב׳ כרכב׳ ונלחמנו׳
אתם׳ בארץ׳ אם׳ לא׳ נחזק׳ מאתם׳
ויקשב׳ לקול׳ אדניו׳ ויעש׳ כן׳
26 והי׳ לתשובת׳ השנה׳ ויפקד׳
בן־הדד׳ את־הארם׳ ויעל׳ אפקה׳
למלחמה׳ עם־ישראל׳ 27 ובני׳
ישראל׳ נפקדו׳ וכלו׳ צידה׳
ויסעו׳ לקראתם׳ ויחנו׳ בני׳
ישראל׳ נגדם׳ כשני׳ חלאי׳ עזים׳
והארם׳ מלאו׳ את־הארץ׳ 28 ויגש׳
איש׳ האלהים׳ ויאמר׳ אל־מלך׳
ישראל׳ כה׳ אמר׳ יהוה׳ יען׳
אשר׳ אמרו׳ ארם׳ אלהי׳ הרים׳
יהוה׳ ולא׳ אלהי׳ עמקים׳ הוא׳
אתן׳ את־כל־המון׳ הגדול׳ הזה׳
בידך׳ והיה׳ לכם׳ ידעתם׳ כי׳
אני׳ יהוה׳ 29 וחנו׳ אלה׳ נגד׳
אלה׳ שבעת׳ ימים׳ והי׳ ביום׳
השביעי׳ נגש׳ המלחמה׳ ויכו׳
בני׳ ישראל׳ את־ארם׳ מאה׳
אלף׳ רגלי׳ ביום׳ אחד׳ 30 ויברחו׳
השארים׳ אפקה׳ אל־העיר׳ ויפל׳
החומה׳ על־עשרים׳ ושתים׳ אלף׳
איש׳ הנשאר׳ ובן־הדד׳ נס׳
ויבא׳ העיר׳ חדר׳ בחדר׳ 31 ויאמרו׳
אליו׳ הנה־נא׳ שמענו׳ כי׳ מלכי׳
בית׳ הסד׳ המה׳ ונשימה׳ נא׳
שקים׳ במתנינו׳ וחבלים׳ בראשינו׳
ונצא׳ אל־מלך׳ ישראל׳ אולי׳
יחיה׳ את־נפשך׳ 32 וחגרו׳ שקים׳
במתניו׳ וחבלים׳ בראשו׳ ויבא׳
אל־מלך׳ ישראל׳ ויאמר׳ עבדך׳
בן־הדד׳ אמר׳ נא׳ תחי׳ נפשי׳
ויאמר׳ עודנו׳ חי׳ הוא׳ אחי׳
33 והאנשים׳ נחשו׳ ומהרו׳ לקחת׳
מאתו׳ ויאמרו׳ אחיך׳ בן־הדד׳
ויאמר׳ לכו׳ קחו׳ אתו׳ ויצא׳
אליו׳ בן־הדד׳ ויעלהו׳ אל־הרכב׳
34 ויאמר׳ לו׳ בן־הדד׳ הערים׳
אשר׳ לקח׳ אבי׳ מאת׳ אבי׳
אשיב׳ לך׳ וחוצות׳ תשים׳ לך׳
בדמשק׳ כאשר׳ שם׳ אבי׳ בשמרון׳
ואני׳ בברית׳ אשלחך׳ ויכרת׳
לו׳ ברית׳ ושלחו׳ 35 ואיש׳
מבני׳ הנביאים׳ אמר׳ אל־רעהו׳
בדבר׳ יהוה׳ הכה־נא׳ אותי׳
ויסרב׳ האיש׳ להכותו׳ 36 ויאמר׳
אליו׳ יען׳ אשר׳ לא־שמעת׳
בקול׳ יהוה׳ הנה׳ כאשר׳ תלך׳
מעמדי׳ והכהו׳ הארי׳ כי׳ מצאו׳
הארי׳ ויכהו׳ 37 וימצא׳ אדם׳
אחר׳ ויאמר׳ הכה־נא׳ אותי׳
ויכהו׳ האדם׳ מכה׳ ופצע׳
38 וילך׳ הנביא׳ ויתיצב׳ אל־
המלך׳ בדרך׳ ויתחפש׳ באפר׳
על־עיניו׳ 39 והי׳ המלך׳ עבר׳
ויצעק׳ אל־המלך׳ ויאמר׳ עבדך׳
יצא׳ בתוך׳ המלחמה׳ והנה׳
איש׳ סר׳ ויביא׳ אלי׳ איש׳
ויאמר׳ שמר׳ אנשי׳ פן־יפקד׳
איש׳ והיה׳ נפשך׳ תחת׳ נפשו׳
או׳ ככר׳ כסף׳ תשקל׳ 40 והי׳
עבדך׳ עשה׳ פה׳ ושם׳ הנה׳
איננו׳ ויאמר׳ אליו׳ מלך׳
ישראל׳ כן׳ משפטך׳ אתה׳
הגדת׳ 41 ויחש׳ ויסר׳ את־
האפר׳ מעל׳ עיניו׳ ויכר׳
מלך׳ ישראל׳ כי׳ מן־הנביאים׳
הוא׳ 42 ויאמר׳ אליו׳ כה׳
אמר׳ יהוה׳ יען׳ אשר׳ שלחת׳
איש׳ מן־ידך׳ והיה׳ נפשך׳
תחת׳ נפשו׳ ועמך׳ תחת׳
עמו׳ 43 וילך׳ מלך׳ ישראל׳
על־ביתו׳ סר׳ וזעף׳ ובא׳
שמרונה׃ 1 ויהי׳ אחר׳
הדברים׳ האלה׳ היה׳ לנבות׳
יזרעאלי׳ כרם׳ אשר׳ ביזרעאל׳
אצל׳ היכל׳ שמרון׳ מלך׳
ישראל׳ 2 ויאמר׳ אחאב׳ אל־
נבות׳ לאמר׳ תנה׳ לי׳ את־
כרמך׳ והיה׳ לי׳ לגן־ירק׳
כי׳ קרוב׳ הוא׳ אצל׳ בית׳
מלך׳ 3 ואתנה׳ לך׳ תחתיו׳
כרם׳ טוב׳ מן־הארמה׳ אם׳
טוב׳ בעיני׳ אם׳ תאמר׳
אם׳ רע׳ בעיני׳ אם׳ תאמר׳
אם׳

28 בנוסף אלוה ראבל בן מנלה נקראתה בנוסף בן בחרבה בן בתואל ארמי 2 מדנה בנוסף ראשון ראשון מדנה בחרבה ראבל בחרבה בנוסף בחרבה בנוסף בן אלוה ארמי 3 מלוה ארמי בתולה מדנה בן מנלה בן ארמי, מנלה 4 בחרבה אחיו ארמי ואיש מעבדתה מדנה בנוסף אחיו בן מלוה 5 בן בנוסף ראשון אחיו בנוסף בנוסף בנוסף בנוסף בנוסף בנוסף בן ראשון בן אלוה בן מלוה בנוסף בנוסף בן בן מנלה 6 בנוסף בנוסף בן בן מנלה בן ארמי ראבל בנוסף בן בן בנוסף בן בן בן

מבוא

1 1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים׃ 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור׃ 4 וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד׃ 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים והי־מבדיל בין מים למים׃ 7 ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי־כן׃ 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני׃ 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי־כן׃ 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב׃ 11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו־בו על־הארץ ויהי־כן׃ 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה־פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 13 ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי׃ 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי־כן׃ 16 ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאור הגדול לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃ 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב׃ 19 ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃ 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים׃ 21 ויברא אלהים את־התנינם הגדלים ואת כל־נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל־עוף כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף ירב בארץ׃ 23 ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי׃ 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה ויהי־כן׃ 25 ויעש אלהים את־חיתו־הארץ למינה ואת־הבהמה למינה וכל־רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל־הרמש הרמש על־הארץ׃ 27 ויברא אלהים את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת על־הארץ׃ 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את־כל־עשב זרע זרע אשר על־פני כל־הארץ ואת כל־העץ אשר־בו־פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ 30 ולכל־חית הארץ ולכל־עוף השמים ולכל רומש על־הארץ אשר־בו נפש חיה את כל־ירק עשב לאכלה ויהי־כן׃ 31 וירא אלהים את־כל־אשר עשה והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי׃

2 1 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃ 6 ואד יעלה מן־הארץ והשקה את־כל־פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן־בעדן מקדם ושם שם את־האדם אשר יצר׃ 9 וצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם־נהר השני גיחון הוא הסבב את כל־ארץ כוש׃ 14 ושם־הנהר השלישי חדקל הוא הולך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את־האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל עץ־הגן אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃ 19 ויצר יהוה אלהים מן־האדמה כל־חית השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃ 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על־האדם ויישן ולקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה אלהים את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה ויבאה אל־האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה־זאת׃ 24 על־כן יעזב איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ 25 והיו שניהם ערומים האדם והאשתו ולא יתבשׁשו׃

3 1 ܗܘܐ ܕܡܢ ܫܘܫܢܐ ܢܦܩ ܡܠܟܘܬܗ ܕܫܠܡܘܢ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܢܐ ܗܘܐ ܐܒܘܗ ܕܫܠܡܘܢ ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܢܐ ܗܘܐ ܐܡܗ ܕܫܠܡܘܢ ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܢܐ ܗܘܐ ܐܚܘܗ ܕܫܠܡܘܢ ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܢܐ ܗܘܐ ܒܪܬܗ ܕܫܠܡܘܢ ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܢܐ ܗܘܐ ܒܪܗ ܕܫܠܡܘܢ ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܢܐ ܗܘܐ ܒܪܬܗ ܕܫܠܡܘܢ ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܢܐ ܗܘܐ ܐܚܘܗ ܕܫܠܡܘܢ ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܢܐ ܗܘܐ ܐܡܗ ܕܫܠܡܘܢ ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܢܐ ܗܘܐ ܐܒܘ

ראה אל אלישע איש האלהים לאמר אל נא
תרד אל עבדך כי לא נכון המקום אשר אנחנו
2 יושבים לפניך מקומנו מצר מאד לנו׃ נלכה
נא עד־הירדן ונקחה משם איש־אחד וקחה
3 משם־אחד מקל ויאמר שב נא עבדיך׃ ויאמר
אנכי אלך׃ 4 ויהי הלך עבדיו לדרך ויבא
עד־הירדן כרתו׃ 5 והנה בהכותם עצים
ונפל הברזל אל־המים ויצעק ויאמר אהה
אדני׃ 6 ויאמר איש־האלהים אי־זה נפל
ויראהו המקום אשר־נפל־שם הברזל׃ ויכרת
עץ ויטל־שם׃ 7 ויאמר הרם־לך׃ ויאשט
ידו׃ 8 מלך־ארם היה נלחם בישראל
ויועץ את־עבדיו לאמר אל־מקום־פלני
תחנה׃ 9 ויאמר איש־האלהים אל־מלך
ישראל לאמר השמר אל־תעבר־בה כי־שם
ארם־נחתים׃ 10 וישלח מלך־ישראל אל־
המקום אשר־אמר־לו איש־האלהים והזהרו
בו ולא־פעם אחת ושתים׃ 11 ויתמה לב
מלך־ארם על־הדבר הזה ויקרא אל־עבדיו
ויאמר אליהם הלוא תגידו־לי מי־מאתנו
אל־מלך ישראל׃ 12 ויאמר אחד מעבדיו
לא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל
יגיד לאלישע מלך־ישראל את־הדברים
אשר־תדבר בחדר משכבך׃ 13 ויאמר לכו
וראו איה הוא ואשלח ואקחנו ויגד־לו
לאמר הנה בדתן׃ 14 ויבא־שם סוסים
ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויסבו על־העיר׃
15 וישכם משרת איש־האלהים לצאת
והנה־חיל סבב את־העיר וסוסים ורכב
ויאמר אליו נערו אי־כה אדני׃ 16 ויאמר
אל־תירא כי־רבים אשר־אתנו מאשר אתם׃
17 ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח־נא את־
עיניו וירא הנער והנה־הר מלא סוסים
ורכב־אש סביב אלישע׃ 18 וכאשר־ירדו
הארמים אליו ויתפלל אלישע אל־יהוה
ויאמר הך־נא את־הגוי הזה בסנוורים
כדבר אלישע׃ 19 ויאמר אליהם אלישע
לא זה הדרך ולא זו העיר לכו אחרי
ואוליכם אל־האיש אשר־אתם מבקשים
ויולך אתם שמרונה׃ 20 והיה כבא אל־
שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח־נא את־
עיני האלה׃ ויפקח יהוה את־עיניהם
ויראו והנם בתוך שמרון׃ 21 ויאמר מלך
ישראל אל־אלישע הכה אכה אבי׃ 22 ויאמר
לא תכה הלא אשר־שבית בחרבך ובקשתך
אתה תכה לקחת אל־לחמם ומים לשתות
ואכלו ושתו וילכו אל־אדניהם׃ 23 ויכן־
לו מאד ויאכלו ויתו ויבא אל־אדניו
ולא־יספו עוד־גדודי־ארם לבא בארץ
ישראל׃ 24 ויהי אחרי־כן ויקבץ בן־הדד
מלך־ארם את־כל־מחנהו ויעל ויצר על־
שמרון׃ 25 ויהי־רעב גדול בשמרון והנה
צרים אותה עד־היות ראש חמור בשמנים
מאתים וגו׳ וחצי הקב צואת יונים בחמשת
מאתים׃ 26 והמלך עבר על־החומה ואשה
צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך׃
27 ויאמר לא יושיעך יהוה מאין הושיע
הגרן ומן־היקב׃ 28 ויאמר המלך לה מה־
לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני
את־בנך ונאכלהו היום ואת־בני נתן
נאכלנו מחר׃ 29 ונבשל את־בני ונאכלהו
ותאמר אלי תני את־בנך ונאכלהו׃
30 ויהי כשמע המלך את־דברי האשה
ויקרע את־בגדיו והוא עבר על־החומה
ויראו העם והנה־שק בבשרו מתחת׃
31 ויאמר אם־יעמד אלישע בן־שפט עליו
הראש היום׃ 32 ואלישע יושב בביתו
והזקנים יושבים אתו וישלח־איש מלפניו
בטרם יבוא המלאך אשר־שלח אליו ויאמר
אל־הזקנים הראיתם כי־שלח בן־הרצח
הזה לכרת ראשי הבטו בבוא המלאך
הסגר הדלת בדלת ולחצתם אותו׃
33 עודנו מדבר אתם והנה המלאך יורד
אליו׃ 34 ויאמר הנה־זאת מאת יהוה
לא־אוסיף לכלכל לחיות׃ 35 ויאמר
אליו השרת אשר־הוא נשען עליו לאמר
הנה יהוה עשה ארבות בשמים הדבר
הזה׃ 36 ויאמר אלישע שמעו דבר־יהוה
כה־אמר יהוה כעת מחר סאה־סלת בשקל
ושתי סאים שעורים בשקל בשער שמרון׃
37 ויען השרת אשר־המלך נשען עליו
את־איש האלהים לאמר הנה יהוה עשה
ארבות בשמים הדבר הזה׃ 38 ויאמר
אלישע ראה אתה בעיניך ומן־השמים לא
תאכל׃ 39 והנה־אנשים ארבעה מצרעים
פתח־השער ויאמרו אישׁ אל־רעהו למה
אנחנו יושבים פה עד־מתנו׃ 40 אם־אמרנו
נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם־
פה ישבנו ומתנו׃ 41 ועתה לכו ונפלה
אל־המחנה ארם אם־יחיונו נחיה ואם־
ימתנו נמות׃ 42 ויקומו בנשף לבוא
אל־מחנה ארם ויבאו קצה המחנה ארם
והנה אין־שם איש׃ 43 כי־אדני השמיע
את־קול המרכבה קול הסוס קול חיל גדול
לאמר הנה שכר עלינו מלכי־ישראל
את־החתים ואת־המצרים לבוא עלינו׃
44 ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את־אהליהם
ואת־סוסיהם ואת־חמריהם המחנה כאשר־הוא
ונסו אל־נפשם׃ 45 ויבאו המצרעים עד־
קצה המחנה ויבאו אל־אהל אחד ויאכלו
ויתו ויקחו־משם כסף וזהב ובגדים וילכו
ויטמנו׃ ויבאו ויסבו אל־אהל אחר ויקחו
משם׃ 46 ויבאו ויגידו לשער העיר לאמר
הבאנו אל־מחנה ארם והנה־אין־שם איש
ואין־קול אדם כי־אם־הסוס אסור והחמור
אסור ואהלים כאשר־הם׃ 47 ויקרא השערים
ויגידו בית המלך פנימה׃ 48 ויקם המלך
לילה ויאמר אל־עבדיו אגיד־נא לכם אשר
עשו לנו ארם ידעו כי־רעבים אנחנו ויצאו
מן־המחנה להסתר בשדה לאמר כי־יצאו
מן־העיר ונחיה אותם חיים ואל־העיר
נבוא׃ 49 ויען אחד מעבדיו ויאמר יקחו־
נא חמשה מן־הסוסים הנותרים אשר־נותרו
בעיר הנה ככל־המון ישראל אשר־נותרו
בה הנה כל־המון ישראל אשר־תמו׃
50 וילכו עד־המחנה ארם לאמר הנה־
הלכו׃ ויבאו עד־הירדן והנה כל־הדרך
מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם
בחרדתם ויבאו המלאכים וישבו אל־מלך
ישראל׃ 51 ויגד לו אשת־איש האלהים
לאמר׃ 52 ויהי כבא המלך לבית־אל
אמרה אליו׃ 53 ויאמר אליה הנה־זאת
מאת יהוה אל־מה אני מחכה ליהוה עוד
לעמדי׃ 54 ויבא אל־אלישע ויאמר אליו
אבי המלך הראה־נא כי־שלח בן־הרצח
הזה לקחת את־ראשי הנה־נא בבוא
המלאך הסגרו הדלת בדלת הלוא־קול
רגלי אדניו אחריו׃ 55 ויען אליה אלישע
הלוא אם־תראי כי־אם־אמרתי אל־תחיה
אדם׃ 56 ויבא אל־המקום אשר־דבר־לו
אלישע׃ 57 ויהי אחרי־כן ויחי בן־הדד
מלך־ארם ויחל מרעה׃ 58 ויהי בעבר
המלך על־החומה ותצעק אליו אשה לאמר
הושיעה אדני המלך׃ 59 ויאמר לה מה־
לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני
את־בנך ונאכלהו היום ואת־בני נתן
נאכלנו מחר׃ 60 ויהי כשמע המלך את־
דברי האשה ויקרע את־בגדיו והוא עבר
על־החומה ויראו העם והנה־שק בבשרו
מתחת׃ 61 ויאמר אם־יעמד אלישע בן־
שפט עליו הראש היום׃ 62 ויהי אחרי
אמרו אל־אלישע הנה־זאת מאת יהוה
אל־מה אני מחכה ליהוה עוד לעמדי׃
63 ויבא אליו אלישע ויאמר אליו אבי
המלך הראה־נא כי־שלח בן־הרצח הזה
לקחת את־ראשי הנה־נא בבוא המלאך
הסגרו הדלת בדלת הלוא־קול רגלי
אדניו אחריו׃ 64 ויען אליה אלישע
הלוא אם־תראי כי־אם־אמרתי אל־תחיה
אדם׃ 65 ויבא אל־המקום אשר־דבר־לו
אלישע׃ 66 ויהי אחרי־כן ויחי בן־הדד
מלך־ארם ויחל מרעה׃ 67 ויהי בעבר
המלך על־החומה ותצעק אליו אשה לאמר
הושיעה אדני המלך׃ 68 ויאמר לה מה־
לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני
את־בנך ונאכלהו היום ואת־בני נתן
נאכלנו מחר׃ 69 ונבשל את־בני ונאכלהו
ותאמר אלי תני את־בנך ונאכלהו׃
70 ויהי כשמע המלך את־דברי האשה
ויקרע את־בגדיו והוא עבר על־החומה
ויראו העם והנה־שק בבשרו מתחת׃
71 ויאמר אם־יעמד אלישע בן־שפט עליו
הראש היום׃ 72 ויהי אחרי אמרו אל־
אלישע הנה־זאת מאת יהוה אל־מה אני
מחכה ליהוה עוד לעמדי׃ 73 ויבא אליו
אלישע ויאמר אליו אבי המלך הראה־נא
כי־שלח בן־הרצח הזה לקחת את־ראשי
הנה־נא בבוא המלאך הסגרו הדלת בדלת
הלוא־קול רגלי אדניו אחריו׃ 74 ויען
אליה אלישע הלוא אם־תראי כי־אם־
אמרתי אל־תחיה אדם׃ 75 ויבא אל־
המקום אשר־דבר־לו אלישע׃ 76 ויהי
אחרי־כן ויחי בן־הדד מלך־ארם ויחל
מרעה׃ 77 ויהי בעבר המלך על־החומה
ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני
המלך׃ 78 ויאמר לה מה־לך ותאמר
האשה הזאת אמרה אלי תני את־בנך
ונאכלהו היום ואת־בני נתן נאכלנו
מחר׃ 79 ונבשל את־בני ונאכלהו
ותאמר אלי תני את־בנך ונאכלהו׃
80 ויהי כשמע המלך את־דברי האשה
ויקרע את־בגדיו והוא עבר על־החומה
ויראו העם והנה־שק בבשרו מתחת׃
81 ויאמר אם־יעמד אלישע בן־שפט עליו
הראש היום׃ 82 ויהי אחרי אמרו אל־
אלישע הנה־זאת מאת יהוה אל־מה אני
מחכה ליהוה עוד לעמדי׃ 83 ויבא אליו
אלישע ויאמר אליו אבי המלך הראה־נא
כי־שלח בן־הרצח הזה לקחת את־ראשי
הנה־נא בבוא המלאך הסגרו הדלת בדלת
הלוא־קול רגלי אדניו אחריו׃ 84 ויען
אליה אלישע הלוא אם־תראי כי־אם־
אמרתי אל־תחיה אדם׃ 85 ויבא אל־
המקום אשר־דבר־לו אלישע׃ 86 ויהי
אחרי־כן ויחי בן־הדד מלך־ארם ויחל
מרעה׃ 87 ויהי בעבר המלך על־החומה
ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני
המלך׃ 88 ויאמר לה מה־לך ותאמר
האשה הזאת אמרה אלי תני את־בנך
ונאכלהו היום ואת־בני נתן נאכלנו
מחר׃ 89 ונבשל את־בני ונאכלהו
ותאמר אלי תני את־בנך ונאכלהו׃
90 ויהי כשמע המלך את־דברי האשה
ויקרע את־בגדיו והוא עבר על־החומה
ויראו העם והנה־שק בבשרו מתחת׃
91 ויאמר אם־יעמד אלישע בן־שפט עליו
הראש היום׃ 92 ויהי אחרי אמרו אל־
אלישע הנה־זאת מאת יהוה אל־מה אני
מחכה ליהוה עוד לעמדי׃ 93 ויבא אליו
אלישע ויאמר אליו אבי המלך הראה־נא
כי־שלח בן־הרצח הזה לקחת את־ראשי
הנה־נא בבוא המלאך הסגרו הדלת בדלת
הלוא־קול רגלי אדניו אחריו׃ 94 ויען
אליה אלישע הלוא אם־תראי כי־אם־
אמרתי אל־תחיה אדם׃ 95 ויבא אל־
המקום אשר־דבר־לו אלישע׃ 96 ויהי
אחרי־כן ויחי בן־הדד מלך־ארם ויחל
מרעה׃ 97 ויהי בעבר המלך על־החומה
ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני
המלך׃ 98 ויאמר לה מה־לך ותאמר
האשה הזאת אמרה אלי תני את־בנך
ונאכלהו היום ואת־בני נתן נאכלנו
מחר׃ 99 ונבשל את־בני ונאכלהו
ותאמר אלי תני את־בנך ונאכלהו׃
100 ויהי כשמע המלך את־דברי האשה
ויקרע את־בגדיו והוא עבר על־החומה
ויראו העם והנה־שק בבשרו מתחת׃
101 ויאמר אם־יעמד אלישע בן־שפט עליו
הראש היום׃ 102 ויהי אחרי אמרו אל־
אלישע הנה־זאת מאת יהוה אל־מה אני
מחכה ליהוה עוד לעמדי׃ 103 ויבא אליו
אלישע ויאמר אליו אבי המלך הראה־נא
כי־שלח בן־הרצח הזה לקחת את־ראשי
הנה־נא בבוא המלאך הסגרו הדלת בדלת
הלוא־קול רגלי אדניו אחריו׃ 104 ויען
אליה אלישע הלוא אם־תראי כי־אם־
אמרתי אל־תחיה אדם׃ 105 ויבא אל־
המקום אשר־דבר־לו אלישע׃ 106 ויהי
אחרי־כן ויחי בן־הדד מלך־ארם ויחל
מרעה׃ 107 ויהי בעבר המלך על־החומה
ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני
המלך׃ 108 ויאמר לה מה־לך ותאמר
האשה הזאת אמרה אלי תני את־בנך
ונאכלהו היום ואת־בני נתן נאכלנו
מחר׃ 109 ונבשל את־בני ונאכלהו
ותאמר אלי תני את־בנך ונאכלהו׃
110 ויהי כשמע המלך את־דברי האשה
ויקרע את־בגדיו והוא עבר על־החומה
ויראו העם והנה־שק בבשרו מתחת׃
111 ויאמר אם־יעמד אלישע בן־שפט עליו
הראש היום׃ 112 ויהי אחרי אמרו אל־
אלישע הנה־זאת מאת יהוה אל־מה אני
מחכה ליהוה עוד לעמדי׃ 113 ויבא אליו
אלישע ויאמר אליו אבי המלך הראה־נא
כי־שלח בן־הרצח הזה לקחת את־ראשי
הנה־נא בבוא המלאך הסגרו הדלת בדלת
הלוא־קול רגלי אדניו אחריו׃ 114 ויען
אליה אלישע הלוא אם־תראי כי־אם־
אמרתי אל־תחיה אדם׃ 115 ויבא אל־
המקום אשר־דבר־לו אלישע׃ 116 ויהי
אחרי־כן ויחי בן־הדד מלך־ארם ויחל
מרעה׃ 117 ויהי בעבר המלך על־החומה
ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני
המלך׃ 118 ויאמר לה מה־לך ותאמר
האשה הזאת אמרה אלי תני את־בנך
ונאכלהו היום ואת־בני נתן נאכלנו
מחר׃ 119 ונבשל את־בני ונאכלהו
ותאמר אלי תני את־בנך ונאכלהו׃
120 ויהי כשמע המלך את־דברי האשה
ויקרע את־בגדיו והוא עבר על־החומה
ויראו העם והנה־שק בבשרו מתחת׃
121 ויאמר אם־יעמד אלישע בן־שפט עליו
הראש היום׃ 122 ויהי אחרי אמרו אל־
אלישע הנה־זאת מאת יהוה אל־מה אני
מחכה ליהוה עוד לעמדי׃ 123 ויבא אליו
אלישע ויאמר אליו אבי המלך הראה־נא
כי־שלח בן־הרצח הזה לקחת את־ראשי
הנה־נא בבוא המלאך הסגרו הדלת בדלת
הלוא־קול רגלי אדניו אחריו׃ 124 ויען
אליה אלישע הלוא אם־תראי כי־אם־
אמרתי אל־תחיה אדם׃ 125 ויבא אל־
המקום אשר־דבר־לו אלישע׃ 126 ויהי
אחרי־כן ויחי בן־הדד מלך־ארם ויחל
מרעה׃ 127 ויהי בעבר המלך על־החומה
ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני
המלך׃ 128 ויאמר לה מה־לך ותאמר
האשה הזאת אמרה אלי תני את־בנך
ונאכלהו היום ואת־בני נתן נאכלנו
מחר׃ 129 ונבשל את־בני ונאכלהו
ותאמר אלי תני את־בנך ונאכלהו׃
130 ויהי כשמע המלך את־דברי האשה
ויקרע את־בגדיו והוא עבר על־החומה
ויראו העם והנה־שק בבשרו מתחת׃
131 ויאמר אם־יעמד אלישע בן־שפט עליו
הראש היום׃ 132 ויהי אחרי אמרו אל־
אלישע הנה־זאת מאת יהוה אל־מה אני
מחכה ליהוה עוד לעמדי׃ 133 ויבא אליו
אלישע ויאמר אליו אבי המלך הראה־נא
כי־שלח בן־הרצח הזה לקחת את־ראשי
הנה־נא בבוא המלאך הסגרו הדלת בדלת
הלוא־קול רגלי אדניו אחריו׃ 134 ויען
אליה אלישע הלוא אם־תראי כי־אם־
אמרתי אל־תחיה אדם׃ 135 ויבא אל־
המקום אשר־דבר־לו אלישע׃ 136 ויהי
אחרי־כן ויחי בן־הדד מלך־ארם ויחל
מרעה׃ 137 ויהי בעבר המלך על־החומה
ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני
המלך׃ 138 ויאמר לה מה־לך ותאמר
האשה הזאת אמרה אלי תני את־בנך
ונאכלהו היום ואת־בני נתן נאכלנו
מחר׃ 139 ונבשל את־בני ונאכלהו
ותאמר אלי תני את־בנך ונאכלהו׃
140 ויהי כשמע המלך את־דברי האשה
ויקרע את־בגדיו והוא עבר על־החומה
ויראו העם והנה־שק בבשרו מתחת׃
141 ויאמר אם־יעמד אלישע בן־שפט עליו
הראש היום׃ 142 ויהי אחרי אמרו אל־
אלישע הנה־זאת מאת יהוה אל־מה אני
מחכה ליהוה עוד לעמדי׃ 143 ויבא אליו
אלישע ויאמר אליו אבי המלך הראה־נא
כי־שלח בן־הרצח הזה לקחת את־ראשי
הנה־נא בבוא המלאך הסגרו הדלת בדלת
הלוא־קול רגלי אדניו אחריו׃ 144 ויען
אליה אלישע הלוא אם־תראי כי־אם־
אמרתי אל־תחיה אדם׃ 145 ויבא אל־
המקום אשר־דבר־לו אלישע׃ 146 ויהי
אחרי־כן ויחי בן־הדד מלך־ארם ויחל
מרעה׃ 147 ויהי בעבר המלך על־החומה
ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני
המלך׃ 148 ויאמר לה מה־לך ותאמר
האשה הזאת אמרה אלי תני את־בנך
ונאכלהו היום ואת־בני נתן נאכלנו
מחר׃ 149 ונבשל את־בני ונאכלהו
ותאמר אלי תני את־בנך ונאכלהו׃
150 ויהי כשמע המלך את־דברי האשה
ויקרע את־בגדיו והוא עבר על־החומה
ויראו העם והנה־שק בבשרו מתחת׃
151 ויאמר אם־יעמד אלישע בן־שפט עליו
הראש היום׃ 152 ויהי אחרי אמרו אל־
אלישע הנה־זאת מאת יהוה אל־מה אני
מחכה ליהוה עוד לעמדי׃ 153 ויבא אליו
אלישע ויאמר אליו אבי המלך הראה־נא
כי־שלח בן־הרצח הזה לקחת את־ראשי
הנה־נא בבוא המלאך הסגרו הדלת בדלת
הלוא־קול רגלי אדניו אחריו׃ 154 ויען
אליה אלישע הלוא אם־תראי כי־אם־
אמרתי אל־תחיה אדם׃ 155 ויבא אל־
המקום אשר־דבר־לו אלישע׃ 156 ויהי
אחרי־כן ויחי בן־הדד מלך־ארם ויחל
מרעה׃ 157 ויהי בעבר המלך על־החומה
ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני
המלך׃ 158 ויאמר לה מה־לך ותאמר
האשה הזאת אמרה אלי תני את־בנך
ונאכלהו היום ואת־בני נתן נאכלנו
מחר׃ 159 ונבשל את־בני ונאכלהו
ותאמר אלי תני את־בנך ונאכלהו׃
160 ויהי כשמע המלך את־דברי האשה
ויקרע את־בגדיו והוא עבר על־החומה
ויראו העם והנה־שק בבשרו מתחת׃
161 ויאמר אם־יעמד אלישע בן־שפט עליו
הראש היום׃ 162 ויהי אחרי אמרו אל־
אלישע הנה־זאת מאת יהוה אל־מה אני
מחכה ליהוה עוד לעמדי׃ 163 ויבא אליו
אלישע ויאמר אליו אבי המלך הראה־נא
כי־שלח בן־הרצח הזה לקחת את־ראשי
הנה־נא בבוא המלאך הסגרו הדלת בדלת
הלוא־קול רגלי אדניו אחריו׃ 164 ויען
אליה אלישע הלוא אם־תראי כי־אם־
אמרתי אל־תחיה אדם׃ 165 ויבא אל־
המקום אשר־דבר־לו אלישע׃ 166 ויהי
אחרי־כן ויחי בן־הדד מלך־ארם ויחל
מרעה׃ 167 ויהי בעבר המלך על־החומה
ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני
המלך׃ 168 ויאמר לה מה־לך ותאמר
האשה הזאת אמרה אלי תני את־בנך
ונאכלהו היום ואת־בני נתן נאכלנו
מחר׃ 169 ונבשל את־בני ונאכלהו
ותאמר אלי תני את־בנך ונאכלהו׃
170 ויהי כשמע המלך את־דברי האשה
ויקרע את־בגדיו והוא עבר על־החומה
ויראו העם והנה־שק בבשרו מתחת׃
171 ויאמר אם־יעמד אלישע בן־שפט עליו
הראש היום׃ 172 ויהי אחרי אמרו אל־
אלישע הנה־זאת מאת יהוה אל־מה אני
מחכה ליהוה עוד לעמדי׃ 173 ויבא אליו
אלישע ויאמר אליו אבי המלך הראה־נא
כי־שלח בן־הרצח הזה לקחת את־ראשי
הנה־נא בבוא המלאך הסגרו הדלת בדלת
הלוא־קול רגלי אדניו אחריו׃ 174 ויען
אליה אלישע הלוא אם־תראי כי־אם־
אמרתי אל־תחיה אדם׃ 175 ויבא אל־
המקום אשר־דבר־לו אלישע׃ 176 ויהי
אחרי־כן ויחי בן־הדד מלך־ארם ויחל
מרעה׃ 177 ויהי בעבר המלך על־החומה
ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני
המלך׃ 178 ויאמר לה מה־לך ותאמר
האשה הזאת אמרה אלי תני את־בנך
ונאכלהו היום ואת־בני נתן נאכלנו
מחר׃ 179 ונבשל את־בני ונאכלהו
ותאמר אלי תני את־בנך ונאכלהו׃
180 ויהי כשמע המלך את־דברי האשה
ויקרע את־בגדיו והוא עבר על־החומה
ויראו העם והנה־שק בבשרו מתחת׃
181 ויאמר אם־יעמד אלישע בן־שפט עליו
הראש היום׃ 182 ויהי אחרי אמרו אל־
אלישע הנה־זאת מאת יהוה אל־מה אני
מחכה ליהוה עוד לעמדי׃ 183 ויבא אליו
אלישע ויאמר אליו אבי המלך הראה־נא
כי־שלח בן־הרצח הזה לקחת את־ראשי
הנה־נא בבוא המלאך הסגרו הדלת בדלת
הלוא־קול רגלי אדניו אחריו׃ 184 ויען
אליה אלישע הלוא אם־תראי כי־אם־
אמרתי אל־תחיה אדם׃ 185 ויבא אל־
המקום אשר־דבר־לו אלישע׃ 186 ויהי
אחרי־כן ויחי בן־הדד מלך־ארם ויחל
מרעה׃ 187 ויהי בעבר המלך על־החומה
ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני
המלך׃ 188 ויאמר לה מה־לך ותאמר
האשה הזאת אמרה אלי תני את־בנך
ונאכלהו היום ואת־בני נתן נאכלנו
מחר׃ 189 ונבשל את־בני ונאכלהו
ותאמר אלי תני את־בנך ונאכלהו׃
190 ויהי כשמע המלך את־דברי האשה
ויקרע את־בגדיו והוא עבר על־החומה
ויראו העם והנה־שק בבשרו מתחת׃
191 ויאמר אם־יעמד אלישע בן־שפט עליו
הראש היום׃ 192 ויהי אחרי אמרו אל־
אלישע הנה־זאת מאת יהוה אל־מה אני
מחכה ליהוה עוד לעמדי׃ 193 ויבא אליו
אלישע ויאמר אליו אבי המלך הראה־נא
כי־שלח בן־הרצח הזה לקחת את־ראשי
הנה־נא בבוא המלאך הסגרו הדלת בדלת
הלוא־קול רגלי אדניו אחריו׃ 194 ויען
אליה אלישע הלוא אם־תראי כי־אם־
אמרתי אל־תחיה אדם׃ 195 ויבא אל־
המקום אשר־דבר־לו אלישע׃ 196 ויהי
אחרי־כן ויחי בן־הדד מלך־ארם ויחל
מרעה׃ 197 ויהי בעבר המלך על־החומה
ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני
המלך׃ 198 ויאמר לה מה־לך ותאמר
האשה הזאת אמרה אלי תני את־בנך
ונאכלהו היום ואת־בני נתן נאכלנו
מחר׃ 199 ונבשל את־בני ונאכלהו
ותאמר אלי תני את־בנך ונאכלהו׃
200 ויהי כשמע המלך את־דברי האשה
ויקרע את־בגדיו והוא עבר על־החומה
ויראו העם והנה־שק בבשרו מתחת׃
201 ויאמר אם־יעמד אלישע בן־שפט עליו
הראש היום׃ 202 ויהי אחרי אמרו אל־
אלישע הנה־זאת מאת יהוה אל־מה אני
מחכה ליהוה עוד לעמדי׃ 203 ויבא אליו
אלישע ויאמר אליו אבי המלך הראה־נא
כי־שלח בן־הרצח הזה לקחת את־ראשי
הנה־נא בבוא המלאך הסגרו הדלת בדלת
הלוא־קול רגלי אדניו אחריו׃ 204 ויען
אליה אלישע הלוא אם־תראי כי־אם־
אמרתי אל־תחיה אדם׃ 205 ויבא אל־
המקום אשר־דבר־לו אלישע׃ 206 ויהי
אחרי־כן ויחי בן־הדד מלך־ארם ויחל
מרעה׃ 207 ויהי בעבר המלך על־החומה
ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני
המלך׃ 208 ויאמר לה מה־לך ותאמר
האשה הזאת אמרה אלי תני את־בנך
ונאכלהו היום ואת־בני נתן נאכלנו
מחר׃ 209 ונבשל את־בני ונאכלהו
ותאמר אלי תני את־בנך ונאכלהו׃
210 ויהי כשמע המלך את־דברי האשה
ויקרע את־בגדיו והוא עבר על־החומה
ויראו העם והנה־שק בבשרו מתחת׃
211 ויאמר אם־יעמד אלישע בן־שפט עליו
הראש היום׃ 212 ויהי אחרי אמרו אל־
אלישע הנה־זאת מאת יהוה אל־מה אני
מחכה ליהוה עוד לעמדי׃ 213 ויבא אליו
אלישע ויאמר אליו אבי המלך הראה־נא
כי־שלח בן־הרצח הזה לקחת את־ראשי
הנה־נא בבוא המלאך הסגרו הדלת בדלת
הלוא־קול רגלי אדניו אחריו׃ 214 ויען
אליה אלישע הלוא אם־תראי כי־אם־
אמרתי אל־תחיה אדם׃ 215 ויבא אל־
המקום אשר־דבר־לו אלישע׃ 216 ויהי
אחרי־כן ויחי בן־הדד מלך־ארם ויחל
מרעה׃ 217 ויהי בעבר המלך על־החומה
ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני
המלך׃ 218 ויאמר לה מה־לך ותאמר
האשה הזאת אמרה אלי תני את־בנך
ונאכלהו היום ואת־בני נתן נאכלנו
מחר׃ 219 ונבשל את־בני ונאכלהו
ותאמר אלי תני את־בנך ונאכלהו׃
220 ויהי כשמע המלך את־דברי האשה
ויקרע את־בגדיו והוא עבר על־החומה
ויראו העם והנה־שק בבשרו מתחת׃
221 ויאמר אם־יעמד אלישע בן־שפט עליו
הראש היום׃ 222 ויהי אחרי אמרו אל־
אלישע הנה־זאת מאת יהוה אל־מה אני
מחכה ליהוה עוד לעמדי׃ 223 ויבא אליו
אלישע ויאמר אליו אבי המלך הראה־נא
כי־שלח בן־הרצח הזה לקחת את־ראשי
הנה־נא בבוא המלאך הסגרו הדלת בדלת
הלוא־קול רגלי אדניו אחריו׃ 224 ויען
אליה אלישע הלוא אם־תראי כי־אם־
אמרתי אל־תחיה אדם׃ 225 ויבא אל־
המקום אשר־דבר־לו אלישע׃ 226 ויהי
אחרי־כן ויחי בן־הדד מלך־ארם ויחל
מרעה׃ 227 ויהי בעבר המלך על־החומה
ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני
המלך׃ 228 ויאמר לה מה־לך ותאמר
האשה הזאת אמרה אלי תני את־בנך
ונאכלהו היום ואת־בני נתן נאכלנו
מחר׃ 229 ונבשל את־בני ונאכלהו
ותאמר אלי תני את־בנך ונאכלהו׃
230 ויהי כשמע המלך את־דברי האשה
ויקרע את־בגדיו והוא עבר על־החומה
ויראו העם והנה־שק בבשרו מתחת׃
231 ויאמר אם־יעמד אלישע בן־שפט עליו
הראש היום׃ 232 ויהי אחרי אמרו אל־
אלישע הנה־זאת מאת יהוה אל־מה אני
מחכה ליהוה עוד לעמדי׃ 233 ויבא אליו
אלישע ויאמר אליו אבי המלך הראה־נא
כי־שלח בן־הרצח הזה לקחת את־ראשי
הנה־נא בבוא המלאך הסגרו הדלת בדלת
הלוא־קול רגלי אדניו אחריו׃ 234 ויען
אליה אלישע הלוא אם־תראי כי־אם־
אמרתי אל־תחיה אדם׃ 235 ויבא אל־
המקום אשר־דבר־לו אלישע׃ 236 ויהי
אחרי־כן ויחי בן־הדד מלך־ארם ויחל
מרעה׃ 237 ויהי בעבר המלך על־החומה
ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני
המלך׃ 238 ויאמר לה מה־לך ותאמר
האשה הזאת אמרה אלי תני את־בנך
ונאכלהו היום ואת־בני נתן נאכלנו
מחר׃ 239 ונבשל את־בני ונאכלהו
ותאמר אלי תני את־בנך ונאכלהו׃
240 ויהי כשמע המלך את־דברי האשה
ויקרע את־בגדיו והוא עבר על־החומה
ויראו העם והנה־שק בבשרו מתחת׃
241 ויאמר אם־יעמד אלישע בן־שפט עליו
הראש היום׃ 242 ויהי אחרי אמרו אל־
אלישע הנה־זאת מאת יהוה אל־מה אני
מחכה ליהוה עוד לעמדי׃ 243 ויבא אליו
אלישע ויאמר אליו אבי המלך הראה־נא
כי־שלח בן־הרצח הזה לקחת את־ראשי
הנה־נא בבוא המלאך הסגרו הדלת בדלת
הלוא־קול רגלי אדניו אחריו׃ 244 ויען
אליה אלישע הלוא אם־תראי כי־אם־
אמרתי אל־תחיה אדם׃ 245 ויבא אל־
המקום אשר־דבר־לו אלישע׃ 246 ויהי
אחרי־כן ויחי בן־הדד מלך־ארם ויחל
מרעה׃ 247 ויהי בעבר המלך על־החומה
ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני
המלך׃ 248 ויאמר לה מה־לך ותאמר
האשה הזאת אמרה אלי תני את־בנך
ונאכלהו היום ואת־בני נתן נאכלנו
מחר׃ 249 ונבשל את־בני ונאכלהו
ותאמר אלי תני את־בנך ונאכלהו׃
250 ויהי כשמע המלך את־דברי האשה
ויקרע את־בגדיו והוא עבר על־החומה
ויראו העם והנה־שק בבשרו מתחת׃
251 ויאמר אם־יעמד אלישע בן־שפט עליו
הראש היום׃ 252 ויהי אחרי אמרו אל־
אלישע הנה־זאת מאת יהוה אל־מה אני
מחכה ליהוה עוד לעמדי׃ 253 ויבא אליו
אלישע ויאמר אליו אבי המלך הראה־נא
כי־שלח בן־הרצח הזה לקחת את־ראשי
הנה־נא בבוא המלאך הסגרו הדלת בדלת
הלוא־קול רגלי אדניו אחריו׃ 254 ויען
אליה אלישע הלוא אם־תראי כי־אם־
אמרתי אל־תחיה אדם׃ 255 ויבא אל־
המקום אשר־דבר־לו אלישע׃ 256 ויהי
אחרי־כן ויחי בן־הדד מלך־ארם ויחל
מרעה׃ 257 ויהי בעבר המלך על־החומה
ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני
המלך׃ 258 ויאמר לה מה־לך ותאמר
האשה הזאת אמרה אלי תני את־בנך
ונאכלהו היום ואת־בני נתן נאכלנו
מחר׃ 259 ונבשל את־בני ונאכלהו
ותאמר אלי תני את־בנך ונאכלהו׃
260 ויהי כשמע המלך את־דברי האשה
ויקרע את־בגדיו והוא עבר על־החומה
ויראו העם והנה־שק בבשרו מתחת׃
261 ויאמר אם־יעמד אלישע בן־שפט עליו
הראש היום׃ 262 ויהי אחרי אמרו אל־
אלישע הנה־זאת מאת יהוה אל־מה אני
מחכה ליהוה עוד לעמדי׃ 263 ויבא אליו
אלישע ויאמר אליו אבי המלך הראה־נא
כי־שלח בן־הרצח הזה לקחת את־ראשי
הנה־נא בבוא המלאך הסגרו הדלת בדלת
הלוא־קול רגלי אדניו אחריו׃ 264 ויען
אליה אלישע הלוא אם־תראי כי־אם־
אמרתי אל־תחיה אדם׃ 265 ויבא אל־
המקום אשר־דבר־לו אלישע׃ 266 ויהי
אחרי־כן ויחי בן־הדד מלך־ארם ויחל
מרעה׃ 267 ויהי בעבר המלך על־החומה
ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני
המלך׃ 268 ויאמר לה מה־לך ותאמר
האשה הזאת אמרה אלי תני את־בנך
ונאכלהו היום ואת־בני נתן נאכלנו
מחר׃ 269 ונבשל את־בני ונאכלהו
ותאמר אלי תני את־בנך ונאכלהו׃
270 ויהי כשמע המלך את־דברי האשה
ויקרע את־בגדיו והוא עבר על־החומה
ויראו העם והנה־שק בבשרו מתחת׃
271 ויאמר אם־יעמד א

ויאמר אליו אל תירא כי אם־לא אמצאנה
ידך ושמתי את־אבשלם בנך תחתיך׃ 11 ויהי
עוד הוא מדבר עם־יואב והנה הגיע
הנער כושי ויאמר בשר לאדני המלך
אשר שפטך היום מיד כל־הקמים עליך׃
12 ויאמר המלך אל־כושי הנער הלא־
שלום לנער אבשלם ויען כושי יהיו
כאויבי אדני המלך לרעה כל־אשר־קם
עליך׃ 13 ויתעלם המלך ויעל על־עליתו
השער ויבך ובכה בלכתו ככה אמר בני
אבשלם בני בני אבשלם מי־יתן־מותי
אני תחתיך אבשלם בני בני׃ 14 ויגד
לאמר אל־יואב הנה המלך בכה ויתאבל
על־אבשלם׃ 15 ותהי התשועה ביום
ההוא לכל־העם כי־שמע העם ביום ההוא
לאמר נכאב המלך על־בנו׃ 16 ויגנב
העם ביום ההוא בבוא־העם העירה כאשר
יגנבו העם הנכלמים אשר נסו מן־המלחמה
׃ 17 והמלך החריש פנים ויזעק המלך
בקול גדול אבשלם בני אבשלם בני בני׃
18 ויבא יואב אל־המלך הבית ויאמר
הבישת היום את־פני כל־עבדיך אשר
מלטו היום את־נפשך ואת־נפש בניך
ואת־נפש נשיך ואת־נפש פילגשיך׃
19 באהבתך את־שנאיך ולשנא את־אהביך
כי הגדת היום כי־אין לך שרים ועבדים
כי־ידעתי היום כי־אם־אבשלם חי־הוא
כל־היום הזה אז ישר־בעיניך׃ 20 ויקם
יואב בן־צרויה ויאמר אל־המלך הנה
אתה יושב בשער ויצא כל־העם לפני
המלך׃ 21 ויאמר אל־יואב אל־כושי
לך־נא הגד את־אשר־ראיתה ויכרע כושי
לאיש־יהודה׃ 22 ויאמר אל־יואב
אל־כושי אך־כי־אם־רץ אני גם־אנכי
אחרי כושי ויאמר יואב בני־לך־נא
הלוך׃ 23 ויאמר אל־יואב ומה־זה לי
רץ גם־אנכי אחרי כושי ויאמר לו יואב
לא בני׃ 24 ודוד ישב בין שני
השערים וילך הצפה אל־גג השער אל־
החומה וישא עיניו וראה והנה איש
רץ לבדו׃ 25 ויצעק הצפה ויגד אל־
המלך ויאמר אם־לבדו הוא דברים
בפיו והלך הלוך גם־הנה׃ 26 וירא
הצפה את־הרץ אחר אחר ויקרא אל־
השער ויאמר הנה־איש רץ לבדו׃
27 ויאמר המלך זה־יעמד על־הרי
הנה ויקרא הצפה ויגד אל־המלך
ויאמר מראה הרץ הראשון כמראה
יואב בן־צרויה ואיש־הטוב הוא
ויאמר הטוב הוא׃ 28 ויקרא אחים
ויאמר אל־המלך שלום כל־אדני
המלך׃ 29 ויאמר המלך הלא־שלום
הנער אבשלם׃ 30 ויאמר כושי יהי
כנערים אויבי אדני המלך לרעה כל
אשר־קם עליך׃ 31 ויתיצב כושי
ויבא כושי ויאמר בשר לאדני המלך
כי־שפטך היום מיד כל־הקמים עליך׃
32 ויאמר המלך אל־כושי הנער
אבשלם׃ 33 ויתאמר המלך ויעל
אל־עליתו השער ויבך והלך ככה אמר
בני אבשלם בני בני אבשלם מי־יתן־
מותי אני תחתיך אבשלם בני בני׃
34 ויגד לאמר אל־יואב הנה המלך
בכה ויתאבל על־אבשלם׃ 35 והיתה
התשועה ביום ההוא לאבל כי־שמע
העם ביום ההוא לאמר כאב המלך
על־בנו׃ 36 ויסב העם ביום ההוא
לבוא העירה כאשר יסב העם הנכלם
בנוס׃ 37 והמלך התאנח פניו ויזעק
המלך בקול גדול בני אבשלם אבשלם
בני בני׃

7

1 ויגד לאבשלם כי עלה דוד העירה
ויאמר אבשלם אל־אחיתפל עצו־נא
מה־נעשה ואיה־דבר׃ 2 ויאמר אחיתפל
אל־אבשלם אבה־נא אלכה־נא וארדפה
אחרי דוד הלילה׃ 3 ואבוא עליו
והוא־יגע ורפה ידים והבעתיו ונס כל־
העם אשר־עמו והכיתי את־המלך לבדו׃
4 והשבתי כל־העם אליך כשוב הכל
אל־האיש אשר־אתה בקש כל־העם יהיה
שלום׃ 5 ויטב הדבר בעיני אבשלם
ובעיני כל־זקני ישראל׃ 6 ויאמר
אבשלם אל־חושי גם־כי־כה אמר אחיתפל
הנעשה דברו אם־אין אתה׃ 7 ויאמר
חושי אל־אבשלם לא־טובה העצה אשר
יעץ אחיתפל הפעם׃ 8 ויאמר חושי
אתה ידעת את־אביך ואת־אנשיו כי
גבורים הם וכי־מרי־נפש הם כדב
שדה שכול ואביך איש־מלחמה הוא
ולא־ילין את־העם׃ 9 הנה־עתה הוא
חבא בא־אחד מן־המקומות ויהי אם־
יפלו־בו בראשונה ושמע אמר היה
מכה בעם אשר אחרי אבשלם׃ 10 וגם
הוא בן־חיל אשר־לבו כלבב אריה
ימס־ימס כי־ידע כל־ישראל את־אביך
וגבורי אשר־עמו׃ 11 ועצתי אל־כן
יקבץ־אליו כל־ישראל מדן ועד־באר
שבע כחול אשר־על־שפת הים לרב
ופניך הולך בקרבם׃ 12 ועשינו אליו
בא־אחד מן־המקום אשר־נמצא שם
ונחנו עליו כאשר יפל הטל על־האדמה
ולא־נותר בו ובאנשיו אפילו אחד׃
13 ואם־אל־עיר יאסף אז יביאו כל־
ישראל אל־העיר ההיא חבלים ונגררנו
אל־הנחל עד־אשר לא־נמצא שם אפילו
אחד׃ 14 ויאמר אבשלם ואיש־ישראל
טוב עצת חושי הארכי מעצת אחיתפל
ויהוה צוה להפר את־עצת אחיתפל הטובה
בעבור הביא יהוה אל־אבשלם את־הרעה׃
15 ואל־צדוק הכהן ואל־אביתר הכהנים
כה אמר אחיתפל כה וכה יעצו אבשלם
וזקני ישראל ואני יעצתי כה וכה׃
16 ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר
אל־תלן הלילה בערבות המדבר וגם־
עבור תעבר פן־יבלע המלך וכל־העם
אשר־אתו׃ 17 ויונתן ואחימעץ עמדים
עין רגל כי־יראו לבוא העיר ותלך
שפחה ואמרה להם והם הלכו לגיד
למלך דוד׃ 18 וראה הנער אותם ויגד
לאבשלם ויאמר אבשלם אל־בית איש־
אחד בבחורים אשר־בבחורים׃
19 ותקח האשה אחת את־הכסוי ותפרש
אותו על־פני הבור ותשר עליו רכות
ולא־נודע דבר׃ 20 ויבאו עבדי
אבשלם אל־האשה הבית ותאמר אליהם
אנה אחימעץ ויאמרו אליה עברה־נא
מעט־מים׃ 21 ויבקשו ולא מצאו
וישבו ירושלם׃ 22 ויהי אחרי־כן
ויקם דוד ויעבר הירדן עד־אור הבקר
עד־אין נעדר־אחד אשר לא־עבר את־
הירדן׃ 23 וראה אחיתפל כי לא־נעשתה
עצתו ויחבש את־האתון ויקם וילך
אל־ביתו אל־עיר־מולדתו ויצו את־
ביתו ויתלה׃ 24 ודוד בא מחנה
מחנים ואבשלם עבר הירדן הוא
וכל־איש־ישראל עמו׃ 25 ואת־עמשא
שר־צבא תחת יואב אשר־אמשא איש
אחד ושמו יתרא הישראלי אשר־בא
אל־אביגיל בת־נחש אחות צרויה אם
יואב׃ 26 וישראל ויהודה חנו בארץ
גלעד׃ 27 והי כבוא דוד מחנים
ושובי בן־נחש מרבת בני־עמון ומכיר
בן־עמיאל מלו דבר וברזלי הגלעדי
מרגלים׃ 28 הביאו משכב וספות
וכלי יוצר וחטים ושעורים וקמח
וקלי ופול ועדשים וקלי׃ 29 ודבש
וחמאה וצאן וגבינת בקר הקריבו לדוד
ולעם אשר־עמו לאכל כי אמרו העם
רעב ועיף וצמא במדבר׃ 30 ויתיצב
דוד מלחמה עם־אבשלם בנו׃
31 ויצו דוד את־יואב ואת־אבישי ואת־
איתי לאמר נערי־נא לאבשלם׃
32 ויאמר המלך אל־כושי הנער
אבשלם׃ 33 ויתאמר המלך ויעל
אל־עליתו השער ויבך והלך ככה אמר
בני אבשלם בני בני אבשלם מי־יתן־
מותי אני תחתיך אבשלם בני בני׃
34 ויגד לאמר אל־יואב הנה המלך
בכה ויתאבל אל־אבשלם׃ 35 והיתה
התשועה ביום ההוא לאבל כי־שמע
העם ביום ההוא לאמר כאב המלך
על־בנו׃ 36 ויסב העם ביום ההוא
לבוא העירה כאשר יסב העם הנכלם
בנוס׃ 37 והמלך התאנח פניו ויזעק
המלך בקול גדול בני אבשלם אבשלם
בני בני׃

8

1 ויהי אחרי־כן ויבן לו אבשלם
את־עמוד אשר־בעמק המלך כי אמר
אין־לי בן בעבור הזכיר את־שמי
והיה־לו את־שם אבשלם עד היום הזה׃
2 ואבשלם קרא לעמדו ובן־
לבן־ישי בא־אל־המלך ויאמר המלך
אליו לשלום׃ 3 ויאמר אל־המלך
הטב לבי אל־אדני המלך ואל־כל־
העם אשר־אתו׃ 4 ויאמר אבשלם
מי־ישמני שופט בארץ ואלי יבוא כל־
איש־אשר־יהיה־לו־ריב ומשפט׃
5 והיה בגשתו לגשת־אתו ידו והחזיק
בו ונשק־לו׃ 6 וכן־יעשה אבשלם
לכל־הבא־לשפט אשר־יהיה־לו־ריב
אל־המלך ויגנב אבשלם את־לב אנשי
ישראל׃ 7 ויהי מקץ ארבע שנים
ויאמר אבשלם אל־אביו אלכה־נא
ואשלם את־נדרי אשר־נדרתי ליהוה
בחברון׃ 8 כי־נדר נדר עבדך בשבתי
אתי־ארם־נהרים בחברון לאמר אם־
שוב ישיבני יהוה ירושלם׃
9 ויאמר אליו המלך לך בשלום
ויקם וילך חברונה׃ 10 וישלח
אבשלם מרגלים בכל־שבטי ישראל
לאמר כאשר־תשמעו את־קול השופר
ואמרתם מלך אבשלם בחברון׃
11 ועמו מאתים איש מן־הקרא
הלכו בתם־לבבם ולא־ידעו מאומה
׃ 12 ויזבח אבשלם את־הזבחים
ויקרא־נא אחיתפל הגילוני יועצו
מעיר את־עבדיו מתוך ירושלם ויעלו
ויהי־הקשר איתן כי־העם הולך ורב
את־אבשלם׃ 13 ויבא המגיד אל־דוד
לאמר אחרי אבשלם׃ 14 ויאמר דוד
אל־כל־עבדיו אשר־אתו בירושלם קומו
ונברחה כי־אין־לנו פלט מפני אבשלם
מהר־לכתו פן־יבהל־מהר והדיחנו
והטה־עלינו רעה והכו־העיר לפי־חרב׃
15 ויאמר המלך אל־עבדיו הנה אדני
המלך יצאים אחרי־זאת׃ 16 ויצא
המלך ורב־ביתו ברגלו ויעזב המלך
את־עשרת נשים פילגשים לשמר הבית׃
17 ויצא המלך ורב־ביתו ברגלו ויעמדו
בבית המרחק׃ 18 וכל־עבדיו עברים
אצלו וכל־הכרתי וכל־הפלתי וכל־
הגתים ששת־אלפים איש־אשר־באו
מגת־רגלו לפני המלך׃ 19 ויאמר המלך
אל־איתי הגתי למה תלך גם־אתה
עמנו שב־נא ושכן עם־המלך׃
20 תמול בא־אתמול ואיך־אנודך
היום־הזה לנוע אתנו׃ 21 ואיתי
הגתי ויען את־המלך לאמר חי־יהוה
וחי אדני המלך אם־לא־כי־אם־
במות־אדני המלך שם־יהיה עבדך׃
22 ויאמר־אל־איתי לך־ועבר׃
ויעבר איתי הגתי׃ 23 וכל־הארץ
בכים בקול גדול וכל־העם עבר
ומלך עבר־נחל קדרון׃ 24 וגם־
צדוק וכל־הלוים אתו נשאים את־
ארון ברית־האלהים׃ 25 ויעל
אביתר עד־תם כל־העם יצא מן־
העיר׃ 26 ויאמר המלך אל־צדוק
הכהן הן־אתה הרואה שיב־נא
העירה בשלום׃ 27 ראה אתה
הרואה׃ 28 ראה אנכי מתמהמה
בערבות המדבר׃ 29 ויהי־גם־
צדוק ואביתר הכהנים׃ 30 ויעל
דוד בעלה המעלה בכה ראש
ורגלו הולך׃ 31 ויגד לדוד לאמר
אחיתפל׃ 32 ויהי דוד בא־אל־
ראש־הר אשר־יש־שם אלהים
להשתחות׃ 33 ויהי־לו חושי
הארכי׃ 34 אם־כה תאמר אל־
אבשלם׃ 35 הלא־שם־אתך
אחיתפל׃ 36 הנה־שם אתם
בנם אחימעץ לצדוק ויונתן לאביתר
ושלחתם בם׃ 37 ויבא חושי
רעה דוד אל־העיר׃ 12 ואבשלם
בא־ירושלם׃

אשר לא תבשלו אתו אכל ׃ 13 ועתה אמר יהוה צבאות
לשאתו אמר יהוה והבאתם גזול ׃ 14 וכי תקריבו
מנחה הרצה אותה מידכם אמר יהוה ׃ 15 וארור נוכל
ויש בעדרו זכר ונדר ומזבח לאדני מום כי מלך גדול
אני אמר יהוה צבאות ׃ 16 ועתה אליכם הכהנים
מצות זאת׃ 17 אם לא תשמעו ואם לא תשיתו על לב
לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את
המארה וארותי את ברכתיכם וגם ארותיה כי אינכם
שמים על לב׃ 18 הנני גוער לכם את הזרע וזרתי
פרש על פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו׃
19 וידעתם כי שלחתי אתכם המצוה הזאת להיות
בריתי את לוי אמר יהוה צבאות׃ 20 תורת אמת
היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום
והישר הלך אתי ורבים השיב מעון׃ 21 כי שפתי
כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך
יהוה צבאות הוא׃ 22 ואתם סרתם מן הדרך
הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר
יהוה צבאות׃ 23 גם אני נתתי אתכם נבזה ושפל
לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי
ונשאתם פנים בתורה׃ 24 הלא אב אחד לכלנו
הלא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו
לחלל ברית אבתינו׃ 25 בגדה יהודה ותועבה
נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהוה קדש
אהב ובעל בת אל נכר׃ 26 יכרת יהוה לאיש
אשר יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש
מנחה ליהוה צבאות׃ 27 וזאת שנית תכסו דמעות
את מזבח יהוה בבכי ואנקה מאין עוד פנות
אל המנחה ולקחת רצון מידכם׃ 28 וגם זאת
תבכו כסות דמעות את מזבח יהוה בבכי ואנקה
מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם׃
29 ואמרתם על מה על כי יהוה העד בינך
ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה וזאת
חברתך ואשת בריתך׃ 30 הלא אחד עשה
ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים
ונשמרתם ברוחכם ואשת נעוריך אל תבגד׃
31 כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל כסה
חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם
ברוחכם ולא תבגדו׃ 32 כי אם אל אדם
אמרתי אל אדם אמרתי אל אדם אמרתי אל
אדם

לשון שקר אל תאהב פן תסלע ואל תשנא
פן יכרתך ונכרת מארץ חיים׃ 6 ויש אדם
מרבה לקנות ולו רבים ויש מחסר מכל
מחסור׃ 7 ויש עשיר מתעשר ולו אין כל
מחסור׃ 8 ויש מתעשר מתעתר ולו אין כל
מחסור׃ 9 ויש מקבץ לאט ומוסיף ברב
אוסף׃ 10 אל תאמר לרעך לך ושוב ומחר
אתן ויש לך׃ 11 אל תרע לרעך ורעה בטח
אתך׃ 12 אל תריב עם אדם חנם ולא גמלך
רע׃ 13 אל תקנא בעשק אדם ובחר מכל
דרכיו׃ 14 אל תאמר בעת מבחרי מי יזכרני
מי יודה לי׃ 15 אל תאמר מה היה הימים
הראשונים היו טובים מאלה׃ 16 כי לא
בחכמה שאלת על זה׃ 17 אל תרב לדבר
הרבה ואל תתעצם בדברי פיך׃ 18 (aiōnios g166) אל
תלמד דרך רשעים ואל תתאוה דרך רעים׃
19 אל תתעב דרך עמל ואל תקנא בדרך
חמס׃ 20 כי תועבת יהוה כל עשה אלה
כי לא יתועב יהוה׃ 21 מדרך אדם ישר
בעיניו ומעקשי דרכיו יתעב׃ 22 אל תאמר
חטאתי מה לי עשה רע׃ 23 אל תאמר
לרעך לך ושוב ומחר אתן ויש לך׃ 24 אל
תקנא בעשק אדם ובחר בדרכיו׃ 25 אל
תתעב אדם אדום כי תועבה הוא׃ 26 אל
תשנא את עמל הרבה׃ 27 אל תרע
לרעך רעה בטוח הוא אל תגמל לאיש
רע׃ 28 אל תלך לרכל בעמך לא תעמד
על דם רעך אני יהוה׃ 29 אל תשנא
את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך
ולא תשא עליו חטא׃ 30 אל תנקם ואל
תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך
אני יהוה׃ 31 (aiōnios g166) אל תלך אל דרך
רעים ואל תאשר בדרך לא טובה׃
32 אל תשמח בנפל אויבך ואל יגל לבך
בכשלו׃ 33 פן יראה יהוה ורע בעיניו
והשיב מעליו אפו׃ 34 אל תתחר
במרעים ואל תקנא בעשי עולה׃ 35 כי
לא יהיה אחרית לרע נר רשעים
יבער׃ 36 אל תכן לרע ולא יכון
אל תכונן לך׃ 37 אל תרגיל לב אל
תהי לבבך אל תהי׃ 38 אם אמרת לא
נדע זאת הלא בחן לבות׃ 39 אל
תאמר אל תגיד אל תגלה אל תלך
אל תבוא׃ 40 אל תתגרה בבני עמך
אל תתגרה׃ 41 אל תבז לכל אדם
בדרך׃ 42 אל תשא פנים בדין
אל תגור׃ 43 אל תרע לרעך ורע
לבבך׃ 44 אל תהי בסוחר בלשון
אל תהי׃ 45 אל תלך רכיל
בעמך׃ 46 אל תעמד על דם
רעך׃ 47 אל תשנא את אחיך
בלבבך׃ 48 אל תאיר פנים
בתוכחת׃ 49 אל תקם ואל
תטר׃ 50 אל תהי נוקם
ונוטר׃ 51 אל תחל
אדם׃ 52 אל תבא
אל תהי׃

11

אל תרב
אל תלמד׃ 2 אל
תלך אל
אל תבא׃ 3 אל
אל תבא׃ 4 אל
אל תבא׃ 5 אל
אל תבא׃ 6 אל
אל תבא׃ 7 אל
אל תבא׃ 8 אל
אל תבא׃ 9 אל
אל תבא׃ 10 אל
אל תבא׃ 11 אל
אל תבא׃ 12 אל
אל תבא׃ 13 אל
אל תבא׃ 14 אל
אל תבא׃ 15 אל
אל תבא׃ 16 אל
אל תבא׃ 17 אל
אל תבא׃ 18 (aiōnios g166) אל
אל תבא׃ 19 אל
אל תבא׃ 20 אל
אל תבא׃ 21 אל
אל תבא׃ 22 אל
אל תבא׃ 23 אל
אל תבא׃ 24 אל
אל תבא׃ 25 אל
אל תבא׃ 26 אל
אל תבא׃ 27 אל
אל תבא׃ 28 אל
אל תבא׃ 29 אל
אל תבא׃ 30 אל
אל תבא׃ 31 (aiōnios g166)
אל תבא׃ 32 אל
אל תבא׃ 33 אל
אל תבא׃ 34 אל
אל תבא׃ 35 אל
אל תבא׃ 36 אל
אל תבא׃ 37 אל
אל תבא׃ 38 אל
אל תבא׃ 39 אל
אל תבא׃ 40 אל
אל תבא׃ 41 אל
אל תבא׃ 42 אל
אל תבא׃ 43 אל
אל תבא׃ 44 אל
אל תבא׃ 45 אל
אל תבא׃ 46 אל
אל תבא׃ 47 אל
אל תבא׃ 48 אל
אל תבא׃ 49 אל
אל תבא׃ 50 אל
אל תבא׃ 51 אל
אל תבא׃ 52 אל
אל תבא׃

לאמר, ויהי בעת ההוא ויגש אליו אל־
15 אחד מאנשי הרמתים ויאמר אליו
אמר־נא אדני המלך הנה שלשת אנשים
באו מן־המחנה מיום נפל העם ומן־
16 המלחמה ועתה אל־נא אדני המלך
שים־נא אל־לבך אל־האנשים האלה
ואל־תשם־לבך אל־העם הזה ואל־כל־
17 אשר־לו כי־טוב הוא אשר־אתה אמר
אל־נא אדני המלך אל־תשם־לבך אל־
אנשי בליעל האלה כי־אם־כנבל כנבל
18 הוא שמו וכנבל הוא אתו ואני נערך
לראות את־אדני המלך ויהי אחר־כן
ויעל דוד ואבישי בן־צרויה ויפגע בפלשתים
19 ויעל־דוד ויבא־הוא ואנשיו עד־הנה
ויפגעו פלשתים בעמק רפאים ויאמר
דוד אל־יהוה לאמר אעלה אם־אעלה
20 בפלשתים הלא־תתנם בידי ויאמר
יהוה אל־דוד עלה כי־נתון אנכי אתם
21 בידך ויבא דוד בבעל־פרצים ויכם
שם דוד ויאמר פרץ יהוה את־אויבי
לפני כפרץ־מים על־כן קרא־שם־המקום
22 ההוא בעל־פרצים ויעזבו־שם אתם
אלהיהם ויאמר דוד אותם באש׃ ופלשתים
23 יספו עוד עלו על־פני העמק׃ ויבקש
דוד אל־יהוה ויאמר לא תעלה סב אחרי
24 תבא אל־מולם מול בכאים׃ והיה
כשמעך את־קול צעדה בראש הבכאים
אז תתגבר כי־אז יצא יהוה לפניך
להכות במחנה פלשתים׃ ויעש דוד כאשר
25 צוה אתו יהוה ויך את־פלשתים
מגבע עד־בואך גזר׃ ויוסף דוד עוד
את־כל־בחורי ישראל ויבחר לו שלשת
26 אלפים׃ ויהי ארון אלהים נשא
ישראל לאמר הנה־נא בארון אלהים
27 אשר־נקרא־שם־יהוה צבאות יושב
הכרובים עליו׃ ויסיעו את־ארון אלהים
28 מבית אבינדב אשר בגבעה ובני
עזא ואחיו נהגים את־עגלת החדשה׃
29 ואת־ארון אלהים נשא מבית אבינדב
בגבעה ועזא והאחיו הלכים לפני הארון׃
30 ודוד וכל־בית ישראל משחקים לפני
יהוה בכל־עצי ברושים׃ ובכנרות ובנבלים
ובתפים ובמנענעים ובצלתים׃ 31 ויהי
כבואם עד־גרן נכון שמטו עזא לאחז
בארון האלהים כי־הרעו הבקר׃ 32 ויחר
לדוד אף־יהוה בעזא ויכהו־שם אלהים
על־השל וימת שם לפני האלהים׃ 33 ויירא
דוד את־יהוה ביום ההוא לאמר איך
אבוא אלי ארון יהוה׃ 34 ולא־הסיר דוד
את־ארון יהוה אליו אל־עיר דוד ויטהו
דוד בית עובד הגתי׃ 35 ויהי ארון יהוה
בית עובד הגתי שלשה חדשים ויברך
יהוה את־עובד אדם ואת־כל־ביתו׃ 36 ויגד
למלך דוד לאמר ברך יהוה את־בית
עובד אדם ואת־כל־אשר־לו בעבור ארון
האלהים ויהי דוד הלך וישמח בית־
עובד אדם׃ 37 ויהי אחרי כן ויעל דוד
ויבא את־ארון האלהים מבית עובד אדם
עיר דוד בשמחה׃ 38 והיה כאשר־צעדו
נשאי ארון יהוה שבעה צעדים וזבח
שור ומריא׃ 39 ודוד מכרכר בכל־עז
לפני יהוה ודוד חגור אפד בד׃ 40 ודוד
ובכל־בית ישראל מעלים את־ארון יהוה
בתרועה ובקול שופר׃ 41 והיה ארון יהוה
בא עד־עיר דוד ומיכל בת־שאול
הישקיפה בעד החלון ותרא את־המלך דוד
מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבה׃
42 ויביאו את־ארון יהוה ויציגו אתו
במקומו בתוך האהל אשר נטה־לו דוד
ויעל דוד עולות לפני יהוה ושלמים׃
43 וכלות דוד מהעלות העולה והשלמים
ויברך את־העם בשם יהוה צבאות׃
ויחלק לכל־העם לרבים לאיש־אשה
עגת־לחם אחת ואשפר אחד וחלת צמוקים
אחת׃ 44 וילך כל־העם איש לביתו
ודוד שב לברך את־ביתו׃ ותצא מיכל בת־שאול
לקראת דוד ותאמר מה־נכבד היום מלך
ישראל אשר נגלה היום לעיני אמות עבדיו
כהגלות נגלות אחד הריקים׃

12

ויאמר דוד אל־מיכל לפני יהוה אשר
בחר־בי מאביך ומכל־ביתו לצוות אתי
נגיד על־עם יהוה על־ישראל וחגגתי
לפני יהוה׃ 22 וגם־אני אקל עוד מזאת
והיה־אני שפל בעיני׃ ואת־האמות אשר
אמרת עמם אתם אכבדה׃ 23 ולמיכל בת־
שאול לא־היה־לה ילד עד יום מותה׃

13

ויהי אחרי־כן ויהי־לו אבשלום בן־דוד
אחות יפה ושמה תמר׃ 2 ויאהב אבשלום
בן־דוד את־תמר אחותו׃ 3 ויעצר בה אמנון
בן־דוד מאד עד־אשר חלה בעבור תמר
אחותו כי־בתולה היא ויפל בעיני אמנון
לעשות לה מאומה׃ 4 ויש־לאמנון רע
אחות אבשלום אחיו׃ ויאמר אליו אמנון
בן־המלך מדי־בקר בקר אתה בן־המלך
הלא תגיד־נא לי׃ 5 ויאמר אליו יונדב
בן־שמעה דודו איש חכם מאד׃ ויאמר אליו
שכב על־משכבך והתחל׃ ובא אביך לראותך
ואמרת אליו תבא־נא תמר אחותי
ותכלכלני לחם ועשתה־לפני מרק
לראות ואכלתי מידה׃ 6 וישכב אמנון
ויתחל ובא המלך לראותו ויאמר אמנון
אל־המלך תבא־נא תמר אחותי ותכלכלני
שתי לבבות׃ 7 ותשלח דוד הביתה לאמר
לך־נא אל־בית אמנון אחיך ועשי־לו דבר׃
8 ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב
ותקח הבצק ותלש ותעש לעיניו ותצל
את־הלבבות׃ 9 ותקח את־המחבת ותצק
לפניו ויגעל לאכל ויאמר אמנון הוציאו
כל־האיש מעלי׃ ויצאו כל־האנשים איש
מעליו׃ 10 ויאמר אמנון אל־תמר הבי
הדר אל־חדר ואכלה מידך׃ ותקח תמר
את־הלבבות אשר עשתה ותבא אל־אמנון
אחיה החדרה׃ 11 ותגש אליו לאכל ויתפשהו
בבגדו ותאמר אליו בא־שכבה עמי אחותי׃
12 ותאמר אליו אל־אחי אל־תענני כי לא
יעשה כן בישראל אל־תעשה את־הנבלה
הזאת׃ 13 ואני אנה אביא את־חרפתי
ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה
דבר־נא אל־המלך כי לא ימנעני מאתך׃
14 ולא־אבה לשמע בקולה ויתחזק ממנה
ויענה׃ ויאנסה וישכב עמה׃ 15 ויתעב
אמנון אותה שנאה גדולה מאד כי־גדולה
השנאה אשר שנאה מן־האהבה אשר אהבה
ויאמר אליה אמנון קומי לכי׃ 16 ותאמר
אליו אל־אחי אל־מה־זאת הרעה אשר־
אחרת מן־הראשונה לשלחה׃ ולא־אבה
לשמע אליו׃ 17 ויקרא לנער משרתו
ויאמר שלחה־נא זאת מעלי החוצה
ונעלת אחרי הדלת׃ ותלבש כתנת
פסים כי־כן תתלבשנה בנות־המלך
הבתולות׃ 18 ותצא תמר׃ ותשם אפר
על־ראשה ותקרע את־כתנת הפסים
אשר עליה׃ ותשם כפה על־ראשה
ותלך הלוך וזעק׃ 19 ויאמר אליה אבשלום
אחיה האם־אמנון אחיך היה עמך
ועתה אחותי החרשי אל־תשיתי
אל־לבך׃ ותשב תמר בית אבשלום
אחיה׃ 20 ויאמר לה אבשלום אחיה
הלך־נא אל־בית אחיך אמנון׃ ותשב
תמר בית אבשלום אחיה׃ 21 ושמע
המלך דוד את־כל־הדברים האלה
ויחר־לו מאד׃ 22 ולא־דבר אבשלום
אל־אמנון לא־רע ולא־טוב כי־שנא
אבשלום את־אמנון על־אודות אשר
ענה את־תמר אחתו׃ 23 ויהי לימים
שנתים ימים ויהי־גזזים לאבשלום
בבעל־חצור אשר־עם־אפרים ויקרא
אבשלום לכל־בני המלך׃ 24 ויבא
אבשלום אל־המלך ויאמר הנה־נא גזזים
לעבדך יעבר־נא המלך ועבדיו עם־עבדך׃
25 ויאמר המלך אל־אבשלום לא בני
נלך־נא כלנו פן־נכבד אתה׃ ויפצרהו
ולא־אבה לבלתי־לכת ויברכהו׃
26 ויאמר אבשלום ואם־לא יתן־נא
אתי אחי עמנו׃ ויאמר אליו המלך למה
ילך אתך׃ 27 ויפצר־בו אבשלום
ויתר את־אמנון ואת־כל־בני המלך׃
28 ויצו אבשלום את־נעריו לאמר ראו־נא
מטיב לב־אמנון ביין ואמרתי אליכם
הכו את־אמנון והמיתם אל־תיראו
הלא־אנכי צויתי אתכם חזקו וראו׃
29 ויעשו נערי אבשלום לאמנון כאשר
צוה אבשלום׃ ויקומו כל־בני המלך
וירכבו איש על־פרדו וינסו׃ 30 והיה
הם בדרך ושמעה השמועה אל־דוד
לאמר הכה אבשלום את־כל־בני המלך
ולא־נותר מהם אחד׃ 31 ויקם המלך
ויקרע את־בגדיו ויתרפס הארצה
וכל־עבדיו עמדים קרעי בגדים׃
32 ויען יונדב בן־שמעה אחי־דוד ויאמר
אל־יאמר אדני כי־המיתו את־כל־הנערים
בני המלך׃ כי־אמנון לבדו מת׃ 33 ועתה
אל־ישם־נא אדני המלך אל־לבו לאמר
כל־הנערים בני המלך׃ כי־אמנון לבדו מת
34 ואבשלום נס׃ ויבט הנער השמר
עיניו וירא והנה־עם־רב רבים מדרך
אחריו מצד ההר׃ 35 ויאמר יונדב אל־
המלך הנה בני המלך באו כדבר עבדך
כן היה׃ 36 ויהי כאשר כלה לדבר
והנה בני המלך באו וישאו קולם
ובכו׃ וגם־המלך ועבדיו בכו בכי גדול
מאד׃ 37 ואבשלום נס׃ ויבא אל־תלמי
בן־עמיהוד מלך גשור׃ ויתאבל־לו
יום־רבים׃ 38 ואבשלום נס׃ ויבא גשורה
ויהי שם שלש שנים׃ 39 ויכל המלך
דוד לצאת אל־אבשלום כי־נחם על־אמנון
כי־מת׃

14

ויודע יואב בן־צרויה כי־היה לב־המלך
אל־אבשלום׃ 2 ויצו יואב אל־תקוע
ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה
התאבלי־נא ולבשי־נא בגדי אבל ואל־
תסוכי־נא שמן והיית כאשה מימים
רבים מתאבלת על־מת׃ 3 ובאת אל־
המלך וכה־תדבר אליו׃ ויאמר יואב
בפיה׃ 4 ותבא האשה מתקוע ותאמר
אל־המלך נפלה־נא על־אפיה ותשתחו
ותאמר הושיעה המלך׃ 5 ויאמר לה
המלך מה־לך ותאמר אמנה אני אשה
אלמנה ואישי מת׃ 6 ולשפחתך שני בנים
ויתנצו שניהם בשדה ואין מציל
ביניהם׃ ותך האחד את־אחיו וימת׃
7 והנה קמה כל־המשפחה אל־שפחתך
ואמרו תן האיש־מכיו ונמיתהו בנפש
אחיו אשר הרג׃ ונם־אבדה היורש׃
8 ויאמר המלך אל־האשה לכי לביתך
ואני אצוה עליך׃ 9 ותאמר האשה
מתקוע אל־המלך אדני המלך עון־
עלי ועל־בית אבי יהי־עון׃ 10 ויאמר
המלך אל־אמרך אל־אמר אליו הבא
אליך׃ 11 ותאמר יזכר־נא המלך אל־יהוה
אלהיך מגאל הדם לבלתי־רב־לשחת
ולבלתי־אבד את־בני׃ ויאמר חי־יהוה
אם־יפל מבן־בנך ארצה׃ 12 ותאמר
האשה תדבר־נא שפחתך אל־אדני המלך
דבר׃ ויאמר דברי׃ 13 ותאמר מדוע
חשבת כדבר־אלהים׃ כדבר המלך הזה
כאשם המלך לשוב את־נדחו׃ 14 כי
מות נמות׃ וכמים הנגרים׃ ולא יאספו
עוד׃ ונשא אלהים׃ ולא־יחשב נפש׃
אשר־לא־ידח ממנו׃ 15 ועתה׃ בא
לדבר אל־אדני המלך הדבר׃ כי־יראוני
העם׃ ואמרה׃ אדברה־נא אל־המלך
אולי יעשה המלך את־דבר אמתו׃
16 כי־ישמע המלך׃ להציל אמתו׃
מכף האיש׃ המבקש־אתי׃ ואתי׃
ואת־בני׃ מנחלת׃ אלהים׃ 17 ותאמר
שפחתך׃ יהי־נא׃ דבר־אדני המלך
למנוחה׃ כי־כמלאך׃ אלהים׃ כן־אדני
המלך׃ לשמע׃ את־הטוב׃ והרע׃
ואדני׃ המלך׃ עמך׃ ויהוה׃ אלהיך׃
18 ויען המלך׃ ויאמר׃ אל־האשה׃
אל־תכחדי־נא׃ ממני׃ דבר׃ אשר׃
אני׃ שאל׃ אל־המלך׃ ותאמר׃
האשה׃ דבר־נא׃ אדני׃ המלך׃
19 ויאמר׃ המלך׃ היד׃ יואב׃ אתך׃
בכל־זאת׃ ותען׃ האשה׃ ויאמר׃
חי־נפשך׃ אדני׃ המלך׃ אם־ימין׃
ושמאול׃ לסור׃ מכל׃ אשר׃ אדני׃
המלך׃ כי־אם־אל־מקום׃ אשר׃
אדני׃ המלך׃ שם׃ כן־עבדך׃
יואב׃ הוא׃ צוה׃ אתי׃ ואת־
הדברים׃ האלה׃ שם׃ את־פי׃
שפחתך׃ 20 לסבב׃ את־פני׃
הדבר׃ הזה׃ עבדך׃ יואב׃ ואדני׃
חכם׃ כחכמת׃ מלאך׃ האלהים׃
לדעת׃ את־כל׃ אשר׃ בארץ׃
21 ויאמר׃ המלך׃ אל־יואב׃
הנה־נא׃ עשיתי׃ את־הדבר׃
הזה׃ ולך׃ השב׃ את־הנער׃
אבשלום׃ 22 ויפל׃ יואב׃
אפיו׃ ארצה׃ ויברך׃
ויברך׃ את־המלך׃ ויאמר׃
יואב׃ היום׃ ידע׃ עבדך׃
23 כי־מצאתי׃ חן׃ בעיניך׃
אדני׃ המלך׃ לעשות׃
את־דבר׃ עבדך׃ ויקם׃
יואב׃ וילך׃ גשורה׃
ויבא׃ את־אבשלום׃
24 ויאמר׃ המלך׃ יסב׃
אל־בית׃ ואת־פני׃
לא־יראה׃ ויסב׃
אבשלום׃ בית׃
ולפני׃ המלך׃ לא־
ראה׃ פני׃ 25
ולכל־אבשלום׃
לא־היה׃ איש׃
יפה׃ מאד׃
להתהלל׃ מכף׃
רגלו׃ ועד׃
קדקדו׃ אין׃
בו׃ מום׃
26 והיה׃ בקצה׃
ימים׃ מימים׃
אשר׃ היה׃
מקצה׃ ימים׃
ויגזזהו׃ כי־
כבד׃ עליו׃
ויגזז׃ את־
ראשו׃ ושקל׃
שערו׃ מאתים׃
שקל׃ אבן׃
המלך׃ 27
ולאבשלום׃
נולדו׃ שלשה׃
בנים׃ ואת־
בת׃ אחת׃
ושמה׃ תמר׃
היא׃ היתה׃
אשה׃ יפת׃
מראה׃ 28
ויהי׃ אבשלום׃
בירושלם׃ שנתים׃
ימים׃ ופני׃
המלך׃ לא־
ראה׃ 29
ויקרא׃ אבשלום׃
אל־יואב׃
לשלחו׃
אל־המלך׃
ולא־אבה׃
לבוא׃
אליו׃
ויאמר׃
אל־עבדיו׃
ראו׃ חלקת׃
יואב׃ אצל׃
שדי׃ ולו׃
שעורה׃
לכו׃ והציתו׃
אתה׃ באש׃
ויצתו׃ עבדי׃
אבשלום׃
את־השדה׃
30 ויענו׃
עבדי׃
יואב׃
ויאמר׃
אליו׃
הנה׃
הציתו׃
עבדי׃
אבשלום׃
את־חלקת׃
שדי׃ 31
ויקם׃
יואב׃
ויבא׃
אל־אבשלום׃
בבית׃
ויאמר׃
אליו׃
עבדיך׃
הציתו׃
את־חלקת׃
שדי׃ 32
ויען׃
אבשלום׃
אל־יואב׃
הנה׃
שלחתי׃
אליך׃
לאמר׃
בא׃
הלם׃
אל־המלך׃
לאמר׃
למה׃
בא׃
מגשור׃
טוב׃
לי׃
עוד׃
שם׃
עתה׃
אראה׃
פני׃
המלך׃
ואם׃
יש׃
בי׃
עון׃
והמיתני׃
33 ויבא׃
יואב׃
אל־
המלך׃
ויגד׃
לו׃
ויקרא׃
לאבשלום׃
ויבא׃
אליו׃
וישתחו׃
לאפיו׃
ארצה׃
לפני׃
המלך׃
ויישק׃
המלך׃
לאבשלום׃

15

ויהי׃ אחר׃
הדברים׃
האלה׃
ויעש׃
לו׃
אבשלום׃
רכב׃
וסוסים׃
וחמשים׃
איש׃
רצים׃
לפניו׃
2 והשכם׃
אבשלום׃
ונצב׃
יד־
השער׃
והיה׃
כל־
האיש׃
אשר־
יהיה־לו׃
ריב׃
לבוא׃
אל־
המלך׃
למשפט׃
ויקרא׃
אבשלום׃
אליו׃
ואמר׃
מאי־
עיר׃
אתה׃
ויאמר׃
מאחד׃
שבטי׃
ישראל׃
עבדך׃
3 ויאמר׃
אליו׃
אבשלום׃
ראה׃
דברי׃
טובים׃
וישרים׃
אין׃
שומע׃
מטעם׃
המלך׃
אליך׃
4 ואמר׃
אבשלום׃
מי־
ישמני׃
שופט׃
בארץ׃
ואלי׃
יבוא׃
כל־
איש׃
אשר־
יהיה־לו׃
ריב׃
ומשפט׃
וצדקתי׃
אתו׃
לתת׃
לו׃
5 והיה׃
בקרבתו׃
לגשת׃
לשחות׃
לו׃
שלח׃
ידו׃
והחזיק׃
בו׃
ונשק׃
לו׃
6 ועשה׃
אבשלום׃
ככה׃
לכל־
ישראל׃
הבאים׃
למשפט׃
אל־
המלך׃
ויגנב׃
אבשלום׃
את־לב׃
אנשי׃
ישראל׃
7 ויהי׃
מקץ׃
ארבע׃
שנים׃
ויאמר׃
אבשלום׃
אל־
המלך׃
אלכה׃
נא׃
ואשלם׃
את־נדרי׃
אשר׃
נדרתי׃
ליהוה׃
בחברון׃
8 כי־נדר׃
נדר׃
עבדך׃
בשבתי׃
אתי׃
ארם׃
גשור׃
לאמר׃
אם־
שוב׃
ישיבני׃
יהוה׃
ירושלם׃
ועבדתי׃
את־יהוה׃
9 ויאמר׃
אליו׃
המלך׃
לך׃
בשלום׃
ויקם׃
וילך׃
חברונה׃
10 ושלח׃
אבשלום׃
מרגלים׃
בכל־
שבטי׃
ישראל׃
לאמר׃
כאשר׃
תשמעו׃
את־קול׃
השופר׃
ואמרתם׃
מלך׃
אבשלום׃
בחברון׃
11 ואתי׃
הלכו׃
מאתים׃
איש׃
מירושלם׃
קרואים׃
הלכו׃
בתם׃
ולא־
ידעו׃
מכל׃
הדבר׃
12 ויזבח׃
אבשלום׃
את־
הזבחים׃
ואתו׃
קרא׃
את־
אחיתפל׃
הגילני׃
יועץ׃
דוד׃
מעיר׃
את־
זבחו׃
ותהי׃
הקשר׃
איתן׃
והעם׃
הולך׃
וגדל׃
אבשלום׃
13 ויבא׃
המלאך׃
אל־
דוד׃
לאמר׃
אחרי׃
אבשלום׃
לבו׃
את־
ישראל׃
ואחיתפל׃
יועץ׃
דוד׃
בגלה׃
מעל׃
ירושלם׃
14 ויאמר׃
דוד׃
אל־
כל־
עבדיו׃
אשר׃
אתו׃
בירושלם׃
קומו׃
ונברחה׃
כי־אין׃
לנו׃
פלטה׃
מפני׃
אבשלום׃
מהרו׃
לצאת׃
פן־
יבהל׃
מהר׃
ונגיע׃
עלינו׃
והדיח׃
את־
הרעה׃
ולפי־
חרב׃
יכו׃
את־
העיר׃
15 ויאמרו׃
עבדי׃
המלך׃
אל־
המלך׃
הנה׃
עבדיך׃
כל־
אשר׃
יבחר׃
אדני׃
המלך׃
16 ויצא׃
המלך׃
ברגלו׃
וכל־
ביתו׃
ויעזבו׃
המלך׃
עשרת׃
נשים׃
פילגשים׃
לשמר׃
הבית׃
17 ויצא׃
המלך׃
ורגלי׃
העם׃
אחריו׃
ויעמדו׃
במרחק׃
18 וכל־
עבדיו׃
עברים׃
אצלו׃
וכל־
הכרתי׃
ופלתי׃
וכל־
הגתים׃
שש־
מאות׃
איש׃
אשר־
באו׃
רגלו׃
מגת׃
לפני׃
המלך׃
19 ויאמר׃
המלך׃
אל־
איתי׃
הגתי׃
לך׃
ואתה׃
עמנו׃
כי־
גלה׃
אתה׃
ושב׃
עם־
המלך׃
20 אתמול׃
בא׃
אתמך׃
היום׃
אל־
הלך׃
ואנכי׃
הולך׃
שוב׃
ושב׃
אחיך׃
עמך׃
חסד׃
ואמת׃
21 ויען׃
איתי׃
את־
המלך׃
לאמר׃
חי־
יהוה׃
וחי׃
אדני׃
המלך׃
כי־
אם־
במות׃
אדני׃
המלך׃
כי־
אם־
בחיים׃
אשר׃
יהיה׃
עבדך׃
שם׃
22 ויאמר׃
דוד׃
אל־
איתי׃
לך׃
ועבר׃
ויעבר׃
איתי׃
הגתי׃
וכל־
אנשיו׃
וכל־
הטף׃
אשר־
אתו׃
23 והארץ׃
בכה׃
בקול׃
גדול׃
וכל־
העם׃
עברים׃
ומלך׃
דוד׃
עבר׃
בנחל׃
קדרון׃
ויעבר׃
כל־
העם׃
דרך׃
המדבר׃
24 וגם־
צדוק׃
והנה׃
אתו׃
נשא׃
את־
ארון׃
הברית׃
אלהים׃
ויציבו׃
את־
ארון׃
אלהים׃
ויעל׃
אביתר׃
עד־
תם׃
כל־
העם׃
יצאו׃
מן־
העיר׃
25 ואל־
המלך׃
אמר׃
צדוק׃
הרא׃
את־
ארון׃
האלהים׃
שובה׃
העיר׃
אם־
אמצא׃
חן׃
בעיני׃
יהוה׃
והשיבני׃
ואתו׃
ואת־
נוהו׃
26 ואם־
כה׃
אמר׃
לי׃
לא־
חפצתי׃
בך׃
הנני׃
כטוב׃
בעיניו׃
יעשה׃
לי׃
27 ויאמר׃
המלך׃
אל־
צדוק׃
הכהן׃
הרא׃
אתה׃
שב׃
העיר׃
בשלום׃
ואחימעץ׃
בנך׃
ויונתן׃
בן־
אביתר׃
בנכם׃
שני׃
בניכם׃
28 ראה׃
אנכי׃
מתמהמה׃
בערבות׃
המדבר׃
עד־
בוא׃
דבר׃
מאתכם׃
להגיד׃
לי׃
29 ויקח׃
צדוק׃
ואביתר׃
את־
ארון׃
האלהים׃
ירושלם׃
ויהיו׃
שם׃
30 ודוד׃
עולה׃
במעלה׃
הזיתים׃
עלה׃
בכה׃
ורגלו׃
הולך׃
וראשו׃
חפוי׃
והוא׃
יחף׃
וכל־
העם׃
אשר׃
אתו׃
חפו׃
איש׃
ראשו׃
ועלו׃
בכה׃
31 ויגד׃
לדוד׃
לאמר׃
אחיתפל׃
בקשר׃
עם־
אבשלום׃
ויאמר׃
דוד׃
הסכל׃
נא׃
את־
עצת׃
אחיתפל׃
32 והיה׃
כאשר׃
הגיע׃
דוד׃
אל־
הראש׃
אשר׃
ישתחוה׃
לאלהים׃
ויבא׃
חושי׃
הארכי׃
לקראתו׃
33 ויאמר׃
אליו׃
דוד׃
אם־
עבר׃
אתי׃
תהיה׃
לי׃
לעול׃
34 ואם־
העיר׃
תשוב׃
ואמרת׃
לאבשלום׃
אדני׃
המלך׃
אני׃
עבדך׃
אז׃
אמלוך׃
לפניך׃
ועתה׃
אני׃
עבדך׃
35 הלא׃
אתך׃
שם׃
צדוק׃
הכהן׃
ואביתר׃
הכהנים׃
ואת־
כל־
אשר׃
תשמע׃
מן־
בית׃
המלך׃
תגידו׃
לצדוק׃
הכהנים׃
36 הנה׃
שם׃
אתם׃
בנם׃
אחימעץ׃
לצדוק׃
ויונתן׃
לאביתר׃
ושלחתם׃
בידם׃
אלי׃
כל־
דבר׃
37 ויבא׃
חושי׃
רעה׃
דוד׃
העיר׃
ואבשלום׃
בא׃
ירושלם׃

16

ויעבר׃ דוד׃
מעט׃ מראש׃
ההר׃ והנה׃
ציבא׃ נער׃
מפיבשת׃
לקראתו׃
וצמד׃
חמרים׃
חבשים׃
ועליהם׃
מאתים׃
לחם׃
ומאה׃
כברות׃
צמוקים׃
ומאה׃
קיץ׃
ונבל׃
יין׃
2 ויאמר׃
המלך׃
אל־
ציבא׃
מה־
אלה׃
לך׃
ויאמר׃
ציבא׃
החמרים׃
לרכוב׃
המלך׃
לחם׃
ודבלה׃
לנערים׃
לאכל׃
והיין׃
לשתות׃
לשכר׃
המדבר׃
3 ויאמר׃
המלך׃
ואי־
זה׃
בן־
אדניך׃
ויאמר׃
ציבא׃
אל־
המלך׃
הנה׃
הוא׃
יושב׃
בירושלם׃
כי־אמר׃
היום׃
ישיבו׃
לי׃
בית׃
אבי׃
את־
מלכות׃
ישראל׃
4 ויאמר׃
המלך׃
אל־
ציבא׃
הנה׃
לך׃
כל־
אשר־
למפיבשת׃
ויאמר׃
ציבא׃
השתחויתי׃
אמצא־
חן׃
בעיניך׃
אדני׃
המלך׃
5 ובבא׃
המלך׃
עד־
בחרים׃
והנה׃
משם׃
איש׃
יצא׃
משפחת׃
בית׃
שאול׃
ושמו׃
שמעי׃
בן־
גרא׃
יצא׃
יצא׃
וקלל׃
6 ויסקל׃
באבנים׃
את־
דוד׃
ואת־
כל־
עבדי׃
המלך׃
דוד׃
והעם׃
כל־
הגבורים׃
מימינו׃
ושמאלו׃
7 וכה׃
אמר׃
שמעי׃
בקללו׃
אותו׃
צא׃
צא׃
איש׃
הדמים׃
ואיש׃
הבליעל׃
8 השיב׃
עליך׃
יהוה׃
כל־
דמי׃
בית׃
שאול׃
אשר׃
מלכת׃
תחתיו׃
ונתן׃
יהוה׃
את־
המלכות׃
ביד׃
אבשלום׃
בנך׃
והנה׃
אתה׃
ברעתך׃
כי־
איש׃
דמים׃
אתה׃
9 ויאמר׃
אבישי׃
בן־
צרויה׃
אל־
המלך׃
למה׃
יקלל׃
הכלב׃
המת׃
הזה׃
את־
אדני׃
המלך׃
אעבר׃
נא׃
ואסירה׃
את־
ראשו׃
10 ויאמר׃
המלך׃
מה־
לי׃
ולכם׃
בני׃
צרויה׃
כי־
יקלל׃
והי׃
כי־
אמר׃
לו׃
קלל׃
את־
דוד׃
ומי׃
אמר׃
מדוע׃
אתה׃
עשית׃
כן׃
11 ויאמר׃
דוד׃
אל־
אבישי׃
ואל־
כל־
עבדיו׃
הנה׃
בני׃
יצא׃
ממעי׃
בקש׃
את־
נפשי׃
אף׃
כי־
עתה׃
בן־
הימיני׃
הניחו׃
לו׃
ויקלל׃
כי־
אמר׃
לו׃
12 אולי׃
יראה׃
יהוה׃
בעיני׃
ושב׃
יהוה׃
לי׃
טובה׃
תחת׃
קללתו׃
היום׃
הזה׃
13 וילכו׃
דוד׃
ואנשיו׃
בדרך׃
ושמעי׃
הלך׃
לנגדו׃
מן־
הצד׃
הלך׃
וקלל׃
ועפר׃
עפר׃
בעבורו׃
14 והמלך׃
ועם־
אשר־
אתו׃
עיפים׃
ויפג׃
שם׃
15 ואבשלום׃
ואיש׃
ישראל׃
באו׃
ירושלם׃
ואחיתפל׃
עמו׃
16 והיה׃
כבוא׃
חושי׃
הארכי׃
רע־
דוד׃
ויאמר׃
חושי׃
אל־
אבשלום׃
יחי׃
המלך׃
יחי׃
המלך׃
17 ויאמר׃
אבשלום׃
אל־
חושי׃
זה׃
חסדך׃
עם־
רעך׃
למה׃
הלכת׃
עם־
רעך׃
18 ויאמר׃
חושי׃
אל־
אבשלום׃
לא׃
כי־
אם־
אשר׃
בחר׃
יהוה׃
ובעם׃
הזה׃
ובכל־
איש׃
ישראל׃
אני׃
אהיה׃
ואתו׃
אשב׃
19 וגם׃
אי־
מי׃
אעבד׃
הלא׃
לפני׃
בנו׃
כאשר׃
עבדתי׃
לפני׃
אביך׃
כן׃
אהיה׃
לפניך׃
20 ויאמר׃
אבשלום׃
אל־
אחיתפל׃
הבו׃
לכם׃
עצה׃
מה׃
נעשה׃
21 ויאמר׃
אחיתפל׃
אל־
אבשלום׃
בא׃
אל־
פילגשי׃
אביך׃
אשר׃
הניח׃
לשמר׃
הבית׃
ושמע׃
כל־
ישראל׃
כי־
נבאש׃
אביך׃
בך׃
וחזקו׃
ידי׃
כל־
אשר׃
אתך׃
22 ויטו׃
לאבשלום׃
אהל׃
על־
הגג׃
ויבא׃
אבשלום׃
אל־
פילגשי׃
אביו׃
לעיני׃
כל־
ישראל׃
23 ועצת׃
אחיתפל׃
אשר׃
יעץ׃
בימים׃
ההם׃
כדבר׃
האלהים׃
כל־
אשר׃
ישאל׃
איש׃
ואחיתפל׃
גם־
לדוד׃
גם־
לאבשלום׃

4 אמר לו אמרו לו אמרו לו אמרו

לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני הנני יהוה המדבר צדק מגיד מישרים 24 גם כל־בני יהודה
אין־מגיד גם־אין־שומע אך־גם־אתם הפרתם־עול שברתם־מוסרות 25 על־כן אמר אדני יהוה
צבאות אם־לא־ברית היתה יומם ולילה חקות שמים וארץ לא־שמתי 26 גם־אמרתי אל־יעקב
אל־תירא עבדי ישראל אשר־בחרתי בו נאם־יהוה אל־תחת מפניהם כי־אני אתך אני
27 אם־אמר אל־אסירים צאו לחשך גלו לאור יצאו המה על־דרכים ירעו המה בכל־מרעה
28 אם־אל־אדם אל־תיראו מחרפתם ומגדופיהם אל־תחתו כי־אני אתך נאם־יהוה
לחלצך 29

ܡܪܝܡܐ ܕܡܓܕܠܝܐ ܘܡܪܝܡܐ ܕܝܥܩܘܒ ܘܫܠܘܡܐ ܕܝܘܚܢܢ ܐܡܗܘܢ ܕܝܥܩܘܒ ܐܬܝܠܕܘ ܠܗ ܫܠܡܐ ܕܫܒܬܐ
ܩܕܡ ܡܪܝܡܐ ܕܡܓܕܠܝܐ ܘܡܪܝܡܐ ܕܝܥܩܘܒ ܘܫܠܘܡܐ ܕܝܘܚܢܢ ܐܙܠܘ ܘܙܒܢܘ ܫܘܚܐ
ܕܡܪܝܡ ܠܡܫܚܐ ܠܗ ܠܦܬܘܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܐܬܝܘ ܕܫܡܫܐ ܒܚܕ ܫܒܬܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ
ܠܩܒܪܐ ܕܡܬܪܝܢ ܫܥܬܐ ܕܫܡܫܐ ܢܦܩܘ ܠܩܒܪܐ ܘܚܙܘ ܕܓܠܝܬܐ ܕܐܬܦܠܓܬ
ܡܢ ܩܒܪܐ ܘܚܙܘ ܓܒܪܐ ܚܪܝܪܐ ܠܒܫ ܘܝܬܒ ܥܠܘܗܝ ܗܘܐ ܕܚܘܪܐ ܘܡܬܒܗܠܝܢ
ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܘܐܡܪܝܢ ܠܗܘܢ ܡܢܘ ܢܓܠܓܠ ܠܢ ܐܒܢܐ ܕܩܒܪܐ
ܗܢܐ ܡܪܝܡ ܡܓܕܠܝܬܐ ܘܡܪܝܡ ܐܡܐ ܕܝܥܩܘܒ ܘܫܠܘܡܐ ܕܝܘܚܢܢ ܐܙܠܘ
ܙܒܢܘ ܫܘܚܐ ܕܡܪܝܡ ܠܡܫܚܐ ܠܗ ܠܦܬܘܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܐܬܝܘ ܕܫܡܫܐ ܒܚܕ
ܫܒܬܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܩܒܪܐ ܘܚܙܘ ܕܓܠܝܬܐ ܕܐܬܦܠܓܬ ܡܢ ܩܒܪܐ ܘܚܙܘ
ܓܒܪܐ ܚܪܝܪܐ ܠܒܫ ܘܝܬܒ ܥܠܘܗܝ ܗܘܐ ܕܚܘܪܐ ܘܡܬܒܗܠܝܢ ܒܟܠ

ᏫᏂᏂᏍ

1 ᏥᏌᏃᏎᏎᏍᏗᏍᏕᏒᏍᏗᏍᏕᏒᏍᏗᏍᏕᏒ

לא מסרתי לה אלא מה שצוה אלהים אותי לדבר אליו ויאמר
אברם אל נא אדני שמע נא הנה נא עבדך מצא חן בעיניך
ואדבר נא לפעמים אחת ואולי ימצאון שם עשרים ויאמר
לא אעשה בעבור העשרים ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה
אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אמצא שם שלשים ויאמר
הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרה
ויאמר לא אשחית בעבור העשרה ויאמר אל נא יחר לאדני
ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית
בעבור העשרה ויאמר יהוה אל אברהם לך לך מן הארץ
הזאת ומן המולדת ומן בית אביך אל הארץ אשר אראך
ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה
ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת
האדמה ויאמר יהוה אל אברם אל מצרים ויהי כבואו
מצרים וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד
ויראו אתה שרי נגידי פרעה ויהללו אתה אל פרעה
ותקח האשה אל בית פרעה ולאברם היטיב בעבורה
ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות
וגמלים ויגע יהוה אל פרעה נגעים גדלים ואת ביתו
על דבר שרי אשת אברם ויקרא פרעה לאברם ויאמר
מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא
למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה
אשתך קח ולך ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו
ואת אשתו וכל אשר לו ואברם עלה ממצרים הוא
ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגב ואברם כבד מאד
במקנה בכסף ובזהב ויסע לסעיו מן הנגב עד בית אל
עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל
ובין העי המקום אשר עשה שם מזבח בראשונה ויקרא
שם אברם בשם יהוה וגם לאברם הלך את לוט אשר
היה הלך עם אברם היתה ארץ את כל הארץ לשבת יחדו
כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו ויהי ריב
בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני
והפרזי אז יושב בארץ ויאמר אברם אל לוט אל נא
תהי מריבה בינתי וביניך ובין רעי ובין רעי כי אנשים
אחים אנחנו הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעל
אחי אם השמאל ואימינה ואם הימין ושמאילה וישא
לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי משקה
היא לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה
כארץ מצרים בבאך צוער ויבחר לו לוט את כל ככר
הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו
אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל
עד סדם ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד ויהוה
אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך
וראה מן המקום אשר אתה שם צפונה ונגבה וקדמה
וימה כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה
ולזרעך עד עולם ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר
אם יוכל איש לרבות את עפר הארץ גם זרעך ירבו
קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה
ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון
ויבן שם מזבח ליהוה

3

ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר
כדרלעומר מלך עילם ותדעל מלך גוים עשו מלחמות
את ברע מלך סדם ואת בירשע מלך עמרה שנאב מלך
אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער כל
אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח שתים עשרה
שנה עבדו את כדרלעומר ובשלש עשרה שנה מרדו
בשנת ארבע עשרה בא כדרלעומר ואשר אתו ויכו
רפאים בעשתרת קרנים ואת זוזים בהם ואת אימים
בשוה קריתים ואת החרי בהר שעיר עד אל פארן
אשר על המדבר ושבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש
ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי היושב
בחצצון תמר ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה
ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה
בעמק השדים את כדרלעומר מלך עילם ואת תדעל
מלך גוים ואת אמרפל מלך שנער ואת אריוך מלך
אלסר ארבעה מלכים את החמשה ועמק השדים באר
באר בלת ומלך סדם ועמרה נפלו שמה והנשארים
הנסו ההרה ויקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל
אכלם וילכו ולוט בן אחי אברם ומקנהו לקחו וילכו
ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני
ממרא האמרי אחי אשכול ואחי ענר ואלה בעלי ברית
אברם וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו
ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן
ויחלק עליהם הוא ועבדיו לילה ויכם וירדפם עד
חובה אשר משמאל לדמשק וישב את כל הרכוש וגם
את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים ואת העם
ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעומר
ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך
ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן
לאל עליון ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון
קנה שמים וארץ וברוך אל עליון אשר מגן צרריך
בידך ויתן לו מעשר מכל ויאמר מלך סדם אל אברם
תן לי הנפש והרכש קח לך ויאמר אברם אל מלך סדם
הרימתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ אם
מחוט ועד שרוך מנעל ואם אקח מכל אשר לך ולא
תאמר אני העשרתי את אברם בלעדי רק אשר אכלו
הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכול
וממרא הם יקחו חלקם

כו לו, כו תלבר כו אור כו אמר 25 כו תמלא כו אמרה כו
כו נשמר כו שמלו כו נבר 26 כו תכאה כו אמרה כו תלמד כו שבר כו
אמרה כו אמרו 27 תרמה כו ראשי כו ומרבל כו אלהיאל
כו גו, 28 כו תלבר כו אדו, כו תמאס כו אלהבדו כו בנו 29 כו
אבר כו אלבנו כו מוקר כו תמלא כו לו, 30 כו שבר כו
אחיר כו תלמה כו אמרו כו אמר כו אלמנת 31 כו תלמה כו אחיר
כו אמרו כו אמרו כו אמר כו אלמנת כו אמר כו אמרו כו
כו תלאה כו גו 32 כו אמר כו בבנה כו כבר כו כבר כו
אלבנה 33 כו נשמר כו אוקר כו שי יו כו
פוי כו אמרו 34 כו נבבה כו אמשמר כו אבנתמר כו אלה
כו נשבו 35 כו אמר כו אבבה כו אלבר כו בבו כו אלה 36
כו מבר כו אוקבנו כו שבר כו נבו כו לבו 37 כו תלמאלה כו
אמרה כו גר כו תמלאלבל כו מבר 38 כו אבבר כו שבר כו
אמרה בבר אלבר

4

אמר בר בר תלבר יומר תמרבר אמרה כי אמרה כו תמרבר 1
ר אלמני כי אלבאה 2 תרבבו לשמרה אבבר אלהיאל
אלה לבר תבר כמו אבר אלבר בר אלהיאל אמר אלבר לשלאל
כבר אלהיאל 3 אלמני לו אבבר לו אבבר אמר אלה ר ר
אלבר לבבו אבר אלמלו אמר כוס אלה 4 אלבר אמר אלהיאל אבר
אלה אם תלבר לו אבבר אמר אבבר אלבר אלה כבל אל אל
אלמלו אמר אלבר אלבר אלה כבבר אמר אלבר אלבר אמר
אלבר אלבר אלבר אמר אלבר אלבר אלבר אלבר אלבר אלבר 5
אלבר אלבר אלבר אלבר אלבר אלבר אלבר אלבר אלבר אלבר

אשר בא אל־יהוה׃ 17 ויאמר אל־אהרן ואל־בניו לאמר׃ 18 זאת
הורת העלה היא העלה על־מוקדה על־המזבח כל־הלילה
עד־הבקר ואש המזבח תוקד בו׃ 19 וזאת תורת המנחה
הקרב בני אהרן לפני יהוה׃ 20 והרים ממנו בקמצו מסלת
המנחה ומשמנה וכל־הלבונה אשר על־המנחה והקטיר
המזבח לריח ניחח אזכרתה׃ 21 מצתה תאכל בתוך־
חצר אהל מועד׃ 22 בכל־זכר בבני אהרן יאכלנה חק־
עולם לדרתיכם׃ מאשי יהוה כל־אשר יקדש בהן׃ 23 ויאמר
יהוה אל־משה לאמר׃ 24 זאת־תורת חטאת קדש־קדשים
היא׃ 25 בשחטה את־החטאת לפני יהוה תשחט
קדש־קדשים היא׃ 26 הכהן המחטא אתה יאכלנה
במקום קדש תאכל חצר אהל מועד׃ 27 כל־אשר יגע
בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על־הבגד אשר יזה עליו
תכבס במקום קדש׃ 28 וכלי־חרש אשר־תבשל־בו ישבר
ואם־בכלי נחשת בושל ומרק כתש במים׃ 29 כל־זכר
בבני אהרן יאכל אתה׃ קדש־קדשים היא׃ 30 וכל־חטאת
אשר יובא מדמה אל־אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל
באש תשרף׃

6 ואת תורת האשם קדש־קדשים היא׃ 2 במקום אשר
תשחט העלה תשחט האשם את־דמו יזרק על־המזבח
סביב׃ 3 והקריב מן־האשם אשה ליהוה את־החלב המכסה
את־הקרב׃ 4 ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן
אשר על־הכסלים והיתרת על־הכבד על־הכליות יסירנה׃
5 והקטיר הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא׃ 6 כל־זכר
בבני אהרן יאכלנו מצה תאכל במקום קדש חצר אהל
מועד׃ 7 כאשם החטאת כן־האשם תורת אחת להם
הכהן המכפר בו יהיה׃ 8 וכהן אשר יקריב את־עלת איש
עור העלה אשר הקריב לכהן לו תהיה׃ 9 וכל־מנחה
אפה בתנור וכל־נעשה במרחשת ובמחבת לכהן המקריב
אתה תהיה׃ 10 ומנחה בלולה בשמן ויבשה לכל־בני
אהרן תהיה איש כאחיו׃ 11 וזאת תורת זבח השלמים
אשר יקריב ליהוה׃ אם על־תודה יקריבנו והקריב על־
זבח התודה מצות בלולות בשמן ורקיקי מצות משלת
סלת מרבכת בשמן׃ 12 על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו
על זבח תודת שלמיו׃ 13 ומן־כל־קרבן יקריב תרומה
ליהוה לכהן הזרק את־דם השלמים לו׃ 14 ומן־הקרבן
יקריב אחד מכל־תרומת יהוה לכהן הזרק את־דם
השלמים לו׃ 15 ובשר זבח תודת שלמיו ביום הקרבנו
יאכל לא־יניח ממנו עד־בקר׃ 16 ואם־נדר או־נדבה זבח
קרבנו ביום הקריבו את־זבחו יאכל וממחרת גם־הנותר
ממנו׃ 17 והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש
ישרף׃ 18 ואם־האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום
השלישי לא ירצה המקריב׃ לא יחשב לו פגול יהיה
והנפש האכלת ממנו עונה תשא׃ 19 והבשר אשר־יגע
בכל־טמא לא יאכל באש ישרף׃ והבשר כל־טהר יאכל
בשר׃ 20 והנפש אשר־תאכל בבשר זבח שלמים אשר
ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃
21 ונפש כי תגע בכל־טמא בטמאת אדם או בבהמה
טמאה או בכל־שקץ טמא וכל־זבח שלמים אשר ליהוה
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ 22 ויאמר יהוה אל־משה
לאמר׃ 23 כל־חלב שור וכשב וכעז לא תאכלו׃ 24 וחלב
נבלה וחלב טרפה יעשה לכל־מלאכה ואכל לא תאכלנו׃
25 כי כל־אכל חלב מן־הבהמה אשר יקריב ממנה אשה
ליהוה׃ 26 וכל־דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף
ולבהמה׃ 27 כל־הנפש אשר תאכל כל־דם ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה׃ 28 ויאמר יהוה אל־משה לאמר׃
29 אמר אל־בני ישראל לאמר המקריב את־זבח שלמיו
יביא את־קרבנו ליהוה׃ מזבחו שלמיו׃ 30 ידיו תביאנה
את־אשי יהוה חלב על־החזה יביאנו את־החזה להניף
אתו תנופה לפני יהוה׃ 31 והקטיר הכהן את־החלב
המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו׃ 32 ושוק הימין תתנו
תרומה לכהן מזבחי השלמים׃ 33 המקריב את־דם
השלמים ואת־החלב לו תהיה המנה לרגל ימין׃
34 כי את־חזה התנופה ואת־שוק התרומה לקחתי
מאת בני־ישראל מזבחי שלמיהם ונתתי אותם לאהרן
הכהן ולבניו׃ 35 זאת משחת אהרן ומשחת בניו
מאשי יהוה׃ 36 אשר צוה יהוה לתת להם ביום
המשח אותם׃ חק־עולם לדרתם׃ 37 זאת התורה
העלה והמנחה והחטאת והאשם והמלואים והזבח
ושלמים׃ 38 אשר צוה יהוה את־משה בהר סיני
ביום צוותו את־בני ישראל להקריב קרבנם ליהוה
במדבר סיני׃

39 ויאמר יהוה אל־משה לאמר׃ 2 קח את־אהרן
ואת־בניו אתו׃ ואת הבגדים׃ ואת שמן המשחה׃
ואת פר החטאת׃ ואת שני האילים׃ ואת סל המצות׃
3 והקהל את־כל־העדה׃ אל־פתח אהל מועד׃
4 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו׃ ותקהל העדה
אל־פתח אהל מועד׃ 5 ויאמר משה אל־העדה׃ זה
הדבר אשר־צוה יהוה לעשות׃ 6 ויקרב משה את־
אהרן ואת־בניו׃ וירחץ אותם במים׃ 7 ויתן עליו
את־הכתנת׃ ויחגר אתו באבנט׃ וילבש אתו את־
המעיל׃ ויתן עליו את־האפד׃ ויחגר אתו בחשב
האפד׃ ואפד בו׃ 8 ויתן עליו את־החשן׃ ונתן
אל־החשן את־האורים׃ ואת־התמים׃ 9 וישם את־
המצנפת על־ראשו׃ ויתן על־המצנפת׃ מלמעלה
אל־פני המצנפת׃ ציץ הזהב׃ נזר הקדש׃ כאשר
צוה יהוה׃ את־משה׃ 10 ויקח משה את־שמן
המשחה׃ וימשח את־המשכן׃ ואת־כל־אשר־בו׃
ויקדש אתם׃ 11 ויז מן־השמן׃ על־המזבח שבע
פעמים׃ וימשח את־המזבח׃ ואת־כל־כליו׃ ואת
הכיור׃ ואת־כנו׃ לקדשם׃ 12 ויצק מן־שמן
המשחה׃ על־ראש אהרן׃ וימשח אתו׃ לקדשו׃
13 ואת בני אהרן הקריב משה׃ והלבישם כתנת׃
וחגר אבנט׃ וחבש להם מגבעת׃ כאשר צוה יהוה
את־משה׃ 14 ויגש את־פר החטאת׃ ויסמכו אהרן
ובניו׃ את ידיהם׃ על־ראש פר החטאת׃ 15 וישחט
ויקח משה את־הדם׃ ויתן על־קרנות המזבח׃
סביב׃ באצבעו׃ וחטא את־המזבח׃ ואת־הדם יצק
אל־יסוד המזבח׃ וקדשהו׃ לכפר עליו׃ 16 ויקח משה
את־כל־החלב׃ אשר על־הקרב׃ ויתרת׃ הכבד׃
והכליות׃ וחלבן׃ ויקטר משה׃ המזבחה׃ 17 ואת־
הפר׃ ואת־עורו׃ ואת־בשרו׃ ואת־פרשו׃ שרף
באש׃ מחוץ למחנה׃ כאשר צוה יהוה׃ את־משה׃
18 ויגש את־איל העלה׃ ויסמכו אהרן ובניו׃
את־ידיהם׃ על־ראש האיל׃ 19 וישחט׃ ויזרק משה
את־הדם׃ על־המזבח׃ סביב׃ 20 ואת־האיל׃ נתח
לנתחיו׃ ויקטר משה׃ את־הראש׃ והפדר׃
ויקטר׃ משה׃ את־הכל׃ המזבחה׃ עלה הוא׃
לריח ניחוח׃ אשה׃ ליהוה׃ כאשר צוה יהוה׃
את־משה׃ 21 ואת־הקרב׃ ואת־הכרעים׃ רחץ
במים׃ ויקטר משה׃ את־הכל׃ המזבחה׃ עלה הוא
לריח ניחוח׃ אשה׃ ליהוה׃ 22 ויגש את־האיל
השני׃ איל המלאים׃ ויסמכו אהרן ובניו׃
את־ידיהם׃ על־ראש האיל׃ 23 וישחט׃ ויקח משה
מדמו׃ ויתן על־תנוך אזן־אהרן הימנית׃ ועל־בהן
ידו הימנית׃ ועל־בהן רגלו הימנית׃ 24 ואת בני
אהרן הקריב משה׃ ויתן משה׃ מן־הדם׃ על־תנוך
אזנם הימנית׃ ועל־בהן ידם הימנית׃ ועל־בהן
רגלם הימנית׃ ויזרק משה׃ את־הדם׃ על־המזבח
סביב׃ 25 ויקח את־החלב׃ והאליה׃ ואת־כל־
החלב׃ אשר על־הקרב׃ ויתרת׃ הכבד׃ והכליות׃
וחלבן׃ ושוק הימין׃ 26 ומן־סל המצות׃ אשר
לפני יהוה׃ לקח חלת מצה׃ אחת׃ וחלת לחם־שמן׃
אחת׃ ורקיק אחד׃ ויתן׃ על־החלבים׃ ועל־שוק
הימין׃ 27 ויתן׃ הכל׃ על־כפי אהרן׃ ועל־כפי
בניו׃ וינף׃ אתם תנופה׃ לפני יהוה׃ 28 ויקח משה
אתם׃ מיד־בניהם׃ והקטיר המזבחה׃ על־העלה
מלואים׃ היא׃ לריח ניחוח׃ אשה׃ ליהוה׃ 29 ויקח
משה׃ את־החזה׃ והניף אתו תנופה׃ לפני יהוה׃
מאיל המלואים׃ היה׃ למשה׃ למנה׃ כאשר צוה
יהוה׃ את־משה׃ 30 ויקח משה׃ מן־שמן המשחה׃
ומן־הדם׃ אשר על־המזבח׃ והזה׃ על־אהרן׃
ועל־בגדיו׃ ועל־בניו׃ ועל־בגדי בניו׃ אתו׃
ויקדש׃ את־אהרן׃ ואת־בגדיו׃ ואת־בניו׃
ואת בגדי בניו׃ אתו׃ 31 ויאמר משה׃ אל־אהרן
ואל־בניו׃ בשלו את־הבשר׃ פתח אהל מועד
תבשלוהו׃ שם׃ ואכלתם׃ אתו׃ ואת־הלחם׃
אשר בסל המלואים׃ כאשר צויתי׃ לאמר׃
אהרן׃ ובניו׃ יאכלוהו׃ 32 והנותר׃ בבשר׃
ובלחם׃ באש׃ תשרפו׃ 33 ומפתח אהל מועד׃
לא תצאו׃ שבעת ימים׃ עד־יום מלאת׃
ימי מלואיכם׃ כי שבעת ימים׃ ימלא׃ ידכם׃
34 כאשר עשה׃ ביום׃ הזה׃ צוה׃ יהוה׃
לעשות׃ לכפר׃ עליכם׃ 35 ומפתח אהל מועד
תשבו׃ יומם׃ ולילה׃ שבעת ימים׃ ושמרתם׃
את־משמרת׃ יהוה׃ ולא תמותו׃ כי־כן׃
צויתי׃ 36 ויעשו׃ אהרן׃ ובניו׃ את־כל־
הדברים׃ אשר־צוה׃ יהוה׃ ביד־משה׃

אמר אליהם אל תקרא לי נעמי קראו לי מרא כי המר שדי לי מאד 21 אני הלכתי מלאה והיק השיבני יהוה את אמרתי יען ענה בי יהוה ושדי הרע לי 22 ותשב נעמי ורות המואבית כלתה עמה השבה מן שדי מואב והם באו בית לחם בתחלת קציר שערים

8 ולנעמי מודע מאיש גבור חיל למשפחת אלימלך ושמו בעז 2 ותאמר רות המואבית אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה שבלים אחרי אשר אמצא חן בעיניו ויאמר לה לכי בתי 3 ותלך ותבא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ומקרה חלקת השדה לבעז אשר מאלימלך 4 והנה בעז בא מבית לחם ויאמר אל הקצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך יהוה 5 ויאמר בעז לנערו הנצב על הקצרים למי הנערה הזאת 6 ויען הנער הנצב על הקצרים ויאמר נערת מואבית היא השבה עם נעמי מן שדי מואב 7 ותאמר אלי אלקטה נא ואספתי בעמרים אחרי הקצרים ותבא ותעמד מן הבקר עד עתה זה שבתה הבית מעט 8 ובעז אמר אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר ולא תעבורי מזה כה תדבקין עם נערתי 9 עיניך בשדה אשר יקצרון והלכת אחריהן הלא צויתי את הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת אל הכלים ושתית מאשר ישאבון הנערים 10 ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אלי מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה 11 ויען בעז ותגד גגד לי כל אשר עשית את חמותך אחר מות אישך ואת אביך ואמך ארצך ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשום 12 יהוה ישלם פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו 13 ותאמר אמצא חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא אהיה כשפחתיך 14 ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלם ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקצרים ויצבט לה קלי ותאכל ותשבע ותותר 15 ותקם לגלות גם אל תכלמוה 16 וגם שלו תשלו לה מן הצבתים ועזבתם ולקטה ולא תגערו בה 17 ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שערים 18 ותשא ותבא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה גם הוציאה ותתן לה את אשר הותרה מן שבעה 19 ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר האיש אשר עשיתי עמו היום בעז 20 ותאמר כלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב האיש לנו מגאלינו הוא 21 ותאמר רות המואבית גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקון עד אם כלו את כל הקציר אשר לי 22 ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם נערותיו ולא יפגעו בך בשדה אחר 23 ותדבק בנערות בעז ללקט עד כלות קציר השערים וקציר החטים ותשב את חמותה

9 ותאמר לה נעמי חמותה הלא אבקש מנוחה לך אשר ייטב לך 2 ועתה הלא בעז מדעתנו אשר היית את נערותיו הנה הוא זרה את גרן השערים הלילה 3 ורחצת וסכת ושמת שמלתיך עליך וירדת הגרן אל תודעי לאיש עד אכלו ושתותו ככתו 4 והיה בשכבו ודעת את המקום אשר יכסה שם ובאת וגלית מרגלתיו ושכבת והוא יגיד לך את אשר תעשין 5 ותאמר אליה כל אשר תאמרי אעשה 6 ותרד הגרן ותעש כל אשר צותה חמותה 7 ויאכל בעז ויתן לב ויטב לבו ובא לשכב בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתיו ותשכב 8 ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתיו 9 ויאמר מי את ותאמר אני רות אמתך ופרשת כנפיך על אמתך כי גאל אתה 10 ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי בחורים אם דל ואם עשיר 11 ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את 12 ועתה כי אמנם כי גאל אנכי ואולם יש גאל קרוב ממני 13 לין הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל יגאלך ואם לא יחפץ לגאלך וחי יהוה לי שכבי עד הבקר 14 ותשכב מרגלתיו עד הבקר ותקם בטרם יכיר איש את רעהו ותאמר אל יודע כי באה האשה הגרן 15 ויאמר הבי המטפחת אשר עליך ואחזי בה ותחזק בה ותמד שש שערים ותשת עליה ותבא העיר 16 ותבא אל חמותה ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש 17 ותאמר שש השערים האלה נתן אתי כי אמר אלי אל תבואי ריקם אל חמותך 18 ותאמר שבי בתי עד אשר תדעי איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי אם כלה הדבר היום

הכי הרחוק בעולם הכירה הרחוקה ביותר בעולם הרחוקה ביותר בעולם הרחוקה ביותר בעולם

ᚹᚩᚱᚦᚢᚾᚷᚪᚾᚷᚪᚾᚷᚪ

26 ומה רב מעבד אחד לם כמבטחה אשר
אמרתי לם ראיתי לם ראיתי אמרתי לם
אמרתי מיד אחד מיד אמרתי לם ראיתי
מי מלם לכם מי מלם נעבד מי מלם שלם מי מלם רבתי
אמרתי אחד אי מעבד אינו אמרתי אחד
מלאכתו אחד אינו נעבד אינו אמרתי אחד
אמרתי אחד אי מעבד אינו אמרתי אחד
אמרתי אחד אי מעבד אינו אמרתי אחד
אמרתי אחד אי מ

51 אמן
אני אומר לכם לא תצא משם
עד שתשלם
את המטבע האחרון.
52 אמן אמן אומר לך
אם תביא
את הקרבן שלך
אל המזבח
ותזכר
שיש לאחיך
53 אם מישהו
תובע אותך
ומבקש
לקחת
את הכתונת שלך
תן לו
גם את המעיל
54 אם מישהו
מכריח אותך
ללכת
אלף צעדים
לך איתו
55 אם מישהו
מבקש ממך
לעזור לו
אל תסרב
56 אם אתה
רוצה לקבל
אל תסרב
57 אם אתה
רוצה לתת
אל תסרב
58 אם אתה
נשבע לאחר
אל תבגוד
בשבועתך
59 אמרו לכם
שנאמר
אל תשבע לשקר
אבל
תקיים
את שבועותיך
לאדון

12

1 אז הלכו
ישוע ותלמידיו
לשדות
ותלמידיו,
בהיותם
רעבים,
החלו
לקטוף
שבלים
2 הפרושים
ראו
ואמרו
אליו:
הנה
תלמידיך
עושים
מה
שאסור
לעשות
בשבת.
3 הוא
אמר
אליהם:
הלא
קראתם
מה
עשה
דוד
כאשר
היה
הוא
ואנשיו
רעבים
4 כיצד
נכנס
לבית
אלוהים
ואכל
לחם
הקודש
אשר
לא
הותר
לו
לאכול
אלא
לכהנים
בלבד.
5 הלא
קראתם
בתורה
כי
בשבת
הכהנים
בבית
המקדש
מחללים
את
השבת
ואינם
אשמים.
6 אבל
אני
אומר
לכם
כי
יש
כאן
מי
שגדול
מבית
המקדש.
7 אילו
הבנתם
מה
פירוש
הדברים
אל
תרשיעו
את
חפים
מפשע.
8 כי
בן
האדם
הוא
אדון
השבת.
9 ויהי
בעוד
הוא
הולך
לבית
הכנסת
ראה
אדם
שידו
יבשה.
10 ושאלו
אותו
אם
מותר
לרפא
בשבת
כדי
שיוכלו
לתבוע
אותו.
11 הוא
אמר
אליהם:
מי
מכם
אם
יש
לו
כבש
אחד
ונפל
לבור
בשבת
לא
יאחז
בו
ויעלה
אותו
מן
הבור?
12 אם
כן
כמה
יקר
ערך
אדם
מכבש.
13 אז
אמר
לאדם
ההוא:
הושט
את
ידך
ויבשה
ידו
כיד
השניה.
14 אז
יצאו
הפרושים
ונועצו
יחדו
כיצד
יוכלו
להרוג
אותו.
15 ישוע
הבין
זאת
ונסע
משם
אל
מקום
אחר
ורבים
הלכו
אחריו
ורפא
אותם
כולם.
16 אך
אסר
עליהם
שלא
יגלו
את
זהותו.
17 כך
נתקיים
מה
שנאמר
בפי
ישעיהו
הנביא
לאמר:
18 הנה
עבדי
אשר
בחרתי
אהובי
אשר
רצתה
נפשי
אשים
רוחי
עליו
ויגיד
לגויים
משפט.
19 לא
יריב
ולא
יצעק
ולא
ישמיע
בחוצות
קולו.
20 קנה
רצוץ
לא
ישבר
ופתיל
כהה
לא
יכבה
עד
אשר
יביא
את
המשפט
לנצחון.
21 ובשמו
יקוו
הגויים.
22 אז
הובאו
אל
ישוע
אדם
עיור
וחרש
שהיה
שרוי
בכוח
השד
ורפא
אותו
ונתרפא
23 ותמהו
כל
העם
ואמרו:
הלא
זה
בן
דוד
הוא?
24 אולם
כאשר
שמעו
הפרושים
אמרו:
אין
ספק
שרק
בעל
הזבובים
בעל
זבוב
מגרש
שדים.
25 אך
ישוע
הבין
מה
הם
חושבים
ואמר
אליהם:
כל
ממלכה
המתחלקת
לשני
חלקים
אינה
יכולה
לעמוד
ואין
בית
אם
הוא
מתחלק
לשני
חלקים
26 ואם
אמנם
השטן
מגרש
את
השטן
הרי
הוא
מחלק
את
עצמו
ואיך
יעמוד
ממלכתו
27 ואם
אני
מגרש
שדים
בעזרת
בעל
הזבובים
הרי
בני
עמכם
מגרשים
שדים
בעזרת
מי
28 ואם
אני
מגרש
שדים
בעזרת
רוח
אלוהים
הרי
מלכות
אלוהים
הגיעה
אליכם.
29 ואם
אדם
חזק
נכנס
לבית
חזק
ורצה
לגנוב
את
רכושו
הרי
עליו
לאגוד
תחילה
את
האדם
החזק
ואז
יוכל
לגנוב
את
רכושו
30 מי
שאינו
איתי
הרי
הוא
נגדי
ומי
שאינו
אוסף
יחד
עם
אחרים
הרי
הוא
מפזר.
31 לכן
אני
אומר
לכם
כל
חטא
וכל
גידוף
יסלחו
לבני
האדם
32 ומי
שיגיד
דבר
נגד
בן
האדם
יסלחו
לו
אולם
מי
שיגיד
דבר
נגד
רוח
הקודש
לא
יסלחו
לו
לא
בעולם
הזה
ולא
בעולם
הבא.
33 אם
תטעו
עצים
הרי
הם
יהיו
טובים
ואם
תטעו
עצים
רעים
הרי
הם
יהיו
רעים
כי
לפי
הפרי
מכירים
את
העץ.
34 אתם
צאצאי
הנחשים
איך
אפשר
לכם
לדבר
דברים
טובים
אם
אתם
רעים
כי
מתוך
שפע
הלב
מדבר
הפה.
35 האדם
הטוב
מוציא
מן
האוצר
הטוב
שלו
דברים
טובים
ואדם
רע
מוציא
מן
האוצר
הרע
שלו
דברים
רעים.
36 ואני
אומר
לכם
כי
כל
דבר
בטלה
שיגיד
האדם
ידון
אותו
בדין
37 כי
מתוך
דבריך
אתה
נידון
לזכות
ומתוך
דבריך
אתה
נידון
לחובה.
38 אז
פנו
אליו
כמה
מן
הסופרים
והפרושים
ואמרו
לו:
רבי
אנו
רוצים
לראות
אות
מן
השמים
39 אולם
הוא
אמר
לדור
הזה
הרע
ומנאף
לא
יינתן
אות
אלא
אות
יונה
הנביא
40 כי
כשם
שיונה
היה
שלושה
ימים
ושלושה
לילות
בבטן
הדג
כך
יהיה
בן
האדם
שלושה
ימים
ושלושה
לילות
בלב
האדמה
41 אנשי
נינוה
יקומו
ביום
הדין
ויעידו
נגד
הדור
הזה
כי
הם
חזרו
בתשובה
לאחר
שיונה
הטיף
להם
ואולם
לא
אמר
אחד
מן
הדור
הזה
לא
אמר
אחד
מן
הדור
הזה
42 אמר
לא
נעבור
עוד
על
מה
שכתוב
בתורה
המלכה
מלכת
דרום
תקום
ביום
הדין
ותעיד
נגד
הדור
הזה
43 כי
מלכת
דרום
בא
מרחוק
ארצה
כדי
לשמוע
את
חכמת
שלמה
ואולם
הנה
יש
כאן
מי
שגדול
ממלכת
דרום
44 אז
אמר
אמר
לבית
הזה
ובשובו
הוא
מוצא
אותו
ריק
45 אם
הוא
יבוא
ויגלה
אותו
מטאטא
ומסודר
אז
הוא
מביא
אל
ביתו
שבעה
רוחות
אחרות
רעות
מן
הרוח
הראשונה
ומתיישבות
שם
ואז
נעשה
מצבו
הרע
מן
הראשון
46 בעוד
הוא
מדבר
אל
ההמון
הנה
עמדו
אמו
ואחיו
בחוץ
ורצו
לדבר
אליו
47 אמר
לו
אדם
אחד
הנה
אמך
ואחיך
עומדים
בחוץ
ורצו
לדבר
אליך
48 אולם
הוא
ענה
לו
מי
אמי
ומי
אחי
49 ובעוד
שהוא
מצביע
בידו
לעבר
תלמידיו
אמר
הנה
אמי
ואחי
50 כי
כל
אדם
שעושה
את
רצון
אבי
שבשמים
הוא
אחי
ואחותי
ואמי
51 ביום
ההוא
יצא
ישוע
מבית
אמו
ויושב
לו
לחוף
הים
52 אולם
הלכו
אליו
אנשים
רבים
ובעוד
הוא
יושב
בסירה
53 ובעוד
שהוא
מדבר
אל
אלה
הנה
בא
אל
הבית
ואמר
אל
הנוכחים
54 ובעוד
שהוא
מלמד
אל
תלמידיו
הגיעו
אל
שפת
הים
55 ובעוד
שהוא
מדבר
אל
אנשים
רבים
הגיעו
אל
שפת
הים
56 ובעוד
שהוא
מדבר
אל
אנשים
רבים
הגיעו
אל
שפת
הים
57 ובעוד
שהוא
מדבר
אל
אנשים
רבים
הגיעו
אל
שפת
הים
58 ובעוד
שהוא
מדבר
אל
אנשים
רבים
הגיעו
אל
שפת
הים
59 ובעוד
שהוא
מדבר
אל
אנשים
רבים
הגיעו
אל
שפת
הים

13

1 ביום
ההוא
יצא
ישוע
מבית
אמו
ואחיו
ויושב
לו
אל
הים
2 ובעוד
שהוא
יושב
לו
אל
הים
נקהלו
אליו
אנשים
רבים
ולא
נותר
מקום
לעמוד
בחוץ
3 ויאמר
אליהם
בדברים
רבים
לאמר:
הנה
יצא
הזורע
לזרוע
זרעו
4 ובעוד
שהוא
זורע
נפלו
חלק
מן
הזרעים
אל
ידי
דרך
ובאו
העופות
ואכלו
אותם
5 חלק
אחר
נפל
אל
ידי
אבן
ובמקום
הזה
לא
היה
אדמה
רבה
ומיד
הצמיח
6 אולם
לאחר
שהשמש
זרחה
נבלו
ויבשו
7 חלק
אחר
נפל
אל
ידי
הקוצים
ואלה
גדלו
ואחזו
בזרעים
8 אולם
חלק
אחר
נפל
אל
ידי
אדמה
טובה
ונתן
פרי
מאה
פעמים
ושל
שישים
ושל
שלושים
9 ומי
שיש
לו
אזניים
לשמוע
ישמע
10 ואז
ניגשו
אליו
תלמידיו
ואמרו
לו
מדוע
אתה
מדבר
אל
ההמון
בדברים
11 הוא
הסביר
לו
אמר
לכם
כי
לכם
ניתן
לדעת
את
סודות
מלכות
השמים
אולם
לא
לכולם
12 כי
מי
שיש
לו
ישלם
לו
ויוסיף
לו
ומי
שאין
לו
ייקח
ממנו
גם
מה
שיש
לו
13 אני
מדבר
אליהם
בדברים
אלה
מפני
שהם
מביטים
ואינם
רואים
ומקשיבים
ואינם
שומעים
ואינם
מבינים
14 ובאמת
בם
מתקיים
הכתוב
אשר
אומר
לאמר
בפי
ישעיהו
הנביא
15 כי
לבם
הפך
לבלתי
רגיש
ואזניהם
כבדות
לשמוע
ועיניהם
עצומות
פן
יראו
בעיניהם
ויבינו
בלבם
ויחזרו
בתשובה
ואני
ארפא
אותם
16 אולם
אשרי
אתם
שעיניכם
רואות
ואזניכם
שומעות
17 כי
אמרתי
אמת
לכם
רבים
נביאים
וצדיקים
רבו
לראות
את
אשר
אתם
רואים
ולא
ראו
ולשמוע
את
אשר
אתם
שומעים
ולא
שמעו
18 ואתם
שמעתם
מה
פירוש
המשל
הזה
אם
לא
תבינו
איך
אפשר
לכם
לדעת
את
כל
המשלים
19 כל
אדם
אשר
שומע
את
דבר
המלכות
ואינו
מבין
אותו
בא
הרע
ומחטף
את
אשר
נזרע
בלבו
זהו
הזרע
אשר
נזרע
בדרך
20 ומי
שנזרע
בסלע
הוא
אדם
אשר
שומע
את
דבר
המלכות
ומקבל
אותו
מיד
בשמחה
21 אולם
אין
לו
שורש
בתוכו
ולכן
הוא
נמשך
אל
הדברים
הרעים
ונפל
מן
הדרך
22 ומי
שנזרע
בקוצים
הוא
אדם
אשר
שומע
את
דבר
המלכות
אולם
הדאגות
לעולם
הזה
ותאוות
הבצע
מונעות
אותו
מלהבין
23 ומי
שנזרע
בקרקע
הטובה
הוא
אדם
אשר
שומע
את
דבר
המלכות
ומבין
אותו
ומביא
פרי
מאה
פעמים
ושל
שישים
ושל
שלושים
24 אמר
להם
משל
אחר
ואמר
כי
מלכות
השמים
דומה
לאדם
אשר
זרע
זרעים
טובים
בשדה
שלו
25 אולם
בעוד
האנשים
ישנים
בא
אויב
ואויב
אחר
וזרע
זרעים
רעים
בין
הזרעים
26 אולם
כאשר
צמחו
הזרעים
הטובים
ונתן
פרי
הופיעו
גם
הזרעים
הרעים
27 אמרו
העבדים
לבעל
הבית
אדוני
הלא
זרעת
זרעים
טובים
בשדה
שלך
ומאין
הגיעו
הזרעים
הרעים
28 ענה
להם
בעל
הבית
אויב
אחד
עשה
זאת
29 אולם
אמר
לו
העבדים
רוצה
אתה
שנלך
ונאסוף
אותם
30 לא
כי
אם
נניח
לזרעים
הרעים
ונאסוף
אותם
יחד
עם
הזרעים
הטובים
ובעת
הקציר
אמר
לקוצרים
אל
תאספו
את
הזרעים
הרעים
בלבד
אלא
אספו
גם
את
הזרעים
הטובים
31 אמר
לו
משל
אחר
מלכות
השמים
דומה
לגרגר
חרדל
אשר
לקח
איש
ונטע
אותו
בשדה
32 הוא
אמנם
הזרע
הקטן
ביותר
מכל
הזרעים
אולם
כאשר
הוא
גדל
הוא
הופך
לעץ
גדול
ומגיע
לגובה
רב
ועופות
השמים
באים
ומקננים
בענפיו
33 ואמר
אליהם
משל
אחר
מלכות
השמים
דומה
לשאור
אשר
לקחה
אישה
ותערבה
בשלושה
מדות
קמח
עד
שהחמיץ
כולו
34 כל
אלה
דיבר
ישוע
אל
ההמון
בדברים
ולא
דיבר
אליהם
דבר
בלי
משל
35 כך
נתקיים
מה
שנאמר
בפי
הנביא
לאמר
אפתח
בדברים
משלים
ואגיד
דברים
נעלמים
מיום
הבריאה
36 אז
עזב
ישוע
את
ההמון
ונכנס
לבית
ותלמידיו
ניגשו
אליו
ואמרו
לו
הסבר
נא
לנו
את
המשל
על
הזרעים
הרעים
37 הוא
ענה
לאמר
הזורע
הטוב
הוא
בן
האדם
38 והשדה
הוא
העולם
הזרע
הטוב
הוא
בני
המלכות
והזרעים
הרעים
הם
בני
הרע
39 האויב
אשר
זרע
אותם
הוא
השטן
והקציר
הוא
סוף
העולם
והקוצרים
הם
המלאכים
40 כאשר
אספו
את
הזרעים
הרעים
ושרפו
אותם
באש
כך
יהיה
בסוף
העולם
41 בן
האדם
ישלח
את
מלאכיו
ואלה
יאספו
מתוך
מלכותו
את
כל
המכשולים
ואת
כל
אלה
אשר
עשו
רע
42 ויזרקו
אותם
לכבשן
האש
ושם
יהיה
בכי
וחרק
שיניים
43 אז
יזרחו
הצדיקים
כשמש
בתוך
מלכות
אביהם
ומי
שיש
לו
אזניים
לשמוע
ישמע
44 עוד
דומה
מלכות
השמים
לאוצר
אשר
הוסתר
בשדה
ואדם
אשר
מצאו
הסתיר
אותו
ומתוך
שמחתו
הלך
ומכר
את
כל
אשר
לו
ורכש
את
השדה
ההוא
45 עוד
דומה
מלכות
השמים
לסוחר
אשר
חיפש
פנינים
יפות
46 ומצא
פנינה
אחת
יקרת
ערך
ומתוך
שמחתו
הלך
ומכר
את
כל
אשר
לו
וקנה
את
הפנינה
ההיא
47 עוד
דומה
מלכות
השמים
לרשת
אשר
הוטלה
אל
הים
ואספה
דגים
מכל
המינים
48 ובעת
שהיא
מלאה
הוציאו
אנשים
אל
חוף
הים
ואספו
את
הדגים
הטובים
לכלים
ואת
הרעים
הטילו
אל
מחוץ
לים
49 כך
יהיה
בסוף
העולם
המלאכים
יבואו
ויבדילו
את
הרעים
מתוך
הצדיקים
50 ויזרקו
אותם
לכבשן
האש
ושם
יהיה
בכי
וחרק
שיניים
51 הבנתם
לכם
את
כל
אלה
אמר
לו
ישוע
ואמר
לו
כן
52 אז
אמר
אליהם
לכן
כל
סופר
אשר
הפך
לתלמיד
לשמים
דומה
לבעל
בית
אשר
מוציא
מאוצרו
דברים
חדשים
וישנים
53 ובעת
שסיים
ישוע
לדבר
משלים
אלה
עזב
אותם
54 ובא
אל
ארצו
ולימד
אל
אנשי
בית
הכנסת
ואנשים
רבים
נדהמו
מן
הדברים
אשר
דיבר
ואמרו
55 הלא
זה
בן
נגר
ואמו
מרים
ואחיו
יעקב
ויוסף
ושמעון
ויהודה
56 ואחיותיו
הלא
כולן
אתנו
ומאין
לו
כל
אלה
57 ולא
רצו
לקבל
אותו
ואולם
אמר
אליהם
ישוע
אין
נביא
בלי
כבוד
אלא
בארצו
ובבית
אביו
58 ולא
עשה
שם
הרבה
מעשים
גדולים
בגלל
חוסר
האמונה
שלהם

14

בשנת שתים ליואש בן יהואחז מלך ישראל מלך יואש בן יואש מלך יהודה׃ 2 בן עשרים ושש שנה היה יואש במלכו וחמש עשרה שנה מלך בירושלים ושם אמו יהואעדן מן־ירושלם׃ 3 ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו עשה ככל אשר עשה יואש אביו׃ 4 אמנם הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים בבמות׃ 5 ויהי כאשר חזק הממלכה בידו ויך את עבדיו המכים את־אביו המלך׃ 6 ואת־בניהם המתים לא המית כי־על־פי כתב תורת משה אשר־צוה יהוה לאמר לא־יומתו אבות על־בנים ובנים לא־יומתו על־אבות כי־איש בחטאו יומתו׃ 7 הוא־הכה את־אדום בגיא המלח עשרת אלפים ותפש את־הסלע במלחמה ויקרא שמה יקתאל עד היום הזה׃ 8 אז שלח יואש מלאכים אל־יהואחז בן־יהוא מלך־ישראל לאמר לכה נתראה פנים׃ 9 ויען יהואש מלך־ישראל אל־יואש מלך־יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל־הארז אשר בלבנון לאמר תן־בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון׃ 10 הכה הכיתה את־אדום לבבך תכבדך ושב־נא בביתך למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך׃ 11 ולא־שמע יואש כי מאת יהוה היה כי־לבקשה את־אלהי אדום׃ 12 ויעל יואש מלך־ישראל ויתראו פנים הוא ואמציה מלך־יהודה בבית־שמש אשר ליהודה׃ 13 ויגף יואש מלך־ישראל את־אמציה מלך־יהודה בן־יואש בן־אחזיה בבית־שמש ויבא ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה׃ 14 ולקח את־כל־הזהב והכסף וכל־הכלים הנמצאים בבית יהוה ובאוצר בית המלך וגם־בני־הערבים ויבא שמרונה׃ 15 ויתר דברי יואש אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם־אמציה מלך־יהודה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 16 וישכב יואש עם־אבתיו ויקבר בשמרון עם־מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו׃ 17 וחי אמציה בן־יואש מלך־יהודה אחרי מות יואש בן־יהואחז מלך־ישראל חמש עשרה שנה׃ 18 יתר דברי אמציה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 19 ויהי עליו קשר בירושלם ויברח לכישה וישלחו אחריו לכישה המתה׃ 20 וישאו אתו על־סוסים ויקבר בירושלם עם־אבתיו בעיר דוד׃ 21 וכל־העם לקחו את־עזריה בן־שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציה׃ 22 הוא בנה את־אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם־אבתיו׃ 23 בשנת חמש עשרה לאמציה בן־יואש מלך־יהודה מלך ירבעם בן־יואש מלך־ישראל בשמרון ארבעים ושנה׃ 24 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאת ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל׃ 25 הוא השיב את־גבול ישראל מלבוא חמת עד־ים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן־אמתי הנביא אשר מגת־חפר׃ 26 כי־ראה יהוה את־עני ישראל מר מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עוזר לישראל׃ 27 ולא־דבר יהוה עוד למחות את־שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד יואש בן־יואש׃ 28 יתר דברי יואש וכל־אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם־אמציה מלך־יהודה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 29 וישכב יואש עם־אבתיו עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו׃

ירבעם בן נבט אשר חטא את ישראל לחטא
את יהוה אלהי ישראל בחטאתם אשר חטאו
אשר הקים את ירבעם בן נבט אשר הדיח
את ישראל מאחרי יהוה ויחטיאם חטאה גדלה
15 בשנת שבע עשרה שנה לירבעם מלך
ישראל מלך אבים על יהודה שלשת
שנים בירושלים ושם אמו מעכה בת
אבשלום ויהי בכל חטאת אביו אשר חטא
לפניו לא היתה שלמה עם יהוה אלהיו
כדויד אביו כי אם בדבר אוריה החתי
רק בדבר יהוה לבלתי עשות הישר
בעיני יהוה כל ימי רחבעם ומלחמה היתה
בין רחבעם ובין ירבעם ויתר דברי אבים
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה ומלחמת אבים
וירבעם ויקבר אבים עם אבתיו בעיר
דוד וימלך אסא בנו תחתיו בשנת עשרים
ושנה לירבעם מלך ישראל ומלך אסא
בירושלים עשרים ואחת שנה ושם אמו
מעכה בת אבשלום ויעש אסא הישר
בעיני יהוה כדויד אביו ויבער הקדשים
מן הארץ ויסר את כל הגלולים אשר עשו
אבתיו גם את מעכה אמו הסיר מגבירה
אשר עשתה מפלצת לאשרה וכרת אסא
את מפלצתה ונחל קדרון שרף אך
הבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם
עם יהוה כל ימיו וכסף וזהב והכלים
אשר הקדיש אביו והקדיש הביא בית
יהוה ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא
מלך ישראל כל ימיהם ויעל בעשא מלך
ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי
תת יוצא ומבא לאסא מלך יהודה
ויקח אסא כל הכסף והזהב הנותר
באצרות בית יהוה ובאצרות בית המלך
ויתנם ביד עבדיו וישלחם המלך אסא
אל בן הדד בן טברמן בן חזיון מלך
ארם היושב בדמשק לאמר ברית ביני
וביניך ובין אבי ובין אביך הנה שלחתי
לך שחד כסף וזהב הבה הפר בריתך
את בעשא מלך ישראל וילך ממני
ויהי כשמע בן הדד אל המלך אסא
וישלח את שרי החילים אשר לו אל
ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן
ואת אבל בית מעכה ואת כל כנרות
על כל ארץ נפתלי 21 ויהי כשמע בעשא
ויבן את הרמה ויתר לבנות את הרמתים
אז המלך אסא הוציא את כל יהודה
אין נקי ויסעו את אבני הרמה ואת
עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם המלך
אסא את גבע בנימן ואת המצפה
ויתר דברי כל אסא וכל גבורתו וכל
אשר עשה וערי אשר בנה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה רק לעת זקנתו חלה את רגליו
ויקבר אסא עם אבתיו בעיר דוד
אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו
16 בשנת שתים לאסא מלך יהודה
מלך ישראל בשומרון ארבע ועשרים
שנה ויעש הרע בעיני יהוה בדרך
אביו ובדרך ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל ויהי מלחמה בין
בעשא מלך ישראל ובין אסא כל ימיהם
ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה
ויבן את הרמה לבלתי תת יוצא
ומבא לאסא מלך יהודה ויקח אסא
כל הכסף והזהב הנותר בבית יהוה
ובית המלך ויתנם ביד עבדיו וישלחם
המלך אסא אל בן הדד בן טברמן
בן חזיון מלך ארם הישב בדמשק
לאמר ברית ביני וביניך ובין אבי
ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף
וזהב הבה הפר בריתך את בעשא
מלך ישראל וישמע בן הדד אל המלך
אסא וישלח את שרי החילים אשר לו
אל ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן
ואת אבל בית מעכה ואת כל כנרות
על כל ארץ נפתלי 22 ויהי כשמע
בעשא ויחדל מבנות את הרמה
וישב בתרצה 23 ואסא המלך
הזכיר את כל יהודה אין נקי
אשר עשה ואת כל גבורתו וכל
אשר בנה הערים אשר בנה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה רק לעת זקנתו חלה את רגליו
24 ויישן אסא עם אבתיו ויקבר
אתו עם אבתיו בעיר דוד אביו
וימלך יהושפט בנו תחתיו 25 ונדב
בן ירבעם מלך על ישראל בשנת
שתים לאסא מלך יהודה ויהי מלך
על ישראל שנתים 26 ויעש הרע
בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו
אשר החטיא את ישראל 27 ויקשר
עליו בעשא בן אחיה למשפחת יששכר
ויכהו בעשא בגת פלשתים אשר
לפלשתים כי נדב וכל ישראל צרים
על גת 28 ויהי בשנת שלש
ועשרים לאסא מלך יהודה ויחיתהו
בעשא ויאבד תחתיו 29 ויהי
כמלכו ויכה את כל בית ירבעם
לא השאיר כל נשמה לירבעם עד
השמדו כדבר יהוה אשר דבר ביד
עבדו אחיה השילוני 30 בעבור
חטאות ירבעם אשר חטא ואשר
החטיא את ישראל בכעסו אשר כעס
את יהוה אלהי ישראל 31 ויתר
דברי נדב וכל אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל 32 ומלחמה היתה בין אסא
ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם
16 ויהי דבר יהוה אל יהוא בן חנני
אל בעשא לאמר 2 יען אשר הרימותיך
מן העפר ואתן אותך נגיד על עמי
ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחטיא
את עמי ישראל להכעיסני בחטאתם
הנני מבעיר אחרי בעשא ואחרי
בית ביתו והיתי את בית בעשא
כבית ירבעם בן נבט המת בעיר
יאכלו כלבים ומת בשדה יאכלו
עוף השמים 5 יתר דברי בעשא
וגבורתו אשר עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל
6 וישכב בעשא עם אבתיו ויקבר
בתרצה וימלך אלה בנו תחתיו
7 וגם ביד יהוא בן חנני הנביא היה
דבר יהוה אל בעשא ואל ביתו
מכל הרעות אשר עשה לעשות
הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשי
ידיו להיות כבית ירבעם ובעבור
אשר הכה אתו 8 בשנת עשרים
ושש לאסא מלך יהודה מלך אלה בן
בעשא על ישראל בתרצה שנתים
9 ויקשר עליו עבדו זמרי שר חצי
הרכב בהיותו בתרצה שתה שכר
בבית ארצא אשר על תרצה 10 ובא
זמרי והכהו וימתהו בשנת עשרים
ושבע לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו
11 ויהי כשבתו בשבתו על כסאו
כהכות בעשא כל בית בעשא לא
השאיר בו משתין בקיר וגאליו
ורעיהו 12 וישמד זמרי את כל בית
בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל בעשא
ביד יהוא הנביא 13 בעבור כל
חטאות בעשא וחטאות אלה בנו
אשר חטאו ואשר החטיאו את ישראל
להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם
14 ויתר דברי אלה בן בעשא
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל
15 בשנת שבע ועשרים לאסא מלך
יהודה מלך זמרי בתרצה שבעת
ימים והעם חנים על גבעתון אשר
לפלשתים 16 וישמע העם החנים
לאמר קשר זמרי ויכה גם את המלך
ויכרתו כל ישראל את עמרי שר
הצבא על ישראל ביום ההוא במחנה
17 ויעל עמרי מגבעתון וכל ישראל
עמו ויצרו על תרצה 18 ויהי כראות
זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל ארמון
בית המלך וישרף עליו את בית המלך
באש וימת 19 בחטאתו אשר חטא
לעשות הרע בעיני יהוה בלכתו בדרך
ירבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא
את ישראל 20 ויתר דברי זמרי
וקשרו אשר קשר הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל
21 אז יחלק העם ישראל לשתי
מחצית חצי העם היה אחרי תבני בן
גינת למליכו וחצי העם היו אחרי
עמרי 22 ויגברו העם אשר אחרי
עמרי על העם אשר אחרי תבני בן
גינת וימת תבני ויתי עמרי למלך
23 בשנת שלשים ואחת לאסא מלך
יהודה מלך עמרי על ישראל שתים
עשרה שנה בתרצה מלך שש שנים
24 ויקן את הר שמרון מאת שמר
בכסף שתים כסף הרים ויבן בהר
ויקרא את שם העיר אשר בנה על
שם שמר אדני ההר שמרון 25 ויעש
עמרי הרע בעיני יהוה והרע מאבתיו
26 וילך בכל דרך ירבעם בן נבט
ובחטאתו אשר החטיא את ישראל
להכעיס את יהוה אלהי ישראל
בהבליהם 27 ויתר דברי עמרי אשר
עשה וגבורתו אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל 28 ויישכב עמרי עם אבתיו
ויקבר בשמרון וימלך אחאב בנו
תחתיו 29 ואחאב בן עמרי מלך
על ישראל בשנת שלשים ושמנה
שנה לאסא מלך יהודה וימלך אחאב
בן עמרי על ישראל בתרצה עשרים
ושתים שנה 30 ויעש אחאב בן עמרי
הרע בעיני יהוה מכל אשר לפניו
31 והיה הנה בקל חטאת ירבעם בן
נבט הלך ויקח לו את איזבל בת
אתבעל מלך צידנים ויעבד את הבעל
וישתחו לו 32 ויקם מזבח לבעל
בית הבעל אשר בנה בבית שמרון
ויעש אשרה ויוסף אחאב לעשות
את הכעיס לאלהי ישראל מכל מלכי
ישראל אשר היו לפניו 33 בימיו
בנה חיאל בית הארלי בעבר יריחו
בבכרו יסדה ובשגיב בנו הצעיר
הציב דלתיה כדבר יהוה אשר דבר
ביד יהושע בן נון

ומלכו בכל ארצות הגוים אשר נתן לך
ה׳ אלהיך ונתן לך ה׳ אלהיך לגוי עליון
ולא לראש והיית רק למעלה ולא תהיה
למטה כי תשמע אל מצות ה׳ אלהיך
אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות
ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצה
אתכם היום ימין ושמאול ללכת אחרי
אלהים אחרים לעבדם ׃ ולהיה אם לא
תשמע בקול ה׳ אלהיך לשמר לעשות
את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך
היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך
׃ ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה
׃ ארור טנאך ומשארתך ׃ ארור פרי
בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרות
צאנך ׃ ארור אתה בבאך וארור אתה
בצאתך ׃ ישלח ה׳ בך את המארה
את המהומה ואת המגערת בכל משלח
ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך
מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני
׃ ידבק ה׳ בך את הדבר עד כלתו
אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה
לרשתה ׃ יכה ה׳ בשחין רע על הברכים
ועל השקים אשר לא תוכל להרפא
מכף רגלך ועד קדקדך ׃ ינהג ה׳ אתך
ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי
אשר לא ידעת אתה ואבתיך והעבדת
שם אלהים אחרים עץ ואבן ׃ והיית
לשמה למשל ולשנינה בכל העמים
אשר ינהג ה׳ אתך שמה ׃ זרע הרבה
תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו
׃ הארבה כרם תטע ועבדת לא תשתה
יין ולא תאגר כי תאכלנו תולעים
׃ זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא
תסוך כי ישר זיתך ׃ בנים ובנות
תולד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי
׃ כל עצך ופרי אדמתך יירש צלצל
׃ הגר אשר בקרבך יעלה עליך למעלה
למעלה ואתה תרד למטה ׃ הוא יהלוך
אליך ויעשך לראש ואתה תהיה לזנב
׃ אתה תהיה בעיר ברכה ואתה תהיה
בשדה ׃ ארור סלך ומרתך ׃ ארור
פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך
ועשתרות צאנך ׃ ארור אתה בבאך
וארור אתה בצאתך ׃ ישלח ה׳ בך
את המארה את המהומה ואת המגערת
בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך
ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך
אשר עזבתני ׃ ידבק ה׳ בך את הדבר
עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה
בא שמה לרשתה ׃ יכך ה׳ בדבר
ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב
ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך
׃ ויהיו שמיך אשר על ראשך נחשת
וארץ אשר תחתיך ברזל ׃ יתן ה׳
את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים
ירד עליך עד השמדך אתך ׃ יתנך
ה׳ נגף לפני אויביך דרך אחד תצא
אליהם ובשבעה דרכים תנוס לפניהם
והיית לזועה לכל ממלכות הארץ
׃ והיתה נבלתך למאכל לכל עוף
השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד
׃ יכך ה׳ בשחין מצרים בעפלים
ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא
׃ יכך ה׳ בשגעון ובעורון ובתמהון
לבב ׃ והיית מגשש בצהרים כאשר
יגשש העור באפלה ולא תצליח את
דרכיך והיית אך עשוק וגזול כל
הימים ואין מושיע ׃ ארש אישה
ואיש אחר ישכבנה בית בנה ולא
תשב בו כרם נטע ולא תחללנו ׃
שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו
חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך
צאנך נתנות לאויביך ואין לך מושיע
׃ בניך ובנותיך נתנים לעם אחר
ועיניך רואות והיו כלות אליהם כל
היום ואין כח בידך ׃ פרי אדמתך
ויגיעך יאכל עם אשר לא ידעת
והיית אך עשוק ורצוץ כל הימים
׃ ושגעת מראה עיניך אשר תראה
׃ יכך ה׳ בשחין רע על הברכים
ועל השקים אשר לא תוכל להרפא
מכף רגלך ועד קדקדך ׃ ינהג ה׳
אתך ואת מלכך אשר תקים עליך
אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך
והעבדת שם אלהים אחרים עץ
ואבן ׃ והיית לשמה למשל ולשנינה
בכל העמים אשר נדחך ה׳ שמה ׃
זרע הרבה תוציא השדה ומעט תאסף
כי יחסלנו הארבה ׃ כרם תטע
ועבדת לא תשתה יין ולא תאגר
כי תאכלנו התולעת ׃ זיתים יהיו
לך בכל גבולך ושמן לא תסוך
כי ישר זיתך ׃ בנים ובנות
תולד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי
׃ כל עצך ופרי אדמתך ירש הסלעם
׃ הגר אשר בקרבך יעלה עליך
למעלה למעלה ואתה תרד למטה
׃ הוא יהלוך אליך ויעשך לראש
ואתה תהיה לזנב ׃ תחת אשר לא
עבדת את ה׳ אלהיך בשמחה וב
׃ טוב לבב מרב כל הדברים
׃ ועבדת את אויבך אשר ישלחנו
ה׳ בך ברעב ובצמא ובערם
׃ ובחסר כל ונתן עול ברזל
על צוארך עד השמדך אתך ׃
ישא ה׳ אליך גוי מרחק מקצה
הארץ כאשר ידאה הנשר גוי
׃ אשר לא תשמע לשנו גוי עז
פנים אשר לא ישא פנים לזקן
׃ ולא יחן לנער ואכל פרי
בהמתך ופרי אדמתך עד אבדך
׃ אשר לא ישאיר לך דגן תירש
ויצהר שגר אלפיך ועשתרות
צאנך עד הפרידך אתך ׃ ואכלת
כל שפך בנך ובנתיך אשר נתן
לך ה׳ אלהיך בצר ומצוק אשר
יציק לך אויבך ׃ האיש הרך בך
והענג מאד תרע עינו באחיך
ובאשת חיקך ובשאר בניו אשר
יותיר ׃ מתת לאחד מהם מבשר
בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו
מאומה בצר ומצוק אשר יציק לך
אויבך בכל שעריך ׃ האשה הרכה
בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה
לשת על הארץ תרע עינה באיש
חיקה ובבנה ובבתה ׃ ובשליתה
היצאת מבין רגליה ובבניה אשר
תלד כי תאכלם מחסר כל בסתר
בצר ומצוק אשר יציק לך אויבך
בשעריך ׃ אם לא תשמר לעשות
את כל דברי התורה הזאת הכתובים
בספר הזה ליראה את השם הנכבד
והנורא הזה את ה׳ אלהיך ׃ והפליא
ה׳ את מכתך ואת מכות זרעך מכות
גדלות ונאמנות ומחלאים רעים
ונאמנים ׃ והשיב בך את כל מדוי
מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו
בך ׃ גם כל חלי וכל מכה אשר לא
כתוב בספר התורה הזאת יעלם ה׳
עליך עד השמדך אתך ׃ ונשארתם
במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי
השמים לרב כי לא שמעת בקול ה׳
אלהיך ׃ והיה כאשר שש ה׳ עליכם
לטוב ולהרבות אתכם כן ישיש ה׳
עליכם להאבד אתכם והנתקתם מעל
האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה
׃ והפיצך ה׳ בכל העמים מקצה
הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם
אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה
ואבתיך עץ ואבן ׃ וגם בגוים האלה
לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך
ונתן ה׳ לך שם רגז ואכזבת עינים
ודאבון נפש ׃ והיו חייך תלאים
לנגדך ופחדת לילה ויומם ולא
תאמין בחייך ׃ בבקר תאמר מי יתן
ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד
לבבך אשר תפחד ומראה עיניך אשר
תראה ׃ ׃ והשיבך ה׳ מצרים באניות
בדרך אשר אמרתי לך לא תוסף עוד
לראתה ׃ ׃ ׃

אמר אל אחיו אם אין כסף בידי 2 ואיש מן הבור
אשר בו אלף ומאתים שקלים כסף ויעבר עליו
ראובן ויקרע את בגדיו 3 וישב אל אחיו ויאמר
הילד איננו ואני אנה אני בא 4 ויקחו את כתנת
יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת
בדם 5 ושלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם
ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא
אם לא 6 ויכיר בה ויאמר כתנת בני חיה רעה
אכלה טרף יוסף נפרף טרף 7 ויקרע יעקב שמלתיו
וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים
8 ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאן
להנחם ויאמר כי אל בני אבל אל שאולה
ויבך אתו אביו 9 והמדנים מכרו אתו אל מצרים
לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים 10 ויהי בעת
ההיא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי
ושמו חירה 11 וירא שם יהודה בת איש כנעני
ושמו שוע ויקחהו ויבא אליה 12 והרה עוד
ותלד בן ויקרא שמו ער 13 ותהר עוד ותלד בן
ותקרא שמו אונן 14 ותסף עוד ותלד בן ותקרא
שמו שלה והיא היה בכזיב בלדתה אתם
15 ויקח יהודה לער בכרו אשה ושמה תמר
16 ויאמר יהודה לתמר כלתו לכי שבי אלמנה
בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן
אמות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית
אביה 17 ותרב הימים ותמת בת שוע אשת
יהודה ויתנחם יהודה ויעל אל גזזי צאנו
הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה 18 ויגד
ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה
הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף
19 היא הוצאה ותשלח אל חותנה לאמר
מאיש אשר אלה לו אנכי הרה ויאמר הכר נא
למי החתם והפתיל והמטה האלה 20 ויכר
יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה
לשלה בני ולא יסף עוד לדעת אתה 21 ויאמר
אנשי מקומה לאמר לא היתה בזה קדשה
22 וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם
אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה
23 ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז
הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתיה
24 ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר
זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים
ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף 25 היא
מוצאת והיא שלחה אל חותנה לאמר
מאיש אשר אלה לו אנכי הרה ויאמר
הכר נא למי החתם והפתיל והמטה האלה
26 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן
לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה
27 ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה
28 והיה בלדתה ויתן יד ותקח המילדת
ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה
29 והיה כאשר משך ידו והנה יצא אחיו
ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו
פרץ אחר כן יצא אחיו אשר על ידו שני
ותקרא שמו זרח

19 ויהוסף הורד מצרים וקנהו פוטיפר
סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד
הישמעאלים אשר הורדו שמה

ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו
ויט עד איש עדלמי ושמו חירה 2 וירא
שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע
ויקחהו ויבא אליה 3 והרה ותלד בן
ויקרא את שמו ער 4 ותהר עוד ותלד בן
ותקרא שמו אונן 5 ותסף עוד ותלד בן
ותקרא שמו שלה והיא היה בכזיב בלדתה
אתם 6 ויקח יהודה לער בכרו אשה
ושמה תמר 7 ויהי ער בכור יהודה רע
בעיני יהוה וימתהו יהוה 8 ויאמר יהודה
לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה
זרע לאחיך 9 וידע אונן כי לו לא יהיה
הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת
ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו 10 וירע
בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו
11 ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה
בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן
ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב
בית אביה 12 ורבו הימים ותמת בת שוע
אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל אל גזזי
צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה
13 ויגד ליהודה לאמר הנה חמיך עלה
תמנתה לגז צאנו 14 ותסר בגדי אלמנתה
מעליה ותכס בצעיף ותתעט ותשב בפתח
עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי
גדל שלה ולא נתן אתה לאשה 15 ויראה
יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה
16 ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא
אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא
ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי
17 ויאמר אני אשלח גדי עזים מן הצאן
ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך
18 ויאמר מה הערבון אשר אתן לך
ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך
ויתן לה ויבא אליה ותהר לו 19 ותקם
ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי
אלמנותה 20 ויהודה שלח את גדי העזים
ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד
האשה ולא מצאה 21 וישאל את אנשי
מקומה לאמר איה הקדשה היא בעינים
על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה
22 ותשב אל יהודה ותאמר לא מצאתיה
וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה
קדשה 23 ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה
לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא
מצאתיה 24 ויהי כמשלש חדשים ויגד
ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה
הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה
ותשרף 25 היא מוצאת והיא שלחה אל
חותנה לאמר מאיש אשר אלה לו אנכי
הרה ויאמר הכר נא למי החתם והפתיל
והמטה האלה 26 ויכר יהודה ויאמר
צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה
בני ולא יסף עוד לדעתה 27 ויהי בעת
לדתה והנה תאומים בבטנה 28 והיה
בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר
על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה
29 והיה כאשר משך ידו והנה יצא אחיו
ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו
פרץ אחר כן יצא אחיו אשר על ידו שני
ותקרא שמו זרח

30 הנה כבוד ה׳ אלהי ישראל עמד מימין המזבח הקטן׳ ואני
31 ראיתי ארבעה אנשים עומדים מן הצד הצפוני של המזבח׳
ואחד מהם לבוש בד׳ ובמותניו כלי סופר׳ ואלה דברי
32 הנביא׳ ראיתי ארבעה אנשים עומדים מן הצד הצפוני
33 של המזבח׳ ובידם כלי נגן׳ ומן הצד הדרומי
34 עמדו אנשים׳ ובידם כלי נגן׳ ומן הצד המזרחי
35 (aiōn g165) עמדו אנשים׳ ובידם כלי נגן׳ ומן הצד המערבי
36 (aiōn g165) עמדו אנשים׳ ובידם כלי נגן׳ ומן הצד הצפוני
37 עמדו אנשים׳ ובידם כלי נגן׳ ומן הצד הדרומי
38 עמדו אנשים׳ ובידם כלי נגן׳ ומן הצד המזרחי
39 עמדו אנשים׳ ובידם כלי נגן׳ ומן הצד המערבי
40 עמדו אנשים׳ ובידם כלי נגן׳ ומן הצד הצפוני
41 עמדו אנשים׳ ובידם כלי נגן׳ ומן הצד הדרומי
42 עמדו אנשים׳ ובידם כלי נגן׳ ומן הצד המזרחי
43 עמדו אנשים׳ ובידם כלי נגן׳ ומן הצד המערבי
44 ראיתי ארבעה אנשים׳ ובידם כלי נגן׳ ומן הצד הצפוני
45 עמדו אנשים׳ ובידם כלי נגן׳ ומן הצד הדרומי
46 עמדו אנשים׳ ובידם כלי נגן׳ ומן הצד המזרחי
47 עמדו אנשים׳ ובידם כלי נגן׳ ומן הצד המערבי
ראיתי אנשים׳ ובידם כלי נגן׳ ומן הצד הצפוני׳ ומן הצד הדרומי׳
ומן הצד המזרחי׳ ומן הצד המערבי

ויעבדו אתם ויהי אם לא תעזבו אתו
לעזב אתכם׃ 25 ויהי אם תדבקו בדבר
הטוב אשר אנכי מצוה אתכם לעשות
אשר צוה יהוה אלהיכם אז יוסיף יהוה
לגרש את כל הגוים האלה מלפניכם
והורשתם גוים גדלים ועצומים ממכם׃
26 כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו
לכם יהיה מן המדבר והלבנון ומן הנהר
נהר פרת עד הים האחרון יהיה גבולכם׃
27 לא יתיצב איש לפניכם כל ימי חייכם
כאשר היה עם משה כן אהיה עמך לא
ארפך ולא אעזבך׃ 28 חזק ואמץ כי אתה
תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי
לאבתם לתת להם׃ 29 רק חזק ואמץ
לשמר לעשות ככל התורה אשר צוה אתכם
משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאל
למען תשכיל בכל אשר תלך׃ 30 לא
ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו
יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל
הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז
תשכיל׃ 31 הלא צויתיך חזק ואמץ אל
תערץ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך
בכל אשר תלך׃ 32 ויצו יהושע את שטרי
העם לאמר׃ 33 עברו בקרב המחנה וצוו
את העם לאמר הכינו לכם צידה כי
בעוד שלשת הימים האלה אתם עברים
את הירדן הזה לבוא לרשת את הארץ
אשר יהוה אלהיכם נתן לכם׃ 34 ויאמר
יהושע אל הכהנים לאמר קחו את ארון
הברית ולכו לפני העם׃ 35 ויעברו
הכהנים נשאי הארון לפני העם׃
36 ויהי כאשר נסע העם מאהליו לעבר
את הירדן והכהנים נשאי הארון לפני
העם׃ 37 וכאשר באו נשאי הארון עד
הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבלו
בקצה המים ויעמדו הכהנים נשאי הארון
בתוך הירדן׃ 38 ויהי כאשר עברו כל
העם לעבר הירדן ויהוה אמר אל יהושע
לאמר׃ 39 קח לך מן העם אנשים
שנים עשר איש איש שבט שבט׃
40 ויהי כאשר עברו כל העם ויהוה אמר
אל יהושע לאמר׃ 41 ויקרא יהושע
אל שנים עשר האנשים אשר הכין מאת
בני ישראל איש איש שבט שבט׃
42 ויאמר אליהם יהושע לאמר עברו
לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן
והרימו אתם איש אבן על שכמו׃
43 למען תהיה זאת אות בקרבכם כי
ישאלו בניכם מחר לאמר׃ 44 והיה
הדברים האלה אשר הקים יהושע לאמר
אל בני ישראל עד עולם׃ 45 ויהי
כאשר עברו כל העם ויעבר ארון יהוה
ועברו לפניכם׃ 46 ויעבר הכהן
נשא הארון לפני העם׃ 47 ויהי
כאשר עברו הכהנים נשאי הארון מתוך
הירדן כפות רגלי הכהנים נשאי הארון
אל היבשה׃ 48 ויהי כאשר עברו
כל הגוי׳ ויעבר ארון יהוה ופני הכהן
לפני העם׃ 49 ויעברו בני ראובן
ובני גד וחצי שבט המנשה חמשים
אלף איש חלוצים לפני בני ישראל
כאשר דבר אליהם משה׃ 50 ויעברו
אל מול יהוה לקראת המלחמה
ירדנה יריחו׃ 51 ויהי ביום ההוא
גדל יהוה את יהושע בעיני כל
ישראל ויראו אתו כאשר יראו את
משה כל ימי חייו׃ 52 ויאמר יהוה
אל יהושע׃ 53 אמר אל הכהנים
נשאי הארון לאמר עלו מן הירדן׃
54 ויהי כאשר עלו הכהנים נשאי
הארון מן הירדן׃ 55 ויהי כאשר
עלו הכהנים נשאי הארון מן הירדן
ויהי כף רגלי הכהנים נשאי הארון
ליבשה׃ 56 ויהי ביום ההוא
לאמר׃ 57 ויאמר יהוה אל יהושע
לאמר׃ 58 ויהי כאשר עברו כל
העם ויהי כאשר עברו נשאי הארון
לפני העם׃ 59 ויהי ביום ההוא
לאמר׃ 60 ויעלו מן הירדן עשרת
אלפים איש לצבא׃ 61 ויהי ביום
ההוא גדל יהוה את יהושע בעיני כל
ישראל ויראו אתו כאשר יראו את
משה כל ימי חייו׃

23 ויהי אחרי הרבות הימים אשר
הניח יהוה לישראל מכל אויביהם
מסביב ויהושע זקן בא בימים׃
2 ויקרא יהושע לכל ישראל לזקניו
ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויאמר
אליהם אני זקן בא בימים׃ 3 ואתם
ראיתם את כל אשר עשה יהוה אלהיכם
לכל הגוים האלה מפניכם כי יהוה
אלהיכם הוא הנלחם לכם׃ 4 ראו
הפלתי אתכם אתכם לנחלה לשבטיכם
את הגוים הנכרתים אשר נשארו
ואת כל אשר הכרתי מן הירדן ועד
הים הגדול׃ 5 ויהוה אלהיכם הוא
יהדפם מפניכם והורשתם את ארצם
כאשר דבר יהוה אלהיכם אליכם׃
6 ואתם חזקו מאד לשמר ולעשות
את כל הכתוב בספר תורת משה
לבלתי סור ממנו ימין ושמאל׃
7 לבלתי באת בגוים האלה הנשארים
אתכם אלה לא תזכרו ובשמם לא
תשבעו ולא תעבדם ולא תשתחוו
להם׃ 8 כי אם ביהוה אלהיכם
תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה׃
9 והורישו יהוה מפניכם גוים גדלים
ועצומים ואתם לא עמד איש בפניכם
עד היום הזה׃ 10 איש אחד מכם
ירדף אלף כי יהוה אלהיכם הוא
הנלחם לכם כאשר דבר לכם׃
11 ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה
את יהוה אלהיכם׃ 12 כי אם שוב
תשובו ודבקתם בשארית הגוים האלה
הנשארים אתכם והתחתנתם בהם
ובאתם בהם והם בכם׃ 13 דע תדעו
כי לא יוסיף יהוה אלהיכם להורישם
מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש
ולשוט בצדיכם ולצנינים בעיניכם
עד אבדכם מעל האדמה הטובה
אשר נתן לכם יהוה אלהיכם׃
14 והנה אנכי הולך היום בדרך כל
הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל
נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל
הדברים הטובים אשר דבר יהוה
אלהיכם עליכם הכל באו לכם לא
נפל מהם דבר אחד׃ 15 והיה כאשר
בא עליכם כל הדבר הטוב אשר דבר
יהוה אלהיכם אליכם כן יביא יהוה
עליכם את כל הדבר הרע עד השמדו
אתכם מעל האדמה הטובה אשר נתן
לכם יהוה אלהיכם׃ 16 בעברכם את
ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם
והלכתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחויתם להם אף יהוה חרה בכם
ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה
אשר נתן לכם׃

24 ויקבץ יהושע את כל שבטי
ישראל שכמה ויקרא לזקני ישראל
ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו
לפני האלהים׃ 2 ויאמר יהושע אל כל
העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר
הנהר הרו אבתיכם מעולם תרח אבי
אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים
אחרים׃ 3 ואקח את אביכם את אברהם
מעבר הנהר והולך אתו בכל ארץ כנען
וארבה את זרעו ואתן לו את יצחק׃
4 ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו
ואתן לעשו את הר שעיר לרשתו
ויעקב ובניו ירדו מצרים׃ 5 ואשלח
את משה ואהרן ואגף את מצרים
כאשר עשיתי בקרבו ואחרי כן הוצאתי
אתכם׃ 6 ואוציא את אבתיכם ממצרים
ותבאו הים ורדפו מצרים אחרי אבתיכם
ברכב ובפרשים׃ 7 ויצעקו אל יהוה
וישם מאפל בינכם ובין המצרים
והביא עליהם את הים וכסהם עיניכם
ראות את אשר עשיתי במצרים ותשבו
במדבר ימים רבים׃ 8 והבא אתכם
אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן
וילחמו אתכם ואתן אתם בידכם
וירשתם את ארצם והשמדתי אתם
מפניכם׃ 9 ויקם בלק בן צפור מלך
מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא
לבלעם בן בעור לקלל אתכם׃
10 ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל
בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את
הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך׃
11 ותעברו את הירדן ותבאו אל יריחו
וילחמו בכם בעלי יריחו האמרי
והפרזי והכנעני והחתי והגרגשי
והחוי והיבוסי ואתן אתם בידכם׃
12 ואשלח לפניכם את הצרעה
וגרשה מפניכם שני מלכי האמרי
לא בחרבך ולא בקשתך׃ 13 ואתן
לכם ארץ אשר לא יגעתם בה וערים
אשר לא בניתם וישבתם בהן כרמים
וזיתים אשר לא נטעתם אתם אכלים׃
14 ועתה יראו את יהוה והעבדו אתו
בתמים ובאמת והסירו את אלהים
אשר עבדו אבתיכם בעבר הנהר
ובמצרים ועבדו את יהוה׃
15 ואם רע בעיניכם לעבד את יהוה
בחרו לכם היום את מי תעבדו אם
את אלהים אשר עבדו אבתיכם אשר
בעבר הנהר ואם את אלהי האמרי
אשר אתם יושבים בארצו ואני וביתי
נעבד את יהוה׃ 16 ויען העם ויאמר
חלילה לנו מעזבנו את יהוה לעבד
אלהים אחרים׃ 17 כי יהוה אלהינו
הוא המעלה אתנו ואת אבתינו מארץ
מצרים מבית עבדים ואשר עשה לעינינו
את האתות הגדלות האלה׃
18 ויהוה גרש מלפנינו את כל העמים
ואת האמרי יושב הארץ גם אנחנו
נעבד את יהוה כי הוא אלהינו׃
19 ויאמר יהושע אל העם לא תוכלו
לעבד את יהוה כי אלהים קדשים הוא
אל קנא הוא לא יסלח לפשעיכם
וחטאתיכם׃ 20 כי יעזבו את יהוה
ועבדו אלהי נכר והרע והכלה אחרי
אשר הטיב עמכם׃ 21 ויאמר העם
אל יהושע לא כי את יהוה נעבד׃
22 ויאמר יהושע אל העם עדים אתם
בכם כי אתם בחרתם לכם את יהוה
לעבד אתו ויאמרו עדים אנחנו׃
23 ועתה הסירו את אלהי הנכר אשר
בתוככם והטו את לבבכם אל יהוה
אלהי ישראל׃ 24 ויאמר העם אל
יהושע את יהוה אלהינו נעבד ובקולו
נשמע׃ 25 וכרת יהושע ברית לעם
ביום ההוא וישם לו חק ומשפט
בשכם׃ 26 ויכתב יהושע את הדברים
האלה בספר תורת אלהים ויקח אבן
גדולה ויקימהו שם תחת האלה
אשר במקדש יהוה׃ 27 ויאמר יהושע
אל כל העם הנה האבן הזאת תהיה בנו
לעדה כי היא שמעה את כל אמרי יהוה
אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה פן
תכחשון באלהיכם׃ 28 וישלח יהושע
את העם איש לנחלתו׃ 29 ויהי
אחרי הדברים האלה ויהי יהושע בן
נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים
ויקברו אתו בגבול נחלתו בתמנת סרח
אשר בהר אפרים מצפון להר געש׃
30 וגם אלעזר בן אהרן מת ויקברו
אתו בגבעת פנחס בנו אשר נתן לו
בהר אפרים׃ 31 ויעבד ישראל את יהוה
כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר
האריכו ימים אחרי יהושע אשר ידעו
את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל׃
32 ואת עצמות יוסף אשר העלו בני
ישראל ממצרים קברו בשכם בחלקת
השדה אשר קנה יעקב מאת בני חמור
אבי שכם בכסף קשיטה והיו לבני יוסף
לנחלה׃ 33 ואלעזר בן אהרן מת
ויקברו אתו בגבעת פנחס בנו אשר
נתן לו בהר אפרים׃

30 ואמר אדני אל אבי אם לא כי אם
לבבי אל בית אבי ואל משפחתי
31 ולא תלך לקחת אשה לבני מבנות
הכנעני אשר אנכי יושב בארצו׃
32 ואבא היום אל העין ואמרתי
יהוה אלהי אדני אברהם אם נא
33 אתה מצליח דרכי אשר אנכי הלך
עליה הנה אנכי נצב על עין המים
ויהי העלמה היצאת לשאב ואמרתי
אליה השקיני נא מעט מים מכדך
34 ואמרה אלי גם אתה שתה וגם
לגמליך אשאב עד אשר כלו השתות
לשתות׃ 35 ואמר אלי עבד אברהם
אנכי׃ 36 ויהוה ברך את אדני מאד
ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב
ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים׃
37 ותלד שרה אשת אדני בן לאדני
אחרי זקנתה׃ 38 ויספר העבד לו
את כל הדברים אשר עשה׃ 39 ואמר
אלי אולי לא תלך האשה אחרי׃
40 ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי
לפניו׃ 41 אז תנקה מאלתי כי תבוא
אל משפחתי ואם לא יתנו לך׃
42 ואבא היום אל העין ואמרתי
יהוה אלהי אדני אברהם אם נא
43 הנה אנכי נצב על עין המים
והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי
אליה אם נא מעט מים מכדך
44 ואמרה אלי גם אתה שתה וגם
לגמליך אשאב הוא האשה אשר
הכין יהוה לבן אדני׃ 45 ואני
טרם אכלה לדבר אל לבי והנה
רבקה יצאת וכדה על שכמה
ותרד העין׃ 46 ואמר לה אשתה
נא ותמהר כדך מעלי ותשק גם
גמליך אשקה אשתה וגם הגמלים
השקתה׃ 47 ואשאל אותה ואמר
בת מי את ותאמר בת בתואל
בן נחור אשר ילדה לו מלכה׃
48 ואקד אף ואשתחו ליהוה
ואברך את יהוה אלהי אדני
אברהם אשר הנחני בדרך אמת
לקחת את בת אחי אדני לבנו׃
49 ועתה אם יש חסד ואמת
אתכם אדני הגידו לי ואם לא
הגידו לי ואסבה על ימין או
על שמאל׃ 50 ויען לבן ובתואל
ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא
נוכל דבר אליך רע או טוב׃
51 הנה רבקה לפניך קח ולך
ותהי אשת אדון בן לבנך כאשר
דבר יהוה׃ 52 ויהי כאשר שמע
עבד אברהם את דבריהם השתחו
ארצה ליהוה׃ 53 ויוצא העבד כלי
כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה
מגדנות גם לאחיה ולאמה׃
54 ויאכלו וישתו הוא והאנשים
אשר עמו וילינו ויקומו בבקר
ויאמר שלחוני לאדני׃ 55 ותאמר
אחיה ואמה תשב הנערה אתנו
ימים או עשור אחר תלך׃
56 ויאמר אליהם אל תאחרו אותי
והיהוה הצליח דרכי שלחוני
ואלכה אל אדני׃

24

57 ותאמרו נקרא לנערה ונשאלה
את פיה׃ 58 ותקרא לרבקה ותאמרו
אליה הלכת עם האיש הזה ותאמר
אלך׃ 59 וישלחו את רבקה אחתם
ואת מנקתה ואת עבד אברהם
ואנשיו׃ 60 ויברכו את רבקה
ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי
רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו׃
61 ותקם רבקה ונערותיה
ותרכבנה על הגמלים ותלכנה
אחרי האיש׃ ויקח העבד את רבקה
וילך׃ 62 ויצחק בא מבוא באר
לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב׃
63 ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות
ערב וישא עיניו וראה והנה גמלים
באים׃ 64 ותשא רבקה את עיניה
ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל׃
65 ותאמר אל העבד מי האיש הזה
הלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד
הוא אדני׃ ותקח הצעיף ותתכס׃
66 ויספר העבד ליצחק את כל
הדברים אשר עשה׃ 67 ויביאהו
יצחק האהלה שרה אמו ויקח את
רבקה ותהי לו לאשה ויאהבהו
ויתנחם יצחק אחרי אמו׃

ᚴᚱᚢᛋᛏᚢᚾᚴᚱᚢᛚᚴᚱ

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא אח עשו
יעקב נאם יהוה ואאהב את יעקב׃ 3 ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שמה ואת נחלתו לתנים מדבר׃ 4 כי תאמר אדום
רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס ונקראו להם גבול רשעה והעם אשר זעם יהוה
עדמו׃ 5 ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל גבול ישראל׃ 6 בן יכבד עבד את אדניו ואם אב איה כבודי
ואם אדנים איה יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך׃ 7 מגיש על מזבחי לחם
וגם אמרתם במה גאלנוך בהאמרכם שלחן יהוה נבזה הוא׃ 8 וכי תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחולה אין
טוב הקריבהו נא לפחתך הרצך אם פני׳ אם יקבל אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו נא את פני אל ויחנן לנו מידכם
היתה זאת אמר יהוה צבאות׃ 10 מי גם בכם ויסגר דלתים ולא תאירו מזבחי חנם אין חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה
לא ארצה מידכם׃ 11 כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום מוקטר מגיש לשמי ומנחה טהורה כי
גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני הוא מגואל ונובו נבזה׃ 13 ואמרתם
הנה מתלאה וגחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ופסח והבאתם את הקרבן הארצה מידכם׃ 14 וארור נוכל
אשר יש בעדרו זכר ונדר ומזבח לאדני מום׃ 15 מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃ 16 ועתה אליכם
הכהנים המצוה זאת׃ 17 אם לא תשימו ולא אם לא תשיתו לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה
ואת ברכותיכם ארה׃ 18 הן אני גערתי בזרע ופרש פרש על פניכם פרש חגיכם׃ 19 וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה
הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות׃ 20 בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתן לו מורא ויירא אותי ומפני שמי
נחת הוא׃ 21 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום והישר הלך אתי ורבים השיב מעון׃ 22 כי שפתי
כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ 23 ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה
שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 24 גם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי
ונשאתם פנים בתורה׃ 25 הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃ 26 בגדה
יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלים כי חלל יהודה קדש אשר אהב ובעל בת אל נכר׃ 27 ערר יהוה לאיש אשר יעשנה
ער ומענה מאהל יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות׃ 28 וזאת שנית תכסו דמעות את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות
אל המנחה ולקחת רצון מידכם׃ 29 ואמרתם על מה על כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה
וזאת חברתך ואשת בריתך׃ 30 הלא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואשת נעוריך
אל תבגד׃ 31 כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׃
32 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל עשה רע טוב בעיני יהוה והם בם הוא חפץ או איה אלהי
המשפט׃ 33 הנה אנכי שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר
אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 34 ומי מכיל את יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש צורף וכבורית מכבסים׃
35 וישב צורף וטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה׃ 36 ועריבה
ליהוה מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות׃ 37 וקרבתי אליכם למשפט והיה מהר עד עד בעל
אלה ואת הזנים ואת הנאפים ואת הנשבעים לשקר ונטו גר בלתי ירא אותי אמר יהוה צבאות׃ 38 כי אני יהוה לא שניתי
ואתם בני יעקב לא כלתם׃ 39 למן ימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות
ואמרתם במה נשוב׃ 40 היאנס אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה קבעתיך המעשר והתרומה׃ 41 בארור אתם
הגוי כולו קבעים אותי׃ 42 הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנו נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא
אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די׃ 43 וגערתי בעבורכם ולא ישחית לכם את פרי האדמה ולא
תשכל גפנכם בשדה אמר יהוה צבאות׃ 44 ואשרוכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות׃ 45 חזקו עלי
דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך׃ 46 אמרתם שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנים
מפני יהוה צבאות׃ 47 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשע גם בחנו אלהים ויפלטו׃ 48 אז נדברו יראי יהוה איש
אל רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו׃ 49 והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אני עשה
סגלה וחמלתי אותם כאשר יחמל איש את בנו העבד אשר יעבדנו׃ 50 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים
לאשר לא עבדו׃ 51 כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשי רשע קש ולהט אותם היום הבא אמר יהוה צבאות
אשר לא יעזב להם שרש וענף׃ 52 ולכם יראי שמי תזרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק׃
53 ועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות׃ 54 זכרו תורת משה עבדי אשר
צויתי אתו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים׃ 55 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול
והנורא׃ 56 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם׃

3 מחבר פרבתנות מעביר לפי הרוח בו לפי לא לא רק אם אחר
מלוה בעבר אחד לנו מלאך אחר אחר 2 מעבירים מעבירים מלאך אם
בעל לא מעבירה אחרים מלאך הרע בעבר רק רק לנו בחרנו
לפי מלאך אחרים לפי מלאך אחר בחר אחרי בחרנו מלאכים מלא מחבר בעד
לפי מלאך אחר בחר אחרי בחרנו מלאכים מלא מחבר בעד 3 מחבר מלאך
מעבר בעבר לא בעד לפי מלאך לא בעד לא רק לא אחר
מעבר בעבר לא בעד לפי מלאך לא בעד לא רק לא אחר 4 מלאך מתבלבל
מעבר מחבר מעבר מבחר פרבתנות לא בחר מחבר מבלבל מבחר אחר
בעבר מלאך אחרים מחבר מעבר מבלבל מבחר אחר בעבר מלאך אחרים מחבר מעבר מבלבל מבחר אחר
אחר בחר לפי מלאך לא בעד לא רק לא אחר 5 מבלבל
לבלבל מחבר מעבר לא מעביר אחר לפי מלאך לא בעד לא רק לא אחר
לבלבל מחבר מעבר לא מעביר אחר לפי מלאך לא בעד לא רק לא אחר 6 מלאך מתבלבל
מבחר אם מעבר מחבר לפי מלאך לא בעד לא רק לא אחר 7 אם מעבר מעבר לפי מלאך
מלאך אחר בעבר אחרים לא בחר מלאך לא בעד לא רק לא אחר 8 מלאך לפי בעד לפי מלאך
לבלבל מלאך אחר בחר מבחר אחר בעד לא לא אחר אחר מבחר
מבחר מלאך אחר בחר מבחר אחר בעד לא לא אחר אחר מבחר
פרבתנות אחר 9 מעבר לפי מלאך בעד מלאך אחר בחר מלאך
אחר בחר לפי מלאך לא בעד לא רק לא אחר מבחר אחר מלאך
אחר בחר מבחר אחר בעד לא לא אחר

36 ויבא אל־ירושלם ויעשה־פסח לאדני ויזבח שלמים
ויעשה משתה לכל עבדיו׃ 37 בחדש הראשון בעשרים
(aiōnios g166) יום לחדש היה דבר־יהוה אל־ישעיהו בן־אמוץ
לאמר׃ 38 לך ואמרת אל־חזקיהו כה אמר יהוה אלהי
דויד אביך יען אשר שמעתי את־תפלתך ראיתי
את־דמעתך הנני יסף על־ימיך חמש עשרה שנה׃ 39 וגם
מן־אשור אציל אתך ואת־העיר הזאת׃ ומגנותי
על־העיר הזאת למעני ולמען דוד עבדי׃ 40 ויהי
בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה ויך במחנה אשור
מאה שמנים וחמשה אלף׃ וישכימו בבקר והנה
כלם פגרים מתים׃ 41 ויסע ויבא סנחרב מלך־אשור
וישב בנינוה׃ 42 ויהי הוא משתחוה בית נסרך
אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכוהו בחרב
והם נמלטו ארצה אררט וימלך אסר־חדן בנו תחתיו׃
43 ויהי בעת ההוא חלה חזקיה למות ויבא אליו
ישעיהו בן־אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה
צו לביתך כי־מת אתה ולא תחיה׃ 44 ויסב חזקיה
פניו אל־הקיר ויתפלל אל־יהוה׃ 45 ויאמר יהוה
אל־ישעיהו׃ 46 אמר לך שב ואמרת אל־חזקיה נגיד
אלהי דויד אביך שמעתי את־תפלתך ראיתי
את־דמעתך הנני רפא לך ביום השלישי תעלה
בית יהוה׃ 47 ויוסף על־ימיך חמש עשרה שנה
ומן־אשור אציל אתך ואת־העיר הזאת׃ 48 ויאמר
ישעיהו קחו דבלת תאנים ויקחו וישמו על־השחין
ויחי׃ 49 ויאמר חזקיה אל־ישעיהו מה־האות כי
ארפא לי כי אעלה ביום השלישי בית יהוה׃
50 ויאמר ישעיהו זאת־לך האות מאת יהוה כי־יעשה
יהוה את־הדבר אשר דבר הלך עשר מעלות
אם־תשוב עשר מעלות׃ 51 ויאמר חזקיה נקל הוא
לנטות הצל עשר מעלות לא כי אם־תשוב עשר
מעלות׃ 52 ויזעק ישעיהו הנביא אל־יהוה
ויעל את־הצל במעלות אשר ירדה במעלות אחז
אחור עשר מעלות׃ 53 בעת ההיא שלח מרודך
בלאדן בן־בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה אל־
חזקיה כי שמע כי חלה חזקיה׃ 54 בימיו עלה
סנחריב מלך־אשור ויבא יהודה ויתן־לו מנחות
אל־ירושלם׃

5

1 בימיו חלה חזקיה למות ויבא אליו ישעיהו בן־אמוץ
הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי־
תמות אתה ולא תחיה׃ 2 ויסב חזקיה פניו אל־הקיר
ויתפלל אל־יהוה׃ 3 ויאמר אנה יהוה זכר־נא אשר
התהלכתי לפניך באמת ובלבב שלם והטוב בעיניך
עשיתי׃ ויבך חזקיה בכי גדול׃ 4 והי־כאשר לא־יצא
ישעיהו עד־חצר התיכנה ודבר־יהוה אליו׃
5 שוב ואמרת אל־חזקיה נגיד יהוה אלהי דויד
אביך שמעתי את־תפלתך ראיתי את־דמעתך
הנני רפא לך ביום השלשי תעלה בית יהוה׃
6 והוספתי על־ימיך חמש עשרה שנה ומן־כף
מלך־אשור אציל אתך ואת־העיר הזאת׃ וגנותי
על־העיר הזאת למען ולמען דוד עבדי׃ 7 ויאמר
ישעיהו קחו דבלת תאנים ויקחו וישמו על־
השחין ויחי׃ 8 ויאמר חזקיה אל־ישעיהו מה־
האות כי אעלה ביום השלישי בית יהוה׃
9 ויאמר ישעיהו זאת־לך האות מאת יהוה
כי־יעשה יהוה את־הדבר אשר דבר הנה־
אם־תלך הצל עשרה מעלות׃ 10 ויאמר
חזקיה נקל הוא לצל לנטות עשר מעלות
לא כי אם־ישוב הצל אחור עשר מעלות׃
11 ויקרא ישעיהו הנביא אל־יהוה וישב את־
הצל במעלות אחז אחור עשר מעלות׃
12 בעת ההיא שלח מרודך בלאדן בן־בלאדן
מלך בבל ספרים ומנחה אל־חזקיה כי שמע
כי חלה׃ 13 וישמע אליהם חזקיה ויראם את־
כל־בית נכתו את־הכסף ואת־הזהב ואת־
הבשמים ואת־שמן הטוב וכל־בית כליו
וכל־אשר נמצא באצרותיו לא־היה דבר
אשר לא־הראם חזקיה בביתו ובכל־ממשלתו׃
14 ויבא ישעיהו הנביא אל־המלך חזקיה
ויאמר אליו מה־אמרו האנשים האלה
ומאין באו אליך ויאמר חזקיה מארץ רחוקה
באו מבבל׃ 15 ויאמר מה־ראו בביתך ויאמר
חזקיה את־כל־אשר בביתי ראו לא־היה דבר
אשר לא־הראם׃ 16 ויאמר ישעיהו אל־חזקיה
שמע דבר־יהוה׃ 17 הנה ימים באים ונשא כל־
אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד־היום הזה
בבלה לא יותר אמר יהוה׃ 18 ומבניך אשר
יצאו ממך אשר תולד יקחו והיו סריסים
בהיכל מלך־בבל׃ 19 ויאמר חזקיה אל־ישעיהו
טוב דבר־יהוה אשר דברת ויאמר הלא אם־
שלום ואמת יהי בימי׃ 20 יתר דברי חזקיה
וכל־גבורתו וכל־אשר עשה את־הברכה
ואת־התעלה והבאיר את־המים העיר׃
21 ויישכב חזקיה עם־אבתיו׃ וימלך מנשה בנו
תחתיו׃

6

1 בן־שתים עשרה שנה מנשה בהיותו מלך
וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו
חפצי־בה׃ 2 ויעשה הרע בעיני יהוה כתועבות
הגוים אשר הורישם יהוה מפני בני ישראל׃
3 ויבן את־הבמות אשר אבד יחזקיה אביו
ויקם מזבחות לבעלים ויעשה אשרה כאשר
עשה אחאב מלך־ישראל׃ ויתפלל לכל־צבא
השמים ויעבדם׃ 4 ויבן מזבחות בבית יהוה
אשר אמר יהוה בירושלם אשים שמי׃
5 ויבן מזבחות לכל־צבא השמים בשתי
חצרות בית יהוה׃ 6 והעביר את־בנו באש
בגי בן־הנם ועונן וניחש וכשף ועשה אוב
וידעני הרבה עשה הרע בעיני יהוה להכעיסו׃
7 ופסל האשרה אשר עשה שם בבית אשר
אמר יהוה אל־דויד ואל־שלמה בנו בבית
הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל־שבטי ישראל
אשים את־שמי לעולם׃ 8 ולא אוסיף להניע את־
רגל ישראל מן־האדמה אשר העמדתי לאבתיהם
רק אם־ישמרו לעשות ככל אשר־צויתים
ולכל־התורה אשר צוה אותם עבדי משה׃
9 ולא שמעו ויתע מנשה אתם לעשות הרע
מגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל׃
10 ויאמר יהוה ביד עבדיו הנביאים לאמר׃
11 יען אשר עשה מנשה מלך־יהודה
התועבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי
אשר לפני ויחטא גם־את־יהודה בגלוליו׃
12 לכן כה־אמר יהוה אלהי ישראל הנני
מביא רעה על־ירושלם ויהודה אשר כל־שמעו
תצלינה שתי אזניו׃ 13 ונטיתי על־ירושלם
קו שומרון ומשקלת בית אחאב ומחיתי
את־ירושלם כאשר־ימחה את־הצלחת מחה
והפך על־פניה׃ 14 ונטשתי את־שארית נחלתי
ונתתים ביד־אויביהם והיו לבז ולמשסה לכל
אויביהם׃ 15 יען אשר עשו הרע בעיני
ויהיו מרגיזים אתי מיום צאת אבותם
ממצרים ועד־היום הזה׃ 16 וגם־דם נקי שפך
מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את־ירושלם
מפה אל־פה מלבד חטאתו אשר החטיא את־
יהודה לעשות הרע בעיני יהוה׃ 17 ויתר
דברי מנשה וכל־אשר עשה וחטאתו אשר חטא
הלוא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי
יהודה׃ 18 ויישכב מנשה עם־אבתיו ויקבר
בגן־ביתו בגן עזא וימלך אמון בנו תחתיו׃

אשר אתה אדון ראית ידעת מה אשר עשה דוד
בשביל אלהים ואמר אל אחיו אל תיראו
7 ויאמר לו אחיו אל מי הוא אשר הרגת
ומי הוא אשר הביאך הנה ומי אתה
8 ויאמר לו מה עשיתי עתה הלא דבר
9 ויסר מאתו אל אחר ויקרא אליו
גם אל אחר ויאמר כן לו ויענו אמרו
אל אחיו הלא אנחנו אשמים על אשר
10 ויאמר אליו יוסף אני יוסף
אחיכם אשר מכרתם אותי מצרים
11 ועתה אל תעצבו ואל יחר
בעיניכם כי מכרתם אותי הנה
12 ויאמר אליהם אל תיראו
13 ועתה אל תיראו אני אכלכל
אתכם ואת טפכם וינחם אותם
14 ויפל על צוארי בנימין אחיו
ויבך ובנימין בכה על צוארו
15 ויתר נשק לכל אחיו
ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו
אתו
16 ויהי הדבר נשמע בית פרעה
17 ויאמר פרעה אל יוסף
אמר אל אחיך זאת עשו טענו את
בעיר כנען
18 ומשם תקחו את אביכם
ואת בתיכם ובאתם אלי ואתנה לכם
19 ועתה צויתה זאת עשו
אמר אל אחיך אל תעשו
20 גם את כליכם אל תחס עין
21 ויעשו כן בני ישראל
ויתן יוסף לפי דבר פרעה
ויתן להם יוסף עגלות לטף
22 לכל איש ואיש נתן
לבגדים שלשת אלפים כסף
ולבנימין נתן שלש מאות
23 ולאביו שלח כזאת
עשרה חמרים נשאים מטוב
מצרים ועשרה אתנות נשאות
בר ולחם ומזון לאביו בדרך
24 ויתר שלח את אחיו
ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך
25 ויעלו מן מצרים
ויבאו אל ארץ כנען אל יעקב
אביהם
26 ויגידו לו לאמר עוד יוסף
חי ומשל בכל ארץ מצרים
ויפג לבו כי לא האמין להם
27 ויגידו אליו את כל דברי יוסף
אשר דבר אליהם ויראה את
העגלות אשר שלח יוסף לשאת
אתו ותחי רוח יעקב אביהם
28 ויאמר ישראל רב אלי עוד יוסף בני
חי אלכה ואראנו בטרם אמות
29 ויסע ישראל מבאר שבע
ויבאו בני ישראל את אביהם יעקב
30 ויראה אליו ויפל על צוארו
ויבך על צוארו עוד
31 ויאמר ישראל אל יוסף
אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך
כי עדיך חי
32 ויאמר יוסף אל אחיו
ואל בית אביו אעלה נא
ואגידה לפרעה ואמרה אליו
33 ויאמר אליו פרעה
34 יצו פרעה לתת לכם עגלות
לטף ונשיכם ונשאתם את אביכם
ובאתם
35 ונתתם אל פרעה
36 ויאמר יוסף אל אחיו
37 ויתן לכם אחים
38 ויאמר אליהם
39 ויתן לכם חלפות בגדים
40 ולבנימין נתן שלש מאות
41 ולאביו שלח כזאת
42 ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך
43 ויגרשו את אביו ויגרשו אחיו
44 ויאמר אליהם יוסף
45 ויאמר אליהם
46 ויאמר אליהם
47 ויאמר אליהם
48 ויאמר אליהם
49 ויאמר אליהם
50 ויאמר אליהם
51 ויאמר אליהם
52 ויאמר אליהם
53 ויאמר אליהם
54 ויאמר אליהם
55 ויאמר אליהם
56 ויאמר אליהם
57 ויאמר אליהם
58 ויאמר אליהם
59 ויאמר אליהם
60 ויאמר אליהם
61 ויאמר אליהם
62 ויאמר אליהם
63 ויאמר אליהם
64 ויאמר אליהם
65 ויאמר אליהם
66 ויאמר אליהם
67 ויאמר אליהם
68 ויאמר אליהם
69 ויאמר אליהם
70 ויאמר אליהם
71 ויאמר אליהם

7

ויאמר אליהם יוסף אל אחיו אני יוסף
2 ויבך בקול ויבכו מצרים ויבכו בית פרעה
3 ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף
4 אך אל אחי אל נא תגשו אלי
5 ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם
6 ויאמר אל אחיו אני יוסף
7 ויגש יוסף אל אביו ויגידו לו
8 ויאמר אל אחיו אני יוסף
9 ויאמר אל אחיו אני יוסף
10 ויאמר אל אחיו אני יוסף
11 ויאמר אל אחיו אני יוסף
12 ויאמר אל אחיו אני יוסף
13 ויאמר אל אחיו אני יוסף
14 ויאמר אל אחיו אני יוסף
15 ויאמר אל אחיו אני יוסף
16 ויאמר אל אחיו אני יוסף
17 ויאמר אל אחיו אני יוסף
18 ויאמר אל אחיו אני יוסף
19 ויאמר אל אחיו אני יוסף
20 ויאמר אל אחיו אני יוסף
21 ויאמר אל אחיו אני יוסף
22 ויאמר אל אחיו אני יוסף
23 ויאמר אל אחיו אני יוסף
24 ויאמר אל אחיו אני יוסף
25 ויאמר אל אחיו אני יוסף
26 ויאמר אל אחיו אני יוסף
27 ויאמר אל אחיו אני יוסף
28 ויאמר אל אחיו אני יוסף
29 ויאמר אל אחיו אני יוסף
30 ויאמר אל אחיו אני יוסף
31 ויאמר אל אחיו אני יוסף
32 ויאמר אל אחיו אני יוסף
33 ויאמר אל אחיו אני יוסף
34 ויאמר אל אחיו אני יוסף
35 ויאמר אל אחיו אני יוסף
36 ויאמר אל אחיו אני יוסף
37 ויאמר אל אחיו אני יוסף
38 ויאמר אל אחיו אני יוסף
39 ויאמר אל אחיו אני יוסף
40 ויאמר אל אחיו אני יוסף
41 ויאמר אל אחיו אני יוסף

אשר אלה אל אשר אשר אדבר אמר 8 ויען
אדם לאדבר אשר אדבר אל אדם לאמר אם
אל־מי 9 ואם־לא אמרתי אליך לא יבחל אלה
אשר אדבר אל־מי אמר־נא אם־לא אמרתי אליך
אשר־אדבר אל־מי 10 הן־לא אם־אלה אם־לא
אמרו־מה אל־לבם לא־אמרו אשר

מגיש מנחה ברצון לבני יהודה, וירושלם
כימי עולם וכשנים קדמוניות׃ 5 וקרבתי אליכם למשפט
ואהיה עד מהר לבעלי כשפים ולמנאפים
ולנשבעים לשקר ולעושקי שכר שכיר אלמנה
ויתום ולטה גר ולא יראו אותי אמר יהוה צבאות׃
6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם׃
7 למן ימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם
שובו אלי ואשובה אל יהוה צבאות ואמרתם במה
נשוב׃ 8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי
ואמרתם במה קבעתיך המעשר והתרומה׃ 9 בארה
אתם נארים והגוי כלה אתי׃ 10 הבו את כל המעשר
אל בית האוצר ויהי טרף בביתי והבחנו נא בזאת
אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות
השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די׃ 11 וגערתי
לכם באכל ולא ישחת לכם את פרי האדמה ולא
תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות׃
12 ואשרו אתכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ
אמר יהוה צבאות׃ 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה
ואמרתם מה נדברנו עליך׃ 14 אמרתם שוא עבד
אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו
קדרנית מפני יהוה צבאות׃ 15 ועתה אנחנו מאשרים
זדים גם נבנו עשי רשע גם בחנו אלהים ויפלטו׃
16 אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה
וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה
ולחשבי שמו׃ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ליום
אשר אני עשה segula והחמלתי עליהם כאשר יחמל
איש על בנו העבד אותו׃ 18 ושבתם וראיתם בין
צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו׃
19 כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים
וכל עשי רשע קש ולהט אותם היום הבא אמר
יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף׃
20 ולכם יראי שמי תזרח שמש צדקה ומרפא
בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק׃ 21 ועסותם
רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום
אשר אני עשה אמר יהוה צבאות׃ 22 זכרו תורת
משה עבדי אשר צויתי אתו בחרב על כל ישראל
חקים ומשפטים׃ 23 הנה אנכי שלח לכם את אליה
הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא׃
24 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבתם
פן אבוא והכיתי את הארץ חרם׃

9 כי הנה הבא יבער כתנור והיו כל זדים
וכל עשי רשע קש ולהטו אתם היום הבא אמר
יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף׃
2 ולכם יראי שמי תזרח שמש צדקה ומרפא
בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק׃ 3 ועסותם
רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום
אשר אני עשה אמר יהוה צבאות׃ 4 זכרו תורת
משה עבדי אשר צויתי אתו בחרב על כל ישראל
חקים ומשפטים׃ 5 הנה אנכי שלח לכם את אליה
הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא׃
6 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבתם
פן אבוא והכיתי את הארץ חרם׃ 7 למן ימי אבתיכם
סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה
אל יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב׃ 8 היקבע
אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם
במה קבעתיך המעשר והתרומה׃ 9 בארה אתם
נארים והגוי כלה אתי׃ 10 הבו את כל המעשר
אל בית האוצר ויהי טרף בביתי והבחנו נא בזאת
אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות
השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די׃ 11 וגערתי
לכם באכל ולא ישחת לכם את פרי האדמה ולא
תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות׃
12 ואשרו אתכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ
אמר יהוה צבאות׃ 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה
ואמרתם מה נדברנו עליך׃ 14 אמרתם שוא עבד
אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו
קדרנית מפני יהוה צבאות׃ 15 ועתה אנחנו מאשרים
זדים גם נבנו עשי רשע גם בחנו אלהים ויפלטו׃
16 אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה
וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה
ולחשבי שמו׃ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ליום
אשר אני עשה segula והחמלתי עליהם כאשר יחמל
איש על בנו העבד אותו׃ 18 ושבתם וראיתם בין
צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו׃
19 כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים
וכל עשי רשע קש ולהט אותם היום הבא אמר
יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף׃
20 ולכם יראי שמי תזרח שמש צדקה ומרפא
בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק׃ 21 ועסותם
רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום
אשר אני עשה אמר יהוה צבאות׃ 22 זכרו תורת
משה עבדי אשר צויתי אתו בחרב על כל ישראל
חקים ומשפטים׃ 23 הנה אנכי שלח לכם את אליה
הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא׃
24 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבתם
פן אבוא והכיתי את הארץ חרם׃

38 ויהי כאשר נגשו אל הכפר ויבא אל
בית אחד ואשה מרתא שמה אתו׃ 39 ולה
היתה אחות שמה מרים׃ 40 ותשב אל
רגלי אדני ותשמע אל דברו׃ ומרתא נטרדה
בהרבה לעבד׃ ותעמד ותאמר אדני הלא
כי אין אכפת לך כי אחותי עזבתני לבדי
לעבד׃ אמרי אפוא אליה ותעזר לי׃ 41 ויען
אדני ויאמר אליה מרתא מרתא דאגת ומהמת
את על הרבה׃ 42 ואולם אחת היא הנחוצה
ומרים בחרה בטוב אשר לא יסור ממנה׃

10

1 ויהי בהיות אל ירושלם ויבא אל בית
אל׳ והנה אנשים אחדים מן הזקנים אל
אהל מועד׃ 2 ויאמר אליהם אל תיראו כי
לא אלי דברתי כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 3 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 4 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 5 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 6 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 7 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 8 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 9 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 10 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 11 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 12 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 13 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 14 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 15 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 16 ויאמר לי אל תיראו כי אם אל
אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 17 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 18 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 19 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 20 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 21 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 22 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 23 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 24 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 25 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 26 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 27 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 28 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 29 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 30 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 31 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 32 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 33 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 34 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 35 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 36 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 37 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 38 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 39 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 40 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 41 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 42 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 43 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 44 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 45 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 46 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 47 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 48 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 49 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 50 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 51 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 52 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 53 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 54 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 55 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 56 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 57 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 58 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 59 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 60 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 61 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 62 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 63 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 64 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 65 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 66 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 67 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 68 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 69 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 70 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 71 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 72 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 73 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 74 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 75 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 76 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 77 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 78 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 79 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 80 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 81 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 82 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 83 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 84 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 85 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 86 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 87 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 88 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 89 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 90 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 91 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 92 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 93 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 94 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 95 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 96 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 97 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 98 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 99 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 100 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 101 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 102 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 103 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 104 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 105 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 106 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 107 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 108 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 109 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 110 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 111 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 112 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 113 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 114 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 115 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 116 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 117 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 118 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 119 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 120 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 121 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 122 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 123 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 124 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 125 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 126 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 127 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 128 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 129 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 130 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 131 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 132 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 133 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 134 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 135 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 136 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 137 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 138 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 139 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 140 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 141 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 142 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 143 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 144 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 145 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 146 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 147 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 148 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 149 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 150 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 151 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 152 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 153 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 154 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 155 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 156 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 157 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 158 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 159 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 160 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 161 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 162 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 163 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 164 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 165 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 166 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 167 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 168 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 169 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 170 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 171 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 172 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 173 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 174 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 175 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 176 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 177 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 178 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 179 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 180 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 181 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 182 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 183 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 184 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 185 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 186 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 187 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 188 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 189 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 190 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 191 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 192 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 193 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 194 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 195 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 196 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 197 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 198 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 199 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 200 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 201 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 202 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 203 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 204 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 205 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 206 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 207 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 208 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 209 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 210 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 211 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 212 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 213 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 214 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 215 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 216 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 217 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 218 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 219 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 220 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 221 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 222 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 223 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 224 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 225 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 226 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 227 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 228 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 229 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 230 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 231 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 232 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 233 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 234 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 235 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 236 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 237 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 238 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 239 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 240 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 241 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 242 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳

11

1 ויהי בהיות אל ירושלם ויבא אל בית
אל׳ והנה אנשים אחדים מן הזקנים אל
אהל מועד׃ 2 ויאמר אליהם אל תיראו כי
לא אלי דברתי כי אם אל אחיכם אל אלה׳
ויגד לי אדני׳ 3 ויאמר אליהם אל תיראו
כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳
4 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם אל
אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 5 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 6 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 7 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 8 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 9 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 10 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 11 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 12 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 13 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 14 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 15 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 16 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 17 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 18 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 19 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 20 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 21 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 22 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 23 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 24 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 25 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 26 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 27 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 28 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 29 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 30 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 31 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 32 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 33 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 34 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 35 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 36 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 37 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 38 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 39 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 40 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 41 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 42 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 43 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 44 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 45 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 46 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 47 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 48 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 49 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 50 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 51 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 52 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 53 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 54 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 55 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 56 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 57 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 58 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 59 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 60 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 61 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 62 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 63 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 64 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 65 ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם אל אחיכם אל
אלה׳ ויגד לי אדני׳ 66 ויאמר אליהם אל
תיראו כי אם אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי
אדני׳ 67 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
אל אחיכם אל אלה׳ ויגד לי אדני׳ 68 ויאמר
אליה

אשר בחרתי בה לשום שמי שם׃ 8 ולא אוסיף עוד להסיר
את רגל ישראל מן האדמה אשר נתתי לאבותיהם רק
אם־ישמרו לעשות ככל אשר צויתים ולכל התורה
אשר צוה אותם עבדי משה׃ 9 ויעבדו את־בעל
ויזבחו לו׃ 10 ויעשו את־אשרה כאשר עשה אחאב
מלך־ישראל ויוסיפו לעשות הרע בעיני יהוה מכל
אשר־היו לפניהם׃ 11 ויעבדו את־הגלולים אשר
עשו אבותיהם׃ 12 ויעבד אמורי אשר־הוא
אלהים תועבה לא־יבא בם׃ 13 ויעד יהוה בישראל
וביהודה ביד כל־נביאיו כל־חוזה לאמר שובו
מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי כל־התורה
אשר־צויתי את־אבותיכם ואשר שלחתי אליכם
ביד עבדי הנביאים׃ 14 ולא שמעו ויקשו את־עורפם
כעורף אבותם אשר לא־האמינו ביהוה אלהיהם׃ 15
ואת־חקותיו מאס ואת־בריתו אשר כרת עם־אבותם
ואת־עדותיו אשר העיד בהם וילכו אחרי הבל
ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבותיהם אשר צוה
יהוה אותם לבלתי עשות כמוהם׃ 16 ויעזבו את כל־
מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה עגלים שתים
ויעשו אשרה והשתחו לכל־צבא השמים ויעבדו את־
הבעל׃ 17 והעבירו את־בניהם ואת־בנותיהם באש
וינחשו נחשים וקסמו ויתרפאו למכור את־עצמם
לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃ 18 ויתאנף יהוה
מאד בישראל ויסר מעל פניו לבדו שבט יהודה׃
19 גם־יהודה לא שמר את־מצות יהוה אלהיהם
ויחקו את־חקות ישראל אשר עשו׃ 20 וימאס יהוה
בכל זרע ישראל ויענם ויתנם ביד־בזזים עד
אשר־השליכם מלפניו׃ 21 כי־קרע ישראל מבית
דוד וימליכו את־ירבעם בן־נבט וידח ישראל
מאחרי יהוה והחטיאם חטאה גדולה׃ 22 וילכו
בני־ישראל בכל חטאת ירבעם אשר עשה לא
סרו ממנה׃ 23 עד־אשר הסיר יהוה את־ישראל
מעל פניו כאשר דבר ביד כל־עבדיו הנביאים
וגלה ישראל מעל אדמתו אשרה׃ 24 ויביא מלך
אשור מבבל וכותה וערוא וספרוים ויושב בערי
שמרון תחת בני־ישראל וירשו את־שמרון וישבו
בעריה׃ 25 והי בראשת שבתם לא־יראו את־יהוה
וישלח בהם יהוה את־הארי׳ות׃ 26 (aiōnios g166)
ויאמרו לאמר הגוים אשר הגלית ושכנת בערי
שמרון לא־ידעו את־משפט אלהי הארץ׃
ישלח בהם את־הארי׳ות והנה־המה ממיתים
אותם כאשר לא־ידעו את־משפט אלהי הארץ׃
27 ויצו המלך לאמר הביאו שם אחד מן־הכהנים
אשר־הגליתם משם וילכו וישבו שם ויורהו
את־משפט אלהי הארץ׃ 28 ויבא אחד מן־הכהנים
אשר הגלו משמרון וישב בבית־אל והי מורה
אותם איך יראו את־יהוה׃ 29 והנה־הם עשים
איש־אלהיו ויציגו בבית הבמות אשר עשו
שמרים איש בעריו אשר־הם יושבים שם׃
30 ואנשי בבל עשו את־סכות בנות ואנשי כות
עשו את־נרגל ואנשי חמת עשו את־אשימא׃
31 והעוים עשו נבחז ותרתק והספרוים שרפים
את־בניהם באש לאדרמלך וענמלך אלהי
ספרוים׃ 32 ויהי יראים את־יהוה ויעשו להם
מקצת כהנים במות ויעשו להם בבית הבמות׃
33 את־יהוה היו יראים ואת־אלהיהם היו עבדים
כמשפט הגוים אשר הגלו משם׃ 34 עד־היום הזה
הם עשים כמשפטים הראשונים לא־יראו את־יהוה
ולא־יעשו כחקתם וכמשפטם וכתורה וכמצוה
אשר־צוה יהוה את־בני יעקב אשר־שם שם־
ישראל׃ 35 וכרת יהוה אתם ברית וצו אתם
לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו
להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם׃
36 כי אם־את־יהוה אשר העלה אתכם מארץ
מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה אותו תיראו
ואותו תשתחוו ולו תזבחו׃ 37 והחקים והמשפטים
והתורה והמצוה אשר כתב לכם תשמרו לעשות
כל־הימים ולא־תיראו אלהים אחרים׃
38 והברית אשר כרתי אתכם לא תשכחו ולא
תיראו אלהים אחרים׃ 39 כי אם־את־יהוה
אלהיכם תיראו והוא יציל אתכם מיד כל־
אויביכם׃ 40 והם לא שמעו כי אם־כמשפטם
הראשון הם עשים׃ 41 והגוים האלה היו יראים
את־יהוה ואת־פסיליהם היו עבדים גם־בניהם
גם־בני בניהם כאשר עשו אבותם כן הם עשים
עד היום הזה׃

12

ויהי בשנת שלשים ושבע לעזריה מלך יהודה
מלך בן־נבט עלה חושע בן־אלה׳ על־ישראל
בשמרון ומלך תשע שנים׃ 2 ויעש הרע בעיני
יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו׃
3 עליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי חושע
לו עבד ונתן לו מנחה׃ 4 וימצא מלך אשור
בחושע כי־שלח מלאכים אל־סו מלך מצרים
ולא־העלה מנחה למלך אשור כאשר עשה
שנה בשנה ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו בבית
כלא׃ 5 ויעל מלך אשור בכל־הארץ
ויעל שמרונה ויצר עליה שלש שנים׃
6 בשנת התשע להושע לכד מלך אשור
את־שמרון וגלה את־ישראל אשרה׃
7 ויהי כי־חטאו בני־ישראל ליהוה אלהיהם
המעלים אותם מארץ מצרים מתחת יד פרעה
מלך מצרים ויראו אלהים אחרים׃
8 וילכו בחקות הגוים אשר הורישם יהוה
מפני בני ישראל ובחקות מלכי ישראל
אשר עשו׃ 9 ויסתרו בני־ישראל דברים
לא־כן אל־יהוה אלהיהם ויבנו להם במות
בכל־עריהם ממגדל־נצר ועד עיר מבצר׃
10 ויצבו להם מצבות ואשרים על כל־גבעה
רמה ותחת כל־עץ רענן׃ 11 ושם הקטירו
בכל־במות כגוים אשר הגלה יהוה מפניהם
ויעשו דברים רעים להכעיס׃ 12 ויעבדו את־
הגלולים אשר־אמר יהוה להם לא־תעשו את־
הדבר הזה׃ 13 ויעד יהוה בישראל וביהודה
ביד כל־נביאים כל־חוזה לאמר שובו מדרכיכם
הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל־התורה
אשר־צויתי את־אבותיכם ואשר שלחתי אליכם
ביד עבדי הנביאים׃ 14 ולא שמעו ויקשו את־
עורפם כעורף אבותם אשר לא־האמינו ביהוה
אלהיהם׃ 15 ואת־חקותיו מאסו ואת־בריתו
אשר כרת עם־אבותם ואת־עדותיו אשר העיד
בהם וילכו אחרי הבל והבלו׃ 16 ויעזבו את
כל־מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה
שני עגלים ויעשו אשרה והשתחוו לכל־צבא
השמים ויעבדו את־הבעל׃ 17 והעבירו את־
בניהם ואת־בנותיהם באש וינחשו נחשים
וקסמו ויתרפאו למכור את־עצמם לעשות
הרע בעיני יהוה להכעיסו׃ 18 ויתאנף יהוה
מאד בישראל ויסר מעל פניו לבדו שבט יהודה׃
19 גם־יהודה לא שמר את־מצות יהוה אלהיהם
ויחקו בחקות ישראל אשר עשו׃ 20 ויגעל
יהוה בכל זרע ישראל ויענם ויתנם ביד־בזזים
עד אשר־השליכם מלפניו׃ 21 כי־קרע ישראל
מבית דוד ויתמליכו את־ירבעם בן־נבט
וידח ירבעם את־ישראל מאחרי יהוה
והחטיאם חטאה גדולה׃ 22 וילכו בני־ישראל
בכל חטאת ירבעם אשר עשה לא סרו ממנה׃
23 עד־אשר הסיר יהוה את־ישראל מעל פניו
כאשר דבר ביד כל־עבדיו הנביאים וגלה
ישראל מעל אדמתו אשרה׃ 24 ויביא מלך
אשור מבבל וכותה וערוא וספרוים ויושב בערי
שמרון תחת בני־ישראל וירשו את־שמרון וישבו
בעריה׃ 25 והי בראשת שבתם לא־יראו את־יהוה
וישלח בהם יהוה את־הארי׳ות׃ 26 (aiōnios g166)
ויאמרו לאמר הגוים אשר הגלית ושכנת בערי
שמרון לא־ידעו את־משפט אלהי הארץ׃
ישלח בהם את־הארי׳ות והנה־המה ממיתים
אותם כאשר לא־ידעו את־משפט אלהי הארץ׃
27 ויצו המלך לאמר הביאו שם אחד מן־הכהנים
אשר־הגליתם משם וילכו וישבו שם ויורהו
את־משפט אלהי הארץ׃ 28 ויבא אחד מן־הכהנים
אשר הגלו משמרון וישב בבית־אל והי מורה
אותם איך יראו את־יהוה׃ 29 והנה־הם עשים
איש־אלהיו ויציגו בבית הבמות אשר עשו
שמרים איש בעריו אשר־הם יושבים שם׃
30 ואנשי בבל עשו את־סכות בנות ואנשי כות
עשו את־נרגל ואנשי חמת עשו את־אשימא׃
31 והעוים עשו נבחז ותרתק והספרוים שרפים
את־בניהם באש לאדרמלך וענמלך אלהי
ספרוים׃ 32 ויהי יראים את־יהוה ויעשו להם
מקצת כהנים במות ויעשו להם בבית הבמות׃
33 את־יהוה היו יראים ואת־אלהיהם היו עבדים
כמשפט הגוים אשר הגלו משם׃ 34 עד־היום הזה
הם עשים כמשפטים הראשונים לא־יראו את־יהוה
ולא־יעשו כחקתם וכמשפטם וכתורה וכמצוה
אשר־צוה יהוה את־בני יעקב אשר־שם שם־
ישראל׃ 35 וכרת יהוה אתם ברית וצו אתם
לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו
להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם׃
36 כי אם־את־יהוה אשר העלה אתכם מארץ
מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה אותו תיראו
ואותו תשתחוו ולו תזבחו׃ 37 והחקים והמשפטים
והתורה והמצוה אשר כתב לכם תשמרו לעשות
כל־הימים ולא־תיראו אלהים אחרים׃
38 והברית אשר כרתי אתכם לא תשכחו ולא
תיראו אלהים אחרים׃ 39 כי אם־את־יהוה
אלהיכם תיראו והוא יציל אתכם מיד כל־
אויביכם׃ 40 והם לא שמעו כי אם־כמשפטם
הראשון הם עשים׃ 41 והגוים האלה היו יראים
את־יהוה ואת־פסיליהם היו עבדים גם־בניהם
גם־בני בניהם כאשר עשו אבותם כן הם עשים
עד היום הזה׃

לחלל
48 כי הלך לו איש לדרך
ויאמר אליהם אל תלונו איש
אל אחיו ואל תלונו איש
49 באחיו אם יגיד אדם אליו
כי אמר לו אמר אל תלונו
50 ויבא אל אחיו ויגד
אמר אל אחיו אל תלונו
לחלל אל אחיו ויגד אמר
אל אחיו ויגד אמר אל אחיו
(aiōnios g166) אל תלונו אמר

13

ואחרי אלה נגשו בני יוסף ויגדו
ליעקב לאמר הנה בנך יוסף בא
אליך ויתחזק ישראל וישב על
המטה 2 ויאמר יעקב אל יוסף
אל שדי נראה אלי בלוז בארץ
כנען ויברך אתי 3 ויאמר אלי
הנני מפרך והרבתי אתך לגוי
קהל עמים ונתתי את הארץ
הזאת לזרעך אחריך 4 ועתה
שני בניך הנולדים לך בארץ
מצרים עד בואי אליך מצרים
הם לי אפרים וראובן ושמעון
יהיו לי 5 ומולדתך אשר הולדת
אחרי הם לך על שם אחיהם
יקראו בנחלתם 6 ואשתך
אשר ילדת אתם לך אחרי
כן יהיו לך אל תירא לקחת
אל אביך כי אם אל אחיך
7 ואני בבאי מפדן רחל מתה
עלי בארץ כנען בדרך בעוד
כברת הארץ לבא אפרתה
ואקברה שם בדרך אפרת
הוא בית לחם 8 וירא ישראל
את בני יוסף ויאמר מי אלה
אשר הגישו לך אל אדני אמר
הם בני אשר נתן לי אלהים
בזאת ויאמר קחם נא אלי
ואברכם 9 (aiōn g165) ויאמר
יוסף אל אביו בני הם אשר
נתן לי אלהים בזה ויאמר
קחם נא אלי ואברכם 10 ועיני
ישראל כבדו מזקן לא יוכל
לראות ויגש אתם אליו ויתן
לו ויחבק לו 11 ויאמר ישראל
אל יוסף ראה פניך לא פלל
והנה הראה אתי אלהים גם
את זרעך 12 ויוציאם יוסף
מברכיו וישתחו לאפיו ארצה
13 ויקח יוסף את שניהם
אפרים בימינו מנגד לשמאל
ישראל ושמאלו מנגד לימין
ישראל ויגש אליו 14 וישלח
ישראל את ידו הימנית וישת
על ראש אפרים והוא הצעיר
ואת ידו השמאלית על ראש
מנשה שכל את ידיו כי מנשה
הבכור 15 ויברך אתיוסף
ויאמר האלהים אשר התהלכו
אבתי לפניו אברהם ויצחק
האלהים הרעה אתי מעודי
עד היום הזה 16 המלאך
הגאל אתי מכל הרעות יברך
את הנערים ויקרא בהם שמי
ושם אבתי אברהם ויצחק
וידגו לרב בקרב הארץ
17 וירא יוסף כי יסב אביו
יד ימין על ראש אפרים
וירע בעיניו ויתמך יד אביו
להסיר את יד אפרים מעל
ראש מנשה 18 ויאמר יוסף
אל אביו לא כן אבי כי זה
הבכר שים ימינך על ראשו
19 וימאן אביו ויאמר ידעתי
בני ידעתי גם הוא יהיה עם
ורב גם הוא יגדל ואולם
אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו
יהיה מלא הגוים 20 ויברכם
ביום ההוא לאמר בך יברך
ישראל לאמר ישיתך אלהים
כאפרים וכמנשה וישם את
אפרים לפני מנשה 21 ויאמר
ישראל אל יוסף הנה אנכי מת
והיה אלהים עמכם והשיב
אתכם אל ארץ אבתיכם
22 ואני נתתי לך שכם אחד
על אחיך אשר לקחתי מיד
האמרי בחרבי ובקשתי

33 כה אמר אדני יהוה
ביום טהרי אתכם מכל
עונותיכם והושבתי את
הערים והחרבות תעבדנה
34 תחת אשר היתה
שממה לעיני כל עבר
ואמרו הארץ הזאת היתה
כגן עדן והערים הרסות
35 ונשמו הבצרות
ישבות סביבותיכם
ידעו כי אני יהוה בנתי
הרסתי נטעתי עשיתי
36 אני יהוה דברתי
ועשיתי
37 כה אמר אדני יהוה
עוד זאת אדרש לבית
ישראל לעשות להם
אדם כצאן
38 כצאן קדשים כצאן
ירושלים במועדיה
כן תהיינה הערים
הרסות מלא צאן אדם
ואדעו כי אני יהוה

14

2 כה אמר אדני יהוה
הנה אל ארץ ישראל
אמרתי לאדמתי
3 ויאמרו
אל הרים ואל גבעות
אל אפיקים ואל גאיות
הנני אני מביא עליכם
חרב ואבדתי
4 במות
אל הרי ישראל
כי אם אל
אדמתי
5 אל הרי ישראל
אל אדמתי
אל גאיות ואל אפיקים
כה אמר אדני יהוה
הנני בקנאתי ובחמתי
דברתי
6 לכן אמר אדני יהוה
אל אדמתי
7 כי אם אל הרי ישראל
אל אדמתי
אל הרי ישראל
אל אדמתי
8 כי אם אל הרי ישראל
אל אדמתי
9 הנה
אל אדמתי
אל הרי ישראל
אל אדמתי
10 כי אם אל הרי ישראל
אל אדמתי
אל הרי ישראל
אל אדמתי
11 כי אם אל הרי ישראל
אל אדמתי
12 כי אם אל הרי ישראל
אל אדמתי
13 אל הרי ישראל
אל אדמתי
14 כי אם אל הרי ישראל
אל אדמתי
15 אל הרי ישראל
אל אדמתי
אל הרי ישראל
אל אדמתי
16 אל הרי ישראל
אל אדמתי
17 אל הרי ישראל
אל אדמתי
18 אל הרי ישראל
אל אדמתי
19 אל הרי ישראל
אל אדמתי
20 אל הרי ישראל
אל אדמתי
אל הרי ישראל
אל אדמתי
21 אל הרי ישראל
אל אדמתי
22 אל הרי ישראל
אל אדמתי
23 אל הרי ישראל
אל אדמתי
24 אל הרי ישראל
אל אדמתי
25 אל הרי ישראל
אל אדמתי
26 אל הרי ישראל
אל אדמתי
27 אל הרי ישראל
אל אדמתי
28 אל הרי ישראל
אל אדמתי
29 אל הרי ישראל
אל אדמתי
30 אל הרי ישראל
אל אדמתי
31 אל הרי ישראל
אל אדמתי
32 אל הרי ישראל
אל אדמתי

לבבה ׃ 28 ואחרי אשר הלך אל אביו ויחבקהו ויפל על
צוארו ויישקהו׃ 29 ויהי בבקר ויבא אל אביו ויאמר אליו
אבי הנה זה שנים רבות עבדתיך ולא עברתי את מצותיך
ואתה לא נתת לי גדי לשמח את רעי׃ 30 כאשר בא בנך זה
אשר אכל את רכושו עם הזונות הרעות הרעות בא לו
הקמת לו את העגל הבריא׃ 31 ויאמר אליו בני אתה עמדי
תמיד וכל אשר לי הוא לך׃ 32 ושמח ונשמח כי אחיך
הזה היה מת ויחי אבד היה ונמצא׃

15

1 ויהי אחרי כן ויהי ישוע נוסע בערים
ובכפרים ומלמד את העם׃ 2 ויבאו אליו תלמידי יוחנן
ופרושים ויאמרו אליו מדוע אתה אוכל ושותה עם
אנשים חוטאים׃ 3 ויען ישוע ויאמר אליהם הרופאים
אינם נחוצים לבריאים כי אם לחולים׃ 4 ואני לא
בא לקרא לצדיקים כי אם לחוטאים׃ 5 ויאמר אליהם
מי מכם אדם אשר יש לו מאה כבשים ואבדה אחת
מהן הלא יעזוב את התשעים ותשע במדבר ויבקש
אחרי האבדה עד אשר ימצאנה׃ 6 ובהמצאו אותה
ישים אותה על כתפיו בשמחה׃ 7 ובבואו אל ביתו
יקרא לרעיו ולשכניו לאמר אליהם שמחו אתי כי
מצאתי את הכבשה אבדתי׃ 8 ואם אשה אחת יש לה
עשרה מטבעות כסף ואבדה מטבע אחת הלא
תדליק נר ותטאטא את הבית ותבקש עד אשר
תמצאנה׃ 9 ובהמצאה תקרא לרעותיה ולשכנותיה
לאמר אליהן שמחו אתי כי מצאתי את המטבע
אבדתי׃ 10 כן אני אומר לכם כי שמחה תהיה
לפני מלאכי אלהים על חוטא אחד אשר ישוב
מדרכיו׃ 11 ויאמר עוד אל תלמידיו אדם אחד היה
לו שני בנים׃ 12 ויאמר הצעיר אל אביו אבי תן לי
את חלקי הרכוש אשר יגיע לי ויחלק האב לבניו
את רכושו׃ 13 ולא עברו ימים רבים ויאסף הבן
הצעיר את כל אשר לו ויסע אל ארץ רחוקה
ויבזבז שם את רכושו בזנות׃ 14 ואחרי אשר כלה
הכל ויבא רעב חזק בארץ ההיא ויחסר לו׃ 15 ויסע
ויתחבר אל אחד מאזרחי הארץ ההיא ויבא אל
שדותיו לרעות חזירים׃ 16 ויאב לשבוע בבטן
החזירים אשר יאכלו ואין איש נותן לו׃ 17 ויבן
אל לבו ויאמר אל אביו כל עבדי אביו יש להם
לחם לשבוע ואני אמות ברעב׃ 18 אקום ואלך
אל אבי ואגיד לו חטאתי לשמים ולפניך׃ 19 ולא
אמר אני כדאי לקרא לי בן אבל אעשה אותי
כאחד מעבדיך׃ 20 ויקום ויבא אל אביו ובהיותו
עוד רחוק מן הבית ראה אביו אותו ויחמל עליו
ויפול על צוארו ויישקהו׃ 21 ויאמר אליו הבן אבי
חטאתי לשמים ולפניך ולא אקרא עוד לקרא לי בן׃
22 ויאמר אל עבדיו הביאו מהר את הבגד הטוב
והלבישו אותו ותנו טבעת על ידו ונעלים לרגליו
23 והביאו את העגל הבריא ושחטו אותו ונאכלה
ונשמחה׃ 24 כי בן אבי הזה היה מת ויחי אבד היה
ונמצא׃ 25 ובן הבכור היה בשדה ובשובו אל הבית
שמע קול מחולות ומשמע׃ 26 ויקרא אל אחד מן
העבדים ויאמר אליו מה זאת׃ 27 ויאמר אליו אחיך
בא ואביך שחט את העגל הבריא כי שלם אליו׃
28 ויכעס הבן ולא אבה לבוא אל הבית ויצא אביו
ויבקש אל בנו׃ 29 ויען ויאמר אל אביו הנה זה
שנים רבות עבדתיך ולא עברתי את מצותיך ולא
נתת לי גדי לשמח את רעי׃ 30 ובבוא בנך זה אשר
אכל את רכושו עם הזונות הרעות הרעות בא לו
הקמת לו את העגל הבריא׃ 31 ויאמר אליו בני אתה
עמדי תמיד וכל אשר לי הוא לך׃ 32 ושמח ונשמח
כי אחיך הזה היה מת ויחי אבד היה ונמצא׃

16

1 ויאמר גם אל תלמידיו אדם עשיר היה לו
אחראי אשר אחראיו הואשם לפניו כי הוא מבזבז
רכושו׃ 2 ויקרא אליו ויאמר אליו מה זאת שמעתי
עליך הן תן דין אחראותך כי לא תוכל עוד לנהל
את רכושי׃ 3 ויאמר האחראי בלבו מה אעשה כי
אדוני לקח ממני את האחראות לא אוכל לחרוש
ולבקש לי לא אבכה׃ 4 ידעתי מה אעשה למען
אשר יקבלו אותי אל בתיהם אחרי הסר אחראותי
ממני׃ 5 ויקרא אל כל חייבי אדוני איש איש
לבדו ויאמר אל הראשון כמה אתה חייב לאדוני׃
6 ויאמר מאה בת שמן ויאמר אליו קח את שטר
חובך ושב ותכתב חמשים׃ 7 ואל אחר אמר כמה
אתה חייב ויאמר מאה כור חטים ויאמר אליו קח
את שטר חובך ותכתב שמונים׃ 8 ויברך אדוני
את האחראי הרמאי אשר עשה חכמה כי בני העולם
הזה חכמים מבני האור׃ 9 ואני אומר לכם עשו לכם
רעים מן הון העולם הזה למען אשר בהכלות
אתכם יקבלו אותכם אל אהלי עולם׃ 10 הנאמן
במעט הוא נאמן גם ברב ומי אשר לא נאמן במעט
לא יהיה נאמן גם ברב׃ 11 אם לא נאמנתם בהון
העולם הזה מי יאמין לכם אמת׃ 12 ואם לא נאמנתם
בדבר אחר מי יתן לכם את אשר לכם׃ 13 לא יוכל
עבד לעבוד שני אדונים כי יעזוב את האחד ויאהב
את השני ויבוז לאחד ויכבד את השני׃ 14 ויאמר
אליו אדוני הנה אני אבקש לי אשה ובעבור זאת
אני מבקש לי עבודה׃ 15 ולא הכחיל לו אדוני מה
לו ויאמר אליו אדוני אל נא אל נא אל תבקש לי
אשה כי אם אבקש לי אשה אל אדוני׃ 16 ויאמר
אדוני אם לא אבקש לי אשה אל אדוני אם אינני
מבקש לי אשה׃ 17 ויאמר אדוני אל נא אל נא אל
תבקש לי אשה כי אם אבקש לי אשה אל אדוני׃
18 ויאמר אדוני אל נא אל נא אל תבקש לי אשה
כי אם אבקש לי אשה אל אדוני׃ 19 ויאמר אדוני
אל נא אל נא אל תבקש לי אשה כי אם אבקש לי
אשה אל אדוני׃ 20 ויאמר אדוני אל נא אל נא אל
תבקש לי אשה כי אם אבקש לי אשה אל אדוני׃
21 ויאמר אדוני אל נא אל נא אל תבקש לי אשה
כי אם אבקש לי אשה אל אדוני׃ 22 ויאמר אדוני
אל נא אל נא אל תבקש לי אשה כי אם אבקש לי
אשה אל אדוני׃ 23 ויאמר אדוני אל נא אל נא אל
תבקש לי אשה כי אם אבקש לי אשה אל אדוני׃
24 ויאמר אדוני אל נא אל נא אל תבקש לי אשה
כי אם אבקש לי אשה אל אדוני׃ 25 ויאמר אדוני
אל נא אל נא אל תבקש לי אשה כי אם אבקש לי
אשה אל אדוני׃ 26 ויאמר אדוני אל נא אל נא אל
תבקש לי אשה כי אם אבקש לי אשה אל אדוני׃
27 ויאמר אדוני אל נא אל נא אל תבקש לי אשה
כי אם אבקש לי אשה אל אדוני׃

17

1 ויאמר אל תלמידיו אדם עשיר היה לו
אחראי אשר אחראיו הואשם לפניו כי הוא מבזבז
רכושו׃ 2 ויקרא אליו ויאמר אליו מה זאת שמעתי
עליך הן תן דין אחראותך כי לא תוכל עוד לנהל
את רכושי׃ 3 ויאמר האחראי בלבו מה אעשה כי
אדוני לקח ממני את האחראות לא אוכל לחרוש
ולבקש לי לא אבכה׃ 4 ידעתי מה אעשה למען
אשר יקבלו אותי אל בתיהם אחרי הסר אחראותי
ממני׃ 5 ויקרא אל כל חייבי אדוני איש איש
לבדו ויאמר אל הראשון כמה אתה חייב לאדוני׃
6 ויאמר מאה בת שמן ויאמר אליו קח את שטר
חובך ושב ותכתב חמשים׃ 7 ואל אחר אמר כמה
אתה חייב ויאמר מאה כור חטים ויאמר אליו קח
את שטר חובך ותכתב שמונים׃ 8 ויברך אדוני
את האחראי הרמאי אשר עשה חכמה כי בני העולם
הזה חכמים מבני האור׃ 9 ואני אומר לכם עשו לכם
רעים מן הון העולם הזה למען אשר בהכלות
אתכם יקבלו אותכם אל אהלי עולם׃ 10 הנאמן
במעט הוא נאמן גם ברב ומי אשר לא נאמן במעט
לא יהיה נאמן גם ברב׃ 11 אם לא נאמנתם בהון
העולם הזה מי יאמין לכם אמת׃ 12 ואם לא נאמנתם
בדבר אחר מי יתן לכם את אשר לכם׃ 13 לא יוכל
עבד לעבוד שני אדונים כי יעזוב את האחד ויאהב
את השני ויבוז לאחד ויכבד את השני׃ 14 ויאמר
אליו אדוני הנה אני אבקש לי אשה ובעבור זאת
אני מבקש לי עבודה׃ 15 ולא הכחיל לו אדוני מה
לו ויאמר אליו אדוני אל נא אל נא אל תבקש לי
אשה כי אם אבקש לי אשה אל אדוני׃ 16 ויאמר
אדוני אם לא אבקש לי אשה אל אדוני אם אינני
מבקש לי אשה׃ 17 ויאמר אדוני אל נא אל נא אל
תבקש לי אשה כי אם אבקש לי אשה אל אדוני׃
18 ויאמר אדוני אל נא אל נא אל תבקש לי אשה
כי אם אבקש לי אשה אל אדוני׃ 19 ויאמר אדוני
אל נא אל נא אל תבקש לי אשה כי אם אבקש לי
אשה אל אדוני׃ 20 ויאמר אדוני אל נא אל נא אל
תבקש לי אשה כי אם אבקש לי אשה אל אדוני׃
21 ויאמר אדוני אל נא אל נא אל תבקש לי אשה
כי אם אבקש לי אשה אל אדוני׃ 22 ויאמר אדוני
אל נא אל נא אל תבקש לי אשה כי אם אבקש לי
אשה אל אדוני׃ 23 ויאמר אדוני אל נא אל נא אל
תבקש לי אשה כי אם אבקש לי אשה אל אדוני׃
24 ויאמר אדוני אל נא אל נא אל תבקש לי אשה
כי אם אבקש לי אשה אל אדוני׃ 25 ויאמר אדוני
אל נא אל נא אל תבקש לי אשה כי אם אבקש לי
אשה אל אדוני׃ 26 ויאמר אדוני אל נא אל נא אל
תבקש לי אשה כי אם אבקש לי אשה אל אדוני׃
27 ויאמר אדוני אל נא אל נא אל תבקש לי אשה
כי אם אבקש לי אשה אל אדוני׃

6 הכהנים הלוים כל העם עמדו עד בוא אור יום
אחר כי חטאו בבגדיהם ויקחו אבנים גדולות
ויעלו את הארון ויתנו אותו אל תוך הבית
7 ויעמדו הלוים ויגישו את הארון אל מקומו
אל תוך הדביר אל מקום קדש הקדשים אל כנפי
הכרובים 8 כי הכרובים פרשים כנפים אל
מקום הארון וכסו הכרובים מלמעלה את הארון
ואת בדיו 9 ויאריכו הבדים ויראו ראשי הבדים
אל הארון לפני הדביר ולא יראו חוצה ויהיו
שם עד היום הזה 10 אין בארון רק שני לוחות
אבן אשר הניח משה בחורב אשר כרת יהוה
עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים 11 והיה
בצאת הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים
נתקדשו לא שמרו למחלקות 12 וגם הלוים
המשוררים לאסף להימן לידתון בבגדי בוץ
מצלתים ונבלים ועמדו מזרח למזבח ועמם
מאה ועשרים כהנים תוקעים בחצוצרות
13 והיה כאחד תוקעים ומשמיעים קול אחד
להודות ולהלל את יהוה ובהרים את קולם
בחצוצרות ובמצלתים ובכלי השיר ובהודות
ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו אז מלא
הבית ענן בית יהוה 14 ולא יכלו הכהנים
לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה
את בית האלהים

18

אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל
הנה בניתי בית זבל לך מכון לשבתך עולמים
2 ויסב המלך פניו ויברך את כל קהל ישראל
וכל קהל ישראל עומדים 3 ויאמר אמר יהוה
אלהי ישראל לאבי אשר דברת בפיך לדוד אבי
ובידך מלאת לאמר 4 מאז הוצאתי את עמי
מארץ מצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי
ישראל לבנות בית לשם שמי ולא בחרתי באיש
לנגיד על עמי ישראל 5 ואבחר בירושלים
להיות שמי שם ולא בחרתי באיש לנגיד
6 ואבחר בירושלים להיות שמי שם ואבחר
בדוד להיות על עמי ישראל 7 והיה
לבבו לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל
8 ואמר יהוה אל דוד אבי יען אשר היה
לבבך לבנות בית לשמי הטיבות כי היה
לבבך 9 ואולם לא אתה תבנה הבית כי אם
בנך היצא מחלציך הוא יבנה הבית לשמי
10 והקים יהוה את דברו אשר דבר ואקם
תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר
דבר יהוה ואבנה בית לשם יהוה אלהי ישראל
11 ואשם שם את הארון אשר כרת יהוה
עם בני ישראל 12 ויעמד לפני מזבח יהוה
נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו
13 כי שלמה עשה כיור נחושת אמה אורכו
ואמה רחבו ואמה קומתו ויצב אותו בתוך
החצר ועל יד הכיור עמד ויברך בכל קהל
ישראל ויפרש כפיו אל שמים 14 ויאמר
יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים
ובארץ שומר הברית והחסד לעבדיך
הולכים לפניך בכל לבבם 15 אשר שמרת
לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו אמת
ודברת בפיך ובידך מלאת כיום הזה
16 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד
אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך
איש מלפני ישב על כסא ישראל רק
אם ישמרו בניך דרכם ללכת בתורתי
כאשר הלכת לפני 17 ועתה יהוה אלהי
ישראל יאמן נא דבריך אשר דברת לעבדך
דוד אבי 18 הגם אמנם ישב אלהים
את האדם על הארץ הנה השמים
ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי
הבית הזה אשר בנית 19 ופנית
אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי
לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר
עבדך מתפלל לפניך היום 20 להיות
עיניך פתוחות אל הבית הזה יומם
ולילה אל המקום אשר אמרת לשום
שמך שם לשמע אל התפלה אשר
יתפלל עבדך אל המקום הזה
21 ושמעת אל תחנת עבדך ואל עמך
ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה
ושמעת אתה מן המקום הכון מן השמים
ושמעת וסלחת 22 אם יחטא איש לרעהו
ונשא בו אלה להאלתו ובא האלה
לפני מזבחך בבית הזה 23 ואתה תשמע
מן השמים ועשית ודנת את עבדיך
להרשיע רשע לתת דרכו בראשו
ולצדק צדיק לתת לו כצדקתו
24 אם יכה ישראל לפני אויב
כי יחטאו לך ושבו והודו את שמך
והתפללו אליך בבית הזה 25 אתה
תשמע מן השמים וסלחת לחטאת עמך
ישראל והשבתם אל האדמה אשר נתת
לאבותיהם 26 בהעצר השמים ולא יהיה
מטר בגלל חטאם כי יתפללו אל המקום
הזה והודו את שמך ומחטאתם ישובון
כי תענם 27 אתה תשמע בשמים
וסלחת לחטאת עבדיך ולעמך ישראל
כי תורם את הדרך הטובה אשר ילכו בה
ונתת מטר על ארצך אשר נתת לעמך
לנחלה 28 רעב כי יהיה בארץ דבר כי
יהיה שדפון ירקון ארבה וחסיל כי
יהיה אויבו בארץ שעריו כל נגע
וכל מחלה 29 כל תפלה כל תחנה
אשר יהיה לכל האדם לכל עמך ישראל
אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו
אל הבית הזה 30 ואתה תשמע מן
השמים מכון שבתך וסלחת ונתת לאיש
כדרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה
לבדך ידע את לבבות בני האדם
31 למען יראוך לדרך אשר הלכו
בה כל הימים אשר חיו על פני האדמה
אשר נתת לאבותינו 32 וגם אל הנכר
אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ
רחוקה בגלל שמך הגדול וידך החזקה
וזרועך הנטויה ובא והתפלל אל הבית
הזה 33 אתה תשמע מן השמים ממכון
שבתך ועשית כל אשר יקרא אליך הנכרי
למען ידעון כל עמי הארץ את שמך
ליראה אותך כעמך ישראל ולדעת כי
שמך נקרא על הבית הזה אשר בנית
34 כי יצא עמך למלחמה על אויביו
בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך
דרך העיר הזאת אשר בחרת בה והבית
אשר בניתי לשמך 35 ושמעת מן השמים
את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם
36 כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא
יחטא ואפתה בהם ונתנם לפני אויביהם
ושבום שבי אל ארץ הקרובה או הרחוקה
37 והשיבו אל לבבם בארץ אשר שבו
שם והתפללו אליך בארץ שבים לאמר
חטאנו העוינו הרשענו 38 אם ישובו
אליך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ
אויביהם אשר שבום והתפללו דרך
ארצם אשר נתת לאבותם העיר אשר
בחרת והבית אשר בניתי לשמך
39 ושמעת מן השמים מכון שבתך
תפלתם ותחנתם ועשית משפטם
וסלחת לעמך אשר חטאו לך

19

ומנגנים הלוים בכלי שיר לאסף 2 ויענם
שלמה ויאמר אמר יהוה לשכן בערפל
3 ואני בנה בית זבל לך מכון לשבתך עולמים
4 ויסב המלך פניו ויברך את כל קהל ישראל
וכל קהל ישראל עומדים 5 ויאמר אמר יהוה
מיום הוציאי את עמי מארץ מצרים לא בחרתי
בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית לשם
שמי ולא בחרתי באיש לנגיד על עמי
ישראל 6 ואבחר בירושלים להיות שמי שם
ובחרתי בדוד להיות על עמי ישראל
7 והיה בלבב דוד אבי לבנות בית לשם
יהוה אלהי ישראל 8 ויאמר יהוה אל דוד
אבי יען אשר היה בלבבך לבנות בית לשמי
הטיבות כי היה בלבבך 9 ואולם אתה לא
תבנה הבית כי אם בנך היצא מחלציך
הוא יבנה הבית לשמי 10 והקים יהוה
את דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי
ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה
ואבנה בית לשם יהוה אלהי ישראל
11 ואשם שם את הארון אשר כרת יהוה
עם בני ישראל 12 ויעמד לפני מזבח יהוה
נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו
13 כי שלמה עשה כיור נחושת אמה אורכו
ואמה רחבו ואמה קומתו ויצב אותו בתוך
החצר ועל יד הכיור עמד ויברך בכל קהל
ישראל ויפרש כפיו אל שמים 14 ויאמר
יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים
ובארץ שומר הברית והחסד לעבדיך
הולכים לפניך בכל לבבם 15 אשר שמרת
לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו אמת
ודברת בפיך ובידך מלאת כיום הזה
16 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד
אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך
איש מלפני ישב על כסא ישראל רק
אם ישמרו בניך דרכם ללכת בתורתי
כאשר הלכת לפני 17 ועתה יהוה אלהי
ישראל יאמן נא דבריך אשר דברת לעבדך
דוד אבי 18 הגם אמנם ישב אלהים
את האדם על הארץ הנה השמים
ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי
הבית הזה אשר בנית 19 ופנית
אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי
לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר
עבדך מתפלל לפניך היום 20 להיות
עיניך פתוחות אל הבית הזה יומם
ולילה אל המקום אשר אמרת לשום
שמך שם לשמע אל התפלה אשר
יתפלל עבדך אל המקום הזה
21 ושמעת אל תחנת עבדך ואל עמך
ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה
ושמעת אתה מן המקום הכון מן השמים
ושמעת וסלחת

6 וידבר אל משה לאמר 7 אמור אל בני ישראל
ואל הלויים ואל הכהנים איש איש מזרע
אהרן הכהן אשר יטמא בנפש בעמיו 8 כי
אם לאשתו אחותו הבתולה אשר לו לא
תטמא לבעל בעמיה יטמא 9 לא יקרחו קרחה
בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא
יישרטו שרטת 10 קדשים יהיו לאלהיהם
ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהוה
לחם אלהיהם הם מקריבים וקדש יהיו
11 אשה זונה וחללה לא יקחו ואשה גרושה
מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו
12 וכל מות נפש לא יבא לא יטמא
לאביו ולאמו 13 ומן המקדש לא יצא
ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן
משחת אלהיו עליו אני יהוה 14 ואשה
בתולה מעמיה יקחו אלמנה וגרושה
וחללה זונה את אלה לא יקח כי אם
בתולת מעמיו יקח אשה 15 ולא יחלל
זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו
16 ויאמר יהוה אל משה לאמר 17 דבר
אל אהרן לאמר איש איש מזרעך לדרתם
אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב
לחם אלהיו 18 כי כל אשר בו מום לא
יקרב איש עור או פסח או חרם או שרוע
19 או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר
יד 20 או גבן או דק או תבלל או יבלת
או מרוחת אשך 21 כל איש אשר בו מום
מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב אשי
יהוה מום בו לחם אלהיו לא יגש 22 לחם
אלהיו מקדשי קדשים ומן הקדשים יאכל
23 אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא
יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי
כי אני יהוה מקדשם 24 וידבר משה אל
אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל
25 ויאמר יהוה אל משה לאמר 26 דבר
אל אהרן ואל בניו לאמר איש איש מבני
ישראל אשר יקריבו את קדשיהם לכל
נדרתם ולכל נדבתם אשר יקריבו ליהוה
לעלה 27 ביום השמיני ואילך יהיה לרצון
ומאז תקבלו מיד בני ישראל כי הם
מעשה אלהיכם 28 ובשור או כשב אותו
ואתו לא תשחטו ביום אחד 29 וכי תזבחו
זבח תודה ליהוה לרצנכם תזבחו 30 ביום
ההוא יאכל לא יותיר ממנו עד בקר
אני יהוה 31 ושמרתם מצותי ועשיתם
אותם אני יהוה 32 ושם קדשי לא
תחללו ונקדשתי בתוך בני ישראל
אני יהוה מקדשכם המוציא אתכם
מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה 33 וידבר יהוה אל משה לאמר
34 אמור אל בני ישראל ואמרת אליהם
איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל
אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל
נדבתם אשר יקריבו ליהוה לעלה
35 לרצנכם תמים זכר בבקר בכשבים
ובעזים 36 שור וכשב אותו ואתו לא
תשחטו ביום אחד 37 אם עולה קרבנו
לזבח שלמים ליהוה לרצונכם תקרבו
אותו לא תקרבו 38 מלבד עולת הבקר
מנחתה ומלבד נסכיה תקריבו ביום
ההוא מנחה ליהוה 39 אך בחמשה עשר
יום לחדש השביעי בקצר את תבואת
הארץ תחגו את חג יהוה שבעת ימים
ביום הראשון שבתון וביום השמיני
שבתון 40 ולקחתם לכם ביום הראשון
פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת
וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם
שבעת ימים 41 וחגתם אתו חג ליהוה
שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם
בחדש השביעי תחגו אתו 42 בסכות תשבו
שבעת ימים כל האזרח בישראל
יישבו בסכות 43 למען ידעו דרתיכם
כי בסכות הושבתי את בני ישראל
בהוציאי אותם מארץ מצרים אני יהוה
אלהיכם 44 וידבר משה את מועדי יהוה
אל בני ישראל

20

1 ויצו את בני ישראל ויקחו אליך שמן
זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד
2 מחוץ לפרכת העדת יערך אהרן מערב
עד בקר לפני יהוה חק עולם לדרתיכם
3 על המנרת הטהרה יערך את הנרות
לפני יהוה תמיד 4 ולקחת סלת ואפית
אתה עשרה חלות שתים העשרון החלה
האחת 5 ושמת אותם שתי מערכות שש
החלה המערכת על השלחן הטהר לפני
יהוה 6 ונתת עליהם לבונה זכה והיתה
לחם לאזכרה אשה ליהוה 7 ביום השבת
יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני
ישראל ברית עולם 8 לקחת סלת ואפית
אתה שתים עשרה חלות שני העשרנים
תהיינה החלה האחת 9 והיתה לאהרן
ולבניו ואכלוה במקום קדש כי קדש
קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם
10 ויצא בן אשה הישראלית ואביו איש
מצרי בתוך בני ישראל ויינצו בן
האשה הישראלית ואיש הישראלי במחנה
11 ויקב בן האשה הישראלית את השם
ויקלל ויביאו אל משה ושם אמו שלומית
בת דברי למטה דן 12 וינחו אתו במשמר
לפרש להם על פי יהוה 13 ויאמר יהוה
אל משה לאמר 14 הוצא את המקלל
אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים
את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל העדה
15 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש
איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו
16 ונקב שם יהוה מות יומת רגום
ירגמו בו כל העדה כגר כאזרח בנקבו
שם יומת 17 ואיש כי יכה כל נפש אדם
מות יומת 18 ומכה נפש בהמה ישלמנה
נפש תחת נפש 19 ואדם כי יתן מום
בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו
20 שבר תחת שבר עין תחת עין שן
תחת שן כאשר יתן מום באדם כן
ינתן בו 21 ומכה בהמה ישלמנה
ומכה אדם יומת 22 משפט אחד יהיה
לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה
אלהיכם 23 וידבר משה אל בני ישראל
ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה
ויסקלו אבנים אתו ובני ישראל עשו
כאשר צוה יהוה את משה

לבבך לקראתם ישמחו ושמחים יעשו צדקה ואין
מרשיע אמר אדני אלהים 28 המה המה יראו
ויבושו כל קנאי עם המה יהיו כאין ויאבדו
אנשי מריבתך 29 תבקשם ולא תמצא אנשי
מצותיך המה יהיו כאין ולא יהיו כי אני יהוה
אלהיך מחזיק ימינך לאמר אל תירא אני עזרתיך
אל תירא ישראל מתי אמר אמרתי אל תיראו
כי אם אל אנשים מתים אדם כחציר ישגיחו
ותשכח יהוה עשך ונטיתך שמים וייסד ארץ
ואל תיראה תמיד כל היום מפני חמת המציק
כאשר כונן לשחת ואיה חמת המציק 31 מהר
צועה לפתח ולא ימות השחת לחמו ואנכי
יהוה אלהיך רגע הים ורהם גליו יהוה צבאות
שמו 32 ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך
לנטע שמים ויסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה
ירושלים נצבי כוס חמתו את יין התרעלה
כוס הקבעת הצדיתה 33 אין מנהיג לה מכל
בנים ילדה ואין מחזיק בידה מכל בנים גדלה
שני אלה קראתים מי ינוד לך אל מי אנחם
שבר ושאד והרעב ואיכה אסלח לך בניך עזבו
ישבעו כל חרבות ארצה ומי אנחם 21 בנים
נבלו שכבו בראש כל חוצות כתוא מכמר
ומלאים חמת יהוה גערת אלהיך לכן שמעי
נא זאת עניה ושכרת לא מיין 22 כה אמר
אדניך יהוה ואלהיך ידין עמו הנה לקחתי
מידך את כוס התרעלה את קבעת כוס חמתי
לא תוסיפי עוד לשתותה 23 ושמתיה ביד
מגניך אשר אמרו לנפשך שוחי ונעבורה ונתת
כעפר גוך וכרחוב לעברים

24 הקיצי הקיצי עורי לבשי עזך
ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלים עיר הקדש
כי לא יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא
25 התנערי מעפר קומי שבי ירושלים
התירי מוסרות צוארך שבויה בת ציון

ܡܬܬܝܐ

1 ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ ܀ 2 ܐܒܪܗܡ ܝܘܠܕ ܠܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܝܘܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܝܘܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ ܀ 3 ܘܝܗܘܕܐ ܝܘܠܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨܘܢ ܝܘܠܕ ܠܐܪܡ ܀ 4 ܘܐܪܡ ܝܘܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܘܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܘܠܕ ܠܣܠܡܘܢ ܀ 5 ܘܣܠܡܘܢ ܝܘܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܝܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܘܠܕ ܠܝܫܝ ܀ 6 ܘܝܫܝ ܝܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܀ 7 ܘܫܠܡܘܢ ܝܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܒܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܘܠܕ ܠܝܫܝ ܀ 8 ܘܝܫܝ ܝܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܘܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܀ 9 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܘܠܕ ܠܐܒܝܐ ܘܐܒܝܐ ܝܘܠܕ ܠܐܣܐ ܀ 10 ܘܐܣܐ ܝܘܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܘܠܕ ܠܝܗܘܪܡ ܘܝܗܘܪܡ ܝܘܠܕ ܠܥܘܙܝܐ ܘܥܘܙܝܐ ܝܘܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܘܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܘܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܘܚܙܩܝܐ ܝܘܠܕ ܠܡܢܫܐ ܀ 11 ܘܡܢܫܐ ܝܘܠܕ ܠܝܐܘܫܝܐ ܘܐܘܫܝܐ ܝܘܠܕ ܠܝܟܢܝܐ ܘܝܟܢܝܐ ܝܘܠܕ ܠܫܠܬܝܐܝܠ ܀ 12 ܘܫܠܬܝܐܝܠ ܝܘܠܕ ܠܙܪܒܒܠ ܘܙܪܒܒܠ ܝܘܠܕ ܠܐܒܝܘܕ ܘܐܒܝܘܕ ܝܘܠܕ ܠܐܠܝܩܝܡ ܘܐܠܝܩܝܡ ܝܘܠܕ ܠܥܙܘܪ ܘܥܙܘܪ ܝܘܠܕ ܠܨܕܘܩ ܘܨܕܘܩ ܝܘܠܕ ܠܐܟܝܡ ܘܐܟܝܡ ܝܘܠܕ ܠܐܠܝܘܕ ܘܐܠܝܘܕ ܝܘܠܕ ܠܐܠܥܙܪ ܘܐܠܥܙܪ ܝܘܠܕ ܠܡܬܬܝܐ ܘܡܬܬܝܐ ܝܘܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܀ 13 ܘܝܥܩܘܒ ܝܘܠܕ ܠܝܘܣܦ ܕܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܕܐܬܝܠܕ ܒܗ ܝܫܘܥ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ ܀ 14 ܘܟܠܗ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ ܕܕܘܝܕ ܬܪܬܝܣܪ ܬܫܥܬܐ ܘܬܫܥܬܐ ܕܡܢ ܕܕܘܝܕ ܥܕܡܐ ܕܫܠܝܡܘܢ ܬܪܬܝܣܪ ܬܫܥܬܐ ܘܬܫܥܬܐ ܕܡܢ ܫܠܝܡܘܢ ܥܕܡܐ ܕܒܒܠܬܐ ܬܪܬܝܣܪ ܬܫܥܬܐ ܘܬܫܥܬܐ ܕܡܢ ܒܒܠܬܐ ܥܕܡܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܀ 15 ܘܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܝܘܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܝܘܠܕ ܠܝܘܣܦ ܕܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܕܐܬܝܠܕ ܒܗ ܝܫܘܥ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ ܀ 16 ܘܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܝܘܠܕ ܠܐܒܪܗܡ ܘܐܒܪܗܡ ܝܘܠܕ ܠܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܝܘܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܝܘܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ ܀ 17 ܘܝܗܘܕܐ ܝܘܠܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨܘܢ ܝܘܠܕ ܠܐܪܡ ܘܐܪܡ ܝܘܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܘܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܘܠܕ ܠܣܠܡܘܢ ܀ 18 ܘܣܠܡܘܢ ܝܘܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܝܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܘܠܕ ܠܝܫܝ ܀ 19 ܘܝܫܝ ܝܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܘܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܀ 20 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܒܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܘܠܕ ܠܝܫܝ ܀ 21 ܘܝܫܝ ܝܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܘܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܀ 22 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܬܡܪ ܘܒܘܥܙ ܝܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܘܠܕ ܠܝܫܝ ܀ 23 ܘܝܫܝ ܝܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܘܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܀ 24 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܒܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܘܠܕ ܠܝܫܝ ܀ 25 ܘܝܫܝ ܝܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܘܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܀ 26 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܒܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܘܠܕ ܠܝܫܝ ܀ 27 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܬܡܪ ܘܒܘܥܙ ܝܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܘܠܕ ܠܝܫܝ ܀ 28 ܘܝܫܝ ܝܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܘܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ (Hadēs g86) ܀ 29 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܒܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܘܠܕ ܠܝܫܝ ܀ 30 ܘܝܫܝ ܝܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܘܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܀ 31 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܒܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܘܠܕ ܠܝܫܝ ܀ 32 ܘܝܫܝ ܝܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܘܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ (Hadēs g86) ܀ 33 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܒܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܘܠܕ ܠܝܫܝ ܀ 34 ܘܝܫܝ ܝܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܘܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܀ 35 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܒܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܘܠܕ ܠܝܫܝ ܀ 36 ܘܝܫܝ ܝܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܘܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܀ 37 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܒܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܘܠܕ ܠܝܫܝ ܀ 38 ܘܝܫܝ ܝܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܘܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܀

2 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܒܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܘܠܕ ܠܝܫܝ ܀ 2 ܘܝܫܝ ܝܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܘܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܀ 3 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܒܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܘܠܕ ܠܝܫܝ ܀

ולא יבין עוד איש את רעהו ואת אחיו לאמר דעו את
יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאם
יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד 35 כה
אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקות ירח וכוכבים
לאור לילה רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו
36 אם ימישו החקים האלה מלפני נאם יהוה גם
זרע ישראל יחדלו מהיות גוי לפני כל הימים 37 כה
אמר יהוה אם ימדו שמים למעלה וחקרו מוסדי
ארץ למטה גם אני אמאס בכל זרע ישראל על כל
אשר עשו נאם יהוה 38 הנה ימים באים נאם יהוה
ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל עד שער הפנה
39 ויצא עוד קו המדה נגדו על גבעת גרב ונסב
אל גועה 40 כל הגיא הפגרים והדשן וכל השדות
עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים מזרחה קדש
ליהוה לא יתוש ולא יתלש עוד לעולם

4 כה אמר יהוה צבאות לאמר בנות ציון
ירושלים 2 נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו לאמר
הנני שלח לכם את הדגן והתירוש והיצהר ושלחתי
בהמה בשדכם לא תכלה 3 ואתם בני ציון גילו
ושמחו ביהוה אלהיכם כי נתן לכם את המורה
לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון
4 והיו הגרנות מלאים בר והיקבים יפיצו תירוש
ויצהר 5 ביום ההוא אמר יהוה צבאות אל תיראי
בת ציון אל תרפי ישראל 6 הנני מושיעך מרחוק
וזרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן
ואין מחריד 7 כי אתה אל תיראי עבדי יעקב
נאם יהוה כי אתך אני להושיעך כי אעשה כלה
בכל הגוים אשר הדיחתיך שם אך אתך לא אעשה
כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך 8 ועתה
מה אתה רע כי אם יסרתי אתך ובחרת בך
נאם אדני יהוה 9 ראה אנכי מביא רעה אל
הגוים ונגעת בם אל תרעי בם כי אם אל
בית ישראל 10 ואל בית יעקב אל תרעי בם
כי אם אל בית ישראל אל תיראו כי אני יהוה
אלהיכם 11 כה אמר יהוה אל תיראו מפני
אשור בשבט יכה אתכם ומטה אתו עליכם
בדרך מצרים 12 והיה עוד מעט מכלה זעם
ואפי אל תוסיף לפקד עליו אני אל תיראו
מפני אשור 13 ופקדתי עליו אל תיראו מפני
אשור 14 ביום ההוא נאם יהוה אל תיראו
מפני אשור 15 ויהי עוד מעט מכלה זעם
ואפי אל תוסיף לפקד עליו אני אל תיראו
מפני אשור 16 ויהי ביום ההוא אל תיראו
מפני אשור 17 ויהי שאר יעקב בגוים רבים
כטל מאת יהוה כרבבים עלי עשב אשר לא
יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדם 18 ויהי שאר
יעקב בגוים רבים בתוך עמים רבים כאריה
בבהמות יער כאריות בעדרי צאן אשר אם
עבר ורמס וטרף ואין מציל 19 תרם ידך על
צריך וכל אויביך יכרתו 20 והיה ביום ההוא
נאם יהוה אכרית סוסיך מקרבך ואבדתי
מרכבותיך 21 והכרתי ערי ארצך והרסתי כל
מבצריך 22 והכרתי כשפים מידך ולא יהיו
לך מעוננים 23 ואכרתה פסיליך ומצבותיך
מתוך עצבתיך ולא תשתחוה עוד למעשה
ידיך 24 ונתשתי אשרים מקרבך והשמדתי
עריך 25 והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות
אל אל אל

28 לחברה לה אין דרך לעמוד בפני בני ישראל
כי הם חזקים ממנו. 29 ועתה אם כאשר אמרתם
אמרו אל אדוני לאמר הנה עבדיך אנשי מלחמה
ואנשי חיל ומקנה רב מאד לא נמנע מאדוני
לתת לנו בחרם הארץ הזאת לאחוזה ואל תעבירנו
את הירדן. 30 כי אם כה יעשה אלינו אדוני
ויוסף לעבר את הירדן הנה אנחנו עבדיך
נעבור חלוצים לפני אדוני אל ארץ כנען
ואתה אחוזת נחלתנו מעבר לירדן. 31 ויאמר
מנשה לגד ולראובן אם לא תעשו כדבר
אדוני הנה אתם חטאתם לאדוני ואם לא
תעשו כדבר אדוני הנה אתם חטאתם לאדוני
ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם. 32 ויאמר
גד וראובן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר
אדוני מצוה את עבדיך. 33 ויתן משה לבני
גד ולראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף
ממלכות סיחון מלך האמרי וממלכות עוג
מלך הבשן הארץ לערי גבולתיה ערי הארץ
סביב. 34 ויבנו בני גד את דיבון ואת עטרות
ואת ערער. 35 ואת עטרות שופן ואת יעזר
ואת יגבהה. 36 ואת בית נמרה ואת בית
הרן ערי מבצר וגדרות צאן. 37 ובני ראובן
בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קריתים
ואת נבו ואת בעל מעון נסבות שמותם
ואת שבמה ויקראו בשמות את שאר הערים
אשר בנו. 38 ובני מכיר בן מנשה הלכו
גלעדה וילכדוה והורש את האמרי אשר
בה. 39 ויתן משה את הגלעד אל מכיר בן
מנשה וישב בו. 40 ולעג יאיר בן מנשה
הלך ויכה את חותת הבשן ויקרא אותם
חות יאיר עד היום הזה. 41 ונבח הלך
וכבש את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבח
בשמו.

6

1 ואלה מסעי בני ישראל אשר יצאו
מארץ מצרים לצבאותם ביד משה ואהרן.
2 ויכתב משה את מוצאיהם לפי מסעיהם
על פי יהוה ואלה מסעיהם לפי מוצאיהם.
3 ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה
עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח
יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל
מצרים. 4 ומצרים קברים את אשר הכה
יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה
שפטים. 5 ויסעו בני ישראל מרעמסס
ויחנו בסכות. 6 ויסעו מסכות ויחנו
באתם אשר בקצה המדבר. 7 ויסעו מאתם
ויבאו על פי החירות אשר על פני בעל
צפון ויחנו לפני מגדל. 8 ויסעו מפני
החירות ויעברו בתוך הים המדבר
ילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם
ויחנו במרה. 9 ויסעו ממרה ויבאו
אילמה ובאילמה שתים עשרה עינת מים
ושבעים תמרים ויחנו שם. 10 ויסעו
מאילם ויחנו על ים סוף. 11 ויסעו
מים סוף ויחנו במדבר סין. 12 ויסעו
ממדבר סין ויחנו בדפקה. 13 ויסעו
מדפקה ויחנו באלוש. 14 ויסעו
מאלוש ויחנו ברפידים ואין מים לשתות
העם. 15 ויסעו מרפידים ויחנו במדבר
סיני. 16 ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברות
התאוה. 17 ויסעו מקברות התאוה ויחנו
בחצרות. 18 ויסעו מחצרות ויחנו ברתמה.
19 ויסעו מרתמה ויחנו ברמן פרץ.
20 ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה.
21 ויסעו מלבנה ויחנו ברסה. 22 ויסעו
מרסה ויחנו בקהלתה. 23 ויסעו מקהלתה
ויחנו בהר שפר. 24 ויסעו מהר שפר
ויחנו בחרדה. 25 ויסעו מחרדה ויחנו
במקהלת. 26 ויסעו מקהלת ויחנו בתחת
הרמה. 27 ויסעו מתחת הרמה ויחנו
בתרח. 28 ויסעו מתרח ויחנו במתקה.
29 ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה.
30 ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות.
31 ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן.
32 ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד.
33 ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה.
34 ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה.
35 ויסעו מעברנה ויחנו בעציון גבר.
36 ויסעו מעצין גבר ויחנו במדבר צין
הוא קדש. 37 ויסעו מקדש ויחנו בהר
ההר אשר קצה ארום בגבול אדום.
38 ויעל אהרן הכהן אל פי יהוה וימת
שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל
מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש.
39 ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה
במותו בהר ההר. 40 וישמע הכנעני
מלך ערד הוא יושב בנגב בארץ כנען
בבוא בני ישראל. 41 ויסעו מהר ההר
ויחנו בצלמנה. 42 ויסעו מצלמנה
ויחנו בפונן. 43 ויסעו מפונן ויחנו
באבות. 44 ויסעו מאבות ויחנו
בעיי העברים בגבול מואב. 45 ויסעו
מעיים ויחנו בדיבן גד. 46 ויסעו
מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתים.
47 ויסעו מעלמן דבלתים ויחנו
בהרי עברים לפני נבו. 48 ויסעו
מהרי עברים ויחנו בערבות מואב
אל יריחו. 49 ויחנו על הירדן
מבית הישימות עד אבל השטים
בערבות מואב. 50 ויאמר יהוה אל
משה בערבות מואב אל יריחו לאמר.
51 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען.
52 והורשתם את כל יושבי הארץ מפניכם
ואבדתם את כל משכיותם ואת כל
צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במותם
תשמידו. 53 והורשתם את הארץ וישבתם
בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה.
54 והתנחלתם את הארץ בגורל למשפחתיכם
לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעיט
את נחלתו איש אל מקום אשר יצא שמו
שם לו לנחלתו אל מטות אבתיכם תתנחלו.
55 ואם לא תורישו את יושבי הארץ מפניכם
והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם
ולצנים בצדיכם וצררו אתכם על הארץ
אשר אתם יושבים בה. 56 והיה כאשר
חשבתי לעשות להם אעשה לכם.

5

1 ויגשו ראשי האבות למשפחת בני גלעד
בן מכיר בן מנשה מן משפחות בני יוסף
וידברו לפני משה ולפני הנשיאים ראשי
אבות בני ישראל. 2 ויאמרו אדני צוה את
יהוה לתת את הארץ בגורל לבני ישראל
ואדני צוה ליהוה לתת את נחלת צלפחד
אחינו לבנותיו. 3 והיו לנשים לבני
שבטי בני ישראל ונגרעה נחלתן מנחלת
אבתינו והוספו על נחלת השבט אשר
תהיינה להם ונגרע מגורל נחלתנו.
4 והיה כי יהיה יובל לבני ישראל
ונוספה נחלתן על נחלת השבט אשר
תהיינה להם ומנחלת שבט אבתינו
תגרע נחלתן. 5 ויצו משה את בני ישראל
על פי יהוה לאמר כן שבט בני יוסף
דברים. 6 זה הדבר אשר צוה יהוה
לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם
תהיינה לנשים אך אל משפחת אבי
מטה תנשאו. 7 ולא תסב נחלה לבני
ישראל מטה אל מטה כי איש בנחלת
מטה אבתיו יאחזו בני ישראל. 8 וכל
בת יורשת נחלה ממטות בני ישראל
לאיש מאחת משפחת מטה אבי תהיה
לאשה למען יירשו בני ישראל איש
נחלת אבתיו. 9 ולא תסב נחלה ממטה
אל מטה אחר כי איש בנחלתו יאחזו
מטות בני ישראל. 10 כאשר צוה יהוה
את משה כן עשו בנות צלפחד. 11 ותהי
מחלה מגלה ותרצה ותירעה ומלכה
ונעה בנות צלפחד לבני דודיהן נשים.
12 מבני מנשה בן יוסף היו לנשים
ותהי נחלתן על מטה משפחת אבינו.
13 אלה המצות והמשפטים אשר צוה
יהוה ביד משה אל בני ישראל במדבר
יריחו.

הנה אנכי מביא אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם
ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה את הארץ הזאת
10 ועתה הנה מלאכי אשר אתה מרגיז אתה
מתיצב לפני שם אל־תירא אתה ואל־תגור
11 הנה אנכי שלח לפניך מלאך לשמרך בדרך
12 ובאת אל־המקום אשר דברתי לך
13 ויאמר אליו אל־תירא כי־לא אל־אלהים
אני ואל־תגור אני אל־אלהי אביך אל־תירא
14 ויאמר אליו אל־תירא
אם־אתה אתה אליהו
אל־אלהי אביך אל־תירא
15 ויאמר אליו אל־אלהים
אני אל־אלהי אביך אל־תירא
אל־תירא כי־אתך אנכי
אל־אלהי אביך אל־תירא
אל־תירא כי־אתך אנכי
אל־אלהי אביך אל־תירא
אל־תירא כי־אתך אנכי

7

1 ויאמר אליו אל־אלהים אל־תירא
אל־אלהי אביך אל־תירא
אל־אלהי אביך אל־תירא
אל־תירא כי־אתך אנכי
2 ויאמר אליו אל־אלהים אל־תירא
אל־אלהי אביך אל־תירא
אל־תירא כי־אתך אנכי
3 ויאמר אליו אל־אלהים אל־תירא
אל־אלהי אביך אל־תירא
אל־תירא כי־אתך אנכי
4 ויאמר אליו אל־אלהים אל־תירא
אל־אלהי אביך אל־תירא
אל־תירא כי־אתך אנכי
5 ויאמר אליו אל־אלהים אל־תירא
אל־אלהי אביך אל־תירא
אל־תירא כי־אתך אנכי
6 ויאמר אליו אל־אלהים אל־תירא
אל־אלהי אביך אל־תירא
אל־תירא כי־אתך אנכי
7 ויאמר אליו אל־אלהים אל־תירא
אל־אלהי אביך אל־תירא
אל־תירא כי־אתך אנכי
8 ויאמר אליו אל־אלהים אל־תירא
אל־אלהי אביך אל־תירא
אל־תירא כי־אתך אנכי
9 ויאמר אליו אל־אלהים אל־תירא
אל־אלהי אביך אל־תירא
אל־תירא כי־אתך אנכי
10 ויאמר אליו אל־אלהים אל־תירא
אל־אלהי אביך אל־תירא
אל־תירא כי־אתך אנכי
11 ויאמר אליו אל־אלהים אל־תירא
אל־אלהי אביך אל־תירא
אל־תירא כי־אתך אנכי
12 ויאמר אליו אל־אלהים אל־תירא
אל־אלהי אביך אל־תירא
אל־תירא כי־אתך אנכי
13 ויאמר אליו אל־אלהים אל־תירא
אל־אלהי אביך אל־תירא
אל־תירא כי־אתך אנכי
14 ויאמר אליו אל־אלהים אל־תירא
אל־אלהי אביך אל־תירא
אל־תירא כי־אתך אנכי
15 ויאמר אליו אל־אלהים אל־תירא
אל־אלהי אביך אל־תירא
אל־תירא כי־אתך אנכי

ויאמר אליו אל תעלה ואל תרד כי ארם
מלך אשור עלים אתך 29 ויאמר יהוה
אל ישעיהו בן אמוץ אל תירא מפני
הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי
מלך אשור אתי בזה 30 הנה אני נתן בו
רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו והפלתיו
חרב בארצו 31 ונסו אל ארץ אדר
ומלך בנו תחתיו 32 בחדש הרביעי
לשנת שלש עשרה לחזקיהו מלך יהודה
מלך אשור אל כל ארצו ויבא אל יהודה
ויצר אל ירושלים 33 בעבור אשר
אמר יהוה אל מלך אשור לא יבוא אל
העיר הזאת ולא יירה שם חץ ולא
יקדמנה מגן ולא יסף עליה סלה
34 בדרך אשר בא בדרך ישוב
ואל העיר הזאת לא יבוא נאם יהוה
35 וגנותי על העיר הזאת להושיעה
למען אשר אני יהוה ולמען דוד
עבדי 36 ויצא מלאך יהוה
ויך במחנה אשור מאה ומחמשת
אלפים וישכימו בבקר והנה כלם
פגרים מתים 37 וינסע
ויהלך סנחריב מלך אשור וישב
וישב בנינוה 38 והוא
משתחוה בית נסרך אלהיו ואדרמלך
ושראצר בניו הכוהו בחרב
ואמלט ארצה אררט וימלך
אסר חדן בנו תחתיו

9

ויאמר יהוה אל חזקיה
מלך יהודה שמע לאמר
2 ויבא מנחזיה
הסריס ויגד לו לאמר
3 ויאמר אליו
חזקיה כה אמר
חזקיה היום
יום צרה
ותוכחה
ונאצה
כי באו בנים
עד משבר
ואין כח
4 אולי
ישמע יהוה
אלהיך את
דברי רבשקה
אשר שלחו
מלך אשור
אדניו לחרף
את אלהים חי
ולגדף בדברים
אשר שמע יהוה
אלהיך ונשאת
תפלה בעד
השארית
הנמצאת
5 ויבאו
עבדי המלך
חזקיה אל
ישעיהו
6 ויאמר
אליהם ישעיהו
כה תאמרון
אל אדניכם
כה אמר יהוה
אל תירא
מפני הדברים
אשר שמעת
אשר גדפו
נערי מלך
אשור אתי
בזה 7 הנה
אני נתן בו
רוח ושמע
שמועה ושב
אל ארצו
והפלתיו
בחרב בארצו
8 וישב
רבשקה וימצא
את מלך אשור
נלחם על
לבנה כי שמע
כי נסע מלכיש
9 וישמע
אל תרהקה
מלך כוש
לאמר יצא
הנה לבא
להלחם עמך
ויהי כשמעו
ויבא מלאכים
אל חזקיה
לאמר 10 כה
תאמרו אל
חזקיה מלך
יהודה לאמר
אל ישאך
אלהיך אשר
אתה בטח
עליו לאמר
לא תנתן
ירושלים
ביד מלך
אשור 11 הנה
אתה שמעת
את אשר עשו
מלכי אשור
לכל הארצות
להחרים
אותם ואתה
תנצל 12 הגם
הצילו אותם
אלהי הגוים
אשר שחתו
אבי ואת
גוזן וחרן
ורצף ובני
עדן אשר
בתלסר
13 איה מלך
חמת ומלך
ארפד ומלך
עיר הספרים
ספרוים הנע
והעוא 14 ויקח
חזקיה את
הספרים מיד
המלאכים
וקרא אותם
ויעל חזקיה
בית יהוה
ויפרשהו
חזקיה לפני
יהוה 15 ויתפלל
חזקיה לפני
יהוה לאמר
16 יהוה
צבאות אלהי
ישראל יושב
הכרובים
אתה הוא
האלהים
לבדך לכל
ממלכות
הארץ אתה
עשית את
השמים
והארץ
17 הטה
יהוה אזנך
ושמע פקח
יהוה עינך
וראה ושמע
את כל דברי
סנחריב
אשר שלח
לחרף את
אלהים חי
18 אמת
יהוה כי
החריבו
מלכי אשור
את הגוים
וארצותם
19 ונתנו
את אלהיהם
באש כי לא
אלהים הם
כי אם מעשה
ידי אדם
עץ ואבן
ואבדם
20 ועתה
יהוה אלהינו
הושיענו
נא מידו
וידעו כל
ממלכות
הארץ כי
אתה יהוה
לבדך
21 אז
שלח ישעיהו
בן אמוץ
אל חזקיה
לאמר כה
אמר יהוה
אלהי ישראל
אשר התפללת
אלי על
סנחריב מלך
אשור שמעתי
22 זה הדבר
אשר דבר
יהוה עליו
בזתך לעגך
בת ציון
אחריך
הנדד בת
ירושלים
23 את
מי חרפת
וגדפת
ועל מי
הרמת קול
ותשא מרום
עיניך
אל קדוש
ישראל
24 בידי
עבדיך
חרפת אדני
ותאמר
ברב רכבי
אני עלה
מרומי הרים
ירכתי לבנון
אכרתי
מבחר
ארזיו
ובחר
ברושיו
ואבא
מלון קצהו
יער כרמלו
25 אני
חפרתי
ואשתה
מים
ואיבש
כף
מצור
מאר
26 הלוא
שמעת
לרחוק
עשיתיה
מימי קדם
יצרתיה
ועתה
הביאתיה
והיות
לגלות
עיים
נצים
27 ויושביהם
קצרי
יד חתו
ובושו
היו עשב
השדה
וירק
דשא
חציר
גגות
ושדמה
שחופה
קדים
28 ידעתי
שבתך
וצאתך
ותרגזך
אלי
29 יען
רגזך
אלי
ושאונך
עלה
באזני
ושמתי
חחי
באפך
ומתגי
בשפתיך
והשבתי
אותך
דרך
אשר
באת
30 וזה
לך
האות
אכול
השנה
ספיח
ובשנה
השנית
שחיש
ובשנה
השלישית
זרעו
וקצרו
ונטעו
כרמים
ואכלו
פריים
31 ופליטת
בית יהודה
הנשארת
תשרש
למטה
ועשתה
פרי
למעלה
32 כי
מירושלים
תצא שארית
והפליטה
מהר
ציון
קנאת
יהוה
צבאות
תעשה
זאת
33 לכן
כה אמר
יהוה אל
מלך אשור
לא יבוא
אל העיר
הזאת
ולא
יירה
שם חץ
ולא
יקדמנה
מגן
ולא
ישפך
עליה
סלה
34 בדרך
אשר
בא
בדרך
ישוב
ואל
העיר
הזאת
לא
יבוא
נאם
יהוה
35 וגנותי
על
העיר
הזאת
להושיעה
למען
אשר
אני
יהוה
ולמען
דוד
עבדי
36 ויצא
מלאך
יהוה
ויך
במחנה
אשור
מאה
ומחמשת
אלפים
ויהי
כאשר
השכים
בבקר
והנה
כלם
פגרים
מתים
37 ויסע
ויהלך
סנחריב
מלך
אשור
וישב
וישב
בנינוה
38 והוא
משתחוה
בית
נסרך
אלהיו
ואדרמלך
ושראצר
בניו
הכוהו
בחרב
ומלט
ארצה
אררט
וימלך
אסר
חדן
בנו
תחתיו

9

ויאמר
יהוה אל
חזקיה
מלך
יהודה
לאמר
2 ויבא
מנחזיה
הסריס
ויגד
לו לאמר
3 ויאמר
אליו
חזקיה
כה אמר
חזקיה
היום
יום צרה
ותוכחה
ונאצה
כי באו
בנים
עד משבר
ואין
כח
4 אולי
ישמע
יהוה
אלהיך
את
דברי
רבשקה
אשר
שלחו
מלך
אשור
אדניו
לחרף
את
אלהים
חי
ולגדף
בדברים
אשר
שמע
יהוה
אלהיך
ונשאת
תפלה
בעד
השארית
הנמצאת
5 ויבאו
עבדי
המלך
חזקיה
אל
ישעיהו
6 ויאמר
אליהם
ישעיהו
כה
תאמרון
אל
אדניכם
כה אמר
יהוה
אל
תירא
מפני
הדברים
אשר
שמעת
אשר
גדפו
נערי
מלך
אשור
אתי
בזה
7 הנה
אני
נתן
בו
רוח
ושמע
שמועה
ושב
אל
ארצו
והפלתיו
בחרב
בארצו
8 וישב
רבשקה
וימצא
את
מלך
אשור
נלחם
על
לבנה
כי
שמע
כי
נסע
מלכיש
9 וישמע
אל
תרהקה
מלך
כוש
לאמר
יצא
הנה
לבא
להלחם
עמך
ויהי
כשמעו
ויבא
מלאכים
אל
חזקיה
לאמר
10 כה
תאמרו
אל
חזקיה
מלך
יהודה
לאמר
אל
ישאך
אלהיך
אשר
אתה
בטח
עליו
לאמר
לא
תנתן
ירושלים
ביד
מלך
אשור
11 הנה
אתה
שמעת
את
אשר
עשו
מלכי
אשור
לכל
הארצות
להחרים
אותם
ואתה
תנצל
12 הגם
הצילו
אותם
אלהי
הגוים
אשר
שחתו
אבי
ואת
גוזן
וחרן
ורצף
ובני
עדן
אשר
בתלסר
13 איה
מלך
חמת
ומלך
ארפד
ומלך
עיר
הספרים
ספרוים
הנע
והעוא
14 ויקח
חזקיה
את
הספרים
מיד
המלאכים
וקרא
אותם
ויעל
חזקיה
בית
יהוה
ויפרשהו
חזקיה
לפני
יהוה
15 ויתפלל
חזקיה
לפני
יהוה
לאמר
16 יהוה
צבאות
אלהי
ישראל
יושב
הכרובים
אתה
הוא
האלהים
לבדך
לכל
ממלכות
הארץ
אתה
עשית
את
השמים
והארץ
17 הטה
יהוה
אזנך
ושמע
פקח
יהוה
עינך
וראה
ושמע
את
כל
דברי
סנחריב
אשר
שלח
לחרף
את
אלהים
חי
18 אמת
יהוה
כי
החריבו
מלכי
אשור
את
הגוים
וארצותם
19 ונתנו
את
אלהיהם
באש
כי
לא
אלהים
הם
כי
אם
מעשה
ידי
אדם
עץ
ואבן
ואבדם
20 ועתה
יהוה
אלהינו
הושיענו
נא
מידו
וידעו
כל
ממלכות
הארץ
כי
אתה
יהוה
לבדך
21 אז
שלח
ישעיהו
בן
אמוץ
אל
חזקיה
לאמר
כה
אמר
יהוה
אלהי
ישראל
אשר
התפללת
אלי
על
סנחריב
מלך
אשור
שמעתי
22 זה
הדבר
אשר
דבר
יהוה
עליו
בזתך
לעגך
בת
ציון
אחריך
הנדד
בת
ירושלים
23 את
מי
חרפת
וגדפת
ועל
מי
הרמת
קול
ותשא
מרום
עיניך
אל
קדוש
ישראל
24 בידי
עבדיך
חרפת
אדני
ותאמר
ברב
רכבי
אני
עלה
מרומי
הרים
ירכתי
לבנון
אכרתי
מבחר
ארזיו
ובחר
ברושיו
ואבא
מלון
קצהו
יער
כרמלו
25 אני
חפרתי
ואשתה
מים
ואיבש
כף
מצור
מאר
26 הלוא
שמעת
לרחוק
עשיתיה
מימי
קדם
יצרתיה
ועתה
הביאתיה
והיות
לגלות
עיים
נצים
27 ויושביהם
קצרי
יד
חתו
ובושו
היו
עשב
השדה
וירק
דשא
חציר
גגות
ושדמה
שחופה
קדים
28 ידעתי
שבתך
וצאתך
ותרגזך
אלי
29 יען
רגזך
אלי
ושאונך
עלה
באזני
ושמתי
חחי
באפך
ומתגי
בשפתיך
והשבתי
אותך
דרך
אשר
באת
30 וזה
לך
האות
אכול
השנה
ספיח
ובשנה
השנית
שחיש
ובשנה
השלישית
זרעו
וקצרו
ונטעו
כרמים
ואכלו
פריים
31 ופליטת
בית יהודה
הנשארת
תשרש
למטה
ועשתה
פרי
למעלה
32 כי
מירושלים
תצא שארית
והפליטה
מהר
ציון
קנאת
יהוה
צבאות
תעשה
זאת
33 לכן
כה אמר
יהוה אל
מלך אשור
לא יבוא
אל העיר
הזאת
ולא
יירה
שם חץ
ולא
יקדמנה
מגן
ולא
ישפך
עליה
סלה
34 בדרך
אשר
בא
בדרך
ישוב
ואל
העיר
הזאת
לא
יבוא
נאם
יהוה
35 וגנותי
על
העיר
הזאת
להושיעה
למען
אשר
אני
יהוה
ולמען
דוד
עבדי
36 ויצא
מלאך
יהוה
ויך
במחנה
אשור
מאה
ומחמשת
אלפים
ויהי
כאשר
השכים
בבקר
והנה
כלם
פגרים
מתים
37 ויסע
ויהלך
סנחריב
מלך
אשור
וישב
וישב
בנינוה
38 והוא
משתחוה
בית
נסרך
אלהיו
ואדרמלך
ושראצר
בניו
הכוהו
בחרב
ומלט
ארצה
אררט
וימלך
אסר
חדן
בנו
תחתיו

לא ידע מה יעשה לאביו ולאמו כי
הבהילו אותו מפניהם׃ 22 ויאמר יהוה
אל־יעקב לך שוב אל־ארץ אבתיך
וארץ מולדתך ואיטיבה עמך׃ 23 ויקם
יעקב וישא את־בניו ואת־נשיו על־
הגמלים׃ 24 וילך את־כל־מקנהו וכל־
רכושו אשר־רכש מקנה קניינו אשר
רכש בפדן ארם לבוא אל־יצחק אביו
ארצה כנען׃ 25 ולבן הלך לגזז את־
צאנו ותגנב רחל את־התרפים אשר
לאביה׃ 26 ויגנב יעקב את־לב לבן
הארמי על־בלתי הגיד לו כי־הוא בורח
הוא וכל־אשר־לו׃ 27 ויברח הוא ובכל־
אשר־לו ויקם ויעבר את־הנהר וישם
את־פניו הר הגלעד׃ 28 ויגד ללבן
ביום השלישי כי ברח יעקב׃ 29 ויקח
את־אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת
ימים וידבק אתו בהר הגלעד׃ 30 ויבא
אלהים אל־לבן הארמי בחלום הלילה
ויאמר אליו השמר לך פן־תדבר עם־
יעקב מטוב עד־רע׃ 31 ויען יעקב
ויאמר אל־לבן כי יראתי כי אמרתי
פן־תגזל את־בנותיך מעמי׃ 32 עם
אשר תמצא את־אלהיך לא יחיה נגד
אחינו הכר־לך מה־עמדי וקח לך
ויעקב לא ידע כי רחל גנבתם׃ 33 ויבא
לבן באהל יעקב ואהל לאה ואהל
שתי השפחות ולא מצא ויצא מאהל לאה
ויבא באהל רחל׃ 34 ורחל לקחה את־
התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב
עליהם ויגש לבן את־כל־האהל ולא
מצא׃ 35 ותאמר אל־אביה אל־יחר
בעיני אדני כי לא אוכל מפני־
הנה־לי כדרך הנשים ויחפש לבן
ולא מצא את־התרפים׃ 36 ויחר ליעקב
ויריב בלבן ויען יעקב ויאמר אל־לבן
מה־פשעי מה־חטאתי כי דלקתה אחרי׃
37 כי־מששת את־כל־כלי מה־מצאת
מכל כלי ביתך שים־כה נגד אחי
ואחיך והוכחו לשני אלהינו׃ 38 זה
עשרים שנה אנכי עמך רחליך
ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא
אכלתי׃ 39 טרפה לא הבאתי אליך
אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי
יום וגנבתי לילה׃ 40 הייתי ביום
אכלני חרב וקרח לילה ונדד שנתי
מעיני׃ 41 זה־לי עשרים שנה בבית
עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי
בנותיך וארבע שנים בצאנך ותחלף
את־משכרתי עשרת מנים׃ 42 לולי
אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק
היה לי כי עתה ריקם שלחתני את־
עני ואת־יגיע כפי ראה אמש הוכיח׃
43 ויען לבן ויאמר אל־יעקב הבנות
בנותי והצאן צאני וכל אשר אתה
רואה לי הוא ולבנותי מה־אעשה
היום לאלה או לבניהן אשר ילדו׃

10

44 ועתה לכה נכרתה ברית אני
ואתה והיה לעד ובינו׃ 45 ויקח יעקב
אבן וירימהו מצבה׃ 46 ויאמר יעקב
לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים
ויעשו גל ויאכלו שם על־הגל׃ 47 ויקרא
לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו
גלעד׃ 48 ויאמר לבן הגל הזה עד
היום ביני וביניך על־כן קרא־שמו
גלעד׃ 49 והמצפה אשר אמר יהוה
יצפ׳ ביני וביניך כי נסתר אישׁ
מרעהו׃ 50 אם־תענה את־בנתי ואם־
תקח נשים על־בנתי אין איש עמנו
ראה אלהים עד ביני וביניך׃ 51 ויאמר
לבן אל־יעקב הנה־גל הזה ומצבה
אשר יריתי ביני וביניך׃ 52 עד־גל
הזה ומצבה אם־אני לא־אעבר אליך
את־הגל הזה ואת־המצבה הזאת לרעה׃
53 אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו
בינינו אלהי אביהם ויעקב נשבע
בפחד אביו יצחק׃ 54 ויזבח יעקב זבח
בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו
לחם וילינו בהר׃

ובניו׃ 42 ויפקד אשר־בו המלך לתת לה מתנות ויתן
לה׃ 43 ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל
לרגלי׳ ותבך ותתחנן אליו להעביר את־רע
המן האגגי׳ ואת־מחשבתו׳ אשר חשב׳ על־היהודים׃
44 ויאמר המלך׳ לאסתר׳ ולמרדכי׳ היהודי׳ הנה
בית המן נתתי׳ לאסתר׳ ואתו׳ תלו׳ על־העץ׃
45 ואתם׳ כתבו׳ אל־היהודים׳ אשר׳ בעיני המלך׳
אל־תכתבו׳ בשם המלך׳ וחתמו׳ בטבעת המלך׳
כי כתב׳ אשר־נכתב׳ בשם המלך׳ ונחתם׳ בטבעת
המלך׳ אין׳ להשיב׃ 46 ויקרא׳ סופרי המלך׳
בעת׳ ההיא׳ בחדש׳ השלישי׳ הוא׳ חדש סיון׳
בשלושה׳ עשר׳ יום׳ בו׳ ויכתב׳ ככל־אשר׳
צוה׳ המן׳ אל־אחשדרפני׳ המלך׳ ואל־הסגנים׳
ואל־השרים׳ על־המדינות׳ מהודו׳ ועד־כוש׳
מאה׳ ועשרים׳ ושבע׳ מדינה׳ למדינה׳ וכתב׳
אל־עמיה׳ ואל־יהודים׳ ככתבם׳ וכלשונם׳
ואל־היהודים׳ ככתבם׳ וכלשונם׳׃ 47 בשם׳
המלך׳ נכתב׳ ונחתם׳ בטבעת המלך׳ וישלח׳
הספרים׳ ביד׳ הרצים׳ אל כל־מדינות׳ המלך׳
להשמיד׳ להרג׳ ולאבד׳ את־כל־היהודים׳
מנער׳ ועד־זקן׳ טף׳ ונשים׳ ביום׳ אחד׳
בשלושה׳ עשר׳ חדש׳ שנים׳ עשר׳ הוא׳
חדש אדר׳ ושללם׳ לבז׳׃ 48 העתק׳ הכתב׳
להנתן׳ דת׳ בכל־מדינה׳ ומדינה׳ גלוי׳
לכל־העמים׳ להיות׳ מוכנים׳ ליום׳ הזה׳׃

11

11 מרדכי׳ יודע׳ את־כל־אשר׳ נעשה׳ ויקרע׳
מרדכי׳ את־בגדיו׳ ויתלבש׳ שק׳ ואפר׳ ויצא׳
בתוך׳ העיר׳ ויזעק׳ זעקה׳ גדולה׳ ומרה׳׃
2 ועד׳ לפני׳ שער׳ המלך׳ כי׳ אין׳ לבוא׳
אל־שער׳ המלך׳ בלבוש׳ שק׳׃ 3 ובכל־מדינה׳
ומדינה׳ מקום׳ אשר׳ דבר׳ המלך׳ ודתו׳
הגיעו׳ אבל׳ גדול׳ ליהודים׳ וצום׳ ובכי׳
ומספד׳ שק׳ ואפר׳ הרבו׳ לרבים׳׃ 4 ותבואינה׳
נערות׳ אסתר׳ ואחיסיה׳ ויגידו׳ לה׳ ותתחל׳
המלכה׳ מאד׳ ותשלח׳ בגדים׳ להלביש׳
את־מרדכי׳ ולהעביר׳ שקו׳ מעליו׳ ולא׳
קבל׳׃ 5 ותקרא׳ אסתר׳ להתך׳ מן־סריסי׳
המלך׳ אשר׳ העמיד׳ לפניה׳ ותצו׳ אל־
מרדכי׳ לדעת׳ מה־זה׳ זה׳ ועל־מה׳ זה׳׃
6 ויצא׳ התך׳ אל־מרדכי׳ אל־רחוב׳ העיר׳
אשר׳ לפני׳ שער׳ המלך׳׃ 7 ויגד׳ מרדכי׳
לו׳ את־כל־אשר׳ קרה׳ אתו׳ ואת׳ פרשת׳
הכסף׳ אשר׳ אמר׳ המן׳ לשקל׳ על־גנזי׳
המלך׳ ביהודים׳ בעבור׳ אבדם׳׃ 8 וגם׳
את־העתק׳ כתב׳ הדת׳ אשר׳ נתן׳ בשושן׳
הבירה׳ להשמיד׳ אותם׳ הראה׳ אתו׳ לה׳
ולצוות׳ עליה׳ את־עם׳ לבקש׳ מלפני׳
המלך׳ ולהתחנן׳ לפניו׳ בעבור׳ עמה׳׃
9 ויבא׳ התך׳ ויגד׳ לאסתר׳ את־דברי׳
מרדכי׳׃ 10 ותאמר׳ אסתר׳ להתך׳ ותצו׳
אתו׳ אל־מרדכי׳׃ 11 כל־עבדי׳ המלך׳
ועם׳ מדינות׳ המלך׳ יודעים׳ אשר׳ כל־
האיש׳ והאשה׳ אשר׳ יבוא׳ אל־המלך׳
אל־החצר׳ הפנימית׳ אשר׳ לא׳ יקרא׳
דתו׳ להמית׳ זולתי׳ אשר׳ יושיט׳ המלך׳
לו׳ את־שרביט׳ הזהב׳ וחיה׳ ואני׳ לא׳
נקראתי׳ לבוא׳ אל־המלך׳ זה׳ שלשים׳
יום׳׃ 12 ויגידו׳ לאסתר׳ דברי׳ מרדכי׳׃
13 ותאמר׳ לענות׳ את־מרדכי׳ אל־תדמה׳
בנפשך׳ להמלט׳ בית׳ המלך׳ מכל־היהודים׳
׃ 14 כי׳ אם־החרש׳ תחרישי׳ בעת׳ הזאת׳
רוח׳ והצלה׳ יעמד׳ ליהודים׳ ממקום׳
אחר׳ ואת׳ ובית׳ אבי׳ תאבדו׳ ומי׳
יודע׳ אם׳ לעת׳ כזאת׳ הגעת׳ למלוכה׳׃
15 ויאמר׳ מרדכי׳ להשיב׳ אל־אסתר׳
׃ 16 אל־תדמי׳ בנפשך׳ להמלט׳ בית׳
המלך׳ מכל־היהודים׳ כי׳ אם־בעת׳
הזאת׳ אם־החרש׳ תחרישי׳ רוח׳
והצלה׳ יעמד׳ ליהודים׳ ממקום׳
אחר׳ ואת׳ ובית׳ אבי׳ תאבדו׳ ומי׳
יודע׳ אם׳ לעת׳ כזאת׳ הגעת׳ למלוכה׳׃
17 ותאמר׳ אסתר׳ להשיב׳ אל־מרדכי׳
׃ 18 לך׳ כנס׳ את־כל־היהודים׳
הנמצאים׳ בשושן׳ וצומו׳ עלי׳ ואל־
תאכלו׳ ואל־תשתו׳ שלשת׳ ימים׳
לילה׳ ויום׳ גם׳ אני׳ ונערתי׳ אצום׳
כן׳ ובכן׳ אבוא׳ אל־המלך׳ אשר׳
לא׳ כדת׳ ואם׳ כאשר׳ אבדתי׳
׃ 19 ויעבר׳ מרדכי׳ ויעש׳ ככל־
אשר׳ צותה׳ עליו׳ אסתר׳׃ 20 מרדכי׳
אמר׳ לעמוד׳ על־מצוה׳ ויהי׳ ביום׳
השלישי׳ ותלבש׳ אסתר׳ מלכות׳
ותעמד׳ בחצר׳ הפנימית׳ בית׳
המלך׳ נגדו׳ ׃ 21 והמלך׳ יושב׳
על־כסא׳ מלכותו׳ בבית׳ המלכות׳
׃ 22 והי׳ כראות׳ המלך׳ את־אסתר׳
המלכה׳ עמדה׳ בחצר׳ נשא׳ חן׳
בעיניו׳ ויושט׳ המלך׳ לאסתר׳ את־
שרביט׳ הזהב׳ אשר׳ בידו׳ ותקרב׳
אסתר׳ ותגע׳ בראש׳ השרביט׳׃
23 ויאמר׳ לה׳ המלך׳ מה־לך׳ אסתר׳
המלכה׳ ומה׳ בקשתך׳ עד׳ חצי׳
המלכות׳ ותנתן׳ לך׳׃ 24 ותאמר׳
אסתר׳ אם׳ על־המלך׳ טוב׳ יבוא׳
המלך׳ והמן׳ היום׳ אל־המשתה׳
אשר׳ עשיתי׳ למלך׳׃ 25 ויאמר׳
המלך׳ מהר׳ המן׳ למען׳ עשות׳
דבר׳ אסתר׳ ויבא׳ המלך׳ והמן׳
אל־המשתה׳ אשר׳ עשתה׳ אסתר׳׃
26 ויאמר׳ המלך׳ לאסתר׳ במשתה׳
היין׳ מה־שאלתך׳ ותנתן׳ לך׳
ומה׳ בקשתך׳ עד׳ חצי׳ המלכות׳
׃ 27 ותען׳ אסתר׳ ותאמר׳ שאלתי׳
ובקשתי׳ אם׳ מצא׳ חן׳ בעיני המלך׳
׃ 28 אם׳ על־המלך׳ טוב׳ יבוא׳
המלך׳ והמן׳ היום׳ אל־המשתה׳
אשר׳ אעשה׳ להם׳ ומחר׳ אעשה׳
כדבר׳ המלך׳׃ 29 ויצא׳ המן׳
ההוא׳ ביום׳ טוב׳ ולב׳ שמח׳ וכראות׳
המן׳ את־מרדכי׳ בשער׳ המלך׳ ולא׳
יקם׳ ולא׳ זע׳ מאתו׳ נמלא׳ המן׳
עליו׳ חמה׳׃ 30 ויתאפק׳ המן׳
כי׳ בא׳ אל־ביתו׳ וישלח׳ ויבא׳
את־אהביו׳ וזרש׳ אשתו׳׃

הלא ידעתם אחי (כי אל דברתי לאנשי הדת) כי התורה שולטת
באדם כל עוד הוא חי. 2 כגון אשה נשואה אשר בעלה חי, היא
כפופה לו לפי התורה. אולם אם בעלה מת, הרי היא חופשיה
מהתורה הכפופה לבעלה. 3 לכן אם תלך אל אחר בעוד בעלה חי
היא נקראת נואפת. אולם אם בעלה מת, אינה נואפת אם תלך
לאחר. 4 כך אתם אחי, מתו לתורה בגוף המשיח, כדי שתהיו
שייכים לאחר, לזה שקם מן המתים, כדי שנביא פרי לאלוהים.
5 כי בעוד שחיינו בבשר, יצרי הרע הנלהבים בגלל התורה
פעלו בגופינו ונשאו פרי מוות. 6 אולם עתה אנו חופשיים
מהתורה, מתו לה, ואין לה שום שליטה עלינו. לכן אנו
עובדים את אלוהים בדרך חדשה, בכוח הרוח הקדוש, ולא
בדרך הישנה, בכוח הכתב. 7 מה נאמר? האם התורה היא
חטא? חס וחלילה! אולם לולא התורה לא הייתי יודע מהו
חטא. לולא התורה לא הייתי יודע מה פירוש לחמוד. 8 אולם
יצר הרע, בעזרת המצווה, יצר בי כל מיני חמדות. לולא
התורה, יצר הרע היה מת. 9 פעם חיי בלי התורה, אולם
כאשר הגיעה המצווה, יצר הרע חי ואני מת. 10 המצווה
שנועדה לתת לי חיים הביאה אותי אל המוות. 11 יצר הרע
ניצל מן המצווה, הטעה אותי והרג אותי. 12 אולם התורה
עצמה קדושה, והמצווה קדושה וטובה. 13 האם הטוב הזה
גרם לי למוות? חס וחלילה! יצר הרע הרג אותי בעזרת הטוב,
כדי שיראה כמה הוא רע. 14 אנו יודעים שהתורה רוחנית,
אולם אני בשר, ונמכר לעבד תחת יצר הרע. 15 אינני מבין
מה אני עושה, כי אינני עושה מה שאני רוצה לעשות, אלא
מה שאני שונא לעשות. 16 אם אני עושה דבר שאינני רוצה
לעשות, אני מודה שהתורה טובה. 17 אבל עכשיו לא אני
עושה זאת, אלא יצר הרע שבי. 18 אני יודע שבי, כלומר
בבשרי, אין שום דבר טוב. אני רוצה לעשות את הטוב, אבל
אינני יכול. 19 אינני עושה את הטוב שאני רוצה לעשות,
אלא עושה את הרע שאינני רוצה לעשות. 20 ואם אני
עושה דבר שאינני רוצה לעשות, אני מודה שהתורה טובה.
21 כך אני מגלה שיש חוק בעולם, שאם אני רוצה לעשות
טוב, הרע נמצא אתי. 22 בתור אדם אני שמח בתורה
האלוהית. 23 אולם אני רואה חוק אחר בגופי, שנלחם
בחוק שבתבונתי ומשעבד אותי לחוק הרע שבגופי. 24 איזה
אסון! מי יגאל אותי מגופי הרע? 25 אודה לאלוהים
בעזרת המשיח יהושע אדוננו! אני, בתבונתי, עבד לתורה
האלוהית, אולם בגופי אני עבד לחוק הרע.

13 אולם, אחי, אני מדבר אליכם אנשים שיודעים
את התורה. אתם יודעים שהתורה שולטת באדם כל עוד הוא חי.
2 כגון אשה נשואה אשר בעלה חי. היא כפופה לו לפי התורה.
אולם אם בעלה מת, אינה כפופה לתורה הכפופה לבעלה.
3 לכן אם תלך אל אחר בעוד בעלה חי היא נקראת נואפת.
אולם אם בעלה מת, אינה נואפת אם תלך לאחר. 4 כך אתם
אחי, מתו לתורה בגוף המשיח, כדי שתהיו שייכים לאחר,
לזה שקם מן המתים, כדי שנביא פרי לאלוהים. 5 כי בעוד
שחיינו בבשר, יצרי הרע הנלהבים בגלל התורה פעלו בגופינו
ונשאו פרי מוות. 6 אולם עתה אנו חופשיים מהתורה
המגבילה אותנו, מתו לה, ואין לה שום שליטה עלינו. לכן
אנו עובדים את אלוהים בדרך חדשה, בכוח הרוח הקדוש,
ולא בדרך הישנה, בכוח הכתב. 7 מה נאמר? האם התורה היא
חטא? חס וחלילה! אולם לולא התורה לא הייתי יודע מהו
חטא. לולא התורה לא הייתי יודע מה פירוש לחמוד.
8 אולם, יצר הרע, בעזרת המצווה, יצר בי כל מיני חמדות.
לולא התורה, יצר הרע היה מת. 9 פעם חיי בלי התורה,
אולם כאשר הגיעה המצווה, יצר הרע חי ואני מת. 10 המצווה
שנועדה לתת לי חיים הביאה אותי אל המוות. 11 יצר הרע
ניצל מן המצווה, הטעה אותי והרג אותי. 12 אולם התורה
עצמה קדושה, והמצווה קדושה וטובה. 13 האם הטוב הזה
גרם לי למוות? חס וחלילה! יצר הרע הרג אותי בעזרת הטוב,
כדי שיראה כמה הוא רע. 14 אנו יודעים שהתורה רוחנית,
אולם אני בשר, ונמכר לעבד תחת יצר הרע. 15 אינני מבין
מה אני עושה, כי אינני עושה מה שאני רוצה לעשות, אלא
מה שאני שונא לעשות. 16 אם אני עושה דבר שאינני רוצה
לעשות, אני מודה שהתורה טובה. 17 אבל עכשיו לא אני
עושה זאת, אלא יצר הרע שבי. 18 אני יודע שבי, כלומר
בבשרי, אין שום דבר טוב. אני רוצה לעשות את הטוב, אבל
אינני יכול. 19 אינני עושה את הטוב שאני רוצה לעשות,
אלא עושה את הרע שאינני רוצה לעשות. 20 ואם אני
עושה דבר שאינני רוצה לעשות, אני מודה שהתורה טובה.
21 כך אני מגלה שיש חוק בעולם, שאם אני רוצה לעשות
טוב, הרע נמצא אתי. 22 בתור אדם אני שמח בתורה
האלוהית. 23 אולם אני רואה חוק אחר בגופי, שנלחם
בחוק שבתבונתי ומשעבד אותי לחוק הרע שבגופי. 24 איזה
אסון! מי יגאל אותי מגופי הרע? 25 אודה לאלוהים
בעזרת המשיח יהושע אדוננו! אני, בתבונתי, עבד לתורה
האלוהית, אולם בגופי אני עבד לחוק הרע.

14 אולם, אחי, אני מדבר אליכם אנשים שיודעים
את התורה. אתם יודעים שהתורה שולטת באדם כל עוד הוא חי.
2 כגון אשה נשואה אשר בעלה חי. היא כפופה לו לפי התורה.
אולם אם בעלה מת, אינה כפופה לתורה הכפופה לבעלה.
3 לכן אם תלך אל אחר בעוד בעלה חי היא נקראת נואפת.
אולם אם בעלה מת, אינה נואפת אם תלך לאחר. 4 כך אתם
אחי, מתו לתורה בגוף המשיח, כדי שתהיו שייכים לאחר,
לזה שקם מן המתים, כדי שנביא פרי לאלוהים. 5 כי בעוד
שחיינו בבשר, יצרי הרע הנלהבים בגלל התורה פעלו בגופינו
ונשאו פרי מוות. 6 אולם עתה אנו חופשיים מהתורה
המגבילה אותנו, מתו לה, ואין לה שום שליטה עלינו. לכן
אנו עובדים את אלוהים בדרך חדשה, בכוח הרוח הקדוש,
ולא בדרך הישנה, בכוח הכתב. 7 מה נאמר? האם התורה היא
חטא? חס וחלילה! אולם לולא התורה לא הייתי יודע מהו
חטא. לולא התורה לא הייתי יודע מה פירוש לחמוד.
8 אולם, יצר הרע, בעזרת המצווה, יצר בי כל מיני חמדות.
לולא התורה, יצר הרע היה מת. 9 פעם חיי בלי התורה,
אולם כאשר הגיעה המצווה, יצר הרע חי ואני מת. 10 המצווה
שנועדה לתת לי חיים הביאה אותי אל המוות. 11 יצר הרע
ניצל מן המצווה, הטעה אותי והרג אותי. 12 אולם התורה
עצמה קדושה, והמצווה קדושה וטובה. 13 האם הטוב הזה
גרם לי למוות? חס וחלילה! יצר הרע הרג אותי בעזרת הטוב,
כדי שיראה כמה הוא רע. 14 אנו יודעים שהתורה רוחנית,
אולם אני בשר, ונמכר לעבד תחת יצר הרע. 15 אינני מבין
מה אני עושה, כי אינני עושה מה שאני רוצה לעשות, אלא
מה שאני שונא לעשות. 16 אם אני עושה דבר שאינני רוצה
לעשות, אני מודה שהתורה טובה. 17 אבל עכשיו לא אני
עושה זאת, אלא יצר הרע שבי. 18 אני יודע שבי, כלומר
בבשרי, אין שום דבר טוב. אני רוצה לעשות את הטוב, אבל
אינני יכול. 19 אינני עושה את הטוב שאני רוצה לעשות,
אלא עושה את הרע שאינני רוצה לעשות. 20 ואם אני
עושה דבר שאינני רוצה לעשות, אני מודה שהתורה טובה.
21 כך אני מגלה שיש חוק בעולם, שאם אני רוצה לעשות
טוב, הרע נמצא אתי. 22 בתור אדם אני שמח בתורה
האלוהית. 23 אולם אני רואה חוק אחר בגופי, שנלחם
בחוק שבתבונתי ומשעבד אותי לחוק הרע שבגופי. 24 איזה
אסון! מי יגאל אותי מגופי הרע? 25 אודה לאלוהים
בעזרת המשיח יהושע אדוננו! אני, בתבונתי, עבד לתורה
האלוהית, אולם בגופי אני עבד לחוק הרע.

10 אין מי שיכרות אותו ואין מי שיכרות אותו ואין מי
שיכרות אותו. ואת כל הגויים אשר אתה עבד אותם
11 הנה אני קורא לכל משפחות צפון, נאום יהוה,
ואל נבוכדנאצר מלך בבל עבדי, ואביא אותם
על הארץ הזאת ועל יושביה ועל כל הגויים
הסובבים אותה, והחרמתי אותם והשמתי אותם
לשמה ולשרקה ולחרבות עולם. 12 והאבדתי
מתוכם קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלה,
קול רחיים וקול נר. 13 והיה אם אמרתם אל
מי אנחנו מדברים ומי יענה אותנו, אמר יהוה
צבאות, אם לא אל אלוהי ישראל ואל אלוהי
יהודה. 14 כי אם אל אלוהי ישראל ואל אלוהי
יהודה אמר יהוה צבאות, אל אלוהי ישראל אמר
יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר אתם יראים
מפניהם. 15 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה
צבאות, אל אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו
מפני הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 16 כי
אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל
אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני הגויים
אשר אתם יראים מפניהם. 17 כי אם אל אלוהי
ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי ישראל אמר
יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר אתם יראים
מפניהם. 18 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה
צבאות, אל אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו
מפני הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 19 כי אם
אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי
ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר
אתם יראים מפניהם. 20 כי אם אל אלוהי ישראל
אמר יהוה צבאות, אל אלוהי ישראל אמר יהוה,
אל תיראו מפני הגויים אשר אתם יראים מפניהם.
21 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות,
אל אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני
הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 22 כי אם אל
אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי
ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר
אתם יראים מפניהם. 23 כי אם אל אלוהי ישראל
אמר יהוה צבאות, אל אלוהי ישראל אמר יהוה,
אל תיראו מפני הגויים אשר אתם יראים מפניהם.
24 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות,
אל אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני
הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 25 כי אם אל
אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי
ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר
אתם יראים מפניהם. 26 כי אם אל אלוהי ישראל
אמר יהוה צבאות, אל אלוהי ישראל אמר יהוה,
אל תיראו מפני הגויים אשר אתם יראים מפניהם.
27 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות,
אל אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני
הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 28 כי אם אל
אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי
ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר
אתם יראים מפניהם. 29 כי אם אל אלוהי
ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי ישראל אמר
יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר אתם יראים
מפניהם. 30 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה
צבאות, אל אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו
מפני הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 31 כי
אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל
אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני
הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 32 כי אם אל
אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי
ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר
אתם יראים מפניהם. 33 כי אם אל אלוהי
ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי ישראל אמר
יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר אתם יראים
מפניהם. 34 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה
צבאות, אל אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו
מפני הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 35 כי אם
אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי
ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר
אתם יראים מפניהם. 36 כי אם אל אלוהי
ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי ישראל אמר
יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר אתם יראים
מפניהם. 37 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה
צבאות, אל אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו
מפני הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 38 כי אם
אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי
ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר
אתם יראים מפניהם. 39 כי אם אל אלוהי
ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי ישראל אמר
יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר אתם יראים
מפניהם. 40 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה
צבאות, אל אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו
מפני הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 41 כי אם
אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי
ישראל אמר יהוה

16

1 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל
אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי
ישראל אמר יהוה. 2 כי אם אל אלוהי ישראל
אמר יהוה צבאות, אל אלוהי ישראל אמר יהוה,
אל תיראו מפני הגויים אשר אתם יראים מפניהם.
3 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות,
אל אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני
הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 4 כי אם אל
אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי
ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר
אתם יראים מפניהם. 5 כי אם אל אלוהי ישראל
אמר יהוה צבאות, אל אלוהי ישראל אמר יהוה,
אל תיראו מפני הגויים אשר אתם יראים מפניהם.
6 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל
אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני
הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 7 כי אם אל
אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי
ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר
אתם יראים מפניהם. 8 כי אם אל אלוהי ישראל
אמר יהוה צבאות, אל אלוהי ישראל אמר יהוה,
אל תיראו מפני הגויים אשר אתם יראים מפניהם.
9 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל
אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני
הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 10 כי אם אל
אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי
ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר
אתם יראים מפניהם. 11 הנה אני קורא לכל
משפחות צפון, נאום יהוה, ואל נבוכדנאצר
מלך בבל עבדי, ואביא אותם על הארץ הזאת
ועל יושביה ועל כל הגויים הסובבים אותה,
והחרמתי אותם והשמתי אותם לשמה ולשרקה
ולחרבות עולם. 12 והאבדתי מתוכם קול
ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלה, קול
רחיים וקול נר. 13 והיה אם אמרתם אל מי
אנחנו מדברים ומי יענה אותנו, אמר יהוה
צבאות, אם לא אל אלוהי ישראל ואל אלוהי
יהודה. 14 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה
צבאות, אל אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו
מפני הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 15 כי אם
אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי
ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר
אתם יראים מפניהם. 16 כי אם אל אלוהי
ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי ישראל אמר
יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר אתם יראים
מפניהם. 17 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה
צבאות, אל אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו
מפני הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 18 כי אם
אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי
ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר
אתם יראים מפניהם. 19 כי אם אל אלוהי
ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי ישראל אמר
יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר אתם יראים
מפניהם. 20 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה
צבאות, אל אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו
מפני הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 21 כי אם
אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי
ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר
אתם יראים מפניהם. 22 כי אם אל אלוהי
ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי ישראל אמר
יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר אתם יראים
מפניהם. 23 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה
צבאות, אל אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו
מפני הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 24 כי אם
אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי
ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר
אתם יראים מפניהם. 25 כי אם אל אלוהי
ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי ישראל אמר
יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר אתם יראים
מפניהם. 26 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה
צבאות, אל אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו
מפני הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 27 כי אם
אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי
ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר
אתם יראים מפניהם. 28 כי אם אל אלוהי
ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי ישראל אמר
יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר אתם יראים
מפניהם.

15

1 ואמר יהוה אלי, אל תיראו מפני הגויים אשר
אתם יראים מפניהם. 2 כי אם אל אלוהי ישראל
אמר יהוה צבאות, אל אלוהי ישראל אמר יהוה,
אל תיראו מפני הגויים אשר אתם יראים מפניהם.
3 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות,
אל אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני
הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 4 כי אם אל
אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי
ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר
אתם יראים מפניהם. 5 כי אם אל אלוהי ישראל
אמר יהוה צבאות, אל אלוהי ישראל אמר יהוה,
אל תיראו מפני הגויים אשר אתם יראים מפניהם.
6 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל
אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני
הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 7 כי אם אל
אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי
ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר
אתם יראים מפניהם. 8 כי אם אל אלוהי ישראל
אמר יהוה צבאות, אל אלוהי ישראל אמר יהוה,
אל תיראו מפני הגויים אשר אתם יראים מפניהם.
9 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל
אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני
הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 10 כי אם אל
אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי
ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר
אתם יראים מפניהם. 11 הנה אני קורא לכל
משפחות צפון, נאום יהוה, ואל נבוכדנאצר
מלך בבל עבדי, ואביא אותם על הארץ הזאת
ועל יושביה ועל כל הגויים הסובבים אותה,
והחרמתי אותם והשמתי אותם לשמה ולשרקה
ולחרבות עולם. 12 והאבדתי מתוכם קול
ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלה, קול
רחיים וקול נר. 13 והיה אם אמרתם אל מי
אנחנו מדברים ומי יענה אותנו, אמר יהוה
צבאות, אם לא אל אלוהי ישראל ואל אלוהי
יהודה. 14 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה
צבאות, אל אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו
מפני הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 15 כי אם
אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי
ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר
אתם יראים מפניהם. 16 כי אם אל אלוהי
ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי ישראל אמר
יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר אתם יראים
מפניהם. 17 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה
צבאות, אל אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו
מפני הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 18 כי אם
אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי
ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר
אתם יראים מפניהם. 19 כי אם אל אלוהי
ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי ישראל אמר
יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר אתם יראים
מפניהם. 20 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה
צבאות, אל אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו
מפני הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 21 כי אם
אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי
ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר
אתם יראים מפניהם. 22 כי אם אל אלוהי
ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי ישראל אמר
יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר אתם יראים
מפניהם. 23 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה
צבאות, אל אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו
מפני הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 24 כי אם
אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי
ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר
אתם יראים מפניהם. 25 כי אם אל אלוהי
ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי ישראל אמר
יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר אתם יראים
מפניהם. 26 כי אם אל אלוהי ישראל אמר יהוה
צבאות, אל אלוהי ישראל אמר יהוה, אל תיראו
מפני הגויים אשר אתם יראים מפניהם. 27 כי אם
אל אלוהי ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי
ישראל אמר יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר
אתם יראים מפניהם. 28 כי אם אל אלוהי
ישראל אמר יהוה צבאות, אל אלוהי ישראל אמר
יהוה, אל תיראו מפני הגויים אשר אתם יראים
מפניהם.

3 ומלך אדום אמר אליו לא תעבר בי
פן בחרב אצא לקראתך׃ 4 ויאמרו בני
ישראל אל־מקום הסלע אשר־יבחר יהוה
ועלה אל־הר־אהרן הוא ומקנהו׃ 5 ויקצר
אדם ואהרן אחיו אל־הר־ההר׳ 6 ויפשט
את־אהרן את־בגדיו והלבש אתם את־אלעזר
בנו ואהרן יאסף ומת שם בהר׃ 7 וירדו
מן־ההר׳ 8 ויעבר אתם אל־אלעזר בנו
ויפשט את־אהרן בגדיו והלבש אתם את־
אלעזר בנו׳ 9 ויעש משה כאשר צוה יהוה
ויעלו אל־הר־ההר׳ 10 ויראו כל־העדה
כי־גוע אהרן׳ 11 ויבכו את־אהרן שלשים
יום׃ 12 ויאמר יהוה אל־משה׳ 13 ויבא
בני־ישראל׳ 14 אלה מי־מריבת אשר־
הרבו בני־ישראל׳ 15 ויאמר אליו׳ 16 ויאמר
לו׳ 17 אעבר־נא בארצך׳ 18 ויאמר אליו׳
19 ויאמרו אליו׳ 20 ויאמר׳ 21 ויט
ישראל׳ 22 ויסעו מקדשה׳ 23 ויאמר
יהוה אל־משה׳ 24 יאסף אהרן׳ 25 קחם
אל־הר־ההר׳ 26 ויעש משה׳ 27 ויעלו
אל־הר־ההר׳ 28 ויפשט׳ 29 ויבכו
אתו׳ 30 ויאמר׳ 31 ויאמר׳ 32 ויסעו
מן־הר־ההר׳ 33 ויבא׳ 34 ויבא׳ 35 ויבא
אדום׳ 36 ויבא׳ 37 ויבא׳ 38 ויעל׳
39 ויבא׳ 40 ויבא׳

17

1 ויבא׳ 2 ויבא׳ 3 ויבא׳ 4 ויבא׳
5 ויבא׳ 6 ויבא׳ 7 ויבא׳ 8 ויבא׳
9 ויבא׳ 10 ויבא׳ 11 ויבא׳ 12 ויבא׳
13 ויבא׳ 14 ויבא׳ 15 ויבא׳ 16 ויבא׳
17 ויבא׳ 18 ויבא׳ 19 ויבא׳

ד פרעה פרעה אל כל עבדיו, הנמצא רוח אלהים בזה האיש ויאמר פרעה אל יוסף, אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך 41 ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אותך על כל ארץ מצרים 42 ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על צוארו 43 וירכב אתו במרכבת משנה אשר לו ויקראו לפניו אברך והנה נתון אתך על כל ארץ מצרים 44 ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ומלבדי לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים 45 ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן און לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים 46 ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים 47 ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצות 48 ויקבץ את כל אכלת שבע השנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה 49 ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר 50 וליוסף נולדו שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און 51 ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי 52 ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי 53 ותכלינה שבע שני הרעב אשר היה בארץ מצרים 54 ותחלנה שבע השנים הרעבות לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם 55 ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר אליכם תעשו 56 והרעב היה על פני כל הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים 57 וכל הארצות באו מצרים לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארצות

42

1 ויעקב ראה כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו אל אחיכם 2 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות ואנחנו ואטפנו 3 וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר מצרים 4 ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב אביו אל אחיו כי אמר פן יקרנו אסון 5 ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען 6 ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה 7 ויראם יוסף וכרם אליהם ויתנכר אליהם ויתן אתם כמתרעמים ויאמר אליהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לכלכל אכל 8 ויכר יוסף את אחיו והם לא הכרהו 9 ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם אותם ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם 10 ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל 11 כולנו בני איש אחד נחנו כנים לא היו עבדיך מרגלים 12 ויאמר אליהם לא כי ערות הארץ באתם לראות 13 ויאמרו שתים עשרה אחים אנחנו עבדיך בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום ואחד איננו 14 ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם 15 בזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הלם 16 שלחו מכם אחד וקח את אחיכם והאתם תאסרו ויבחנו דבריכם האם אמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם 17 ויאסף אותם אל משמר שלשת ימים 18 ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא 19 אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרתכם ואתם לכו הביאו שבר רעב בתיכם 20 ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן 21 ויאמרו איש אל אחיו אמת אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת 22 ויען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם גם דמו הנה נדרש 23 והם לא ידעו כי שומע יוסף כי המליץ ביניהם 24 ויסב מעליהם ויבך וישב אליהם וידבר אליהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם 25 ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולשום כספם איש אל שקו ולתת להם צידה לדרך וכן עשה להם 26 וישאו את שבר אביהם על חמריהם וילכו משם 27 ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון הנה כספי שם הוא בפי שקי ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו 28 ויאמר אל אחיו הושב כספי ואף כי הנה בשקי ויצא לבם ויחרדו אל אחת לאמר מה הנה אלהים לנו 29 ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל המקרה אשר מצאם לאמר 30 דבר האדון אדון הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים הארץ 31 ואמר אליו לא כנים אנחנו לא היינו מרגלים 32 שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען 33 ויאמר אלינו האדון אדון הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחי אחד הניחו אתי ואת רעב בתיכם קחו ולכו 34 והביאו אתי אל אדני ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם אתן לכם את אחיכם ואת סחרתם תסחרו בארץ 35 ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו וירא את צרורות כספם הם ואביהם ויירא 36 ויאמר אליהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי היו כל אלה 37 ויען ראובן את אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תן אתו על ידי ואנכי אשיבנו אליך 38 ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר אם יקרהו אסון בדרך אשר תלכו שם והורדתם את שיבתי ביגון שאולה

43

1 והרעב כבד בארץ 2 ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו מן מצרים ויאמר אליהם אביהם שובו קחו לנו מעט אכל 3 ויען אליו יהודה לאמר העד העיד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי אם אחיכם אתכם 4 אם יש אתך שלח את אחינו ונרדה ונשברה לך אכל 5 ואם אין אתך לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אם אחיכם אתכם 6 ויאמר ישראל למה הרעותם אתי להגיד לאיש העוד לכם אח 7 ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העודנו אב חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה הידע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם 8 ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו 9 אנכי ערב מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים 10 כי לולי התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים 11 ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים 12 וכסף משנה קחו בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם שבו אולי טעות הוא 13 וגם אחיכם קחו והקומו שובו אל האיש 14 ואל שדי יתן אתכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי 15 ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה הכסף לקחו בידם ואת בנימין לקחו וקומו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף 16 וירא יוסף אתם ויאמר אל אשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים 17 ויעש האיש אשר אמר יוסף ויביא האנשים בית יוסף 18 ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף אשר הושב בפתחתינו בתחלה אנחנו מתגלגלים עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו 19 ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית 20 ויאמרו בי אדני הורד ירדנו בתחלה לשבר אכל 21 והיה כבאנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשבנו אתו בידנו 22 וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו בידנו 23 ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון בתחתיתם כספכם כספי הגיע אלי ויוצא אליהם שמעון 24 ויביא האיש אתם בית יוסף ויתן מים ורחצו רגליהם ויתן מספוא לחמרם 25 והכינו את המנחה עד בוא יוסף כי שמעו כי שם יאכלו לחם 26 ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה 27 וישאל לשלום אותם ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי 28 ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחוו 29 וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני 30 ויתהר יוסף כי כמר נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שם 31 וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם 32 ויערכו לו לבדו ולהם לבדם ולאכלים אתו לבדם כי לא יוכלון האכל את הלחם כי תועבה היא למצרים 33 והם ישבו לפניו הבכור כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו 34 וישא מנות מאת פניו אליהם ותרב מנת בנימין מנות חמש פעמים וישתו וישכרו עמו

44

1 ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו 2 ואת גביעי הכסף תשים בפי אמתחת הקטן וכסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר 3 האור בבקר שלחו האנשים הם וחמריהם 4 הם יצאו העיר לא הרחיקו ויוסף אמר אל אשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגת אותם ואמרת אליהם למה שלמתם רע תחת טוב 5 הלא זה אשר ישתה אדני בו הוא ינחש ינחש בו אשר עשיתם רע 6 ויהי כאשר השיגם דבר אליהם את הדברים האלה 7 ויאמרו אליו למה יאמר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה 8 הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו הנה אתך מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף או זהב 9 אשר ימצא אתו מעבדיך ומת גם אנחנו נהיה לאדני לעבדים 10 ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקיים 11 ויאיצו איש אל אמתחתו ויורד איש אמתחתו 12 ויחפש הגדל החל ובקטן כלה ויתמצא הגביע באמתחת בנימין 13 ויקרעו שמלתם ויעמס איש על חמרו וישבו העירה 14 ויבא יהודה ואחיו בית יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה 15 ויאמר אליהם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי נחש ינחש איש כמוני 16 ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הנה עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו 17 ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה עבד לי ואתם עלו לשלום אל אביכם 18 ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה 19 אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח 20 ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקונים קטן ואחיו מת והוא לבדו נשאר לאמו ואביו אהבו 21 ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו 22 ונאמר אל אדני לא יוכל הנער עזב את אביו ועזב את אביו ומת 23 ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תוספון לראות פני 24 והיה כעלנו אל עבדך אבי הגדנו את דברי אדני 25 ויאמר אבינו שבו שבו לנו מעט אכל 26 ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו ונרדה כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אינו אתנו 27 ויאמר אלינו עבדך אבי אתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי 28 ואחד יצא מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה 29 וגם את זה לקחתם מעם פני ואסון קרהו והורדתם את שיבתי ברעה שאולה 30 ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו 31 והיה כראותו כי אין הנער ומת ירדו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה 32 כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימים 33 ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני ויעל הנער עם אחיו 34 כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה את הרעה אשר ימצא את אבי

ויהי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר 1
משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה
אל הארץ אשר אני נתן להם לבני ישראל 2 כל מקום אשר תדרך כף רגלכם
בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה 3 מן המדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול
נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה גבלכם 4 לא יתיצב
איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא ארפך ולא אעזבך 5 חזק
ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם 6 רק חזק
ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צוה אתכם משה עבדי אל תסור ממנו
ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך 7 לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית
בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך
ואז תשכיל 8 הלא צויתיך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך
בכל אשר תלך 9 ויצו יהושע את שטרי העם לאמר 10 עברו בקרב המחנה וצוו את
העם לאמר הכינו לכם צידה כי בעוד שלשת הימים האלה אתם עברים את הירדן
הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה 11 ויאמר יהושע
אל הראובני ואל הגדי ואל חצי שבט המנשה לאמר 12 זכור את הדבר אשר צוה
אתכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת
13 נשיכם וטפכם ומקנכם ישבו לבדם בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן
ואתם תעברו חמשים אלף איש חלוצי צבא לפני אחיכם ועזרתם אותם
14 עד אשר יניח יהוה לאחיכם כמוכם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם
נתן להם ושבתם אתם לרשת את ארץ אחוזתכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה
בעבר הירדן מזרחה שמש 15 אז תשבו אל ארץ אחוזתכם וירשתם אתה אשר
נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרחה שמש 16 ויענו את יהושע לאמר
כל אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך 17 ככל אשר שמענו אל משה
כן נשמע אליך רק יהי יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם משה 18 כל איש אשר
ימרה את פיך ולא ישמע אל דבריך בכל אשר תצוה אתו יומת רק חזק ואמץ
20 ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר 2
משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה
הארץ אשר אני נתן להם לבני ישראל 3 כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו
לכם אתנהו כאשר דברתי אל משה 4 מן המדבר והלבנון הזה ועד נהר הגדול
נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה גבלכם 5 לא יתיצב
איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא ארפך ולא אעזבך
6 חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת
להם 7 רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צוה אתכם משה
עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך 8 לא ימוש ספר
התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו
כי אז תעשה את דרכך והשכלת 9 הלא צויתיך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת
כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך 10 ויצו יהושע את שטרי העם לאמר
10 עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צידה כי בעוד שלשת הימים
האלה אתם עברים את הירדן הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן
לכם לרשתה 12 ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה דבר יהושע לאמר 11 זכרו
את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן
לכם את הארץ הזאת 13 נשיכם וטפכם ומקנכם ישבו לבדם בארץ אשר נתן לכם
משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים אלף איש חלוצי צבא לפני אחיכם
ועזרתם אותם 14 עד אשר יניח יהוה לאחיכם כמוכם וגם הם ירשו את הארץ
אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם איש לנחלתו אשר נתתי לכם מעבר
לירדן מזרחה שמש 15 אך נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי מקנה רב
יש לכם בארץ אשר נתן לכם משה מעבר לירדן ואתם תשבו בארץ
אחוזתכם אשר נתן לכם יהוה אלהיכם ונחלתם אותה אשר נתן לכם
משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרחה שמש 16 ויענו את יהושע לאמר
כל אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך 17 ככל אשר שמענו אל משה
כן נשמע אליך רק יהי יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם משה 18 כל איש אשר
ימרה את פיך ולא ישמע אל דבריך בכל אשר תצוה אתו יומת רק חזק ואמץ
21 וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר לכו
ראו את הארץ ואת יריחו ויילכו ויבאו בית אשה זונה ושם רחב וישכבו שמה
22 ויאמר לה המלך לאמר הוצאי האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך
כי לחפר את כל הארץ באו 23 ותקח האשה את שני האנשים ותצפנם
ותאמר כן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין הם 24 ויהי כעת לסגר השער
בחשך ואנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו רדפו מהרה אחריהם כי תשיגום
25 והיא העלתם השגה הגג ותטמנם בפשתי העץ הערכים לה על הגג
26 והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן עד המעברות וסגר השער אחרי
אשר יצאו הרודפים אחריהם 27 ואל האנשים טרם ישכבו ותעל אליהם
על הגג 28 ותאמר אל האנשים כי ידעתי כי נתן יהוה לכם את הארץ
ונפל פחדכם עלינו וכל יושבי הארץ נמגו מפניכם 29 כי שמענו את אשר
הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם
לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון ולעוג אשר החרמתם אותם
30 ונשמע כאשר שמענו ונמס לבבנו ולא קם עוד רוח באיש מפניכם
כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת 31 ועתה
השבעו לי ביהוה אם תעשו חסד עמי כאשר עשיתי עמכם וגם עשיתם
עם בית אבי אתי ונתתם לי אות אמת 32 והחיתם את אבי ואמי
ואחי ואחותי וכל אשר להם והצלתם את נפשתינו מן המות 33 ויאמרו
האנשים אליה נפשנו תחתיכם אם לא תגידו את דברנו זה והיה כי יתן
יהוה לנו את הארץ והעשינו עמך חסד ואמת 34 ויאמר אליהם נקיים
אנחנו מן השבועה הזאת אשר השבעתנו 35 ויאמר אליהם הר הנה
פן ישבו הרודפים אחריכם ונחבאתם שם שלשת הימים עד שוב הרודפים
ואחר תלכו לדרככם 36 ויאמרו אליה נקיים אנחנו מן השבועה הזאת
אשר השבעתנו 37 הנה אנחנו באים בארץ בזאת תקשרי את חוט השני
הזה בחלון אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אחיך ואת כל בית אביך
תאספי אליך הביתה 38 והיה כל אשר יצא מדלתי ביתך חוצה דמו בראשו
ואנחנו נקיים אם יד תגע בכל אשר יהיה אתך בבית דמו בראשנו 39
ואם תגידי את דברנו זה היינו נקיים מן השבועה אשר השבעתנו
40 והיה כל אשר יבא אתך הבית דמו בראשו ואנחנו נקיים כל אשר
יהיה אתך בבית דמו בראשנו 41 ויאמר כדבריכם כן הוא וישלחם
ויילכו ותקשר את חוט השני בחלון

20

ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלוך מלך לבני ישראל
אדום מלך בבצרה ושם אביו זרח מבצרה 2 ויגר אדם תחתיו
מלך בעלה חנן בן עכבור תחתיו 3 ויגר בעל חנן בן עכבור ויגר
תחתיו מלך הדר ושם עיר אביו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב
4 ויגר הדר ותמת ותמלך תחתיו אלוה אלוה מבצרה תמנע 5 ויגר
אלוה תמנע ותמלך תחתיו יהתת אלוה מבצרה 6 ויגר יהתת אלוה
מבצרה ותמלך תחתיו עבל בן שבו מארץ מדבר 7 ויגר עבל בן שבו
ותמלך תחתיו ענה בן בעור אשר הכה את מדין בשדה מואב ושם עיר
אביו עוית 8 ויגר ענה ותמלך תחתיו דישן אלוף עוית 9 ויגר דישן
ותמלך תחתיו אצר אלוף בצרן 10 ויגר אצר ותמלך תחתיו דישן אלוף
עוץ 11 ויגר דישן ותמלך תחתיו הדד בן בדד אשר הכה את מדין
בשדה מואב ושם עיר אביו עוית 12 ויגר הדד ותמלך תחתיו שמלה
ממשרקה 13 ויגר שמלה ותמלך תחתיו שאול מרחבות הנהר 14 ויגר
שאול ותמלך תחתיו בעל חנן בן עכבור 15 ויגר בעל חנן בן עכבור
ותמלך תחתיו הדר ושם עיר אביו פעי ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד
בת מי זהב 16 ויגר הדר ותמלך תחתיו אלוף אלוף אדום אלוף אלוף
אלוף אלוף אלה אלוף יתת אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינון
17 אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה
אלופי אדום לבני עשו הוא עשו אבי אדום 18 ויגר יעקב בארץ מגורי אביו
בארץ כנען 19 אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה
את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו
ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם 20 וישראל אהב את יוסף מכל בניו
כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים 21 וראו אחיו כי אתו יאהב אביהם
מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם 22 ויחלם יוסף חלום
ויגד לאחיו ויוסיפו עוד שנא אתו 23 ויאמר אליהם שמעו נא החלום
הזה אשר חלמתי 24 והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה
תסבינה אלמתי וגם נצבת ותשתחוינה אלמתי לאלמתך 25 ויענו אחיו
המלך עלינו אם מלוך תמלך בנו עוד לשנאתו ולדבר אתו שלום
26 ויגד לאביו ולאמו ויגערו בו אביו ויאמר לו מה החלום אשר חלמת
הבא נבוא אנחנו ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה 27 וקנאו בו אחיו
ואביו שמר את הדבר 28 ואחיו הלכו לרעות את צאן אביהם בשכם
29 ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם
ויאמר אליו הנני 30 ויאמר אליו לך נא ראה את שלום אחיך
ואת שלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה
31 ויתעו אתו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש
32 ויאמר את אחי הגד נא לי איפה הם רעים ויאמר נסעו מזה כי
שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו ויבקשם בדתן
33 ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו
34 ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הזה בא 35 ועתה לכו ונהרגהו
ונשליכהו באחד הבורות והיה אמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו
חלמתיו 36 וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש 37 ויאמר
אליהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר
ויד אל תשלחו בו למען הצילו מידם לשוב אל אביו 38 ויהי כבואו
אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו כתנת הפסים אשר עליו
39 ויקחהו ויטלהו הבורה והבור ריק אין בו מים 40 וישבו לאכל לחם
ישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים
נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים 41 ויאמר יהודה אל אחיו
מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו 42 לכו ונמכרנו לישמעאלים
ויד אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו 43 ויעברו אנשים
מדנים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור ויתנו את יוסף לישמעאלים
בכסף עשרים ויבאו את יוסף מצרים 44 וישב ראובן אל הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את בגדיו 45 וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני
אנה אני בא 46 ויקחו את כתנת יוסף ויטבחו שעיר עזים ויטבלו
את הכתנת בדם 47 ושלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו
זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא 48 ויכרהו ויאמר כתנת בני
חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף 49 ויקרע יעקב שמלתיו ויתן שק
במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים 50 ויקומו כל בניו וכל בנותיו
להנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי אם אל בני אבל אל שאולה ויבך אתו
אביו 51 ויהודה הלך מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה
52 ויראה שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה
53 ותהר ותלד בן ויקרא שמו ער 54 ותהר עוד ותלד בן ותקרא שמו אונן
55 ותסף עוד ותלד בן ותקרא שמו שלה והיה כזבו בלדתה אתו 56 ויהודה
לקח אשה לער בכרו ושמה תמר 57 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה
ויהרגהו יהוה 58 ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה
וקים זרע לאחיך 59 וידע אונן כי לו לא יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת
אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו 60 ורע בעיני יהוה אשר עשה
ויהרג גם אתו 61 ותאמר תמר לחמיה שבי אלמנה בית אביך עד
יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה
62 ותרב הימים ותמת בת שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל אל גזזי צאנו
הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה 63 ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה
לגז צאנו 64 ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב
בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה ולא נתנה לו לאשה
65 ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה 66 ויט אליה אל הדרך
ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי
כי תבוא אלי 67 ויאמר אני אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן
ערבון עד שלחך 68 ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך
ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו 69 ותקם
ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה 70 ויהודה עלה
אל גזזי צאנו בעדלם ותבקש לקחת ערבונה מיד האשה ולא מצאה
71 ויאל את אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הזאת אשר היא בעינים
על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה 72 ותשב אל יהודה ותאמר לא
מצאתי ואף אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה 73 ויאמר יהודה
תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה
74 ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה
הרה לזנות ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף 75 היא הוצאה ותשלח
אל חמיה לאמר מאת האיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא
למי החתם והפתיל והמטה האלה 76 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני
כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה 77 ויהי בעת
לדתה והנה תאומים בבטנה 78 והיה בלדתה ויתן יד ותקח המילדת
ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה 79 והיה כאשר משיב ידו
והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ
80 ואחרי כן יצא אחיו אשר על ידו שני ויקרא שמו זרח

ומן הנמלים אשר בידיהם תקח בידיך ואם
לא תמאס לתת לי אבל אם תמאס לתת לי
אל תתן לי ואם לא תתן לי אם לא תתן לי
אל תתן לי אם לא תתן לי אם לא תתן לי
אל תתן לי אם לא תתן לי אם לא תתן לי
אל תתן לי א

אל יום הרביעי ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי׃ 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב׃ 11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן׃ 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃ 13 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי׃ 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן׃ 16 ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאר הגדל לממשלת היום ואת המאר הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ׃ 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב׃ 19 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי׃ 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים׃ 21 ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב׃ 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ׃ 23 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי׃ 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן׃ 25 ויעש אלהים את חיתו הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב׃ 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ׃ 27 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ׃ 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ 30 ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ 31 וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי׃

23

ותכל השמים והארץ וכל צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃ 6 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם ושם שם את האדם אשר יצר׃ 9 וצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם נהר השני גיחון הוא הסבב את כל ארץ כוש׃ 14 ושם נהר השלישי חדקל הוא הולך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו׃ 19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃ 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ולקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃ 24 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ 25 והיו שניהם ערומים האדם והאשתו ולא יתבוששו׃

24

והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃ 2 ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל׃ 3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון׃ 4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון׃ 5 כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והיתם כאלהים יודעי טוב ורע׃ 6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃ 8 ויקולו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם והאשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ 9 ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה׃ 10 ויאמר את קולך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא׃ 11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה ההמן מן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת׃ 12 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל׃ 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃ 14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל החיתו השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך׃ 15 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ 16 אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרונך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך׃ 17 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך׃ 18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה׃ 19 בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב׃ 20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי׃ 21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור והלבישם׃ 22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ 23 ויגרשהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם׃ 24 וגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים׃

25 1 אבל אתה אדם המשרת אלוהים, אל תתן
לאיש אחר לגנוב ממך את הכבוד שלך. 2 אם
אתה מבקש לדבר עם אלוהים, אל תדבר
אל בני אדם. אלוהים יודע מה אתה חושב,
אבל בני אדם לא יבינו אותך. 3 אבל אם
אתה נבואי, אתה בונה אנשים חזק, מעודד
אותם ומנחם אותם. 4 נבואי מדבר אל
אנשים כדי לבנות אותם ולעודד אותם
ולנחם אותם. 5 אולם, אם אתה מדבר בלשון
מסוימת – נשמע כמו אדם אחר – אתה בונה
רק את עצמך. 6 אבל אם אתה נבואי, אתה
מדבר אל כולם. אם אתה מדבר בלשון
אחרת, אתה בונה אנשים חזק. 7 אבל אם
כלי נגינה נגינה בלשון אחרת, אבל
אתה לא מנגן בצורה ברורה, איך אנשים
יזהו מה אתה מנגן? 8 ואם חצוצרה
לא תתן צליל ברור, מי יתכונן לקרב?
9 אם אתה לא מדבר בלשון ברורה, אנשים
לא יבינו מה אתה אומר. אתה תדבר אל
האוויר. 10 אין ספק שיש אלפים רבים
בעולם, וכולם מדברים בלשון מסוימת.
אבל אף אחד לא מבין אחר. 11 אם אני
לא מבין מה אומרים לי, אני אהיה זר
לדובר, והוא יהיה זר לי. 12 אם אתה
נבואי, אתה רוצה לבנות אנשים חזק.
אבל אל תנסה לבנות אנשים חזק אם
אתה לא מבין מה אומרים לך. 13 אם
אתה מדבר בלשון מסוימת, בקש מאלוהים
שיעזור לך לתרגם את מה שאתה אומר.
14 אם אני מדבר בלשון מסוימת, אני
מתפלל אל אלוהים, אבל לא אני מבין
מה אני אומר. 15 אז מה אני אמור?
אני אתפלל אל אלוהים בכל ליבי, אבל
גם אני אשיר לאלוהים בכל ליבי. אני
אנגן לאלוהים, אבל גם אני אשיר לו
בשפה ברורה. 16 אם אתה מברך את
אלוהים בכל ליבך, איך אנשים אחרים
יוכלו לומר "אמן" לתפילה שלך? הם
לא יודעים מה אתה אומר. 17 אתה אולי
מברך את אלוהים בכל ליבך, אבל אנשים
אחרים לא יבינו מה אתה אומר. 18 אני
מודה לאלוהים שאני מדבר בלשון
מסוימת יותר מכל אחד אחר. 19 אבל
בכנסייה אני מעדיף לומר חמש מילים
ברורות כדי לעזור לאנשים אחרים,
מאשר לומר אלפים רבים בלשון
מסוימת. 20 אחים, אל תהיו כמו ילדים
בחשיבה שלכם. אל תהיו כמו ילדים
בחוסר ידע לגבי רע, אבל תהיו בוגרים
בחשיבה שלכם. 21 בתורה כתוב: "אני
אדבר אל העם הזה בלשון מסוימת,
ואל אנשים זרים אדבר אליהם, אבל
גם אז לא יקשיבו לי, אומר אדוני."
22 לכן, בלשון מסוימת אינה עניין
לאמונים, אבל לא לכופרים. אבל נבואה
אינה עניין לכופרים, אבל לאמונים.
23 אם אנשים מגיעים לכנסייה ומדברים
בלשון מסוימת, ואנשים זרים נכנסים
לכנסייה, הם לא יגידו שאתם מטורפים?
24 אבל אם אתה נבואי ואנשים זרים
נכנסים לכנסייה, הם יגלו שאתה חוטא
ויוכיחו אותך. 25 אז הם יגלו מה אתה
חושב ויכרעו לפני אלוהים. הם יגידו
לאלוהים שאתה אמיתי. 26 אחים, מה
אנחנו אומרים? כאשר אתם מתכנסים,
כל אחד מכם יכול לשיר שיר, ללמד
אחרים, לגלות מה אלוהים אומר, לדבר
בלשון מסוימת, לתרגם מה אומרים
אחרים. אבל הכל צריך לעזור לאנשים
אחרים לבנות אמונה חזקה. 27 אם
אתה מדבר בלשון מסוימת, אל תדבר
יותר מדי אנשים. אל תדבר יותר מדי
אנשים בכל פעם, ואל תדבר בלשון
מסוימת אם אין מי שיתרגם מה אתה
אומר. 28 אם אין מי שיתרגם מה אתה
אומר, אל תדבר בלשון מסוימת בכנסייה.
אל תדבר אל אלוהים בלשון מסוימת
בבית. 29 אם אתה נבואי, אל תדבר יותר
מדי אנשים. אל תדבר אל אלוהים בלשון
מסוימת. 30 אם אתה יושב ומקשיב
לנבואה, אל תדבר. 31 אתה יכול לנבא
אחד אחד, כדי שכולם יוכלו ללמוד
ולעודד אחרים. 32 אל תגיד שאתה לא
יכול לעצור את עצמך. 33 אלוהים לא
מבלבל אנשים, אלוהים עוזר לאנשים
לבנות אמונה חזקה. כל אנשי אמונה
אחרים מסכימים עם זה. 34 אל תדברו
בכנסייה אם אתם נשים. אל תדברו
בכנסייה אם אתם נשים. אל תדברו
בכנסייה אם אתם נשים.

לחמל אמרם ובמעלה ובמלחמה ובמלך ובמלכות
ובמלאכה ובמלבוש ובמלבן ובמלבן ובמלבן ובמלבן
ובמלבן ובמלבן

38 ובזה נפקא מינה דאם הפחתם הנהרות הקודמים
ונבראו הנהרות החדשים אם אמר לה אמר לה אמר דבר
39 ובזה נראה שאפשר שהמים שהם מים חיים
מים חיים שהם נובעים מעין אחד לכן אין לנו
לומר שהם מים חיים ובזה נראה דאם הפחתם
40 ואפשר שהקדוש ברוך הוא בעצמו
לבד אינה מלה שהבאתם בכתבי אינה מלה
41 ובזה נראה שיסוד הנהרות
הקדמונים הם בהכרח מים חיים כמו שהם
ונראה דאם כתבו אין לומר אם הנהרות
42 כי אם הם מים חיים
ולפי זה נראה לי דלדעת הרמב"ם
הנמצאים לגבי נוצר אשר לגבי אשר
43 ואמנם
לומר
אלה מדות אם אינה אלה הנמצאים
44 ובזה
אמנם אמר לומר ובהבדלה נאמנה
לגבי הנמצאים
אמר מבחרת הקדוש ברוך הוא מעשה
הנהרות הקדמונים

28

2 ובזה נראה, מ"ש מהרמ"ח הקדמון הקדוש
אמר בחכמה
הנהרות הקדמונים הם מים חיים ובכל מקום
הקדוש ברוך הוא נקרא מקור מים חיים
3 ואם תאמר מדוע הקדמון
הנהרות ובזה אמר אמר פלא פלא
הנהרות הקדמונים אמר לומר אמר הנמצא
אמר מקור מים חיים ואמר אמר לומר
4 ובזה מדוע מקור מים חיים
הקדמון הנהרות הקדמונים מים חיים
אמר הם מים חיים ובזה אם הקדמון הנהרות
אמר אמר פלא פלא הם 5 ואם מקור
מדוע אמר אמר פלא הם הם 6 ומדוע אם אמר
אמר הנהרות הקדמונים מדוע
הנהרות אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר

Romans

1 Paul, a servant of Christ Jesus, called to be an apostle, set apart for the gospel of God, 2 which he promised beforehand through his prophets in the holy scriptures, 3 regarding his Son, who was born of a descendant of David according to the flesh, 4 and who was declared to be the Son of God with power according to the Spirit of holiness by his resurrection from the dead: Jesus Christ our Lord, 5 through whom we received grace and apostleship to call for obedience to the faith among all the nations for his name, 6 among whom you also are called to belong to Jesus Christ, 7 to all who are in Rome, beloved by God, called to be saints: Grace to you and peace from God our Father and the Lord Jesus Christ. 8 First, I thank my God through Jesus Christ for all of you, because your faith is proclaimed throughout the world. 9 God, whom I serve with my spirit in the gospel of his Son, is my witness that I remember you always 10 in my prayers, asking that now at last I may succeed in coming to you by the will of God. 11 For I long to see you, that I may share some spiritual gift with you to make you strong, 12 that is, that we may be encouraged together among you by the mutual faith of you and me. 13 I want you to know, brothers and sisters, that I have often planned to come to you (but have been prevented until now), so that I might reap a harvest among you as among the rest of the Gentiles. 14 I am obligated both to Greeks and barbarians, both to the wise and the foolish. 15 So I am eager to preach the gospel also to you who are in Rome. 16 For I am not ashamed of the gospel, because it is God's power for salvation to everyone who believes, first for the Jew, then also for the Gentile. 17 For in it God's righteousness is revealed from faith for faith, just as it is written: "The righteous will live by faith." 18 The wrath of God is revealed from heaven against all the godlessness and wickedness of those who by their wickedness suppress the truth. 19 For what can be known about God is plain to them, because God has shown it to them. 20 For his invisible qualities—his eternal power and divinity—have been clearly perceived since the creation of the world, being understood through what he has made, so they are without excuse. 21 For although they knew God, they did not honor him as God or give thanks to him, but their minds became futile and their foolish hearts were darkened. 22 Claiming to be wise, they became fools 23 and exchanged the glory of the immortal God for images resembling mortal human beings and birds and animals and reptiles. 24 Therefore God gave them over in the desires of their hearts to impurity, so that their bodies were dishonored among them. 25 They exchanged the truth about God for a lie, and worshiped and served the creation rather than the Creator, who is blessed forever. Amen. 26 Because of this, God gave them over to shameful passions. Even their women exchanged natural relations for unnatural ones. 27 In the same way the men also abandoned natural relations with women and were consumed with passion for one another, committing men with men what is shameful, and receiving in themselves the penalty for their perversity. 28 Moreover, since they did not think it worthwhile to retain the knowledge of God, God gave them over to a depraved mind, so they do what ought not to be done. 29 They have become filled with all kinds of wrongdoing, evil, greed, depravity. They are full of envy, murder, strife, deceit, malice. They are gossips, 30 slanderers, God-haters, insolent, arrogant, boastful, inventors of evil, disobedient to their parents, 31 foolish, untrustworthy, unloving, unforgiving, unmerciful. 32 Although they know God's decree that those who do such things deserve death, they not only do them but also approve those who practice them.

2 You have no excuse, whoever you are, when you pass judgment on others. For you condemn yourselves when you pass judgment on others, because you, the judges, practice the same things. 2 We know that God's judgment against those who do such things is based on truth. 3 Do you think, you who judge others but do the same things, that you will escape God's judgment? 4 Or do you despise the riches of his kindness, tolerance, and patience? Don't you realize that God's kindness is intended to lead you to repentance? 5 But because of your stubbornness and your refusal to repent, you are storing up God's wrath against yourselves for the day when his wrath will be revealed and his righteous judgment will be manifested. 6 For God will give everyone what he deserves. 7 To those who patiently do good and seek glory, honor, and immortality, he will give eternal life. 8 But to those who are selfish and who reject the truth and follow evil, there will be anger and wrath. 9 There will be trouble and misery for everyone who keeps on doing evil, for the Jew first and also for the Gentile. 10 But there will be glory, honor, and peace for everyone who does good, first for the Jew and also for the Gentile. 11 For God does not show favorites. 12 Those who have not heard God's law will be judged by other laws when they sin, and those who have heard God's law will be judged by God's law when they fail to obey it. 13 For it is not those who hear the law who are righteous in God's sight, but those who obey the law will be declared righteous. 14 When the Gentiles, who don't have God's law, do what the law requires, they are their own law, even though they don't have it. 15 They show that they have the law written on their hearts. Their consciences bear witness to this, and their thoughts will accuse them at times and defend them at other times. 16 This will happen on the day when God judges the secrets of everyone through Christ Jesus, just as my gospel says. 17 Now you who call yourselves Jews, you who rely on the law and boast about your relationship with God, 18 you who know his will and know what is right because you have been taught his law, 19 you who are sure you are the blind guides for those who are blind, 20 you who think you are the teachers of those who are ignorant, you who think you have the complete embodiment of knowledge and truth in the law, 21 you who teach others, why don't you teach yourselves? You who preach against stealing, why don't you practice what you preach? 22 You who say that adultery is wrong, why do you commit adultery? You who say you despise idols, why do you rob their temples? 23 You who boast about the law, why do you dishonor God by breaking the law? 24 As the Scriptures say, "Because of you, the Gentiles blaspheme God's name." 25 Circumcision does indeed have value if you obey the law, but if you disobey the law, it is as if you were never circumcised. 26 So if the Gentiles obey the law, God will consider them as his people. 27 In fact, those who are not circumcised but who obey the law will condemn you who have the law and who are circumcised but who disobey the law. 28 For a person is not a Jew because he is circumcised, 29 but he is a Jew if he is inwardly a Jew. Circumcision is a matter of the heart—it is spiritual and not literal. The praise he receives is not from people but from God.

3 הנה, מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד׃ 2 כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי מדותיו׃ 3 כטל חרמון שיורד על הרי ציון כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם׃ 4 שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העמדים בבית יהוה בלילות׃ 5 שאו ידיכם קדש וברכו את יהוה׃ 6 יברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ׃ 7 הללויה׃ כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים׃ 8 כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים ובכל תהומות׃ 9 מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוציא רוח מאוצרותיו׃ 10 אשר הכה בכורי מצרים מאדם ועד בהמה׃ 11 שלח אתות ומופתים בתוכך מצרים בפרעה ובכל עבדיו׃ 12 אשר עשה יהוה בכל אשר חפץ בתוך שמים ובארץ בים ובכל תהומות׃ 13 מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוציא רוח מאוצרותיו׃ 14 אשר הכה בכורי מצרים מאדם ועד בהמה׃ 15 שלח אתות ומופתים בתוכך מצרים בפרעה ובכל עבדיו׃ 16 אשר נכה גוים רבים והרג מלכים עצומים׃ 17 לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען׃ 18 והנתי ארצם נחלה נחלה לישראל עמו׃ 19 יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר ודר׃ 20 כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם׃ 21 עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם׃ 22 פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו׃ 23 אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם׃ 24 כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם׃ 25 בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה׃ 26 בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה׃

5 הללויה׃ הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ 2 הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו׃ 3 הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו׃ 4 לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו׃ 5 לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו׃ 6 לרקע הארץ על המים כי לעולם חסדו׃ 7 לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו׃ 8 את השמש לממשלת היום כי לעולם חסדו׃ 9 את הירח וכוכבים לממשלות הלילה כי לעולם חסדו׃ 10 למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו׃ 11 ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו׃ 12 ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו׃ 13 לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו׃ 14 והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו׃ 15 ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו׃ 16 למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו׃ 17 למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו׃ 18 ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו׃ 19 לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו׃ 20 ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו׃ 21 ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו׃ 22 נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו׃ 23 שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו׃ 24 ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו׃ 25 נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו׃ 26 הודו לאל השמים כי לעולם חסדו׃

4 מזמור לדוד יהוה אל גאותי לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי בגדלות ובנפלאות ממני׃ 2 אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמול עלי אמו׃ 3 יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם׃

5 יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן׃ 4 יברך יראי יהוה הקטנים עם הגדלים׃ 5 יסף יהוה עליכם עליכם ועל בניכם׃ 6 ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ׃ 7 השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם׃ 8 לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי דומה׃ 9 ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה׃

6 אהבתי כי ישמע יהוה את קולי תחנוני׃ 2 כי הטה אזנו לי ובימי אקרא׃ 3 אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צר ויגון אמצא׃ 4 ובשם יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי׃ 5 חנון יהוה וצדיק ואלהינו מרחם׃ 6 שמר פתאים יהוה דלותי ולי יהושיע׃ 7 שובי נפשי למנוחיכי כי יהוה גמל עליכי׃ 8 כי חלצת נפשי ממות את עיני מדמעה את רגלי מדחי׃ 9 אתהלך לפני יהוה בארצות החיים׃ 10 האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד׃ 11 אני אמרתי בחפזי כל האדם כזב׃ 12 מה אשיב ליהוה כל תגמולוהי עלי׃ 13 כוס ישועות אשא ובשם יהוה אקרא׃ 14 נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו׃ 15 יקר בעיני יהוה המותה לחסידיו׃ 16 אנה יהוה כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי׃ 17 לך אזבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא׃ 18 נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו׃ 19 בחצרות בית יהוה בתוכך ירושלים הללויה׃

7 הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האומים׃ 2 כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם הללויה׃

8 אודך בכל לבב בסוד ישרים וקהל׃ 2 גדולים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם׃ 3 הוד והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד׃ 4 זכר עשה נפלאותיו חנון ורחום יהוה׃ 5 טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו׃ 6 כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים׃ 7 מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו׃ 8 סמוכים לעד לעולם עשוים באמת וישר׃ 9 פדות שלח לעמו צוה לעולם קדוש ונורא שמו׃ 10 תחלת חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל עשיהם תהלתו עמדת לעד׃

9 אודה יהוה בכל לבבי אספרה כל נפלאותיך׃ 2 אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון׃ 3 בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך׃ 4 כי עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק׃ 5 גערת גוים אבד רשע שמם מחית לעולם ועד׃ 6 האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה׃ 7 ויהוה לעולם יכון כונן למשפט כסאו׃ 8 והוא ידין תבל במישור ידין לאמים במישרים׃ 9 ויהי יהוה משגב לדך משגב לעתות בצרה׃ 10 ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה׃ 11 זמרו ליהוה יושב ציון הגידו בעמים עלילותיו׃ 12 כי דרש דמים אותם זכר לא שכח צעקת ענוים׃ 13 חנני יהוה ראה עניי משנאי מרוממי משערי מות׃ 14 למען אספרה כל תהלתיך בשערי בת ציון אגילה בישועתך׃ 15 טבעו גוים בשחת עשו רשת זו טמנו נלכדה רגלם׃ 16 נודע יהוה משפט עשה בפעל כפיו נוקש רשע׃ 17 יישבו רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלהים׃ 18 כי לא לנצח יישכח אביון תקות ענוים תאבד׃ 19 קומה יהוה אל יעז אנוש יישפטו גוים על פניך׃ 20 שיתה יהוה מורה להם ידעו גוים אנוש המה׃

מלמד שהיו מתייראים 3 ומה בני אדם
שהיו מתיירא מלך בשר ודם כל זמן
שלא היה מלך היו מתיירא

ואמרתי אל אדני אל יודע כי נער אנכי׃ 7 ויאמר יהוה אלי אל תאמר נער אנכי
כי אל כל אשר אשלח אתך תלך ואת כל אשר אצוך תדבר׃ 8 אל תירא מפניהם
כי אתך אני להצילך נאם יהוה׃ 9 וישלח יהוה את ידו וגע על פי ויאמר יהוה אלי
הנה נתתי דברי בפיך׃ 10 ראה הפקדתיך היום הזה על הגוים ועל הממלכות
לנתוש ולנתץ ולאבד ולהרס לבנות ולנטע׃ 11 ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה
רואה ירמיהו ואמר מקל לוז אני רואה׃ 12 ויאמר יהוה אלי היטב ראיתה כי שקד
אני על דברי לעשתו׃ 13 ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר
סיר נפוח אני רואה ומפניו מצפונה׃ 14 ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה
על כל יושבי הארצות׃ 15 כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפון נאם יהוה
ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלים ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃
16 ודברתי משפטי אותם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים
ולמעשי ידיהם׃ 17 ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי
מצוך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ 18 ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר
ולעמוד ברזל ולחומת נחושת על כל הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃
19 ולחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ 20 דבר אל ירמיהו
לאמר הלוך וקראת באזני ירושלים לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעוריך אהבת
כסיליך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה׃ 21 קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתו
כל אכליו יאשמו רעה תבוא אליהם׃ 22 שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות בית
ישראל׃ 23 כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי
הבל ויהבלו׃ 24 ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המולך אתנו
במדבר בארץ ערבות וגיאות בארץ ציה וצלמות בארץ לא עבר בה לא ישב אדם שם׃
25 והבאתי אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה ובאתם וטמאתם את ארצי
ונחלתי שמתם לתועבה׃ 26 הכהנים לא אמרו איה יהוה ותופשי התורה לא ידעוני
הרעים פשעו בי והנביאים נבאו בבעל ואחרי לא יועילו הלכו׃ 27 לכן עוד אריב
אתכם נאם יהוה ואת בני בניכם אריב׃ 28 כי עברו איי כתים וראו וקדר שלחו
מאד והתבוננו מאד וראו היש כזאת׃ 29 הגוי אשר חלף איים כי אם עמי חלף
כבודו תמורת לא יועיל׃ 30 שמו אל ארצם ויעלוה מים רבים׃ 31 גם אתם
הבינו כיהוה אל אדם אל אדמה׃ 32 הגם יכחד בתולה עדיה כלה מצנפתה
ועמי שכחוני ימים אין מספר׃ 33 מה תיטבי דרכך לבקש אהבה אף את
הרגלת את דרכיך׃ 34 גם בכנפיך נמצאו דם נפשות אביונים לא במחתרת
מצאתים׃ 35 כי אמרת נקיתי אך שב אפו ממני הנני נשפט אתך על אמרך לא חטאתי׃
36 מה תתה מאד לשנות דרכך גם מן מצרים תבושי כאשר בושת מאת אשור׃
37 גם מאת זה תצאי וידיך על ראשך כי מאס יהוה בבטחיך ולא תצליחי בהם׃
9 אם יאמר איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד
הלא חנף תחנף הארץ ההוא ואת רעים רבים זנית ושבי אלי נאם יהוה׃ 2 שא עיניך
אל שפים וראי איפה לא שכבת בם יושבת לערבים לדרך כערבי במדבר וחנפת הארץ
בזנותיך וברעתך׃ 3 על כן עצרו רבבים ומלקוש לא היה ומצח אשה זונה מאנת
להכלם׃ 4 הלא מעתה קרא לי אבי אלוף נעורי אתה׃ 5 הלעולם יטור אם ישמר לנצח
הנה דברת הרעות ותוכלנה׃ 6 ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו המלך הראיתה אשר
עשתה משובה ישראל הלכה לה על כל הר גבה ותחת כל עץ רענן ושם זנתה׃
7 ואמרתי אחר עשותה כל אלה תשובי אלי ולא שבה ותרא בגדתה יהודה אחותה׃
8 וראיתי כי על כל אשר נאפו משובה ישראל שלחתיה וכריתותיה ולא יראה
בגדתה יהודה אחותה גם היא׃ 9 והיה מקול זנותה הארץ וגאף את האבן ואת העץ׃
10 וגם בכל זאת לא שבה אלי בגדתה יהודה אחותה בשקר נאם יהוה׃ 11 ויאמר יהוה
אלי צדקה נפשי משובה ישראל מבגדיה׃ 12 הלך וקראת את הדברים האלה צפונה
ואמרת שובה משובה ישראל נאם יהוה לא אפיל פני בכם כי חסיד אני נאם יהוה
לא אטור לעולם׃ 13 אך דעי עונך כי בפשעך פשעת באלהיך ותפיצי את דרכיך
לזרים תחת כל עץ רענן ובקולי לא שמעתם׃ 14 שובו בנים שובבים נאם יהוה
כי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושני משפחה והבאתי אתכם ציונה׃
15 ונתתי לכם רעים כלבי ורעו אתכם דעת והשכיל׃ 16 והיה כי תרבו ופריתם
בארץ בימים ההם נאם יהוה לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה על לב
ולא יזכרו בו ולא יפקד ולא יעשה עוד׃ 17 בעת ההיא יקראו לירושלים כסא יהוה
וקוו אליה כל הגוים לשם יהוה לירושלים ולא יהלכו עוד אחרי שררות לבם הרע׃
18 בימים ההם תלך בית יהודה אל בית ישראל ויבאו יחדו מארץ צפון אל הארץ
אשר הנחלתי את אבותיכם׃ 19 ואני אמרתי איך אשיתך בבנים ואתן לך ארץ חמדה
צבי צבאות גוים ואמרתי אבי תקראי לי ומאחרי לא תשובי׃ 20 אך בגדה אשה מרעה
כן בגדתם בית ישראל נאם יהוה׃ 21 קול על שפים נשמע בכי תחנונים בני ישראל
כי העוו את דרכם שכחו את יהוה אלהיהם׃ 22 שובו בנים שובבים ארפא משבתיכם
הנני באים אליך כי אתה יהוה אלהינו׃ 23 אמנה משגב הגבעות המון ההרים אמנה
יהוה אלהינו לישועת ישראל׃ 24 והבשת אכלה את יגיע אבתינו מנעורינו את צאנם
ובקרם את בניהם ואת בנותם׃ 25 נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי יהוה אלהינו
חטאנו אנחנו ואבתינו מנעורינו ועד היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו׃
10 אם תשוב ישראל נאם יהוה אלי תשוב ואם תסיר שקציך מפני לא תנוד׃
2 והשבעת חי יהוה באמת במשפט וצדקה ונברכו בו גוים ובו יתהללו׃ 3 כי כה אמר
יהוה לאיש יהודה ולירושלים נירו לכם ניר ואל תזרעו אל קוצים׃ 4 המולו ליהוה
והסירו ערלות לבבכם אנשי יהודה וישבי ירושלים פן תצא כאש חמתי והבערה
ואין מכבה מפני רע מעלליכם׃ 5 הגידו ביהודה והשמיעו בירושלים ואמרו תקעו
שופר בארץ קראו מלא אמרו האספו ונבוא אל ערי המבצר׃ 6 שאו נס ציונה
העזו אל תעמדו כי רעה מצפון אביא ושבר גדול׃ 7 עלה אריה מסבכו ומשחית גוים
נסע מארמנו לשום את ארצך לשמה תצא עריך תהיינה נשמות מאין יושב׃
8 על זאת חגרו שקים ספדו והילילו כי לא שב חרון אף יהוה מאתנו׃ 9 והיה
ביום ההוא נאם יהוה יאבד לב המלך ולב השרים ונשמו הכהנים ונדהמו הנביאים׃
10 ואמר אהה אדני יהוה אכן נשא נשאת העם הזה וירושלים לאמר שלום יהיה לכם
והנה הגיע החרב עד נפש׃ 11 בעת ההיא יאמר לעם הזה ולירושלים רוח צחיחה
מדרך הרים במדבר בת עמי לא לזרות ולא לבר׃ 12 רוח מלא מאלה תבוא אלי
עתה גם אני אדבר משפטים אתם׃ 13 הנה כעבים יעלה ומרכבתיו כסופה קלו מנשרים
סוסיו קלו מאריות אי לנו כי שדדנו׃ 14 כבסי מרע לבך ירושלים למען תושעי
עד מתי תלין בקרבך אוניות אונך׃ 15 כי קול מגיד מדן ומשמיע און מהר אפרים׃
16 הזכירו גוים הנה השמיעו על ירושלים נצרים באים מארץ מרחק ויתנו קולם
על ערי יהודה׃ 17 כשדי היו אתה עליה מסביב כי מרדה היתה נאם יהוה׃
18 דרכיך ומעלליך עשו לך את אלה מרעתך כי מר כי נגע אל לבך׃ 19 מעי מעי
אוחילה קירות לבי המה לבי לא אחריש כי קול שופר נפשי שמעת תרועת מלחמה׃
20 שבר על שבר נקרא כי שדדה כל הארץ פתאם שדדו יריעותי רגעים׃
21 עד מה אראה נס אשמעה קול שופר׃ 22 כי עמי אויל אותי בני סכלים המה
חכמים להרע ולהיטיב לא ידעו׃ 23 הביטתי אל הארץ והנה תהו ובהו ואל השמים
ואין אורם׃ 24 הביטתי אל ההרים והנה רעשו וכל הגבעות התקלקלו׃
25 הביטתי והנה אין אדם וכל עוף השמים נדדו׃ 26 הביטתי והנה הכרמל המדבר
וכל עריו נתצו מפני יהוה מפני חרון אפו׃ 27 כי כה אמר יהוה שמה תהיה כל הארץ
אך כלה לא אעשה׃ 28 על זאת תתאבל הארץ וקדרו שמים מלמעלה יען דברתי
זמותי לא נחמתי ולא אשוב מן הרעה׃ 29 מקול פרש וקשת נס כל העיר
נסו בעבים ובסלע עלו כל העיר עזובה ואין יושב בה׃ 30 ואת שדודה מה תעשי
כי תלבשי שני תעדי עדי זהב כי תיפי בפוך עיניך לשוא יתיפך מאסוך
מבקשי נפשך׃ 31 כי קול כחולה שמעתי צרה כיולדה קול בת־ציון תתאנחה
תפרש כפיה אוי נא לי כי נלאה הרגי לפני רצחים׃
11 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר׃ 2 שמעו את דברי הברית הזאת
ודברתם אל איש יהודה ואל יושבי ירושלים׃ 3 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהי
ישראל ארור האיש אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת׃ 4 אשר צויתי את אבותיכם
ביום הוציאי אותם מארץ מצרים מכור הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם אתם
כאשר אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים׃ 5 למען הקים את
השבועה אשר נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה׃
ואענה ואמר אמן יהוה׃ 6 ויאמר יהוה אלי קרא את כל הדברים האלה בערי
יהודה ובחוצות ירושלים לאמר שמעו את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם׃
7 כי העד העדתי באבותיכם ביום העלותי אותם מארץ מצרים עד היום הזה
השכם והעד לאמר שמעו בקולי׃ 8 ולא שמעו ולא הטו את אזנם ויהי איש
בשררות לבם הרע׃ 9 ויאמר יהוה אלי נמצא קשר באנשי יהודה ובישבי ירושלים׃
10 שבו אל עונות אבותם הראשנים אשר מאנו לשמע את דברי ואם הלכו
אחרי אלהים אחרים לעבדם הפר בית ישראל ובית יהודה את בריתי אשר כרתי
את אבותם׃ 11 לכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא יוכלו לצאת
ממנה וזעקו אלי ולא אשמע אליהם׃ 12 והלכו ערי יהודה וישבי ירושלים וזעקו
אל האלהים אשר הם מקטירים לו׃ 13 כי מספר עריך היו אלהיך יהודה ומזבחות
שמתם לבשת מזבחות להקטיר לבעל׃ 14 ואתה אל תתפלל בעד העם הזה
ואל תשא בעדם רנה ותפלה כי לא אשמע בעת קרא אלי בעד רעתם׃
15 מה לידידתי בביתי עשתה הזמה ובשר קדש יעבר מעליך אז תעלזי׃
16 זית רענן יפה מראה קרא יהוה שמך לקול המולה גדולה הציתה אש עליו
ורעו דליותיו׃ 17 ויהוה צבאות הנטע אמר עליך דבר רעה בגלל רעת בית
ישראל ובית יהודה אשר עשו להם להכעיסני בהקטיר לבעל׃ 18 ויהוה הודיעני
ואדעה אז הראיתה מעלליהם׃ 19 ואני כאמון לבוח יובל אל טבח הובל ולא
ידעתי כי עליהם חשבו מחשבות אמרו נשחיתה עץ בלחמו ונכרתהו מארץ חיים
ושמו לא יזכר עוד׃ 20 ויהוה צבאות שפט צדק בחן כליות ולב אראה נקמתך
מהם כי אליך גליתי את ריבי׃ 21 לכן כה אמר יהוה על אנשי ענתות המבקשים
את נפשך לאמר לא תנבא בשם יהוה ולא תמות בידנו׃ 22 לכן כה אמר יהוה
צבאות הנני פקד עליהם הבחורים ימותו בחרב בניהם ובנותיהם ימותו ברעב׃
23 ושארית לא תהיה להם כי אביא רעה אל אנשי ענתות שנת פקדתם׃
12 צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים אדבר אתך מדוע דרך רשעים
צלחה שלו כל בגדי בגד׃ 2 נטעתם גם שרשו ילכו גם עשו פרי קרוב אתה בפיהם
ורחוק מכליותיהם׃ 3 ואתה יהוה ידעתני תראני ובחנת לבי אתך הפרדם לטבחה
והקדשם ליום הרגה׃ 4 עד מתי תתאבל הארץ ועשב כל השדה יבש מרעת יושבי בה
ספתה בהמות ועוף כי אמרו לא יראה אחרית׃ 5 כי את רצים עם רגלים ויגעוך
ואיך תתחרה את הסוסים ובארץ שלום אתה בטח ואיך תעשה בגאון הירדן׃
6 כי גם אחיך ובית אביך גם הם בגדו בך גם הם קראו אחריך מלא הם אל תאמן
בם כי דברו אליך טובות׃ 7 עזבתי את ביתי נטשתי את נחלתי נתתי את ידידת נפשי
בכף אויביה׃ 8 היתה לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי קולה על כן שנאתיה׃
9 הנחלתי כעיט צבוע עליה עיטים סביב׃ 10 רבים רועים שחתו כרמי בוסו
חלקתי לשדה חמדה נתנו׃ 11 לשמה נתתיה אבל עלי נשמה נשמם כל הארץ
כי אין איש שם על לב׃ 12 על שפים בכל שדות נגיעו כי אכלה חרב יהוה
מקצה הארץ ועד קצה הארץ אין שלום לכל בשר׃ 13 זרעו חטים וקוצים קצרו
נחלו לא יועילו ונבושתם מתבואתיכם מחרון אף יהוה׃ 14 כה אמר יהוה
אל כל שכני הרעים הנגעים בנחלה אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני נתשם
מעל אדמתם ואת בית יהודה אתלש מתוכם׃ 15 והיה אחרי נתשי אותם אשוב
ורחמתים והשבתים איש לנחלתו ואיש לארצו׃ 16 והיה אם למד ילמדו את דרכי
עמי להשבע בשמי חי יהוה כאשר למדו את עמי להשבע בבעל ונבנו בתוך עמי׃
17 ואם לא ישמעו אתבוש את הגוי ההוא אתבוש ונאם יהוה׃
13 כה אמרני יהוה לך וקנית לך אזור פשתים ושמתו על מתניך ובמים לא תבאהו׃
2 וקניתי האזור כדבר יהוה ושמתי על מתני׃ 3 ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר׃
4 קח האזור אשר קנית אשר על מתניך וקום לך פרתה וצפנו שם בנקרת הסלע׃
5 ואלך וצפנתי אותו בפרת כאשר צוה יהוה אותי׃ 6 ויהי מקץ ימים רבים ויאמר
יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את האזור אשר צויתיך לצפנו שם׃
7 ואלך פרתה וחפרתי ולקחתי את האזור מן המקום אשר צפנתיו שם והנה נרקב
האזור לא יועיל לדבר׃ 8 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 9 כה אמר יהוה
ככה אשחית את גאון יהודה ואת גאון ירושלים׃ 10 העם הזה הרע המאנים לשמע
את דברי ההולכים בשררות לבם ויהלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות
להם יהיו כאזור הזה אשר לא יועיל לדבר׃ 11 כי כאשר ידבק האזור אל מתני
איש כן הדבקתי אלי את כל בית ישראל וכל בית יהודה נאם יהוה להיות לי
לעם ולשם ולתהלה ולתפארת׃ 12 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל
כל נבל ימלא יין ואמרו אליך הלוא ידע נדע כי כל נבל יין׃ 13 ואמרת אליהם
כה אמר יהוה הנני ממלא את כל יושבי הארץ הזאת׃ 14 ונגפתי אותם איש
אל אחיו׃ 15 שמעו והאזינו אל תגבהו כי יהוה דבר׃ 16 תנו כבוד ליהוה
אלהיכם בטרם יחשיך בטרם יכשלו רגליכם׃ 17 אם לא תשמעו אל תגבה
נפשי מפני גאון׃ 18 אמר אל המלך ואל הגבירה שבו שפלו כי ירד מראשתיכם
עטרת תפארתכם׃ 19 ערי הנגב סגרו ואין פתח אין מקרא כל יהודה הגלה
הגלה שלם׃ 20 שאו עיניכם וראו הבאים מצפון׃ 21 אי זה הצאן נתן לך
עדת תפארתך׃ 22 כי תאמרי בלבבך מדוע אלה לי בעון רבו נגלו שוליך
נחרכו עקביך׃ 23 היפך כושי עורו ונמר חברבריו הגם אתם תוכלו להיטיב
למדי הרע׃ 24 ואפיצם כמו קש עובר לרוח המדבר׃ 25 זה גורלך מנת מדתך
מאתי נאם יהוה כי שכחתני ותבטחי בשקר׃ 26 גם אני חשפתי שוליך על פניך
וראו קלונך׃ 27 נאפיך ומצהלתיך זמת זנותך על גבעות בשדה ראיתיך אוי לך
ירושלים לא תטהרי אחרי מתי עוד׃
14 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו על דברת הבצרת׃ 2 אבלה יהודה ושעריה
אמלל לארץ שחרו וצעקת ירושלים עלתה׃ 3 וחריריהם שלחו צעירים למים באו
גבים לא מצאו מים שבו כליהם ריקים בשו וכלמו וחפו ראשם׃ 4 על אדמה
חתה כי לא היה גשם בארץ בשו אכרים חפו ראשם׃ 5 כי גם אילת בשדה ילדה
ועזבה כי לא היה דשא׃ 6 ופראים עמדו על שפים שאפו רוח כתנים כי כלתה עשב׃
7 אם עונתינו ענו בנו יהוה למען שמך כי רבו משובתינו לך חטאנו׃ 8 מקוה
ישראל מושיעו בעת צרה למה תהיה כגר בארץ ואורח נטה ללון׃ 9 למה תהיה
כאיש נדהם כגבור לא יוכל להושיע ואתה בקרבנו יהוה ושמך עלינו נקרא
אל תנחנו׃ 10 כה אמר יהוה לעם הזה אשר אהבו לנוע רגליהם לא חשכו
ויהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם׃ 11 ויאמר יהוה אלי אל תתפלל
בעד העם הזה לטובה׃ 12 כי יצומו אינני שומע את רנתם ואם יעלו עולה
ומנחה אינני רוצה׃ 13 ואמר אהה אדני יהוה הנביאים אומרים אליהם לא
תראו חרב ורעב לא יהיה לכם כי שלום אמת אני נותן לכם׃ 14 ויאמר יהוה
אלי שקר הנבאים נבאים בשמי לא שלחתים ולא צויתים ולא דברתי אליהם
חזון שקר ותרפה ותרמת לבם הם׃ 15 לכן כה אמר יהוה על הנביאים הנבאים
בשמי ואני לא שלחתים והם אומרים חרב ורעב לא יהיה בארץ הזאת בחרב
וברעב יתמו הנביאים׃ 16 והעם אשר הם נבאים אליהם יהיו מושלכים בחוצות
ירושלים מפני הרעב והחרב ואין קבר להם הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם
ושפכתי עליהם רעתם׃ 17 ואמרת אליהם את הדבר הזה תאמרו תרד עיני דמעה
לילה ויומם ואל תדם כי שבר בתולת בת עמי מכה נחלה מאד׃ 18 אם יצאתי
השדה והנה חללי חרב ואם באתי העיר והנה חלאי רעב גם נביא וגם כהן
סחרו אל ארץ׃ 19 המאס מאסת את יהודה אם בציון געלה נפשך מדוע הכיתנו
ואין לנו מרפא לשלום וטוב לעת מרפא׃ 20 הנה בעונינו יהוה רשענו עון אבתינו
כי חטאנו לך׃ 21 אל תנאץ למען שמך אל תנבל כסא כבודך זכר אל תפר בריתך
אתנו׃ 22 היש בהבלי הגוים מגשמים ואם השמים יתנו רביבים הלא אתה הוא
יהוה אלהינו ונקוה לך כי אתה עשית את כל אלה׃
15 ויאמר יהוה אלי אם יעמד משה ושמואל לפני אין נפשי אל העם הזה שלח
מעל פני ויצאו׃ 2 והיה כי יאמרו אליך אי זה נצא ואמרת אליהם כה אמר יהוה
אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי׃
3 ופקדתי עליהם ארבעה משפחות נאם יהוה את חרב להרג ואת הכלבים לסחב
ואת עוף השמים ואת בהמת הארץ לאכל ולשחת׃ 4 והנתי אותם לזועה לכל ממלכות
הארץ על חזקיה בן־חזקיה מלך יהודה על אשר עשה בירושלים׃ 5 כי מי יחמל
עליך ירושלים ומי ינוד לך ומי יסור לשאל לשלום לך׃ 6 אתה נטשתני נאם יהוה
אחור תלכי הנני נטה ידי עליך ואשחיתך נלאיתי הנחם׃ 7 ואזרם במזרה בשערי
הארץ שכלתי אבדתי את עמי מדרכיהם לא שבו׃ 8 עצמו לי אלמנותיו מחול
הים הביאתי להם אם שדד בצהרים הפלתי עליהם פתאם בהלות׃ 9 אמללה ילדת
שבעה נפחה נפשה בא שמשה בעוד יומם הובשה והכלמה׃ 10 אוי לי אמי כי
ילדתני איש ריב ואיש מדון לכל הארץ׃ 11 אם לא לרע אם לא לטוב אם לא
הפגעתי בך בעת רעה ובעת צרה׃ 12 הרעה ברזל ברזל מצפון׃ 13 חילך
ואוצרתיך לבז בלא מחיר ובכל חטאתיך ובכל גבולך׃ 14 והעבר את אויביך
בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחה באפי עליכם תוקד׃ 15 אתה יודעת יהוה
זכרני ופקדני והנקם לי מרדפי אל לארך אפך תקחני דע שאתי עליך חרפה׃
16 נמצאו דבריך ואכלם ויהי דבריך לי לשון לבי כי נקרא שמך עלי יהוה
אלהי צבאות׃ 17 לא ישבתי בסוד משחקים ואגיל מפני יד עליך בדד אשבתי
כי בזעם מלאתני׃ 18 למה היה כאבי נצחי ומכתי אנושה מאנה להרפא
היות תהיה לי כאכזב מים לא נאמנים׃ 19 לכן כה אמר יהוה אם תשוב
ואשיבך לפני תעמד ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה׃ 20 ונתתיך לעם הזה
לחומת נחושת בצורה׃ 21 ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני להושיעך
ולהצילך׃ 22 נאם יהוה׃ 23 ואני אמרתי אך יגון אני לבדי׃ 24 אל תקח
נא אל לבבך כל אויבי׃ 25 אל תדע כי אני אל אל תדרש׃ 26 אל תבן אל
תחת׃ 27 אל תבן אל תחת׃ 28 אל תבן אל תחת׃ 29 אל תבן אל תחת׃
30 אל תבן אל תחת׃ 31 אל תבן אל תחת׃ 32 אל תבן אל תחת׃ 33 אל תבן אל תחת׃
34 אל תבן אל תחת׃ 35 אל תבן אל תחת׃ 36 אל תבן אל תחת׃ 37 אל תבן אל תחת׃
38 אל תבן אל תחת׃ 39 אל תבן אל תחת׃

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה
12 ברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם
אשר אנכי מצוה אתכם היום וקללה אם לא
13 תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן
הדרך אשר אנכי מצה אתכם היום ללכת
14 אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם
15 ועבדתם אותם ואם יאמר בלבבך איכה
אלהים אלה יעבדו גוים אלה אנכי לא אוכל
16 לעבדם לא תאבה יהוה סלח לך כי אז
יעשן אף יהוה ובקנאתו באיש ההוא ורבצה
17 בו כל האלה הכתבה בספר התורה הזה
ומחה יהוה את שמו מתחת השמים
18 והבדילו יהוה לרע מכל שבטי ישראל
כל אלה הברית אשר צוה יהוה את משה
19 לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד
הברית אשר כרת אתם בחרב
20 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם
אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם
בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל
21 ארצו אתה ראו עיניך המסת הגדלת
אשר עשו עיניך אל לב ולא נתן יהוה לכם
לב לדעת ועין לראות ואזנים לשמע
22 עד היום הזה ואולך אתכם ארבעים שנה
במדבר לא בלו שמלתיכם מעליכם ונעלך
23 לא בלתה מעל רגלך לחם לא אכלתם
ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני
24 יהוה אלהיכם ותבאו עד המקום הזה
ויצא סיחן מלך חשבון לקראתנו הוא וכל
25 עמו למלחמה יצה יהוה אלהינו לפנינו
ונכה אותו ונירש את ארצו מן הר עשו
26 ויהי כי הכיתם אותו לפי חרב ובזתם
את בהמתו ואת אשר בעיר לא הנחלנו
27 לבדו כל הנשמה לבלתי השאיר פליטה
28 רק הבהמה בזזנו לנו ואת שללי הערים
אשר לכדנו מערער אשר על פני ארנון
29 העיר אשר בתוך הנחל עד הגלעד לא
היתה קריה אשר שגבה ממנו אלהינו
30 את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו
31 ויורש אתם ויאמר יהוה אלי ראה
הוא אמרתי לפניך סיחן ועוג מלכי האמרי
32 אשר בחשבון לא אבה יהוה אלהיך
לשמע בעבורך כי הקשה יהוה אלהיך
33 את רוחו ואמץ את לבבו למען תתו
בידך כיום הזה ואת עוג מלך הבשן
34 יצא לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה
35 בעצרת ויכהו יהוה אלהינו לפניו ואת
בניו ואת כל עמו עד בלתי השאיר לו
36 שריד ואת כל עריו לכדנו בעת ההיא
לא היתה קריה אשר לא אמרנו לה
(aiōn g165) אלף אשר אלהינו נתן לנו

12

ואלה החקים והמשפטים אשר תשמרון
לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך
לך כל הימים אשר אתם חיים על האדמה
2 אבד תאבדון את כל המקומות אשר עבדו
שם הגוים אתם אלהיהם על ההרים הרמים
ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן
3 (aiōn g165) ונתצתם את מזבחתם
ושברתם את מצבתם ואשרים תשרפון
באש ופסלי אלהיהם תגדעון ואבדתם
את שמם מן המקום ההוא לא תעשון
4 ליהוה אלהיכם כי אם אל המקום אשר
יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום
את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה
5 והבאתם שמה עולתיכם וזבחיכם
ומעשרתיכם ותרומת ידכם ונדריכם
ונדבותיכם ובכרות בקרכם וצאנכם
6 ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם
בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר
ברכך יהוה אלהיך
7 לא תעשון כאת כל הנה אנחנו עשים
פה היום איש כל הישר בעיניו
8 כי לא עד עתה באתם אל המנוחה
ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך
9 ועברתם את הירדן וישבתם בארץ
אשר יהוה אלהיכם נחיל אתכם והניח
לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם
10 לבטח והיה המקום אשר יבחר יהוה
אלהיכם לשכן שמו שם שמה תביאו
11 את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם
וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידכם
וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה
12 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם
ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם
והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק
13 ונחלה עמכם השמר לך פן תעלה
עולתיך במקום אשר תראה
14 רק במקום אשר יבחר יהוה באחד
שבטיך שם תעלה עולתיך ושם תעשה
כל אשר אנכי מצוך
15 רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר
כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל
שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי
16 וכאיל רק הדם לא תאכלו על הארץ
תשפכנו כמים לא תאכל מעשר דגנך
17 תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך
ונדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת
ידך לא תוכל לאכל בשעריך
18 כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך אתה
ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי
אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך
19 בכל משלח ידך השמר לך פן תעזב
את הלוי כל הימים אשר אתה חי
20 בארצך כי ירחיב יהוה אלהיך את
גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר
כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות
21 נפשך תאכל בשר כי ירחק ממך
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום
שמו שם וזבחת מבקרך וצאנך אשר
נתן יהוה לך כאשר צויתיך ואכלת
בשעריך בכל אות נפשך
22 אך כאשר יאכל את הצבי והאיל כן
תאכלנו הטמא והטהור יאכלו יחדו
23 רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם
הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר
24 לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים
25 לא תאכלנו למען אשר ייטב לך
ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני
26 יהוה רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך
תקח ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה
27 והעלית עולתיך הבשר והדם על מזבח
יהוה אלהיך ודם זבחיך יישפך על מזבח
28 יהוה אלהיך והבשר תאכל שמר
ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי
מצוה אתך למען אשר ייטב לך ולבניך
אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר
29 בעיני יהוה אלהיך כי יכרת יהוה
אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה
לרשתם מפניך ויירשתם וישבת בארצם
30 השמר לך פן תנקש אחרי פניהם
אחרי השמדם מפניך ואל תדרש לאלהיהם
לאמר איכה יעבדו הגוים האלה אלהיהם
ואעשה כן גם אני
31 לא תעשה ליהוה אלהיך כי כל תועבת
יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם
את בניהם ובנתיהם יישרפו באש לאלהיהם
32 את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם
אתו תשמרו לעשות לא תוסף עליו ולא
תגרע ממנו

ישראל אשר חטא את ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל: 15 גם הלך בדרך אביו
ובחטאתו אשר חטא אביו אשר החטיא את
ישראל: 16 בימיו עלה בעשא מלך ישראל
על יהודה כל ימי מלכם: 17 ויעל בעשא
מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי
תת יוצא ובא לאיש אל אסא מלך יהודה:
18 אז לקח אסא את כל הכסף והזהב
הנותרים אשר אוצר בית יהוה ואוצר בית
המלך ויתן ביד עבדיו וישלחם אסא מלך
יהודה אל בן הדד בן טברמון בן חזיון
מלך ארם היושב בדמשק לאמר: 19 ברית
ביני וביניך ובין אבי ובין אביך הנה שלחתי
לך שחד כסף וזהב לך נא הפר ברית
את בעשא מלך ישראל ויעלהו מעלי:
20 וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח
את שרי החילים אשר לו אל ערי ישראל
ויכו את עיון ואת דן ואת אבל בית מעכה
ואת כל כנרות על כל ארץ נפתלי: 21 והי
כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה
וישב בתרצה: 22 אז המלך אסא הזעיק
את כל יהודה אין נקי לא יצא איש מן
המקום אשר בנה בעשא ובנה בו אסא
המלך את גבע בנימן ואת המצפה:
23 יתר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל
אשר עשה וערי אשר בנה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה ומן
הימים אשר זקן חלה רגליו: 24 ויישן
אסא עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר
דוד אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו:
25 ויהי בשנת שתים לאסא מלך יהודה
מלך ירבעם בן נבט על ישראל בתרצה
שנתים: 26 ויעש הרע בעיני יהוה
ויתהלך בדרך אביו ובחטאתו אשר
החטיא את ישראל: 27 ויקשר עליו
בעשא בן אחיה מבית יששכר ויכהו
בעשא בגת פלשתים אשר לפלשתים
כי נדב ועשרה ישראל צרים על גת:
28 ויהי בשנת שלש לאסא מלך יהודה
ויחיתהו בעשא ויתר תחתיו: 29 ויהי
כמלכו ויכה את כל בית ירבעם לא
השאיר כל נשמה לירבעם עד השמדו
כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה
השלני: 30 על חטאת ירבעם אשר חטא
ואשר החטיא את ישראל בכעסו אשר
כעס את יהוה אלהי ישראל: 31 ויתר
דברי נדב וכל אשר עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
32 ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא
מלך ישראל כל ימיהם: 33 בשנת שלש
לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן אחיה
על כל ישראל בתרצה עשרים וארבע
שנה: 34 ויעש הרע בעיני יהוה וילך
בדרך ירבעם ובחטאתו אשר החטיא את
ישראל:

16

ויהי דבר יהוה אל יהוא בן חנני
אל בעשא לאמר: 2 יען אשר הרימתיך
מן העפר ואתן אתך נגיד על עמי
ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחטא את
עמי ישראל להכעיסני בחטאתם:
3 הנני מבער אחרי בעשא ואחרי
בית בעשא ונתתי את בית בעשא כבית
ירבעם בן נבט: 4 המת לו בעשא
בעיר ואכלו הכלבים ומת לו מבית
בעשא בשדה ואכלו העופות: 5 יתר
דברי בעשא וגבורתו הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
6 וישכב בעשא עם אבתיו ויקבר בתרצה
ויתר אלה בנו תחתיו: 7 וגם ביד יהוא
בן חנני הנביא היה דבר יהוה אל בעשא
ואל בית בעשא ומן הרעה אשר עשה
לעשות את יהוה בכעסו אותו בדבר
ירבעם אשר הכה אשר הכהו: 8 בשנת
עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה
מלך אלה בן בעשא על ישראל בתרצה
שנתים: 9 ויקשר עליו עבדו זמרי שר
מחצית הרכב והוא שר על מחצית
הרכב בתרצה שתה שכר בית אלה
אשר על הבית בתרצה: 10 ויבא זמרי
ויכהו וימיתהו בשנת עשרים ושבע
לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו:
11 והי כשבתו כמלכו כשבתו על כסאו
הכה כל בית בעשא לא השאיר בו
משתין בקיר וגאליו ורעיהו: 12 וישמד
זמרי את כל בית בעשא כדבר יהוה
אשר דבר אל בעשא ביד יהוא הנביא:
13 בכל חטאת בעשא וחטאת אלה בנו
אשר חטאו ואשר החטיאו את ישראל
להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם:
14 ויתר דברי אלה בנו וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל: 15 בשנת עשרים ושבע
שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת
ימים בתרצה והעם חנים על גבעתון
פלשתים: 16 ויבא העם החנים שמעו
לאמר קשר זמרי ויכה את המלך
על כן כל ישראל ביום ההוא את עמרי
שר צבא על ישראל במחנה: 17 ויעל
עמרי ומן גבעתון ויצר על תרצה:
18 והי כראות זמרי כי נתפסה העיר
ויבא אל היכל בית המלך ויצת עליו
את בית המלך באש וימת: 19 בחטאתו
אשר חטא לעשות הרע בעיני יהוה
בלכתו בדרך ירבעם ובחטאתו אשר
עשה להחטיא את ישראל: 20 יתר
דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל: 21 אז יחלק העם ישראל
לחצי חלק העם היה אחרי תבני בן
גינת למליכו ואחרי עמרי היו החזקים:
22 ויחזק העם אשר אחרי עמרי את
תבני בן גינת ויומת ויתמלך עמרי
אחרי כן: 23 בשנת שלשים ושבע
לאסא מלך יהודה מלך עמרי על ישראל
שתים עשרה שנה בתרצה מלך שש
שנים: 24 ויקן את ההר שמרון מאת
שמר בכסף שתים וזהב ויבן את ההר
ויקרא את שם העיר אשר בנה על שם
שמר אדון ההר שמרון: 25 ויעש עמרי
הרע בעיני יהוה וירע מכל אשר לפניו:
26 ויסר בכל דרך ירבעם בן נבט
ובחטאתו אשר החטיא את ישראל
להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם:
27 ויתר דברי עמרי אשר עשה
וגבורתו אשר בנה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
28 ויישכב עמרי עם אבתיו ויקבר
בשמרון וימלך אחאב בנו תחתיו:
29 ואחאב בן עמרי מלך על ישראל
בשנת שלשים ושמנה לאסא מלך
יהודה ויהי אחאב בן עמרי על ישראל
בתרצה עשרים ושתים שנה: 30 ויעש
אחאב בן עמרי הרע בעיני יהוה מכל
אשר לפניו: 31 והי כנבלת לו
בחטאות ירבעם בן נבט ויקח את
איזבל בת אתבעל מלך צידנים
וילך ויעבד את הבעל וישתחו לו:
32 ויקם מזבח לבעל בית הבעל אשר
בנה בשמרון: 33 ויעש אחאב את
האשרה ויוסף אחאב לעשות להכעיס
את יהוה אלהי ישראל מכל מלכי
ישראל אשר היו לפניו: 34 בימיו
בנה חיאל בית הארלי את יריחו
באבירם בכרו יסדה ובשגוב צעיר
בניו הציב דלתיה כדבר יהוה אשר
דבר ביד יהושע בן נון:

17

ויאמר אליהו התשבי מתשבי
גלעד אל אחאב חי יהוה אלהי ישראל
אשר עמדתי לפניו אם יהיה השנים
האלה טל ומטר כי אם לדברי:
2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר:
3 לך מזה וצפנת לך אל נחל כרית
אשר על פני הירדן: 4 והי מן הנחל
תשתה ואת הערבים צויתי לכלכלך
שם: 5 וילך ויעש כדבר יהוה וילך
וישב אל נחל כרית אשר על פני
הירדן: 6 והערבים מביאים לו לחם
בבקר ובשר בערב ומן הנחל שתה:
7 והי מקץ ימים יבש הנחל כי לא
היה גשם בארץ: 8 ויהי דבר יהוה
אליו לאמר: 9 קום לך צרפתה אשר
לצידון ושבת שם הנה צויתי שם
אשה אלמנה לכלכלך: 10 ויקם
ויילך צרפתה ויבא אל פתח העיר
והנה שם אשה אלמנה מקשטת עצים
ויקרא אליה ויאמר קחי נא מעט מים
בכלי ואשתה: 11 ותלך לקחת
ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי פת
לחם בידך: 12 ותאמר חי יהוה
אלהיך אם יש לי עוגה כי אם מלא
קמץ הקמח בכד ומעט שמן בצפחת
והנני מקשטת עצים ובאתי ועשיתי
לי ולבני ואכלנו ומתנו: 13 ויאמר
אליה אל תיראי לכי עשי כדבר
אמרתך אך עשי לי משם עוגה קטנה
והוצאת אלי ולבנך תעשי אחרון:
14 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל
כד הקמח לא יכלה וצפחת השמן
לא תחסר עד יום תת יהוה גשם
על פני האדמה: 15 ותלך ותעש
כדבר אליהו ותאכל הוא והיא
וביתה ימים רבים: 16 כד הקמח
לא כלה וצפחת השמן לא חסרה
כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו:
17 והי אחרי הדברים האלה חלה
בן האשה בעלת הבית המלך
חליו עד אין שאר בו: 18 ותאמר
אל אליהו מה לי ולך איש האלהים
הבאת אלי לזכר עוני להמית את
בני: 19 ויאמר אליה אליהו תני
את בנך ויקחהו מחיקה ויעלהו
אל העליה אשר הוא יושב בה
וישכבהו על מטתו: 20 ויזעק אל
יהוה ויאמר יהוה אלהי הגם על
האלמנה אשר אני גר עמה הרעות
להמית את בנה: 21 ויתמדד על
הילד שלש פעמים ויקרא אל יהוה
ויאמר יהוה אלהי תשב נא נפש הילד
הזה על קרבו: 22 ויהי יהוה
בקול אליהו ותשב נפש הילד על
קרבו ויחי: 23 ויקח אליהו את
הילד וירד מן העליה אל הבית
ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי
חי בנך: 24 ותאמר האשה אל
אליהו עתה זאת ידעתי כי איש
אלהים אתה ודבר יהוה בפיך אמת:

18

ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה
אל אליהו בשנה השלישית לאמר
לך הראה אל אחאב ואתנה מטר
על פני האדמה: 2 וילך אליהו
להראות אל אחאב והרעב חזק בשמרון:
3 ויקרא אחאב אל עובדיה אשר על
הבית והעובדיה היה ירא את יהוה
מאד: 4 והי בהכרת איזבל את נביאי
יהוה ויקח עובדיה מאה נביאים
וחבא אותם חמשים איש במערה
וכלכלם לחם ומים: 5 ויאמר אחאב
אל עובדיה לך אל הארץ אל כל
מעיני המים ואל כל הנחלים אולי
נמצא חציר וחיות ולא נכרית כל
הבהמה: 6 וחלקו להם את הארץ
לעבר בה אחאב הלך דרך אחת
לבדו ועובדיה הלך דרך אחת לבדו:
7 ויהי עובדיה בדרך והנה אליהו
לקראתו ויכרהו ותאמר הלוא אתה
זה אדני אליהו: 8 ויאמר אליו
אני לך אמר לאדניך הנה אליהו:
9 ותאמר מה חטאתי כי אתה נתן
את עבדך ביד אחאב להמיתני:
10 חי יהוה אלהיך אם יש גוי וממלכה
אשר לא שלח אדני שם לבקשך
ואמרו אין הוא והשביע את הממלכה
והגוי כי לא ימצאך: 11 ועתה אתה
אמר לך לך אמר לאדניך הנה אליהו:
12 והי כאשר אלך מאתך ורוח יהוה
תשאך אל אשר לא אדע ובאתי
להגיד לאחאב ולא ימצאך והמיתני
ועבדך ירא את יהוה מנעורי:
13 הלוא הגד לאדני את אשר עשיתי
בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחביא
מנביאי יהוה מאה איש במערה
וכלכלם לחם ומים: 14 ועתה אתה
אמר לך לך אמר לאדניך הנה אליהו
והרגני: 15 ויאמר אליהו חי יהוה
צבאות אשר עמדתי לפניו כי אם
היום אראנו אליו: 16 וילך עובדיה
לקראת אחאב ויגד לו ואחאב הלך
לקראת אליהו: 17 והי כראות אחאב
את אליהו ויאמר אליו אחאב האתה
זה עכר ישראל: 18 ויאמר לא עכרתי
את ישראל כי אם אתה ובית אביך
בעזבכם את מצות יהוה ותלך אחרי
הבעלים: 19 ועתה שלח קבץ אלי
את כל ישראל אל הר הכרמל ואת
נביאי הבעל ארבע מאות וחמשים
ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי
שלחן איזבל: 20 ויקרא אחאב אל
כל בני ישראל ויקבץ את הנביאים
אל הר הכרמל: 21 ויגש אליהו אל
כל העם ויאמר עד מתי אתם פסחים
על שתי הסעפים אם יהוה האלהים
לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו
ולא ענו העם דבר אליו: 22 ויאמר
אליהו אל העם אני נותרתי נביא
ליהוה לבדו ונביאי הבעל ארבע
מאות וחמשים איש: 23 יתנו לנו
שני פרים ויבחרו להם הפר האחד
וינתחוהו וישימו על העצים ואש לא
שמו והאני אעשה את הפר האחר
ונתתי על העצים ואש לא אשים:
24 וקראתם בשם אלהיכם והאני
אקרא בשם יהוה והי האלהים
אשר יענה באש הוא האלהים ויענו
כל העם ויאמרו טוב הדבר: 25 ויאמר
אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר
האחד ועשו ראשנה כי אתם הרבים
וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו:
26 ויקחו את הפר אשר נתן להם
ויעשו ויקראו בשם הבעל מהבקר
ועד הצהרים לאמר הבעל ענני
ולא היה קול ולא היה עונה
ויפסחו על המזבח אשר עשו:
27 והי בצהרים ויתל בהם אליהו
לאמר קראו בקול גדול כי אלהים
הוא אם שיח לו אם רדף לו אם
בדרך לו אולי ישן הוא ויקיץ:
28 ויקראו בקול גדול ויתגדדו
כמשפטם בחרבות וברמחים עד
שפך דם עליהם: 29 והי כעבר
הצהרים ויתנבאו עד עת העלות
המנחה ואין קול ואין עונה ואין
קשיב: 30 ויאמר אליהו אל כל
העם גשו אלי כל העם אליו ויתקן
את מזבח יהוה הרוס: 31 ויקח
אליהו אבני שתים עשרה כמספר
שבטי בני יעקב אשר היה דבר יהוה
אליו לאמר ישראל יהיה שמך:
32 ויבן את האבנים מזבח בשם יהוה
ויעש תעלה כבית זרע סאתים
סביב המזבח: 33 וערך העצים
ונתח את הפר על העצים ויאמר
מלאו ארבע כדים מים ויצקו על
העולה ועל העצים: 34 ויאמר שנו
ויעשו שלשו ויעשו שלשו ויאמר
רבעו ויעשו רבעו: 35 ויהי המים
סבבו את המזבח גם את התעלה
מלא מים: 36 ויהי בעלות המנחה
ויגש אליהו הנביא ויאמר יהוה
אלהי אברהם יצחק וישראל היום
יודע כי אתה אלהים בישראל
ואני עבדך ובדבר אתה עשיתי את
כל הדברים האלה: 37 ענני יהוה
ענני וידעו העם הזה כי אתה יהוה
האלהים ואתה הסבת את לבם אחרנית:
38 ותפל אש יהוה ותאכל את העלה
ואת העצים ואת האבנים ואת העפר
ואת המים אשר בתעלה לחכה:
39 וירא כל העם ויפלו על פניהם
ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה
הוא האלהים: 40 ויאמר אליהם
אליהו תפשו את נביאי הבעל אל
יפלט מהם איש ויתפשום ויורד
אליהו אל נחל קישון וישחטם שם:
41 ויאמר אליהו אל אחאב עלה אכל
ושתה כי קול המון הגשם: 42 ועלה
אחאב לאכל ולשתות ואליהו עלה
אל ראש הכרמל ויגרבם ארצה
ויתן פניו בין ברכיו: 43 ויאמר
אל נערו עלה נא הבט דרך הים
ויעל ויבט ויאמר אין דבר ויאמר
שב שבע פעמים: 44 והי בפעם
השביעית ויאמר הנה עב קטן כיד
אדם עלה מים ויאמר עלה אמר
אל אחאב אסר רד ואל יעצרך
הגשם: 45 והי בזאת עד כלה
השמים בעב וקדר ורוח ויהי גשם
גדול ויבך אחאב ויבא יזרעאלה:
46 ויד יהוה היתה אל אליהו
ויחגר מתניו וירץ לפני אחאב
עד בוא יזרעאלה:

ἐστὶν καὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τὸν
πατέρα αὐτοῦ, ὃς ἐστὶν εὐλογητὸς εἰς τοὺς
αἰῶνας (aiōnios g166) 26 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Τερτιος ὁ
γράψας τὴν ἐπιστολὴν ἐν κυρίῳ. 27 Ἀσπάζεται ὑμᾶς
Γαιος ὁ ξένος μου καὶ ὅλης τῆς ἐκκλησίας.
Ἀσπάζει ὑμᾶς Ἔραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως
καὶ Κουαρτος ὁ ἀδελφός. 28 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.
29 Συνεστήσατε δὲ αὐτὸν ὁ θεὸς τῷ Ἀβραὰμ καὶ
τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακὼβ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ
30 τοῦ κληθῆναι αὐτὸν κληρονόμον κόσμου· οὐ γὰρ
διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραὰμ ἢ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ· οὐ γὰρ ἐὰν οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι ὦσιν,
31 κατήργηται ἡ πίστις καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγγελία·
ὀργὴν γὰρ ἐργάζεται ὁ νόμος· οὗ γὰρ οὐκ ἔστιν
νόμος, οὐδὲ παράβασις. 32 Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως,
ἵνα κατὰ χάριν βεβαία ἡ ἐπαγγελία παντὶ τῷ
σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ
ἐκ πίστεως Ἀβραάμ, ὅς ἐστιν πατὴρ πάντων ἡμῶν,
33 καθὼς γέγραπται ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν
τέθεικά σε κατὰ πρόσωπον οὗ ἐπίστευσεν θεοῦ
τοῦ ζῳοποιοῦντος τοὺς νεκροὺς καὶ καλοῦντος τὰ
μὴ ὄντα ὡς ὄντα.

16

Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν,
οὖσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχρεαῖς,
2 ἵνα αὐτὴν προσδέξασθε ἐν κυρίῳ ἀξίως τῶν
ἁγίων καὶ παραστῆτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρῄζῃ
πράγματι· καὶ γὰρ αὐτὴ πολλῶν προστάτις
γέγονεν καὶ ἐμοῦ αὐτοῦ. 3 Ἀσπάσασθε Πρίσκαν
καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, 4 οἵτινες ὑπὲρ τῆς ἐμῆς ψυχῆς τὸν
ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν, οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος
εὐχαριστῶ ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν
ἐθνῶν· 5 καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν.
Ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητόν μου, ὅς
ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀσίας εἰς Χριστόν. 6 Ἀσπάσασθε
Μαριάμ, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς. 7 Ἀσπάζεσθε
Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου καὶ
συναιχμαλώτους μου, οἵτινες εἰσὶν ἐπίσημοι ἐν τοῖς
ἀπόστολοι, οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ γέγονεν ἐν Χριστῷ.
8 Ἀσπάσασθε Ἀμπλιᾶτον τὸν ἀγαπητόν μου ἐν
κυρίῳ. 9 Ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν
ἐν Χριστῷ καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου.
10 Ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ.
Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου.
11 Ἀσπάσασθε Ἡρῳδιωνα τὸν συγγενῆ μου.
Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ναρκισσου τοὺς
ὄντας ἐν κυρίῳ. 12 Ἀσπάζεσθε Τρύφαιναν καὶ
Τρυφῶσαν τὰς κοπιώσας ἐν κυρίῳ. Ἀσπάσασθε
Περσίδα τὴν ἀγαπητήν, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν
ἐν κυρίῳ. 13 Ἀσπάσασθε Ῥοῦφον τὸν ἐκλεκτὸν
ἐν κυρίῳ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοί.
14 Ἀσπάσασθε Ἀσύγκριτον, Φλέγοντα, Ἑρμῆν,
Πατροβᾶν, Ἑρμᾶν καὶ οὓς σὺν αὐτοῖς πάντας
ἀδελφούς. 15 Ἀσπάσασθε Φιλολόγον καὶ
Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ καὶ
Ὀλυμπᾶν καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἁγίους.
16 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ.
Ἀσπάζονται ὑμᾶς πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τοῦ
Χριστοῦ. 17 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί,
διὰ τῶν διχοστασιῶν καὶ τῶν σκανδάλων παρὰ
τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε ποιοῦντας,
ἐκκλίνατε ἀπ' αὐτῶν. 18 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ
κυρίῳ ἡμῶν Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν, ἀλλὰ
τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ· καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας
καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσιν τὰς καρδίας τῶν
ἀκάκων. 19 Ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας
ἀφίκετο. Χαίρω οὖν ἐφ' ὑμῖν, θέλω δὲ ὑμᾶς
σοφοὺς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ
εἰς τὸ κακόν. 20 Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης
συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν
ἐν τάχει. Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
μετὰ ὑμῶν. 21 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ
συνεργός μου καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ
Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου. 22 Ἀσπάζομαι
ὑμᾶς ἐγὼ Τερτιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν ἐν
κυρίῳ. 23 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Γαῖος ὁ ξένος μου
καὶ ὅλης τῆς ἐκκλησίας. Ἀσπάζει ὑμᾶς Ἔραστος
ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως καὶ Κουαρτος ὁ
ἀδελφός. 24 [Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.] 25 Τῷ δὲ
δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν
μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ
ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις
σεσιγημένου, 26 φανερωθέντος δὲ νῦν διά τε
γραφῶν προφητικῶν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ
αἰωνίου θεοῦ εἰς ὑπακοὴν πίστεως εἰς πάντα
τὰ ἔθνη γνωρισθέντος, μόνῳ σοφῷ θεῷ διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
(aiōn g165) ἀμήν.

Ezekiel

1 In the thirty first year, in the fourth month, in the fifth
day of the month, as I was among the captives by the river
Chebar, the heavens were opened and I saw visions of God.
2 On the fifth day of the month—it was the fifth year of
King Jehoiachin's exile— 3 the word of the LORD came
clearly to the priest Ezekiel, son of Buzi, by the river
Chebar in the land of the Chaldeans. There the power of
the LORD came upon me. 4 As I looked, a storm wind came
from the north, a great cloud with lightning flashing
from it, surrounded by a bright light. From the fire came
a vivid glow like 5 four living creatures. They looked
like people, except 6 each had four faces and four wings.
Their legs were straight, but they had hoofs like those
of a calf, and they sparkled like polished bronze. 7 (aiōn g165)
Under their wings, on each of the four sides, they had
human hands. The four creatures and their wings were
8 (aiōn g165) joined together, and they could move in any direction
without turning their bodies. Their faces looked like
these: each had the face of a man in front, the face of
a lion on the right side, the face of an ox on the left
side, and the face of an eagle in back. 9 (aiōn g165) When they moved,
they could go in any direction without turning their
bodies. They moved like a group of lightning flashes
or like a group of soldiers on the move. 10 As they
moved, they looked like this: each had the face of a
man in front, the face of a lion on the right side,
the face of an ox on the left side, and the face of
an eagle in back. 11 Their wings were spread out
upward, touching the wings of the creatures on both
sides, and covering their bodies. 12 Each creature
could go in any direction without turning its body.
Wherever the spirit was leading, they went in that
direction. 13 The creatures looked like a group of
burning coals of fire or like torches moving among
them. The fire was bright, and lightning flashes
came from it. 14 The creatures moved back and forth
like lightning. 15 As I looked at the creatures,
I saw a wheel on the ground beside each creature.
16 The wheels looked like they were made of
polished yellow stone. They looked identical
and were made in such a way that they could move
in any direction without turning. 17 As the
creatures moved, the wheels did not turn. 18 The
rims of the wheels were very high and very
impressive, and they were covered with eyes
all around. 19 When the creatures moved, the
wheels moved beside them; when the creatures
lifted themselves off the ground, the wheels
also lifted themselves. 20 Wherever the spirit
was leading, the creatures went in that direction,
and the wheels lifted themselves to follow them,
because the spirit of the living creatures was
in the wheels. 21 (aiōn g165) When the creatures moved, the
wheels moved; when they stopped, the wheels
stopped; when they lifted themselves off the
ground, the wheels also lifted themselves to
follow them, because the spirit of the living
creatures was in the wheels. 22 Above the heads
of the creatures was something like a vast
expanse, shining like crystal, spread out
above their heads. 23 Under the expanse, their
wings were spread out straight toward each
other. Each creature had two wings covering
its body on one side and two wings covering
its body on the other side. 24 When they
moved, I could hear their wings like the roar
of a great waterfall, like the voice of the
Almighty, like the voice of a king in his
palace, like the roar of an army on the
move. When they stopped, they folded their
wings. 25 Then there was a voice from above
the expanse over their heads. 26 Above the
expanse, there was something that looked
like a throne made of sapphire, and on the
throne was someone who looked like a man.
27 I saw that from his waist up he looked
like a glowing metal, like a fire inside
a cage, and from his waist down he looked
like a fire with a bright light around him.
28 Like a rainbow in the clouds on a
rainy day, the light around him looked
like the glory of the LORD. When I saw it,
I fell to the ground and heard someone
speak. 29 The voice said, "Son of man,
stand up and I will speak to you." 30
Then the spirit came to me and lifted me
up, and I heard someone speak to me from
the temple. 31 The voice said, "Son of man,
I am sending you to the people of Israel,
a people who have rebelled against me.
Their ancestors have been rebelling against
me since the time they left Egypt. 4 The
people I am sending you to are stubborn
and hard-hearted. Say to them, 'This is
what the Sovereign LORD says.' 5 Whether
they listen or refuse to listen, they will
know that a prophet has been among them.
6 You, son of man, don't be afraid of them
or their words, even though they make you
feel like you are surrounded by briars
and thorns and live among scorpions.
Don't be afraid of their threats or be
discouraged by their faces, even though
they are a rebellious people. 7 Speak
my words to them, whether they listen
or refuse to listen, because they are
rebellious. 8 But you, son of man, listen
to what I say to you. Don't be rebellious
like the people of Israel. Open your
mouth and eat what I give you."
2 I looked and saw a hand reaching
out to me, holding a scroll. 2 As he
unrolled it, I saw that it was covered
with writing on both sides. It was
filled with lamentations, mourning,
and woe. 3 Then he said, "Son of man,
eat what you see here. Eat this scroll
and then go and speak to the people
of Israel." 4 So I opened my mouth and
he gave me the scroll to eat. 5 Then
he said, "Son of man, eat this scroll
I give you and fill your stomach with
it." So I ate it, and it tasted as
sweet as honey. 6 Then he said, "Son
of man, go to the people of Israel
and speak my words to them. 7 But
they will not listen to you because
they refuse to listen to me. For all
the people of Israel are stubborn
and hard-hearted. 8 But I will make
you as stubborn and hard-headed as
they are. 9 I will make your forehead
like diamond, harder than flint. So
don't be afraid of them or be
discouraged by their faces, even
though they are a rebellious people."
10 Then he said, "Son of man, listen
carefully to all my words and take
them to heart. 11 Go to your people
in exile and say to them, 'This is
what the Sovereign LORD says.'
Whether they listen or refuse to
listen, they will know that a
prophet has been among them."
12 Then the spirit lifted me up
and I heard a voice behind me
saying, "Blessed be the glory
of the LORD in his place!"
13 I heard the wings of the
creatures beating against
each other and the wheels
beside them making a loud
roar like an earthquake.
14 The spirit lifted me up
and took me away, and I was
very angry and bitter
because of the LORD's
powerful hand upon me.
15 When I arrived among
the exiles at Tel Abib
by the river Chebar,
I sat there with them
for seven days, feeling
numb with shock.
16 At the end of that
period, the word of
the LORD came to me
and said, 17 "Son of
man, I have made you
a watchman for the
people of Israel;
whenever you hear
a warning from me,
you must be the
first to pass it
on to them.
18 If I say to
a wicked man,
'You will
surely die,'
and you do
not warn him
to change
his evil
ways in
order to
save his
life, he
will die
because
of his
sin, and
I will
hold you
responsible
for his
death.
19 But if
you do
warn the
wicked
man and
he does
not change
his evil
ways, he
will die
because
of his
sin, but
you will
be free
of guilt.
20 If a
righteous
man turns
away from
his good
deeds and
sins, I
will place
a stumbling
block in
his path
and he
will die
because
you did
not warn
him. He
will die
because
of his
sin, and
I will
not count
the good
he did
before
he began
to sin.
But I will
hold you
responsible
for his
death.
21 But if
you do
warn the
righteous
man not
to sin
and he
does not
sin, he
will live
because
he heeded
your
warning,
and you
will be
free of
guilt.
22 The
power of
the LORD
came upon
me there
in the
valley
and he
said to
me, "Get
up and
go out
into the
plain
where I
will
speak
to you."
23 So I
did as
he said
and
there
I saw
the
glory
of the
LORD
standing
there
just
like
the
glory
I had
seen
by the
river
Chebar,
and I
fell
down
on my
face.
24 The
spirit
came
upon
me and
stood
me up
on my
feet
and
spoke
to me
saying,
"Go
home
and
shut
yourself
in your
house.
25 As
for you,
son of
man,
people
will
tie you
up with
ropes
so you
can't
go out
among
them.
26 I will
make
your
tongue
stick
to the
roof
of your
mouth
so you
will
be
speechless
and
unable
to
rebuke
them,
because
they
are a
rebellious
people.
27 But
when I
speak
to you
I will
open
your
mouth
so you
can say
to them
what
I want
you to
say.
Those
who
will
listen
will
listen,
and
those
who
won't
listen
won't
listen,
because
they
are a
rebellious
people.
28 Like
a rainbow
in the
clouds
on a
rainy
day,
the
light
around
him
looked
like
the
glory
of the
LORD.
When I
saw it,
I fell
down
on my
face.
I heard
someone
speak
to me,
but I
didn't
understand
what
he said.
3 Then he said, "Son of man, eat
what you see here. Eat this scroll
and then go and speak to the people
of Israel." 2 So I opened my mouth
and he gave me the scroll to eat.
3 Then he said, "Son of man, eat
this scroll I give you and fill
your stomach with it." So I ate
it, and it tasted as sweet as
honey. 4 Then he said, "Son of
man, go to the people of Israel
and speak my words to them.
5 You are not being sent to a
people who speak a difficult
language or have difficult
speech patterns, but to the
people of Israel. 6 If I had
sent you to people who speak
a difficult language or have
difficult speech patterns,
they would listen to you.
7 But the people of Israel
will not listen to you
because they refuse to
listen to me. For all
the people of Israel
are stubborn and
hard-headed. 8 But
I will make you
as stubborn and
hard-headed as
they are. 9 I
will make your
forehead like
diamond, harder
than flint.
So don't be
afraid of them
or be
discouraged
by their
faces, even
though they
are a
rebellious
people."
10 Then he
said, "Son
of man,
listen
carefully
to all
my words
and take
them to
heart.
11 Go to
your
people
in exile
and say
to them,
'This is
what the
Sovereign
LORD says.'
Whether
they
listen
or refuse
to
listen,
they will
know that
a prophet
has been
among
them."
12 Then
the spirit
lifted
me up
and I
heard a
voice
behind
me
saying,
"Blessed
be the
glory
of the
LORD
in his
place!"
13 I
heard
the
wings
of the
creatures
beating
against
each
other
and the
wheels
beside
them
making
a loud
roar
like
an
earthquake.
14 The
spirit
lifted
me up
and
took
me
away,
and I
was
very
angry
and
bitter
because
of the
LORD's
powerful
hand
upon
me.
15 When
I
arrived
among
the
exiles
at Tel
Abib
by the
river
Chebar,
I sat
there
with
them
for
seven
days,
feeling
numb
with
shock.
16 At
the
end of
that
period,
the
word of
the
LORD
came
to me
and
said,
17 "Son
of
man,
I have
made
you
a
watchman
for
the
people
of
Israel;
whenever
you
hear
a
warning
from
me,
you
must
be
the
first
to
pass
it
on
to
them.
18 If
I say
to
a
wicked
man,
'You
will
surely
die,'
and
you
do
not
warn
him
to
change
his
evil
ways
in
order
to
save
his
life,
he
will
die
because
of
his
sin,
and
I
will
hold
you
responsible
for
his
death.
19 But
if
you
do
warn
the
wicked
man
and
he
does
not
change
his
evil
ways,
he
will
die
because
of
his
sin,
but
you
will
be
free
of
guilt.
20 If
a
righteous
man
turns
away
from
his
good
deeds
and
sins,
I
will
place
a
stumbling
block
in
his
path
and
he
will
die
because
you
did
not
warn
him.
He
will
die
because
of
his
sin,
and
I
will
not
count
the
good
he
did
before
he
began
to
sin.
But
I
will
hold
you
responsible
for
his
death.
21 But
if
you
do
warn
the
righteous
man
not
to
sin
and
he
does
not
sin,
he
will
live
because
he
heeded
your
warning,
and
you
will
be
free
of
guilt.
22 The
power
of
the
LORD
came
upon
me
there
in
the
valley
and
he
said
to
me,
"Get
up
and
go
out
into
the
plain
where
I
will
speak
to
you."
23 So
I
did
as
he
said
and
there
I
saw
the
glory
of
the
LORD
standing
there
just
like
the
glory
I
had
seen
by
the
river
Chebar,
and
I
fell
down
on
my
face.
24 The
spirit
came
upon
me
and
stood
me
up
on
my
feet
and
spoke
to
me
saying,
"Go
home
and
shut
yourself
in
your
house.
25 As
for
you,
son
of
man,
people
will
tie
you
up
with
ropes
so
you
can't
go
out
among
them.
26 I
will
make
your
tongue
stick
to
the
roof
of
your
mouth
so
you
will
be
speechless
and
unable
to
rebuke
them,
because
they
are
a
rebellious
people.
27 But
when
I
speak
to
you
I
will
open
your
mouth
so
you
can
say
to
them
what
I
want
you
to
say.
Those
who
will
listen
will
listen,
and
those
who
won't
listen
won't
listen,
because
they
are
a
rebellious
people.
28 Like
a
rainbow
in
the
clouds
on
a
rainy
day,
the
light
around
him
looked
like
the
glory
of
the
LORD.
When
I
saw
it,
I
fell
down
on
my
face.
I
heard
someone
speak
to
me,
but
I
didn't
understand
what
he
said.

22 ומה־בצע כי־נעבד את־שדי׃ 23 הן־אין־בידם מעשה׃

4

1 ויען אליפז התימני ויאמר׃ 2 הנסה־דבר אליך תלאה׃ ומי־יוכל עצר בדברים׃ 3 הן יסרת רבים׃ וידים רפות חזקת׃ 4 כשלו־יקים מלתיך׃ ומרפאים כרעים אמצת׃ 5 כי־עתה יבוא אליך ותלא׃ יגע בך ותבהל׃ 6 הלא־יראתך כסלך׃ תקותך תם־דרכיך׃ 7 זכר־נא מי־אבד׃ ונקי איה נכחדו׃ 8 כאשר־ראיתי׃ חרשי און וזרעי עמל׃ יקצרוהו׃ 9 מנשמת אל יאבדו׃ ומרוח אפו יתמו׃ 10 שאגת אריה׃ וקול שחל׃ ושני כפירים׃ נתרו׃ 11 לביא אבד מבלי־טרף׃ בני־לביא׃ יתפרדו׃ 12 ואלי דבר־אמר׃ וגנוב אזניו שמץ־מנה׃ 13 בשעפים מחזיונות לילה׃ בנפל תרדמה על־אדם׃ 14 פחד קרני ורעדה׃ הפחידו כל־עצמותי׃ 15 ורוח על־פני תחליף׃ סערת שערי בשרי׃ 16 עמדה ולא אכיר מראהו׃ תבנית נגד עיני׃ דממה ואת־קול אשמע׃ 17 הלאנוש מאל יצדק׃ אם־מעשיו יזכה גבר׃ 18 הן־בעבדיו לא יאמין׃ ובמלאכיו ישים תהלה׃ 19 אף כי־יושבי בתי־חומר׃ אשר־יסודם בעפר׃ יכתתו לפני־עש׃ 20 מבקר עד־ערב׃ יכתתו׃ מבלי־שים לב לעולם׃ 21 הלא־יתרם בם׃ יגלה־בלי־חכמה׃

5

1 קרא־נא היש־עונך׃ ואל־מי מקדושים תפנה׃ 2 כי־אולת יהרג־כעס׃ ותמית קנאה פתי׃ 3 אני־חזיתי אויל שרש׃ ואקבה נוהו מיד׃ 4 רחקו בנים מיושע׃ וידכאו בשער ואין מציל׃ 5 אשר קציריו יאכל׃ וגם מצנים יקחהו׃ ושאף צמים חילם׃ 6 כי לא־יצא מעפר און׃ ומאדמה לא־תצמח עמל׃ 7 כי־אדם לעמל יולד׃ ובני־רשף יגביהו עוף׃ 8 אבל אני אל־אל אדרוש׃ ואל־אלוה אשים דברי׃ 9 עשה גדלות ואין חקר׃ נפלאות עד־אין מספר׃ 10 הנתן־מטר על־פני־ארץ׃ ושלח־מים על־חוצות׃ 11 לשים שפלים למרום׃ ושגבים יגדלו־יושע׃ 12 מפר מחשבות ערומים׃ ולא תעשינה ידיהם תושיה׃ 13 לכד חכמים בערמם׃ ומעצת נלוזים נמהרה׃ 14 יומם יפגשו־חשך׃ וכלילה ימשו־אור׃ 15 ויושע מחרב מפיהם׃ ומיד חזקים׃ 16 ולדל היתה תקוה׃ וקפצה פיה עולה׃ 17 הן־אשרי אנוש יוכחנו אלוה׃ ומוסר שדי אל תמאס׃ 18 כי־הוא יכאיב ויחבש׃ ימחץ ידיו תרפאנה׃ 19 בשש צרות יצילך׃ ובשבע לא־יגע־בך רע׃ 20 ברעב פדך ממות׃ ובמלחמה מיד־חרב׃ 21 בשוט לשון תסתר׃ ולא תירא משד כי יבא׃ 22 לשד ורעב תשחק׃ ומחית הארץ לא תירא׃ 23 כי־עם־אבניך הברית׃ וחית השדה שלמה־לך׃

6

1 ויען איוב ויאמר׃ 2 לו שקל־כעסי׃ ואתה־אתי יחד־מאזנים׃ 3 כי־עתה מחול־ים׃ על־כן דברי לוע׃ 4 כי־חצי שדי בי׃ אשר־שתיהם שפך־רוחי׃ בעותי אלוה׃ 5 הנהק־פרא על־דשא׃ אם־יגעה שור על־בלילו׃ 6 האכל־תפל מלח׃ אם־יש־טעם בריר חלמות׃ 7 מאסו נגעת נפשי׃ הנה־אלה לחמי כדוי׃ 8 מי־יתן תבואתי׃ ותקותי יתן אלוה׃ 9 ויאל אלוה׃ ידכא־ידו ויכלני׃ 10 עוד־זאת תהי־לי׃ ואני אעלוז בחיל אל־יחמול׃ כי לא כחדתי׃ אמרי קדוש׃ 11 מה־כחי כי־אוחיל׃ ומה־קצי כי־אאריך נפשי׃ 12 הכוח אבנים כחי׃ אם־בשרי נחושה׃ 13 הן־אין־עזרתי בי׃ ותושיה נדחה ממני׃ 14 לנמס חסד מרעהו׃ ויראת שדי יעזב׃ 15 אחי בגדו כאפיק׃ כאפיקי נחלים יעברו׃ 16 הקדרים מקרח׃ עליהם יעלם־שלג׃ 17 בעת יזרמו נצתו׃ יכחדו ממקומם׃ 18 ארחות דרכם יטו׃ יעלו בתהו ויאבדו׃ 19 הביטו ארחות תימא׃ חכו־בם שבא והלך׃ 20 בושו כי בטחו׃ באו עד־הנה ויחפרו׃ 21 כי־עתה היותם׃ תראו חתת וייראו׃ 22 הכי אמרתי תנו־לי׃ ומשחד עשרו בעדי׃ 23 ומיד צר הציליני׃ ומיד עריצים תפדוני׃ 24 הורוני ואני אחריש׃ ואם־מה שגיתי בינו׃ 25 מה־נמרצו אמרי־יושר׃ אך־מה־יוכיח הוכחכם׃ 26 הלהוכיח מלים תחשבו׃ ולרוחות אמרי־נואש׃ 27 אף על־יתום תפיל׃ וכרו־כרה לרעיכם׃ 28 ועתה הואילו פנו אלי׃ ואם־על־פניכם אכזב׃ 29 שובו־נא אל־תהי עולה׃ שובו עוד צדקתי בה׃ 30 הישׁ־בלשוני עולה׃ אם־חכו לא־יבין הותות׃

לא תרצח׳ ׳לא תנאף׳ ׳לא תגנוב׳ ׳לא תענה
ברעך עד שקר׳ ׳כבד את אביך ואת אמך׳
׳ואהבת לרעך כמוך׳ 19 אז הנער אמר אליו
׳כל אלה שמרתי מנעורי׳ מה עוד חסר לי׳
20 אמר לו ישוע׳ אם תרצה להיות שלם
לך מכור את כל אשר לך ותן לעניים׳
ויהיה לך אוצר בשמים׳ ובוא אחרי׳
21 כאשר שמע הנער את הדבר הזה׳ הלך
לדרכו עצוב׳ כי היה בעל רכוש רב׳
22 אמר ישוע לתלמידיו׳ אמן אומר אני לכם׳
קשה לעשיר מאד לבוא אל מלכות השמים׳
23 כדבר הזה אמר ישוע׳ ותמהו מאד
אנשי הסביבה׳ 24 אמר ישוע׳ בני׳ כמה קשה
לבטוח בעושר׳ 25 אל כל אלה הוסיף ישוע׳
אמן אומר אני לכם׳ קל יותר לגמל לעבור
בחור המחט׳ מאשר לעשיר לבוא אל מלכות
אלוהים׳ 26 ותמהו אנשי הסביבה׳ ואמרו
אל ישוע׳ אם כן מי יוכל להיות נושע׳
27 ענה ישוע׳ ואמר לתלמידיו׳ אמן אומר
אני לכם׳ אי אפשר לבני אדם׳ אבל לא לאל׳
28 אז אמר פטרוס לישוע׳ הנה עזבנו הכל
ובאנו אחריך׳ 29 ענה ישוע ואמר׳ אמן אומר
אני לכם׳ אין איש אשר עזב בית׳ או אחים׳
או אחיות׳ או אב׳ או אם׳ או אשה׳ או בנים׳
או שדות׳ בגלל מלכותי׳ 30 אלא שיקבל
בחיים אלה׳ פי מאה׳ בתים׳ אחים׳ אחיות׳
אמהות׳ בנים׳ ושדות׳ ובעולם הבא׳ חיי
נצח׳ 31 אבל רבים הראשונים׳ יהיו אחרונים׳
ואחרונים׳ יהיו ראשונים׳ 32 ישוע הלך
לירושלים׳ ותלמידיו הלכו אחריו׳ ואנשים
אחרים הלכו אחריהם׳ ופחדו׳ ישוע לקח
אל צידו׳ שנים עשר תלמידיו׳ והתחיל
לספר להם מה עתיד לקרות לו׳ 33 אמר׳
הנה עולים אנו לירושלים׳ ובן האדם
יוסר לכהני הדת ולסופרים׳ ויגזרו עליו
מות׳ ויסגירו אותו לגויים׳ 34 ויתלעגו
אליו׳ ויירקו בו׳ ויכו אותו׳ ויהרגו אותו׳
ואחרי שלושת הימים יקום לתחיה׳
35 ויעקב ויוחנן בני זבדי׳ ניגשו אל ישוע
ואמרו׳ רבי׳ נבקש ממך שתעשה לנו
מה שנבקש׳ 36 אמר ישוע׳ מה אתם רוצים
שאעשה לכם׳ 37 אמרו׳ תן לנו׳ בבואך
לתפארתך׳ לשבת אחד מימינך ואחד
משמאלך׳ 38 אמר ישוע׳ אינכם יודעים
מה אתם מבקשים׳ האם אתם יכולים
לשתות את הכוס אשר אני שותה׳ ולהיטבל
בטבילה אשר אני נטבל בה׳ 39 אמרו
אליו׳ אנו יכולים׳ אמר ישוע׳ הכוס אשר
אני שותה תשתו׳ ובטבילה אשר אני נטבל
בה תטבלו׳ 40 אבל לשבת בימיני
ובשמאלי׳ אין לי לתת׳ אלא לאלה
אשר אלוהים הכין׳ 41 כאשר שמעו
שאר התלמידים׳ הם כעסו׳ על יעקב
ויוחנן׳ 42 ישוע קרא אליהם׳ ואמר׳
אתם יודעים׳ שרי העמים׳ מושלים
בעמים׳ ואדוניהם׳ מרבים לדכא אותם׳
43 אבל לא כך יהיה בינכם׳ אלא מי
שרוצה להיות גדול׳ יהיה משרת אחרים׳
44 ומי שרוצה להיות ראשון׳ יהיה עבד
לכל׳ 45 כי בן האדם לא בא לשרת׳
אלא לשרת׳ ולתת את נפשו׳ כפדיון
לרבים׳ 46 ובאו לירושלים׳ ובעת שיצא
ישוע מירושלים׳ ותלמידיו ורבים אחרים
אחריו׳ ישב בן טימאי׳ בר תימאי׳ ליד
הדרך׳ ובקש נדבה׳ 47 כאשר שמע
בן תימאי׳ שישוע הנצרי עובר׳ הוא
הרים קול׳ ואמר׳ ישוע׳ בן דוד׳ רחם
עלי׳ 48 ורבים מן הנוסעים׳ הזהירו
אותו׳ שיסתלק׳ אבל הוא הרים קול
עוד יותר׳ ואמר׳ בן דוד׳ רחם עלי׳
49 ישוע עמד׳ ואמר׳ קראו לו׳ ובאו
אל בן תימאי׳ ואמרו׳ אל תדאג׳ קום׳
ישוע קורא לך׳ 50 בן תימאי׳ הטיל
מעליו את בגדיו׳ ונעמד׳ ובא אל ישוע׳
51 ישוע שאל אותו׳ מה אתה רוצה
שאעשה לך׳ ענה בן תימאי׳ רבי׳ שיחזור
לי הראות׳ 52 ישוע אמר לו׳ לך׳ אמונתך
הושיעה אותך׳ ומיד חזר לו הראות׳
ובא אחרי ישוע׳ בדרך לירושלים׳

8 1 כאשר הגיעו אל ירושלים׳ אל
בית פגי׳ ואל בית עניה׳ אל
הר הזיתים׳ שלח ישוע שני תלמידים׳
2 ואמר׳ לכו אל הכפר׳ אשר נגדכם׳
ומיד תמצאו אתון׳ קשורה׳ ועמה עיר׳
שלא רכב עליה אדם׳ התירו אותה׳
והביאו אותה׳ 3 ואם יאמר לכם אדם׳
מדוע אתם עושים זאת׳ אמרו׳ אדוננו
צריך אותה׳ ומיד יחזיר אותה׳ 4 כל
זה נעשה׳ כדי שיתקיים׳ מה שנאמר
בנביא׳ 5 אמרו לבת ציון׳ הנה מלכך
בא אליך׳ עניו׳ ורכוב על אתון׳
ועל עיר׳ בן אתון׳ 6 הלכו התלמידים׳
ועשו׳ כאשר צוה ישוע׳ 7 הביאו את
האתון׳ ואת העיר׳ ופרשו עליה בגדיהם׳
ורכב עליה׳ 8 ורבים מן הנוסעים׳
פרשו בגדיהם׳ על הדרך׳ ואחרים
כרתו ענפים׳ מן העצים׳ ופרשו אל
הדרך׳ 9 ומי שהלך לפניו׳ ומי שהלך
אחריו׳ צעקו׳ ואמרו׳ הושיעה נא׳
בן דוד׳ ברוך הבא בשם אדוני׳
10 ברוך מלכות אבינו דוד׳ הבאה
בשם אדוני׳ הושיעה נא׳ בן דוד׳
11 ישוע נכנס לירושלים׳ ובא אל
בית המקדש׳ ותבט׳ ראה הכל׳
ומאחר שהיה הערב כבר׳ יצא
לבית עניה׳ עם שנים עשר תלמידיו׳
12 למחרת בבוקר׳ בעת שיצאו
מבית עניה׳ רעב׳ 13 ראה עץ תאנה
מרחוק׳ ובו עלים׳ ובא לראות׳
אולי יש בו תאנים׳ ובהגיעו אליו׳
לא מצא בו תאנים׳ כי לא היה
זמן תאנים׳ 14 ענה ישוע ואמר׳
לעץ׳ אל יאכל אדם פרי ממך׳
לעולם׳ ותלמידיו שמעו׳ 15 ובאו
לירושלים׳ ובבואו אל בית המקדש׳
החל לגרש׳ ולהוציא׳ את המוכרים
והקונים׳ מן בית המקדש׳ ומן
הרחבה׳ ומן הסמוך׳ ומן הרחבה׳
ומן הסמוך׳ ומן הרחבה׳ ומן
הסמוך׳ ומן הרחבה׳ ומן הסמוך׳
ומן הרחבה׳ ומן הסמוך

18 אשר בחטאתו אם לא אל־פני יהוה יקרב דם־הכפרים
ולא יבא אל־הקדש עד־בואו ואכל את־הבשר׃ 19 ובשר
אשר־יגע בכל־טמא לא יאכל באש יישרף ובשר הטהר
20 יאכל כל־טהור׃ ונפש אשר־תאכל בבשר זבח־שלמים
אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃
21 ונפש כי תגע בכל־טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה
או בכל־שקץ טמא וכל־מאכל מות ואכל מבשר זבח־שלמים
אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ 22 ויאמר יהוה
אל־משה לאמר׃ 23 דבר אל־בני ישראל לאמר כל־חלב
שור וכשב ועז לא תאכלו׃ 24 וחלב נבלה וחלב טרפה
יעשה לכל־מלאכה ואכל לא תאכלנו׃ 25 כי כל־אכל חלב
מן־הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה
הנפש האכלת מן־עם אלהיה׃ 26 וכל־דם לא תאכלו
בכל־מושבתיכם לעוף ולבהמה׃ 27 כל־נפש אשר תאכל
כל־דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ 28 ויאמר יהוה
אל־משה לאמר׃ 29 דבר אל־בני ישראל לאמר המקריב
את־זבח־שלמיו ליהוה יביא את־קרבנו ליהוה מזבח
שלמיו׃ 30 ידיו תבאינה את־אשי יהוה את־החלב על־החזה
יביאנו את־החזה להנף תנופה לפני יהוה׃ 31 והקטיר
הכהן את־החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו׃
32 ושוק הימנה תתנו לכהן תרומה מזבחי שלמיכם׃
33 המקריב את־דם השלמים ואת־החלב מבני אהרן
לו תהיה שוק הימין למנה׃

10

1 ויקחו בני־אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו
עליהן אש וישימו עליה קטרת והקריבו לפני יהוה
2 אש זרה אשר לא צוה אותם׃ 3 ותצא אש מלפני יהוה
ותאכל אותם וימתו לפני יהוה׃ 4 ויאמר משה אל־אהרן
הוא אשר־דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל־פני כל־
העם אכבד׃ 5 ויקרב משה וישא אותם בכתנתם אל־
מחוץ למחנה כאשר דבר משה׃ 6 ויאמר משה אל־אהרן
ואל־אלעזר ואל־איתמר בניו פרעו אל־תגלו ראשיכם
ובגדיכם לא תפרמו ולא תמותו ועל־כל־העדה יקצף
ואחיכם כל־בית ישראל יבכו את־השרפה אשר שרף יהוה
7 ומפתח אהל־מועד לא תצאו פן־תמותו כי שמן משחת
יהוה עליכם׃ ויעשו כדבר משה׃ 8 וידבר יהוה אל־אהרן
לאמר׃ 9 יין ושכר אל־תשת אתה ובניך אתך בבאכם
אל־אהל מועד ולא תמותו חקת עולם לדרתיכם׃
10 ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהר
11 ולהורות את־בני ישראל את כל־החקים אשר דבר
יהוה אליהם ביד־משה׃ 12 ויאמר משה אל־אהרן
ואל־אלעזר ואל־איתמר בניו הנותרים קחו את־המנחה
הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי־קדש
קדשים הוא׃ 13 ואכלתם אותה במקום קדוש כי־חקך
וחק־בניך הוא מאשי יהוה כי־כן צויתי׃ 14 ואת־חזה
התנופה ושוק התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך
ובתך אתך כי־חקך וחק־בניך הם נתנים מזבחי שלמי
בני־ישראל׃ 15 שוק התרומה והחזה על־אשי החלבים
להניף תנופה לפני יהוה והיה לך ולבניך אתך לחק־
עולם כאשר צוה יהוה׃ 16 ואת־שעיר החטאת דרש דרש
משה והנה שרף׃ ויקצף על־אלעזר ועל־איתמר בני
אהרן הנותרים לאמר׃ 17 מדוע לא־אכלתם את־החטאת
במקום הקדש כי־קדש־קדשים הוא ואתה נתן אתה לשאת
את־עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה׃ 18 הן לא־הובא
את־דמה אל־הקדש פנימה אכל תאכלו אתה בקדש כאשר
צויתי׃ 19 וידבר אהרן אל־משה הן היום הקריבו את־
חטאתם ואת־עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה
ואכלתי חטאת היום הישיב היטב בעיני יהוה׃

11

1 וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמרו אליהם׃
2 דברו אל־בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו
מכל־הבהמה אשר על־הארץ׃ 3 כל־מפרסת פרסה
ושסעת שסעי פרסות מעלת גרה בבהמה אותה תאכלו׃
4 אך את־זה לא תאכלו מעלי הגרה ומפרסי הפרסה
את־הגמל כי־גרה הוא ופרסה לא הפריס טמא הוא
לכם׃ 5 ואת־השפן כי־גרה הוא ופרסה לא הפריס טמא
הוא לכם׃ 6 והארנבת כי־גרה הוא ופרסה לא הפרישה
טמאה הוא לכם׃ 7 והחזיר אשר־פרסה פרסה שסעת
הוא ופרסת גרה לא־גרה הוא טמא הוא לכם׃
8 מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם
לכם׃ 9 את־זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר־לו
סנפיר וקשקשת תאכלו׃ 10 וכל אשר אין־לו סנפיר
וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש
החיה אשר במים שקץ הם לכם׃ 11 ושקץ יהיו לכם
מבשרם לא תאכלו ואת־נבלתם תשקצו׃ 12 כל אשר
אין־לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם׃
13 ואת־אלה תשקצו מן־העוף לא יאכלו שקץ הם
את־הנשר ואת־הפרס ואת־העזניה׃ 14 ואת־הדיה
ואת־האיה למינה׃ 15 את־כל־ערב למינו׃
16 ואת־בת היענה ואת־השחף למינהו׃ ואת־הנץ
למינהו׃ 17 ואת־הכוס והינשוף והתנין׃ 18 והשלך
והתנשמת׃ 19 והחסידה האנפה למינה׃ והדוכיפת
והעטלף׃ 20 כל־שרץ העוף הולך על־גחון ועל־כל־
ארבע לך שקץ הם׃ 21 אך את־זה תאכלו מכל־שרץ
העוף הולך על־גחון ומכל שרץ העוף הולך על־
ארבע אשר־לו כרעים מעל רגליו לנתר בהן על־
הארץ׃ 22 את־אלה מהם תאכלו׃ הארבה למינהו
והסלעם למינהו והחרגול למינהו׃ 23 וכל־שרץ העוף
אשר־לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם׃ 24 ובאלה
תטמאו כל־הנגע בנבלתם יטמא עד־הערב׃
25 וכל־הנשא מן־נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד־הערב׃
26 כל־הבהמה אשר־הוא מפרסת פרסה ושסעת שסע
איננה מעלת גרה טמאה הוא לכם כל־הנגע בהם
יטמא׃ 27 וכל־הולך על־כפיו בכל־החיה ההלכת
על־ארבע טמאים הם לכם כל־הנגע בנבלתם יטמא
עד־הערב׃ 28 והנשא את־נבלתם יכבס בגדיו וטמא
עד־הערב טמאים הם לכם׃ 29 ואלה הטמאים לכם
בשרץ השרץ על־הארץ׃ החלד והעכבר והצב למינהו׃
30 והאנקה והכח והלטאה והחומט והתנינה׃
31 אלה הטמאים בכל־השרץ לכל־המטמא במותם
יטמא עד־הערב׃ 32 וכל־אשר יפל עליו מהם במותם
יטמא מכל כלי־עץ ובגד ועור ושק כל־כלי אשר
יעשה־בו מלאכה במים יובא ואחר יטהר׃ 33 וכל־כלי
חרס אשר יפל מתוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו
תשברו׃ 34 מכל־האכל אשר יאכל אשר־יבא עליו
מים יטמא וכל־משקה אשר־ישתה בכל־כלי הוא יטמא׃
35 וכל־אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור וכירים
יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם׃ 36 אך־מעין
ובור מקוה־מים יהיה טהור׃ ונגע בנבלתם יטמא׃
37 וכי־יפל מנבלתם על־זרע זרע אשר יזרע טהור הוא׃
38 וכי־יתן־מים על־זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא
לכם׃ 39 וכי־ימות מן־הבהמה אשר־היא לכם לאכלה
המת יטמא׃ 40 ואכל מנבלתו יכבס בגדיו וטמא
עד־הערב׃ והנשא את־נבלתו יכבס בגדיו וטמא
עד־הערב׃ 41 ושרץ השרץ על־הארץ שקץ הוא
לא יאכל׃ 42 כל־הולך על־גחון וכל־הולך על־
ארבע עד־לכל־רגלים ועד־לכל־המרבה רגלים
לכל־השרץ השרץ על־הארץ לא תאכלו כי־שקץ
הם׃ 43 אל־תשקצו את־נפשתיכם בכל־השרץ השרץ
ולא תטמאו בהם ונטמתם בם׃ 44 כי אני יהוה
אלהיכם והתקדשתם והיתם קדשים כי־קדוש אני
ולא תטמאו את־נפשתיכם בכל־השרץ השרץ על־
הארץ׃ 45 כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים והיתם קדשים כי־קדוש אני׃
46 זאת תורת הבהמה והעוף וכל־נפש החיה הרמשת
במים וכל־נפש השרצת על־הארץ׃ 47 להבדיל בין
הטמא ובין הטהר ובין החיה הנאכלת ובין החיה
אשר לא תאכל׃

ויאמר אליו אם אתה מן המקום הזה
אל נא תעזבנו כי על כן ידעת
חנתנו במדבר והיית לנו לעינים
26 והיה אם תלך עמנו אמת אמת
הנה אנכי ובני ובני עמי אל
אשר יטיב יהוה אתנו והיטבנו
27 ויאמר אליו חובב אל נא תעזבנו
כי על דבר כן עברתם על עבדך
אל יהוה ויאמר אליו חובב אל
נא תעזבנו כי על כן ידעת
חנתנו במדבר והיית לנו לעינים
28 והיה כי תלך עמנו והיה
הטוב ההוא אשר יטיב יהוה אתנו
והטבנו 29 ויאמר אליו חובב לא
אם אל ארצי ואל מולדתי אלך
30 ויאמר נא אל תעזבנו כי
על כן ידעת חנתנו במדבר
והיית לנו לעינים 31 והיה
אם תלך עמנו והיה הטוב
ההוא אשר יטיב יהוה אתנו
והטבנו 32 וכי יבאו אל ארץ
ישראל ויבא אל מקום אשר
אמר לו יהוה לאמר לזרעך
אתן את הארץ הזאת ויבכו
מאד 33 ויאמר אליו יהוה
אל תירא ואל תחת כי
אם אל הר יהוה יראה
34 ויאמר אליו יהוה עוד
אל מה לך פה ויבא
אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל

בחבר מחנה ראשון ✓ 15 ואם אינם רק נגדך גם לבד לבדך
אם כל ישראל ✓ כל אלה בחבר מאורות נוגה מאורות
הגדולות ✓ 16 ר ✓ ר ✓ אבנר אמר נוגה מאורות
הגדולות ✓ ר ✓ ר ✓ אבנר אמר מאורות הגדולות
אמר אבנר לבד ✓ 17 אמר לו נגד אבנר אמר לבד
אמר אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ 18 ר אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד
אמר ✓ אם לא אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד
אמר ✓ 19 אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ 20 אמר לו אמר אבנר אמר לבד אמר אבנר
אמר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ 21 אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ 22 אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ 23 אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ 24 ר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ 25 אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ 26 אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ 27 אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ 28 אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ 29 אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ 30 אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ 31 אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ 32 אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ 33 אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ 34 אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ 35 אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ 36 אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ 37 אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ 38 אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ 39 אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ 40 אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר
אבנר ✓ אבנר אמר לבד אמר אבנר אמר לבד אמר

15

אבנר אמר לבד ✓ אבנר אמר לבד ✓ אבנר אמר לבד ✓
אבנר ✓ אבנר אמר לבד ✓ 2 אבנר אמר לבד ✓ אבנר
אמר לבד ✓ ר ✓ אבנר אמר לבד ✓ אבנר אמר לבד
אבנר אמר לבד ✓ 3 אבנר אמר לבד ✓ אבנר אמר לבד
אבנר אמר לבד אבנר אמר לבד אבנר אמר לבד אבנר
אמר לבד אבנר אמר לבד אבנר אמר לבד אבנר אמר
לבד אבנר אמר לבד אבנר אמר לבד

אבות דרבי נתן 52 אמר לו אם אינו מודה לך לא מידיו ולא
מידו אלא מודה בה בדרך אחרת מודה אחרת אפי
לבדו לבדו אמר לו אם אינו מודה לך 53 אמר לו אם אינו אלא
אם כן 54 אמר לו אם לבדו אמרו אמרו אמר לו אם לבדו אמרו אמרו
אמר לו אם לבדו אמרו אמרו אמר לו אם לבדו אמרו אמרו אמר לו
אמר לבדו אמרו אמרו אמר לו אם לבדו אמרו אמרו אמר לו אם לבדו אמרו
אמרו אמר לו אם לבדו אמרו אמרו אמר לו אם לבדו אמרו אמרו אמר לו אם לבד

ד-מה בראשית

1 בראשית ברא אלהים את השמים
ואת הארץ׃ 2 והארץ היתה תהו
ובהו וחשך על־פני תהום ורוח
אלהים מרחפת על־פני המים׃ 3 ויאמר
אלהים יהי אור ויהי־אור׃ 4 וירא אלהים
את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין
האור ובין החשך׃ 5 ויקרא אלהים לאור
יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר
יום אחד׃ 6 ויאמר אלהים יהי רקיע
בתוך המים והי מבדיל בין מים למים׃
7 ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין
המים אשר מתחת לרקיע ובין המים
אשר מעל לרקיע ויהי כן׃ 8 ויקרא אלהים
לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני׃
9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת
השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה
ויהי כן׃ 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ
ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים
כי־טוב׃ 11 ויאמר אלהים תדשא הארץ
דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי
למינו אשר זרעו בו על־הארץ ויהי כן׃
12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע
למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו
למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 13 ויהי־ערב
ויהי־בקר יום שלישי׃ 14 ויאמר אלהים
יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין
היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים
ולימים ושנים׃ 15 והיו למאורת ברקיע
השמים להאיר על־הארץ ויהי כן׃
16 ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים
את־המאור הגדול לממשלת היום
ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה
ואת הכוכבים׃ 17 ויתן אתם אלהים
ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃
18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין
האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב׃
19 ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃
20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ
נפש חיה ועוף יעופף על־הארץ
על־פני רקיע השמים׃ 21 ויברא אלהים
את־התנינם הגדלים ואת כל־נפש החיה
הרמשת אשר שרצו המים למינהם
ואת כל־עוף כנף למינהו וירא אלהים
כי־טוב׃ 22 ויברך אתם אלהים לאמר
פרו ורבו ומלאו את־המים בימים
והעוף ירב בארץ׃ 23 ויהי־ערב ויהי־בקר
יום חמישי׃ 24 ויאמר אלהים תוצא
הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש
וחיתו־ארץ למינה ויהי כן׃
25 ויעש אלהים את־חיתו־הארץ למינה
ואת־הבהמה למינה ואת כל־רמש
האדמה למינהו וירא אלהים כי־טוב׃
26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו
כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף
השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל
הרמש הרמש על־הארץ׃ 27 ויברא
אלהים את־האדם בצלמו בצלם אלהים
ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃
28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים
פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשוה
ורדו בדגת הים ובעוף השמים
ובכל־חיה הרמשת על־הארץ׃
29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם
את־כל־עשב זרע זרע אשר על־פני
כל־הארץ ואת כל־העץ אשר־בו־פרי־עץ
זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃
30 ולכל־חית הארץ ולכל עוף השמים
ולכל רומש על־הארץ אשר־בו נפש חיה
את כל־ירק עשב לאכלה ויהי כן׃
31 וירא אלהים את־כל־אשר עשה והנה־טוב
מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי׃

2 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃
2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה וישבת ביום השביעי
מכל־מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים
את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת
מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃
4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם
ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃
5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ
וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר
יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד
את־האדמה׃ 6 ואד יעלה מן־הארץ
והשקה את־כל־פני האדמה׃
7 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר
מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים
ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה
אלהים גן־בעדן מקדם ושם שם את־
האדם אשר יצר׃ 9 וצמח יהוה אלהים
מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב
למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ
הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן
להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה
לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון
הוא הסבב את־כל־ארץ החוילה אשר
שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב
שם הבדלח ואבן השהם׃
13 ושם־הנהר השני גיחון הוא הסבב
את־כל־ארץ כוש׃ 14 ושם הנהר השלישי
חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר
הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה
אלהים את־האדם וינחהו בגן־עדן
לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים
על־האדם לאמר מכל עץ־הגן אכל
תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע
לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו
מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים
לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו
עזר כנגדו׃ 19 ומן־האדמה יצר יהוה
אלהים כל־חית השדה ואת כל־עוף
השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא
לו וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה
הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל
הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה
ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃
21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם
ויישן ולקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר
תחתנה׃ 22 ויבן יהוה אלהים את־הצלע
אשר־לקח מן־האדם לאשה ויבאה אל־
האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם
עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא
אשה כי מאיש לקחה־זאת׃
24 על־כן יעזב איש את־אביו ואת־אמו
ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃

3 והנחש היה ערום מכל חית השדה
אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל־
האשה אף כי־אמר אלהים לא תאכלו
מכל עץ הגן׃ 2 ותאמר האשה אל־
הנחש מפרי עץ־הגן נאכל׃ 3 ומפרי
העץ אשר בתוך־הגן אמר אלהים לא
תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן־תמתון׃
4 ויאמר הנחש אל־האשה לא־מות
תמתון׃ 5 כי יודע אלהים כי ביום אכלכם
ממנו ונפקחו עיניכם והיתם כאלהים
ידעי טוב ורע׃ 6 ותרא האשה כי־טוב
העץ למאכל וכי־תאוה הוא לעינים
ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו
ותאכל ותתן גם־לאישה עמה ויאכל׃
7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי
עירמם הם ויתפרו עלה תאנה
ויעשו להם חגרת׃ 8 וישמעו את־קול
יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום
ויתחבא האדם והאשתו מפני יהוה
אלהים בתוך עץ הגן׃ 9 וקרא יהוה
אלהים אל־האדם ויאמר אליו איכה׃
10 ויאמר את־קולך שמעתי בגן ואירא
כי עירם אנכי ואתחבא׃ 11 ויאמר מי
הגיד לך כי עירם אתה ההמן העץ
אשר צויתיך לבלתי אכל־ממנו אכלת׃
12 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי
הוא נתנה־לי מן־העץ ואכל׃
13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה־זאת
עשית ותאמר האשה הנחש השיאני
ואכל׃ 14 ויאמר יהוה אלהים אל־הנחש
כי עשית זאת ארור אתה מכל־הבהמה
ומכל חית השדה על־גחנך תלך ועפר
תאכל כל ימי חייך׃ 15 ואיבה אשית
בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה
הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃
16 אל־האשה אמר הרבה ארבה עצבונך
והרנך בעצב תלדי בנים ואל־אישך
תשוקתך והוא ימשל־בך׃ 17 ולאדם
אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל
מן־העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל
ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון
תאכלנה כל ימי חייך׃ 18 וקוץ ודרדר
תצמיח לך ואכלת את־עשב השדה׃
19 בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך
אל־האדמה כי ממנה לקחת כי־עפר
אתה ואל־עפר תשוב׃ 20 ויקרא האדם
שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל־חי׃
21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו
כתנות עור והלבישם׃ 22 ויאמר יהוה
אלהים הן האדם היה כאחד ממנו
לדעת טוב ורע ועתה פן־ישלח ידו
ולקח גם מעץ החיים וחי לעלם׃
23 ויגרשהו יהוה אלהים מגן־עדן
לעבד את־האדמה אשר לקח משם׃
24 וגרש את־האדם וישכן מקדם לגן־עדן
את הכרובים ואת להט החרב המתהפכת
לשמר את־דרך עץ החיים׃

ראשון בשבת אלה תולדות השמים והארץ בהבראם
ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה
טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר
יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃
6 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃
7 ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח
באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה
אלהים גן בעדן מקדם ושם שם את האדם אשר יצר׃
9 וצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה
וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב
ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד
והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב
את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ
ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם נהר
השני גיחון הוא הסבב את כל ארץ כוש׃ 14 ושם
הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור
והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים
את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃
16 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן
אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל
ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר
יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר
כנגדו׃ 19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חיתו
השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות
מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה
הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה
ולעוף השמים ולכל חיתו השדה ולאדם לא מצא
עזר כנגדו׃ 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם
ויישן ולקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃

6

22 ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם
לאשה ויבאה אל האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם
עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש
לקחה זאת׃ 24 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו
ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ 25 והיו שניהם
ערומים האדם והאשתו ולא יתבשׁשו׃

7

1 והנחש היה ערום מכל חיתו השדה אשר עשה
יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים
לא תאכלו מכל עץ הגן׃ 2 ותאמר האשה אל הנחש
מפרי עץ הגן נאכל׃ 3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן
אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון׃
4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון׃
5 כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו
עיניכם והיתם כאלהים יודעי טוב ורע׃
6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא
לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל
ותתן גם לאישה עמה ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני
שניהם וידעו כי עירם הם ויתפרו עלה תאנה
ויעשו להם חגרת׃ 8 ויקולו את קול יהוה אלהים
מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם והאשתו
מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ 9 ויקרא יהוה
אלהים אל האדם ויאמר לו איכה׃ 10 ויאמר את
קולך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא׃
11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ
אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת׃
12 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי הוא נתן
לי מן העץ ואכל׃ 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה
מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני
ואכל׃ 14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית
זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה
על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך׃
15 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך
ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃
16 אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך
בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא
ימשל בך׃ 17 ולאדם אמר כי שמעת לקול
אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא
תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון
תאכלנה כל ימי חייך׃ 18 וקוץ ודרדר תצמיח
לך ואכלת את עשב השדה׃ 19 בזעת אפיך
תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת
כי עפר אתה ואל עפר תשוב׃ 20 ויקרא האדם
שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי׃
21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור
וילבשם׃ 22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה
כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו
ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃
23 ויגרשהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את
האדמה אשר לקח משם׃ 24 וגרש את האדם
וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים ואת להט
החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים׃

11 אחרי הדברים האלה היה אלהים נסה
את אברהם ויאמר אליו אברהם הנני׃
12 ויאמר קח נא את בנך את יחידך
אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ
המריה והעלהו שם לעלה על אחד
ההרים אשר אמר אליך׃ 13 וישכם
אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח
את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו
ויבקע עצי עלה וקם וילך אל המקום
אשר אמר לו האלהים׃ 14 ביום השלישי
וישא אברהם את עיניו וירא את המקום
מרחק׃ 15 ויאמר אברהם אל נעריו
שבו לכם פה עם החמור ואני והנער
נלכה עד כה והשתחוה ונשובה אליכם׃
16 ויקח אברהם את עצי העלה וישם
על יצחק בנו ויקח בידו את האש
ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃
17 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר
אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש
והעצים ואיה השה לעלה׃ 18 ויאמר
אברהם אלהים יראה לו השה לעלה
בני וילכו שניהם יחדו׃ 19 ויבאו אל
המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם
אברהם את המזבח וערך את העצים
ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על
המזבח מעל העצים׃ 20 וישלח אברהם
את ידו ויקח את המאכלת לשחט את
בנו׃ 21 ויקרא אליו מלאך יהוה מן
השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר
הנני׃ 22 ויאמר אל תשלח ידך אל
הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה
ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת
את בנך את יחידך ממני׃ 23 וישא
אברהם את עיניו וירא והנה איל
אחר נאחז בסבך בקרניו וילך
אברהם וקח את האיל והעלהו לעלה
תחת בנו׃ 24 ויקרא אברהם שם
המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר
היום בהר יהוה יראה׃ 25 ויקרא מלאך
יהוה אל אברהם שנית מן השמים
ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען
אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת
את בנך את יחידך׃ 26 כי ברך אברכך
והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים
וכחול אשר על שפת הים ויירש זרעך
את שער איביו׃ 27 והתברכו בזרעך
כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי׃
28 וישב אברהם אל נעריו ויקומו
וילכו יחד אל באר שבע וישב אברהם
בבאר שבע׃ 29 ויהי אחרי הדברים
האלה ואברהם זקן בא בימים ויהוה
ברך את אברהם בכל׃ 30 ויאמר אברהם
אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר
לו שים נא ידך תחת ירכי׃ 31 ואשביעך
ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ
אשר לא תקח אשה לבני מבנות
הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו׃
32 כי אם אל ארצי ואל מולדתי תלך
ולקחת אשה לבני ליצחק׃ 33 ויאמר
אליו העבד אולי לא תאבה האשה
ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב
אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת
משם׃ 34 ויאמר אליו אל תשיב את
בני שמה׃ 35 יהוה אלהי השמים
אשר לקח אתי מבית אבי ומארץ
מולדתי אשר דבר לי ואשר נשבע לי
לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא
ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני
משם׃ 36 ואם לא תאבה האשה ללכת
אחרי אל הארץ הזאת ונקית מאלתי
רק את בני לא תשיב שמה׃ 37 ויענו
אתו אמר אליו אל תשב בני שמה׃
38 אם לא אל בית אבי תלך ואל
משפחתי ולקחת אשה לבני׃ 39 ואמר
אל אדני אולי לא תלך האשה אחרי׃
40 ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי
לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך
ולקחת אשה לבני מבית אבי ומשפחתי׃
41 אז תנקה מאלתי כאשר תבוא אל
משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי
מאלתי׃ 42 ואבא היום אל העין
ואמרתי יהוה אלהי אדני אברהם
אם־נא יש־נא מצליח דרכי אשר אנכי
הלך עליה׃ 43 הנה אנכי נצב על עין
המים ויהי העלמה היצאת לשאב
ואמרתי אליה השקיני־נא מעט מים
מכדך׃ 44 ואמרה אלי גם אתה שתה
וגם לגמליך אשאב אף היא האשה
אשר הכין יהוה לבן אדני׃ 45 ואני
טרם אכלה לדבר בלבבי והנה רבקה
יצאת כדה על שכמה ותרד העינה
ותשאב ואמר אליה אשתי־נא מעט׃
46 ותמהר ותורד כדה מעל שכמה
ותאמר שתה וגם גמליך אשקה אף
אני׃ 47 ואשאל אותה ואמר אמרי־נא
בת מי את ותאמר בת בתואל בן־נחור
אשר ילדה לו מלכה׃ 48 ואשים הנזם
על אפה והצמידים על ידיה׃ 49 ועתה
אם־יש־כם חסד ואמת עשו אתי והגידו
לי ואם לא הגידו לי ואסבה על־ימין
או על־שמאל׃ 50 ויען לבן ובתואל
ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל
דבר אליך רע או טוב׃ 51 הנה רבקה
לפניך קח ולך ותהי אשת אדון בן־
דודך כאשר דבר יהוה׃ 52 ויהי כאשר
שמע עבד אברהם את־דברם השתחוה
ארצה ליהוה׃ 53 ויוצא העבד כלי־כסף
וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנות
נתן לאחיה ולאמה׃ 54 ויאכלו וישתו
הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו
בבקר ויאמר שלחוני לאדני׃ 55 ויאמר
אחיה ואמה תשב הנערה אתנו ימים
או עשור אחר תלך׃ 56 ויאמר אליהם
אל־תאחרו אתי והיהוה הצליח דרכי
שלחוני ואלכה לאדני׃ 57 ויאמרו נקרא
לנערה ונשאלה את־פיה׃ 58 ויקראו
לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם־האיש
הזה ותאמר אלך׃ 59 וישלחו את־רבקה
אחתם ואת־מנקתה ואת־עבד אברהם
ואנשיו׃ 60 ויברכו את־רבקה ויאמרו
לה אחתנו את היי לאלפי רבבה
ויירש זרעך את שער שנאיו׃
61 ותקם רבקה ונערותיה ותרכבנה
על־הגמלים ותלכנה אחרי האיש
ויקח העבד את־רבקה וילך׃
62 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי
והוא יושב בארץ הנגב׃ 63 ויצא
יצחק לשוח בשדה לפנות ערב
וישא עיניו וירא והנה גמלים
באים׃ 64 ותשא רבקה את־עיניה
ותרא את־יצחק ותפל מעל הגמל׃
65 ותאמר אל־העבד מי האדם הזה
הלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד
הוא אדני׃ 66 ויספר העבד ליצחק
את כל־הדברים אשר עשה׃
67 ויביאה יצחק האהלה שרה אמו
ויקח את־רבקה ותהי־לו לאשה
ויאהבה ויתנחם יצחק אחרי אמו׃

9 1 ואברהם זקן בא בימים
ויהוה ברך את־אברהם בכל׃
2 ויאמר אברהם אל־עבדו זקן ביתו
המשל בכל־אשר־לו שים־נא ידך
תחת ירכי׃ 3 ואשביעך ביהוה
אלהי השמים ואלהי הארץ
אשר לא תקח אשה לבני מבנות
הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו׃
4 כי אם־אל־ארצי ואל־מולדתי
תלך ולקחת אשה לבני ליצחק׃
5 ויאמר אליו העבד אולי לא תאבון
האשה ללכת אחרי אל־הארץ הזאת
ההשיב אשיב את־בנך אל־הארץ
אשר יצאת משם׃ 6 ויאמר אליו
אברהם השמר לך פן־תשיב את־בני
שמה׃ 7 יהוה אלהי השמים אשר
לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי
אשר דבר־לי ואשר נשבע־לי לאמר
לזרעך אתן את־הארץ הזאת הוא
ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה
לבני משם׃ 8 ואם־לא תאבה האשה
ללכת אחריך ונקית מאלה זאת
רק את־בני לא תשיב שמה׃
9 וישם העבד את־ידו תחת ירך
אברהם אדניו וישבע לו על־הדבר
הזה׃ 10 ויקח העבד עשרה גמלים
מגמלי אדניו וילך וכל־טוב אדניו
בידו וילך אל־ארם נהרים אל־עיר
נחור׃ 11 ויברך הגמלים מחוץ
לעיר אל־באר המים לעת ערב
לעת צאת השאבות׃ 12 ויאמר
יהוה אלהי אדני אברהם הקרה־נא
לפני היום והעשה חסד עם אדני
אברהם׃ 13 הנה אנכי נצב על־עין
המים ובנות אנשי העיר יצאות
לשאב מים׃ 14 והיה הנערה אשר
אמר אליה הטי־נא כדך ואשתה
ואמרה שתה וגם גמליך אשקה
אותה הכחת לעבדך ליצחק
ובה אדע כי עשית חסד עם אדני׃
15 והיה טרם כלה לדבר והנה רבקה
יצאת אשר־ילדה לבתואל בן מלכה
אשת נחור אחי אברהם וכדה על
שכמה׃ 16 והנערה טובת־עין מאד
בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה
ותמלא כדה ותעל׃ 17 וירץ העבד
לקראתה ויאמר הגמיעי־נא מעט־מים
מכדך׃ 18 ותאמר שתה אדני
ותמהר ותורד כדה על־ידה
ותשקהו׃ 19 ותכל להשקותו
ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם־
כלו לשתות׃ 20 ותמהר ותער כדה
אל־השקת ותרץ עוד אל־הבאר
לשאב ותשאב לכל גמליו׃
21 והאיש משתאה לה מחרישׁ
לדעת ההצליח יהוה דרכו אם־לא׃
22 והיה כאשר כלו הגמלים לשתות
ויקח האיש נזם זהב בקעה משקלו
ושתי צמידים על־ידיה עשרה זהב
משקלם׃ 23 ויאמר בת־מי את הגידי־
נא לי היש־מקום בית־אביך לנו
ללון׃ 24 ותאמר אליו בת־בתואל
אנכי אשר ילדה מלכה לנחור׃
25 ותאמר אליו גם־תבן גם־מספוא
רב עמנו גם מקום ללון׃
26 ויקד האיש וישתחו ליהוה׃
27 ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני
אברהם אשר לא־עזב חסדו ואמתו
מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה
בית אחי אדני׃ 28 ותרץ הנערה
ותגד לבית אמה כדברים האלה׃
29 ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן
אל־האיש החוצה׃ 30 והיה כראות
את־הנזם וגם את־הצמידים בידי
אחתו וכשמעו את־דברי רבקה אחתו
לאמר כה־דבר אלי האיש ויבא אל־
האיש והנה עמד על־הגמלים על־
העין׃ 31 ויאמר בוא ברוך יהוה
למה תעמד־חוצה ואני פניתי הבית
ומקום לגמלים׃ 32 ויבא האיש
הבית ויפתח המחתה לגמלים ותבן
ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו
ורגלי האנשים אשר עמו׃
33 ויתן לפניו לאכל ויאמר לא
אכל עד אם־דברתי דברי ויאמר
דבר׃ 34 ויאמר עבד אברהם אנכי
ועתה הגיד לאדני׃ 35 ויהוה
אדני אדני מאד ויגדל ויתן־לו
צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים
ושפחות וגמלים וחמרים׃
36 ותלד שרה אשת אדני בן לאדני
אחרי זקנתה ויתן לו את כל־אשר
לו׃ 37 וישבעני אדני לאמר לא
תקח אשה לבני מבנות הכנעני
אשר אנכי יושב בארצו׃
38 כי אם־אל־בית אבי תלך
ואל־משפחתי ולקחת אשה לבני׃
39 ואמר אל־אדני אולי לא תלך
האשה אחרי׃ 40 ויאמר אלי יהוה
אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו
אתך והצליח דרכך ולקחת אשה
לבני מבית אבי ומשפחתי׃
41 אז תנקה מאלתי כאשר תבוא
אל־משפחתי ואם לא יתנו לך
והיית נקי מאלתי׃ 42 ואבא היום
אל־העין ואמרתי יהוה אלהי אדני
אברהם אם־נא יש־נא מצליח דרכי
אשר אנכי הלך עליה׃ 43 הנה
אנכי נצב על־עין המים והיה
העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה
השקיני־נא מעט־מים מכדך׃
44 ואמרה אלי גם־אתה שתה וגם
לגמליך אמר אשאב אף־היא האשה
אשר הכיח יהוה לבן אדני׃
45 ואני טרם אכלה לדבר בלבבי
והנה רבקה יצאת כדה על־שכמה
ותרד העינה ותשאב ואמר אליה
אשתי־נא מעט׃ 46 ותמהר ותורד
כדה מעל שכמה ותאמר שתה וגם
גמליך אשקה אף־אני׃ 47 ואשאל
אותה ואמר אמרי־נא בת־מי את
ותאמר בת־בתואל בן־נחור אשר
ילדה לו מלכה׃ 48 ואשים הנזם
על־אפה והצמידים על־ידיה׃
49 ועתה אם־יש־כם חסד ואמת
עשו אתי והגידו לי ואם־לא
הגידו לי ואסבה על־ימין
או על־שמאל׃ 50 ויען לבן
ובתואל ויאמרו מיהוה יצא
הדבר לא נוכל דבר אליך רע
או־טוב׃ 51 הנה רבקה לפניך
קח ולך ותהי אשת אדון בן־
דודך כאשר דבר יהוה׃ 52 ויהי
כאשר שמע עבד אברהם את־
דברם השתחוה ארצה ליהוה׃
53 ויוצא העבד כלי־כסף
וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה
ומגדנות נתן לאחיה ולאמה׃
54 ויאכלו וישתו הוא והאנשים
אשר עמו וילינו ויקומו
בבקר ויאמר שלחוני לאדני׃
55 ויאמר אחיה ואמה תשב
הנערה אתנו ימים
או עשור אחר תלך׃
56 ויאמר אליהם
אל־תאחרו אתי והיהוה הצליח
דרכי שלחוני ואלכה לאדני׃
57 ויאמרו נקרא
לנערה ונשאלה את־פיה׃
58 ויקראו
לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם־האיש
הזה ותאמר אלך׃ 59 וישלחו את־רבקה
אחתם ואת־מנקתה ואת־עבד אברהם
ואנשיו׃ 60 ויברכו את־רבקה ויאמרו
לה אחתנו את היי לאלפי רבבה
ויירש זרעך את שער שנאיו׃
61 ותקם רבקה ונערותיה ותרכבנה
על־הגמלים ותלכנה אחרי האיש
ויקח העבד את־רבקה וילך׃
62 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי
והוא יושב בארץ הנגב׃ 63 ויצא
יצחק לשוח בשדה לפנות ערב
וישא עיניו וירא והנה גמלים
באים׃ 64 ותשא רבקה את־עיניה
ותרא את־יצחק ותפל מעל הגמל׃
65 ותאמר אל־העבד מי האדם הזה
הלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד
הוא אדני׃ 66 ויספר העבד ליצחק
את כל־הדברים אשר עשה׃
67 ויביאה יצחק האהלה שרה אמו
ויקח את־רבקה ותהי־לו לאשה
ויאהבה ויתנחם יצחק אחרי אמו׃

14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים
להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת
ולמועדים ולימים ושנים׃ 15 והיו למאורת
ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן׃
16 ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את
המאר הגדל לממשלת היום ואת המאר הקטן
לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ 17 ויתן
אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ׃
18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור
ובין החשך וירא אלהים כי טוב׃
19 ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃
20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה
ועוף יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים׃
21 ויברא אלהים את־התנינם הגדלים
ואת כל־נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים
למינהם ואת כל־עוף כנף למינהו וירא
אלהים כי טוב׃ 22 ויברך אתם אלהים
לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים
והעוף ירב בארץ׃ 23 ויהי־ערב ויהי־בקר
יום חמישי׃ 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ
נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו־ארץ
למינה ויהי כן׃ 25 ויעש אלהים את־חיתו־ארץ
למינה ואת־הבהמה למינה וכל־רמש האדמה
למינהו וירא אלהים כי טוב׃ 26 ויאמר
אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו
וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה
ובכל־הארץ ובכל הרמש הרמש על־הארץ׃
27 ויברא אלהים את־האדם בצלמו בצלם
אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃
28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים
פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשוה ורדו
בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה
הרמשת על־הארץ׃ 29 ויאמר אלהים
הנה נתתי לכם את כל־עשב זרע זרע
אשר על־פני כל־הארץ ואת כל־העץ אשר־בו
פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃
30 ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים
ולכל רומש על־הארץ אשר־בו נפש חיה
את כל־ירק עשב לאכלה ויהי כן׃
31 וירא אלהים את־כל־אשר עשה והנה־טוב
מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי׃
32 (aiōn g165) ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃
33 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־
מלאכתו אשר עשה׃

12

2 ואלה תולדת השמים והארץ בהבראם
ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃
3 וכל־שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב
השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים
על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃
4 ואד יעלה מן־הארץ והשקה את־כל־פני
האדמה׃ 5 ולכל־עשב השדה טרם יהיה בארץ
וכל־עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה
אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃
6 ואד יעלה מן־הארץ והשקה את כל־פני
האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר
מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי
האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן־בעדן
מקדם ושם שם את־האדם אשר יצר׃
9 וצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד
למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן
ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן
להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה
ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב
את כל־ארץ החוילה אשר שם הזהב׃
12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח
ואבן השהם׃ 13 ושם־נהר השני גיחון הוא
הסבב את כל־ארץ כוש׃ 14 ושם־הנהר השלישי
חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר
הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה
אלהים את־האדם ויניחהו בגן עדן לעבדה
ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים על־האדם
לאמר מכל עץ־הגן אכל תאכל׃
17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו
כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃
18 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם
לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃
19 ומן־האדמה יצר יהוה אלהים כל־חית
השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם
לראות מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו
האדם נפש חיה הוא שמו׃
20 ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף
השמים ולכל חית השדה ולאדם לא־מצא
עזר כנגדו׃ 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה
על־האדם ויישן ולקח אחת מצלעתיו
ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה אלהים
את הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה
ויביאה אל־האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת
הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת
יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃
24 על־כן יעזב איש את־אביו ואת־אמו
ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃
25 והיו שניהם ערומים האדם והאשתו
ולא יתבשׁשו׃

13

אמר אל־בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבני ישראל
ומן־הגרים הגרים בישראל אשר יתן מזרעו למלך
מות יומת עם הארץ ׃ 3 ואני אשים את־פני באיש ההוא
ובמשפחתו והכרתי אותו מקרב עמו כי־מזרעו נתן למלך
למען טמא את־מקדשי ולחלל את־שם קדשי ׃ 4 ואם־העלם
יעלימו עם הארץ את־עיניהם מן־האיש ההוא בתתו מזרעו
למלך לבלתי המיתו אותו ׃ 5 ושמתי אני את־פני באיש ההוא
ובמשפחתו והכרתי אותו וכל־הזנים אחריו לזנות אחרי המלך
מקרב עמם ׃ 6 והנפש אשר תפנה אל־האבות ואל־הידענים
לזנות אחריהם ונתתי את־פני בנפש ההוא והכרתי אותו
מקרב עמו ׃ 7 והתקדשתם והיו קדשים כי אני יהוה אלהיכם
׃ 8 ושמרתם את־חקתי ועשיתם אותם אני יהוה מקדשכם
׃ 9 כי איש איש אשר יקלל את־אביו ואת־אמו מות יומת
דמיו בו יהיו ׃ 10 ואיש אשר ינאף את־אשת איש אשר ינאף
את־אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת ׃ 11 ואיש אשר
ישכב את־אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם
דמיהם בם ׃ 12 ואיש אשר ישכב את־כלתו מות יומתו שניהם
תבל הם דמיהם בם ׃ 13 ואיש אשר ישכב את־זכר משכבי אשה
תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם ׃ 14 ואיש אשר יקח
את־אשה ואת־אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא־
יהיה־זמה בתוכם ׃ 15 ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות
יומת והרגתם את־הבהמה ׃ 16 ואשה אשר תקרב אל־כל־בהמה
לרבעה ואת־הבהמה תהרג מות יומתו דמיהם בם ׃

1 ἀπόκαλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς δεῖξαι τοῖς
δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει· καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας
διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάνῃ, 2 ὃς ἐμαρτύρησεν
τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα εἶδεν.
3 μακάριος ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς
προφητείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ γὰρ καιρὸς
ἐγγύς. 4 Ἰωάνης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις
ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, καὶ ἀπὸ τῶν
ἑπτὰ πνευμάτων ἃ ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ, 5 καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἄρχων
τῶν βασιλέων τῆς γῆς. τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς καὶ λύσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν
ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, 6 καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν,
ἱερεῖς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ, αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. 7 ἰδοὺ ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ
ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν· καὶ
κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἐπ' αὐτόν. ναί, ἀμήν. 8 ἐγώ
εἰμι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὦ, λέγει κύριος ὁ θεός, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ
ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ. 9 Ἐγὼ Ἰωάνης, ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ
συγκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν Ἰησοῦ,
ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ. 10 ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ
ἡμέρᾳ, καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος λεγούσης
11 ὅ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμψον ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις,
εἰς Ἔφεσον καὶ εἰς Σμύρναν καὶ εἰς Πέργαμον καὶ εἰς Θυάτειρα καὶ
εἰς Σάρδεις καὶ εἰς Φιλαδελφίαν καὶ εἰς Λαοδίκειαν. 12 καὶ ἐπέστρεψα
βλέπειν τὴν φωνὴν ἥτις ἐλάλει μετ' ἐμοῦ, καὶ ἐπιστρέψας εἶδον
ἑπτὰ λυχνίας χρυσᾶς, 13 καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν ὅμοιον
υἱὸν ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοῖς
μαστοῖς ζώνην χρυσᾶν· 14 ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ
ὡς ἔριον λευκὸν ὡς χιών, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλὸξ πυρός·
15 καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὁμοιοι χαλκολιβάνῳ ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι,
καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν· 16 καὶ ἔχων ἐν τῇ
δεξιᾷ χειρὶ αὐτοῦ ἀστέρας ἑπτά, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία
ἐκπορευομένη ἀμφήκης ὀξεῖα καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει
ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. 17 καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς
πόδας αὐτοῦ νεκρός· καὶ ἔθηκεν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ λέγων·
μὴ φοβοῦ· ἐγώ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, 18 καὶ ὁ ζῶν· καὶ
ἐγενόμην νεκρὸς καὶ ἰδοὺ ζῶν εἰμὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ἅδου. 19 γράψον οὖν ἃ εἶδες
καὶ ἃ εἰσὶν καὶ ἃ μέλλει γενέσθαι μετὰ ταῦτα· 20 τὸ μυστήριον
τῶν ἑπτὰ ἀστέρων οὓς εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας
τὰς χρυσᾶς· οἱ ἑπτὰ ἀστέρες ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσίν, καὶ
αἱ λυχνίαι αἱ ἑπτὰ ἑπτὰ ἐκκλησίαί εἰσιν.

2 Τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ κρατῶν
τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν
ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν· 2 οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὸν κόπον καὶ
τὴν ὑπομονήν σου καὶ ὅτι οὐ δύνῃ βαστάσαι κακούς, καὶ ἐπείρασας
οὓς λέγουσιν ἑαυτοὺς ἀποστόλους καὶ οὐκ εἰσίν, καὶ εὗρες αὐτοὺς
ψευδῆς· 3 καὶ ὑπομονὴν ἔχεις καὶ ἐβάστασας διὰ τὸ ὄνομά μου καὶ
οὐ κεκοπίακες. 4 ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην
ἀφῆκες. 5 μνημόνευε οὖν πόθεν πέπτωκας καὶ μετανόησον καὶ τὰ
πρῶτα ἔργα ποίησον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν
σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανοήσῃς. 6 ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις,
ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν ἃ κἀγὼ μισῶ. 7 Ὁ ἔχων οὖς
ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· τῷ νικῶντι δώσω
αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὅ ἐστιν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ
θεοῦ μου. 8 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σμύρνῃ ἐκκλησίας γράψον· τάδε
λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἔζησεν· 9 οἶδά
σου τὴν θλῖψιν καὶ πτωχείαν, ἀλλὰ πλούσιος εἶ· καὶ τὴν βλασφημίαν
ἐκ τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτοὺς καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ συναγωγὴ
τοῦ σατανᾶ. 10 μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις παθεῖν· ἰδοὺ μέλλει βάλλειν
ὁ διάβολος ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν ἵνα πειρασθῆτε, καὶ ἕξετε θλῖψιν
ἡμέρας δέκα. γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον
τῆς ζωῆς. 11 ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις·
ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου. 12 Καὶ τῷ
ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν
ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν· 13 οἶδα ποῦ κατοικεῖς, ὅπου
θρόνος τοῦ σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν
πίστιν μου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀντιπᾶς ὁ μάρτυς μου ὁ πιστός μου,
ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν ὅπου ὁ σατανᾶς κατοικεῖ. 14 ἀλλὰ κατὰ σοῦ
ὀλίγα ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκεν τῷ
Βαλὰκ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, φαγεῖν εἰδωλόθυτα
καὶ πορνεῦσαι· 15 οὕτως καὶ σὺ ἔχεις κρατοῦντας διδαχὴν τῶν
Νικολαϊτῶν ὁμοίως. 16 μετανόησον οὖν· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχύ,
καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τῇ ἐκ τοῦ στόματός μου.
17 ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· τῷ
νικῶντι δώσω αὐτῷ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ
ψῆφον λευκήν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς
οἶδεν εἰ μὴ ὁ λαμβάνων. 18 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυατείροις
ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὁμοιοι
χαλκολιβάνῳ· 19 οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν
καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν ὑπομονήν σου καὶ τὰ ἔργα σου τὰ ἔσχατα
πλείονα τῶν πρώτων. 20 ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα ὅτι ἐᾷς τὴν
γυναῖκα Ἰεζάβελ ἡ λέγουσα ἑαυτὴν προφῆτιν καὶ διδάσκει καὶ
πλανᾷ τοὺς ἐμοὺς δούλους πορνεῦσαι καὶ φαγεῖν εἰδωλόθυτα· 21 καὶ
ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετανοήσῃ, καὶ οὐ θέλει μετανοῆσαι ἐκ τῆς
πορνείας αὐτῆς. 22 ἰδοὺ βάλλω αὐτὴν εἰς κλίνην καὶ τοὺς μοιχεύοντας
μετ' αὐτῆς εἰς θλῖψιν μεγάλην, ἐὰν μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων
αὐτῆς· 23 καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ· καὶ γνώσονται
πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ ἐρευνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας,
καὶ δώσω ὑμῖν ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν. 24 ὑμῖν δὲ λέγω καὶ
τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι οὐκ ἔχουσιν τὴν διδαχὴν
ταύτην, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθέα τοῦ σατανᾶ ὡς λέγουσιν·
οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος· 25 πλὴν ὃ ἔχετε κρατήσατε ἄχρι οὗ
ἂν ἥξω. 26 καὶ ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω
αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν· 27 καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ
σιδηρᾷ, ὡς τὰ σκεύη τὰ κεραμικὰ συντριβήσεται, ὡς κἀγὼ εἴληφα
παρὰ τοῦ πατρός μου· 28 καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρωινόν.
29 ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

3 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σαρδέσι ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ
ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· οἶδά σου
τὰ ἔργα, ὅτι ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῇς, καὶ νεκρὸς εἶ. 2 γίνου γρηγορῶν
καὶ στήριξον τὰ λοιπὰ ἃ ἔμελλεν ἀποθανεῖν· οὐ γὰρ εὕρηκά σου
πεπληρωμένα ἔργα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μου. 3 μνημόνευε οὖν πῶς
εἴληφας καὶ ἤκουσας, καὶ τήρει καὶ μετανόησον. ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσῃς,
ἥξω ὡς κλέπτης, καὶ οὐ γνῷς ποίᾳ ὥρᾳ ἥξω ἐπὶ σέ. 4 ἀλλὰ ἔχεις
ὀλίγα ἐν Σάρδεσιν ἃ οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ περιπατήσουσιν
μετ' ἐμοῦ ἐν λευκοῖς, ὅτι ἄξιοί εἰσιν. 5 ὁ νικῶν οὕτως περιβαλεῖται
ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ βίβλου
τῆς ζωῆς, καὶ ὁμολογήσω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρός μου
καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. 6 ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα
λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας
γράψον· τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα Δαυίδ,
ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείσει, καὶ κλείων καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει· 8 οἶδά
σου τὰ ἔργα· ἰδοὺ δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεῳγμένην, ἣν οὐδεὶς
δύναται κλεῖσαι αὐτήν, ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν καὶ ἐτήρησάς μου
τὸν λόγον καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου. 9 ἰδοὺ διδῶ ἐκ τῆς συναγωγῆς
τοῦ σατανᾶ τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι καὶ οὐκ εἰσὶν
ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδοὺ ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν
ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγώ σε ἠγάπησα. 10 ὅτι ἐτήρησας
τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, κἀγώ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ
τοῦ μέλλοντος ἐλθεῖν ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης πειρασθῆναι τοὺς
κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. 11 ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς
λάβῃ τὸν στέφανόν σου. 12 ὁ νικῶν ποιήσω αὐτὸν στῦλον ἐν τῷ ναῷ
τοῦ θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι, καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ
ὄνομα τοῦ θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ μου, τῆς
καινῆς Ἱερουσαλὴμ ἡ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου,
καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν. 13 ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα
λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικείᾳ ἐκκλησίας
γράψον· τάδε λέγει ὁ Ἀμήν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ
τῆς κτίσεως τοῦ θεοῦ· 15 οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε
ζεστός· ὄφελον ψυχρὸς εἶς ἢ ζεστός. 16 οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ καὶ
οὐκ ψυχρὸς οὐδὲ ζεστός, μέλλω σε ἐμεῖν ἐκ τοῦ στόματός μου.
17 ὅτι λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι καὶ πεπλούτηκα καὶ οὐδενὸς χρείαν
ἔχω, καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος καὶ ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς
καὶ τυφλὸς καὶ γυμνός, 18 συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον
πεπυρωμένον ἐκ πυρὸς ἵνα πλουτήσῃς, καὶ ἱμάτια λευκὰ ἵνα περιβάλῃ
καὶ μὴ φανερωθῇ αἰσχύνη τῆς γυμνότητός σου, καὶ κολλούριον
ἐγχρίσαι τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἵνα βλέπῃς. 19 ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ
ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλωσον οὖν καὶ μετανόησον. 20 ἰδοὺ ἕστηκα
ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ
τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ καὶ
αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. 21 ὁ νικῶν δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τοῦ
θρόνου μου, ὡς κἀγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρός μου ἐν
τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. 22 ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις.

ומלכותם ומלכותך ומלכות כל העולמים ומלכותך בכל הדורות׃
14 נאמן יהוה בכל דבריו וחסיד בכל מעשיו׃ 15 סומך יהוה לכל הנפלים
וזוקף לכל הכפופים׃ 16 עיני כל אליך ישברו ואתה נותן אכלם בעתו׃
17 פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון׃ 18 צדיק יהוה בכל דרכיו
וחסיד בכל מעשיו׃ 19 קרוב יהוה לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת׃
20 רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם׃ 21 שומר יהוה את כל אהביו
ואת כל הרשעים ישמיד׃ 22 תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו
לעולם ועד׃

4

1 הללויה אודה יהוה בכל לבבי בסוד ישרים וקהל׃ 2 גדולים מעשי יהוה
דרוש לכל חפציהם׃ 3 הוד והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד׃ 4 זכר עשה
נפלאותיו חנון ורחום יהוה׃ 5 טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו׃
6 כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים׃ 7 מעשי ידיו אמת ומשפט
נאמנים כל פקודיו׃ 8 סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר׃
9 פדות שלח לעמו צוה לעולם קדוש ונורא שמו׃ 10 תחלת חכמה יראת
יהוה שכל טוב לכל עושיהם תהלתו עמדת לעד׃

5

1 הללויה אודה יהוה בכל לבבי בסוד צדיקים ועדה׃ 2 גדולים מעשי יהוה
דרוש לכל חפציהם׃ 3 הוד והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד׃ 4 זכר עשה
נפלאותיו חנון ורחום יהוה׃ 5 טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו׃
6 כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים׃ 7 מעשי ידיו אמת ומשפט
נאמנים כל פקודיו׃ 8 סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר׃
9 פדות שלח לעמו צוה לעולם קדוש ונורא שמו׃ 10 תחלת חכמה יראת
יהוה שכל טוב לכל עושיהם תהלתו עמדת לעד׃

ܡܫܠܝܐ ܒܪܝܫܐ ܕܡܫܠܐ ܕܫܠܡܘܢ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠܐ ܀ 1 ܕܝܕܥܬܐ ܘܡܘܣܪܐ ܠܡܠܝܠܘܬܐ ܕܡܠܬܐ ܕܡܬܡܪܝܢ ܀ 2 ܠܡܣܒܪܘܬ ܚܟܡܬܐ ܘܡܘܣܪܐ ܠܡܠܝܠܘܬܐ ܕܡܠܬܐ ܀ 3 ܠܡܣܒܪ ܡܫܠܐ ܕܚܟܝܡܘܬܐ ܘܕܙܕܩܬܐ ܘܕܕܝܢܐ ܘܕܫܘܝܘܬܐ ܀ 4 ܠܡܬܠܬܐ ܠܦܬܝܐ ܚܟܡܬܐ ܘܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܘܠܥܠܡܬܐ ܕܥܠܡܬܐ ܀ 5 ܢܫܡܥ ܚܟܝܡܐ ܘܢܣܬܪܝܢ ܠܚܟܡܬܐ ܘܢܬܝܠܦ ܡܠܦܢܘܬܐ ܀ 6 ܠܡܬܠܝܠ ܠܡܠܬܐ ܘܠܡܬܠܝܠ ܠܡܬܠܬܐ ܕܚܟܝܡܐ ܘܠܡܠܝܨܘܬ ܡܠܝܨܐ ܀ 7 ܕܕܚܠܬ ܡܪܝܐ ܗܘ ܫܪܝܪܐ ܚܟܡܬܐ ܘܡܘܣܪܐ ܚܣܪܝܢ ܠܚܟܝܡܐ ܀ 8 ܫܡܥ ܒܪܝ ܠܡܠܦܐ ܐܒܘܟ ܘܠܐ ܬܫܒܩ ܡܘܬܐ ܕܐܡܟ ܀ 9 ܕܡܬܠܝܢ ܠܪܫܟ ܟܠܝܠܐ ܘܡܪܓܢܬܐ ܕܫܘܝܐ ܠܨܘܪܬܟ ܀ 10 ܒܪܝ ܐܢ ܢܫܒܘܟܘܢ ܚܛܝܐ ܠܐ ܬܨܬܪܘܢ ܀ 11 ܐܡܪ ܠܘܢ ܬܐܬܘ ܥܡܢ ܢܫܬܠܚ ܕܡܐ ܢܟܡܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܕܚܢܢ ܀ 12 ܢܫܪܘܢ ܠܢܦܫܢ ܢܫܬܠܚ ܕܡܐ ܢܟܡܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܕܚܢܢ ܀ 13 ܒܪܝ ܠܐ ܬܗܠܟ ܥܡܗܘܢ ܒܐܘܪܚܐ ܕܫܘܝܐ ܢܛܪ ܪܓܠܝܟ ܡܢ ܫܒܝܠܐ ܀ 14 ܠܪܓܠܝܗܘܢ ܡܪܝܢ ܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗܘܢ ܠܐ ܢܫܬܠܚ ܠܡܫܦܟܘܬ ܕܕܡܐ ܕܢܫܦܟ ܡܪܝܡܐ ܀ 15 ܠܡܢܐ ܕܢܥܒܕ ܚܣܕܐ ܘܫܘܪܝܐ ܢܬܟܢܫ ܠܝ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܠܐ ܢܬܟܢܫ ܠܗ ܠܐ ܢܬܟܢܫ ܠܗ ܠܐ ܢܬܟܢܫ

1

ܡܠܝܠܐ ܕܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ׃ 2 ܐܒܪܗܡ ܝܠܕ ܠܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ׃ 3 ܘܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܠܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ׃ ܘܦܪܨܘܢ ܝܠܕ ܠܐܪܡ׃ 4 ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܠܣܠܡܘܢ׃ 5 ܘܣܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ׃ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃ 6 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܡܘܗ ܡܢ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ 7 ܘܫܠܡܘܗ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ׃ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܐܒܝܐ׃ ܘܐܒܝܐ ܝܠܕ ܠܐܣܐ׃ 8 ܘܐܣܐ ܝܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ׃ ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܠܕ ܠܝܗܘܪܡ׃ ܘܝܗܘܪܡ ܝܠܕ ܠܥܘܙܝܐ׃ 9 ܘܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ׃ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ׃ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ׃ 10 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ׃ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ׃ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܐܫܝܐ׃ 11 ܘܝܐܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܟܢܝܐ ܘܠܐܚܘܗܝ׃ ܒܙܒܢ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ׃ 12 ܘܡܢ ܒܬر ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܝܠܕ ܠܫܠܬܝܐ׃ ܘܫܠܬܝܐ ܝܠܕ ܠܙܪܘܒܒܠ׃ ܘܙܪܘܒܒܠ ܝܠܕ ܠܐܒܝܘܕ׃ 13 ܘܐܒܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܝܩܝܡ׃ ܘܐܠܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܥܙܘܪ׃ 14 ܘܥܙܘܪ ܝܠܕ ܠܨܕܘܩ׃ ܘܨܕܘܩ ܝܠܕ ܠܐܟܝܡ׃ ܘܐܟܝܡ ܝܠܕ ܠܐܠܝܘܕ׃ 15 ܘܐܠܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܥܙܪ׃ ܘܐܠܥܙܪ ܝܠܕ ܠܡܬܬܝܐ׃ ܘܡܬܬܝܐ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ׃ 16 ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ׃ ܕܡܢܗ ܐܬܝܠܕ ܝܫܘܥ ܕܩܪܝܐ ܡܫܝܚܐ׃ 17 ܟܠܗܝܢ ܕܪܘܡܐ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܥܕ ܕܘܝܕ ܬܠܬܝܢ ܕܪܘܡܐ׃ ܘܡܢ ܕܘܝܕ ܥܕ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܬܠܬܝܢ ܕܪܘܡܐ׃ ܘܡܢ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܥܕ ܡܫܝܚܐ ܬܠܬܝܢ ܕܪܘܡܐ׃ 18 ܗܕܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘܬ ܗܟܢܐ׃ ܕܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܐܬܪܪܝܬܐ ܠܡܪܝܡ ܠܝܘܣܦ׃ ܠܦܡ ܕܠܐ ܐܬܟܢܫܘ ܬܪܝܗܘܢ ܐܫܬܟܚܬ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ׃ 19 ܘܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܗܘܐ ܨܕܝܩܐ׃ ܘܠܐ ܨܒܐ ܠܡܦܪܣܗ ܠܥܠܬܐ׃ ܒܥܐ ܗܘܐ ܠܫܕܪܗ ܒܟܬܡܐ׃ 20 ܗܠܝܢ ܕܡܬܚܫܒܝܢ ܠܗ ܐܬܪܐܝܬܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܒܚܠܡܐ ܠܝܘܣܦ ܐܡܪ ܠܗ ܝܘܣܦ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܠܐ ܬܕܚܠ ܠܡܣܒܠܘܬ ܡܪܝܡ ܐܢܬܬܟ׃ ܡܛܠ ܕܒܗ ܐܬܝܠܕ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ׃ 21 ܘܬܠܕ ܒܪܐ ܘܬܩܪܝܢ ܫܡܗ ܝܫܘܥ׃ ܗܘ ܢܦܫܘܗܝ ܢܦܨܐ ܡܢ ܚܛܗܝܗܘܢ׃ 22 ܟܠ ܗܢܐ ܗܘܐ ܕܬܡܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܒܦܘܡܐ ܕܢܒܝܐ׃ 23 ܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܢܗܘܐ ܒܛܢܐ ܘܢܬܠܕ ܒܪܐ׃ ܘܢܩܪܘܢ ܫܡܗ ܥܡܢܘܐܝܠ׃ ܕܦܫܪܗ ܥܡܢܘ ܐܠܗܐ׃

2

ܗܘܐ ܒܝܘܡܬܐ ܕܗܪܘܕܝܣ ܡܠܟܐ׃ ܗܢܘܢ ܡܓܘܣܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܐܬܘ ܠܘܬܗ׃ 2 ܘܐܡܪܘ ܠܗ׃ ܐܝܟܡܐ ܢܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ׃ ܡܛܠ ܕܚܙܝܢܢ ܟܘܟܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܡܕܢܚܐ׃ ܘܐܬܝܢܢ ܠܡܣܓܕ ܠܗ׃ 3 ܫܡܥ ܗܪܘܕܝܣ ܡܠܟܐ׃ ܘܟܠܗ ܝܪܘܫܠܡ ܥܡܗ׃ 4 ܘܟܢܫ ܟܠܗܘܢ ܪܒܢܐ ܘܣܦܪܐ ܕܥܡܐ׃ ܘܫܐܠ ܠܗܘܢ ܐܝܟܡܐ ܢܬܝܠܕ ܡܫܝܚܐ׃ 5 ܘܐܡܪܘ ܠܗ׃ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܗܟܢܐ ܟܬܝܒ ܒܢܒܝܐ׃ 6 ܘܐܢܬ ܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܠܐ ܙܥܘܪܬ ܐܢܬ ܒܥܝܢܝܗܘܕܐ׃ ܡܢܟ ܢܦܩ ܪܥܝܐ׃ ܕܢܪܥܐ ܠܥܡܝ ܝܫܪܝܠ׃ 7 ܗܝܕܝܢ ܩܪܐ ܗܪܘܕܝܣ ܠܡܓܘܣܐ ܒܣܬܪܐ׃ ܘܫܐܠ ܠܗܘܢ ܕܙܒܢܐ ܕܟܘܟܒܐ ܕܐܬܚܙܝ׃ 8 ܘܫܕܪ ܠܗܘܢ ܠܒܝܬ ܠܚܡ׃ ܘܐܙܠܘ ܘܒܥܘ ܫܦܝܪ ܠܟܘܟܒܐ׃ ܕܟܕ ܬܐܬܘܢ ܬܚܘܢܘܢ ܠܗ׃ ܕܐܦ ܐܢܐ ܐܬܐ ܕܣܓܕ ܠܗ׃ 9 ܗܠܝܢ ܕܫܡܥܘ ܠܡܠܟܐ׃ ܐܙܠܘ׃ ܘܗܐ ܟܘܟܒܐ ܕܚܙܘ ܒܡܕܢܚܐ׃ ܥܕܡܐ ܕܡܛܐ ܥܠܘܗܝ׃ ܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ׃ 10 ܘܟܕ ܚܙܘ ܟܘܟܒܐ׃ ܫܡܚܘ ܚܕܐ ܪܒܐ ܣܓܝܐ׃ 11 ܘܥܠܘ ܠܒܝܬܐ׃ ܘܚܙܘ ܠܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܠܕܬܗ׃ ܘܢܦܠܘ ܠܩܕܡܘܗܝ׃ ܘܦܬܚܘ ܓܢܙܝܗܘܢ׃ ܘܩܪܒܘ ܠܗ׃ ܩܘܪܒܢ׃ ܘܦܬܚܘ ܡܫܬܝܐ׃ ܘܩܪܒܘ ܠܗ׃ ܠܗܒ׃ ܠܗܒ׃ ܘܡܪ׃ 12 ܘܐܬܬܪܗܘ ܒܚܠܡܐ׃ ܕܠܐ ܬܗܦܟܘܢ ܠܘܬ ܗܪܘܕܝܣ׃ ܐܦܠܓܘ ܒܐܪܚܐ ܐܚܪܬܐ׃ ܘܐܙܠܘ ܠܐܪܥܗܘܢ׃ 13 ܗܘ ܕܐܙܠܘ׃ ܗܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܐܬܚܙܝ ܠܝܘܣܦ׃ ܐܡܪ׃ ܩܘܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܙܠ ܠܡܨܪܝܡ׃ ܘܩܝܡ ܬܗܘܐ ܥܡ ܛܠܝܐ ܘܥܡ ܐܡܗ׃ ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܫܪܝܠ׃ ܡܛܠ ܕܡܝܘ ܢܦܫܐ ܕܛܠܝܐ ܘܐܡܗ׃ 14 ܘܩܡ ܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ׃ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܝܘ ܢܦܫܐ ܕܛܠܝܐ ܘܐܡܗ׃ 15 ܘܩܡ ܘܐܬܐ ܠܒܝܬ ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܠܕܬܗ׃ ܗܐ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ׃ ܘܐܬܚܙܝ ܠܗ׃ ܘܫܪܝܘ ܠܗ׃ ܘܫܪܝܘ ܠܗ׃ ܘܫܪܝ׃ 16 ܘܐܬܐ ܠܒܝܬ ܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܠܝܘܣܦ׃ ܘܠܛܠܝܐ׃ ܘܐܬܚܙܝ׃ ܘܐܬܚܙܝ׃ ܘܐ׃ 17 ܘܐܡܪ׃ ܠܗ׃ ܠܗ׃ ܠܗ׃ ܠ׃ ܘܠ׃ ܘ׃ ܘ׃ ܘ

ἀπὸ τοῦ Ἰωάννου βάπτισμα· ὑμεῖς δὲ ἐν πνεύματι
ἁγίῳ βαπτισθήσεσθε οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας
ἡμέρας. 6 Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἠρώτων αὐτὸν
λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις
τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; 7 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς·
Οὐκ ὑμῶν ἐστιν γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ
πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, 8 ἀλλὰ λήψεσθε
δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς
καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἰερουσαλὴμ καὶ
πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου
τῆς γῆς. 9 Καὶ ταῦτα εἰπὼν βλεπόντων αὐτῶν
ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτῶν. 10 Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦν εἰς τὸν
οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο
παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆσι λευκαῖς, 11 οἳ καὶ
εἶπαν· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἑστήκατε ἐμβλέποντες
εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναλημφθεὶς
ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οὕτως ἐλεύσεται ὃν
τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν
οὐρανόν. 12 Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλὴμ
ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὅ ἐστιν
ἐγγὺς Ἰερουσαλὴμ σαββάτου ἔχον ὁδόν. 13 Καὶ
ὅτε εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον ἀνέβαινον οὗ ἦσαν
καταμένοντες, ὅ τε Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ
Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς,
Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου
καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτὴς καὶ Ἰούδας Ἰακώβου.
14 Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν
τῇ προσευχῇ σὺν γυναιξὶ καὶ Μαριὰμ τῇ μητρὶ
τοῦ Ἰησοῦ καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. 15 Καὶ
ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ
τῶν ἀδελφῶν εἶπεν (ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ
αὐτὸ ὡσεὶ ἑκατὸν εἴκοσι)· 16 Ἄνδρες ἀδελφοί,
πληρωθῆναι δεῖ τὴν γραφὴν ἣν προεῖπεν τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαυὶδ περὶ Ἰούδα
τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσιν Ἰησοῦν,
ὅτι κατηριθμημένος ἦν ἐν ἡμῖν καὶ ἔλαχεν τὸν
κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. 18 Οὗτος μὲν οὖν
ἐκτήσατο χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας καὶ
πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησεν μέσος καὶ ἐξεχύθη
πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ. 19 Καὶ γνωστὸν
ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἰερουσαλὴμ
ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ
αὐτῶν Ἀκελδαμάχ, τοῦτ' ἔστιν Χωρίον Αἵματος.
20 Γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ Ψαλμῶν· Γενηθήτω
ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν
ἐν αὐτῇ· καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λαβέτω ἕτερος.
21 Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ
χρόνῳ ᾧ εἰσῆλθεν καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος
Ἰησοῦς, 22 ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου
ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήμφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα
τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ σὺν ἡμῖν γενέσθαι ἕνα τούτων.
23 Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσὴφ τὸν καλούμενον Βαρσαββᾶν
ὃς ἐπεκλήθη Ἰούστος καὶ Ματθίαν. 24 Καὶ προσευξάμενοι
εἶπαν· Σὺ, Κύριε, καρδιογνῶστα πάντων, ἀνάδειξον
ὃν ἐξελέξω ἐκ τούτων τῶν δύο ἕνα, 25 λαβεῖν τὸν
τόπον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς ἀφ'
ἧς παρέβη Ἰούδας πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν
ἴδιον. 26 Καὶ ἔδοσαν κλήρους αὐτοῖς, καὶ ἔπεσεν
ὁ κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ
τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων.

6 Ἐν τοῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν
μαθητῶν γογγυσμὸς ἐγένετο Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς
Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ
καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. 2 Προσκαλεσάμενοι δὲ
οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπαν· Οὐκ
ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις. 3 Ἐπισκέψασθε οὖν,
ἀδελφοί, ἄνδρας ἑπτὰ μαρτυρουμένους ἐξ ὑμῶν
πλήρεις πνεύματος ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν
ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· 4 ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ
καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν.
5 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους,
καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ
πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Προχόρον καὶ
Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον
προσήλυτον Ἀντιοχέα, 6 οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν
ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς
τὰς χεῖρας. 7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο
αὐξανόμενος, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν
μαθητῶν ἐν Ἰερουσαλὴμ σφόδρα, πολύς τε ὄχλος
τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει. 8 Στέφανος δὲ
πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ
σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. 9 Ἀνέστησαν δὲ τινες
τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων καὶ
Κυρηναίων καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας
καὶ Ἀσίας, συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ· 10 καὶ οὐκ
ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ
ἐλάλει. 11 Τότε ὑπέβαλον ἀνδρας λέγοντας ὅτι
Ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλασφημίας
εἰς Μωυσῆν καὶ τὸν Θεόν. 12 Συνεκίνησαν δὲ τὸν
λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς,
καὶ συνδραμόντες συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἀπήγαγον
εἰς τὸν Συνέδριον, 13 καὶ ἔστησαν ψευδομάρτυρας
λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ῥήματα
κατὰ τοῦ ἁγίου τόπου καὶ νόμου λαλῶν· 14 ἀκηκόαμεν
γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος
καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθη
ἃ παρέδοσεν ἡμῖν Μωυσῆς. 15 Καὶ ἀτενίσαντες
εἰς αὐτὸν πάντες οἱ καθήμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ
εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου.

5 Ἀνήρ δὲ τις Ἀνανίας ὀνόματι σὺν Σαπείρῃ τῇ
γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλησεν κτῆμα, 2 καὶ ἐνοσφίσθη
ἀπὸ τῆς συνειδήσεως τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ υἱοῦ,
καὶ ἐνέγκας μέρος τι παρὰ τοὺς πόδας τῶν
ἀποστόλων ἔθηκεν. 3 Εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος· Ἀνανία,
διὰ τί ἐπλήρωσεν σου τὴν καρδίαν τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον ψεύσασθαι σε καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς
τιμῆς τοῦ χωρίου; 4 οὐχὶ μένον σοι ἔμενεν καὶ
πραθὲν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχεν; τί ὅτι ἔθου
ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; οὐκ ἔψευσας
ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ. 5 Ἀκούων δὲ ὁ Ἀνανίας
ταῦτα λόγον πεσὼν ἐξέψυξεν· καὶ ἐγένετο φόβος
μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. 6 Ἀναστάντες
δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν καὶ ἐξενέγκαντες
ἔθαψαν. 7 Καὶ ἐγένετο διάστημα ὡς ὡρῶν τριῶν
καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονὸς εἰσῆλθεν.
8 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ Πέτρος· Εἰπὲ μοι εἰ τοσούτου
τὸ χωρίον ἀπεδόσθε; ἡ δὲ εἶπεν· Ναί, τοσούτου.
9 Ὁ δὲ Πέτρος πρὸς αὐτήν· Τί ὅτι συνεφωνήθη
ὑμῖν πειράσαι τὸ Πνεῦμα Κυρίου; ἰδοὺ οἱ πόδες
τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ, καὶ
ἐξοίσουσιν σε. 10 Ἔπεσεν δὲ παραχρῆμα πρὸς τοὺς
πόδας αὐτοῦ καὶ ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ
νεανίσκοι εὗρον νεκρὸν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν
πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς. 11 Καὶ ἐγένετο φόβος
μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ πάντας
τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. 12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν
τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα πολλὰ
ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν πάντες ἐν τῇ
στοᾷ Σολομῶντος. 13 Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα
κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός,
14 μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ
πλήθη ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, 15 ὥστε καὶ εἰς τὰς
πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενοῦντας καὶ τιθέναι
ἐπὶ κλινῶν καὶ κραβάττων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου
κἂν ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ τινὰ αὐτῶν. 16 Συνήρχετο
δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πλησίον πόλεων Ἱερουσαλὴμ
φέρον ἀσθενοῦντας καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων
ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες.
17 Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ,
ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν
ζήλου, 18 καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας τοῖς ἀποστόλοις
καὶ ἔθεντο αὐτοὺς εἰς τηρήσιν δημοσίαν. 19 Ἄγγελος
δὲ Κυρίου διὰ νυκτὸς ἀνοίξας τὰς θύρας τῆς
φυλακῆς καὶ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἔφη· 20 Πορεύεσθε
καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα
τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης. 21 Ἀκούσαντες δὲ
εἰσῆλθον ἐκ τοῦ ὄρθρου εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκον.
Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ
καὶ συνκαλοῦσι τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν
γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ
δεσμωτήριον τοῦ ἀχθῆναι αὐτούς. 22 Οἱ δὲ ὑπηρέται
παργενόμενοι οὐχ εὗρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ,
ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν 23 λέγοντες· Τὸν
μὲν δεσμωτήριον εὕρομεν κλείθρῳ πεκλεισμένον
πάσῃ ἀσφαλείᾳ καὶ τοὺς φύλακας ἑστῶτας πρὸ
τῶν θυρῶν· ἀνοίξαντες δὲ οὐδένα εὕρομεν ἐντὸς
εἰσελθόντες. 24 Ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους
τούτους ὁ τε ἱερεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ
καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν τί ἂν
γένοιτο τοῦτο. 25 Παραγενόμενος δὲ τις ἀπήγγειλεν
αὐτοῖς λέγων· Ἰδοὺ οἱ ἄνδρες οὓς ἐθέσθε ἐν τῇ
φυλακῇ εἰσὶν ἑστῶτες ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκοντες τὸν
λαόν. 26 Τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς
ὑπηρέταις ἤγαγεν αὐτοὺς οὐ μετὰ βίας· ἐφοβοῦντο
γὰρ τὸν λαὸν μὴ λιθασθῶσιν. 27 Ἀγαγόντες δὲ
αὐτοὺς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ· καὶ ἐπηρώτησεν
αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς λέγων· 28 Παραγγελίᾳ
παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
τούτῳ, καὶ ἰδοὺ πεπλήρωκε τὴν Ἰερουσαλὴμ τῇ
διδαχῇ ὑμῶν, καὶ θέλετε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸν
κατάκριμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου. 29 Ἀποκριθεὶς
δὲ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπαν· Πειθαρχεῖν
δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. 30 Ὁ Θεὸς τῶν
πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχείρισασθε
κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου· 31 τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν
καὶ σωτῆρα ὑψώσας τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, δοῦναι
μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν·
32 καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ μάρτυρες τῶν ῥημάτων
τούτων, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον οὗ ἔδωκεν ὁ Θεὸς
τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ. 33 Οἱ δὲ ἀκούσαντες
διεπρίοντο καὶ ἐβουλεύοντο ἀνελεῖν αὐτούς.
34 Ἀναστὰς δέ τις ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖος,
ὀνόματι Γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλος τίμιος παντὶ
τῷ λαῷ, ἐκέλευσεν ἔξω βραχὺ ποιῆσαι τοὺς
ἀνθρώπους, 35 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες
Ἰσραηλῖται, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις
τούτοις τί μέλλετε πράσσειν. 36 Πρὸ γὰρ τούτων
τῶν ἡμερῶν ἀνέστη Θευδᾶς λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν
οἷς προσεκλίθη ἀνδρῶν ἀριθμὸς ὡσεὶ τετρακοσίων·
ὃς ἀνῃρέθη, καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ
διελύθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδέν. 37 Μετὰ τοῦτον
ἀνέστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς
ἀπογραφῆς καὶ ἀπέστησεν λαὸν ὀπίσω αὐτοῦ·
κἀκεῖνος ἀπώλετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο
αὐτῷ διεσκορπίσθησαν. 38 Καὶ νῦν λέγω ὑμῖν·
Ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων καὶ ἄφετε
αὐτούς· ὅτι ἐὰν ᾖ ἐξ ἀνθρώπων ἡ βουλὴ αὕτη ἢ
τὸ ἔργον τοῦτο, καταλυθήσεται· 39 εἰ δὲ ἐκ Θεοῦ
ἐστιν, οὐ δυνήσεσθε καταλῦσαι αὐτό· μὴ καὶ
θεομάχοι εὑρεθῆτε. Πείθονται δὲ αὐτῷ· 40 καὶ
προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους δείραντες
παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ
Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς. 41 Οἱ μὲν οὖν
ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου
ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ κατηξιώθησαν
ἀτιμασθῆναι· 42 πᾶσάν τε ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ
κατ' οἴκους οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ
εὐαγγελιζόμενοι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

6 Ἐν ταύταις δὲ τοῖς καιροῖς πληθυνόντων τῶν
μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς
τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ
διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. 2 Καὶ
προσκαλεσάμενοι οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν
μαθητῶν εἶπαν· Οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας
τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις.
3 Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἑπτὰ
μαρτυρουμένους ἐξ ὑμῶν πλήρεις πνεύματος
ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς
χρείας ταύτης· 4 ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ
διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν.
5 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους,
καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ
πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Προχόρον καὶ
Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον
προσήλυτον Ἀντιοχέα, 6 οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν
ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς
τὰς χεῖρας. 7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο
αὐξανόμενος, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν
μαθητῶν ἐν Ἰερουσαλὴμ σφόδρα, πολύς τε ὄχλος
τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει. 8 Στέφανος δὲ
πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ
σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. 9 Ἀνέστησαν δὲ τινες
τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων καὶ
Κυρηναίων καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας
καὶ Ἀσίας, συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ· 10 καὶ οὐκ
ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ
ἐλάλει. 11 Τότε ὑπέβαλον ἀνδρας λέγοντας ὅτι
Ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλασφημίας
εἰς Μωυσῆν καὶ τὸν Θεόν. 12 Συνεκίνησαν δὲ τὸν
λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς,
καὶ συνδραμόντες συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἀπήγαγον
εἰς τὸν Συνέδριον, 13 καὶ ἔστησαν ψευδομάρτυρας
λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ῥήματα
κατὰ τοῦ ἁγίου τόπου καὶ νόμου λαλῶν· 14 ἀκηκόαμεν
γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος
καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθη
ἃ παρέδοσεν ἡμῖν Μωυσῆς. 15 Καὶ ἀτενίσαντες
εἰς αὐτὸν πάντες οἱ καθήμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ
εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου.

ܡܪܝܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܠܘ ܒܝܕܝܗܘܢ ܕܚܛܝܐܐ ܘܢܬܚܝܒܘܢ ܠܡܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܕܢܬܚܝܐ ܡܢ ܡܝܬܐ ܘܠܐ ܢܬܝܕܥ ܕܢܬܩܘܡ ܡܝܬܐ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ 17 ܘܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗܕܐ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܐܝܬܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ 18 ܗܠܟܘܢ ܗܘܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܒܫܡܗ ܕܐܒܐ ܘܕܒܪܐ ܘܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܠܡܛܪܬܗܘܢ ܠܡܛܪ ܟܠܡܬܐ ܕܦܩܕܬܝ ܠܟܘܢ ܗܐ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 19 ܘܐܝܟ ܕܡܫܬܠܚ ܐܒܐ ܠܒܪܗ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܠܐ ܢܚܙܘܢܝܗ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܠܐ ܢܫܡܥܘܢܝܗ ܘܠܐ ܢܚܙܘܢܝܗ ܠܐ ܢܬܝܕܥܘܢ ܒܗ ܐܦܠܐ ܕܐܢܐ ܗܘܝܬܝ ܥܡ ܟܠܗܘܢ ܝܘܡܬܐ ܕܥܠܡܐ 20 ܘܗܫܐ ܡܪܝ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܡܫܠܛܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢ ܟܠ ܥܡܡܐ ܘܠܫܢܐ ܘܐܡܐ ܘܠܫܢܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܠܡܫܠܛ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ 21 ܘܡܬܠܡܕܘܗܝ ܠܡܛܪ ܟܠ ܡܕܡ ܕܦܩܕܬܝ ܠܟܘܢ ܠܡܛܪ ܕܢܛܪܘܢ ܠܗܘܢ ܠܟܠ ܡܕܡ ܕܦܩܕܬܝ ܠܟܘܢ ܠܡܛܪ ܕܢܛܪܘܢ ܠܟ

ميلاد

1 هذا كتاب آدم ابن داود ابن إبراهيم. إبراهيم وَلَدَ إسحاق. وإسحاق وَلَدَ يعقوب. ويعقوب وَلَدَ يهوذا وإخوته. 2 ويهوذا وَلَدَ فارص وزارح من ثامار. وفارص وَلَدَ حصرون. وحصرون وَلَدَ رام. 3 ورام وَلَدَ عميناداب. وعميناداب وَلَدَ نحشون. ونحشون وَلَدَ سلمون. 4 وسلمون وَلَدَ بوعز من راحاب. وبوعز وَلَدَ عوبيد من راعوث. وعوبيد وَلَدَ يسى. 5 ويسى وَلَدَ داود الملك. وداود الملك وَلَدَ سليمان من التي كانت زوجة أوريا. 6 وسليمان وَلَدَ رحبعام. ورحبعام وَلَدَ أبيا. وأبيا وَلَدَ آسا. 7 وآسا وَلَدَ يهوشافاط. ويهوشافاط وَلَدَ يورام. ويورام وَلَدَ عزيا. 8 وعزيا وَلَدَ يوثام. ويوثام وَلَدَ آحاز. وآحاز وَلَدَ حزقيا. 9 وحزقيا وَلَدَ منسى. ومنسى وَلَدَ آمون. وآمون وَلَدَ يوشيا. 10 ويوشيا وَلَدَ يكنيا وإخوته. وكان وقت سبي بابل. 11 وبعد سبي بابل وَلَدَ يكنيا شألتيئيل. وشألتيئيل وَلَدَ زربابل. 12 وزربابل وَلَدَ أبيهود. وأبيهود وَلَدَ ألياقيم. وألياقيم وَلَدَ عازور. 13 وعازور وَلَدَ صادوق. وصادوق وَلَدَ أخيم. وأخيم وَلَدَ أليعازر. وأليعازر وَلَدَ متان. ومتان وَلَدَ يعقوب. 14 ويعقوب وَلَدَ يوسف رجل مريم. ومريم هي التي وَلَدَت يسوع الذي يُدعى المسيح. 15 فجميع الأجيال من إبراهيم إلى داود أربعة عشر جيلاً. ومن داود إلى سبي بابل أربعة عشر جيلاً. ومن سبي بابل إلى المسيح أربعة عشر جيلاً. 16 وهذا كان مولد يسوع المسيح. كانت أمه مريم مخطوبة ليوسف. وقبل أن يتزوجا وُجِدَت حبلى بالروح القدس. 17 ويوسف رجلها كان بارًّا ولم يريد أن يفضحها علنًا. فعزم أن يطلقها سرًّا. 18 وبينما كان يفكر في هذا ظهر له ملاك الرب في حلم قائلاً: يا يوسف ابن داود، لا تخف أن تأخذ مريم زوجة لك. لأن الذي حبلت به هو من الروح القدس. 19 وستلد ابنًا، وتسميه يسوع لأنه يخلّص شعبه من خطاياهم. 20 وبينما كان يفكر في هذا ظهر له ملاك الرب في حلم قائلاً: يا يوسف ابن داود، لا تخف أن تأخذ مريم زوجة لك. لأن الذي حبلت به هو من الروح القدس. 21 وستلد ابنًا، وتسميه يسوع لأنه يخلّص شعبه من خطاياهم. 22 وكل هذا حدث ليتم ما قاله الرب بالنبي القائل: 23 ها العذراء تحبل وتلد ابنًا، ويُدعى اسمه عمانوئيل، أي الله معنا. 24 ولما استيقظ يوسف من النوم فعل كما أمره ملاك الرب، وأخذ مريم زوجة له. 25 ولكنه لم يعرفها إلى أن ولدت ابنها البكر. وسمّاه يسوع.

2 وبعد أن وُلِدَ يسوع في بيت لحم من أرض اليهودية في أيام الملك هيرودس، إذا بمجوس من الشرق قد جاءوا إلى أورشليم 2 وسألوا: أين هو المولود ملك اليهود؟ فقد رأينا نجمه في الشرق وجئنا لنسجد له. 3 فلما سمع هيرودس الملك اضطرب هو وكل أورشليم معه. 4 فجمع كل رؤساء الكهنة وكتبة الشعب، وسألهم: أين يولد المسيح؟ 5 فقالوا له: في بيت لحم اليهودية، لأن النبي كتب هكذا: 6 وأنت يا بيت لحم في أرض يهوذا لست الصغرى بين رؤساء يهوذا، لأن منك يخرج رئيس يرعى شعبي إسرائيل. 7 فدعا هيرودس المجوس سرًّا، وسألهم عن وقت ظهور النجم. 8 وأرسلهم إلى بيت لحم قائلاً: اذهبوا وافحصوا بدقة عن الصبي، وإذا وجدتموه فأخبروني لكي أذهب أنا أيضًا وأسجد له. 9 فلما سمعوا كلام الملك مضوا. وإذا بالنجم الذي رأوه في الشرق يتقدمهم حتى جاء ووقف فوق المكان الذي كان فيه الصبي. 10 فلما رأوا النجم فرحوا فرحًا عظيمًا جدًّا. 11 ودخلوا البيت فرأوا الصبي مع أمه مريم، فسجدوا له وفتحوا كنوزهم وقدموا له هدايا: ذهبًا ولبانًا ومرًّا. 12 وأُوحِيَ إليهم في حلم ألا يرجعوا إلى هيرودس، فانصرفوا في طريق أخرى إلى بلادهم. 13 وبعد أن انصرفوا ظهر ملاك الرب ليوسف في حلم قائلاً: قم وخذ الصبي وأمه، واهرب إلى مصر، وكن هناك إلى أن أقول لك. لأن هيرودس سيبحث عن الصبي ليقتله. 14 فقام يوسف ليلاً وأخذ الصبي وأمه، وانسحب إلى مصر. 15 وبقي هناك إلى موت هيرودس. وهذا ليتم ما قاله الرب بالنبي القائل: من مصر دعوت ابني. 16 فلما رأى هيرودس أن المجوس قد سخروا به غضب غضبًا شديدًا، وأرسل فقتل كل الصبيان الذين في بيت لحم وفي كل نواحيها من ابن سنتين فما دون، بحسب الوقت الذي تحقق من المجوس. 17 وحينئذ تحقق ما قاله النبي إرميا: 18 صوت سُمِعَ في الرامة، بكاء ونحيب كثير جدًّا: راحيل تبكي أولادها، ولا تريد أن تتعزى لأنهم ليسوا بعد موجودين. 19 وبعد موت هيرودس ظهر ملاك الرب في حلم ليوسف في مصر 20 قائلاً: قم وخذ الصبي وأمه، واذهب إلى أرض إسرائيل، لأن الذين كانوا يطلبون نفس الصبي قد ماتوا. 21 فقام يوسف وأخذ الصبي وأمه، وجاء إلى أرض إسرائيل. 22 ولكن لما سمع أن أرخيلاوس يملك على اليهودية مكان أبيه هيرودس خاف أن يذهب إلى هناك. وأُوحِيَ إليه في حلم، فانسحب إلى منطقة الجليل. 23 وجاء وسكن في مدينة اسمها الناصرة، ليتم ما قاله الأنبياء: إنه سيُدعى ناصريًّا.

3 وفي تلك الأيام جاء يوحنا المعمدان يكرز في برية اليهودية 2 قائلاً: توبوا، لأن ملكوت السموات قد اقترب. 3 فهذا هو الذي قال عنه النبي إشعياء: صوت صارخ في البرية: أعدوا طريق الرب، اجعلوا سبله مستقيمة. 4 ويوحنا كان يلبس ثوبًا من وبر الإبل، وحول وسطه كان يشد منطقة من جلد. وكان طعامه جراد وعسل بري. 5 وكان يخرج إليه أهل أورشليم واليهودية كلها، وكل المنطقة المحيطة بالأردن. 6 وكانوا يعترفون بخطاياهم ويعتمدون منه في نهر الأردن. 7 ولما رأى يوحنا كثيرين من الفريسيين والصدوقيين يأتون ليعتمدوا منه قال لهم: يا أولاد الأفاعي، من أعلمكم أن تهربوا من الغضب الآتي؟ 8 فأثمروا ثمرًا يدل على توبتكم. 9 ولا تظنوا أن في قلوبكم أن تقولوا: إبراهيم أبونا. لأني أقول لكم إن الله قادر أن يقيم من هذه الحجارة أولادًا لإبراهيم. 10 والآن الفأس موضوعة على أصل الشجر، فكل شجرة لا تثمر ثمرًا طيبًا تُقطع وتُلقى في النار. 11 أنا أعمدكم بالماء من أجل التوبة، ولكن الذي يأتي بعدي أقوى مني، وأنا لست مستحقًا أن أحمل حذاءه. هو سيعمدكم بالروح القدس وبالنار. 12 وبيده المذراة ليذرّي بيدره ويجمع القمح إلى مخزنه، أما التبن فيحرقه بنار لا تنطفئ. 13 وجاء يسوع من الجليل إلى الأردن ليعتمد من يوحنا. 14 ولكن يوحنا منعه قائلاً: أنا أحتاج أن أعتمد منك، وأنت تأتي إليّ؟ 15 فأجاب يسوع وقال له: دع الآن، لأن هكذا يليق بنا أن نكمل كل بر. فحينئذ سمح له. 16 ولما اعتمد يسوع صعد للتو من الماء، وإذا السموات قد انفتحت له، ورأى روح الله نازلاً كحمامة وآتيًا عليه. 17 وإذا صوت من السموات قائلاً: هذا هو ابني الحبيب الذي به سُررت.

4 ثم أُصعِدَ يسوع إلى البرية من الروح ليُجرَّب من إبليس. 2 وبعد أن صام أربعين نهارًا وأربعين ليلة جاع أخيرًا. 3 فجاء إليه المجرب وقال له: إن كنت ابن الله فقل لهذه الحجارة أن تصير خبزًا. 4 فأجاب يسوع: مكتوب أن الإنسان لا يحيا بالخبز وحده، بل بكل كلمة تخرج من فم الله. 5 ثم أخذه إبليس إلى المدينة المقدسة، وأوقفه على جناح الهيكل، 6 وقال له: إن كنت ابن الله فاطرح نفسك إلى أسفل، لأنه مكتوب: يوصي ملائكته بك، وعلى أيديهم يحملونك لئلا تصدم بحجر رجلك. 7 قال له يسوع: مكتوب أيضًا: لا تجرب الرب إلهك. 8 ثم أخذه إبليس إلى جبل عال جدًّا، وأراه كل ممالك العالم ومجدها، 9 وقال له: كل هذا أعطيك إن سجدت لي. 10 فقال له يسوع: اذهب يا شيطان، لأنه مكتوب: للرب إلهك تسجد وإياه وحده تعبد. 11 فترك إبليس يسوع، وإذا ملائكة قد جاءت وأخذت تخدمه. 12 ولما سمع يسوع أن يوحنا قد أُلقِيَ في السجن انسحب إلى الجليل. 13 وترك الناصرة وجاء وسكن في كفرناحوم التي على البحر، في تخوم زبولون ونفتالي، 14 ليتم ما قاله النبي إشعياء: 15 أرض زبولون ونفتالي، طريق البحر، عبر الأردن، جليل الأمم. 16 الشعب الجالس في ظلمة أبصر نورًا عظيمًا، والجالسين في كورة الموت وظلاله أشرق عليهم نور. 17 من ذلك الوقت بدأ يسوع يكرز ويقول: توبوا، لأن ملكوت السموات قد اقترب. 18 وبينما كان يسوع يمشي على شاطئ بحر الجليل رأى سمعان المدعو بطرس وأخاه أندراوس يلقيان شبكة في البحر، لأنهما كانا صيادين. 19 فقال لهما: هلمّا خلفي، فأجعلكما صيادي بشر. 20 فتركا للتو شباكهما وتبعاه. 21 ومضى من هناك فرأى أخوين آخرين، يعقوب بن زبدي ويوحنا أخاه، في السفينة مع أبيهما زبدي يصلحان شباكهما، فدعاهما. 22 فتركا للتو السفينة وأباهما وتبعاه. 23 وكان يسوع يطوف في الجليل كله، يعلّم في مجامعهم ويكرز ببشارة الملكوت، ويشفي كل مرض وكل ضعف بين الشعب. 24 وذاع خبره في سوريا كلها، فكانوا يأتون إليه بكل المرضى المصابين بأمراض وأوجاع شتى، والمجانين والمصروعين والمفلوجين، فشفاهم. 25 وتبعته جموع كثيرة من الجليل والمدن العشر وأورشليم واليهودية وعبر الأردن.

5 ولما رأى الجموع صعد إلى الجبل، وجلس فتقدم إليه تلاميذه. 2 وفتح فاه وعلّمهم قائلاً: 3 طوبى للمساكين بالروح، لأن لهم ملكوت السموات. 4 طوبى للحزانى، لأنهم يتعزون. 5 طوبى للودعاء، لأنهم يرثون الأرض. 6 طوبى للجائعين والعطاشى إلى البر، لأنهم يُشبَعون. 7 طوبى للرحماء، لأنهم يُرحَمون. 8 طوبى للأنقياء القلب، لأنهم يعاينون الله. 9 طوبى لصانعي السلام، لأنهم أبناء الله يُدعَون. 10 طوبى للمضطهدين من أجل البر، لأن لهم ملكوت السموات. 11 طوبى لكم إذا عيّروكم واضطهدوكم وقالوا كل كلمة سوء من أجلي كذبًا. 12 افرحوا وتهللوا، لأن أجركم في السموات عظيم. هكذا اضطهدوا الأنبياء الذين كانوا قبلكم. 13 أنتم ملح الأرض. فإن فسد الملح فبماذا يُملَّح؟ لا يصلح بعد لشيء إلا أن يُطرَح خارجًا ويُداس تحت أقدام الناس. 14 أنتم نور العالم. لا يمكن أن تُخفَى مدينة مبنية على جبل. 15 ولا يُوقَد سراج ويُوضَع تحت المكيال، بل على المنارة فيضيء لجميع الذين في البيت. 16 هكذا فليضئ نوركم أمام الناس، ليروا أعمالكم الصالحة ويمجدوا أباكم الذي في السموات. 17 لا تظنوا أني جئت لأنقض الناموس أو الأنبياء. لم أجئ لأنقض، بل لأكمّل. 18 لأن الحق أقول لكم: إلى أن يزول السماء والأرض لا يزول حرف واحد أو نقطة واحدة من الناموس حتى يتم كل شيء. 19 فمن نقض أحد هذه الوصايا الصغيرة وعلّم الناس هكذا يُدعَى صغيرًا في ملكوت السموات. وأما من عمل بها وعلّمها فهذا يُدعَى عظيمًا في ملكوت السموات. 20 لأني أقول لكم إن بركم لا يزيد على بر الكتبة والفريسيين فلن تدخلوا ملكوت السموات. 21 سمعتم أنه قيل للقدماء: لا تقتل، ومن قتل يستوجب الحكم. 22 وأما أنا فأقول لكم إن كل من يغضب على أخيه بلا سبب يستوجب الحكم، ومن قال لأخيه يا أحمق يستوجب المجلس، ومن قال يا جاهل يستوجب نار جهنم. 23 فإن قدّمت قربانك على المذبح وتذكرت هناك أن أخاك له شيء عليك، 24 فاترك قربانك هناك أمام المذبح واذهب أولاً فصالح أخاك، ثم تعال وقدّم قربانك. 25 كن مسالمًا لخصمك بسرعة ما دمت معه في الطريق، لئلا يسلمك الخصم إلى القاضي والقاضي إلى الشرطي فتُلقَى في السجن. 26 الحق أقول لك: لن تخرج من هناك حتى تؤدي الفلس الأخير. 27 سمعتم أنه قيل: لا تزنِ. 28 وأما أنا فأقول لكم إن كل من نظر إلى امرأة ليشتهيها فقد زنى بها في قلبه. 29 فإن كان عينك اليمنى تعثّرك فاقلعها وألقِها عنك، لأن يهلك أحد أعضائك خير من أن يُلقَى جسدك كله في جهنم. 30 وإن كان يدك اليمنى تعثّرك فاقطعها وألقِها عنك، لأن يهلك أحد أعضائك خير من أن يُلقَى جسدك كله في جهنم. 31 قيل أيضًا: من طلّق امرأته فليعطها كتاب طلاق. 32 وأما أنا فأقول لكم إن كل من طلّق امرأته إلا لعلة الزنا يجعلها تزني، ومن تزوج بمطلقة فقد زنى. 33 سمعتم أيضًا أنه قيل للقدماء: لا تحنث، بل أوفِ للرب بما حلفت به. 34 وأما أنا فأقول لكم: لا تحلفوا البتة، لا بالسماء لأنها عرش الله، 35 ولا بالأرض لأنها موطئ قدميه، ولا بأورشليم لأنها مدينة الملك العظيم. 36 ولا تحلف برأسك، لأنك لا تقدر أن تجعل شعرة واحدة بيضاء أو سوداء. 37 ولكن ليكن كلامكم: نعم نعم، لا لا. وما زاد على هذا فمن الشرير. 38 سمعتم أنه قيل: عين بعين وسن بسن. 39 وأما أنا فأقول لكم: لا تقاوموا الشر. بل من لطمك على خدك الأيمن فحوّل له الآخر أيضًا. 40 ومن أراد أن يخاصمك ويأخذ قميصك فاترك له الرداء أيضًا. 41 ومن سخّرك ميلاً واحدًا فامشِ معه ميلين. 42 من سألك فأعطِه، ومن استدان منك فلا تردّه. 43 سمعتم أنه قيل: تحب قريبك وتبغض عدوك. 44 وأما أنا فأقول لكم: أحبوا أعداءكم، وباركوا لاعنيكم، وأحسنوا إلى مبغضيكم، وصلّوا من أجل الذين يسيئون إليكم ويضطهدونكم. 45 لكي تكونوا أبناء أبيكم الذي في السموات، فإنه يُشرق شمسه على الأشرار والصالحين، ويُمطر على الأبرار والظالمين. 46 فإن أحببتم الذين يحبونكم فأي أجر لكم؟ أليس العشارون أيضًا يفعلون ذلك؟ 47 وإن سلّمتم على إخوانكم فقط فأي فضل تعملون؟ أليس الوثنيون أيضًا يفعلون ذلك؟ 48 فكونوا أنتم كاملين كما أن أباكم السماوي كامل.

6 احترزوا من أن تعملوا بِرَّكم أمام الناس لكي يُنظَروا منكم، وإلا فلا أجر لكم عند أبيكم الذي في السموات. 2 فإذا صنعت صدقة فلا تُطبّل أمامك كما يفعل المرائون في المجامع وفي الأزقة لكي يُمجَّدوا من الناس. الحق أقول لكم إنهم قد أخذوا أجرهم. 3 وأما أنت فإذا صنعت صدقة فلا تعلم شمالك ما تفعل يمينك، 4 لكي تكون صدقتك في الخفاء، وأبوك الذي يرى في الخفاء يجازيك علانية. 5 وإذا صليتم فلا تكونوا كالمرائين الذين يحبون أن يقفوا ويصلوا في المجامع وعلى زوايا الشوارع لكي يظهروا للناس. الحق أقول لكم إنهم قد أخذوا أجرهم. 6 وأما أنت فإذا صليت فادخل مخدعك وأغلق بابك وصلِّ لأبيك الذي في الخفاء، وأبوك الذي يرى في الخفاء يجازيك علانية. 7 وإذا صليتم فلا تكثروا الكلام كالوثنيين، لأنهم يظنون أنهم يُستجاب لهم بكثرة كلامهم. 8 فلا تكونوا مثلهم، لأن أباكم يعلم ما تحتاجون إليه قبل أن تسألوه. 9 فصلّوا أنتم هكذا: أبانا الذي في السموات، ليتقدس اسمك. 10 ليأتِ ملكوتك، ليكن مشيئتك كما في السماء كذلك على الأرض. 11 خبزنا الكفافي أعطنا اليوم. 12 واغفر لنا ديوننا كما نغفر نحن لمديونينا. 13 ولا تدخلنا في تجربة، لكن نجّنا من الشرير. 14 لأنك لك الملك والقوة والمجد إلى الأبد. آمين. 15 وإن لم تغفروا للناس زلاتهم لا يغفر أبوكم زلاتكم. 16 وإذا صمتم فلا تكونوا عابسين كالمرائين، لأنهم يُغيّرون وجوههم لكي يظهروا للناس صائمين. الحق أقول لكم إنهم قد أخذوا أجرهم. 17 وأما أنت فإذا صمت فادهن رأسك واغسل وجهك، 18 لكي لا تظهر للناس صائمًا، بل لأبيك الذي في الخفاء، وأبوك الذي يرى في الخفاء يجازيك علانية. 19 لا تكنزوا لكم كنوزًا على الأرض حيث يُفسد السوس والصدأ وحيث ينقب اللصوص ويسرقون، 20 بل اكنزوا لكم كنوزًا في السماء حيث لا يُفسد سوس ولا صدأ وحيث لا ينقب اللصوص ولا يسرقون. 21 لأن حيث يكون كنزك هناك يكون قلبك أيضًا. 22 سراج الجسد العين. فإن كانت عينك صالحة فجسدك كله يكون نيرًا، 23 وإن كانت عينك شريرة فجسدك كله يكون مظلمًا. فإن كان النور الذي فيك ظلامًا فالظلام كم يكون؟ 24 لا يقدر أحد أن يخدم سيدين، لأنه إما يبغض الواحد ويحب الآخر، أو يلازم الواحد ويحتقر الآخر. لا تقدرون أن تخدموا الله والمال. 25 لذلك أقول لكم: لا تهتموا لنفوسكم بما تأكلون وبما تشربون، ولا لأجسادكم بما تلبسون. أليست النفس أفضل من الطعام والجسد أفضل من اللباس؟ 26 انظروا إلى طيور السماء: لا تزرع ولا تحصد ولا تجمع إلى مخازن، وأبوكم السماوي يقوتها. أفلستم أنتم أفضل منها؟ 27 ومن منكم يقدر بالاهتمام أن يزيد في عمره ولو ساعة واحدة؟ 28 ولماذا تهتمون للباس؟ تأملوا زنابق الحقل كيف تنمو: لا تتعب ولا تغزل، 29 ولكني أقول لكم إن سليمان في كل مجده لم يكن متسربلاً كواحدة منها. 30 فإن كان العشب الذي في الحقل اليوم موجودًا وغدًا يُلقَى في التنور يلبسه الله هكذا، أفلا يلبسكم أنتم يا قليلي الإيمان؟ 31 فلا تهتموا قائلين: ماذا نأكل؟ أو ماذا نشرب؟ أو بماذا نلتحف؟ 32 لأن الأمم يطلبون كل هذه الأشياء، وأبوكم السماوي يعلم أنكم تحتاجون إلى كل هذه. 33 بل اطلبوا أولاً ملكوت الله وبِرَّه، وكل هذه تُزاد لكم. 34 فلا تهتموا للغد، لأن الغد يهتم بما لنفسه. يكفي اليوم شره.

7 لا تدينوا لكي لا تُدانوا. 2 لأنكم بالدينونة التي بها تدينون تُدانون، وبالكيل الذي به تكيلون يُكال لكم. 3 ولماذا تنظر القذى في عين أخيك، وأما الخشبة التي في عينك فلا تفطن لها؟ 4 أو كيف تقول لأخيك: دعني أخرج القذى من عينك، وها الخشبة في عينك؟ 5 يا مرائي، أخرج أولاً الخشبة من عينك، وحينئذ تبصر جيدًا لتخرج القذى من عين أخيك. 6 لا تعطوا القدس للكلاب، ولا تطرحوا درركم أمام الخنازير، لئلا تدوسها بأرجلها وتنقلب فتمزقكم. 7 اطلبوا تُعطَوا، اقرعوا يُفتَح لكم. 8 لأن كل من يطلب يأخذ، ومن يقرع يُفتَح له. 9 أو من منكم هو الإنسان الذي إن سأله ابنه خبزًا يعطيه حجرًا؟ 10 أو إن سأله سمكة يعطيه حية؟ 11 فإن كنتم أنتم الأشرار تعرفون أن تعطوا عطايا صالحة لبنيكم، فكم بالحري أبوكم الذي في السموات يعطي الصالحات لسائليه! 12 فكل ما تريدون أن يفعله الناس بكم افعلوا أنتم هكذا بهم. هذا هو الناموس والأنبياء. 13 ادخلوا من الباب الضيق. لأن الباب واسع والطريق رحب يؤدي إلى الهلاك، وكثيرون هم الذين يدخلون منه. 14 ما أضيق الباب وما أعسر الطريق المؤدي إلى الحياة! وقليلون هم الذين يجدونه. 15 احترزوا من الأنبياء الكذبة الذين يأتونكم بثياب الحملان، ولكن في الباطن هم ذئاب خاطفة. 16 من ثمارهم تعرفونهم. هل يُجتنَى العنب من الشوك أو التين من العوسج؟ 17 هكذا كل شجرة صالحة تأتي بثمار صالحة، وأما الشجرة الفاسدة فتأتي بثمار فاسدة. 18 لا تستطيع شجرة صالحة أن تأتي بثمار فاسدة ولا شجرة فاسدة أن تأتي بثمار صالحة. 19 كل شجرة لا تأتي بثمار صالحة تُقطَع وتُلقَى في النار. 20 إذًا من ثمارهم تعرفونهم. 21 ليس كل من يقول لي يا رب يا رب يدخل ملكوت السموات، بل الذي يعمل بمشيئة أبي الذي في السموات. 22 كثيرون سيقولون لي في ذلك اليوم: يا رب يا رب، أليس باسمك تنبأنا، وباسمك أخرجنا الشياطين، وباسمك صنعنا قوات كثيرة؟ 23 فحينئذ أصرّح لهم: لم أعرفكم قط. اذهبوا عني يا فاعلي الإثم. 24 فكل من يسمع كلامي هذا ويعمل به أشبّهه برجل عاقل بنى بيته على الصخر. 25 فنزل المطر وجاءت السيول وهبت الرياح وصدمت ذلك البيت، فلم يسقط لأنه كان مؤسسًا على الصخر. 26 وكل من يسمع كلامي هذا ولا يعمل به يشبه رجلاً جاهلاً بنى بيته على الرمل. 27 فنزل المطر وجاءت السيول وهبت الرياح وصدمت ذلك البيت، فسقط وكان سقوطه عظيمًا. 28 وحدث لما أكمل يسوع هذه الأقوال أن الجموع بُهِتَت من تعليمه، 29 لأنه كان يعلّمهم كمن له سلطان، لا كالكتبة والفريسيين.

8 ولما نزل من الجبل تبعته جموع كثيرة. 2 وإذا برجل أبرص جاء وسجد له قائلاً: يا سيد، إن شئت فقادر أن تطهرني. 3 فمد يسوع يده ولمسه قائلاً: أشاء، فاطهر. وللوقت طهر برصه. 4 فقال له يسوع: انظر أن لا تخبر أحدًا، بل اذهب أرِ نفسك للكاهن وقدّم القربان الذي أمر به موسى شهادة لهم. 5 ولما دخل يسوع كفرناحوم جاء إليه قائد مئة يتوسل إليه 6 قائلاً: يا سيد، غلامي مطروح في البيت مشلولاً يتعذب جدًّا. 7 فقال له يسوع: أنا آتي وأشفيه. 8 فأجاب قائد المئة: يا سيد، لست مستحقًا أن تدخل تحت سقفي، لكن قل كلمة فيبرأ غلامي. 9 لأني أنا أيضًا رجل تحت سلطان، وتحتي جنود، أقول لهذا اذهب فيذهب، ولآخر ائتِ فيأتي، ولعبدي افعل هذا فيفعل. 10 فلما سمع يسوع تعجب وقال للذين تبعوه: الحق أقول لكم إني لم أجد في إسرائيل إيمانًا بهذا القدر. 11 وأقول لكم إن كثيرين سيأتون من المشرق والمغرب ويتكئون مع إبراهيم وإسحاق ويعقوب في ملكوت السموات، 12 وبنو الملكوت يُطرَحون في الظلمة البرانية، هناك يكون البكاء وصرير الأسنان. 13 ثم قال يسوع لقائد المئة: اذهب، وكما آمنت ليكن لك. وشُفِيَ الغلام في تلك الساعة. 14 ولما جاء يسوع إلى بيت بطرس رأى حماته مطروحة مريضة بالحمى. 15 فلمس يدها فتركتها الحمى، فقامت وأخذت تخدمهم. 16 ولما كان المساء قدّموا إليه كثيرين مصروعين، فأخرج الأرواح بكلمة، وشفى كل المرضى، 17 ليتم ما قاله النبي إشعياء: هو أخذ ضعفاتنا وحمل أمراضنا. 18 ولما رأى يسوع جموعًا كثيرة حوله أمر بالعبور إلى العبر. 19 فجاء كاتب واحد وقال له: يا معلم، أتبعك حيثما تمضي. 20 فقال له يسوع: للثعالب أوجرة، ولطيور السماء أعشاش، وابن الإنسان ليس له أين يسند رأسه. 21 وقال آخر من تلاميذه: يا سيد، ائذن لي أولاً أن أمضي وأدفن أبي. 22 فقال له يسوع: اتبعني، ودع الموتى يدفنون موتاهم. 23 ولما دخل السفينة تبعه تلاميذه. 24 وإذا بزوبعة عظيمة حدثت في البحر حتى غطّت السفينة الأمواج، وهو نائم. 25 فتقدموا وأيقظوه قائلين: يا سيد، نجّنا، نحن نهلك. 26 فقال لهم: لماذا أنتم خائفون يا قليلي الإيمان؟ ثم قام وانتهر الرياح والبحر، فحدث هدوء عظيم. 27 فتعجب الناس قائلين: من هذا الذي حتى الرياح والبحر تطيعه؟ 28 ولما جاء إلى العبر، إلى أرض الجدريين، استقبله مجنونان خارجان من القبور، شديدان جدًّا، حتى لم يكن أحد يقدر أن يجتاز في تلك الطريق. 29 وإذا بهما صرخا قائلين: ما لنا ولك يا يسوع ابن الله؟ أجئت إلى هنا قبل الوقت لتعذبنا؟ 30 وكان بعيدًا عنهما قطيع خنازير كثير يرعى. 31 فطلب الشيطانان قائلين: إن كنت تخرجنا فأذن لنا أن نمضي إلى قطيع الخنازير. 32 فقال لهما: اذهبا. فخرجا ومضيا إلى القطيع، وإذا بالقطيع كله اندفع من الجرف إلى البحر، وماتت في المياه. 33 وهرب الرعاة، ومضوا إلى المدينة وأخبروا بكل شيء وبما حدث للمجنونين. 34 وإذا بكل المدينة خرجت لتلاقي يسوع، ولما رأوه طلبوا أن يبرح من تخومهم.

ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ ܕܠܡܢ ܕܠܐ ܢܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܕܡܬܚܙܝܐ ܠܢ ܗܘܝܢ
ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܡܪܝܐ ܘܠܐ ܡܬܬܪܥܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܕܡܬܬܪܥ

Hosea

1 The word of the LORD that came unto Hosea, the son of Beeri, in the days of Uzziah, Jotham, Ahaz, and Hezekiah, kings of Judah, and in the days of Jeroboam the son of Joash, king of Israel. 2 The beginning of the word of the LORD by Hosea. Then said the LORD to Hosea, Go, take unto you a wife of whoredoms and children of whoredoms: for the land hath committed great whoredom, departing from the LORD. 3 So he went and took Gomer the daughter of Diblaim; which conceived, and bare him a son. 4 Then said the LORD unto him, Call his name Jezreel; for yet a little while, and I will avenge the blood of Jezreel upon the house of Jehu, and will cause to cease the kingdom of the house of Israel. 5 And it shall come to pass at that day, that I will break the bow of Israel in the valley of Jezreel. 6 And she conceived again, and bare a daughter. Then said God unto him, Call her name Lo-ruhamah: for I will no more have mercy upon the house of Israel; but I will utterly take them away. 7 But I will have mercy upon the house of Judah, and will save them by the LORD their God, and will not save them by bow, nor by sword, nor by battle, by horses, nor by horsemen. 8 Now when she had weaned Lo-ruhamah, she conceived, and bare a son. 9 Then said God, Call his name Lo-ammi: for ye are not my people, and I will not be your God. 10 Yet the number of the children of Israel shall be as the sand of the sea, which cannot be measured nor numbered; and it shall come to pass, that in the place where it was said unto them, Ye are not my people, there it shall be said unto them, Ye are the sons of the living God. 11 Then shall the children of Judah and the children of Israel be gathered together, and appoint themselves one head, and they shall come up out of the land: for great shall be the day of Jezreel.

2 Say ye unto your brethren, Ammi; and to your sisters, Ruhamah. 2 Plead with your mother, plead: for she is not my wife, neither I am her husband: let her therefore put away her whoredoms out of her sight, and her adulteries from between her breasts; 3 Lest I strip her naked, and set her as in the day when she was born, and make her as a wilderness, and set her like a dry land, and slay her with thirst. 4 And I will not have mercy upon her children; for they be children of whoredoms. 5 For their mother hath played the harlot: she that bare them hath done shamefully: for she said, I will go after my lovers, that give me my bread and my water, my wool and my flax, my oil and my drink. 6 Therefore, behold, I will hedge up thy way with thorns, and make a wall, that she shall not find her paths. 7 And she shall follow after her lovers, but she shall not overtake them; and she shall seek them, but shall not find them: then shall she say, I will go and return to my first husband; for then was it better with me than now. 8 For she did not know that I gave her corn, and wine, and oil, and multiplied her silver and gold, which they prepared for Baal. 9 Therefore will I return and take away my corn in the time thereof, and my wine in the season thereof, and will recover my wool and my flax given to cover her naked. 10 And now will I discover her lewdness in the sight of her lovers, and none shall deliver her out of mine hand. 11 I will also cause all her mirth to cease, her feast days, her new moons, and her sabbaths, and all her solemn assemblies. 12 And I will destroy her vines and her fig trees, whereof she hath said, These are my rewards that my lovers have given me: and I will make them a forest, and the beasts of the field shall eat them. 13 And I will visit upon her the days of Baalim, wherein she burned unto them incense, and she decked herself with her earrings and her jewels, and she went after her lovers, and forgot me, saith the LORD. 14 Therefore, behold, I will allure her, and bring her into the wilderness, and speak comfortably unto her. 15 And I will give her her vineyards from thence, and the valley of Achor for a door of hope: and she shall sing there, as in the days of her youth, and as in the day when she came up out of the land of Egypt. 16 And it shall be at that day, saith the LORD, that thou shalt call me Ishi; and shalt call me no more Baali. 17 For I will take away the names of Baalim out of her mouth, and they shall no more be remembered by their name. 18 And in that day will I make a covenant for them with the beasts of the field, and with the fowls of heaven, and with the creeping things of the ground: and I will break the bow and the sword and the battle out of the earth, and will make them to lie down safely. 19 And I will betroth thee unto me for ever; yea, I will betroth thee unto me in righteousness, and in judgment, and in loving kindness, and in mercies. 20 I will even betroth thee unto me in faithfulness: and thou shalt know the LORD. 21 And it shall come to pass in that day, I will hear, saith the LORD, I will hear the heavens, and they shall hear the earth; 22 And the earth shall hear the corn, and the wine, and the oil; and they shall hear Jezreel. 23 And I will sow her unto me in the earth; and I will have mercy upon her that had not obtained mercy; and I will say to them which were not my people, Thou art my people; and they shall say, Thou art my God.

3 Then said the LORD unto me, Go yet, love a woman beloved of her friend, yet an adulteress, according to the love of the LORD towards the children of Israel, who look to other gods, and love flagons of wine. 2 So I bought her unto me for fifteen pieces of silver, and for a homer of barley, and a lethech of barley: 3 And I said unto her, Thou shalt abide for me many days; thou shalt not play the harlot, and thou shalt not be for another man: so will I also be for thee. 4 For the children of Israel shall abide many days without king, and without prince, and without sacrifice, and without image, and without ephod, and without teraphim: 5 Afterward shall the children of Israel return, and seek the LORD their God, and David their king; and shall fear the LORD and his goodness in the latter days.

4 Hear the word of the LORD, ye children of Israel: for the LORD hath a controversy with the inhabitants of the land, because there is no truth, nor mercy, nor knowledge of God in the land. 2 By swearing, and lying, and killing, and stealing, and committing adultery, they break out, and blood touches blood. 3 Therefore shall the land mourn, and every one that dwelleth therein shall languish, with the beasts of the field, and with the fowls of heaven; yea, the fishes of the sea also shall be taken away. 4 Yet let no man strive, nor reprove another: for your people are as they that strive with the priest. 5 Therefore shalt thou fall in the day, and the prophet also shall fall with thee in the night, and I will destroy your mother. 6 My people are destroyed for lack of knowledge: because thou hast rejected knowledge, I will also reject thee, that thou shalt be no priest to me: seeing thou hast forgotten the law of thy God, I will also forget your children. 7 As they were so they sinned against me: therefore will I change their glory into shame. 8 They eat up the sin of my people, and they set their heart on their iniquity. 9 And there shall be like people, like priest: and I will punish them for their ways, and reward them their doings. 10 For they shall eat, and not have enough: they have committed whoredom, and have not increased: because they have left off to take heed to the LORD. 11 Whoredom and wine and new wine take away the heart. 12 My people ask counsel at their stocks, and their staff declareth unto them: for the spirit of whoredoms hath caused them to err, and they have gone a whoring from under their God. 13 They sacrifice upon the top of the mountains, and burn incense upon the hills, under oaks and poplars and elms, because the shadow thereof is good: therefore your daughters shall commit whoredom, and your spouses shall commit adultery. 14 I will not punish your daughters when they commit whoredom, nor your spouses when they commit adultery: for themselves are separated with harlots, and they sacrifice with the harlots: therefore the people that doth not understand shall fall. 15 Though thou, Israel, play the harlot, yet let not Judah sin; and come not ye unto Gilgal, neither go ye up to Beth-aven, nor swear, The LORD liveth. 16 For Israel slideth back as a backsliding heifer: now the LORD will feed them as a lamb in a large place. 17 Ephraim is joined unto idols: let him alone. 18 Their drink is sour: they have committed whoredom continually: their rulers with shame do love, Give ye. 19 The wind hath bound up her in its wings, and they shall be ashamed because of their sacrifices.

5 Hear ye this, O priests; and hearken, ye house of Israel; and give ye ear, O house of the king; for judgment is toward you, because ye have been a snare on Mizpah, and a net spread upon Tabor. 2 And the revolters are gone deep to make slaughter, though I have been a rebuker of them all. 3 I knew Ephraim, and Israel is not hid from me: for now, O Ephraim, thou committest whoredom, and Israel is defiled. 4 They will not frame their doings to turn unto their God: for the spirit of whoredoms is in the midst of them, and they have not known the LORD. 5 And the pride of Israel doth testify to his face: therefore shall Israel and Ephraim fall in their iniquity; Judah also shall fall with them. 6 They go with their flocks and with their herds to seek the LORD; but they shall not find him; he hath withdrawn himself from them. 7 They have dealt unto the LORD, for they have begotten strange children: now shall a month devour them with their portions. 8 Blow ye the cornet in Gibeah, and the trumpet in Ramah: cry aloud at Beth-aven, after thee, O Benjamin. 9 Ephraim shall be desolate in the day of rebuke: among the tribes of Israel I make known that which shall be. 10 The princes of Judah were like them that remove the bound: therefore I will pour out my wrath upon them like water. 11 Ephraim is oppressed and broken in judgment, because he willingly walked after the commandment. 12 Therefore am I unto Ephraim as a moth, and to the house of Judah as rottenness. 13 When Ephraim saw his sickness, and Judah saw his wound, then went Ephraim to the Assyrian, and sent to king Jareb: yet he cannot heal you, nor cure you of your wound. 14 For I will be unto Ephraim as a lion, and as a young lion to the house of Judah: I, even I, will tear and go away; I will take away, and none shall rescue. 15 I will go and return to my place, till they acknowledge their offence, and seek my face: in their affliction they will seek me early.

6 Come, and let us return unto the LORD: for he hath torn, and he will heal us; he hath smitten, and he will bind us. 2 After two days will he revive us: in the third day he will raise us up, and we shall live in his sight. 3 Then shall we know, if we follow on to know the LORD: his going forth is prepared as the morning; and he shall come unto us as the rain, as the latter and former rain unto the earth. 4 O Ephraim, what shall I do unto thee? O Judah, what shall I do unto thee? for your goodness is as a morning cloud, and as the early dew it goeth away. 5 Therefore I hewed them by the prophets; I slew them by the words of my mouth: and thy judgments are as the light that goeth forth. 6 For I desired mercy, and not sacrifice; and the knowledge of God more than burnt offerings. 7 But they like men have transgressed the covenant: there have they dealt treacherously against me. 8 Gilead is a city of them that work iniquity, and is polluted with blood. 9 And as troops of robbers wait for a man, so the company of priests murder in the way by consent: yea, they commit lewdness. 10 I have seen an horrible thing in the house of Israel: there is the whoredom of Ephraim, Israel is defiled. 11 Also, O Judah, he hath set a harvest for you, when I return the captivity of my people.

7 When I would heal Israel, then the iniquity of Ephraim discovered, and the wickedness of Samaria: for they commit falsehood; and the thief cometh in, and the troop of robbers spoileth without. 2 And they consider not in their hearts that I remember all their wickedness: now their own doings have compassed them; they are before my face. 3 They make the king glad with their wickedness, and the princes with their lies. 4 They are all adulterers, as an oven heated by the baker, who ceaseth from stirring, after he has kneaded the dough, until it be leavened. 5 In our king's day the princes have made him sick with bottles of wine; he stretched out his hand with scorners. 6 For they have prepared their heart like an oven, while they lie in wait: their baker sleepeth all the night; in the morning it burneth as a flaming fire. 7 They are all hot as an oven, and have devoured their judges; all their kings are fallen: there is none among them that calleth unto me. 8 Ephraim, he hath mixed himself among the people; Ephraim is a cake not turned. 9 Strangers have devoured his strength, and he knoweth it not: yea, gray hairs are here and there upon him, yet he knoweth not. 10 And the pride of Israel testifieth to his face: and they do not return to the LORD their God, nor seek him for all this. 11 Ephraim also is like a silly dove without heart: they call to Egypt, they go to Assyria. 12 When they shall go, I will spread my net upon them; I will bring them down as the fowls of the heaven; I will chastise them, as their congregation hath heard. 13 Woe unto them! for they have fled from me: destruction unto them, because they have transgressed against me: though I redeemed them, they have spoken lies against me. 14 And they cry not unto me with their heart, when they howl upon their beds: they assemble themselves for corn and wine, and they rebel against me. 15 Though I bound and strengthened their arms, yet do they imagine mischief against me. 16 They return, but not to the most High: they are like a deceitful bow: their princes shall fall by the sword for the rage of their tongue: this their derision in the land of Egypt.

8 Set the trumpet to your mouth. He shall come as an eagle against the house of the LORD, because they have transgressed my covenant, and trespassed against my law. 2 Israel shall cry unto me, My God, we know thee. 3 Israel hath cast off the thing that is good: the enemy shall pursue him. 4 They have set up kings, but not by me: they have made princes, and I knew it not: of their silver and their gold have they made them idols, that it may be cut off. 5 The calf of thy Samaria, it hath cast thee off; mine anger is kindled against them: how long will they not attain to innocency? 6 For from Israel was it also: the workman made it; therefore it is not God: but the calf of Samaria shall be broken in pieces. 7 For they have sown the wind, and they shall reap the whirlwind: it hath no stalk: the bud shall yield no meal: if so be it yield, the strangers shall swallow it up. 8 Israel is swallowed up: now shall they be among the Gentiles as a vessel wherein is no pleasure. 9 For they are gone up to Assyria, like a wild ass alone by himself: Ephraim hath hired lovers. 10 Yea, though they have hired among the nations, now will I gather them, and they shall sorrow a little for the burden of the king of princes. 11 Because Ephraim hath made many altars to sin, altars shall be unto him to sin. 12 I have written to him the great things of my law, but they were counted as a strange thing. 13 They sacrificed flesh for the sacrifices of mine offerings, and eat it; but the LORD accepteth them not; now will he remember their iniquity, and visit their sins: they shall return to Egypt. 14 For Israel hath forgotten his Maker, and hath built palaces; and Judah hath multiplied fenced cities: but I will send a fire upon his cities, and it shall devour the palaces thereof.

9 Rejoice not, O Israel, for joy, like other people: for thou hast gone a whoring from thy God, thou hast loved a reward upon every corn floor. 2 The floor and the winepress shall not feed them, and the new wine shall fail in her. 3 They shall not dwell in the LORD's land; but Ephraim shall return to Egypt, and they shall eat unclean things in Assyria. 4 They shall not offer wine to the LORD, neither shall they be pleasant unto him: their sacrifices shall be unto them as the bread of mourners; all that eat thereof shall be polluted: for their bread for their soul shall not come into the house of the LORD. 5 What shall you do in the solemn day, and in the day of the feast of the LORD? 6 For, behold, they are gone because of destruction: Egypt shall gather them up, Memphis shall bury them: the pleasant places for their silver, nettles shall possess them: thorns shall be in their tabernacles. 7 The days of visitation are come, the days of recompence are come; Israel shall know it: the prophet is a fool, the spiritual man is madness, for the multitude of your iniquity, and the great hatred. 8 The watchman of Ephraim was with my God: but the prophet is a snare of a fowler in all his ways, and hatred in the house of his God. 9 They have deeply corrupted themselves, as in the days of Gibeah: therefore he will remember their iniquity, he will visit their sins. 10 I found Israel like grapes in the wilderness; I saw your fathers as the firstripe in the fig tree at her first time: but they went to Baal-peor, and separated themselves unto that shame; and their abominations were according as they were lovers. 11 As for Ephraim, their glory shall fly away like a bird, from the birth, and from the womb, and from the conception. 12 Though they bring up children, yet will I bereave them, that there be not a man left: yea, woe also to them when I depart from them! 13 Ephraim, as I saw Tyrus, is planted in a place pleasant: but Ephraim shall bring out his children to the murderer. 14 Give them, O LORD: what wilt thou give? give them a miscarrying womb and dry breasts. 15 All their wickedness is in Gilgal: for there I hated them: for the wickedness of their doings I will drive them out of my house, I will love them no more: all their princes are revolters. 16 Ephraim is smitten, their root is dried up, they shall bear no fruit: yea, though they bring forth, yet will I slay even the beloved fruit of their womb. 17 My God will cast them away, because they did not hearken unto him: and they shall be wanderers among the nations.

10 Israel is an empty vine, he bringeth forth fruit unto himself: according to the multitude of his fruit he hath multiplied altars; according to the goodness of his land they have made goodly images. 2 Their heart is divided; now shall they be found guilty: he shall break down their altars, he shall spoil their images. 3 For now they shall say, We have no king, because we fear not the LORD; what should a king do to us? 4 They have spoken words, swearing falsely in making a covenant: thus judgment springeth up as hemlock in the furrows of the field. 5 The inhabitants of Samaria shall fear because of the calves of Beth-aven: for the people thereof shall mourn over it, and the priests thereof that rejoiced on it, for the glory thereof, because it is departed from it. 6 It shall be also carried unto Assyria for a present to king Jareb: Ephraim shall receive shame, and Israel shall be ashamed of his own counsel. 7 As for Samaria, her king is cut off as the foam upon the water. 8 The high places also of Aven, the sin of Israel, shall be destroyed: the thorn and the thistle shall come up upon their altars; and they shall say to the mountains, Cover us; and to the hills, Fall on us. 9 O Israel, thou hast sinned from the days of Gibeah: there they stood: the battle against the children of iniquity did not overtake them in Gibeah. 10 It is in my desire that I should chastise them; and the people shall be gathered against them, when they shall bind themselves in their two furrows. 11 And Ephraim is as an heifer that is taught, and loveth to tread out the corn; but I passed over upon her fair neck: I will make Ephraim to ride; Judah shall plough, and Jacob shall break his clods. 12 Sow to yourselves in righteousness, reap in mercy; break up your fallow ground: for it is time to seek the LORD, till he come and rain righteousness upon you. 13 Ye have plowed wickedness, ye have reaped iniquity; ye have eaten the fruit of lies: because thou didst trust in thy way, in the multitude of thy mighty men. 14 Therefore shall a tumult arise among thy people, and all thy fortresses shall be spoiled, as Shalman spoiled Beth-arbel in the day of battle: the mother was dashed in pieces upon her children. 15 So shall Beth-el do unto you because of your great wickedness: in a morning shall the king of Israel utterly be cut off.

11 When Israel was a child, then I loved him, and called my son out of Egypt. 2 As they called them, so they went from them: they sacrificed unto Baalim, and burned incense to graven images. 3 I taught Ephraim also to go, taking them on his arms; but they knew not that I healed them. 4 I drew them with cords of a man, with bands of love: and I was to them as they that take off the yoke on their jaws, and I laid meat unto them. 5 He shall not return into the land of Egypt, but the Assyrian shall be his king, because they refused to return. 6 And the sword shall abide on his cities, and shall consume his vine-branches, and devour them, because of their own counsels. 7 And my people are bent to backsliding from me: though they call them to the most High, none at all will exalt him. 8 How shall I give thee up, Ephraim? how shall I deliver thee, Israel? how shall I make thee as Admah? how shall I set thee as Zeboim? mine heart is turned within me, my repentings are kindled together. 9 I will not execute the fierceness of mine anger, I will not return to destroy Ephraim: for I am God, and not man; the Holy One in the midst of thee: and I will not enter into the city. 10 They shall walk after the LORD, he shall roar like a lion: when he shall roar, then the children shall tremble from the west. 11 They shall tremble as a bird out of Egypt, and as a dove out of the land of Assyria: and I will place them in their houses, saith the LORD. 12 Ephraim compasseth me about with lies, and the house of Israel with deceit: but Judah yet ruleth with God, and is faithful with the saints.

12 Ephraim feedeth on wind, and followeth after the east wind: he daily increaseth lies and desolation; and they do make a covenant with the Assyrians, and oil is carried into Egypt. 2 The LORD hath also a controversy with Judah, and will punish Jacob according to his ways; according to his doings will he recompense him. 3 He took his brother by the heel in the womb, and by his strength he had power with God: 4 Yea, he had power over the angel, and prevailed: he wept, and made supplication unto him: he found him in Beth-el, and there he spoke with us; 5 Even the LORD God of hosts; the LORD is his memorial. 6 Therefore turn thou to your God: keep mercy and judgment, and wait on your God continually. 7 He is a merchant, the balances of deceit are in his hand: he loveth to oppress. 8 And Ephraim said, Yet I am become rich, I have found me out substance: in all my labours they shall find none iniquity in me that were sin. 9 And I that am the LORD your God from the land of Egypt will yet make you to dwell in tabernacles, as in the days of the solemn feast. 10 I have also spoken by the prophets, and I have multiplied visions, and used similitudes, by the ministry of the prophets. 11 Is there iniquity in Gilead? surely they are vanity: they sacrificed bullocks in Gilgal; yea, their altars are as heaps in the furrows of the fields. 12 And Jacob fled into the country of Syria, and Israel served for a wife, and for a wife he keeped sheep. 13 And by a prophet the LORD brought Israel out of Egypt, and by a prophet was preserved. 14 Ephraim provoked him most bitterly: his blood shall be upon him, and his reproach shall his Lord recompense unto him.

13 When Ephraim spake trembling, he exalted himself in Israel; but when he offended in Baal, he died. 2 And now they sin more and more, and have made them molten images of their silver, according to their understanding, all of it the work of the craftsmen: they say of them, Let the men that sacrifice kiss the calves. 3 Therefore they shall be as the morning cloud, and as the early dew that passeth away, as the chaff driven from the floor, and as the smoke out of the chimney. 4 Yet I am the LORD your God from the land of Egypt, and you shall know no god but me, and there is no saviour besides me. 5 I did know you in the wilderness, in the land of great drought. 6 According to their pasture, so were they filled; they were filled, and their heart was exalted; therefore have they forgotten me. 7 Therefore I will be unto them as a lion: as a leopard will I observe them: 8 I will meet them as a bear bereaved of her whelps, and will rend the caul of their heart, and there will I devour them like a lion: the wild beast shall tear them. 9 O Israel, thou hast destroyed thyself; but in me is thy help. 10 I will be thy king: where is any other that may save thee in all thy cities? and your judges to whom thou saidst, Give me a king and princes? 11 I gave you a king in mine anger, and took him away in my wrath. 12 The iniquity of Ephraim is bound up; his sin is hid. 13 The sorrows of a travailing woman shall come upon him: he is an unwise son; for he should not stay long in the place of the breaking forth of children. 14 I will ransom them from the power of the grave; I will redeem them from death: O death, I will be thy plagues; O grave, I will be thy destruction: repentance shall be hid from mine eyes. 15 Though he be fruitful among his brethren, an east wind shall come, the wind of the LORD shall come up from the wilderness, and his spring shall become dry, and his fountain shall be dried up: he shall spoil the treasure of all pleasant vessels. 16 Samaria shall become desolate; for she hath rebelled against her God: they shall fall by the sword: their children shall be dashed in pieces, and their women with child ripped up.

14 O Israel, return unto the LORD your God; for thou hast fallen by your iniquity. 2 Take with you words, and turn to the LORD: say unto him, Take away all iniquity, and receive us graciously: so will we render the calves of our lips. 3 Asshur shall not save us; we will not ride upon horses: neither will we say any more to the work of our hands, Ye are our gods: for in you the fatherless find mercy. 4 I will heal their backsliding, I will love them freely: for mine anger is turned away from him. 5 I will be as the dew unto Israel: he shall grow as the lily, and cast forth his roots as Lebanon. 6 His branches shall spread, and his beauty shall be as the olive tree, and his smell as Lebanon. 7 They that dwell under his shadow shall return; they shall revive as the corn, and grow as the vine: the scent thereof shall be as the wine of Lebanon. 8 Ephraim shall say, What have I to do any more with idols? I have heard him, and observed him: I am like a green fir tree. From me is your fruit found. 9 Who is wise, and he shall know these things? prudent, and he shall understand them? for the ways of the LORD are right, and the just shall walk in them: but the transgressors shall fall therein.

ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ 15 ܐܝܟܢܐܝܬ ܐܢܘܢ ܐܢܘܢ ܡܢܘܢ ܕܠܡܢ
ܕܢܬܠܘܢ ܒܐܢܘܢܐ ܕܟܠܗ ܒܐܢܘܢܐ ܕܟܠܗ ܒܐܢܘܢܐ ܕܟܠܗ ܒܐܢܘܢܐ
ܕܟܠܗ

𐤀𐤌𐤓𐤐𐤄𐤋 𐤀

1

𐤀𐤌𐤓𐤐𐤄𐤋 𐤀𐤋𐤓 𐤋𐤀𐤌𐤓𐤐𐤄𐤋 𐤀𐤋𐤋𐤄𐤋 𐤀𐤋𐤋𐤄𐤋 𐤀𐤋𐤋𐤄𐤋

15 מחנה
ישראל לראות את ארון
ברית יהוה אלהיכם
אשר כרת עמכם
16 לא תעשה לך
פסל כל תמונה
אשר צוה יהוה אלהיך
אתך ביום הקהל
בחרב אל תנאף
17 ולא תגנב
לא תענה ברעך
עד שקר
18 ולא תחמד
אשת רעך
לא תתאוה בית רעך
שדהו ועבדו
ואמתו שורו
וחמרו וכל אשר
לרעך

5

1 ויקרא משה אל כל
ישראל ויאמר אליהם
שמע ישראל
2 את החקים
ואת המשפטים
אשר אנכי דבר
באזניכם היום
3 לא כרת יהוה
את אבתינו
את הברית הזאת
כי אם אתנו
אנחנו אלה
פה היום כלנו
4 פנים בפנים
דבר יהוה עמכם
בהר מתוך
האש
5 אנכי עמד
בין יהוה
וביניכם
בעת ההוא
להגיד לכם
את דבר יהוה
כי יראתם
מפני האש
ולא עליתם
בהר לאמר
6 אנכי יהוה
אלהיך
אשר הוצאתיך
מארץ מצרים
מבית עבדים
7 לא יהיה
לך אלהים
אחרים
על פני
8 לא תעשה
לך פסל
כל תמונה
אשר בשמים
ממעל
ואשר בארץ
מתחת
ואשר במים
מתחת לארץ
9 לא תשתחוה
להם ולא
תעבדם
כי אנכי
יהוה אלהיך
אל קנא
פקד עון
אבת על
בנים
על שלשים
ועל רבעים
לשנאי
10 ועשה חסד
לאלפים
לאהבי
ולשמרי
מצותי
11 לא תשא
את שם
יהוה אלהיך
לשוא
כי לא
ינקה
יהוה
את אשר
ישא את
שמו לשוא
12 שמור
את יום
השבת
לקדשו
כאשר
צוך
יהוה
אלהיך
13 ששת
ימים תעבד
ועשית
כל
מלאכתך
14 ויום
השביעי
שבת
ליהוה
אלהיך
לא
תעשה
כל
מלאכה
אתה
ובנך
ובתך
ועבדך
ואמתך
ושורך
וחמרך
וכל
בהמתך
15 וגרך
אשר
בשעריך
למען
ינוח
עבדך
ואמתך
כמוך
וזכרת
כי
עבד
היית
בארץ
מצרים
ויצא
יהוה
אלהיך
משם
ביד
חזקה
ובזרע
נטויה
על
כן
צוך
יהוה
אלהיך
לעשות
את
יום
השבת
16 כבד
את
אביך
ואת
אמך
כאשר
צוך
יהוה
אלהיך
למען
יארכון
ימיך
ולמען
יטב
לך
על
האדמה
אשר
יהוה
אלהיך
נתן
לך
17 לא
תרצח
18 ולא
תנאף
ולא
תגנב
ולא
תענה
ברעך
עד
שקר
19 ולא
תחמד
אשת
רעך
ולא
תתאוה
בית
רעך
שדהו
ועבדו
ואמתו
שורו
וחמרו
וכל
אשר
לרעך
20 ויאמר
יהוה
אל
משה
21 ולא
תגנב
22 את
הדברים
האלה
דבר
יהוה
אל
כל
קהלכם
בהר
מתוך
האש
הענן
והערפל
קול
גדול
ולא
יסף
ויכתבם
על
שני
לחת
אבנים
ויתנם
אלי
23 והיה
כשמעכם
את
הקול
מתוך
החשך
וההר
בער
באש
ונגשתם
אלי
כל
ראשי
שבטיכם
וזקניכם
24 ותאמרו
הן
הראנו
יהוה
אלהינו
את
כבדו
ואת
גדלו
ואת
קולו
שמענו
מתוך
האש
היום
הזה
ראינו
כי
ידבר
אלהים
את
האדם
וחי
25 ועתה
למה
נמות
כי
תאכלנו
האש
הגדלה
הזאת
אם
יספים
אנחנו
שמע
את
קול
יהוה
אלהינו
עוד
26 כי
מי
כל
בשר
אשר
שמע
קול
אלהים
חיים
מדבר
מתוך
האש
כמונו
ויחי
27 קרב
אתה
ושמע
את
כל
אשר
יאמר
יהוה
אלהינו
אליך
ודברת
אתה
אלינו
28 וכאשר
דבר
יהוה
אל
קולכם
את
הדברים
האלה
אמר
יהוה
אלי
שמעתי
את

2-Thessalonians

1 Paul, and Silvanus, and Timotheus, unto the church of the
Thessalonians in God our Father and the Lord Jesus Christ: 2 Grace
unto you, and peace, from God our Father and the Lord Jesus Christ.
3 We are bound to thank God always for you, brethren, as it is
meet, because that your faith grows exceedingly, and the charity
of every one of you all abounds toward each other; 4 Insomuch that
we himself glory in you in the churches of God for your patience
and faith in all your persecutions and tribulations that you endure:
5 Which is a token of the righteous judgment of God, that you may be
counted worthy of the kingdom of God, for which you also suffer:
6 Seeing it is a righteous thing with God to recompense tribulation
to them that trouble you; 7 And to you who are troubled rest with
us, when the Lord Jesus shall be revealed from heaven with his
mighty angels, 8 In flaming fire taking vengeance on them that know
not God, and that obey not the gospel of our Lord Jesus Christ:
9 Who shall be punished with everlasting destruction from the
presence of the Lord, and from the glory of his power; 10 When he
shall come to be glorified in his saints, and to be admired in all
them that believe, (because our testimony among you was believed in
that day.) 11 Wherefore also we pray always for you, that our God
would count you worthy of this calling, and fulfil all the good
pleasure of his goodness, and the work of faith with power:
12 That the name of our Lord Jesus Christ may be glorified in you,
and you in him, according to the grace of our God and the Lord
Jesus Christ.

2 Now we beseech you, brethren, by the coming of our Lord Jesus
Christ, and by our gathering together unto him, 2 That you be not
soon shaken in mind, or be troubled, neither by spirit, nor by
word, nor by letter as from us, as that the day of Christ is at
hand. 3 Let no man deceive you by any means: for that day shall not
come, except there come a falling away first, and that man of sin
be revealed, the son of perdition; 4 Who opposes and exalts himself
above all that is called God, or that is worshipped; so that he as
God sits in the temple of God, showing himself that he is God.
5 Remember you not, that when I yet was with you I told you these
things? 6 And now you know what withholds that he might be
revealed in his time. 7 For the mystery of iniquity does already
work: only he who now holds will hold, until he be taken out of
the way. 8 And then shall that wicked be revealed, whom the Lord
shall consume with the spirit of his mouth, and destroy with the
brightness of his coming: 9 Even him, whose coming is after the
working of Satan with all power and signs and lying wonders,
10 And with all deceivableness of unrighteousness in them that
perish; because they received not the love of the truth, that they
might be saved. 11 And for this cause God shall send them strong
delusion, that they should believe lies: 12 That they all might be
damned who believed not the truth, but had pleasure in unrighteousness.
13 But we are bound to give thanks always for you, brethren
beloved of the Lord, that God has from the beginning chosen you
to salvation through sanctification of the spirit and belief of the
truth: 14 Whereunto he called you by our gospel, to the obtaining
of the glory of our Lord Jesus Christ. 15 Therefore, brethren,
stand fast, and hold the traditions which you have been taught,
whether by word, or our epistle. 16 Now our Lord Jesus Christ himself,
and God, even our Father, which has loved us, and has given us
eternal comfort and good hope through grace, 17 Comfort your
hearts, and establish you in every good word and work.

3 Finally, brethren, pray for us, that the word of God may
have free course, and be glorified, even as it is with you:
2 And that we may be delivered from unreasonable and wicked men:
for all men have not faith. 3 But the Lord is faithful, who shall
establish you, and keep you from evil. 4 And we have confidence
in the Lord touching you, that you both do and will do the things
which we command you. 5 And the Lord direct your hearts into the
love of God, and into the patient waiting for Christ. 6 Now we
command you, brethren, in the name of our Lord Jesus Christ,
that you withdraw yourselves from every brother that walks
disorderly, and not after the tradition which he received of us.
7 For you yourselves know how you ought to follow us: for we
behaved not ourselves disorderly among you; 8 Neither did we eat
any man's bread for nothing, but wrought with labor and travail
night and day, that we might not be chargeable to any of you:
9 Not because we have not power, but to make ourselves a model
unto you to follow us. 10 For even when we were with you, this
we commanded you, that if any would not work, neither should he
eat. 11 For we hear that there are some which walk among you
disorderly, working not at all, but are busybodies. 12 Now them
that are such we command and exhort by our Lord Jesus Christ,
that they work quietly, and eat their own bread. 13 But you,
brethren, be not weary in well doing. 14 And if any man obey not
our word by this epistle, note that man, and have no company
with him, that he may be ashamed. 15 Yet count him not as an
enemy, but admonish him as a brother. 16 Now the Lord of peace
himself give you peace always by all means. The Lord be with
you all. 17 The salutation of Paul with my own hand, which is
the token in every epistle: so I write. 18 The grace of our
Lord Jesus Christ be with you all. Amen.

2-Timothy

1 Paul, an apostle of Christ Jesus by the will of God according to the promise of life which is in Christ Jesus, 2 to Timothy, my beloved child: grace, mercy, and peace from God the Father and Christ Jesus our Lord. 3 I thank God, whom I serve with a clear conscience as my forefathers did, when I remember you constantly in my prayers night and day. 4 Recalling your tears, I long to see you, so that I may be filled with joy. 5 I am reminded of your genuine faith, which first lived in your grandmother Lois and your mother Eunice and, I am sure, now lives also in you. 6 For this reason I remind you to fan into flame the gift of God that is in you through the laying on of my hands. 7 For God did not give us a spirit of timidity, but of power, love, and self-discipline. 8 So do not be ashamed of testifying about our Lord, nor of me, his prisoner. Instead, share with me in suffering for the sake of the gospel, by the power of God, 9 who saved us and called us to a holy life—not because of our deeds but because of his own purpose and grace. This grace was given us in Christ Jesus before the beginning of time, 10 but it has now been revealed through the appearing of our Savior, Christ Jesus, who destroyed death and brought life and immortality to light through the gospel. 11 For this gospel I was appointed a herald and apostle and teacher, 12 and this is why I suffer as I do. But I am not ashamed, for I know whom I have believed, and I am convinced that he is able to guard what I have entrusted to him until that day. 13 Follow the pattern of healthy teaching you have heard from me, in the faith and love in Christ Jesus. 14 Guard the precious truth that you have been entrusted with, by the Holy Spirit who lives within us. 15 You know that everyone in the province of Asia has turned away from me, including Phygelus and Hermogenes. 16 May the Lord show mercy to the family of Onesiphorus, because he often encouraged me and was not ashamed that I was a prisoner. 17 (aiōnios g166) When he was in Rome, he searched diligently until he found me. 18 (aiōn g165) May the Lord grant that he will find mercy from the Lord on that day! You know how many things he did for me in Ephesus, too.

2 So you, my child, be strong in the grace that is in Christ Jesus. 2 What you have heard from me, confirmed by many witnesses, entrust to reliable people who will be able to teach others also. 3 Accept your share of suffering as a good soldier of Christ Jesus. 4 No soldier on active duty gets involved in civilian affairs, for he must please his commanding officer. 5 Athletes must play according to the rules to win the crown. 6 The farmer who works the land must be the first to receive his share of the harvest. 7 Think about what I am saying. The Lord will give you understanding in all things. 8 Remember Jesus Christ, descended from King David, raised from the dead, as my gospel declares. 9 For this gospel I suffer even to the point of being chained like a criminal. But God's word is not chained! 10 So I endure all things for the sake of those God has chosen, that they also may obtain the salvation in Christ Jesus and the glory that will last forever. 11 This is a trustworthy saying: If we have died with him, we will also live with him. 12 If we endure, we will also reign with him. If we deny him, he will deny us. 13 If we are faithless, he remains faithful, for he cannot deny himself. 14 Remind your people of these things, and warn them in the presence of God not to argue about words. This does no good at all and only confuses those who hear it. 15 Do your best to present yourself to God as a workman who does his job so well that he has no need to be ashamed. Be a workman who can be trusted to teach the truth. 16 Avoid the babbling of those who want to talk about religion, for it will lead people into more and more ungodliness. 17 Their talk will spread like a cancer. Hymenaeus and Philetus are two who have gone astray from the truth. 18 They say that the resurrection has already taken place. They are upsetting the faith of some people. 19 But God's firm foundation stands, and it has this seal upon it: "The Lord knows those who belong to him," and "Let everyone who calls on the name of the Lord turn away from evil." 20 In a large house there are many kinds of dishes, some made of gold and silver, others of wood and clay. Some are used for special occasions, others for everyday. 21 If someone cleans himself by avoiding these things, he will be a special dish, set apart for his master's use, ready for any good work he wants to do. 22 Run from evil while you are young, and instead chase after what is right, faithfulness, love, and peace, along with those who call on the Lord with a pure heart. 23 Don't have anything to do with foolish, ignorant arguments that only lead to quarrels. 24 The Lord's servant must not quarrel but must be kind to everyone, able to teach, and patient when wrong. 25 Gently correct those who oppose the truth, for God may give them a change of heart so they will learn the truth. 26 Then they will escape from the devil's snare, in which they have been held captive to do his evil will.

3 But you should know that in the last days there will be very difficult times. 2 For people will be lovers of themselves and of money. They will be boastful and arrogant, they will slander others, they will be disobedient to their parents, they will be ungrateful and unholy, 3 they will be unloving and unforgiving, they will be gossips and have no self-control, they will be violent and hate everything good, 4 they will be traitors and reckless, they will be swollen with pride and love pleasure instead of God, 5 they will have a religious appearance but will reject the power that could make them godly. Stay away from such people! 6 For some of them are the ones who slip into people's homes and take captive gullible women who are burdened with their sins and are easily led astray by various impulses, 7 always learning but never able to come to a knowledge of the truth. 8 Just as Jannes and Jambres opposed Moses, so these teachers oppose the truth. They are men with minds corrupted by sin, and their faith is worthless. 9 But they will not get far with their evil teaching, for everyone will see how foolish they are, just as those two men did long ago. 10 You, however, have followed my teaching, my manner of life, my purpose, my faith, my patience, my love, my endurance, 11 my persecutions, my suffering—what happened to me in Antioch, in Iconium, and in Lystra. I endured all these persecutions, and the Lord rescued me from them all. 12 In fact, everyone who wants to live godly in Christ Jesus will be persecuted. 13 But evil people and impostors will keep on spreading their evil, deceiving others and being deceived themselves. 14 But you must continue in what you have learned and have been assured of, because you know from whom you learned it, 15 and because you have been taught the holy Scriptures from your childhood. These Scriptures are able to give you the wisdom that leads to salvation through faith in Christ Jesus. 16 All Scripture is inspired by God and is useful for teaching, rebuking, correcting, and training in righteousness, 17 so that the man of God may be complete, equipped for every good work.

ולא יכולתי לדבר אליהם כאל אנשים רוחניים
אלא כאל אנשים בשרניים, כתינוקות בתורת
המשיח. 2 חלב השקיתי אתכם ולא מאכל
כי לא יכלתם עדיין לאכול אף עתה אינכם
יכולים 3 כי עודכם בשרניים; כי אם יש
בינותיכם קנאה וריב הלא בשרניים אתם
והולכים כדרך בני אדם. 4 כי בהיות אחד
אומר אני לפאולוס ואחר אני לאפלוס
הלא בני אדם אתם. 5 מה אם כן פאולוס
מה אפלוס? אך משרתים הם אשר
בם האמנתם, כאשר נתן אדוני לכל אחד
ואחד. 6 אני נטעתי ואפלוס השקה
אך אלהים הצמיח. 7 לכן לא הנוטע
דבר ולא המשקה כי אם אלהים המצמיח.
8 הנוטע והמשקה אחד הם ושכר כל
אחד ואחד יקבל כפי עמלו. 9 כי אנחנו
עובדי אלהים ואתם שדה אלהים
ובנין אלהים אתם. 10 כחסד אלהים
אשר נתן לי בנין יסד כחכם אדם
ואחר בונה עליו; אך כל אחד ואחד
ישגיח איך יבנה עליו. 11 כי יסוד
אחר לא יוכל איש לשים מלבד
אשר הונח כבר, אשר הוא יסוד
ישוע המשיח. 12 ואם יבנה איש
על היסוד הזה בזהב וכסף ואבני
יקר ועצים ועשב וקש, 13 יגלה
מעשה כל אדם ביום אשר יבוא
אל אור; כי אש תגלה מעשה כל
אדם, ואש תבחן מעשה כל אדם
אשר בנה. 14 אם יעמוד מעשה
אשר בנה אדם על יסוד זה יקבל
שכר. 15 ואם יחרוך מעשה אדם
אשר בנה יפסיד שכרו, ואולם
הוא עצמו יוושע כי אם כעד
מתוך אש. 16 הלא ידעתם כי
בית אלהים אתם ורוח אלהים
שוכן בתוככם? 17 אם יחבל איש
בית אלהים יחבל אלהים אותו
כי קדוש בית אלהים אתם.
18 אל יתן איש לנפשו כי אם
יחכם בעולם הזה יהי לאויל
לחכם. 19 כי חכמת העולם הזה
לאויל לפני אלהים; כי כתוב
לוכד חכמים בערמתם. 20 ועוד
כתוב אדני יודע מחשבות
חכמים כי הבל הן. 21 לכן
אל יתפארו אנשים באדם;
כי הכל שלכם הוא, 22 אם
פאולוס אם אפלוס אם
חיים אם מות אם עתה אם
לעתיד לבא, הכל שלכם הוא,
23 ואתם שלו המשיח
ומשיח שלו אלהים. 24 כה
יחשבו אנשים אותנו כמשרתי
המשיח ומנהלי סודות אלהים.
25 ועוד נדרש מן המנהלים
שיהיו נאמנים לאדוניהם.
26 אני לא אכפת לי אם
אשפט על ידי אדם אחר
ואם אשפט על ידי אדם
אינני שופט את עצמי.
27 אמנם לא יודע אני
דבר נגדי אך לא בזאת
אצדק; אדוני הוא שופטי.
28 לכן אל תשפטו דבר
בעת הזאת עד בוא אדוני
אשר יאיר אור בחשך
ויגלה מחשבות לבבות
ואז יבא לכל אדם שבחו
מאת אלהים. 29 אמר
אמרתי אליכם, אחים
יקרים, אם אמרתי
אליכם אמרתי
אמרתי אל אחי
אמרתי אל אחי
אמרתי אל אח

1 בראשית הוא היה ישוע המשיח בן־אלוהים.
כאשר כתב ישעיהו הנביא: 2 הנני שולח מלאך
לפניך, אשר יכין את דרכך. 3 קול צועק במדבר:
הכינו את דרך אדוני, יישרו נתיבותיו. 4 כך
הופיע יוחנן המטביל במדבר, הטביל אנשים
וקרא להם לשוב בתשובה ולקבל טבילה לסליחת
חטאים. 5 כל תושבי יהודה וכל תושבי ירושלים
יצאו אליו, הודו בחטאיהם וטבלו בירדן. 6 יוחנן
לבש בגדי שער גמל וחגר חגורת עור במותניו.
מזונו היה חגבים ודבש יער. 7 הוא הטיף ואמר:
אחרי בא אדון חזק ממני, ואני אינני ראוי
לכרוע ולהתיר את רצועות נעליו. 8 אני טבלתי
אתכם במים, אבל הוא יטבול אתכם ברוח הקודש.
9 בימים ההם בא ישוע מנצרת הגליל ונטבל
בירדן. 10 (aiōnios g166) ומיד עלה מן המים
וראה את השמים נפתחים ואת רוח הקודש
יורדת אליו כיונה. 11 ומן השמים נשמע קול:
אתה בני האהוב, בך חפצתי. 12 מיד הוציא
אותו הרוח אל המדבר. 13 ובמדבר נלחם
עם השטן ארבעים יום, ונלווו אליו חיות
הבר, ומלאכים שרתו אותו.

14 אחרי שיוחנן נתפס, הגיע ישוע אל גליל
ובשר את בשורת אלוהים. 15 הוא אמר: הגיע
הזמן, מלכות אלוהים קרובה! שובו בתשובה
והאמינו בבשורה! 16 בעוד ישוע הולך
לאורך חוף הים של גליל, ראה שמעון ואנדרי
אחיו, בני דג, זורקים רשת בים. 17 ישוע
קרא אליהם: בואו אחרי, ואני אעשה אתכם
לדייגי בני אדם. 18 ומיד עזבו את רשתם
ובאו אחריו. 19 מעט אחר כך הלך ישוע
ויעקב בן זבדי ויוחנן אחיו, בני זבדי, בסירה
עם אביהם ועם שכירי יד. 20 ומיד קרא
אליהם, והם עזבו את אביהם בסירה ובאו
אחריו.

21 הם הגיעו לכפר נחום, ובשבת נכנס
ישוע לבית הכנסת ולימד. 22 כל
המאזינים נדהמו מדרכו, כי לימד
כמי שיש לו סמכות, ולא כסופרים.
23 אז נכנס אל בית הכנסת אדם
שרוח טמאה אחזה בו, 24 והרוח
הזו צעקה: מה יש לך ולנו, ישוע
מנצרת? הגעת לשלם לנו? אני
יודע מי אתה – קדוש אלוהים!
25 אבל ישוע גער בה ואמר: שתוק
וצא מן האדם! 26 הרוח הטמאה
הטילה את האדם לתוך הרצפה
וצעקה בקול גדול ויצאה מתוכו.
27 כולם נבהלו ושאלו זה את זה:
מה זה? מה הלימוד החדש הזה?
הוא מדבר בסמכות, ואפילו
לרוחות הטמאות הוא מצווה
והן מקשיבות! 28 ומיד נפוצה
שמועה עליו בכל הגליל.

29 ומיד יצאו מבית הכנסת
ונכנסו לבית שמעון ואנדרי,
יחד עם יעקב ויוחנן. 30 חמותו
של שמעון שכבה חולה
בקדחת, ומיד אמרו לו עליה.
31 הוא ניגש אליה, אחז בידה
והעמיד אותה על רגליה, ונעלם
ממנה החום. 32 בערב, אחרי
שהשמש שקעה, הביאו אליו
אנשים חולים ומי שרוחות
טמאות אחזו בהם. 33 כל
תושבי העיר התאספו
ליד הדלת. 34 הוא רפא
אנשים רבים מחולאים
שונים, והוציא שדים
רבים מן האנשים, אבל
לא נתן לשדים
לדבר, כי ידעו
מי הוא.

35 בבוקר
מוקדם, בעוד
החשיך, יצא
ישוע אל
מקום
מדברי
ונשאר
שם
בתפילה.
36 שמעון
ואנשיו
יצאו
לחפשו,
37 ומצאו
אותו
ואמרו
לו:
כולם
מחפשים
אותך.
38 הוא
אמר
להם:
נלך
לכפרים
הסמוכים
אל
הגליל,
כדי
שגם
שם
אוכל
לדבר
אל
האנשים
שם,
כי
לזה
יצאתי.
39 הוא
הלך
ודרש
בבתי
הכנסת
בכל
הגליל,
והוציא
שדים
רבים
מן
האנשים.

2 1 אחרי
ימים
אחדים
חזר
ישוע
לכפר
נחום,
ונודע
לכולם
שהוא
בבית.
2 אנשים
רבים
נאספו
לבית
עד
שלא
היה
מקום
אפילו
ליד
הדלת,
והוא
דיבר
אליהם
את
הדבר.
3 אז
באו
אליו
ארבעה
אנשים
נושאים
משכב
שעליו
שכב
שיתוק.
4 כי
לא
יכלו
לגשת
אליו
בגלל
הרבים,
פרצו
את
הגג
מעל
המקום
שבו
עמד
ישוע,
ודרך
הפרצה
הורידו
את
המשכב
שעליו
שכב
השיתוקי.
5 כאשר
ראה
ישוע
את
אמונתם
אמר
לשיתוקי:
בני,
נסלחו
לך
חטאיך.
6 כמה
מן
הסופרים
ישבו
שם
וחשבו
בלבם:
7 מדוע
הוא
מדבר
ככה?
הוא
מגדף!
מי
יכול
לסלוח
חטאים
אלא
אלוהים
בלבד?
8 ישוע
הבין
מיד
מה
הם
חושבים
בלבם,
ואמר
אליהם:
מדוע
אתם
חושבים
כך
בלבבכם?
9 מה
יותר
קל
לומר
לשיתוקי:
נסלחו
לך
חטאיך,
או
לומר:
קום,
קח
את
משכבך
והתהלך?
10 אבל
כדי
שתדעו
שלבן־אדם
יש
סמכות
לסלוח
חטאים
בארץ,
אמר
לשיתוקי:
11 (aiōnios g166)
קום,
קח
את
משכבך
ולך
לביתך.
12 ומיד
קם
השיתוקי,
לקח
את
משכבו
ויצא
לעיני
כולם.
כולם
נדהמו
ושבחו
את
אלוהים
ואמרו:
13 לא
ראינו
דבר
כזה
מעולם.
14 אחרי
כן
יצא
ישוע
לדרך
ופגש
בלוי
בן
חלפי
יושב
ליד
מכס
ואמר
לו:
לך
אחרי.
ולוי
קם
ונלך
אחריו.
15 אחרי
כן
ישב
ישוע
לאכול
בבית
לוי,
ורבים
מגובי
המכס
וחוטאים
אחרים
ישבו
יחד
עם
ישוע
ותלמידיו,
כי
רבים
היו
אלה
שהלכו
אחריו.
16 כאשר
ראו
הסופרים
מן
הפרושים
שישוע
אוכל
עם
גובי
המכס
וחוטאים,
אמרו
לתלמידיו:
מדוע
הוא
אוכל
עם
גובי
המכס
וחוטאים?
17 כאשר
שמע
ישוע
את
הדברים
אמר
אליהם:
לא
הרופא
הוא
מי
שבריא,
אלא
מי
שחולה.
לא
באתי
לקרוא
לצדיקים,
אלא
לחוטאים.

18 תלמידי
יוחנן
ותלמידי
הפרושים
נהגו
לצום.
ואנשים
באו
אל
ישוע
ואמרו
לו:
מדוע
תלמידי
יוחנן
ותלמידי
הפרושים
צומים,
ותלמידיך
אינם
צומים?
19 ישוע
אמר
אליהם:
כל
עוד
שהחתן
אתם,
אי
אפשר
לבני
החופה
לצום.
20 אבל
יבוא
יום
שבו
יילקח
החתן
מאתם,
ואז
יצומו
בני
החופה
ביום
ההוא.
21 אין
אדם
תופר
בד
חדש
על
בגד
ישן,
כי
הבד
החדש
יקרע
את
הישן
ויווצר
קרע
גדול
יותר.
22 ואין
אדם
יין
חדש
בנאדות
ישנות,
כי
היין
יפרוץ
את
הנאדות
והיין
יאבד
יחד
עם
הנאדות.
אלא
יין
חדש
בנאדות
חדשות.

23 ביום
שבת
הלך
ישוע
בשדות
הזרע,
ותלמידיו
הלכו
לצדו
ולקטו
שיבולים
לאכול
מהן.
24 אז
אמרו
לו
הפרושים:
הנה
אתה
עובר
על
חוק
אלוהים
בכך
שאתה
מאפשר
לתלמידיך
לקטוף
שיבולים
בשבת.
25 ישוע
הגיב
ואמר
לפרושים:
הרי
קראתם
מה
עשה
דוד
כאשר
הוא
ואנשיו
נרעבו
ולא
היה
להם
מה
לאכול.
26 הוא
נכנס
לבית
אלוהים
בימי
אביתר
הכוהן
הגדול
ואכל
מלחם
הקודש,
שרק
הכוהנים
רשאים
לאכול
ממנו,
ונתן
גם
לאנשים
שעמדו
אתו.
27 ואמר
אליהם:
השבת
נועדה
לטובת
האדם,
ולא
האדם
לטובת
השבת.
28 לכן
בן־האדם
הוא
אדון
גם
לשבת.

3 1 ישוע
נכנס
לבית
הכנסת
ושם
היה
אדם
שידו
הימנית
הייתה
משותקת.
2 הם
עקבו
אחר
ישוע
כדי
לראות
אם
יבריא
את
האדם
בשבת,
כדי
שיוכלו
לתבוע
אותו
לדין.
3 ישוע
אמר
לאדם
שידו
משותקת:
קום
ועמוד
לפני
כולם.
4 אז
פנה
אל
הנוכחים
ושאל
אותם:
מה
מותר
לעשות
בשבת
– לעשות
טוב
או
רע,
להציל
חיים
או
לאבד
אותם?
אבל
הם
לא
הגיבו
דבר.
5 ישוע
הביט
בכולם
בכעס
ובעצב
בגלל
קהות
לבם,
ואמר
לאדם
שידו
משותקת:
הושט
את
ידך.
האדם
הושיט
את
ידו
ונרפאה
לגמרי.
6 מיד
יצאו
הפרושים
ונועצו
עם
אנשי
הורודוס
כיצד
יוכלו
להרוג
את
ישוע.

7 ישוע
ותלמידיו
עזבו
את
המקום
ונסעו
לים
גליל,
ואנשים
רבים
מגליל
ומיהודה
הלכו
אחריו.
8 גם
מירושלים,
מאדום
ומעבר
לירדן
ומסביבות
צור
וצידון
הגיעו
אליו
אנשים
רבים
מאוד,
כי
שמעו
מה
שהוא
עושה.
9 ישוע
ביקש
מתלמידיו
שיכינו
עבורו
סירה
קטנה
כדי
שלא
יילחצו
אליו
האנשים
הרבים
מדי.
10 הוא
רפא
אנשים
רבים
מחולאים
שונים,
ואנשים
שסבלו
מנגעים
ניסו
לגעת
בו
כדי
שיבריאו
אותם.
11 כאשר
ראו
רוחות
טמאות
את
ישוע
הן
נפלו
לפניו
וצעקו:
אתה
בן־אלוהים!
12 אבל
ישוע
גער
בהן
שלא
יגלו
מי
הוא.

13 ישוע
עלה
אל
ההר
וקרא
אליו
אנשים
שרצה
שיבואו
אליו,
ואלה
באו
אליו.
14 הוא
בחר
שנים־עשר
אנשים
שיהיו
תלמידיו
הקרובים
אליו,
ונתן
להם
לשלוח
לדרך
ולדרוש
בשם
אלוהים
ולגרש
שדים.
15 הוא
בחר
בשמעון
ונתן
לו
את
השם
כיפא,
16 וביעקב
ובאחיו
יוחנן
בני
זבדי
נתן
את
השם
בני־רעם,
17 ובאנדרי
ובפיליפוס
ובברתולמי
ובמתי
ובתומא
וביעקב
בן־חלפי
ובתדאי
ובשמעון
הקנאי
18 ובאנדרי
ובפיליפוס
ובברתולמי
ובמתי
ובתומא
וביעקב
בן־חלפי
ובתדאי
ובשמעון
הקנאי
וביהודה
בן־יעקב
וביהודה
איש־קריות
שבגד
בישוע.
19 אחרי
כן
נכנס
ישוע
לבית
ואנשים
רבים
נאספו
אליו
עד
שלא
יכלו
אפילו
לאכול
ארוחה.
20 אז
הגיעו
אל
הבית
אמו
ואחיו
ואמרו
לו
שיבוא
אתם
הביתה,
כי
חשבו
שהוא
מטורף.
21 אבל
כאשר
שמעו
אמו
ואחיו
מה
שהוא
עושה
הם
יצאו
לדרך
ובאו
לקחת
אותו
אל
ביתם.
22 אבל
סופרים
שבאו
מירושלים
אמרו
עליו
שהוא
מושפע
מבעל־זבוב
ומגרש
שדים
בכוחו
של
שר
השדים.
23 ישוע
קרא
אליהם
ואמר
להם
בדוגמאות
כיצד
יכול
שטן
לגרש
שטן?
24 אם
ממלכה
מתפלגת
לשני
חלקים
לא
תוכל
לעמוד
25 ואם
בית
מתפלג
לשני
חלקים
לא
יוכל
לעמוד
26 ואם
השטן
מתנגד
לעצמו
ומתפלג
לא
יוכל
לעמוד
ויגיע
לסופו.
27 אי
אפשר
לבוא
לבית
חזק
ולגנוב
רכוש
מבלי
לאגוד
את
בעל
הבית
ולכבול
אותו
לפני
שיוכל
לגנוב
מביתו.
28 אמן
אני
אומר
לכם
שכל
חטא
ושל
כל
גידופים
ייסלחו
לבני־אדם,
29 אבל
מי
שיגדף
את
רוח
הקודש
לא
יסלח
לו
לעולם
ועונשו
יהיה
נצחי.
30 ישוע
אמר
זאת
כי
אמרו
עליו
שהוא
מושפע
מרוח
טמאה.
31 אז
הגיעו
אל
הבית
אמו
ואחיו
ועמדו
בחוץ
ושלחו
לקרוא
לו.
32 אנשים
רבים
ישבו
מסביבו
ואמרו
לו:
אמך
ואחיך
בחוץ
ומבקשים
לראות
אותך.
33 הוא
ענה
ואמר
לאנשים
שישבו
מסביבו:
מי
אמי
ומי
אחי?
34 הוא
הביט
בכל
אלה
שישבו
מסביבו
ואמר:
הנה
אמי
ואחי.
35 כל
מי
שעושה
את
רצון
אלוהים
הוא
אחי
ואחותי
ואמי.

4 1 ישוע
יצא
לדרך
ולימד
שוב
ליד
הים.
אנשים
רבים
נאספו
אליו
עד
שנאלץ
לעלות
לסירה
ולשבת
בתוכה
ליד
המים,
ואנשים
עמדו
בחוף
הים
ולא
הרחיקו
לכת.
2 הוא
לימד
אותם
דברים
רבים
בדוגמאות
ואמר
לאנשים
שישבו
מסביבו:
3 שמעו
מה
אני
אומר
לכם
עכשיו.
הזורע
יצא
לזרוע
זרעים
בשדה.
4 בעת
הזריעה
חלק
מהזרעים
נפלו
ליד
הדרך
ובאו
עופות
ואכלו
אותם.
5 חלק
אחר
נפל
על
אדמה
סלעית
ולא
עמוקה
מספיק,
ומיד
הנבטים
שלו
צמחו
כי
לא
היה
עומק
לשורשים
שלהם.
6 אבל
כאשר
הגיע
האור
הם
נשרפו
ונבלו
כי
לא
היה
להם
שורש
חזק.
7 חלק
אחר
נפל
לתוך
שיחים
ולא
הצליח
לגדול
כי
השיחים
חנקו
אותם
ולא
נתנו
פרי.
8 אבל
חלק
אחר
נפל
לאדמה
טובה
ונבט
וגדל
ונתן
פרי
רב
פי
שלושים
ופי
שישים
ופי
מאה.
9 ישוע
אמר
לאנשים
שישבו
מסביבו:
מי
שיש
לו
אוזניים
לשמוע
ישמע
ויבין.
10 כאשר
נותר
ישוע
לבדו
ביקשו
אותו
אנשים
רבים
ותלמידיו
שיסביר
לו
מדוע
הוא
מדבר
בדוגמאות.
11 הוא
ענה
ואמר
לתלמידיו:
לכם
ניתן
לדעת
את
סודות
מלכות
אלוהים,
אבל
לאנשים
אחרים
הכל
נאמר
בדוגמאות,
12 כדי
שיראו
ולא
יראו
ויקשיבו
ולא
יבינו,
פן
ישובו
בתשובה
ויסלח
להם.
13 ישוע
אמר
לתלמידיו:
אם
לא
הבנתם
את
הדוגמא
הזו
איך
תבינו
את
כל
הדוגמאות
האחרות?
14 הזורע
זורע
את
דבר
אלוהים.
15 אלה
שנפלו
ליד
הדרך
הם
אלה
שבהם
נזרע
הדבר,
אבל
ברגע
שהם
שומעים
אותו
בא
השטן
ולוקח
את
הדבר
שנזרע
בלבם.
16 אלה
שנפלו
על
אדמה
סלעית
הם
אלה
שמקבלים
את
הדבר
בשמחה
ומיד
הם
מתלהבים
מאוד
מן
הדבר
הזה,
17 אבל
אין
לו
שורש
בתוכם
ולכן
הם
נמשכים
לזמן
קצר
ואינם
מחזיקים
מעמד
כאשר
מגיעים
קשיים
ומתרחקים
מן
הדבר
הזה.
18 אלה
שנפלו
לתוך
שיחים
הם
אלה
שמקבלים
את
הדבר
אבל
אז
מגיעים
דאגות
העולם
ומפתיות
העושר
ותאוות
שונות
ומונעות
מן
הדבר
לצמוח
ולהניב
פרי.
19 אלה
שנפלו
על
אדמה
טובה
הם
אלה
שמקבלים
את
הדבר
בלב
פתוח
ומגשימים
אותו
ונותנים
פרי
רב
פי
שלושים
ופי
שישים
ופי
מאה.
20 ישוע
אמר
לתלמידיו:
אם
לא
הבנתם
את
הדוגמא
הזו
איך
תבינו
את
כל
הדוגמאות
האחרות?
21 אמר
ישוע
לתלמידיו:
אי
אפשר
שיביאו
נר
ויכסו
אותו
בכלי
חרס
או
יכניסו
אותו
מתחת
לשולחן
אלא
מניחים
אותו
על
המנורה
כדי
שיאיר
לכל
הבית.
22 אין
דבר
נסתר
שלא
יגלה
ואין
דבר
חבוי
שלא
יגיע
לידי
גילוי.
23 אם
יש
לך
אוזניים
לשמוע
ישמע
ויבין.
24 ישוע
אמר
לתלמידיו:
שימו
לב
לדברים
שאתם
שומעים
ולפי
המידה
שבה
אתם
מודדים
לאחרים
יימדדו
לכם
ויוסף
לכם
עוד
25 כי
מי
שיש
לו
יוסף
לו
ומי
שאין
לו
יילקח
ממנו
אפילו
מה
שיש
לו.
26 ישוע
אמר
לתלמידיו:
ממלכת
אלוהים
דומה
לאדם
שזרע
זרעים
בשדה
27 ולילה
ויום
הוא
ישן
וקם
ואינו
יודע
איך
הזרעים
צומחים
ומתפתחים
28 הארץ
מוציאה
מעצמה
תחילה
עלה
ואחר
כך
שיבולת
ואחר
כך
גרגרים
בשיבולת
29 ואם
הגרגרים
בשלו
מיד
שולחים
מגל
כי
הגיע
הקציר.
30 ישוע
אמר
לתלמידיו:
איך
אפשר
לתאר
את
מלכות
אלוהים
ומה
הדוגמא
שבה
אפשר
לתאר
אותה?
31 מלכות
אלוהים
דומה
לגרגר
חרדל
שכאשר
זורעים
אותו
בקרקע
הוא
הזרע
הכי
קטן
בעולם
32 אבל
אחרי
שזורעים
אותו
הוא
גדל
ונעשה
גדול
יותר
מכל
הירקות
ומוציא
ענפים
גדולים
עד
שעופות
השמים
יכולות
לשכון
בצל
ענפיו.
33 ישוע
אמר
דברים
רבים
בדוגמאות
כאלה
כדי
שיבינו
אנשים
רבים
ככל
יכולתם
34 ולא
אמר
דבר
בלי
דוגמא
אבל
לתלמידיו
הסביר
הכל
לבדם.
35 ביום
ההוא
בערב
אמר
ישוע
לתלמידיו:
נעבור
אל
עבר
הים.
36 הם
עזבו
את
האנשים
ולקחו
אותו
בסירה
כפי
שהיה
ישוע
רגיל
לעשות
ובסירות
אחרות
הלכו
אחריו.
37 פתאום
הגיעה
סערה
גדולה
ורוח
חזקה
ונשבה
לתוך
הים
ומי
הים
הגיעו
אל
הסירה
ומילאו
אותה
מים.
38 ישוע
ישן
בחלק
האחורי
של
הסירה
על
כר
ותלמידיו
הלכו
אליו
ואמרו
לו
בקול
גדול
ובפחד:
רבי,
אתה
לא
דואג
לנו
שנמות?
39 ישוע
קם
ונזף
ברוח
ואמר
לים:
שתוק
ושקט!
הרוח
נרגעה
והים
נעשה
שקט
לגמרי.
40 ישוע
אמר
לתלמידיו:
מדוע
אתם
פחדנים
כל
כך
ולא
בוטחים
בי?
41 הם
נבהלו
מאוד
ואמרו
זה
לזה:
מי
הוא
אדם
זה
שגם
הרוח
והים
מקשיבים
לו?

ביום ההוא אמר אלוהים אל אברהם
אל תירא אברם אני מגן לך שכרך
הרבה מאד 2 ויאמר אברם אדני
יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי
ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר
3 ויאמר אברם הן לי לא נתת זרע
והנה בן ביתי יורש אותי 4 והנה
דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה
כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך
5 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט
נא השמימה וספר הכוכבים אם
תוכל לספר אותם ויאמר אליו
כה יהיה זרעך 6 והאמן ביהוה
ויחשבה לו צדקה 7 ויאמר אליו
אני יהוה אשר הוצאתיך מאור
כשדים לתת לך את הארץ הזאת
לרשתה 8 ויאמר אדני יהוה
במה אדע כי אירשנה 9 ויאמר
אליו קחה לי עגלה משלשת
ועז משלשת ואיל משלש
ותר וגוזל יונה 10 ויקח
לו את כל אלה ויבתר אתם
בתוך הבתרים ואת הציפר
לא בתר 11 וירד העיט על
הפגרים ויגרש אברם אותם
12 והיה העת לבוא השמש
ותרדמה נפלה על אברם
והנה אימה חשכה גדלה
נפלת עליו 13 ויאמר לאברם
ידע תדע כי גר יהיה זרעך
בארץ לא להם ועבדום
וענו אתם ארבע מאות שנה
14 וגם את הגוי אשר יעבדו
דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש
גדול 15 ואתה תבוא אל אבתיך
בשלום תקבר בשיבה טובה
16 ודור רביעי ישובו הנה כי
לא שלם עון האמרי עד הנה
17 והיה השמש באה והערפל
היה והנה תנור עשן ולפיד אש
אשר עבר בין הגזרים האלה
18 ביום ההוא כרת יהוה את
אברם ברית לאמר לזרעך נתתי
את הארץ הזאת מנהר מצרים
עד הנהר הגדול נהר פרת
19 את הקיני והקנזי והקדמני
20 והחתי והפרזי והרפאים
והאמרי והכנעני והגרגשי
והיבוסי 21 ס

1 הנבואה דבר יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃ אהבתי אתכם אמר יהוה
2 ואמרתם במה אהבתנו הלא־אח עשו׳ נאם־יהוה ואהב את־יעקב׃
3 ואת־עשו׳ שנאתי (aiōnios g166) ואשם את־הריו לנחלת תנים מדבר׃
4 כי־תאמר אדום רוששנו ונשוב ונבנה חרבות נאם־צבאות כה אמר
יהוה המה יבנו ואני אהרוס ונקרא להם גבול רשע והעם אשר־זעם יהוה
עדי־עד׃ 5 ועיניכם תראנה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל גבול ישראל׃
6 בן יכבד־אב ועבד אדניו ואם־אב אי־זה כבודי ואם־אדנים אי־זה
יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו
את־שמך׃ 7 מגיש על־מזבחי לחם מטמא ואמרתם במה גאלנוך אמרכם
שלחן יהוה הוא נבזה׃ 8 וכי־תגישון עור לזבח אין רע וכי־תגישו
פסח וחולה אין רע הקריבהו־נא לפחתך הרצך אם־ישא פניך אמר
יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו־נא את־פני אל ויחנן־לנו מידכם היתה
זאת הרצה מפניכם אמר יהוה צבאות׃ 10 מי־גם־בכם ויסגר דלתים
ולא־תאירו מזבחי חנם אין חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא־
ארצה מידכם׃ 11 כי ממזרח־שמש ועד־מבואו גדול שמי בגוים
ובכל־מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי־גדול שמי בגוים
אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני־הוא
מגואל וניבו אכלו׃ 13 ואמרתם הנה מה־מלאה ונפחתם אותו אמר
יהוה צבאות והבאתם הגזול והפסח והבאתם את־הקרבן הארצה
אקח־זאת מידכם׃ 14 וארור נוכל אשר־יש בעדרו זכר ונדר ומזבח
לאדני מום׃ כי־מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃
2 ועתה אליכם הכהנים המצוה זאת׃ 2 אם־לא תשמעו ואם־לא תשיתו
לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את־המארה
ואת־ברכתיכם ארה גם־ארתיה כי־אינכם שמים על־לב׃
3 הנני גערה את־הזרע ופרשתי פרש על־פניכם פרש חגיכם׃
4 וידעתם כי־שלחתי אליכם את־המצוה הזאת להיות בריתי את־לוי
אמר יהוה צבאות׃ 5 בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם לו
מורא וייראני אז מפני שמי נחת הוא׃ 6 תורת אמת היתה בפיהו
ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום והישר הלך אתי ורבים השיב
מעון׃ 7 כי שפתי כהן ישמרו־דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך
יהוה צבאות הוא׃ 8 ואתם סרתם מן־הדרך הכשלתם רבים בתורה
שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 9 וגם־אני נתתי אתכם נבזים
ושפלים לכל־העם כפי אשר־אינם שמרים את־דרכי ונשאים פנים
בתורה׃ 10 הלא־אב אחד לכלנו הלא־אל אחד בראנו מדוע נבגד
איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃ 11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה
בישראל ובירושלם כי־חלל יהוה קדש אשר אהב ובעל בת־אל נכר׃
12 יכרת יהוה לאיש אשר־יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש
מנחה ליהוה צבאות׃ 13 וזאת שנית תכסו דמעות את־מזבח יהוה
בבכי ואנקה מאין עוד פנות אל־המנחה ולקחת רצון מידכם׃
14 ואמרתם על־מה על־כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר
אתה בגדת בה ואת־חברתך ואשת בריתך׃ 15 הלא־אחד עשה ושאר
רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואל־אשת
נעוריך אל־יבגד׃ 16 כי־שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל כסה חמס
על־לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׃
3 הנני שולח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל־היכלו
האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה
בא אמר יהוה צבאות׃ 2 ומי מכיל את־יום בואו ומי העמד בהראותו
כי הוא כאש צורף וכבורסי מכבסים׃ 3 וישב צורף וממרק כסף
וטהר את־בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה
בצדקה׃ 4 וערבה יהודה וירושלם מנחתיהם ליהוה כימי עולם
וכשנים קדמוניות׃ 5 וקרבתי אליכם למשפט והיה מהר עד־עד
לעד־רע ולא־ירא אמר אדני יהוה צבאות׃ 6 כי אני יהוה לא שניתי
ואתם בני־יעקב לא כלתם׃ 7 למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא
שמרתם שובו אלי ואשובה אל־יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב׃
8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה קבעתיך
המעשר׃ 9 בתרומה׃ 10 הביאו את־כל־המעשר אל־בית האוצר
ויהי־טרף בביתי׃ ובחנו־נא בזאת אמר יהוה צבאות אם־לא אפתח
לכם את־ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד־בלי די׃
11 וגערתי בעדכם׃ ולא־ישחת לכם את־פרי האדמה ולא־תשכל
לכם הגפן בשדה׃ 12 ואשרוכם כל־הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ
אמר יהוה צבאות׃ 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה־נדברנו
עליך׃ 14 אמרתם שוא עבד אלהים ומה־בצע כי שמרנו משמרתו
וכי־הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׃ 15 ועתה אנחנו מאשרים זדים
גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים ויפלטו׃ 16 אז נדברו יראי יהוה
איש אל־רעהו והקשיב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי
יהוה ולחשבי שמו׃ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר־אני עשה
סגלה וחמלתי אותם כאשר יחמל איש על־בנו העבד אותו׃
18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע׃ בין עבד אלהים לאשר לא־עבדו׃
4 כי־הנה היום בא בער כתנור והיו כל־זדים וכל־עשה רשעה
קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא־יעזב להם שרש
וענף׃ 2 ולכם יראי שמי תזרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם
ופשתם כעגלי מרבק׃ 3 ושסתם רשעים כי־יהיו־אפר תחת כפות
רגליכם ביום אשר־אני עשה אמר יהוה צבאות׃ 4 זכרו תורת משה
עבדי אשר־צויתי אתו בחרב על־כל־ישראל חקים ומשפטים׃
5 הנה אנכי שלח לכם את־אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול
והנורא׃ 6 והשיב לב־אבות על־בנים ולב בנים על־אבתם פן־אבוא
והכיתי את־הארץ חרם׃

ܡܬܬܝܐܘܢ

1 ܡܢܝܢ ܦܘܩܕܢܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ ܐܠܦܐ
ܕܡܬܝܠܕܘܬ ܡܫܝܚܐ 2 ܐܒܪܗܡ ܝܘܠܕ ܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܝܘܠܕ ܝܥܩܘܒ
ܘܝܥܩܘܒ ܝܘܠܕ ܝܗܘܕܐ ܘܐܚܘܗܝ 3 ܘܝܗܘܕܐ ܝܘܠܕ ܦܪܨܘܢ ܘܙܪܚ
ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨܘܢ ܝܘܠܕ ܐܪܡ ܘܐܪܡ ܝܘܠܕ ܥܡܝܢܕܒܘܒ
ܘܥܡܝܢܕܒܘܒ ܝܘܠܕ ܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܘܠܕ ܣܠܡܘܢ 4 ܘܣܠܡܘܢ
ܝܘܠܕ ܒܥܘܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܘܙ ܝܘܠܕ ܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ 5 ܘܥܘܒܝܕ
ܝܘܠܕ ܝܫܝܐ ܘܝܫܝܐ ܝܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܘܠܕ
ܫܠܡܘܢ ܕܐܘܪܝܐ 6 ܘܫܠܡܘܢ ܝܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܘܪܚܒܥܡ
ܝܘܠܕ ܒܝܐ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ ܘܐܒܝܐ ܝܘܠܕ
ܠ ܝܘܫܦܛ ܡܫܝܚܐ ܐܒܝ ܡܫܝܚܐ 7 ܘܝܘܫܦܛ ܝܘܠܕ ܝܘܪܡ ܡܢ
ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܘܐܒܝܐ ܝܘܠܕ ܫܠܝܡܘܢ 8 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܘܠܕ ܒܥܘܙ ܡܢ
ܪܚܒ ܘܒܥܘܙ ܝܘܠܕ ܐܒܝܐ ܕܐܒܝܐ ܘܐܒܝܐ ܝܘܠܕ ܐܬܝ ܡܢ ܐܢܬܬܐ
ܕܐܘܪܝܐ ܘܐܒܝܐ ܝܘܠܕ ܠ ܝܘܫܦܛ ܡܫܝܚܐ ܘܝܘܫܦܛ
ܕܐܒܝ ܝܫܘܥ ܝܘܠܕ ܝܘܢ ܕܐܢ ܝܘܢ ܝܘܠܕ ܝܫܘܥ ܡܠܟܐ 9 ܘܝܫܘܥ
ܝܘܠܕ ܝܗܘܕܐ ܝܘܠܕ ܝܗܘܕܐ ܕܐܢ ܝܗܘܕܐ ܝܘܠܕ ܦܪܨܘܢ ܘܙܪܚ
ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨܘܢ ܝܘܠܕ ܐܪܡ ܘܐܪܡ ܝܘܠܕ ܥܡܝܢܕܒܘܒ ܘܥܡܝܢܕܒܘܒ
ܝܘܠܕ ܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܘܠܕ ܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ ܝܘܠܕ ܒܥܘܙ
ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܘܙ ܝܘܠܕ ܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ 10 ܘܥܘܒܝܕ ܝܘܠܕ ܝܫܝܐ
ܡܢ ܬܡܪ ܘܝܫܝܐ ܝܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܘܠܕ ܫܠܝܡܘܢ
ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܘܪܚܒܥܡ
ܝܘܠܕ ܐܒܝܐ ܕܐܒܝܐ ܘܐܒܝܐ ܝܘܠܕ ܝܗܘܫܦܛ ܡܠܟܐ ܘܝܗܘܫܦܛ
ܝܘܠܕ ܝܘܪܡ ܕܐܒܝ ܝܗܘܪܡ ܝܘܠܕ ܥܘܙܝܐ ܡܠܟܐ ܘܥܘܙܝܐ
ܝܘܠܕ ܝܘܬܡ ܕܐܒܝ ܝܗܘܬܡ ܝܘܠܕ ܐܚܙ ܡܠܟܐ ܘܐܚܙ
ܝܘܠܕ ܚܙܩܝܐ ܕܐܒܝ ܝܗܘܚܙܩܝܐ ܝܘܠܕ ܡܢܫܐ ܡܠܟܐ ܘܡܢܫܐ
ܝܘܠܕ ܝܘܫܝܐ ܕܐܒܝ ܝܗܘܝܫܝܐ ܝܘܠܕ ܝܘܫܝܐ ܡܠܟܐ ܘܝܘܫܝܐ
ܝܘܠܕ ܝܘܝܩܝܡ ܕܐܒܝ ܝܗܘܝܩܝܡ ܝܘܠܕ ܝܘܝܩܝܡ ܡܠܟܐ ܘܝܘܝܩܝܡ
ܝܘܠܕ ܝܟܢܝܐ ܕܐܒܝ ܝܗܘܝܟܢܝܐ ܝܘܠܕ ܝܟܢܝܐ ܡܠܟܐ ܘܝܟܢܝܐ
ܝܘܠܕ ܝܫܝܐ ܕܐܒܝ ܝܗܘܝܫܝܐ ܝܘܠܕ ܝܫܝܐ ܡܠܟܐ ܘܝܫܝܐ
ܝܘܠܕ ܚܙܩܝܐ ܕܐܒܝ ܝܗܘܚܙܩܝܐ ܝܘܠܕ ܚܙܩܝܐ ܡܠܟܐ ܘܚܙܩܝܐ
ܝܘܠܕ ܝܘܫܝܐ ܕܐܒܝ ܝܗܘܝܫܝܐ ܝܘܠܕ ܝܘܫܝܐ ܡܠܟܐ ܘܝܘܫܝܐ
ܝܘܠܕ ܝܘܬܡ ܕܐܒܝ ܝܗܘܝܬܡ ܝܘܠܕ ܝܘܬܡ ܡܠܟܐ ܘܝܘܬܡ
ܝܘܠܕ ܐܚܙ ܕܐܒܝ ܝܗܘܐܚܙ ܝܘܠܕ ܐܚܙ ܡܠܟܐ ܘܐܚܙ
ܝܘܠܕ ܚܙܩܝܐ ܕܐܒܝ ܝܗܘܚܙܩܝܐ ܝܘܠܕ ܚܙܩܝܐ ܡܠܟܐ ܘܚܙܩܝܐ
ܝܘܠܕ ܡܢܫܐ ܕܐܒܝ ܝܗܘܡܢܫܐ ܝܘܠܕ ܡܢܫܐ ܡܠܟܐ ܘܡܢܫܐ
ܝܘܠܕ ܝܘܫܝܐ ܕܐܒܝ ܝܗܘܝܫܝܐ ܝܘܠܕ ܝܘܫܝܐ ܡܠܟܐ ܘܝܘܫܝܐ
ܝܘܠܕ ܝܘܝܩܝܡ ܕܐܒܝ ܝܗܘܝܩܝܡ ܝܘܠܕ ܝܘܝܩܝܡ ܡܠܟܐ ܘܝܘܝܩܝܡ
ܝܘܠܕ ܥܘܙܝܐ ܕܐܒܝ ܝܗܘܥܘܙܝܐ ܝܘܠܕ ܥܘܙܝܐ ܡܠܟܐ ܘܥܘܙܝܐ
ܝܘܠܕ ܝܘܬܡ ܕܐܒܝ ܝܗܘܝܬܡ ܝܘܠܕ ܝܘܬܡ ܡܠܟܐ ܘܝܘܬܡ
ܝܘܠܕ ܐܚܙ ܕܐܒܝ ܝܗܘܐܚܙ ܝܘܠܕ ܐܚܙ ܡܠܟܐ ܘܐܚܙ
ܝܘܠܕ ܚܙܩܝܐ ܕܐܒܝ ܝܗܘܚܙܩܝܐ ܝܘܠܕ ܚܙܩܝܐ ܡܠܟܐ ܘܚܙܩܝܐ
ܝܘܠܕ ܡܢܫܐ ܕܐܒܝ ܝܗܘܡܢܫܐ ܝܘܠܕ ܡܢܫܐ ܡܠܟܐ ܘܡܢܫܐ
ܝܘܠܕ ܝܘܫܝܐ ܕܐܒܝ ܝܗܘܝܫܝܐ ܝܘܠܕ ܝܘܫܝܐ ܡܠܟܐ ܘܝܘܫܝܐ
ܝܘܠܕ ܝܘܝܩܝܡ ܕܐܒܝ ܝܗܘܝܩܝܡ ܝܘܠܕ ܝܘܝܩܝܡ ܡܠܟܐ ܘܝܘܝܩܝܡ
ܝܘܠܕ ܝܟܢܝܐ ܕܐܒܝ ܝܗܘܝܟܢܝܐ ܝܘܠܕ ܝܟܢܝܐ ܡܠܟܐ ܘܝܟܢܝܐ
ܝܘܠܕ ܝܫܝܐ ܕܐܒܝ ܝܗܘܝܫܝܐ ܝܘܠܕ ܝܫܝܐ ܡܠܟܐ ܘܝܫܝܐ

1 ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ ܗܘܐ
2 ܐܒܪܗܡ ܝܠܕ ܠܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܗܘܕܐ
ܘܠܐܚܘܗܝ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܕܝܠܕܘ ܠܬܪܝܨܐ ܘܙܪܚܐ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨ
ܡܢ ܙܪܚ ܗܐܪܝܢ ܘܗܐܪܝܢ ܝܠܕ ܠܐܪܡ ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ
ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܠܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ
ܝܠܕ ܠܒܥܘܙ ܘܒܥܘܙ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܝܫܝܐ
4 ܘܝܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܠܕ ܠܝܗܘܪܡ ܘܝܗܘܪܡ
ܝܠܕ ܠܥܘܙܝܐ ܘܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ
ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ
ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܐܫܝܐ ܘܝܐܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܫܝܐ ܘܝܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܟܢܝܐ
5 ܘܝܟܢܝܐ ܝܠܕ ܠܝܟܢܝܐ ܘܝܟܢܝܐ ܝܠܕ ܠܫܐܠܬܝܐܝܠ ܘܫܐܠܬܝܐܝܠ
ܝܠܕ ܠܙܪܒܒܠ ܘܙܪܒܒܠ ܝܠܕ ܠܐܒܝܘܕ ܘܐܒܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܝܩܝܡ
ܘܐܠܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܥܙܘܪ ܘܥܙܘܪ ܝܠܕ ܠܨܕܘܩ ܘܨܕܘܩ ܝܠܕ ܠܐܟܝܡ
ܘܐܟܝܡ ܝܠܕ ܠܐܠܝܘܕ ܘܐܠܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܥܙܪ ܘܐܠܥܙܪ ܝܠܕ ܠܡܬܬܝܐ
ܘܡܬܬܝܐ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ 16 ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ
ܕܐܬܝܠܕ ܒܗ ܝܫܘܥ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ 17 ܟܠܗ ܗܝܕܝܢ ܕܪܘܡܐ
ܬܫܥܣܪ ܠܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ ܕܕܘܝܕ ܬܪܬܝܣܪ ܘܬܪܬܝܣܪ ܠܓܠܘܬܐ
ܕܒܒܠ ܬܪܬܝܣܪ ܘܬܪܬܝܣܪ ܠܡܫܝܚܐ 18 ܗܕܐ ܗܘܬ ܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ
ܡܫܝܚܐ ܗܘܬ ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܠܝܘܣܦ ܟܕ ܐܬܪܪܝܢ ܗܘܬ
ܠܡܩܒܠܘܬܗ ܬܪܬܝܗܘܢ ܐܫܬܟܚܬ ܕܒܟܝܢܐ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ
19 ܘܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܓܒܪܐ ܙܕܝܩܐ ܘܠܐ ܨܒܐ ܕܢܦܠܝܗ
ܠܓܠܝܐ ܒܣܬܪܐ ܫܒܩ ܠܗ ܠܝܠܐ ܚܕ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܒܚܠܡܐ
ܐܡܪ ܠܗ ܩܘܡ ܣܒ ܠܛܠܝܐ ܘܠܐܡܗ ܘܠܪܒܬܗ ܘܐܙܠ ܠܡܨܪܝܡ
ܘܟܘܢ ܥܡܟ ܥܕܡܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܠܡܫܕܝܗ
ܠܡܪܝܡ ܐܢܬܬܝ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܠܝܘܣܦ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܠܐܬܝܠܕ
ܒܪܝܬܐ ܕܡܪܝܡ ܐܢܬܬܝ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܠܝܘܣܦ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ
ܠܐܬܝܠܕ

מדם ברכת המזון, מפני שהוא מברך אחר שיבנה ירושלים.
14 הקורא את שמע שלא
כתקונה, יצא. רבי אומר, אם
אינו יכול לכוון לבו בתחילה
לא יקרא אבל יחזיר לבו אחר
כך. 15 מתפלל תפלת
שמונה עשרה, אם כוון לבו
בראשונה, אינו צריך לכוון
באמצעיתה. 16 נתפלל
תחלה ונמצא לבו טרוד
בתפלתו, יחזיר לבו אחר
תפלתו.

5

1 אל יתפלל אדם אלא מתוך
תחנונים, לפי שאין אנו
מתפללים אלא לפני המקום
ברוך הוא, שנאמר ולעבדו
בכל לבבכם. 2 אמר רבי
אלעזר, אם יש בידו לעשות
תחנונים ואינו עושה, הרי
זה מן המתפללים לריק.
3 אמר רבי אבא אמר רבי
אלעזר, כל המתפלל תפלה
אחת בלילה, אינו מתפלל
אלא כמי שנתנבא לריק.
4 מנין שאין אדם יוצא
ידי חובתו בתפלה אלא
בתחנונים? שנאמר ואל
אלהי אשר אני לו. 5 אמר
רבי אבא אמר רבי אלעזר,
אין תפלה אלא בתחנונים.
6 מנין? שנאמר ותבא
תפלתי לפניך. 7 אמר
רבי יהושע בן לוי, (aiōn g165)
תחנונים שקולים כנגד
שלשה דברים, כנגד
תפילה ותשובה ותורה.
8 אמר רבי אבא בר
כהנא, מפני מה אין
תפלת הצבור נענית?
מפני שאין אדם מוציא
תפלתו בכוונה אחת.
9 אמר רבי אבא בר
כהנא, אין אדם יכול
לכוון לבו אלא אם כן
יצא מכל דבר שבעולם.
10 (aiōnios g166) אמר
רבי אבא, אמר רבי אלעזר
מן הבור הזה אי אפשר
לכוון לבו. 11 אמר
רבי אבא, אמר רבי אלעזר
אמר רבי יוסי בן חלפתא,
אם אדם מתפלל ולבו
אינו יכול לכוון לבו, יבקש
רחמים שיכוון לבו.
12 אמר רבי אבא אמר
רבי אלעזר, אם אדם
מתפלל ולבו אינו יכול
לכוון לבו, יבקש רחמים
שיכוון לבו. 13 אמר
רבי אלעזר, אל יעמוד
אדם להתפלל אלא
מתוך שמחה של מצוה,
שנאמר ואל אלהי אשר
אני לו. 14 אמר רבי
אלעזר, אל יעמוד אדם
להתפלל אלא מתוך
הרהור הלב, שנאמר
אמרו בלבבכם על
משכבכם ודומו סלה.
15 אמר רבי אבא אמר
רבי אלעזר, אל יעמוד
אדם להתפלל אלא
מתוך הכרה, שנאמר
אמרו בלבבכם על
משכבכם ודומו סלה.
16 אמר רבי אבא אמר
רבי אלעזר, אל יעמוד
אדם להתפלל אלא
מתוך יראה, שנאמר
עבדו את יי ביראה.
17 אמר רבי אבא אמר
רבי אלעזר, אל יעמוד
אדם להתפלל אלא
מתוך שפלות הרוח,
שנאמר אמרו בלבבכם
על משכבכם ודומו סלה.
18 אמר רבי אבא אמר
רבי אלעזר, אל יעמוד
אדם להתפלל אלא
מתוך שמחת יין של
מצוה, שנאמר לכו לחמו
בלחמי ושתו יין מסכתי.
19 אם
לא יעמוד אדם להתפלל
לריק. 20 אמר רבי אבא
אמר רבי אלעזר, אל
יתפלל אדם אלא בתפלה
(aiōn g165) של תחנונים.

7

1 אמר רבי אלעזר, אמר
רבי אבא, מפני מה אין
תפלת הצבור נענית?
מפני שאין אדם מוציא
תפלתו בכוונה אחת.
2 מנין? שנאמר ותבא
תפלתי לפניך. 3 אמר
רבי אלעזר, אמר רבי
אבא, אין תפלה אלא
בתחנונים, שנאמר ותבא
תפלתי לפניך. 4 אמר
רבי אבא, אמר רבי אלעזר
אמר רבי יוסי בן חלפתא,
אם אדם מתפלל ולבו
אינו יכול לכוון לבו,
יבקש רחמים שיכוון
לבו. 5 אמר רבי אבא
אמר רבי אלעזר, אל
יעמוד אדם להתפלל
אלא מתוך שמחה של
מצוה, שנאמר לכו לחמו
בלחמי ושתו יין מסכתי.
6 אמר רבי אבא אמר
רבי אלעזר, אל יעמוד
אדם להתפלל אלא
מתוך הרהור הלב,
שנאמר אמרו בלבבכם
על משכבכם ודומו סלה.
7 אמר רבי אבא אמר
רבי אלעזר, אל יעמוד
אדם להתפלל אלא
מתוך הכרה, שנאמר
אמרו בלבבכם על
משכבכם ודומו סלה.
8 אמר רבי אבא אמר
רבי אלעזר, אל יעמוד
אדם להתפלל אלא
מתוך יראה, שנאמר
עבדו את יי ביראה.
9 אמר רבי אבא אמר
רבי אלעזר, אל יעמוד
אדם להתפלל אלא
מתוך שפלות הרוח,
שנאמר אמרו בלבבכם
על משכבכם ודומו סלה.
10 אמר רבי אבא אמר
רבי אלעזר, אל יעמוד
אדם להתפלל אלא
מתוך שמחת יין של
מצוה, שנאמר לכו לחמו
בלחמי ושתו יין מסכתי.
11 אמר רבי אבא אמר
רבי אלעזר, אל יעמוד
אדם להתפלל אלא
מתוך הרהור הלב,
שנאמר אמרו בלבבכם
על משכבכם ודומו סלה.
12 אמר רבי אבא אמר
רבי אלעזר, אל יעמוד
אדם להתפלל אלא
מתוך הכרה, שנאמר
אמרו בלבבכם על
משכבכם ודומו סלה.
13 אמר רבי אבא אמר
רבי אלעזר, אל יעמוד
אדם להתפלל אלא
מתוך יראה, שנאמר
עבדו את יי ביראה.
14 אמר רבי אבא אמר
רבי אלעזר, אל יעמוד
אדם להתפלל אלא
מתוך שפלות הרוח,
שנאמר אמרו בלבבכם
על משכבכם ודומו סלה.

אל (aiōn g165) הנצחי אל אל
הנצחי הוא אמת
ואין בו עול

8 ואם
אמרתי אל
אל אל
אל 2 אמרתי
אמרתי אל
אל 3 אל
אל אל
אל אל
אל אל אל
אל אל אל
אל

ויאמר אל־אברהם ידע תדע כי־גר יהיה זרעך
בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות
שנה׃ 14 וגם את־הגוי אשר יעבדו דן אנכי
ואחרי־כן יצאו ברכש גדול׃ 15 ואתה תבוא
אל־אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃ 16 ודור
רביעי ישובו הנה כי לא־שלם עון האמרי
עד־הנה׃ 17 והיה השמש לבוא והעלטה היתה
והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין
הגזרים האלה׃ 18 ביום ההוא כרת יהוה את־
אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את־הארץ הזאת
מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת׃
19 את־הקני ואת־הקנזי ואת־הקדמני׃ 20 ואת־
החתי והפרזי והרפאים׃ 21 והאמרי והכנעני
והגרגשי והיבוסי׃

12 1 ויאמר יהוה אל־אברם לך־לך מארצך
וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך׃
2 ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך
והיה ברכה׃ 3 ואברכה מברכיך ומקללך
אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה׃
4 וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך
אתו לוט ואברם בן־חמשים שנה בצאתו
מחרן׃ 5 ויקח אברם את־שרי אשתו ואת־לוט
בן־אחיו ואת כל־רכושם אשר רכשו ואת
הנפש אשר־עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה
כנען ותבאנה ארצה כנען׃ 6 ויעבר אברם
בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני
אז בארץ׃ 7 וירא יהוה אל־אברם ויאמר
לזרעך אתן את־הארץ הזאת ויבן שם מזבח
ליהוה הנראה אליו׃ 8 ויעתק משם ההרה
מקדם לבית־אל ויט אהלה בית־אל מים
ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא
בשם יהוה׃ 9 ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃
10 והרעב היה בארץ וירד אברם מצרים
לגור שם כי־כבד הרעב בארץ׃ 11 ויהי
כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל־שרי
אשתו הנה־נא ידעתי כי־אשת יפת־מראה
את׃ 12 והיה כי־יראו אתך המצרים ואמרו
אשתו זאת ואותי יהרגו וא֖תך יחיו׃
13 אמרי־נא את־אחתי את למען ייטב־לי
בעבורך וחיתה נפשי בגלל׃ 14 ויהי כבוא
אברם מצרים וראו המצרים את־האשה כי־
יפה היא מאד׃ 15 וראו אתה שרי פרעה
ויהללו אתה אל־פרעה ותקח האשה בית
פרעה׃ 16 ולאברם היטיב בעבורה ויהי־לו
צאן־ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות
וגמלים׃ 17 ונגע יהוה את־פרעה נגעים
גדלים ואת־ביתו על דבר שרי אשת אברם׃
18 ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה־זאת
עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא׃
19 למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי
לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃ 20 וצו
עליו אנשים וישלחו אתו ואת־אשתו וכל
אשר־לו׃

13 1 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל
אשר־לו ולוט עמו הנגבה׃ 2 ואברם כבד
מאד במקנה בכסף ובזהב׃ 3 וילך לנסעיו
מהנגב ועד בית־אל עד המקום אשר היה
אהלו בתחלה בין בית־אל ובין העי׃
4 אל־מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה
ויקרא שם אברם בשם יהוה׃ 5 וגם־ללוט
ההלך את־אברם היה צאן־ובקר ואהלים׃
6 ולא־נשאם הארץ לשבת יחדו כי־היה
רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃
7 ויהי־ריב בין רעי מקנה־אברם ובין רעי
מקנה־לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃
8 ויאמר אברם אל־לוט אל־נא תהי מריבה
בינתי וביניך ובין רעי וברעי כי אנשים
אחים אנחנו׃ 9 הלא כל־הארץ לפניך הפרד
נא מעלי אם־השמאל ואימינה ואם־הימין
ואשמאילה׃ 10 וישא־לוט את־עיניו וירא
את כל־ככר הירדן כי־משקה היא לפני
שחת יהוה את־סדם ואת־עמרה כגן־יהוה
כארץ מצרים בבאך צוער׃ 11 ויבחר־לו לוט
את כל־ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו
איש מעל אחיו׃ 12 אברם ישב בארץ כנען
ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד־סדם׃
13 ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד׃
14 ויהוה אמר אל־אברם אחרי הפרד לוט
מעמו שא־נא עיניך וראה מן־המקום אשר
אתה שם צפונה ונגבה וקדמה וים׃
15 כי את־כל־הארץ אשר אתה רואה לך
אתננה ולזרעך עד־עולם׃ 16 ושמתי את־
זרעך כעפר הארץ אשר אם־יוכל איש למנות
את־עפר הארץ גם זרעך יימנה׃
17 התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך
אתננה׃ 18 ויאהל אברם ויבא וישב באלני
ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה׃

14 1 ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך
מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל
מלך גוים׃ 2 עשו מלחמות את־ברע מלך
סדם ואת־ברשע מלך עמרה שנאב מלך
אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע
הוא צוער׃ 3 כל־אלה חברו אל־עמק
השדים הוא ים המלח׃ 4 שתים עשרה
שנה עבדו את־כדרלעמר ובשלשה עשרה
שנה מרדו׃ 5 ובארבע עשרה שנה בא
כדרלעמר ואת־המלכים אשר אתו ויכו את־
רפאים בעשתרת קרנים ואת־הזוזים בהם
ואת־האימים בשוה קריתים׃ 6 ואת־החרי
בהר שעיר עד אלון פארן אשר על־המדבר׃
7 ויפנו ויבאו אל־עין משפט הוא קדש
ויכו את כל־שדה העמלקי וגם את־האמרי
היושב בחצצן תמר׃ 8 ויצא מלך־סדם
ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים
ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה
בעמק השדים׃ 9 את כדרלעמר מלך עילם
ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער
אריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את
החמשה׃ 10 ועמק השדים בארת בארת
חמר ומלכי סדם ועמרה נפלו שמה והנשאר
הר נסו׃ 11 ויקחו את־כל־רכוש סדם
ועמרה ואת־כל־אכלם וילכו׃ 12 ולקחו
את־לוט ואת־רכושו בן־אחי אברם ויילכו
והוא יושב בסדם׃ 13 ויבא הפליט ויגד
לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא
האמרי אחי אשכול ואחי ענר ואלה בעלי
ברית אברם׃ 14 וישמע אברם כי נשבה
אחיו ויריק את־חניכיו ילידי ביתו שמנה
עשר ושלש מאות וירדף עד־דן׃
15 ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם
וירדפם עד־חובה אשר משמאל לדמשק׃
16 וישב את־כל־הרכש וגם את־לוט אחיו
ורכושו השיב וגם את־הנשים ואת־העם׃
17 ומלכי סדם יצא לקראתו אחרי שובו
מהכות את־כדרלעמר ואת־המלכים אשר
אתו אל־עמק שוה הוא עמק המלך׃
18 ומלכי־צדק מלך שלם הוציא לחם
ויין והוא כהן לאל עליון׃ 19 ויברכהו
ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים
וארץ׃ 20 וברוך אל עליון אשר מגן צרריך
בידך ונתן־לו מעשר מכל׃ 21 ויאמר מלך־
סדם אל־אברם תן־לי הנפש והרכש קח־לך׃
22 ויאמר אברם אל־מלך סדם הרימתי ידי
אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ׃
23 אם־מחוט ועד־שרוך סנל ואם־אקח
מכל־אשר לך ולא תאמר אני העשרתי
את אברם׃ 24 בלעדי רק אשר אכלו הנערים
וחלק האנשים אשר־הלכו אתי ענר אשכול
וממרא יקחו חלקם׃

15 1 אחר הדברים האלה היה דבר־יהוה
אל־אברם במחזה לאמר אל־תירא אברם
אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃
2 ויאמר אברם אדני יהוה מה־תתן־לי
ואנכי הולך ערירי ובן־משק ביתי הוא
דמשק אליעזר׃ 3 ואמר אברם הן לי לא
נתת זרע והנה בן־ביתי יורש אתי׃
4 והנה דבר־יהוה אליו לאמר לא־זה יירשך
כי אם־אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃
5 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט־נא השמים
וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם
ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ 6 והאמן
ביהוה ויחשבה לו צדקה׃ 7 ויאמר אליו
אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים
לתת לך את־הארץ הזאת לרשתה׃
8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה׃
9 ויאמר אליו קחה־לי עגלה משלשת
ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל׃
10 ויקח־לו את כל־אלה וגו׃ 11 ויבתר
אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו
ואת־הצפור לא בתר׃ 12 וירד העיט על
הפגרים ויגרש אתם אברם׃ 13 ויאמר
אל־אברם ידע תדע כי־גר יהיה זרעך
בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע
מאות שנה׃ 14 וגם את־הגוי אשר יעבדו דן
אנכי ואחרי־כן יצאו ברכש גדול׃
15 ואתה תבוא אל־אבתיך בשלום תקבר
בשיבה טובה׃ 16 ודור רביעי ישובו הנה
כי־לא־שלם עון האמרי עד־הנה׃
17 והיה השמש לבוא והעלטה היתה
והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין
הגזרים האלה׃ 18 ביום ההוא כרת יהוה את־
אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את־הארץ הזאת
מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת׃
19 את־הקני ואת־הקנזי ואת־הקדמני׃ 20 ואת־
החתי והפרזי והרפאים׃ 21 והאמרי
והכנעני והגרגשי והיבוסי׃

3 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܢܬܬܐ ܠܟܘܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ
ܠܡܬܠܝܢ ܠܒܢܝ ܢܢܫܐ ܕܙܪܥܐ ܡܢ ܙܪܥܗ ܕܒܪܝܬܐ ܗܘ ܙܪܥ
ܫܦܝܪܐ ܒܪܝܫ ܙܪܥܗ ܕܫܦܝܪܐ ܗܘ ܕܙܪܥ ܒܪܝܫ ܙܪܥ ܫܦܝܪܐ
4 ܘܡܕܡ ܕܙܪܥ ܢܦܠ ܥܠ ܦܬܐ ܕܐܘܪܚܐ ܘܐܬܬܐ ܨܦܪܐ
ܘܐܟܠܬܗ ܠܟܠܗ ܕܙܪܥ ܢܦܠ ܥܠ ܦܬܐ ܕܐܘܪܚܐ ܘܐܬܬܐ ܨܦܪܐ
5 ܘܠܡܠܬܐ ܕܢܦܠ ܥܠ ܟܐܦܐ ܗܘ ܕܙܪܥ ܕܒܟܝܐ ܗܘ ܕܙܪܥ
ܕܐܝܟ ܕܠܝܬ ܠܗ ܥܘܡܩܐ ܕܐܪܥܐ ܗܘ ܕܙܪܥ ܕܒܟܝܐ ܗܘ ܕܙܪܥ
ܕܠܝܬ ܠܗ ܥܘܡܩܐ ܕܐܪܥܐ ܗܘ ܕܙܪܥ ܕܒܟܝܐ ܗܘ ܕܙܪܥ
6 ܕܡܛܠ ܕܫܡܫܐ ܡܛܠܬ ܘܝܒܫ ܗܘ ܕܙܪܥ ܕܒܟܝܐ ܗܘ ܕܙܪܥ
ܕܠܝܬ ܠܗ ܥܘܡܩܐ ܕܐܪܥܐ ܗܘ ܕܙܪܥ ܕܒܟܝܐ ܗܘ ܕܙܪܥ
7 ܘܫܩܝܢ ܡܢܗ ܩܘܨܐ ܕܩܘܨܐ ܘܐܬܝܢ ܩܘܨܐ ܘܚܢܩܘܗܝ
ܠܗ ܩܘܨܐ ܕܩܘܨܐ ܘܐܬܝܢ ܩܘܨܐ ܘܚܢܩܘܗܝ ܩܘܨܐ
8 ܕܒܐܪܥܐ ܛܒܬܐ ܢܦܠ ܥܠ ܦܬܐ ܕܐܘܪܚܐ ܘܐܬܬܐ ܨܦܪܐ
ܘܐܟܠܬܗ ܠܟܠܗ ܕܙܪܥ ܢܦܠ ܥܠ ܦܬܐ ܕܐܘܪܚܐ ܘܐܬܬܐ ܨܦܪܐ
9 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܕܢܐ ܢܫܡܥ ܢܫܡܥ
ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܕܢܐ ܢܫܡܥ ܢܫܡܥ
10 ܘܩܪܒܘ ܬܠܡܝܕܝܗܝ ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܠܡܢܐ ܡܠܬܐ ܕܡܬܠܐ
ܗܢܘܢ ܡܠܬܐ ܕܡܬܠܐ ܗܢܘܢ ܡܠܬܐ ܕܡܬܠܐ
11 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܠܟܘܢ ܝܗܒ ܐܬܘܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ
ܕܠܝܬ ܠܗ ܐܬܘܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ
ܕܠܐܢܘܢ ܕܒܪܝܢ ܒܦܬܓܡܐ ܟܠܗ ܡܬܝܠܦ ܠܗ ܕܠܡܐ
12 ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܒܪܝܢ ܢܬܠ ܠܗ ܘܢܬܘܣܦ
ܠܗ ܕܠܝܬ ܠܗ ܕܠܡܐ ܕܠܝܬ ܠܗ ܕܠܡܐ
13 ܘܒܗܝ ܡܬܠܐ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܚܙܝܢ ܚܙܝ ܘܠܐ ܚܙܝ
ܘܫܡܝܥ ܫܡܥ ܘܠܐ ܫܡܝܥ ܘܠܐ ܡܨܝܬ ܕܢܦܩ ܠܗܘܢ
14 ܘܡܬܡܠܝ ܒܗܘܢ ܢܒܝܐ ܐܫܥܝܐ ܕܐܡܪ ܫܡܥ ܬܫܡܥ
ܘܠܐ ܬܦܝܣܘܢ ܘܚܙܝܢ ܬܚܙܝ ܘܠܐ ܡܨܝܬ ܕܢܦܩ ܠܗܘܢ
15 ܡܛܠ ܕܫܡܝܢ ܠܒܐ ܕܥܡܐ ܗܢܐ ܘܒܐܕܢܘܗܝ ܩܠܝܠ
ܘܥܝܢܘܗܝ ܨܡܘ ܕܠܡܐ ܕܠܡ ܢܚܙܘܢ ܒܥܝܢܐ ܘܒܐܕܢܐ
ܢܫܡܥܘܢ ܘܠܒܐ ܢܦܩ ܘܢܐܬܘܢ ܠܘܬܝ ܘܐܐܪܘܢ ܠܗ
16 ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܡܬܝ ܥܕܡܐ ܕܢܬܒܪܟ ܠܟ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܘܥܕܡܐ ܕܢܬܒܪܟ ܠܟ ܡܢ ܫܡܝܐ
17 ܘܐܡܪ ܠܝ ܠܐ ܡܛܠ ܕܢܬܒܪܟ ܠܝ ܡܢ ܫܡܝܐ ܐܠܐ ܕܢܬܒܪܟ
ܠܝ ܡܢ ܫܡܝܐ ܐܠܐ ܕܢܬܒܪܟ ܠܝ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܢܬܒܪܟ ܠܟ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܒܪܟ ܠܟ ܡܢ ܫܡܝܐ
18 ܕܠܐ ܢܬܒܪܟ ܠܟ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܒܪܟ ܠܟ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܢܬܒܪܟ ܠܟ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܒܪܟ ܠܟ ܡܢ ܫܡܝܐ
19 ܗܘ ܕܡܠܐ ܕܡܢ ܡܠܐ ܕܡܢ ܡܠܐ ܕܡܢ ܡܠܐ ܕܡܢ ܡܠܐ
ܕܡܢ ܡܠܐ ܕܡܢ ܡܠܐ ܕܡܢ ܡܠܐ ܕܡܢ ܡܠܐ ܕܡܢ ܡܠܐ
ܕܡܢ ܡܠܐ ܕܡܢ ܡܠܐ ܕܡܢ ܡܠܐ ܕܡܢ ܡܠܐ ܕܡܢ ܡܠܐ
20 ܕܡܢ ܡܠܐ ܕܡܢ ܡܠܐ ܕܡܢ ܡܠܐ ܕܡܢ ܡܠܐ ܕܡܢ ܡܠܐ

1 בראשית ברא אלהים את השמים ׃ ואת
הארץ׃ 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־
פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני
המים׃ 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי־
אור׃ 4 וירא אלהים את־האור כי־טוב
ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃
5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך
קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד׃
6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים
ויהי מבדיל בין מים למים׃ 7 ויעש
אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים
אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר
מעל לרקיע ויהי־כן׃ 8 ויקרא אלהים
לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום
שני׃ 9 ויאמר אלהים יקוו המים
מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה
היבשה ויהי־כן׃ 10 ויקרא אלהים
ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים
וירא אלהים כי־טוב׃ 11 ויאמר אלהים
תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע
עץ־פרי עשה פרי למינו אשר זרעו־בו
על־הארץ ויהי־כן׃ 12 ותוצא הארץ
דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ
עשה־פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא
אלהים כי־טוב׃ 13 ויהי־ערב ויהי־בקר
יום שלישי׃ 14 ויאמר אלהים יהי
מארת ברקיע השמים להבדיל בין
היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים
ולימים ושנים׃ 15 והיו למאורת
ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי־כן׃
16 ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים
את־המאר הגדול לממשלת היום ואת־
המאר הקטן לממשלת הלילה ואת
הכוכבים׃ 17 ויתן אתם אלהים ברקיע
השמים להאיר על־הארץ׃ 18 ולמשל
ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין
החשך ויראה אלהים כי־טוב׃ 19 ויהי־
ערב ויהי־בקר יום רביעי׃ 20 ויאמר
אלהים שרצו המים שרץ נפש חיה
ועוף יעופף על־הארץ על־פני רקיע
השמים׃ 21 ויברא אלהים את־התנינם
הגדלים ואת כל־נפש החיה הרמשת
אשר שרצו המים למינהם ואת כל־עוף
כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב׃
22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו
ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף
ירב בארץ׃ 23 ויהי־ערב ויהי־בקר
יום חמישי׃ 24 ויאמר אלהים תוצא
הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש
וחיתו־ארץ למינה ויהי־כן׃ 25 ויעש
אלהים את־חיתו־הארץ למינה ואת־
הבהמה למינה ואת כל־רמש האדמה
למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 26 ויאמר
אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו
וירדו בדגת הים ובעוף השמים
ובבהמה ובכל־הארץ ובכל הרמש
הרמש על־הארץ׃ 27 ויברא אלהים
את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא
אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ 28 ויברך
אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו
ורבו ומלאו את־הארץ וכבשהו ורדו
בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה
הרמשת על־הארץ׃ 29 ויאמר אלהים
הנה נתתי לכם את־כל־עשב זרע זרע
אשר על־פני כל־הארץ ואת כל־העץ
אשר־בו־פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה
לאכלה׃ 30 ולכל חית הארץ ולכל עוף
השמים ולכל רומש על־הארץ אשר־בו
נפש חיה את כל־ירק עשב לאכלה
ויהי־כן׃ 31 וירא אלהים את־כל־אשר
עשה והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־
בקר יום הששי׃

2 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃
2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־
מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים
את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת
מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃
4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם
ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃
5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל
עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה
אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־
האדמה׃ 6 ואד יעלה מן־הארץ והשקה
את־כל־פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים
את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו
נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃
8 ויטע יהוה אלהים גן־בעדן מקדם
וישם שם את־האדם אשר יצר׃ 9 וצמח
יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד
למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך
הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא
מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה
לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון
הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר
שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב
שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם־
הנהר השני גיחון הוא הסבב את כל־
ארץ כוש׃ 14 ושם הנהר השלישי חדקל
הוא הולך קדמת אשור והנהר הרביעי
הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את־
האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃
16 ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר
מכל עץ־הגן אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת
טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך
ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים
לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר
כנגדו׃ 19 ומן־האדמה יצר יהוה אלהים
כל־חית השדה ואת כל־עוף השמים
ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא־לו
וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא
שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה
ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם
לא־מצא עזר כנגדו׃ 21 ויפל יהוה אלהים
תרדמה על־האדם ויישן ולקח אחת
מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן
יהוה אלהים את־הצלע אשר־לקח מן־
האדם לאשה ויבאה אל־האדם׃ 23 ויאמר
האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר
מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה
זאת׃ 24 על־כן יעזב איש את־אביו ואת־
אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃
25 והיו שניהם ערומים האדם ואשתו
ולא יתבששו׃

3 והנחש היה ערום מכל חית השדה
אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל־
האשה אף כי־אמר אלהים לא תאכלו
מכל עץ הגן׃ 2 ותאמר האשה אל־
הנחש מפרי עץ־הגן נאכל׃ 3 ומפרי
העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא
תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן־תמתון׃
4 ויאמר הנחש אל־האשה לא־מות
תמתון׃ 5 כי יודע אלהים כי ביום
אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והיתם
כאלהים יודעי טוב ורע׃ 6 ותרא
האשה כי־טוב העץ למאכל וכי־תאוה
הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח
מפריו ותאכל ותתן גם־לאישה עמה
ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו
כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה
ויעשו להם חגרת׃ 8 ויקולו את־קול
יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום
ויתחבא האדם והאשתו מפני יהוה
אלהים בתוך עץ הגן׃ 9 ויקרא יהוה
אלהים אל־האדם ויאמר לו איכה׃
10 ויאמר את־קולך שמעתי בגן ואירא
כי־עירם אנכי ואתחבא׃ 11 ויאמר מי
הגיד לך כי עירם אתה ההמן העץ
אשר צויתיך לבלתי אכל־ממנו אכלת׃
12 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי
היא נתנה־לי מן־העץ ואכל׃ 13 ויאמר
יהוה אלהים לאשה מה־זאת עשית
ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃
14 ויאמר יהוה אלהים אל־הנחש כי
עשית זאת ארור אתה מכל־הבהמה
ומכל חית השדה על־גחנך תלך
ועפר תאכל כל־ימי חייך׃ 15 ואיבה
אשית בינך ובין האשה ובין זרעך
ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה
תשופנו עקב׃ 16 אל־האשה אמר
הרבה ארבה עצבונך והריונך בעצב
תלדי בנים ואל־אישך תשוקתך והוא
ימשל־בך׃ 17 ולאדם אמר כי שמעת
לקול אשתך ותאכל מן־העץ אשר
צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה
האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל
ימי חייך׃ 18 וקוץ ודרדר תצמיח לך
ואכלת את־עשב השדה׃ 19 בזעת
אפיך תאכל לחם עד שובך אל־האדמה
כי ממנה לקחת כי־עפר אתה ואל־עפר
תשוב׃ 20 ויקרא האדם שם אשתו
חוה כי היא היתה אם כל־חי׃
21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו
כתנות עור והלבישם׃ 22 ויאמר יהוה
אלהים הן האדם היה כאחד ממנו
לדעת טוב ורע ועתה פן־ישלח ידו
ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃
23 ויגרשהו יהוה אלהים מגן עדן
לעבד את־האדמה אשר לקח משם׃
24 וגרש את־האדם וישכן מקדם לגן
עדן את־הכרובים ואת להט החרב
המתהפכת לשמר את־דרך עץ החיים׃

לא ראיתי פניך לבלתי הפלל אתך׃ 11 ויאמר אליו אלהים
גם אנכי ידעתי כי בתם־לבבך עשית זאת ואחשך גם־אנכי
אותך מחטא לבלתי חטא־לי על־כן לא־נתתיך לנגע אתה׃
12 וגם־עתה השב אשת האיש כי־נביא הוא ויתפלל בעדך
וחיה ואם־אינך משיב דע כי־מות תמות אתה וכל־אשר־לך׃
13 ויהי כאשר־תעו אתי אלהים מבית אבי ואמר אליה
זה חסדך אשר־תעשי עמדי אל כל־המקום אשר־נבוא שמה
אמרי־לי אחי הוא׃ 14 ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים
ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו׃
15 ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב׃
16 ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה־הוא לך
כסות עינים לכל אשר־אתך וארת כל והוכחת׃
17 ויתפלל אברהם אל־האלהים וירפא אלהים את־אבימלך
ואת־אשתו ואמהותיו וילדו׃ 18 כי־עצר עצר יהוה בעד כל־רחם
לבית אבימלך על־דבר שרה אשת אברהם׃

4

ויהוה פקד את־שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה
כאשר דבר׃ 2 ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו
למועד אשר דבר אתו אלהים׃ 3 ויקרא אברהם את־שם־בנו
הנולד אשר־ילד־לו אשר־ילדה־לו שרה יצחק׃ 4 ויעש אברהם
את־יצחק בנו בן־שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים׃
5 ואברהם בן־מאת שנה בהולדת יצחק בנו׃ 6 ותאמר שרה
צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק־לי׃ 7 ותאמר מי מלל
לאברהם שרה היניקה בנים כי־ילדתי בן לזקניו׃
8 ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום
הגמל את־יצחק׃ 9 וירא שרה את־בן־הגר המצרית אשר־ילדה
לאברהם מצחק׃ 10 ותאמר אל־אברהם גרש האמה הזאת
ואת־בנה כי לא יירש בן־האמה הזאת את־בני עם־יצחק׃
11 וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו׃
12 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך על־הנער
ועל־אמתך כל אשר־תאמר אליך שרה שמע בקלה כי
ביצחק יקרא לך זרע׃ 13 וגם את־בן־האמה לגוי אשימנו
כי זרעך הוא׃ 14 וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת־מים
ויתן אל־הגר שם על־שכמה והילד ושלחה׃ 15 ותלך הגר
ותתע במדבר באר שבע׃ 16 ותכל המים מן־החמת
ותשלך את־הילד תחת אחד השיחים׃ 17 ותלך ותשב לנגד
מרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל־אראה במות הילד
ותשב מנגד ותשא את־קולה ותבך׃

5

ויקרא מלאך אלהים אל־הגר מן־השמים ויאמר לה מה־לך
הגר אל־תיראי כי־שמע אלהים אל־קול הנער באשר הוא־שם׃
3 קומי שאי את־הנער והחזיקי את־ידך בו כי לגוי גדול
אשימנו׃ 4 ויפקח אלהים את־עיניה ותרא באר מים
ותלך ותמלא את־החמת המים ותשק את־הנער׃
5 והאלהים היה את־הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה
קשת׃ 6 ותשב לנגדו מרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל־אראה
במות הילד ותשב מנגד תשא קולה ותבך׃ 7 ויאמר אליה
אלהים מה־לך הגר אל־תיראי כי־שמע אלהים אל־קול הנער
בהיותו שם׃ 8 קומי שאי את־הנער והחזיקי בידך אתו
כי לגוי גדול אשימנו׃ 9 ויאמר אלהים אל־הגר ואת־בריתי
תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃ 10 זאת בריתי אשר
תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל־זכר׃
11 ונמלתם את־בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני
וביניכם׃ 12 בן־שמנת ימים ימול לכם כל־זכר לדרתיכם
יליד בית ומקנת־כסף מכל בן־נכר אשר לא מזרעך הוא׃
13 הימול לא ימול ילדי ביתך וקנת כספך והיתה בריתי
בבשרכם לברית עולם׃ 14 וערל זכר אשר לא־ימול את־בשר
ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את־בריתי הפר׃
15 ויאמר אלהים אל־אברהם שרי אשתך לא תקרא את־שמה
שרי כי שרה שמה׃ 16 וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן
וברכתיה והיתה גוים מלכי עמים ממנה יהיו׃
17 ויפל אברהם על־פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן־מאה שנה
יולד ואם־שרה בת־תשעים שנה תלד׃ 18 ויאמר אברהם
אל־האלהים לו יחיה ישמעאל לפניך׃

Matthew-1

1 The book of the generation of Jesus Christ, the son of David, the son
of Abraham. 2 Abraham begat Isaac; and Isaac begat Jacob; and Jacob begat
Judas and his brethren; 3 And Judas begat Phares and Zara of Thamar;
and Phares begat Esrom; and Esrom begat Aram; 4 And Aram begat
Aminadab; and Aminadab begat Naasson; and Naasson begat Salmon;
5 And Salmon begat Booz of Rachab; and Booz begat Obed of Ruth;
and Obed begat Jesse; 6 And Jesse begat David the king; and David the king
begat Solomon of her of Uria; 7 And Solomon begat Roboam; and Roboam
begat Abia; and Abia begat Asa; 8 And Asa begat Josaphat; and Josaphat
begat Joram; and Joram begat Ozias; 9 And Ozias begat Joatam; and
Joatam begat Achaz; and Achaz begat Ezekias; 10 And Ezekias begat
Manasses; and Manasses begat Amon; and Amon begat Josias; 11 And
Josias begat Jechonias and his brethren, about the time they were
carried away to Babylon: 12 And after they were brought to Babylon,
Jechonias begat Salathiel; and Salathiel begat Zorobabel; 13 And
Zorobabel begat Abiud; and Abiud begat Eliakim; and Eliakim begat
Azor; 14 And Azor begat Sadoc; and Sadoc begat Achim; and Achim
begat Eliud; 15 And Eliud begat Eleazar; and Eleazar begat Matthan;
and Matthan begat Jacob; 16 And Jacob begat Joseph the husband
of Mary, of whom was born Jesus, who is called Christ. 17 So all the
generations from Abraham to David are fourteen generations; and from
David until the carrying away into Babylon are fourteen generations;
and from the carrying away into Babylon unto Christ are fourteen
generations. 18 Now the birth of Jesus Christ was on this
fashion: For when as his mother Mary was espoused to Joseph,
before they came together, she was found with child of the Holy
Ghost. 19 Then Joseph her husband, being a just man, and not
willing to make her a public example, was minded to put her
away privily. 20 But while he thought on these things, behold,
the angel of the Lord appeared unto him in a dream, saying,
Joseph, thou son of David, fear not to take unto thee Mary thy
wife: for that which is conceived in her is of the Holy Ghost.
21 And she shall bring forth a son, and thou shalt call his name
JESUS: for he shall save his people from their sins. 22 Now all
this was done, that it might be fulfilled which spoke the Lord
by the prophet, saying, 23 Behold, a virgin shall be with child,
and shall bring forth a son, and they shall call his name
Emanuel, which being interpreted is, God with us. 24 Then
Joseph being raised from sleep did as the angel of the Lord
had bidden him, and took unto him his wife: 25 And knew
her not till she had brought forth her firstborn son: and he
called his name JESUS.

2 Now when Jesus was born in Bethlehem of Judaea in the days
of Herod the king, behold, there came wise men from the east
to Jerusalem, 2 Saying, Where is he that is born King of the Jews?
for we have seen his star in the east, and are come to worship him.
3 When Herod the king had heard these things, he was troubled,
and all Jerusalem with him. 4 And when he had gathered all the chief
priests and scribes of the people together, he demanded of them
where Christ should be born. 5 And they said unto him, In Bethlehem
of Judaea: for thus it is written by the prophet, 6 And thou,
Bethlehem, in the land of Judah, art not the least among the princes
of Judah: for out of thee shall come a Governor, that shall rule
my people Israel. 7 Then Herod, when he had privily called the
wise men, inquired of them diligently what time the star appeared.
8 And he sent them to Bethlehem, and said, Go and search diligently
for the young child; and when ye have found him, bring me word
again, that I may come and worship him also. 9 When they heard the
king, they departed; and, behold, the star, which they saw in the
east, went before them, till it came and stood over where the young
child was. 10 When they saw the star, they rejoiced with exceeding
great joy. 11 And when they were come into the house, they saw the
young child with Mary his mother, and fell down, and worshipped him:
and when they had opened their treasures, they presented unto him
gifts; gold, and frankincense, and myrrh. 12 And being warned of God
in a dream that they should not return to Herod, they departed into
their own country another way. 13 And when they departed, behold,
the angel of the Lord appeared to Joseph in a dream, saying,
Arise, and take the young child and his mother, and flee into
Egypt, and be thou there until I bring thee word: for Herod will
seek the young child to destroy him. 14 When he arose, took the
young child and his mother by night, and departed into Egypt:
15 And was there until the death of Herod: that it might be
fulfilled which spoke the Lord by the prophet, saying, Out of
Egypt have I called my son. 16 Then Herod, when he saw that he was
mocked of the wise men, was exceeding wroth, and sent forth,
and slew all the children that were in Bethlehem, and in all the
coasts thereof, from two years old and under, according unto the
time which he had diligently inquired of the wise men. 17 Then
was fulfilled that which was spoken by Jeremy the prophet,
saying, 18 In Rama was there a voice heard, lamentation,
weeping, and great mourning, Rachel weeping for her children,
and would not be comforted, because they are not. 19 But when
Herod was dead, behold, an angel of the Lord appeared in a dream
to Joseph in Egypt, 20 Saying, Arise, and take the young child
and his mother, and go into the land of Israel: for they are
dead which sought the young child's life. 21 And he arose,
took the young child and his mother, and came into the land
of Israel. 22 But when he heard that Archelaus did reign in Judaea
instead of his father Herod, he was afraid to go thither:
notwithstanding, being warned of God in a dream, he turned aside
into the parts of Galilee: 23 And he came and dwelt in a city
called Nazareth: that it might be fulfilled which was spoken
by the prophets, He shall be called a Nazarene.

3 In those days came John the Baptist, preaching in the
wilderness of Judea, 2 And saying, Repent ye: for the kingdom
of heaven is at hand. 3 For this is he that was spoken of by the
prophet Esaias, saying, The voice of one crying in the wilderness,
Prepare ye the way of the Lord, make his paths straight.
4 And the same John had his raiment of camel's hair, and a
leathern girdle about his loins; and his meat was locusts and
wild honey. 5 Then went out to him Jerusalem, and all Judea,
and all the region round about Jordan, 6 And were baptized of him
in Jordan, confessing their sins. 7 But when he saw many of the
Pharisees and Sadducees come to his baptism, he said unto them,
O generation of vipers, who hath warned you to flee from the
wrath to come? 8 Bring forth therefore fruits meet for repentance:
9 And think not to say within yourselves, We have Abraham to
our father: for I say unto you, that God is able of these stones
to raise up children unto Abraham. 10 And now also the axe is
laid unto the root of the trees: therefore every tree which
bringeth not forth good fruit is hewn down, and cast into the
fire. 11 I indeed baptize you with water unto repentance:
but he that cometh after me is mightier than I, whose shoes I
am not worthy to bear: he shall baptize you with the Holy Ghost,
and with fire: 12 Whose fan is in his hand, and he will thoroughly
purge his floor, and gather his wheat into the garner; but the
chaff he will burn with fire unquenchable. 13 Then cometh Jesus
from Galilee to Jordan unto John, to be baptized of him.
14 But John forbad him, saying, I have need to be baptized of
thee, and comest thou to me? 15 And Jesus answering said unto him,
Suffer it to be so now: for thus it becometh us to fulfil all
righteousness. Then he suffered him. 16 And Jesus, when he was
baptized, went up straightway out of the water: and, lo, the
heavens were opened unto him, and he saw the Spirit of God
descending like a dove, and lighting upon him: 17 And lo a voice
from heaven, saying, This is my beloved Son, in whom I am well
pleased.

ר הלא ידעתם כי כל אלה, אשר נטבנו לישוע
המשיח, בתוך מותו נטבנו. 4 אמנם נקברנו
אתו בתוך המות בטבילתנו, למען אשר כאשר
הקים אדון המשיח מן המתים בכבוד אביו,
כן נלך גם אנחנו בחיים חדשים. 5 כי אם
נטועים היינו יחד בדמות מותו, אמנם נהיה
יחד גם בדמות תחיתו. 6 ידענו זאת, כי
אדם הישן שלנו נצלב יחד עמו, למען אשר
יבוטל גוף החטא, ולא נעבד עוד את החטא.
7 כי אשר מת כבר נפטר מן החטא. 8 ואם
מתנו יחד עם המשיח, אמנם נאמין כי גם
נחיה יחד עמו. 9 כי ידענו, כי המשיח
אשר הקים אותו מן המתים לא ישוב עוד
אל המות, כי המות לא ישלט בו עוד. 10 כי
אשר מת, מת לחטא פעם אחת, ואשר חי,
חי לאלהים. 11 כן גם אתם, חשבו כי מתם
לחטא, אמנם חיים אתם לאלהים, בתוך
המשיח ישוע אדוננו. 12 אל נא ימלוך החטא
בגופכם התמותי, לשמוע אל תאוותיו. 13 אל
תתנו את אברי גופכם לחטא, כלי עולה,
אבל תתנו עצמכם לאלהים, כאנשים אשר
נולדו מן המתים אל חיים, ואברי גופכם
יהיו לאלהים, כלי צדקה. 14 כי החטא לא
ישלט בכם, כאשר אינכם תחת הדת, אבל
תחת חסד אלהים. 15 ומה נעשה? הנחל
נחטא, כאשר אינכם תחת הדת, אבל תחת
חסד אלהים? חלילה! 16 הלא ידעתם, כי
אשר אתם נתנים לשמוע אל אדון, אתם
עבדיו, אם לחטא אם לצדקה. 17 אמנם
תודה לאלהים, כי אם היה אתם עבדי
החטא, אמנם שמעתם מתוך לב טהור אל
הדת אשר נמסרה לכם. 18 ואם נגאלתם
מן החטא, אמנם נעבדתם את הצדקה.
19 אדבר אליכם כאדם, מפני חולשת
בשרכם, כי כאשר הקרבתם אברי גופכם
לעבדות הטומאה ולרע, כן עתה הקריבו
אברי גופכם לעבדות הצדקה, למען אשר
יקדשו. 20 כי אם עבדי החטא היו אתם,
אמנם, בצדקה לא עבדתם אותה. 21 ומה
היה לכם אז? אמנם אז נבוש אתם מן
המעשים אשר עשיתם, כי אמנם אחרית
המעשים אלה היא המות. 22 אמנם עתה
נגאלתם מן החטא ונעבדתם את אלהים,
אמנם אז תהיה לכם אחרית הטובה, כי
אמנם אז תחיו חיי נצח. 23 כי אם שכר
החטא הוא המות, אמנם מתנת אלהים הוא
חיי נצח, בתוך המשיח ישוע אדוננו.

4

1 הלא ידעו אחי, כי אני מדבר אל אנשים
אשר יודעים את הדת, כי הדת תמלוך
בכל הימים אשר יחיה האדם. 2 כי אשת
איש אשר נשואה לאיש, אמנם אם מת
בעלה אז אינה נאסרת בדת אל אחר.
3 אמנם אם בחיי בעלה תלכנה אל אחר,
אמנם תקרא בגד זנות. אבל אם מת בעלה
אז אינה נאסרת בדת אל אחר, ואם תלכנה
אל אחר אינה בגד זנות. 4 כן אתם, אחי,
נגאלתם מן הדת בגוף המשיח, למען אשר
תלכו אל אחר, אל המקים מתים, למען
אשר נביא פרי לאלהים. 5 כי בעת אשר
היינו בבשר, אמנם, אמנם, אז נמשכו
תאוותינו הרעות אל חטאים, אשר הדת
מגלה, ואז נולדו מן החטא מעשים רעים
אשר הביאו אל המות. 6 ועתה נגאלנו
מן הדת, אמנם אז מתנו מן הדת אשר
אסרה אותנו, ונעבד את אלהים בדרך
חדשה, לא בדרך הכתב הישן. 7 ומה נאמר
אם נאמר, כי הדת היא חטא? חלילה!
אמנם לולא הדת לא הכרנו את החטא,
אמנם לולא הדת לא הכרנו את התאוה
הרעה, אמנם לולא אמרה הדת לא חמדנו
לחמוד. 8 אמנם אז נמצא כי החטא מצא
מקום בתוך הדת, אמנם אז נמצא כי
אמנם אין הדת אלא מקום לחטא. אמנם
אין הדת אלא מקום לחטא, אמנם אין
הדת אלא מקום לחטא. 9 אמנם אמרתי
בעבר, אמנם אין הדת אלא מקום לחטא,
אמנם אז חיינו בלי הדת, אמנם אז מתנו
מן הדת. 10 אמנם אז הדת אשר נתנה לנו
לחיים, אמנם אז נמצא כי אמנם אז הדת
אשר נתנה לנו לחיים, אמנם אז נמצא
כי אמנם אז הדת אשר נתנה לנו לחיים,
אמנם אז נמצא כי אמנם אז הדת אשר
נתנה לנו לחיים, אמנם אז נמצא כי אמנם
אז הדת אשר נתנה לנו לחיים, אמנם אז
נמצא כי אמנם אז הדת אשר נתנה לנו
לחיים, אמנם אז נמצא כי אמנם אז הדת
אשר נתנה לנו לחיים, אמנם אז נמצא כי

1

1 The word of the LORD that came unto Zephaniah the son of Cushi, the son of Gedaliah, the son of Amariah, the son of Hezekiah, in the days of Josiah the son of Amon, king of Judah. 2 I will utterly consume all things from off the land, saith the LORD. 3 I will consume man and beast; I will consume the fowls of the heaven, and the fishes of the sea, and the stumbling blocks with the wicked; and I will cut off man from off the land, saith the LORD. 4 I will stretch out my hand upon Judah, and upon all the inhabitants of Jerusalem; and I will cut off the remnant of Baal from this place, and the name of the Chemarims with the priests; 5 And them that worship the host of heaven upon the housetops; and them that worship and swear by the LORD, and swear by Malcom; 6 And them that have turned back from the LORD; and those that have not sought the LORD, nor inquired for him. 7 Hold your peace at the presence of the Lord GOD: for the day of the LORD is at hand: for the LORD hath prepared a sacrifice, he hath bidden his guests. 8 And it shall come to pass in the day of the LORD's sacrifice, that I will punish the princes, and the king's children, and all such as are clothed with strange apparel. 9 In the same day also will I punish all those that leap on the threshold, which fill their masters' houses with violence and deceit. 10 And it shall come to pass in that day, saith the LORD, that there shall be the noise of a cry from the fish gate, and an howling from the second, and a great crashing from the hills. 11 Howl, ye inhabitants of Maktesh, for all the merchant people are cut down; all they that bear silver are cut off. 12 And it shall come to pass at that time, that I will search Jerusalem with candles, and punish the men that are settled on their lees: that say in their heart, The LORD will not do good, nor will he do evil. 13 Therefore their goods shall become a prey, and their houses a desolation: they shall also build houses, but not inhabit them; and they shall plant vineyards, but not drink their wine. 14 The great day of the LORD is near, it is near, and hasteth greatly, even the voice of the day of the LORD: the mighty man shall cry there bitterly. 15 That day is a day of wrath, a day of trouble and distress, a day of wasteness and desolation, a day of darkness and gloomy, a day of clouds and thick darkness, 16 A day of the trumpet and alarm against the fenced cities, and against the high towers. 17 And I will bring distress upon men, that they shall walk like blind men, because they have sinned against the LORD: and their blood shall be poured out as dust, and their flesh as the dung. 18 Neither their silver nor their gold shall be able to deliver them in the day of the LORD's wrath; but the whole land shall be devoured by the fire of his jealousy: for he shall make even a speedy riddance of all them that dwell in the land.

2

1 Gather yourselves together, yea, gather together, O nation not desired; 2 Before the decree bring forth, before the day pass as the chaff, before the fierce anger of the LORD come upon you, before the day of the LORD's anger come upon you. 3 Seek ye the LORD, all ye meek of the earth, which have wrought his judgment; seek righteousness, seek meekness: it may be ye shall be hidden in the day of the LORD's anger. 4 For Azzah shall be forsaken, and Ashkelon a desolation: they shall drive out Ashdod at the noonday, and Ekron shall be rooted up. 5 Woe unto the inhabitants of the sea coast, the nation of the Cherethims! the word of the LORD is against you; O Canaan, land of the Philistines, I will even destroy thee, that there shall be no inhabitant. 6 And the sea coast shall be dwellings and cottages for shepherds, and folds for flocks. 7 And the coast shall be for the remnant of the house of Yehudah; they shall feed thereon: in the houses of Ashkelon shall they lie down: for the LORD their Elohim shall visit them, and turn away their captivity. 8 I have heard the reproach of Moab, and the reviling of the children of Ammon, whereby they have reviled my people, and magnified themselves against their borders. 9 Therefore as I live, saith the LORD of hosts the Elohim of Yisrael, surely Moab shall be as Sodom, and the children of Ammon as Amorah, even the breeding of nettles, and a salt pit, and a desolation for ever: the residue of my people shall spoil them, and the remnant of my people shall possess them. 10 This shall they have for their pride, because they have reviled and magnified themselves against the people of the LORD of hosts. 11 The LORD will be terrible unto them: for he will famish all the elohim of the earth; and men shall worship him, every one from his place, even all the isles of the heathen. 12 Ye Kushim also, ye are slain by my sword. 13 And he will stretch out his hand against the north, and destroy Ashur; and will make Nineveh a desolation, and dry like a wilderness. 14 And flocks shall lie down in the midst of her, all the beasts of the nation: both the cormorant and the bittern shall lodge in the upper lintels of her; their voice shall sing in the windows; desolation shall be in the thresholds: for he shall uncover the cedar work. 15 This is the joyous city that dwelt carelessly, that said in her heart, I am, and there is none besides me: how is she become a desolation, a place for beasts to lie down in! every one that passeth by her shall hiss, and wave his hand.

3

1 Woe to her that is filthy and polluted, to the oppressing city! 2 She obeyed not the voice; she received not correction; she trusted not in the LORD; she drew not near to her Elohim. 3 Her princes within her are roaring lions; her judges are evening wolves; they gnaw not the bones till the morrow. 4 Her prophets are light and treacherous persons: her priests have polluted the sanctuary, they have violated the law. 5 The just LORD is in the midst thereof; he will not do iniquity: every morning doth he bring his judgment to light, he faileth not; but the unjust knoweth no shame. 6 I have cut off the nations: their towers are desolate; I made their streets waste, that none passeth by: their cities are destroyed, so that there is none, that there is none inhabitant. 7 I said, Surely thou wilt fear me, thou wilt receive correction; so their habitation should not be cut off, howsoever I punished them: but they rose early, and corrupted all their doings. 8 Therefore wait ye upon me, saith the LORD, until the day that I rise up to the prey: for my judgment is to gather the nations, that I may assemble the kingdoms, to pour upon them mine indignation, even all my fierce anger: for all the earth shall be devoured with the fire of my jealousy. 9 For then will I turn to the people a pure language, that they may all call upon the name of the LORD, to serve him with one consent. 10 From beyond the rivers of Kushim my worshippers, even the daughter of my dispersed, shall bring my offering. 11 In that day shalt thou not be ashamed for all your doings, wherein thou hast transgressed against me: for then I will take away out of the midst of thee them that rejoice in your pride, and thou shalt no more be haughty because of my holy mountain. 12 I will also leave in the midst of thee an afflicted and poor people, and they shall trust in the name of the LORD. 13 The remnant of Yisrael shall not do iniquity, nor speak lies; neither shall a deceitful tongue be found in their mouth: for they shall feed and lie down, and none shall make them afraid. 14 Sing, O daughter of Tzion; shout, O Yisrael; be glad and rejoice with all the heart, O daughter of Yerushalayim. 15 The LORD hath taken away thy judgments, he hath cast out thy enemy: the king of Yisrael, even the LORD, is in the midst of thee: thou shalt not see evil any more. 16 In that day it shall be said to Yerushalayim, Fear thou not: and to Tzion, Let not thy hands be slack. 17 The LORD thy Elohim in the midst of thee is mighty; he will save, he will rejoice over thee with joy; he will rest in his love, he will joy over thee with singing. 18 I will gather them that sorrow for the solemn assembly, who are of thee, to whom the reproach of it was a burden. 19 Behold, at that time I will undo all that afflict thee: and I will save the halting, and gather the outcast; and I will make them praise and fame in every land where they were put to shame. 20 At that time will I bring you again, even in the time that I gather you: for I will make you a name and a praise among all people of the earth, when I bring back your captivity before your eyes, saith the LORD.

ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܢܬܝܕܥܘܢ ܠܟܘܢ ܕܫܪܝܐ ܗܘܐ ܠܟܘܢ ܕܢܬܚܝܘܢ
ܒܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܘܕܩܝܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܫܘܥ
ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܐܠܗܐ ܘܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗ ܒܫܘܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ
ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗ ܒܫܘܠܡܐ
12 ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ
ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ
13 ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ
ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ
ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ
14 ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ
ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ
15 ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ
ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ
16 ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ
ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ
17 ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ
ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ
18 ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ
ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܘܝܬܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ
(aiōn g165) ܥܠܡܐ

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא אח עשו
ליעקב נאם יהוה ואאהב את יעקב׃ 3 ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שמה ונחלתו לתנים מדבר׃ 4 כי תאמר אדום
רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס ונקרא להם גבול רשע והעם אשר זעם יהוה
עדי עד׃ 5 ועיניכם תראנה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל גבול ישראל׃ 6 בן יכבד עבד את אדניו ואם אב אי מורא
איה כבודי ואם אדנים אי יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך׃ 7 מגיש על
מזבחי לחם מטמא ואמרתם במה גאלנוך באמרכם שלחן יהוה הוא נבזה׃ 8 וכי תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו
פסח וחולה אין טוב הקריבהו נא לפחתך הרצך אם יקבלך אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו נא את פני אל ויחנן לנו
מידכם היתה זאת הרצה פניכם אמר יהוה צבאות׃ 10 מי גם בכם ויסגר דלתים ואל תאירו מזבחי חנם אין חפץ בכם
אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם׃ 11 כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום מקטר מגש
לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני הוא
מגואל ונובו נבזה׃ 13 ואמרתם הנה מתלאה וגחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם הגזול והפסח והבאתם את
המנחה הארצה מידכם׃ 14 וארור נוכל אשר יש בעדרו זכר ונדר ומזבח לאדני מום כי מלך גדול אני אמר יהוה
צבאות ושמי נורא בגוים׃

2 ועתה אליכם הכהנים המצוה הזאת׃ 2 אם לא תשמעו ואם לא תשימו לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות
ושלחתי בכם את המארה ואת ברכתיכם ארה גם ברכתי׃ 3 הנני גערה לכם את הזרע וזריתי פרש על פניכם פרש
חגיכם׃ 4 וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות׃ 5 בריתי היתה אתו
החיים והשלום ואתן לו מורא ויירא אותי ומפני שמו נחת הוא׃ 6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו
בשלום והלך אתי ורבים השיב מעון׃ 7 כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃
8 ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 9 וגם אני נתתי אתכם נבזים
ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונשאתם פנים בתורה׃ 10 הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד
בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃ 11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה
קדש יהוה אשר אהב ובעל בת אל נכר׃ 12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה
צבאות׃ 13 וזאת שנית תכסו דמעות את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם׃
14 ואמרתם על מה על כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה ואת חברתך ואשת בריתך׃
15 הלא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואיש אל תבגד׃ 16 כי שנא
שלח אמר יהוה אלהי ישראל כסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׃ 17 הוגעתם יהוה
בדבריכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל עשה רע טוב הוא בעיניו ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט׃

3 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני והאדון אשר אתם מבקשים פתאם יבוא אל היכלו ומלאך הברית אשר אתם
חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 2 ומי מכיל את יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש צורף וכבורית מכבסים׃
3 וישב צורף וממרק כסף וטהר את בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה׃ 4 וערבה
ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות׃ 5 וקרבתי אליכם למשפט והיה מהר עד לעד בעדים
ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר אלמנה ויתום ונטי גר ולא יראו אותי אמר יהוה צבאות׃ 6 כי אני יהוה לא
שניתי ואתם בני יעקב לא כלתם׃ 7 למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה
צבאות ואמרתם במה נשוב׃ 8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה קבעתיך המעשר והתרומה׃
9 בארה אתם נארים והגוי כלו קבעים אותי׃ 10 הבו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי והבחנו נא
בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די׃ 11 וגערתי בעבורכם
האכל ולא ישחת לכם את פרי האדמה ולא תשכל גפנכם בשדה אמר יהוה צבאות׃ 12 ואשרוכם כל הגוים כי תהיו
אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות׃ 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך׃ 14 אמרתם שוא עבד
אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׃ 15 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו
עשי רשעה גם בחנו אלהים ויפלטו׃ 16 אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון
לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו׃ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל
איש על בנו העבד לו׃ 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו׃

4 כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשי רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא
יעזב להם שרש וענף׃ 2 ולכם יראי שמי זרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק׃ 3 ועסתם רשעים
כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות׃ 4 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו בחרב
על כל ישראל חקים ומשפטים׃ 5 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא׃ 6 והשיב
לב אבות על בנים ולב בנים על אבתם פן אבא והכיתי את הארץ חרם׃

4 עתה כי לכל מי אשר נתן אל ־ אמונתם אשר ־ בתוכם ־ אל ־ אל
אמת ־ אל ־ אל אמת ־ אל אל אל

2-Timothy

1 Paul, an apostle of Christ Jesus by the will of God according to the promise of life which is in Christ Jesus, 2 to Timothy, my beloved child: grace, mercy, and peace from God the Father and Christ Jesus our Lord. 3 I thank God, whom I serve with a clear conscience, as my forefathers did, when I remember you constantly in my prayers night and day. 4 Recalling your tears, I long to see you so that I may be filled with joy. 5 I am reminded of your genuine faith, which first lived in your grandmother Lois and your mother Eunice and, I am sure, now lives also in you. 6 For this reason I remind you to keep ablaze the God-given gift you received when I laid my hands on you. 7 For God did not give us a spirit of timidity, but of power, love, and self-discipline. 8 So do not be ashamed to testify about our Lord, nor be ashamed of me, his prisoner. Instead, share with me in suffering for the sake of the gospel, by the power of God. 9 He saved us and called us to a holy life—not because of our efforts but because of his own purpose and grace. This grace was given us in Christ Jesus before the beginning of time, 10 but it has now been revealed through the appearing of our Savior, Christ Jesus, who destroyed death and brought life and immortality to light through the gospel. 11 For this gospel I was appointed a herald and apostle and teacher. 12 That is why I suffer as I do. But I am not ashamed, because I know the one in whom I have placed my trust, and I am convinced that he is able to guard what I have entrusted to him for that day. 13 Hold on to the pattern of healthy teaching you heard from me, in the faith and love that are in Christ Jesus.

מעשי-ל

1 מעשה הראשון עשיתי אם תאופילס אל אשר כל
2 הוחל עשות ויאמר אל תלמידיו אשר בחר בכח רוח
הקודש עד אשר נלקח מאתנו אשר הראה גם אל
3 אחרי אשר סבל את מותו בראיות רבות אשר
הראה אל אנשים אחרי מותו ויהי בהראותו אל
4 אתם אשר נאספו אליו צוה אותם אשר לא יעזבו את
ירושלים אבל יחכו אשר יבא לו אל אביהם אשר
אמר אליהם אשר שמעתם מפי 5 יוחנן הטבל
הטבל אמנם אתם תטבלו ברוח הקודש אחרי
הימים האלה 6 ואשר נאספו אליו שאלו אותו אל
אמר הנכון אתה בעת הזאת תשיב את מלכות
ישראל 7 ויאמר אליהם לא לכם לדעת את
העתים אשר אבי שם בכחו 8 אבל תקבלו כח בבוא רוח
הקודש עליכם והיו לי עדים בירושלים ובכל
יהודה ושומרון ועד אפסי הארץ 9 ויהי כאמרו אליהם
הלך הלך ותעלם מעיניהם ענן 10 ויהי
כאשר נסו עיניהם אל השמים והנה שני אנשים
לבשי בגדים לבנים עמדו אצלם 11 ויאמרו
אליהם אנשי גליל מדוע אתם עומדים ומביטים
השמים הלוא הישוע אשר נלקח מאתנו אל
12 השמים ישוב אל הארץ כאשר הלכתם אל השמים
אז שבו אל ירושלים מהר הזית אשר
13 אשר הוא קרוב אל ירושלים כדרך יום אחד
ויבאו אל העלייה אשר בה שכנו אליה
14 כל הנערים אשר נבחרו אשר אתם
ונשים ומרים אם מלכת אלהים ואחיו אל
אלה כולם בלב אחד

1 Paul, a servant of Christ Jesus, called to be an apostle,
separated unto the gospel of God, 2 (which he promised afore
by his prophets in the holy scriptures,) 3 concerning his son
Jesus our lord, which was made of the seed of David according
to the flesh; 4 and declared to be the son of God with power,
according to the spirit of holiness, by the resurrection of
the dead: 5 by whom we have received grace and apostleship,
for obedience of faith among all nations, for his name:
6 among the which are the called of Jesus christ: 7 to all
that be at rome, beloved of God, called saints: grace
(aïdios g126) unto you, and peace, from God our father, and
from the lord Jesus christ. 8 (aiōnios g166) First, I thank
my God through Jesus christ for you all, that your faith
is spoken of throughout the whole world. 9 For God is my
witness, whom I serve with my spirit in the gospel of his
son, that without ceasing I make mention of you always
in my prayers; 10 Desiring if by any means now at last
I might have a prosperous journey by the will of God
to come unto you. 11 For I long to see you, that I may
impart unto you some spiritual gift, to the end ye may
be established; 12 That is, that I may be comforted
together with you by the mutual faith both of you and me.
13 Now I would not have you ignorant, brethren, that
often times I purposed to come unto you, (but was
hindered hitherto,) that I might have some fruit among
you also, even as among other gentiles. 14 (aiōn g165)
I am debtor both to the greeks, and to the barbarians;
both to the wise, and to the unwise. 15 So, as much
as in me is, I am ready to preach the gospel to you
that are at rome also. 16 For I am not ashamed of the
gospel of christ: for it is the power of God unto
salvation to every one that believeth; to the jew
first, and also to the greek. 17 For therein is the
righteousness of God revealed from faith to faith:
as it is written, the just shall live by faith.
18 For the wrath of God is revealed from heaven against
all ungodliness and unrighteousness of men, who hold
the truth in unrighteousness; 19 Because that which
may be known of God is manifest in them; for God
hath shewed it unto them. 20 For the invisible things
of him from the creation of the world are clearly
seen, being understood by the things that are made,
even his eternal power and godhead; so that they
are without excuse: 21 Because that, when they knew
God, they glorified him not as God, neither were
thankful; but became vain in their imaginations,
and their foolish heart was darkened. 22 (aiōnios g166)
Professing themselves to be wise, they became fools,
23 And changed the glory of the incorruptible God
into image made like to corruptible man, and to birds,
and four footed beasts, and creeping things. 24 Wherefore
God also gave them up to uncleanness through the lusts
of their own hearts, to dishonour their own selves
between themselves: 25 Who changed the truth of God
into a lie, and worshipped and served the creature
more than the creator, who is blessed for ever,
amen. (aiōn g165)

ܩܘܠܗܝܢ

1 ܩܘܠܗܝܢ ܕܫܠܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܥܠ ܨܒܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܘܐܚܝܐ ܕܐܬܝܠܝܢ ܠܘܬ ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܘܠܬܡܘܬܐ ܕܝܠܗ ܕܗܘ ܡܪܝܢ ܕܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܠܝܢ ܡܠܝܢ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܐܦܠܐ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܫܬܒܚ ܠܐܠܗܐ ܐܒܐ ܒܗ ܕܢܫܬܒܚ ܠܗ

הנה אנכי שולח אל־פניך
מלאכי אשר־יכין דרכך׃
3 קול קורא במדבר
פנו דרך יהוה
ישרו בערבה מסלה
לאלהינו׃
4 כל־גיא ינשא
וכל־גבעה ושפל תשפל
והיה העקב למישור
והרבכות לבקעה׃
5 וגלה כבוד יהוה
וראו כל־בשר יחדו
כי פי יהוה דבר׃
6 קול אומר קרא
ואמר מה־אקרא
כל־הבשר חציר
וכל־חסדו כציץ השדה׃
7 יבש חציר נבל ציץ
כי רוח יהוה נשבה בו
אכן חציר העם׃
8 יבש חציר נבל ציץ
ודבר אלהינו יקום לעולם׃
9 על־הר גבה לך
מבשרת ציון
הרימי בכח קולך
מבשרת ירושלם
הרימי אל־תיראי
אמרי לערי יהודה
הנה אלהיכם׃
10 הנה אדני יהוה בחזק יבוא
וזרעו משל־לו
הנה שכרו אתו
ופעלתו לפניו׃
11 כרעה ירעה עדרו
בזרועו יקבץ
טלאים
ובחיקו יסבל
עלות ינהל׃
12 מי־מדד בשעלו מים
ושמים בזרת תכן
כל־עפר הארץ בשלש
ושקל בפלס גבעות
ואת־הרים בפלס׃
13 מי תכן את־רוח יהוה
ואנשי עצתו יודענו׃
14 את־מי נועץ ויבינהו
וילמדהו בארח משפט
ויורהו דעת
ודרך תבונות יודיענו׃
15 הן גוים כמר מדלי
ונחשב כשחק מאזנים
הן איים כדק יטל׃
16 ולבנון אין די בער
וחיתו אין די עולה׃
17 כל־הגוים כאין נגדו
מאפס ותהו נחשבו־לו׃
18 ואל־מי דמיתם אל
ומה־דמות תערכו־לו׃
19 הפסל נסכו יצר
וצרף זהב ירקענו
ורתקות כסף׃
20 המסכן תרומה עץ לא־ירקב
יבחר חרש חכם
לכונן־לו פסל מסכה
לא יתמוט׃
21 הלוא תדעו אם לא תשמעו
הלא הגד־לכם מראש
הלוא הבנתם מוסדות הארץ׃
22 הוא יושב על־חוג הארץ
וישביה כחגבים
הנוטה כדק שמים
ויטהו כאהל לשבת׃

4

כי כה אמר רם ונשא
שכן עד ושמו קדוש
מרום וקדוש אשכן
ואת־דכא ושפל־רוח
להחיות רוח שפלים
ולהחיות לב נדכאים׃
2 כי לא לנצח אריב
ולא לעולם אקצף
כי־רוח מלפני יעטף
ונשמות אני עשיתי׃
3 בעון בצעו הכיתיו
הסתר והאצף
וילך שובב בדרך לבו׃
4 דרכיו ראיתי
וארפאהו
ואנחהו
והשיב נחומים לו
ולאבליו׃
5 בורא ניב שפתים
שלום שלום לרחוק
ולקרוב אמר־יהוה
ורפאתיו׃
6 ורשעים כים נגרש
כי־השקט לא יוכל
ונגרשו מימיו
רפש ומים׃
7 אין שלום
אמר אלהי לרשעים׃
8 אז תקרא ויהוה יענה
תשוע ויאמר הנני
אם־תסיר מתוכך מוטה
שלח אצבע ודבר־און׃
9 ותפק לרעב נפשך
ונפש נענה תשביע
אז יזרח בחשך אורך
וערפלך כצהרים׃
10 ונחך יהוה תמיד
והשביע בצחצחות נפשך
עצמותיך יחליץ
והיית כגן רוה
וכמוצא מים
אשר לא־יכזבו מימיו׃
11 ובנו מאתיך חרבות עולם
מוסדות דור־ודור תקומם
וקרא לך גדר פרץ
משובב נתיבות לשבת׃
12 אם־תשיב משבת רגלך
עשות חפצך ביום קדשי
וקראת לשבת ענג
לקדוש יהוה מכבד
וכבדתו מעשות דרכיך
ומצוא חפצך ודבר דבר׃
13 אז תתענג על־יהוה
והרכבתיך על־במתי ארץ
והאכלתיך נחלת יעקב אביך
כי פי יהוה דבר׃

5

הוי כל־צמא לכו למים
ואשר אין־לו כסף לכו שברו ואכלו
לכו שברו בלא־כסף
ובלא מחיר יין וחלב׃
2 למה תשקלו־כסף בלא־לחם
ויגיעכם בלא לא־שבע
שמעו שמוע אלי
ואכלו־טוב
ותתענג במשמנים נפשכם׃
3 הטו אזנכם ובאו אלי
שמעו ותחי נפשכם
וכרתי לכם ברית עולם
חסדי דוד הנאמנים׃
4 הן עד־לאומים נתתיו
נגיד ומצוה לאומים׃
5 הן גוי לא־תדע תקרא
גוי לא־ידעוך אליך ירוצו
למען יהוה אלהיך
וקדוש ישראל כי־פארך׃
6 דרשו יהוה בהמצאו
קראוהו בהיותו קרוב׃
7 יעזב רשע דרכו
ואיש און מחשבתיו
ישב אל־יהוה וירחמהו
ואל־אלהינו כי־הרבה לסלח׃
8 כי לא מחשבותי מחשבותיכם
ולא דרכיכם דרכי
נאם־יהוה׃
9 כי־גבהו שמים מארץ
כן גבהו דרכי מדרכיכם
ומחשבתי ממחשבתיכם׃
10 כי אם־כאשר ירד הגשם והשלג מן־השמים
ושמה לא ישוב
כי אם־הרוה את־הארץ והולידה והצמיחה
ונתן זרע לזרע
ולחם לאכל׃
11 כן יהיה דברי
אשר יצא מפי
לא־ישוב אלי ריקם
כי אם־עשה את־אשר חפצתי
והצליח אשר שלחתיו׃
12 כי בשמחה תצאו
ובשלום תובלון
ההרים והגבעות
יפצחו לפניכם רנה
וכל־עצי השדה
ימחאו כף׃
13 תחת הברוש יעלה
הדס
תחת הסרפד יעלה
ברוש
והיה ליהוה לשם
לאות עולם
אשר לא יכרת׃

14 Now when Jesus had finished these
sayings, he departed from Galilee and came
into the region of Judea beyond the Jordan.
15 And great crowds followed him, and he
healed them there. And some Pharisees came
to him and began to test him, saying, "Is it
lawful for a man to divorce his wife for any
reason at all?" 16 He answered, "Have you
not read that he who created them from the
beginning made them male and female,
17 and said, 'Therefore a man shall leave his
father and his mother and hold fast to his
wife, and the two become one flesh'?
18 So they are no longer two but one flesh.
What therefore God has joined together,
let not man separate." 19 They said to him,
"Why then did Moses command one to give
a divorce document and to send her away?"
20 He said to them, "Because of your
hardness of heart Moses allowed you to
divorce your wives, but from the beginning
it was not so. 21 And I tell you that whoever
divorces his wife, except for sexual
immorality, and marries another, commits
adultery; and whoever marries a divorced
woman commits adultery. 6 But from the
beginning of the creation God made them
male and female. 7 Because of this a man
will leave his father and his mother and
be joined to his wife, and the two will
become one flesh. 8 So they are no longer
two but one flesh. What God has joined
together, let no man separate." 9 When he
had entered the house again, his disciples
asked him about this matter. He answered
them, "Whoever divorces his wife and
marries another commits adultery against
her; and if she herself divorces her husband
and marries another she commits adultery.
10 Now they were bringing little children
to him that he might touch them, but the
disciples rebuked those who brought them.
11 But when Jesus saw this he was
indignant and said to them, "Let the
children come to me; do not hinder them,
for to such as these the kingdom of God
belongs. 12 Truly I say to you, whoever
does not receive the kingdom of God like
a child will never enter it." 13 And he
took them in his arms and laid his hands
upon them, blessing them.

8

1 Now when the crowd was very
large and they had nothing to eat,
he called his disciples to him and
said to them, 2 "I have compassion
on the crowd, because they have
been with me now three days and
have nothing to eat. 3 And if I send
them away hungry to their homes,
they will faint on the way, and some
of them have come from far away."
4 His disciples answered him, "How
can one satisfy these people with
bread here in the desert?" 5 And he
asked them, "How many loaves have
you?" They said, "Seven." 6 Then
he commanded the crowd to sit
down on the ground; and he took
the seven loaves, gave thanks,
broke them, and gave them to his
disciples to set before them; and
they set them before the crowd.
7 They had also a few small fish;
and he blessed them, and he
commanded that these too be set
before them. 8 They ate and were
satisfied, and they took up what
was left over of the broken pieces,
seven baskets full. 9 Those who had
eaten were about four thousand.
And he sent them away. 10 Immediately
he made his disciples get into the
boat and go ahead to the other side,
to Bethsaida, while he himself
dismissed the crowd. 11 The Pharisees
came and began to argue with him,
seeking from him a sign from heaven,
to test him. 12 And he sighed deeply
in his spirit and said, "Why does this
generation seek a sign? Truly I say
to you, no sign will be given to this
generation." 13 And leaving them
again, he entered the boat and
departed to the other side.
14 Now they had forgotten to
take bread, and they had
with them in the boat only
one loaf. 15 And he cautioned them,
saying, "Watch out—beware of the
leaven of the Pharisees and
the leaven of Herod." 16 They
began to reason with one
another that it is because we
have no bread. 17 And knowing
this, he said to them, "Why
reason that it is because you
have no bread? Do you still
not perceive or understand?
Are your hearts hardened?
18 Having eyes, do you not see,
and having ears, do you not
hear? And do you not remember,
19 when I broke the five loaves
for the five thousand, how many
baskets full of broken pieces
you took up?" They said to him,
"Twelve." 20 "And when I broke
the seven for the four thousand,
how many baskets full of broken
pieces did you take up?" They
said to him, "Seven." 21 And he
said to them, "Do you still not
understand?"

9

22 And they came to Bethsaida.
And some people brought to him
a blind man and besought him
to touch him. 23 And he took the
blind man by the hand and
brought him out of the village;
and when he had spit on his eyes
and laid his hands upon him,
he asked him, "Do you see
anything?" 24 And he looked
up and said, "I see people,
for I see them walking like
trees." 25 Then he laid his
hands upon his eyes again;
and he opened his eyes, his
sight was restored, and he
saw everything clearly.
26 And he sent him to his
home, saying, "Do not even
go into the village."
27 Jesus and his disciples
went on to the villages
of Caesarea Philippi;
and on the way he asked
his disciples, "Who do
people say I am?"
28 They answered him,
"John the Baptist;
and others say Elijah;
and others, one of the
prophets." 29 He asked
them, "But who do you
say I am?" Peter
answered him, "You
are the Christ."
30 And he warned them
to tell no one about
him. 31 And he began
to teach them that
the Son of Man must
suffer many things,
and be rejected by
the elders and the
chief priests and
the scribes, and be
killed, and after
three days rise
again. 32 He spoke
the saying openly.
And Peter took him
aside and began to
rebuke him. 33 But
turning and seeing
his disciples he
rebuked Peter and
said, "Get behind
me, Satan! For you
are not thinking
the thoughts of
God, but those of
men." 34 And he
called the crowd
together with his
disciples, and said
to them, "If any
man would come
after me, let him
deny himself and
take his cross and
follow me. 35 For
whoever would save
his life will lose
it, but whoever
loses his life for
my sake and the
gospel will save
it. 36 For what
shall a man gain
if he wins the
whole world but
loses his life?
37 Or what can a
man give in
exchange for his
life? 38 For
whoever is
ashamed of me
and of my words
in this adulterous
and sinful
generation, of
him the Son of
Man will be
ashamed when he
comes in the
glory of his
Father with the
holy angels."
1 And he said
to them, "Truly
I say to you,
there are some
standing here
who will not
taste death
before they see
the kingdom of
God come with
power."
2 Six days
later Jesus
took with him
Peter, James,
and John, and
led them up
a high mountain
by themselves
apart. And he
was transfigured
before them,
3 and his
clothes became
dazzling white,
such as no
fuller on
earth could
make them
white. 4 And
there appeared
to them Elijah
with Moses,
and they were
talking with
Jesus. 5 And
Peter said to
Jesus, "Rabbi,
it is good for
us to be here;
let us make
three tents,
one for you,
one for Moses,
and one for
Elijah." 6 For
he did not
know what to
answer, for
they were
terrified.
7 And a cloud
came, overshadowing
them, and a
voice came
from the cloud,
"This is my
beloved Son;
listen to him."
8 Suddenly
looking
around they
saw no
longer any
one with
them, but
Jesus only.
9 As they
came down
from the
mountain he
charged them
to tell no
one what
they had
seen, until
the Son of
Man should
rise from
the dead.
10 So they
kept the
matter to
themselves,
questioning
what the
rising from
the dead
meant.
11 And they
asked him,
"Why do the
scribes say
that Elijah
must come
first?"
12 And he
said to them,
"Elijah
indeed comes
first and
restores all
things;
and how it
is written
of the Son
of Man that
he should
suffer many
things and
be treated
with contempt.
13 But I
tell you
that Elijah
has come,
and they
have done
to him
whatever
they
pleased,
as it is
written of
him."
14 And
when they
came to
the disciples
they saw
a great
crowd
around them
and scribes
arguing
with them.
15 And
immediately
all the
crowd,
when they
saw him,
were
amazed and
ran to
greet him.
16 And
he asked
them,
"What are
you arguing
about
with them?"
17 And
one of the
crowd
answered
him,
"Teacher,
I brought
my son
to you,
for he
has a
spirit
that
makes him
mute;
18 and
whenever
it seizes
him, it
dashes him
down;
and he
froths
and grinds
his teeth
and
becomes
rigid;
and I
asked your
disciples
to cast
it out,
but they
could not."
19 And
he answered
them,
"O faithless
generation,
how long
shall I
be with
you? How
long shall
I bear
with you?
Bring him
to me."
20 And
they brought
him to
him; and
when he
saw him
the spirit
immediately
tore him
down,
and he
fell on
the ground
and rolled
about
foaming
at the
mouth.
21 And
he asked
his father,
"How long
has this
been
happening
to him?"
And he
said,
"From
childhood.
22 And
it has
often
cast him
into the
fire and
into the
water,
to destroy
him;
but if
you can
do anything
, have
pity on
us and
help us."
23 And
Jesus said
to him,
"If you
can!
All things
are
possible
for the
believer."
24 Immediately
the father
of the
child
cried out
and said,
"I believe;
help my
unbelief!"
25 When
Jesus
saw that
a crowd
was
rushing
together
, he
rebuked
the
unclean
spirit,
saying
to it,
"Deaf
and
dumb
spirit,
I
command
you,
come
out
of him
and
never
enter
him
again."
26 And
after
crying
out and
convulsing
him
much,
it came
out,
and
he
became
like
a
corpse
, so
that
many
said,
"He
is
dead."
27 But
Jesus
took
him
by
the
hand
and
lifted
him
up,
and
he
arose.
28 And
when
he
entered
the
house,
his
disciples
asked
him
privately
, "
Why
could
we
not
cast
it
out?"
29 And
he
said
to
them,
"This
kind
can
come
out
only
by
prayer
and
fasting
."
30 They
went
on
from
there
and
passed
through
Galilee
, and
he
did
not
want
any
one
to
know
it;
31 for
he
was
teaching
his
disciples
, saying
to
them,
"The
Son
of
Man
is
delivered
into
the
hands
of
men
, and
they
will
kill
him
, and
when
he
is
killed
, he
will
rise
after
three
days."
32 But
they
did
not
understand
the
saying
, and
were
afraid
to
ask
him
.
33 And
they
came
to
Capernaum
; and
when
he
was
in
the
house
he
asked
them
, "
What
were
you
arguing
about
on
the
way
?"
34 But
they
kept
silent
; for
on
the
way
they
had
argued
with
one
another
about
who
was
the
greatest
.
35 And
he
sat
down
and
called
the
twelve
; and
he
said
to
them
, "
If
any
one
wants
to
be
first
, he
must
be
last
of
all
and
servant
of
all
."
36 And
he
took
a
child
and
put
it
in
the
midst
of
them
; and
taking
it
in
his
arms
, he
said
to
them
,
37 "
Whoever
receives
one
of
such
children
as
these
in
my
name
receives
me
; and
whoever
receives
me
, receives
not
me
but
him
who
sent
me
."
38 John
said
to
him
, "
Teacher
, we
saw
a
man
casting
out
demons
in
your
name
, and
we
forbade
him
, because
he
does
not
follow
us
."
39 But
Jesus
said
, "
Do
not
forbid
him
; for
there
is
no
one
who
will
perform
a
mighty
work
in
my
name
and
be
able
quickly
to
speak
evil
of
me
.
40 For
he
that
is
not
against
us
is
for
us
.
41 For
whoever
gives
you
a
cup
of
water
to
drink
in
the
name
of
the
Christ
, because
you
belong
to
Christ
, will
not
lose
his
reward
.
42 And
whoever
shall
cause
one
of
these
little
ones
who
believe
in
me
to
sin
, it
would
be
better
for
him
if
a
millstone
were
hung
about
his
neck
and
he
were
cast
into
the
sea
.
43 And
if
your
hand
causes
you
to
sin
, cut
it
off
; it
is
better
for
you
to
enter
the
life
maimed
than
to
have
two
hands
and
go
into
the
Gehenna
, into
the
fire
that
shall
never
be
quenched
.
44 [
]
45 And
if
your
foot
causes
you
to
sin
, cut
it
off
; it
is
better
for
you
to
enter
the
life
lame
than
to
have
two
feet
and
be
cast
into
the
Gehenna
.
46 [
]
47 And
if
your
eye
causes
you
to
sin
, pluck
it
out
; it
is
better
for
you
to
enter
the
kingdom
of
God
with
one
eye
than
to
have
two
eyes
and
be
cast
into
the
Gehenna
,
48 where
their
worm
does
not
die
, and
the
fire
is
not
quenched
.
49 For
everyone
will
be
salted
with
fire
.
50 Salt
is
good
; but
if
the
salt
has
lost
its
saltness
, how
will
you
season
it
? Have
salt
in
yourselves
, and
be
at
peace
with
one
another
.

10 After these things the Lord appointed another seventy also, and sent them two by two before his face into every city and place, where he himself was about to come. 2 Then said he unto them, The harvest truly is great, but the laborers are few: pray ye therefore the Lord of the harvest, that he would send forth laborers into his harvest. 3 Go your ways: behold, I send you forth as lambs among wolves. 4 Carry neither purse, nor scrip, nor shoes: and salute no man by the way. 5 And into whatsoever house ye enter, first say, Peace be to this house. 6 And if the son of peace be there, your peace shall rest upon it: if not, it shall turn to you again. 7 And in the same house remain, eating and drinking such things as they give: for the laborer is worthy of his hire. Go not from house to house. 8 And into whatsoever city ye enter, and they receive you, eat such things as are set before you: 9 And heal the sick that are therein, and say unto them, The kingdom of God is come nigh unto you. 10 But into whatsoever city ye enter, and they receive you not, go your ways out into the streets of the same, 11 Even the dust of your city, which cleaveth on us, we do wipe off against you: notwithstanding be ye sure of this, that the kingdom of God is come nigh unto you. 12 But I say unto you, that it shall be more tolerable in that day for Sodom, than for that city. 13 Woe unto you, Chorazin! woe unto you, Bethsaida! for if the mighty works, which were done in you, had been done in Tyre and Sidon, they would long ago have repented, sitting in sackcloth and ashes. 14 But it shall be more tolerable for Tyre and Sidon at the judgment, than for you. 15 And thou, Capernaum, which art exalted to heaven, shalt be thrust down to hell. 16 He that hearkeneth unto you hearkeneth unto me; and he that despiseth you despiseth me; and he that despiseth me despiseth him that sent me. 17 And the seventy returned again with joy, saying, Lord, even the devils are subject unto us through your name. 18 And he said unto them, I beheld Satan as lightning fall from heaven. 19 Behold, I give unto you power to tread on serpents and scorpions, and over all the power of the enemy: and nothing shall by any means hurt you. 20 Notwithstanding in this rejoice not, that the spirits are subject unto you; but rather rejoice, because your names are written in heaven.

11 And it came to pass, that, as he was praying in a certain place, when he ceased, one of his disciples said unto him, Lord, teach us to pray, as John also taught his disciples. 2 And he said unto them, When ye pray, say, Our Father which art in heaven, Hallowed be thy name. Thy kingdom come. Thy will be done, as in heaven, so on earth. 3 Give us daily our bread. 4 And forgive us our sins; for we also forgive every one that is indebted to us. And lead us not into temptation; but deliver us from evil. 5 And he said unto them, Which of you shall have a friend, and shall go unto him at midnight, and say unto him, Friend, lend me three loaves; 6 For a friend of mine in his journey is come to me, and I have nothing to set before him? 7 And he from within answer and say, Trouble me not: the door is now shut, and my children are with me in bed; I cannot rise and give thee? 8 I say unto you, though he will not give him because he is his friend, yet because of his importunity he will rise and give him as many as he needeth. 9 And I say unto you, Ask, and it shall be given you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you. 10 For every one that asketh receiveth; and he that seeketh findeth; and to him that knocketh it shall be opened. 11 If a son shall ask bread of any of you that is a father, will he give him a stone? or if he shall ask a fish, will he give him a serpent instead of a fish? 12 Or if he shall ask an egg, will he give him a scorpion? 13 If ye then, being evil, know how to give good gifts unto your children: how much more shall your heavenly father give the Holy Spirit to them that ask him? 14 And he was casting out a devil, and it was dumb. It came to pass, when the devil was gone out, the dumb spoke; and the people marvelled. 15 But some of them said, He casteth out devils through Beelzebub the chief of the devils. 16 And others, tempting him, sought of him a sign from heaven. 17 But he knowing their thoughts said unto them, Every kingdom divided against itself is brought to desolation; and a house divided against a house falleth. 18 If Satan also be divided against himself, how shall his kingdom stand? because ye say that I cast out devils through Beelzebub. 19 And if I by Beelzebub cast out devils, your children by whom shall they cast them out? therefore they shall be your judges. 20 But if I with the finger of God cast out devils, no doubt the kingdom of God is come upon you. 21 When a strong man armed keepeth his palace, his goods are in peace: 22 But when a stronger than he shall come upon him, and overcome him, he taketh from him all his armour wherein he trusted, and divideth his spoils. 23 He that is not with me is against me: and he that gathereth not with me scattereth abroad. 24 When the unclean spirit is gone out of a man, he walketh through dry places, seeking rest; and finding none, he saith, I will return into my house whence I came out. 25 And when he cometh, he findeth it swept and garnished. 26 Then goeth he, and taketh to him seven other spirits more wicked than himself, and they enter in and dwell there: and the last state of that man is worse than the first. 27 And it came to pass, as he spake these things, a certain woman of the company lifted up her voice, and said unto him, Blessed is the womb that bare thee, and the paps which thou hast sucked. 28 But he said, Yea rather, blessed are they that hear the word of God, and keep it. 29 And when the people were gathered thick together, he began to say, This is an evil generation: it seeketh a sign; and there shall no sign be given to it, but the sign of Jonas the prophet. 30 For as Jonas became a sign unto the Ninevites, so shall also the Son of man be to this generation. 31 The queen of the south shall rise up in the judgment with the men of this generation, and condemn them: for she came from the utmost parts of the earth to hear the wisdom of Solomon; and behold, a greater than Solomon is here. 32 The men of Nineveh shall rise up in the judgment with this generation, and condemn it: for they repented at the preaching of Jonas; and behold, a greater than Jonas is here. 33 No man, when he hath lighted a candle, putteth it in a secret place, neither under a bushel, but upon a candlestick, that they which come in may see the light. 34 The light of the body is the eye: if therefore thine eye be single, thy whole body also is full of light; but if thine eye be evil, thy body also is full of darkness. 35 Take heed therefore that the light which is in thee be not darkness. 36 If thy whole body therefore be full of light, having no part dark, the whole shall be full of light, as when the bright shine of a candle doth give thee light. 37 And he spake out of the Pharisee's house, and sat down to meat. 38 And when the Pharisee saw it, he marvelled that he had not first washed before dinner. 39 And the Lord said unto him, Now do ye Pharisees make clean the outside of the cup and the platter; but your inward part is full of ravening and wickedness. 40 Ye fools, did not he that made that which is outside make that which is within also? 41 But rather give alms of such things as ye have; and behold, all things are clean unto you. 42 But woe unto you, Pharisees! for ye tithe mint and rue and all manner of herbs, and pass over judgment and the love of God: these ought ye to have done, and not to leave the other undone. 43 Woe unto you, Pharisees! for ye love the uppermost seats in the synagogues, and greetings in the market places. 44 Woe unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! for ye are as graves which appear not, and the men that walk over them are not aware of them. 45 Then answer one of the lawyers, and said unto him, Master, thus saying thou reproachest us also. 46 And he said, Woe unto you also, ye lawyers! for ye load men with burdens grievous to be borne, and ye yourselves touch not the burdens with one of your fingers. 47 Woe unto you! for ye build the sepulchres of the prophets, and your fathers killed them. 48 Truly ye bear witness that ye allow the deeds of your fathers: for they indeed killed them, and ye build their sepulchres. 49 Therefore also saith the wisdom of God, I will send them prophets and apostles, and some of them they shall slay and persecute: 50 That the blood of all the prophets, which was shed from the foundation of the world, may be required of this generation; 51 From the blood of Abel unto the blood of Zacharias, which perished between the altar and the temple: verily I say unto you, It shall be required of this generation. 52 Woe unto you, lawyers! for ye have taken away the key of knowledge: ye entered not in yourselves, and those that were entering in ye hindered. 53 And as he said these things unto them, the scribes and the Pharisees began to urge him vehemently, and to provoke him to speak of many things: 54 Laying wait for him, and seeking something out of his mouth, that they might accuse him.

12 In the meantime, when there were gathered together an innumerable multitude of people, insomuch that they trodden one upon another, he began first to say unto his disciples, A heap of wheat, a measure apiece, enough for a family. 2 Beware ye of the leaven of the Pharisees, which is hypocrisy. 3 For there is nothing covered, that shall not be revealed; neither hid, that shall not be known. 4 Therefore whatsoever ye have spoken in darkness, shall be heard in the light; and that which ye have spoken in the ear in closets, shall be proclaimed upon the housetops. 5 And I say unto you my friends, Be not afraid of them that kill the body, and after that have no more that they can do. 6 But I will warn you whom you shall fear: Fear him, which after he has killed, has power to cast into Gehenna; yes, I say unto you, Fear him. 7 Are not five sparrows sold for two farthings? and not one of them is forgotten before God? 8 But even the hairs of your head are all numbered. Fear not, therefore: you are more valuable than many sparrows. 9 Also I say unto you, Whoever shall confess me before men, the Son of man will also confess him before the angels of God. 10 And whoever shall speak against the Son of man, it will be forgiven him; but the blasphemer against the Holy Spirit, it will not be forgiven. 11 When they bring you before the synagogues, and the magistrates, and the authorities, do not worry about how you should defend yourselves, or what you should say. 12 For the Holy Spirit will teach you at that time what you should say. 13 Then one of the crowd said to him, Teacher, tell my brother to share the family inheritance with me. 14 But he said to him, Who made me a judge or a divider over you? 15 Then he said to them, Beware! Be on your guard against greed in all its forms. For even when someone is rich, his life does not consist of his possessions. 16 Then he told them this parable: The land of a certain rich man produced a good crop. 17 So he began to think to himself, What should I do? I don't have enough room to store my crop. 18 Then he said, This is what I will do: I will tear down my barns and build larger barns, and there I will store all my grain and my goods. 19 And I will say to myself, Now you have many goods laid up for many years; take your ease, eat, drink, be merry. 20 But God said to him, You foolish man, this very night your life is being demanded back from you. Then to whom will belong what you have prepared? 21 So is he who lays up treasure for himself and is not rich toward God. 22 Then he said to his disciples, Therefore I say to you, Do not worry about your life, what you will eat, nor about your body, what you will put on. 23 For life is more than food, and the body more than clothing. 24 Consider the ravens: they neither sow nor reap, they have neither storehouse nor barn, and God feeds them. How much more are you worth than the birds! 25 Who of you by worrying can add one cubit to his stature? 26 If then you are not able even to do the least thing, why do you worry about the rest? 27 Consider how the lilies grow: they neither toil nor spin; and I tell you, even Solomon in all his glory was not arrayed like one of these. 28 But if God so clothes the grass, which is there today and tomorrow is thrown into the furnace, how much more will he clothe you, O you of little faith! 29 And do not seek what you will eat and what you will drink, nor be of anxious mind. 30 For all these things the nations of the world seek after; but your Father knows that you need these things. 31 But seek his kingdom, and these things will be added unto you. 32 Fear not, little flock; for it is your Father's good pleasure to give you the kingdom. 33 Sell what you have, and give alms; provide yourselves purses which do not grow old, a treasure in the heavens that never fails, where no thief approaches, neither moth corrupts. 34 For where your treasure is, there will your heart be also. 35 Let your loins be girded about, and your lights burning; 36 And you yourselves like unto men that wait for their lord, when he will return from the wedding; that when he comes and knocks, they may open unto him immediately. 37 Blessed are those servants, whom the lord when he comes shall find watching: verily I say unto you, that he shall gird himself, and make them to sit down to meat, and will come forth and serve them. 38 And if he shall come in the second watch, or even in the third watch, and find them so, blessed are those servants. 39 But know this, that if the master of the house had known what hour the thief would come, he would have watched, and not have suffered his house to be broken through. 40 Be ye also ready: for the Son of man cometh at an hour when ye think not. 41 Then said Peter unto him, Lord, speakest thou this parable unto us, or even to all? 42 And the Lord said, Who then is that faithful and wise steward, whom his lord shall make ruler over his household, to give them their portion of meat in season? 43 Blessed is that servant, whom when his lord comes he shall find so doing. 44 Of a truth I say unto you, that he will make him ruler over all his goods. 45 But if that servant say in his heart, My lord delayeth his coming; and begin to smite the servants and the maidens, and to eat and drink and to be drunken; 46 The lord of that servant will come in a day when he looketh not for him, and at an hour he is not aware of, and will cut him asunder, and will appoint him his portion with the unbelievers. 47 And that servant, which knew his lord's will, and prepared not himself, neither did according to his will, shall be beaten with many stripes. 48 But he that knew not, and did commit things worthy of stripes, shall be beaten with few stripes. For unto whomsoever much is given, of him shall be much required: and to whom men have committed much, of him they will ask the more. 49 I am come to send fire on the earth; and what will I, if it be already kindled? 50 But I have a baptism to be baptized with; and how am I straitened until it be accomplished! 51 Suppose ye that I am come to give peace on earth? I tell you, No; but rather division: 52 For from now there will be five in one house divided, three against two, and two against three. 53 The father will be divided against his son, and the son against his father; the mother against the daughter, and the daughter against her mother; the mother-in-law against her daughter-in-law, and the daughter-in-law against her mother-in-law. 54 Then he said to the people, When you see a cloud rising in the west, you say at once, It is going to rain; and it does. 55 And when the south wind blows, you say, It will be hot; and it does. 56 You hypocrites! You can read the signs of the earth and the sky; why don't you know how to read this time? 57 Why don't you also judge for yourselves what is right? 58 As you are going with your opponent before the magistrate, make every effort to settle the case while you are still on the way, lest he drag you before the judge, and the judge hand you over to the officer, and the officer throw you into prison. 59 I tell you, you will not get out until you have paid the last penny.

13 Now there were some present at that time who told him about the Galileans whose blood Pilate had mixed with their sacrifices. 2 And he said to them, Do you think that these Galileans were more sinful than all other Galileans, because they suffered this? 3 I tell you, No; but unless you repent, you will all perish. 4 Or those eighteen who were killed when the tower in Siloam fell on them, do you think they were more guilty than all other people who live in Jerusalem? 5 I tell you, No; but unless you repent, you will all perish. 6 Then he told this parable: A man had a fig tree growing in his vineyard, and he came looking for fruit on it and found none. 7 So he said to the vineyard keeper, For three years I have come looking for fruit on this fig tree and have found none. Cut it down! Why should it waste the soil? 8 But he replied, Sir, let it alone for another year, while I dig around it and put manure on it. 9 If it bears fruit next year, fine! If not, you can cut it down. 10 On a Sabbath he was teaching in one of the synagogues. 11 There was a woman who had been crippled by a spirit for eighteen years. She was bent over and could not straighten herself at all. 12 When Jesus saw her, he called her to him and said, Woman, you are free from your infirmity. 13 Then he laid his hands on her, and at once she stood up straight and praised God. 14 But the synagogue ruler, indignant because Jesus had healed on the Sabbath, kept telling the crowd, There are six days for work; so come on those days to be healed, not on the Sabbath. 15 But the Lord answered him, You hypocrites! Each of you works on the Sabbath! Don't you untie your ox or your donkey from the stall and lead it to water? 16 Then should not this woman, a daughter of Abraham whom Satan has held for eighteen years, be freed from this bondage on the Sabbath? 17 When he said this, his opponents were humiliated; and the crowd was delighted at all the glorious things he was doing. 18 Then he said, What is God's kingdom like? What shall I compare it with? 19 It is like a mustard seed that a man took and planted in his garden. It grew and became a tree, and the birds of the air made nests in its branches. 20 Again he said, What shall I compare the kingdom of God with? 21 It is like yeast that a woman took and mixed in three bushels of flour until it was all leavened. 22 Then he went through towns and villages, teaching as he made his way toward Jerusalem. 23 Someone asked him, Will only a few people be saved? He said to them, 24 Strive to enter through the narrow door. For many, I tell you, will try to enter and will not be able. 25 When the master of the house has risen and shut the door, you will stand outside and knock on the door, saying, Lord, open the door for us. But he will say to you, I don't know where you come from. 26 Then you will say, We ate and drank with you, and you taught in our streets. 27 But he will say, I don't know where you come from. Depart from me, all you evildoers! 28 There will be weeping and gnashing of teeth when you see Abraham, Isaac, Jacob, and all the prophets in God's kingdom, but you yourselves being thrust out. 29 People will come from east and west, from north and south, and will feast in the kingdom of God. 30 Indeed, some who are last will be first, and some who are first will be last. 31 At that time some Pharisees came and said to him, Leave this place and go elsewhere, because Herod wants to kill you. 32 He said to them, Go and say to that fox, I keep on casting out demons and healing people today and tomorrow, and on the third day I will finish what I am doing. 33 Nevertheless, I must keep on my way today and tomorrow and the next day, because it is not right for a prophet to be killed except in Jerusalem. 34 Jerusalem, Jerusalem, you who kill the prophets and stone those who are sent to you, how often I wanted to gather your children together, as a hen gathers her chicks under her wings, but you refused! 35 Now your house is left to you. And I tell you, you will not see me again until you say, Blessed is he who comes in the name of the Lord.

מקום אלוקים ויחנו נגד ההר׃ 8 ויעל משה אל־האלהים
וקרא אליו יהוה מן־ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב
ותגיד לבני ישראל׃ 9 אתם ראיתם אשר עשיתי
למצרים ואשא אתכם על־כנפי נשרים ואבא אתכם
אלי׃ 10 ועתה אם־שמוע תשמעו בקולי ושמרתם
את־בריתי והיתם לי סגלה מכל־העמים כי־לי כל־
הארץ׃ 11 ואתם תהיו־לי ממלכת כהנים וגוי קדוש
אלה הדברים אשר תדבר אל־בני ישראל׃ 12 ויבא משה
ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל־הדברים
האלה אשר צוהו יהוה׃ 13 ויענו כל־העם יחדו ויאמרו
כל־אשר דבר יהוה נעשה׃ וישב משה את־דברי העם
אל־יהוה׃ 14 ויאמר יהוה אל־משה הנה אנכי בא אליך
בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם־בך
יאמינו לעולם׃ ויגד משה את־דברי העם אל־יהוה׃
15 ויאמר יהוה אל־משה לך אל־העם וקדשתם היום
ומחר וכבסו שמלתם׃ 16 והיו נכנים לשלשת הימים
כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל־העם על־הר
סיני׃ 17 והגבלת את־העם סביב לאמר השמרו לכם
עלות בהר ונגע בקצהו כל־הנגע בהר מות יומת׃
18 לא תגע בו יד כי־סקול יסקל או־יורה יירה אם־
בהמה אם־איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו
בהר׃ 19 ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה
ידבר והאלהים יעננו בקול׃ 20 וירד יהוה על־הר סיני
אל־ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל־ראש ההר
ויעל משה׃ 21 ויאמר יהוה אל־משה רד העד בעם
פן־יהרסו אל־יהוה לראות ונפל מהם רב׃ 22 וגם
הכהנים הנגשים אל־יהוה יתקדשו פן־יפרץ בהם
יהוה׃ 23 ויאמר משה אל־יהוה לא יוכל העם לעלות
אל־הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את־
ההר והקדשתו׃ 24 ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית
אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל־יהרסו לעלות
אל־יהוה פן־יפרץ בהם׃ 25 וירד משה אל־העם
ויאמר אליהם׃

15

וידבר אלהים את כל־הדברים האלה לאמר׃
2 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים
מבית עבדים׃ 3 לא יהיה־לך אלהים אחרים על־
פני׃ 4 לא־תעשה־לך פסל וכל־תמונה אשר בשמים
מעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ׃
5 לא־תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה
אלהיך אל קנא פקד עון־אבת על־בנים על־שלשים
ועל־רבעים לשנאי׃ 6 ועשה חסד לאלפים לאהבי
ולשמרי מצותי׃ 7 לא תשא את־שם־יהוה אלהיך
לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר־ישא את־שמו
לשוא׃ 8 זכור את־יום השבת לקדשו׃ 9 ששת ימים
תעבד ועשית כל־מלאכתך׃ 10 ויום השביעי שבת
ליהוה אלהיך לא־תעשה כל־מלאכה אתה ובנך
ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך׃
11 כי־ששת ימים עשה יהוה את־השמים ואת־הארץ
את־הים ואת כל־אשר־בם וינח ביום השביעי על־
כן ברך יהוה את־יום השבת ויקדשהו׃ 12 כבד
את־אביך ואת־אמך למען יארכון ימיך על האדמה
אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ 13 לא תרצח׃ 14 לא
תנאף׃ 15 לא תגנב׃ 16 לא־תענה ברעך עד־שקר׃
17 לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו
ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך׃ 18 וכל־העם
רואים את־הקולות ואת הלפידים וקול השופר
והר עשן וראות העם נעו ויעמדו מרחק׃
19 ויאמרו אל־משה דבר־אתה עמנו ונשמעה
ואל־ידבר אלהים עמנו פן־נמות׃ 20 ויאמר משה
אל־העם אל־תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא
האלהים ובעבור תהיה יראתו על־פניכם לבלתי
תחטאו׃ 21 ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל־
הערפל אשר שם האלהים׃ 22 ויאמר יהוה אל־משה
כה תאמר אל־בני ישראל אתם ראיתם כי מן־
השמים דברתי עמכם׃ 23 לא תעשון אתי אלהי
כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם׃ 24 מזבח אדמה
תעשה־לי וזבחת עליו את־עלתיך ואת־שלמיך
את־צאנך ואת־בקרך בכל־המקום אשר אזכיר
את־שמי אבוא אליך וברכתיך׃ 25 ואם־מזבח
אבנים תעשה־לי לא־תבנה אתם גזית כי חרבך
הנפת עליה ותחללה׃ 26 ולא־תעלה במעלות
על־מזבחי אשר לא־תגלה ערותך עליו׃

16

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם׃
2 כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד
ובשביעית יצא לחפשי חנם׃ 3 אם־בגפו יבא
בגפו אם־בעל אשתו הוא ויצאה אשתו עמו׃
4 אם־אדניו יתן־לו אשה וילדה־לו בנים או
בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא
בגפו׃ 5 ואם־האמר יאמר העבד אהבתי את־
אדני את־אשתי ואת־בני לא אצא חפשי׃
6 והגיש אדניו אל־האלהים והגישו אל־הדלת
או אל־המזוזה ורצע אדניו את־אזנו במרצע
ועבדו לעלם׃ 7 וכי־ימכר איש את־בתו לאמה
לא תצא כצאת העבדים׃ 8 אם־רעה בעיני
אדניה אשר לא־יעדה והפדה לעם נכרי לא־
ימשל למכרה בבגדו־בה׃ 9 ואם־לבנו יעדנה
כמשפט הבנות יעשה־לה׃ 10 אם־אחרת יקח־לו
שארה כסותה וענתה לא יגרע׃ 11 ואם־שלש
אלה לא יעשה־לה ויצאה חנם אין כסף׃
12 מכה איש ומת מות יומת׃ 13 ואשר לא־צדה
והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס
שמה׃ 14 וכי־יזד איש על־רעהו להרגו בערמה
מעם מזבחי תקחנו למות׃ 15 ומכה אביו ואמו
מות יומת׃ 16 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו
מות יומת׃ 17 ומקלל אביו ואמו מות יומת׃
18 וכי־יריבון אנשים והכה איש את־רעהו
באבן או באגרף ולא־ימות ונפל למשכב׃
19 אם־יקום והתהלך בחוץ על־משענתו ונקה
המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא׃ 20 וכי־יכה
איש את־עבדו או את־אמתו בשבט ומת תחת
ידו נקם ינקם׃ 21 אך אם־יום או יומים יעמד
לא יקם כי כספו הוא׃ 22 וכי־ינצו אנשים
והכו אשה הרה וילדו ילדיה ולא־יהיה אסון
ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה
ונתן בפללים׃ 23 ואם אסון יהיה ונתת נפש
תחת נפש׃ 24 עין תחת עין שן תחת שן יד
תחת יד רגל תחת רגל׃ 25 כויה תחת כויה
פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה׃ 26 וכי־יכה
איש את־עין עבדו או את־עין אמתו ושחתה
לחפשי ישלחנו תחת עינו׃ 27 ואם־שן עבדו
או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו׃
28 וכי יגח שור את־איש או את־אשה ומת
סקול יסקל השור ולא יאכל את־בשרו ובעל
השור נקי׃ 29 ואם שור נגח הוא מתמל שלשם
ולא ישמר ורבה בעלים והמיתה איש או אשה
השור יסקל וגם־בעליו יומת׃ 30 אם־כפר
יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת
עליו׃ 31 או־בן יגח או־בת יגח כמשפט הזה
יעשה־לו׃ 32 אם־עבד יגח השור או אמה עבד
או אמה שלשים שקלי כסף יתן לאדניו והשור
יסקל׃ 33 וכי־יפתח איש בור או כי־יכרה איש
בור ולא יכסנו והפל־שם שור או חמור׃
34 בעל הבור ישלם כסף יתן לבעליו והמת
יהיה־לו׃ 35 וכי־יגף שור איש את־שור רעהו
ומת והיו את־השור החי וחצו את־כספו וגם
את־המת יחצון׃ 36 או כי־נודע כי שור נגח
הוא מתמל שלשם ולא יכפרנו שלם ישלם
שור תחת השור והמת יהיה־לו׃

הנה אני בא מהר ומרי אשר אתה מחזיק
אל יקח אחר את עטרתך: 12 המנצח אעשה
אותו עמוד בהיכל אלהי ולא יצא עוד
ואכתב עליו שם אלהי ושם עיר אלהי
חדשה אשר תרד מן השמים מאת אלהי
ושם חדש: 13 המנצח אתן לו לשבת אתי
על כסאי כאשר גם אני נצחתי ואשב
עם אבי על כסאו: 14 המנצח אשר יש
אזן לשמע שמע מה אשר אמר רוח אל
הכנסיות המנצח לא יפגעו בו מות
שני: 15 המנצח אל המלאך אשר בכנסת
לאודיקיא כתב אמר זה אמר האמן
העד הנאמן והאמתי ראשית בריאת
אלהים: 16 המנצח אני יודע מעשיך
כי לא קר ולא חם אתה אבל חם
אתה ולא קר אם קר אתה אולי
חם אתה ואם חם אתה אולי קר
אם כן כי חם אתה ולא קר ולא חם
אתה אני מקיאך מפי: 17 כי אמרת
אני עשיר ועשרתי ולא חסר לי
ולא ידעת כי אתה הנבל והאביון
והדל והעור והערום: 18 אני יעצתי
לך לקנות מאתי זהב מצרף באש
לבלתי היות עשיר ובגדי לבן
לבלתי היות ערום ולבלתי הראות
בבשת ערותך ורפא עיניך
בדיו לבלתי ראות: 19 אני אשר
אהב אוכיח ויסר אם כן הנני
מקנא ומתוכח לך: 20 הנני עומד
על הדלת ומדפק אם יש אזן
לשמע ויפתח לי אבוא אליו
ואת עמו ואת אתו: 21 המנצח
אתן לו לשבת אתי על כסאי
כאשר גם אני נצחתי ואשב
עם אבי על כסאו: 22 המנצח
אשר יש אזן לשמע שמע מה
אשר אמר רוח אל הכנסיות

17

אחר אמר אלהים הנה
מלכות בשמים ויהי הנה
כסא מוצב בשמים ואל הכסא
ישב אדם: 2 ומראה אבן
ישפה וסרדיון ומראה
קשת אשר בענן ביום
הגשם כן היה מראה
הקשת סביב לכסא
ומראיהם כאבן ירקרק
ומראה כבד: 3 ומסביב
לכסא ארבע כסאות
ומראה הכסאות
ומראה הכסאות
ומראה הכ

הלא אמרתי לכם כי אם תאמינו
כי אני הוא תמותו בחטאיכם׃ 13 ויאמרו אליו
מי אתה ויאמר אליהם גם הראשון
אשר דברתי אליכם׃ 14 רבות לי לדבר
ולשפט בכם אולם שלחי אמת הוא
ואשר שמעתי מאתו אותו אדבר אל
העולם׃ 15 לא הבינו כי אל האב דבר
אליהם׃ 16 ויאמר אליהם כאשר תרימו
את בן האדם אז תדעו כי אני הוא
ומלבדי לא אעשה דבר מאומה כי
אם כאשר לימדני אבי׃ 17 ואשר שלחני
אתו עמדי לא עזבני לבדי כי תמיד
אני עושה את אשר ישר בעיניו׃
18 ובדברו אל היהודים אשר האמינו בו
אמר אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 19 ותדעו את האמת והאמת
תגאל אתכם׃ 20 ויענו אותו אנחנו
זרע אברהם לא היינו עבדים לאיש
מעולם איך אתה אומר אמור לנו
כי תגאל אתכם׃ 21 ויאמר אליהם
אמן אמן אומר אני לכם כל עושה
חטא הוא עבד לחטא׃ 22 ואם
אמת אגאל אתכם אז תהיו בני
חפשי׃ 23 ועתה אם אתם בני אברהם
הלא תאהבו אותי כי מאתו יצאתי
ובא אל העולם לא מרצוני הבאתי
אותי אלא שלחני אבי׃ 24 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 25 ויאמרו אליו אתה מי
ויאמר אליהם אני הוא אשר
דברתי אליכם מראש׃ 26 רבות
לי לדון אתכם ולשפט בכם אולם
שלחי אמת הוא ואשר שמעתי
מאתו אותו אדבר אל העולם׃
27 ולא הבינו כי אל האב דבר
אליהם׃ 28 ויאמר אליהם אז תרימו
את בן האדם אז תדעו כי אני הוא
ומלבדי לא אעשה דבר מאומה כי
אם כאשר לימדני אבי׃ 29 ואשר
שלחני אתו עמדי לא עזבני לבדי
כי תמיד אני עושה את אשר ישר
בעיניו׃ 30 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 31 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 32 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 33 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
34 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 35 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 36 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 37 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 38 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 39 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 40 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 41 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 42 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
43 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 44 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 45 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 46 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 47 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 48 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 49 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 50 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 51 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
52 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 53 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 54 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 55 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 56 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 57 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 58 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 59 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 60 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
61 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 62 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 63 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 64 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 65 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 66 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 67 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 68 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 69 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
70 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 71 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 72 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 73 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 74 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 75 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 76 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 77 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 78 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
79 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 80 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 81 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 82 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 83 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 84 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 85 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 86 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 87 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
88 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 89 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 90 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 91 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 92 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 93 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 94 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 95 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 96 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
97 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 98 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 99 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 100 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 101 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 102 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 103 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 104 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 105 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
106 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 107 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 108 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 109 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 110 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 111 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 112 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 113 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 114 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
115 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 116 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 117 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 118 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 119 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 120 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 121 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 122 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 123 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
124 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 125 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 126 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 127 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 128 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 129 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 130 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 131 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 132 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
133 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 134 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 135 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 136 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 137 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 138 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 139 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 140 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 141 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
142 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 143 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 144 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 145 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 146 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 147 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 148 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 149 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 150 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
151 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 152 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 153 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 154 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 155 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 156 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 157 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 158 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 159 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
160 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 161 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 162 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 163 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 164 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 165 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 166 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 167 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 168 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
169 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 170 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 171 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 172 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 173 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 174 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 175 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 176 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 177 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
178 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 179 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 180 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 181 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 182 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 183 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 184 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 185 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 186 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
187 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 188 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 189 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 190 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 191 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 192 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 193 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 194 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 195 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
196 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 197 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 198 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 199 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 200 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 201 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 202 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 203 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 204 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
205 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 206 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 207 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 208 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 209 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 210 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 211 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 212 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 213 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
214 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 215 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 216 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 217 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 218 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 219 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 220 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 221 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 222 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
223 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 224 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 225 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 226 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 227 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 228 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 229 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 230 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 231 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
232 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 233 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 234 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 235 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 236 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 237 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 238 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 239 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 240 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
241 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 242 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 243 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 244 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 245 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 246 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 247 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 248 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 249 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
250 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 251 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 252 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 253 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 254 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 255 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 256 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 257 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 258 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
259 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 260 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 261 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 262 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 263 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 264 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 265 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 266 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 267 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
268 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 269 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 270 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 271 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 272 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 273 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 274 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 275 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 276 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
277 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 278 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 279 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 280 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 281 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 282 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 283 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 284 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 285 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
286 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 287 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 288 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 289 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 290 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 291 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 292 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 293 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 294 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
295 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 296 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 297 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 298 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 299 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 300 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 301 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 302 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 303 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
304 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 305 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 306 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 307 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 308 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 309 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 310 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 311 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 312 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
313 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 314 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 315 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 316 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 317 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 318 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 319 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 320 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 321 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
322 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 323 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 324 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 325 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 326 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 327 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 328 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 329 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 330 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
331 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 332 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני חפשי׃ 333 ועתה
אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו
בחטאיכם׃ 334 ולא הבינו כי אל האב
דבר אליהם׃ 335 ויאמר אליהם אז
תרימו את בן האדם אז תדעו כי
אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר
מאומה כי אם כאשר לימדני אבי
ואשר שלחני אתו עמדי לא עזבני
לבדי כי תמיד אני עושה את אשר
ישר בעיניו׃ 336 בדברו אל היהודים
אשר האמינו בו׃ 337 ויאמר אליהם
אם תשמרו דברי אמת אתם
תלמידי׃ 338 ותדעו את האמת
והאמת תגאל אתכם׃ 339 ויענו
אותו אנחנו זרע אברהם לא היינו
עבדים לאיש מעולם איך אתה
אומר אמור לנו כי תגאל אתכם׃
340 ויאמר אליהם אמן אמן אומר
אני לכם כל עושה חטא הוא עבד
לחטא׃ 341 ואם אמת אגאל אתכם
אז תהיו בני

26 And there shall be no more curse: but the throne of God and of the Lamb shall be in it, and his servants shall serve him:
27 And they shall see his face; and his name shall be in their forehead.

22

1 And he showed me a pure river of water of life, clear as crystal, proceeding out of the throne of God and of the Lamb.
2 In the midst of the street of it, and on either side of the river, was there the tree of life, which bare twelve manner of fruits, and yielded her fruit every month: and the leaves of the tree were for the healing of the nations.
3 And there shall be no more curse: but the throne of God and of the Lamb shall be in it; and his servants shall serve him:
4 And they shall see his face; and his name shall be in their forehead.
5 And there shall be night there, and they need no candle, neither light of the sun; for the Lord God giveth them light: and they shall reign for ever and ever.
6 And he said unto me, These sayings are faithful and true: and the Lord God of the holy prophets sent his angel to show unto his servants the things which must shortly be done.
7 Behold, I come quickly: blessed is he that keepeth the sayings of this book.
8 And I John saw these things, and heard them. And when I had heard and seen, I fell down before the feet of the angel which showed me these things.
9 Then saith he unto me, See thou do it not: for I am thy fellowservant, and of thy brethren the prophets, and of them which keep the sayings of this book: worship God.
10 And he saith unto me, Seal not the sayings of the prophecy of this book: for the time is at hand.
11 He that is unjust, let him be unjust still: and he which is filthy, let him be filthy still: and he that is righteous, let him be righteous still: and he that is holy, let him be holy still.
12 And, behold, I come quickly; and my reward is with me, to give every man according as his work shall be.
13 I am Alpha and Omega, the beginning and the end, the first and the last.
14 Blessed are they that do his commandments, that they may have right to the tree of life, and may enter in through the gates into the city.
15 For without are dogs, and sorcerers, and whoremongers, and murderers, and idolaters, and whosoever loveth and maketh lie.
16 I Jesus have sent mine angel to testify unto you these things in the churches. I am the root and the offspring of David, and the bright and morning star.
17 And the spirit and the bride say, Come. And let him that hear say, Come. And let him that thirsty come. And whosoever will, let him take the water of life freely.
18 For I testify unto every man that hear the words of the prophecy of this book, If any man shall add unto these things, God shall add unto him the plagues that are written in this book:
19 And if any man shall take away from the words of this book of the prophecy, God shall take away his part out of the book of life, and out of the holy city, and from the things which are written in this book.
20 He which testifieth these things saith, Surely I come quickly. Amen. Even so, come, Lord Jesus.

𐤀𐤋𐤄 𐤅𐤀𐤕 𐤓𐤀𐤔𐤉 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤇𐤃𐤔𐤉𐤌 𐤉𐤓𐤃𐤄 𐤌𐤄𐤔𐤌 𐤀𐤕 𐤓𐤀𐤔𐤉 𐤌𐤄𐤌 𐤀𐤕 𐤇𐤃𐤔𐤉𐤌 𐤀𐤕𐤓𐤄 𐤀𐤕𐤓𐤄𐤌
𐤀𐤋𐤄 𐤀𐤕𐤓𐤄 𐤕𐤌𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤌 𐤉𐤓𐤃𐤉 𐤀𐤓𐤄 𐤀𐤌 𐤀𐤓𐤉 𐤀𐤋𐤄 𐤇𐤃𐤔𐤄 𐤌𐤄𐤓𐤔 𐤀𐤕𐤓𐤄𐤌
𐤀𐤋𐤄 𐤀𐤌𐤓 𐤀𐤌𐤓𐤄 𐤀𐤌𐤓𐤄 𐤀𐤋𐤄 𐤀𐤌𐤓 𐤀𐤌𐤓𐤄 𐤌𐤄𐤓 𐤀𐤓𐤄 𐤀𐤌𐤓 𐤀𐤌𐤓𐤄
21:2,3 𐤀𐤋𐤄

Reader's Guide

ܐܝܘܢܝܐ at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

ܥܠܡܐ at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos

Language: Koine Greek
Speech: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Strongs: g12
Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios

Language: Koine Greek
Speech: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Strongs: g126
Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn

Language: Koine Greek
Speech: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Strongs: g165
Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios

Language: Koine Greek
Speech: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Strongs: g166
Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

Geenna
Language: Koine Greek
Speech: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Strongs: g1067
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs
Language: Koine Greek
Speech: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Strongs: g86
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr
Language: Koine Greek
Speech: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Strongs: g3041 g4442
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol
Language: Hebrew
Speech: proper noun, place
Usage: 65 times in 17 books, 50 chapters, and 63 verses
Strongs: h7585
Meaning:
The grave or afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving.

Tartaroō
Language: Koine Greek
Speech: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Strongs: g5020
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Aramaic---Aramaic-NT-Peshitta/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

31:8 ܥܡܩܐ
7:10 ܡܬܗܘܡܬܐ
1:9 ܫܘܠܝܐ
2:9 ܫܘܠܝܐ
11:9 ܫܘܠܝܐ
7:11 ܫܘܠܝܐ
8:17 ܫܘܠܝܐ
1:20 ܫܘܠܝܐ
3:20 ܫܘܠܝܐ

aïdios

20:1 ܡܬܗܘܡܬܐ
6:1 ܡܠܥܡܐ

aiōn

32:12 ,ܥܠܡ
22:13 ,ܥܠܡ
39:13 ,ܥܠܡ
40:13 ,ܥܠܡ
49:13 ,ܥܠܡ
19:21 ,ܥܠܡ
3:24 ,ܥܠܡ
20:28 ,ܥܠܡ
29:3 ܥܕܝܢܐ
19:4 ܥܕܝܢܐ
30:10 ܥܕܝܢܐ
14:11 ܥܕܝܢܐ
33:1 ܥܡܩܐ
55:1 ܥܡܩܐ
70:1 ܥܡܩܐ
8:16 ܥܡܩܐ
30:18 ܥܡܩܐ
34:20 ܥܡܩܐ
35:20 ܥܡܩܐ
14:4 ܫܡܝܐ
51:6 ܫܡܝܐ
58:6 ܫܡܝܐ
35:8 ܫܡܝܐ
51:8 ܫܡܝܐ
52:8 ܫܡܝܐ
32:9 ܫܡܝܐ
28:10 ܫܡܝܐ
26:11 ܫܡܝܐ
34:12 ܫܡܝܐ
8:13 ܫܡܝܐ
16:14 ܫܡܝܐ
21:3 ܡܫܠܚ
18:15 ܡܫܠܚ
25:1 ܡܬܗܘܡܬܐ
5:9 ܡܬܗܘܡܬܐ
36:11 ܡܬܗܘܡܬܐ
2:12 ܡܬܗܘܡܬܐ
27:16 ܡܬܗܘܡܬܐ
20:1 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
6:2 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
7:2 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
8:2 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
18:3 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
13:8 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
11:10 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
4:4 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
9:9 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
31:11 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
4:1 ܡܢܗܪܐ
5:1 ܡܢܗܪܐ
21:1 ܡܣܬܪܐ
2:2 ܡܣܬܪܐ
7:2 ܡܣܬܪܐ
9:3 ܡܣܬܪܐ
11:3 ܡܣܬܪܐ
21:3 ܡܣܬܪܐ
12:6 ܡܣܬܪܐ
20:4 ܡܣܬܪܘܢܐ
26:1 ܡܣܬܘܪܐ
17:1 ܥܡܪܟܒܐ-ܕ
17:6 ܥܡܪܟܒܐ-ܕ
10:4 ܥܡܪܟܒܐ-ܕ
18:4 ܥܡܪܟܒܐ-ܕ
12:2 ܥܠܝܠܐ
2:1 ܡܬܩܢ
8:1 ܡܬܩܢ
6:5 ܡܬܩܢ
5:6 ܡܬܩܢ
20:6 ܡܬܩܢ
17:7 ܡܬܩܢ
21:7 ܡܬܩܢ
24:7 ܡܬܩܢ
28:7 ܡܬܩܢ
26:9 ܡܬܩܢ
3:11 ܡܬܩܢ
8:13 ܡܬܩܢ
21:13 ܡܬܩܢ
23:1 ܥܝܠܦ-ܕ
25:1 ܥܝܠܦ-ܕ
11:4 ܥܝܠܦ-ܕ
11:5 ܥܝܠܦ-ܕ
18:3 ܥܝܠܦ-ܕ
17:2 ܫܡܝܐ-ܕ
2:1 ܫܡܝܐ-ܕ
13:1 ܡܠܥܡܐ
25:1 ܡܠܥܡܐ
6:1 ܫܘܠܝܐ
18:1 ܫܘܠܝܐ
9:4 ܫܘܠܝܐ
10:4 ܫܘܠܝܐ
13:5 ܫܘܠܝܐ
12:7 ܫܘܠܝܐ
6:10 ܫܘܠܝܐ
15:11 ܫܘܠܝܐ
11:14 ܫܘܠܝܐ
7:15 ܫܘܠܝܐ
3:19 ܫܘܠܝܐ
10:20 ܫܘܠܝܐ
5:22 ܫܘܠܝܐ

aiōnios

8:18 ,ܥܠܡ
16:19 ,ܥܠܡ
29:19 ,ܥܠܡ
41:25 ,ܥܠܡ
46:25 ,ܥܠܡ
29:3 ܥܕܝܢܐ
17:10 ܥܕܝܢܐ
30:10 ܥܕܝܢܐ
25:10 ܥܡܩܐ
9:16 ܥܡܩܐ
18:18 ܥܡܩܐ
30:18 ܥܡܩܐ
15:3 ܫܡܝܐ
16:3 ܫܡܝܐ
36:3 ܫܡܝܐ
14:4 ܫܡܝܐ
36:4 ܫܡܝܐ
24:5 ܫܡܝܐ
39:5 ܫܡܝܐ
27:6 ܫܡܝܐ
40:6 ܫܡܝܐ
47:6 ܫܡܝܐ
54:6 ܫܡܝܐ
68:6 ܫܡܝܐ

28:10 [illegible]
25:12 [illegible]
50:12 [illegible]
2:17 [illegible]
3:17 [illegible]
46:13 [illegible]
48:13 [illegible]
7:2 [illegible]
21:5 [illegible]
22:6 [illegible]
23:6 [illegible]
25:16 [illegible]
26:16 [illegible]
17:4 [illegible]
18:4 [illegible]
1:5 [illegible]
8:6 [illegible]
9:1 [illegible]
16:2 [illegible]
16:1 [illegible]
12:6 [illegible]
16:6 [illegible]
19:6 [illegible]
9:1 [illegible]
10:2 [illegible]
2:1 [illegible]
7:3 [illegible]
15:1 [illegible]
9:5 [illegible]
2:6 [illegible]
12:9 [illegible]
14:9 [illegible]
15:9 [illegible]
20:13 [illegible]
10:5 [illegible]
11:1 [illegible]
2:1 [illegible]
25:2 [illegible]
15:3 [illegible]
11:5 [illegible]
13:5 [illegible]
20:5 [illegible]
7:1 [illegible]
21:1 [illegible]
6:14 [illegible]

Geenna

22:5 [illegible]
29:5 [illegible]
30:5 [illegible]
28:10 [illegible]
9:18 [illegible]
15:23 [illegible]
33:23 [illegible]
43:9 [illegible]
45:9 [illegible]
47:9 [illegible]
5:12 [illegible]
6:3 [illegible]

Hadēs

23:11 [illegible]
18:16 [illegible]
15:10 [illegible]
23:16 [illegible]
27:2 [illegible]
31:2 [illegible]
55:15 [illegible]
18:1 [illegible]
8:6 [illegible]
13:20 [illegible]
14:20 [illegible]

Limnē Pyr

20:19 [illegible]
10:20 [illegible]
14:20 [illegible]
15:20 [illegible]
8:21 [illegible]

Sheol

35:37 Genesis
38:42 Genesis
29:44 Genesis
31:44 Genesis
30:16 Numbers
33:16 Numbers
22:32 Deuteronomy
6:2 1 Samuel
6:22 2 Samuel
6:2 1 Kings
9:2 1 Kings
9:7 Job
8:11 Job
13:14 Job
13:17 Job
16:17 Job
13:21 Job
19:24 Job
6:26 Job
5:6 Psalms
17:9 Psalms
10:16 Psalms
5:18 Psalms
3:30 Psalms
17:31 Psalms
14:49 Psalms
15:49 Psalms
15:55 Psalms
13:86 Psalms
3:88 Psalms
48:89 Psalms
3:116 Psalms
8:139 Psalms
7:141 Psalms
12:1 Proverbs
5:5 Proverbs
27:7 Proverbs
18:9 Proverbs
11:15 Proverbs
24:15 Proverbs
14:23 Proverbs
20:27 Proverbs
16:30 Proverbs
10:9 Ecclesiastes
6:8 Song of Solomon
14:5 Isaiah
9:14 Isaiah
11:14 Isaiah
15:14 Isaiah
15:28 Isaiah
18:28 Isaiah
10:38 Isaiah
18:38 Isaiah
9:57 Isaiah
15:31 Ezekiel
16:31 Ezekiel
17:31 Ezekiel
21:32 Ezekiel
27:32 Ezekiel
14:13 Hosea
2:9 Amos
2:2 Jonah
5:2 Habakkuk

Tartaroō

4:2 [illegible]

Questioned

17:2 [illegible]

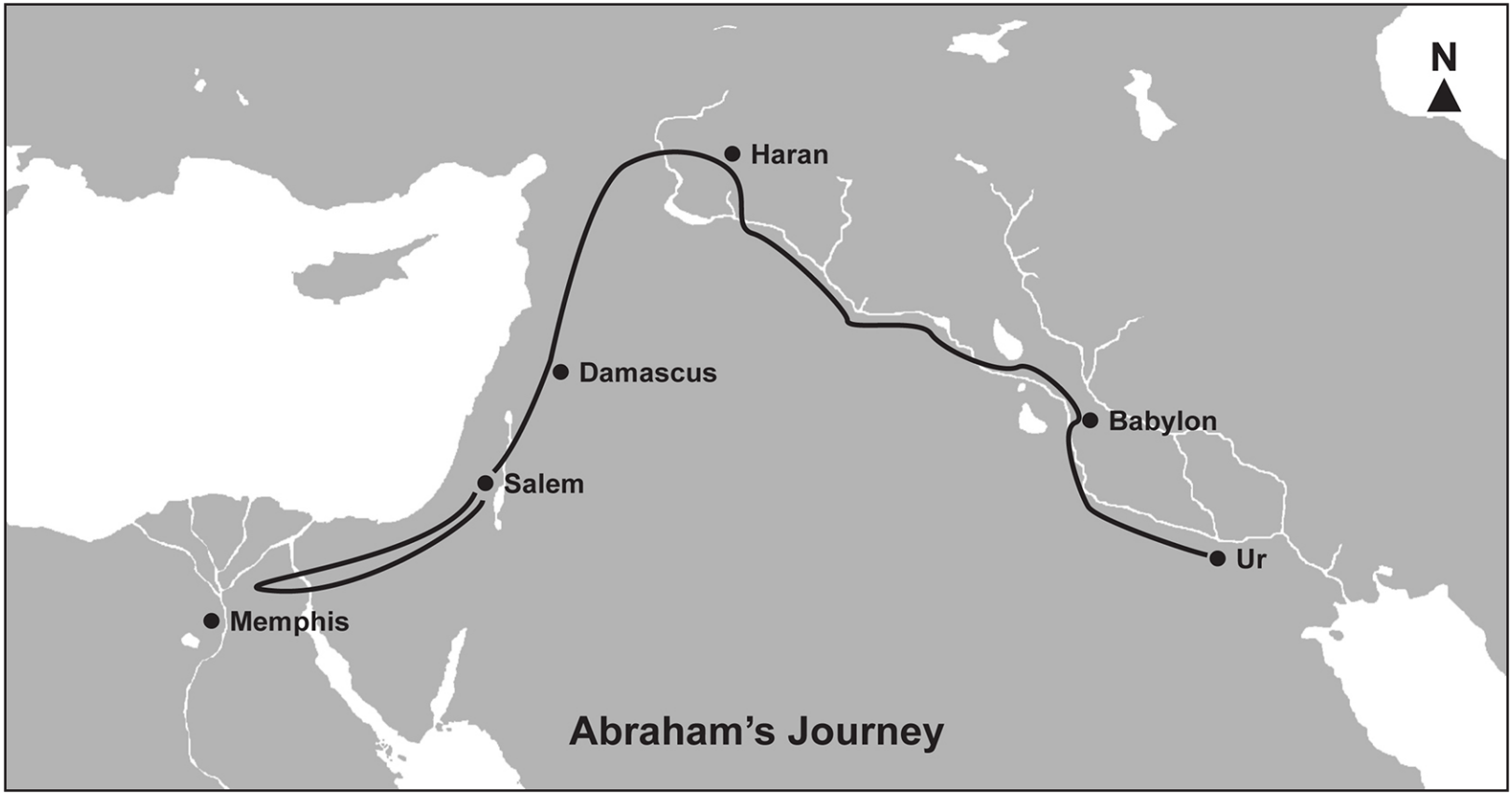

ᎤᏬᏙᏍᏗ - ᏗᏥᏍᏚᏂᏍᏗᏂᏍᏗᏂᏍᏗ

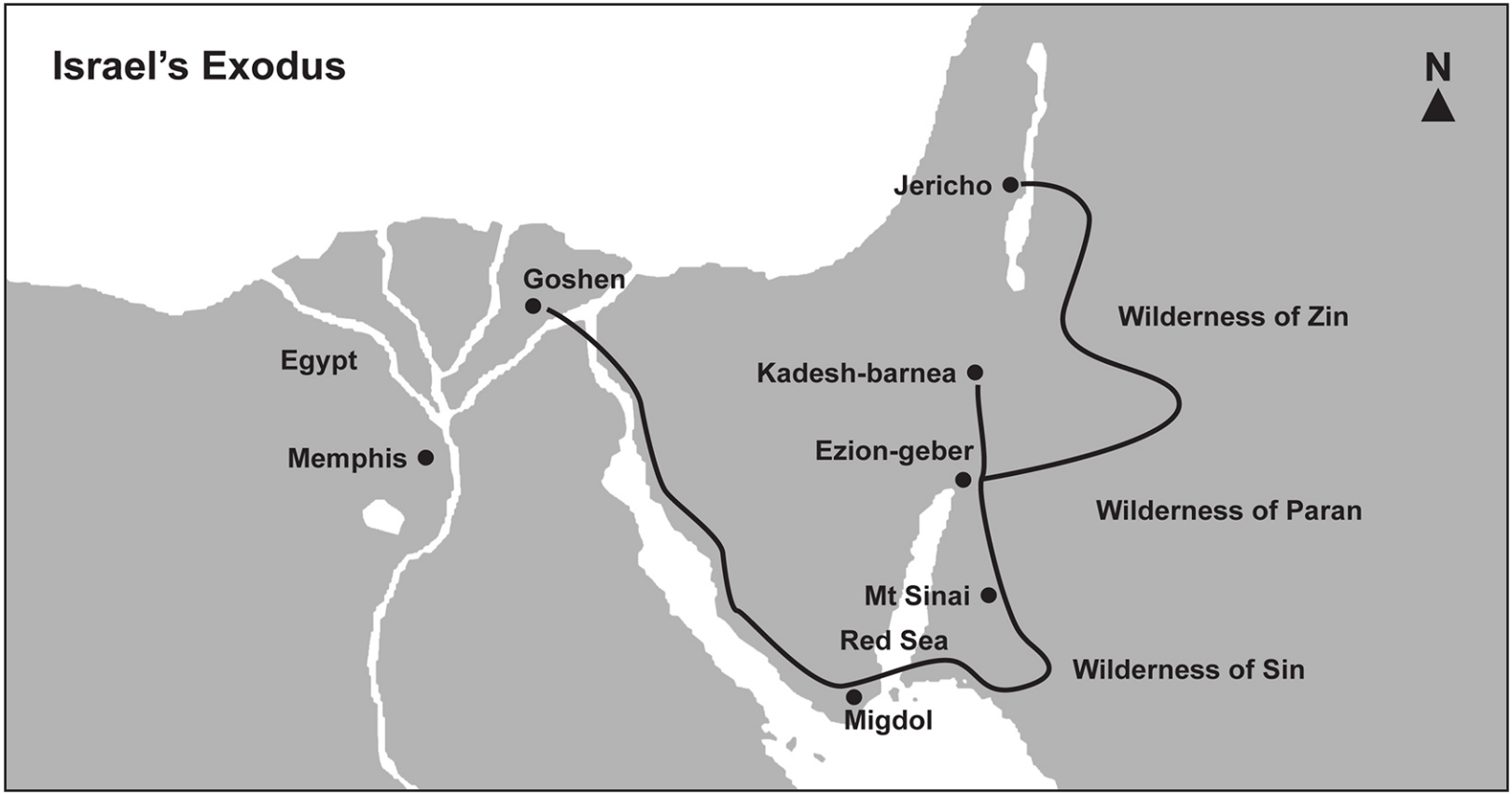

"When Pharaoh had let the people go, God didn't lead them by the way of the land of the Philistines, although that was near; for God said, 'Lest perhaps the people change their minds when they see war, and they return to Egypt'" Exodus 13:17

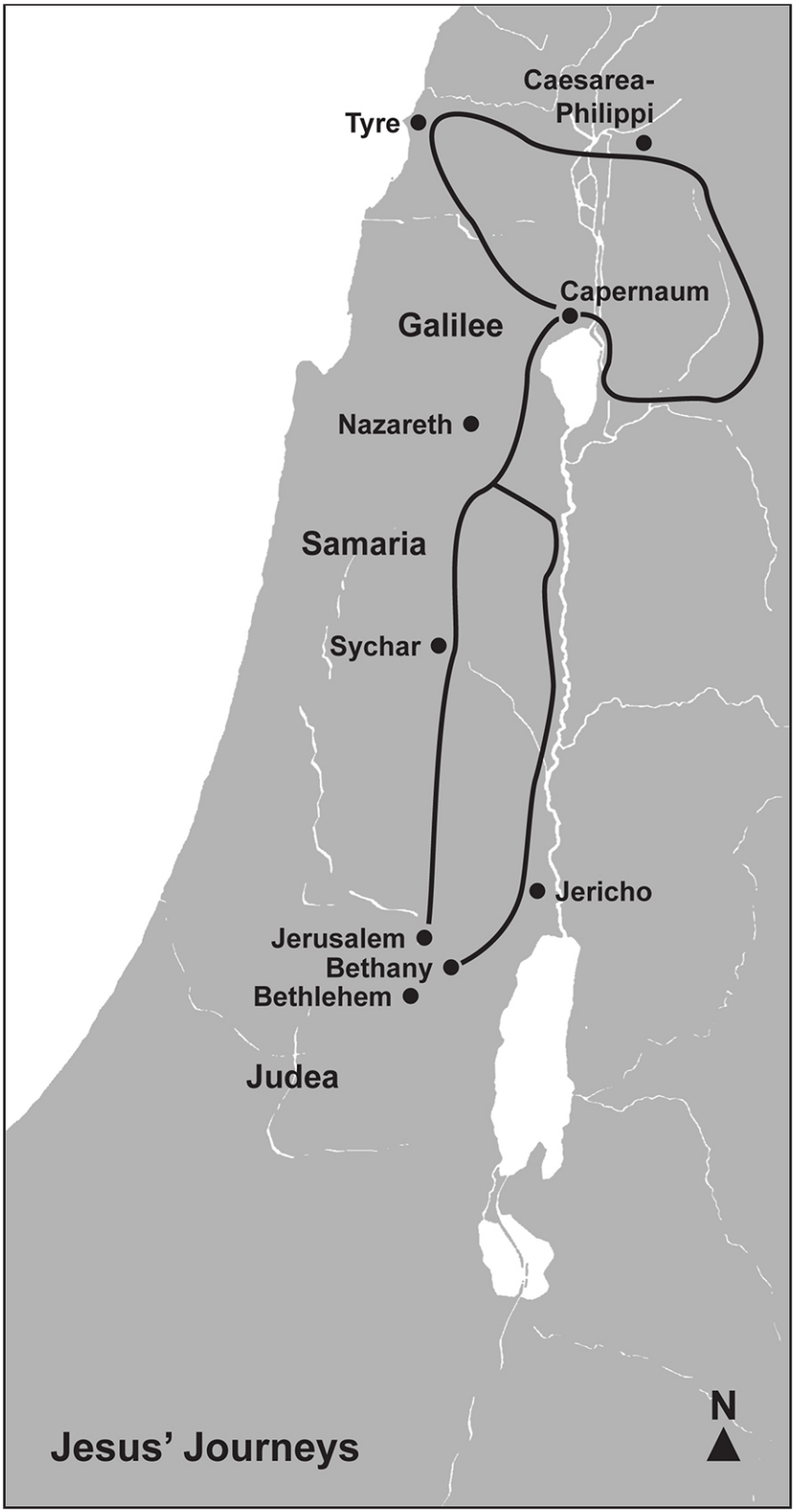

10:45 ܡܪܝܡ ܕܠܐ ܡܫܬܡܫ ܐܠܐ ܕܢܫܡܫ ܘܢܬܠ ܢܦܫܗ ܦܪܘܝܐ ܠܣܓܝܐܢ ܠܟܠܗܘܢ ܐܢܫܐ

ܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܢ ܪܘܡܐ ܠܘܬ ܐܝܠܢܐ ܕܥܠܡܐ - ܦܘܠܘܣ 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3		Mankind is created in God's image, male and female He created us				
How are we sinful?			Romans 5:12-19		Sin entered the world through Adam and then death through sin				
Where are we?			**When are we?**						
			Innocence		Fallen				Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people		Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise				
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
		Imprisoned		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 20:13 Thalaasa	
		First Beast						Revelation 19:20 Lake of Fire	
		False Prophet							
		Satan						Revelation 20:2 Abyss	
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all				

اله هوبلل لجمع ملل ، ملح هدهلل لجمع ملل ، ملح هدهلل لجمع ملل ، ملح هدهلل لجمع ملل - ملح, 28:19